

แสนสุข เอ็นเตอร์เทนเมนต์ คอมเพล็กซ์
SAEN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สาขา สถาปัตยกรรม ภาควิชา ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม
คณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2534

เอกสารนี้เป็นเอกสาร
ไม่ว่าการคัดลอก

A020585

เปลี่ยนเนื้อหา

และต้องอ้างอิงถึงเจ้า

เลขหมู่.....	818020585
เลขทะเบียน.....	
วันที่.....	27.ค.255
วัน เดือน ปี.....	

หัวข้อวิทยานิพนธ์
ชื่อนักศึกษา
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

แสนสุข เอ็นเดอร์เทนเมนท์ คอมเพล็กซ์
นายศุภเชาวน์ เลขาภิสิทธิ์
อาจารย์สมิทธิ์ หวังเจริญ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ กรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ได้ตรวจพิจารณาและ
เห็นชอบแล้วจึงอนุมัติให้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์
อุตสาหกรรมบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2534

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

1. ความเป็นมาของโครงการ

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 - '6 ที่ผ่านมา และในปัจจุบันอยู่ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2534 - 2539) ทำให้ทราบว่า ศักยภาพไม่ว่าจะเป็นทางด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และกายภาพ ของบริเวณ ชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี มีความเหมาะสมที่จะจัดตั้งโครงการ เพื่อตอบสนองความต้องการรองรับนักท่องเที่ยว นักลงทุน และนักธุรกิจ ในด้านการให้บริการ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และตากอากาศ เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจ เผยแพร่ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของท้องถิ่น พร้อมทั้งยังเป็นการปรับปรุงสภาพพื้นที่ให้ถูกต้องตามแนวทางตามหลักวิชาการ ในรูปแบบของสถาปัตยกรรม และการวางผังโครงการ เพื่อไม่ทำให้สภาพแวดล้อม บริเวณข้างเคียงหรือบริเวณโครงการเองเสียไป พร้อมทั้งเป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อสถานที่ท่องเที่ยวอีกทางหนึ่งด้วย

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาแนวนโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการท่องเที่ยว และแผนพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก ในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว สภาพตลาดการท่องเที่ยว การลงทุนการค้า ในช่วงแผนต่าง ๆ การลงทุนด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในระดับต่าง ๆ โดยให้สอดคล้องกับจำนวนประชากร จำนวนนักท่องเที่ยว การให้บริการขั้นพื้นฐาน ขนบธรรมเนียมประเพณี รวมถึงการคาดการณ์ในอนาคต เพื่อใช้ในการวางผัง ออกแบบอาคาร โดยศึกษาสภาพแวดล้อม การวางผังเมือง องค์ประกอบ พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร ตลอดจนศึกษาลักษณะทางสถาปัตยกรรม

3. ขอบเขตของการศึกษา

โครงการ "แสนสุข เอ็นเตอร์เทนเมนต์ คอมเพล็กซ์" นี้ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

3.1 ขอบเขตด้านการศึกษา เป็นการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และกายภาพ ตั้งแต่ระดับประเทศ ภาค จังหวัด และชุมชน เพื่อมีเป้าหมายเป็นข้อสนับสนุนข้อมูลทางการออกแบบต่อไป

3.2 ขอบเขตด้านการออกแบบ เป็นการกำหนดลำดับการออกแบบ โดยการจัดรูปแบบกิจกรรม หรือองค์ประกอบที่เหมาะสม สำหรับโครงการ เพื่อ

ตอบสนองความต้องการอันเกิดจากสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาที่กำหนดไว้ โดยให้สอดคล้องกับกฎหมายและเทศบัญญัติต่าง ๆ

4. วิธีดำเนินการศึกษา

สามารถแบ่งวิธีดำเนินการศึกษาออกได้เป็น 4 ขั้นตอน คือ

4.1 ขั้นศึกษาแนวนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และกายภาพ

4.2 ขั้นวิเคราะห์ เป็นการนำผลจากการศึกษาแนวนโยบาย สังคม เศรษฐกิจ และกายภาพ มารวบรวมและจัดกลุ่ม รวมถึงการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการโดยให้สอดคล้องกับผู้ใช้โครงการ และสภาพแวดล้อม

4.3 ขั้นสังเคราะห์ เป็นการสรุปผลจากการวิเคราะห์และเลือกแนวทางที่เหมาะสมประกอบการพิจารณาเฉพาะกรณี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการออกแบบ

4.4 ขั้นเสนอแนะและการออกแบบ เป็นการสร้างแนวความคิดสร้างทางเลือกให้เหมาะสมกับการออกแบบ กำหนดกิจกรรมในโครงการเพื่อเป็นขั้นตอนในการออกแบบสถาปัตยกรรม

4.5 ขั้นการนำเสนอ ประกอบด้วยวิทยานิพนธ์ กระบวนการออกแบบและวิธีดำเนินงานของโครงการ รูปแบบทางสถาปัตยกรรม และหุ่นจำลอง

5. ผลได้รับจากการศึกษา

ได้ศึกษาแนวนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และกายภาพ ในระดับต่าง ๆ รวมทั้งการคาดการณ์ทางสังคม ความเป็นไปได้ในการลงทุน จนถึงสภาพทางภูมิศาสตร์ สภาพแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยว พร้อมทั้งวิธีแก้ปัญหาในการวางผัง ออกแบบทางสถาปัตยกรรม การจัดสภาพภูมิทัศน์ของโครงการ

6. บทสรุป

โครงการจะต้องมีการวางแผนที่ดี จะทำให้การพัฒนาสภาพของท้องถิ่นดีขึ้น สภาพทางเศรษฐกิจจะติดตามมา เงินหมุนเวียนในสถานตากอากาศบางแสนก็จะมีมากขึ้น มีนักท่องเที่ยวเข้ามามาก ทำให้เศรษฐกิจของชาติดีขึ้นมาด้วย แต่จะต้องคำนึงถึงขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดั้งเดิมของคนไทย ไม่ปล่อยให้สถานตากอากาศเป็นแหล่งเสื่อมโทรม ทางด้านคุณธรรม จริยธรรม และจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม โดยจะต้องดูแลเอาใจใส่ทั้งผู้บริหารโครงการ ประชาชนในท้องถิ่น หรือแม้กระทั่งตัวนักท่องเที่ยวเอง ไม่ควรมีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อม

7. ข้อเสนอแนะ

ในบริเวณสถานตากอากาศชายทะเล ไม่ว่าจะเป็นที่ใดก็ตาม เมื่อจัดสร้างโครงการขึ้นมา ควรที่จะควบคุมและวางมาตรการป้องกัน ออกแบบก่อสร้างระบบน้ำเสีย เนื่องจากเมื่อดำเนินการแล้วจะทำให้เกิดน้ำเสียจากโครงการเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจำเป็นต้องกวดขันในเรื่องนี้ให้มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ตามวัตถุประสงค์ เพราะได้รับความอนุเคราะห์ แนะนำ และช่วยเหลือด้านข้อมูล ชี้แนะแนวทาง แผนภาพ เอกสารต่าง ๆ รวมทั้งการสัมภาษณ์ จากหน่วยงานและบุคคล ดังนี้

1. คุณสุรพล รุจิรชุนท์ กองจัดประโยชน์ กรมธนารักษ์
กระทรวงการคลัง
2. คุณจุฑารัตน์ วุฒิสุมบูรณ์ กองวิชาการและวางแผน
คุณพิรศักดิ์ พูนชัย กองงานช่าง
เทศบาลตำบลแสนสุข จังหวัดชลบุรี
3. อาจารย์สมิทธิ์ หวังเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษา
4. สำนักงานจังหวัดชลบุรี
5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
6. สำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย
7. สำนักงานคณะกรรมการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
8. สำนักบริการวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
9. คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ทุกท่าน
10. เพื่อนนักศึกษาทุกท่าน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ให้ความรู้ ผู้สั่งสอนคึกคึกเตือน ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ในหรือนอกสถานศึกษา ประสพการณ์ต่าง ๆ ที่ท่านเหล่านั้นถ่ายทอดให้มื้คุณค่า ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงไปได้ ไม่ว่าจะท่านเหล่านั้นจะอยู่ที่ใด ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ. ที่นี้

ศุภเชาวน์ เลขากิตติกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

สภาพของประชาชนในปัจจุบันต้องการสถานที่เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ที่ทำงานหนัก ต้องการที่จะหาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ทั้งในเชิงธุรกิจการค้า หรือเพื่อพักผ่อนคลายความเครียด ซึ่งความนิยมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังมุ่งไปสถานตากอากาศชายทะเล ซึ่งชายหาดบางแสนเองเคยเป็นสถานตากอากาศที่คนไทยนิยมมาตั้งแต่อดีต แต่จากการพัฒนาสถานที่ตากอากาศแหล่งอื่นขึ้นมาแข่งขัน ทำให้ชายหาดบางแสนเสื่อมความนิยมไปชั่วระยะหนึ่ง ในปัจจุบันชายหาดบางแสนได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น พร้อมทั้งจัดเตรียมระบบโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว โอกาสที่ชายหาดบางแสนจะกลับเข้ามาอยู่ในความนิยมของนักท่องเที่ยวจึงมีความเป็นไปได้สูง

ประกอบกับทางกรมชนารักษ์มีนโยบายที่จะพัฒนาพื้นที่ของกรมฯ บริเวณชายหาดบางแสน เพื่อให้รองรับนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงสภาพเดิมที่ทรุดโทรมให้มีสภาพดีขึ้นในอนาคต จึงได้จัดทำและเสนอวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ "แสนสุข เอ็นเตอร์เทนเมนต์ คอมเพล็กซ์" ขึ้นเพื่อศึกษา วิเคราะห์ และออกแบบทางสถาปัตยกรรม เสนอขึ้นมาเพื่อที่จะเป็นแนวทางในการลงทุนที่เหมาะสมต่อไป

ในการจัดทำวิทยานิพนธ์นี้ ผู้จัดทำใคร่ขอขอบพระคุณผู้ที่ให้การสนับสนุนในการจัดทำโครงการ ผู้ให้ข้อมูล และข้อคิดต่าง ๆ ซึ่งผู้จัดทำได้นำมาใช้ อยู่อย่างเป็นประโยชน์ และหวังว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ในการศึกษา ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ซึ่งจะนำมาสู่การพัฒนาที่ดีต่อไปในอนาคต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ง
คำนำ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพประกอบ	ท
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2 เหตุผลในการเสนอวิทยานิพนธ์	6
1.3 ความเป็นมาของปัญหา	7
1.4 แนวทางการแก้ปัญหา	8
1.5 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์	9
1.6 วัตถุประสงค์ของโครงการ	10
1.7 ขอบเขตของวิทยานิพนธ์	11
1.8 วิธีดำเนินการศึกษา	11
1.9 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	14
1.10 ข้อตกลงเบื้องต้น	16
บทที่ 2 การศึกษาแนวนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ระดับประเทศ ระดับภาค และอาคารตัวอย่าง	17
2.1 ทางด้านนโยบายระดับประเทศ	
2.1.1 การศึกษาแนวนโยบายระดับประเทศ	17
2.2 ทางด้านเศรษฐกิจระดับประเทศ	
2.2.1 สภาพเศรษฐกิจระดับประเทศ	20
2.2.2 ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ	24
2.2.3 สภาพเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของประเทศ	26
2.2.4 รายได้ของนักท่องเที่ยว	31
2.3 ทางด้านสังคมระดับประเทศ	
2.3.1 ประชากรของประเทศ	31
2.3.2 การศึกษาของประเทศ	33
2.3.3 สภาพทางสังคมของประเทศ	33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้า

2.3.4	การสาธารณสุข	35
2.3.5	สภาพทางสังคมด้านการท่องเที่ยวของ ประเทศ	36
2.3.6	ตลาดการท่องเที่ยว	42
2.4	ทางด้านกายภาพระดับประเทศ	
2.4.1	สภาพทางภูมิศาสตร์ของประเทศ	47
2.4.2	ลักษณะภูมิประเทศ	47
2.4.3	ลักษณะภูมิอากาศ	50
2.4.4	ทรัพยากรธรรมชาติ	53
2.4.5	การใช้ประโยชน์ที่ดิน	53
2.4.6	การคมนาคม	55
2.4.7	สถานที่ท่องเที่ยว	56
2.4.8	ความสนใจของนักท่องเที่ยว	56
2.5	ทางด้านนโยบายระดับภาค	
2.5.1	การศึกษาแนวโน้มนโยบายระดับภาค	62
2.6	ทางด้านเศรษฐกิจระดับภาค	
2.6.1	สภาพเศรษฐกิจของภาคตะวันออก	64
2.6.2	โครงสร้างการผลิตรายสาขาของภาค ตะวันออก	67
2.6.3	รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลของภาคตะวันออก	68
2.7	ทางด้านสังคมระดับภาค	
2.7.1	สภาพทางสังคมของภาคตะวันออก	69
2.7.2	การศึกษา	69
2.7.3	การสาธารณสุข	69
2.8	ทางด้านกายภาพระดับภาค	
2.8.1	สภาพทางภูมิศาสตร์	70
2.8.2	ลักษณะภูมิประเทศ	71
2.8.3	ลักษณะภูมิอากาศ	71
2.8.4	ทรัพยากรธรรมชาติ	74
2.8.5	การใช้ประโยชน์ที่ดิน	75
2.8.6	การคมนาคม	76

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.7	สถานที่ท่องเที่ยว	81
2.9	อาคารตัวอย่าง	
2.9.1	โรงแรม เดอะ รีเจนท์ ชะอำ	86
2.9.2	โรงแรม เดอะ รอยัลคัลลิฟ บีช รีสอร์ท	92
บทที่ 3	การศึกษาแนวนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ระดับจังหวัด และระดับชุมชน	
3.1	ทางด้านนโยบายระดับจังหวัด	
3.1.1	นโยบายการพัฒนา จังหวัดชลบุรี	96
3.2	ด้านเศรษฐกิจระดับจังหวัด	
3.2.1	เศรษฐกิจรวมของจังหวัด	98
3.2.2	สภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัด	99
3.2.3	รายได้จากการท่องเที่ยว	105
3.3	ด้านสังคมระดับจังหวัด	
3.3.1	การบริหารภายในจังหวัดชลบุรี	105
3.3.2	ประชากรของจังหวัดชลบุรี	106
3.3.3	สภาพทางสังคมของจังหวัดชลบุรี	106
3.3.4	การศึกษา	108
3.3.5	การสาธารณสุข	109
3.4	ด้านกายภาพระดับจังหวัด	
3.4.1	สภาพทั่วไปของจังหวัดชลบุรี	110
3.4.2	ลักษณะภูมิประเทศ	110
3.4.3	เขตการปกครอง	110
3.4.4	ลักษณะทางสมุทรศาสตร์บริเวณชายฝั่งทะเล	114
3.4.5	ทรัพยากรธรรมชาติ	114
3.4.6	สถานที่ท่องเที่ยว	115
3.4.7	ที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวก	117
3.4.8	โครงสร้างพื้นฐาน	119
3.5	ด้านนโยบายระดับชุมชน	
3.5.1	นโยบายการพัฒนาของเทศบาลตำบลแสนสุข	122
3.6	ด้านเศรษฐกิจระดับชุมชน	
3.6.1	สภาพทางเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลแสนสุข	125

3.6.2	สถานะทางการคลังของเทศบาลตำบลแสนสุข	126
3.6.3	เศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว	127
3.7	ทางด้านสังคมระดับชุมชน	
3.7.1	การบริหารภายในเทศบาลตำบลแสนสุข	129
3.7.2	ประชากรของเทศบาลตำบลแสนสุข	130
3.7.3	สภาพทางสังคมของเทศบาลตำบลแสนสุข	131
3.7.4	การศึกษา	132
3.7.5	การสาธารณสุข	132
3.7.6	ตลาดการท่องเที่ยว	133
3.8	ทางด้านกายภาพระดับชุมชน	
3.8.1	สภาพทั่วไปของเทศบาลตำบลแสนสุข	151ล
3.8.2	ลักษณะภูมิอากาศ	152
3.8.3	การปกครอง	152
3.8.4	คุณภาพน้ำทะเล	154
3.8.5	แหล่งน้ำธรรมชาติ	155
3.8.6	แหล่งท่องเที่ยว	157
3.8.7	ระบบโครงสร้างพื้นฐาน	159
3.8.8	การใช้ที่ดิน	162
3.9	การศึกษาข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม	
3.9.1	บทบาทและหน้าที่ของโครงการ	165
3.9.2	การดำเนินงานของโครงการ	165
3.9.3	ผู้ใช้โครงการและพฤติกรรมผู้ใช้โครงการ	175
3.9.4	การศึกษาอัตรากำลังคนของโครงการ	177
3.9.5	องค์ประกอบพื้นฐานของโครงการ	177
3.10	การศึกษาข้อมูลเชิงเทคนิค	
3.10.1	ระบบโครงสร้างของอาคาร	198
3.10.2	ระบบการปรับอากาศ	200
3.10.3	ระบบสุขาภิบาล	203
3.10.4	ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง	207
3.10.5	ระบบติดต่อสื่อสาร	209
3.10.6	ระบบขนส่งในอาคาร	210

หน้า

3.10.7	ระบบป้องกันอัคคีภัย	213
3.10.8	ระบบป้องกันฟ้าผ่า	219
3.10.9	ระบบกำจัดขยะ	220
3.10.10	ระบบรักษาความปลอดภัย	221
บทที่ 4	การวิเคราะห์แนวโน้มนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และกายภาพ	
4.1	การวิเคราะห์ระดับประเทศ	
4.1.1	การวิเคราะห์แนวโน้มนโยบายระดับประเทศ	223
4.1.2	การวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจระดับประเทศ	223
4.1.3	การวิเคราะห์ด้านสังคมระดับประเทศ	224
4.1.4	การวิเคราะห์ด้านกายภาพระดับประเทศ	225
4.2	การวิเคราะห์ระดับภาค	
4.2.1	การวิเคราะห์แนวโน้มนโยบายของภาคตะวันออก	225
4.2.2	การวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจของภาคตะวันออก	226
4.2.3	การวิเคราะห์ด้านสังคมของภาคตะวันออก	227
4.2.4	การวิเคราะห์ด้านกายภาพของภาคตะวันออก	227
4.3	การวิเคราะห์ระดับจังหวัด	
4.3.1	การวิเคราะห์แนวโน้มนโยบายของจังหวัดชลบุรี	227
4.3.2	การวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรี	228
4.3.3	การวิเคราะห์ด้านสังคมของจังหวัดชลบุรี	229
4.3.4	การวิเคราะห์ด้านกายภาพของจังหวัดชลบุรี	229
4.4	การวิเคราะห์ระดับชุมชน	
4.4.1	การวิเคราะห์แนวโน้มนโยบายของเทศบาลตำบล แสนสุข	229
4.4.2	การวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจของเทศบาล ตำบลแสนสุข	230
4.4.3	การวิเคราะห์เศรษฐกิจการท่องเที่ยวของ สถานตากอากาศบางแสน	230
4.4.4	การวิเคราะห์ด้านสังคมของเทศบาลตำบล แสนสุข	230
4.4.5	การวิเคราะห์ตลาดการท่องเที่ยวของเทศบาล ตำบลแสนสุข	231

4.4.6	การวิเคราะห์ด้านกายภาพของเทศบาลตำบล แสนสุข	232
4.4.7	การวิเคราะห์การเลือกที่ตั้งของโครงการ	236
4.4.8	การวิเคราะห์สภาพที่ตั้งโครงการ	238
4.5	การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการ	
4.5.1	การประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวและ ห้องพัก	250
4.5.2	การกำหนดขนาดโครงการ	252
4.5.3	การวิเคราะห์เบื้องต้นด้านการลงทุนของ โครงการ	255
4.6	กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับโครงการ	
4.6.1	การใช้ที่ดินในอนาคต	259
4.6.2	เทศบัญญัติครอบคลุมการก่อสร้างอาคาร	262
4.7	การวิเคราะห์เชิงสถาปัตยกรรม	
4.7.1	การวิเคราะห์บทบาทและหน้าที่ของโครงการ	267
4.7.2	การวิเคราะห์การดำเนินงานของโครงการ	267
4.7.3	การวิเคราะห์ผู้ใช้โครงการและพฤติกรรม ผู้ใช้โครงการ	267
4.7.4	การวิเคราะห์อัตราบุคคลากร	272
4.7.5	การวิเคราะห์หาที่จอดรถในโครงการ	276
4.8	การวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐานของโครงการ	
4.8.1	การวิเคราะห์องค์ประกอบของโครงการ	279
4.8.2	การวิเคราะห์รายละเอียดพื้นที่ใช้สอยของ โครงการ	286
4.8.3	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์องค์ประกอบ ของโครงการ	314
4.9	การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเทคนิค	
4.9.1	ระบบโครงสร้าง	327
4.9.2	ระบบการปรับอากาศ	332
4.9.3	ระบบสุขาภิบาล	335
4.9.4	ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง	338

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	หน้า
4.9.5 ระบบติดต่อสื่อสาร	343
4.9.6 ระบบขนส่งในอาคาร	346
4.9.7 ระบบป้องกันอัคคีภัย	347
4.9.8 ระบบป้องกันฟ้าผ่า	348
4.9.9 ระบบการกำจัดขยะ	349
4.9.10 ระบบรักษาความปลอดภัย	350
บทที่ 5 การออกแบบทางสถาปัตยกรรม	
5.1 แนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรม	
5.1.1 ลักษณะเฉพาะของโครงการ	351
5.1.2 ลักษณะเฉพาะทางสถาปัตยกรรม	351
5.1.3 ลักษณะสภาพแวดล้อมของโครงการ	351
5.1.4 ลักษณะการตอบสนองด้านประโยชน์ใช้สอย	352
5.2 ขั้นตอนการออกแบบ	354
5.3 ผลงานการออกแบบ	370
บทที่ 6 บทสรุป	
6.1 บทสรุป	
6.1.1 ทางด้านนโยบาย	384
6.1.2 ทางด้านเศรษฐกิจ	384
6.1.3 ทางด้านสังคม	384
6.1.4 ทางด้านกายภาพ	384
6.2 CASH - FLOW	385
6.3 ข้อเสนอแนะ	408
ภาคผนวก	409
บรรณานุกรม	414

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่ 2.1	แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศตามแผนพัฒนา ฉบับที่ 1 - 6	20
ตารางที่ 2.2	แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค ปี พ.ศ.2531	21
ตารางที่ 2.3	แสดงการเปรียบเทียบระหว่างอัตราร้อยละของ มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคกับประชากร ในปี พ.ศ.2531	22
ตารางที่ 2.4	แสดงรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลตามแผนพัฒนา ฉบับที่ 1 - 6	23
ตารางที่ 2.5	แสดงรายได้เฉลี่ยต่อบุคคล ปี พ.ศ. 2531	23
ตารางที่ 2.6	แสดงฐานะการคลังของรัฐบาล ปีงบประมาณ 2528 - 2532	25
ตารางที่ 2.7	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ระยะ เวลาผ่านักเฉลี่ย และรายได้จากการท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2525 - 2532	26
ตารางที่ 2.8	แสดงดุลการท่องเที่ยวในระยะเวลา ปี พ.ศ. 2522 - 2532	27
ตารางที่ 2.9	แสดงรายได้จากการท่องเที่ยวในระยะเวลา ปี พ.ศ. 2532	29
ตารางที่ 2.10	แสดงค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ผู้มาเยี่ยมเยือน จังหวัดท่องเที่ยวหลัก ปี พ.ศ. 2532 - 2533	30
ตารางที่ 2.11	แสดงรายได้ของนักท่องเที่ยว	31
ตารางที่ 2.12	แสดงจำนวนประชากรของประเทศไทยตามแผน พัฒนา ฉบับที่ 1 - 6	32
ตารางที่ 2.13	แสดงสถิติประชากรจากทะเบียนของประเทศ จำแนกตามเพศ ในเขตเทศบาลและภาค พ.ศ. 2531 - 2532	32
ตารางที่ 2.14	แสดงจำนวนผู้นับถือศาสนา จำแนกตามประเภท ของศาสนา พ.ศ. 2532	34
ตารางที่ 2.15	แสดงจำนวนวัดและพระภิกษุ ที่วราชอาณาจักร พ.ศ. 2532 เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้าน	35
ตารางที่ 2.16	แสดงจำนวนโรงพยาบาล จำนวนเตียง ปี พ.ศ.ที่มีการนำไปใช้ 2528 - 2532	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยี่สิบห้ามิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๒

ตารางที่ 2.17	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ พ.ศ. 2532 - 2533	38
ตารางที่ 2.18	แสดงระยะเวลาการพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว ระหว่างประเทศ ปี พ.ศ. 2532 - 2533	39
ตารางที่ 2.19	แสดงจำนวนผู้ท่องเที่ยวจังหวัดท่องเที่ยวหลัก ปี พ.ศ. 2533	40
ตารางที่ 2.20	แสดงระยะเวลาพำนักเฉลี่ย ในปี พ.ศ. 2532 - 2533	41
ตารางที่ 2.21	ลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยว	42
ตารางที่ 2.22	เพศและอายุของนักท่องเที่ยว	43
ตารางที่ 2.23	ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว	43
ตารางที่ 2.24	จำนวนครั้งของการท่องเที่ยวต่อปี	44
ตารางที่ 2.25	จำนวนวันที่นักท่องเที่ยวสนใจจะท่องเที่ยวใน แต่ละครั้ง	45
ตารางที่ 2.26	ยานพาหนะที่นักท่องเที่ยวใช้บริการในการ ท่องเที่ยว	46
ตารางที่ 2.27	กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสนใจ	47
ตารางที่ 2.28	ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสนใจ	57
ตารางที่ 2.29	ระดับความสนใจของนักท่องเที่ยวที่ค้นหา ต่อแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดต่าง ๆ	58
ตารางที่ 2.30	สาเหตุที่นักท่องเที่ยวสนใจแหล่งท่องเที่ยว	60
ตารางที่ 2.31	แหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวทราบเกี่ยวกับ การท่องเที่ยว	61
ตารางที่ 2.32	ประเภทของที่พิกที่นักท่องเที่ยวสนใจ	61
ตารางที่ 2.33	แสดงการเปลี่ยนแปลง เศรษฐกิจของ ภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2532 และ 2528	67
ตารางที่ 2.34	แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคตะวันออก รายได้ เฉลี่ยต่อคน แยกรายจังหวัด ปี พ.ศ. 2531	68
ตารางที่ 2.35	แสดงจำนวนประชากร ความหนาแน่น และ อัตราการเพิ่ม ในปี พ.ศ. 2532	70

ตารางที่ 2.36	แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินของภาคตะวันออก พ.ศ. 2529	76
ตารางที่ 2.37	แสดงการใช้ที่ดินภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2531 แยกเป็นรายจังหวัด	78
ตารางที่ 2.38	แสดงแหล่งท่องเที่ยวของภาคตะวันออก	82
ตารางที่ 3.1	แสดงการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2527 - 2531 ณ.ราคาคงที่ พ.ศ. 2527	99
ตารางที่ 3.2	แสดงพื้นที่เพาะปลูกและแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจ ของจังหวัดชลบุรี ปี พ.ศ. 2531/2532	100
ตารางที่ 3.3	แสดงจำนวนเรือ ปริมาณ และมูลค่าสัตว์น้ำทะเล ของจังหวัดชลบุรี	101
ตารางที่ 3.4	แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์สัตว์ที่มีชีวิตจังหวัดชลบุรี	101
ตารางที่ 3.5	แสดงประเภทอุตสาหกรรม จำนวนโรงงาน-แรง งาน และเงินลงทุน ปี พ.ศ. 2533	102
ตารางที่ 3.6	แสดงจำนวนผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้าใน จังหวัดชลบุรี ปี พ.ศ. 2533	103
ตารางที่ 3.7	แสดงสถานประกอบธุรกิจการค้าและบริการใน จังหวัด ปี พ.ศ. 2533	103
ตารางที่ 3.8	แสดงจำนวนสถานบริการแยกรายอำเภอ ปี พ.ศ. 2533	104
ตารางที่ 3.9	แสดงจำนวนธนาคารในจังหวัดชลบุรี	105
ตารางที่ 3.10	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากการ ท่องเที่ยวเมืองพัทยา	105
ตารางที่ 3.11	แสดงจำนวนประชากรและความหนาแน่นของประ ชากรในจังหวัดชลบุรี	107
ตารางที่ 3.12	แสดงจำนวนโรงเรียน กลุ่มโรงเรียน ศึกษา นิเทศก์ ครู นักเรียน ปีการศึกษา 2533	108
ตารางที่ 3.13	แสดงจำนวนเกิดมีชีพ และอัตราเพิ่มตามธรรมชาติ ปี 2532 และ ปี 2533 ของจังหวัดชลบุรี	109
ตารางที่ 3.14	แสดงเขตการปกครองและหน่วยบริหารราชการ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ลดแบ่งเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ ส่วนท้องถิ่น ของจังหวัดชลบุรี ปี 2533	112

ตารางที่ 3.15	แสดงการใช้ที่ดินเนื้อที่ทำการเกษตร แยกรายอำเภอ จังหวัดชลบุรี ปี 2533	113
ตารางที่ 3.16	แสดงสถิติการท่องเที่ยวของเมืองพัทยา ปี พ.ศ. 2528 - 2530	117
ตารางที่ 3.17	แสดงสถิติการสื่อสารและโทรคมนาคม จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2533	121
ตารางที่ 3.18	แสดงสถิติการประปาจังหวัดชลบุรี ปี 2533	121
ตารางที่ 3.19	แสดงทำเนียบโครงการพัฒนาเทศบาลตำบลแสนสุข	123
ตารางที่ 3.20	แสดงจำนวนสถานประกอบธุรกิจสำคัญบางประเภทในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข	125
ตารางที่ 3.21	แสดงสถานะทางการคลังของสุขาภิบาลแสนสุข พ.ศ. 2525 - 2531	126
ตารางที่ 3.22	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบสถานะทางการคลังของเทศบาลตำบลแสนสุข พ.ศ. 2532 - 2534	127
ตารางที่ 3.23	แสดงรายได้ของนักท่องเที่ยว	128
ตารางที่ 3.24	แสดงค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว	129
ตารางที่ 3.25	แสดงจำนวนประชากร บ้านและครัวเรือนภายในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข	130
ตารางที่ 3.26	แสดงสถิติการเกิด ตาย ย้ายเข้า ย้ายออก และอัตราเพิ่มของประชากร ในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข	130
ตารางที่ 3.27	แสดงข้อมูลด้านการป้องกันและระงับอัคคีภัยของสถานดับเพลิงแสนสุข	131
ตารางที่ 3.28	แสดงข้อมูลด้านสาธารณสุขและอนามัยภายในเขตเทศบาลตำบลแสนสุขทั้งหมด (ทั้งของเทศบาล รัฐบาล และเอกชน)	132
ตารางที่ 3.29	แสดงที่อยู่ปัจจุบันของนักท่องเที่ยว	135
ตารางที่ 3.30	แสดงเพศของนักท่องเที่ยว	137
ตารางที่ 3.31	แสดงอายุของนักท่องเที่ยว	138

ตารางที่ 3.32	แสดงระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว	138
ตารางที่ 3.33	แสดงอาชีพของนักท่องเที่ยว	139
ตารางที่ 3.34	แสดงนักท่องเที่ยวที่เคยมาและพักค้างคืน	140
ตารางที่ 3.35	แสดงช่วงเวลาที่ชอบเดินทางของนักท่องเที่ยว	141
ตารางที่ 3.36	แสดงวัตถุประสงค์หลักของการท่องเที่ยว	142
ตารางที่ 3.37	แสดงลักษณะการเดินทาง	142
ตารางที่ 3.38	แสดงพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	143
ตารางที่ 3.39	แสดงประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสนใจ	144
ตารางที่ 3.40	แสดงแหล่งที่ทราบข่าวเกี่ยวกับสถานตากอากาศบางแสน	145
ตารางที่ 3.41	แสดงจำนวนคืนที่พักรวมของนักท่องเที่ยว	146
ตารางที่ 3.42	แสดงการแวะเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ รอบสถานตากอากาศบางแสน	147
ตารางที่ 3.43	แสดงกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสนใจ	148
ตารางที่ 3.44	แสดงความสนใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานตากอากาศบางแสน	149
ตารางที่ 3.45	แสดงเหตุผลจูงใจที่นักท่องเที่ยวจะกลับมาเที่ยวอีกในอนาคต	149
ตารางที่ 3.46	แสดงทัศนคติของนักท่องเที่ยว	150
ตารางที่ 3.47	แสดงผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทะเล ที่หาดบางแสน หน้าโรงแรมบางแสนบีชรีสอร์ท	154
ตารางที่ 3.48	แสดงจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า ภายในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข	162
ตารางที่ 3.49	แสดงการใช้ที่ดินภายในเขตเทศบาลตำบลแสนสุขปัจจุบัน	163
ตารางที่ 3.50	แสดงจำนวนโถ้วม โถบัสสาวะ และอ่างล้างหน้า กำหนดจากเทศบัญญัติ	182

ตารางที่ 3.51 แสดงขนาดพื้นที่ห้องพักที่มีขนาดต่ำสุด รวม
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ห้องน้ำ ห้องส้วม 191
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้า

ตารางที่ 3.52	แสดงขนาดของห้องพักในโรงแรมประเภทต่าง ๆ	191
ตารางที่ 4.1	แสดงการคาดประมาณจำนวนประชากรเทศบาลตำบลแสนสุข พ.ศ. 2534 - 2549	231
ตารางที่ 4.2	แสดงการคาดประมาณความต้องการน้ำประปาเขตวางผังเมือง เฉพาะบางแสน พ.ศ. 2534 - 2549	233
ตารางที่ 4.3	แสดงการคาดประมาณน้ำเสีย เขตวางผังเมือง เฉพาะบางแสน พ.ศ. 2534 - 2549	233
ตารางที่ 4.4	แสดงการคาดประมาณปริมาณขยะ เขตวางผังเมือง เฉพาะบางแสน พ.ศ. 2534 - 2549	235
ตารางที่ 4.5	แสดงรายชื่อโรงแรม สถานที่พักในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข	235
ตารางที่ 4.6	แสดงการให้ค่าคะแนนการจัดกลุ่มองค์ประกอบ	248
ตารางที่ 4.7	แสดงการคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยือน ของสถานตากอากาศบางแสน ระหว่าง ปี พ.ศ. 2534 - 2549	250
ตารางที่ 4.8	แสดงการคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยือน รอบสถานตากอากาศบางแสน ปี พ.ศ. 2534 - 2549	251
ตารางที่ 4.9	แสดงประมาณการความต้องการห้องพักต่อวัน (อัตราการเข้าพัก 70 %	252
ตารางที่ 4.10	แสดงสัดส่วนของโครงสร้างงบประมาณของโครงการ	256
ตารางที่ 4.11	แสดงอัตราส่วนการคืนเงินกู้	256
ตารางที่ 4.12	แสดงอัตราส่วนการเข้าพักในระยะ 10 ปี	257
ตารางที่ 4.13	แสดงจำนวนบุคคลกร	273
ตารางที่ 4.14	แสดงตารางการวิเคราะห์รูปทรงและตำแหน่ง	

ตารางที่ 4.15	แสดงการวิเคราะห์ระบบปรับอากาศ ส่วนบริการ สาธารณะ	333
ตารางที่ 4.16	แสดงการวิเคราะห์การปรับอากาศส่วนห้องพัก	334
ตารางที่ 4.17	แสดงการวิเคราะห์ระบบบำบัดน้ำเสีย	337
ตารางที่ 4.18	แสดงการวิเคราะห์ระบบป้องกันอัคคีภัย	348

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

หน้า

ภาพที่	2.1	แสดงที่ตั้งของประเทศ และภาคต่าง ๆ	48
ภาพที่	2.2	แสดงเขตโครงสร้าง และลักษณะภูมิประเทศ	49
ภาพที่	2.3	แสดงอุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ และปริมาณน้ำฝน	51
ภาพที่	2.4	แสดงประเทศไทย ลักษณะภูมิประเทศ แม่น้ำ ภูเขา	54
ภาพที่	2.5	แสดงโครงการสำคัญในภาคตะวันออก	65
ภาพที่	2.6	แสดงแผนที่สังเขปชายฝั่งทะเลตะวันออก	66
ภาพที่	2.7	แสดงที่ตั้งของภาคตะวันออก	72
ภาพที่	2.8	แสดงที่ตั้งของชุมชน	73
ภาพที่	2.9	แสดงการใช้ที่ดินของภาคตะวันออก	77
ภาพที่	2.10	แสดงเส้นทางการคมนาคม ของภาคตะวันออก	80
ภาพที่	2.11	แสดงสถานที่ท่องเที่ยวของภาคตะวันออก	85
ภาพที่	3.1	แสดงผังเมืองรวมแหลมฉบัง	97
ภาพที่	3.2	แสดงแผนที่จังหวัดชลบุรี	111
ภาพที่	3.3	แสดงเส้นทางการคมนาคมของจังหวัด	118
ภาพที่	3.4	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าชมสถาบันวิทยาศาสตร์ ทางทะเล บางแสน รายเดือน พ.ศ. 2532	134
ภาพที่	3.5	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าชมสวนสัตว์เปิด เขาเขียว จำแนกตามลักษณะผู้เข้าชมรายเดือน พ.ศ. 2532	134
ภาพที่	3.6	แสดงแผนที่บริเวณเทศบาลตำบลแสนสุข	153
ภาพที่	3.7	แสดงความเหมาะสมของดินเพื่อการเกษตร	156
ภาพที่	3.8	แสดงแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดชลบุรี	158
ภาพที่	3.9	แสดงเส้นทางการคมนาคมและขนส่ง	160
ภาพที่	3.10	แสดงพื้นที่ปลูกสร้างอาคาร	164
ภาพที่	4.1	แสดงที่ตั้งของโครงการ	268
ภาพที่	4.2	แสดงผังบริเวณของโครงการ	239
ภาพที่	4.3	แสดงบริเวณโดยรอบโครงการ	240
ภาพที่	4.4	แสดงภาพที่ตั้งของโครงการ	241
ภาพที่	4.5	แสดงรายละเอียดที่ตั้งโครงการ	242
ภาพที่	4.6	แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งของโครงการ	243

เอกสารนี้สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด

ไม่อาจฟ้องดำเนินคดีได้หากมีการนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยบูรพา

		หน้า
ภาพที่ 4.7	แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งของโครงการ	244
ภาพที่ 4.8	แสดงการจัดองค์ประกอบ	245
ภาพที่ 4.9	แสดงการจัดองค์ประกอบ	246
ภาพที่ 4.10	แสดงการจัดองค์ประกอบ	247
ภาพที่ 4.11	แสดงการจัดองค์ประกอบ	248
ภาพที่ 4.12	แสดงการจัดกลุ่มความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ	249
ภาพที่ 4.13	แสดงการใช้ที่ดินในอนาคต	260
ภาพที่ 4.14	แสดงแผนภูมิการบริหารงานของโครงการ	268
ภาพที่ 4.15	แสดงแผนภูมิการบริหารงานของโครงการ	269
ภาพที่ 4.16	แสดงพฤติกรรมผู้ใช้โครงการ	270
ภาพที่ 4.17	แสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการ	271

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

ในสถานการณ์ที่ผ่านมา ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 - 3 (ระหว่างปีพ.ศ. 2504 - 2519) จะเน้นทางด้านการลงทุน ในสิ่งก่อสร้างพื้นฐาน การบริการสังคม และการควบคุมประชากรระยะต่อมาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 - 5 (พ.ศ. 2520 - 2529) การพัฒนาจะเน้นด้านการฟื้นฟูเศรษฐกิจ การกระจายรายได้ การปรับโครงสร้างทาง การเกษตร อุตสาหกรรม และในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) จะเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เพิ่มประสิทธิภาพ คุณภาพการผลิต พัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และในปัจจุบันตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ได้กำหนดวัตถุประสงค์หลักเน้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระดับที่เหมาะสม และมีเสถียรภาพการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาค พัฒนาคุณภาพชีวิต รวมถึงการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งจากแผนระดับชาติในระยะต่าง ๆ ที่กล่าวมาทำให้ทราบว่าประเทศไทยมีศักยภาพทางด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้นสูงพอสมควร โดยเฉพาะทางด้านการท่องเที่ยว นับตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4 - 6 ที่มีศักยภาพสูงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนับว่ามีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศทั้งในแง่การนำมาซึ่งรายได้ เงินตราต่างประเทศและการสร้างงาน ส่วนในแผนพัฒนาการท่องเที่ยวฉบับที่ 7 ได้กำหนดให้เพิ่มรายได้ เงินตราต่างประเทศจากการท่องเที่ยว เน้นการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว การกระจายการลงทุน เน้นการจ้างงาน ผลักดันให้ประเทศเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน และอินโดจีน ซึ่งนับตั้งแต่การดำเนินโครงการปีการท่องเที่ยวไทยในปีพ.ศ. 2530 ต่อเนื่องด้วยปีศิลปหัตถกรรมไทย พ.ศ. 2531 - 2532 ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือนประเทศไทยเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 20 ต่อปี ซึ่งเป็นอัตราการขยายตัวที่เพิ่มขึ้นสูงกว่าการขยายตัวในรอบ 10 ปีก่อนที่ผ่านมามีการขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ 10 ต่อปี และจากการประมาณการของไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คิดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงของเอกสารทศวรรษที่มีการนำไปใช้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคตะวันออกนั้นมีความสำคัญในการพัฒนา ได้มีการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คิดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงของเอกสารทศวรรษที่มีการนำไปใช้

กำหนดนโยบายเพื่อกระจายความเจริญ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจออกจาก กรุงเทพมหานครสู่ภูมิภาค และยังเป็นศูนย์กลางที่สร้างความเชื่อมโยงระหว่าง การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการเปิดประตูสำหรับการพัฒนาประเทศ ภายใต้อสภาพเศรษฐกิจ และโอกาสการลงทุนในปัจจุบันคณะกรรมการพัฒนาพื้นที่บริเวณ ชายฝั่งทะเลตะวันออก (กพอ.) จึงได้พิจารณาเร่งรัดการดำเนินการตามแผนใน ส่วนที่รัฐรับผิดชอบ ให้สามารถบริการได้ทันที และถ้าแม้ว่าสงครามอ่าวเปอร์เซีย ที่เกิดขึ้นเมื่อตอนต้นปี พ.ศ. 2534 จะส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลงก็ตาม แต่คาดว่าสถานการณ์ท่องเที่ยว จะเริ่มฟื้นตัวเข้าสู่สภาวะปกติในช่วงปลายปี และการที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมธนาคารโลก และกองทุนการเงิน ระหว่างประเทศ ในปลายปี พ.ศ. 2534 และในปี พ.ศ. 2535 จะเป็นปี การท่องเที่ยวอาเซียน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทยในปีต่อไป ด้วย

จากการดำเนินการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 1 จนถึงฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2504 - 2529) ซึ่งเป็นระยะเวลา 25 ปี ทำให้เศรษฐกิจ และรายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นสูงถึง 18 เท่าตัว คือจากเศรษฐกิจที่มีมูลค่าการผลิต เพียง 60,000 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2504 เพิ่มขึ้นเป็น 1,099,541 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2529 มูลค่าสินค้าส่งออกได้เพิ่มขึ้นกว่า 20 เท่าตัว คือ จากมูลค่า เพียง 9,900 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2504 เพิ่มขึ้นเป็น 231,481 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2529 และรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลในปี พ.ศ. 2504 มีรายได้เฉลี่ย 2,200 บาทต่อคนต่อปี เพิ่มขึ้นเป็น 9 เท่า คือ ในปี พ.ศ. 2529 มีรายได้ประมาณ 20,300 บาทต่อคนต่อปี ในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ในปี พ.ศ. 2530 มีมูลค่า 1,234,030 ล้านบาท และ 1,506,977 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2531 โดยที่กรุงเทพฯ และปริมณฑลมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมมากที่สุด รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง มีมูลค่าน้อยที่สุด รายได้ เฉลี่ยต่อบุคคลทั่วประเทศ ในปี พ.ศ. มีรายได้ 23,021 บาทต่อคนต่อปี และใน ปี พ.ศ. 2531 มีรายได้ 27,632 บาทต่อคนต่อปี ซึ่งกรุงเทพฯ และปริมณฑลมี รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลสูงสุด รองลงมาคือภาคตะวันออกและต่ำสุดคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงปี พ.ศ. 2525 - 2529 ซึ่งเป็นช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 ไม่สามารถทำได้ ทั้งสิ้น อีกทั้งทำให้ต้องเปลี่ยนแปลงเมื่อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารที่กรังที่มีกรนำไปใช้ ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน 145,335 ล้านบาท และใน

ช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) ซึ่งในปี พ.ศ. 2530 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 50,024 ล้านบาท และได้เพิ่มขึ้นเป็น 78,859 ล้านบาท 96,386 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2531 และ พ.ศ. 2532 ตามลำดับ ส่วนในปี พ.ศ. 2533 มีมูลค่าการท่องเที่ยวจำนวน 136,197 ล้านบาท คิดเป็น 38.6 % ของสาขาบริการ โดยที่กรุงเทพฯ และปริมณฑลมีมูลค่าสูงสุด 39,500 ล้านบาท รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 9,395 ล้านบาท และภาคกลางน้อยที่สุด 3,401 ล้านบาท ส่วนภาคตะวันออกมีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงเป็นอันดับที่ 5 มีมูลค่า 6,161 ล้านบาท รองลงมาจากภาคเหนือและภาคใต้ ตามลำดับ ซึ่งจากการคาดการณ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2534 นี้ประมาณ 6 ล้านคน เพิ่มขึ้นมากกว่าในปี พ.ศ. 2531 ซึ่งอยู่ในช่วงปีศิลปะหัตถกรรมไทย คิดเป็นอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 12 และถ้านักท่องเที่ยวพักประมาณ 8 วัน และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 3,000 บาทต่อคนต่อวัน จะทำรายได้ให้แก่การท่องเที่ยวเป็นจำนวน 144,000 ล้านบาท ทำให้มูลค่าการท่องเที่ยวสูงขึ้น ส่งผลดีทางด้านการลงทุน ทางธุรกิจ เป็นการเพิ่มพูนรายได้ทางเศรษฐกิจของประเทศ

ในช่วงของแผนพัฒนาฉบับที่ 1 - 3 (ปีพ.ศ. 2504 - 2519) มีจำนวนประชากร 29.252 ล้านคน 35.721 ล้านคน และเพิ่มขึ้นเป็น 41.352 ล้านคน ตามลำดับ ต่อมาในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 4 มีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้น จำนวน 47.7 ล้านคน และเพิ่มขึ้นเป็น 52.7 ล้านคน ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 5 ส่วนในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 ในปี พ.ศ. 2531 มีประชากร 54.5 ล้านคน และ 55.8 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2532 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนประชากรมากที่สุด รองลงมาคือภาคเหนือ กรุงเทพฯ และปริมณฑล ตามลำดับ ส่วนภาคกลางมีจำนวนประชากรน้อยที่สุด สำหรับอัตราการเพิ่มของประชากรในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 1 - 3 มีอัตราเพิ่มร้อยละ 3.1 และลดลงเป็นอัตราร้อยละ 2.6 และ 1.7 เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนา ฉบับที่ 4 และ ฉบับที่ 5 ตามลำดับ ซึ่งใกล้เคียงกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อปี ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาคืออิสลาม และ คริสต์ ดังนั้นประเพณีและวัฒนธรรมที่ยึดถือปฏิบัติจึงเกี่ยวพันกับเชื้อชาติและความเชื่อทางศาสนา ซึ่งชาวไทยมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเป็นคุณลักษณะเฉพาะตัว เช่น

ภาษา คนครีไทย การแต่งกายของคนไทยในสมัยต่าง ๆ เป็นต้น มีขนบธรรมเนียม ประเพณีที่แตกต่างกันตามท้องถิ่นต่าง ๆ เช่น ประเพณีการแข่งขันควาย การแข่งเรือ ยาว เป็นต้น แต่โดยส่วนรวมแล้วจะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น ประเพณีการบวช การทำขวัญนาค การโกนจุก เป็นต้น ในด้านการศึกษาประชากรส่วนใหญ่มีการศึกษา อยู่ในเกณฑ์ภาคบังคับ ส่วนทางด้านสาธารณสุข การให้บริการยังอยู่ในส่วนกลาง หรือเฉพาะเมืองใหญ่ ๆ ที่ประชาชนมีฐานะและเศรษฐกิจค่อนข้างสูง และจะลด ลัดส่วนการให้บริการลงในชนบทที่ห่างไกลออกไป และทางด้านการท่องเที่ยว ประเทศไทยมีทรัพยากรที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย ทั้งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ตามธรรมชาติแบบป่าเขา ชายทะเล หรือจะเป็นอุทยานประวัติศาสตร์ ศิลป- วัฒนธรรม ด้วยเหตุนี้เองทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวมีจำนวนสูงขึ้น จากลักษณะดังกล่าวทำให้การท่องเที่ยวตลอดจนการบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การท่องเที่ยวเป็นแหล่งเงินตรา และทำรายได้ให้กับประเทศเป็นอย่างมาก

ลักษณะโดยทั่วไปของประเทศไทย ตั้งอยู่ในทวีปเอเชียบนคาบสมุทรอินโดจีน มีลักษณะภูมิอากาศแบบร้อนชื้น มีพื้นที่ประมาณ 513,120 ตารางกิโลเมตร สามารถ แบ่งภูมิประเทศออกเป็น 5 เขตใหญ่ ๆ คือ ที่ราบลุ่มตอนกลาง ที่สูงภาคพื้นทวีป คาบสมุทรภาคใต้ ชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของอ่าวไทย และที่ราบสูงโคราช ลักษณะภูมิอากาศแบ่งออกได้ 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว การใช้ที่ดิน ส่วนใหญ่ของประเทศเป็นพื้นที่เกษตรกรรม เพราะประชากรส่วนใหญ่จะประกอบ อาชีพทางการเกษตร ลักษณะการใช้ที่ดินขึ้นอยู่กับลักษณะภูมิประเทศ ทรัพยากร ธรรมชาติที่สำคัญได้แก่ แม่น้ำ ลำธาร ป่าไม้ และแร่ธาตุ สามารถแบ่งพื้นที่ออก เป็น 6 ภาค คือ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคเหนือและ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งการปกครองส่วนภูมิภาคออกเป็น 73 จังหวัด สำหรับสถานที่ท่องเที่ยว ประเทศไทยมีทรัพยากรการท่องเที่ยวประกอบด้วยสถานที่ ท่องเที่ยวต่าง ๆ สามารถแบ่งตามลักษณะและความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ 3 ประเภท คือ ประเภทธรรมชาติ ประเภทประวัติศาสตร์โบราณสถาน และ ประเภทศิลปวัฒนธรรม สำหรับศักยภาพในการท่องเที่ยวนั้น จะเห็นได้ว่าการพัฒนา และการลงทุน ในภาคเหนือจะเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่าเขา ดันไม้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนกาดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ลำธาร วัฒนธรรม และประเพณี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะเน้นทางด้าน ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวในทางศิลปวัฒนธรรม ภาคใต้จะเน้นทางด้านกา

ท่องเที่ยวทางทะเล เกาะต่าง ๆ ส่วนในภาคตะวันออกก็มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ กระจายอยู่ในตอนล่างของภาค โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด และแหล่งบันเทิงต่าง ๆ ซึ่งมีศักยภาพในการพัฒนาค่อนข้างสูง โดยเฉพาะเมืองพัทยา ระยอง ชลบุรี และตราด ที่มีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญสำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศและชาวไทย พร้อมทั้งมีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สมบูรณ์ โดยมีชายหาดบางแสนเป็นสถานที่ท่องเที่ยวหนึ่งในหลาย ๆ แห่ง ซึ่งมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในหมู่นักท่องเที่ยวมานานแล้ว จึงนับว่ามีบทบาทสำคัญในการรองรับนักท่องเที่ยวและผู้มาเยี่ยมเยือนที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้นในอนาคต ซึ่งหลังจากการพัฒนาในระยะเวลาที่ผ่านมาของชายหาดบางแสนในรูปของบังกาลีมีความหนาแน่นต่ำ ทำให้ชายหาดบางแสนยังคงสภาพชายหาดสาธารณะที่เหลื่ออยู่ไม่กี่แห่งในจังหวัดชลบุรีที่สามารถรักษาสภาพธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์เอาไว้ได้

ดังนั้น จากที่ได้กล่าวมาทำให้ทราบว่าบริเวณชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี มีการพัฒนาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในปัจจุบันนั้นยังไม่เพียงพอ จึงเหมาะสมที่จะจัดตั้งโครงการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว นักลงทุน และนักธุรกิจ ในด้านการให้บริการ ซึ่งเป็นการเปิดตลาดนักท่องเที่ยวเข้าสู่สถานตากอากาศ พร้อมทั้งเป็นการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวด้านการให้บริการ ซึ่งที่บริเวณที่จะพัฒนาดังกล่าวเป็นพื้นที่ของราชพัสดุ กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง โดยอยู่ในความรับผิดชอบของรัฐบาล ซึ่งได้เปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาดำเนินการ หรือสัมปทานไปดำเนินการ โดยรัฐจะอำนวยความสะดวกทางด้านต่าง ๆ ทำให้พื้นที่ดังกล่าวมีศักยภาพในการพัฒนา และการลงทุนที่สูงกว่าพื้นที่บริเวณข้างเคียง ด้วยเหตุผลและความต้องการเหล่านี้เอง ทำให้บริเวณดังกล่าวเหมาะสมต่อการจัดตั้งโครงการด้านการให้บริการและสันทนาการ โดยให้ชื่อว่า "แสนสุข เอ็นเตอร์เทนเมนต์ คอมเพล็กซ์" เพื่อตอบสนองความต้องการในรูปของสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ พร้อมทั้งเป็นส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณท้องถิ่นได้อีกทางหนึ่ง ปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางด้านรูปแบบของสถาปัตยกรรม พัฒนาบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวโดยที่มีการปรับปรุงในแนวทางที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เพื่อไม่ทำให้สภาพแวดล้อมบริเวณข้างเคียง หรือบริเวณโครงการเองเสียไป เป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อการท่องเที่ยวของท้องถิ่น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยญาติให้นำไปใช้ประโยชน์โดยไม่แจ้งชื่อผู้จัดทำ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 เหตุผลในการเสนอวิทยานิพนธ์

1.2.1 เหตุผลทางด้านนโยบาย

เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของรัฐบาลต่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) และแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว นอกนั้นยังเป็นการสนองคอบนโยบายของแผนพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก พร้อมกับการสนองต่อแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และนโยบายของกรมธนารักษ์ เพื่อที่จะพัฒนาพื้นที่ให้ได้ใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด

1.2.2 เหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ

เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการลงทุน เป็นการนำเงินตราเข้าสู่ประเทศ พร้อมทั้งประสานงานการลงทุนพัฒนาการท่องเที่ยวระหว่างภาครัฐบาลและเอกชน เป็นการกระจายรายได้ไปสู่ประชาชน โดยเฉพาะในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว อีกทั้งทำให้เกิดการสร้างงานในชุมชน ก่อให้เกิดการหมุนเวียนเงินตราในระบบการเงิน การลงทุน นอกจากนี้ยังเป็นการนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศมากขึ้น และเงินตราภายในประเทศไม่รั่วไหลไปต่างประเทศ

1.2.3 เหตุผลทางด้านสังคม

เป็นการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชน ในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นแนวทางในการเผยแพร่แนะนำวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ ศิลปต่าง ๆ ให้เป็นที่รู้จักและแพร่หลายในหมู่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ทำให้เกิดทัศนคติที่ดี ได้รับความสะดวกปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน

1.2.4 เหตุผลทางด้านกายภาพ

เป็นการรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับเอาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า แนวทางการให้ประโยชน์จากที่ดินในลักษณะการท่องเที่ยว เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากมีการนำไปใช้ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว เป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีต่อการท่องเที่ยว-

เที่ยวในท้องถิ่น สร้างและรักษาสภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมเดิม ไม่ก่อให้เกิดปัญหาแก่พื้นที่ในระยะสั้นและระยะยาว

1.3 ความเป็นมาของปัญหา

1.3.1 ปัญหาทางด้านนโยบาย

จากการดำเนินการงานตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ด้านการพัฒนาระบบการผลิต การตลาด และการสร้างงาน และจากแผน พัฒนาระบบบริการพื้นฐาน โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การ ดำเนินงานตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย มีปัญหา ที่เกิดขึ้นคือ ผลที่ได้ต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากการขาดแคลน งบประมาณในการดำเนินการ บุคคลากรไม่เพียงพอ และขาดคุณสมบัติ ขาดเครื่อง มือเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ขาดแคลน ไม่ทันสมัย ตลอดจนขาด การวางแผนงานที่รัดกุมและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งปัญหาเหล่านี้ยังมีแนวโน้มจะก่อให้เกิด ปัญหาต่อเนื่องในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7

1.3.2 ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ

สภาพความเจริญและระบบเศรษฐกิจในปัจจุบัน มีลักษณะชุมชน ส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้น้อยและปานกลาง ค่านิยมของการท่องเที่ยวภายในประเทศ อยู่ในวงจำกัด เฉพาะผู้มีรายได้ปานกลางและรายได้ต่ำ แต่ผู้มีรายได้สูงยังมีค่านิยมเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ ทำให้เงินตรารั่วไหลสู่ต่างประเทศ ขาด การกระจายรายได้ออกสู่ท้องถิ่น ก่อให้เกิดช่องว่างทางเศรษฐกิจ เกิดปัญหาการว่างงาน การหมุนเวียนเงินตราในระบบเศรษฐกิจ การลงทุน โดยเฉพาะในส่วน ของการท่องเที่ยว

1.3.3 ปัญหาทางด้านสังคม

ผลกระทบทางเศรษฐกิจทำให้ประชากรในต่างจังหวัดเดินทางเข้า เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไปอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า มาในเมืองใหญ่เพื่อหางานทำ เพื่อศึกษาหาความรู้ จากสาเหตุดังกล่าวทำให้เกิด ปัญหาที่อยู่อาศัย ปัญหาการว่างงาน การจัดสรรระบบสาธารณสุข สาธารณูป

การ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาอาชญากรรม ตลอดจนปัญหายาเสพติด ส่วนทางด้าน การท่องเที่ยวปัญหาที่เกิดขึ้น ได้แก่ การให้บริการและอำนวยความสะดวกให้แก่ นักท่องเที่ยว และนักธุรกิจไม่เพียงพอ การเผยแพร่เอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมและ ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนศิลปะต่าง ๆ ปัญหาจากความปลอดภัยของนัก ท่องเที่ยว ยังไม่ได้รับการส่งเสริมดูแลและเอาใจใส่เท่าที่ควร

1.3.4 ปัญหาทางด้านกายภาพ

การใช้ที่ดินเพื่อการลงทุนธุรกิจต่าง ๆ ในปัจจุบัน ขาดการส่งเสริมการวางแผนอย่างรอบคอบให้ได้ประโยชน์สูงสุด สภาพของสถานที่ท่องเที่ยว ขาดการดูแลและพัฒนา ปัญหาความไม่ได้มาตรฐาน และขาดความเอาใจใส่ใน เรื่องปัญหาน้ำเสีย การจัดสรรสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ปัญหาการจราจร มลภาวะทางอากาศและเสียง ปัญหาสภาพแวดล้อม เป็นต้น

1.4 แนวทางการแก้ปัญหา

1.4.1 ทางด้านนโยบาย

การตอบสนองนโยบายตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 และ ฉบับที่ 7 เพื่อให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย จะต้องศึกษาและดำเนินการที่รัดกุม รอบคอบและจริงจัง สร้างบุคคลากรที่มีประสิทธิภาพตลอดจนการจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ที่ทันสมัยให้ได้จำนวนที่เพียงพอ สนองตอบความต้องการ ปัจจุบันพื้นฐานที่จะรองรับนักท่องเที่ยว นักธุรกิจ รวมทั้งหาปัจจัยเสริมต่าง ๆ เพื่อ ตอบสนองความต้องการ

1.4.2 ทางด้านเศรษฐกิจ

สนับสนุนการลงทุนในภาพเอกชน เพื่อดำเนินการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมการลงทุนช่วยให้เกิดการสร้างงานและมิ้งงานทำ ตลอดจนเป็นการ กระจายรายได้สู่ท้องถิ่น ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ผู้มีรายได้ทุกระดับสนใจที่จะ ท่องเที่ยวภายในประเทศ ทำให้เงินตราหมุนเวียนภายในประเทศ สร้างเสถียรภาพและความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและการลงทุนให้กับประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับค่าเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.3 ทางด้านสังคม

ดำเนินกิจการที่เป็นส่วนหนึ่งของการบริการ เพื่อการพักผ่อนรวมทั้งให้บริกาที่ดี มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอกับความต้องการ เป็นการกระจายรายได้และรองรับต่อการผลิตบุคลากรเฉพาะด้าน ช่วยลดปัญหาทางด้านสังคม ตลอดจนเป็นแนวทางในการเผยแพร่เอกลักษณ์ ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะต่าง ๆ ดูแลเอาใจใส่ในปัญหาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว สร้างความสัมพันธ์ตลอดจนทัศนคติที่ดีให้กับคนในชาติและชาวต่างชาติ

1.4.4 ทางด้านกายภาพ

พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเสริมสร้างภูมิทัศน์ของพื้นที่ให้เป็นสถานที่พักผ่อน สร้างความเป็นระเบียบต่อชุมชน โดยมีการวางแผนการใช้ที่ดินในอนาคต ซึ่งนอกจากจะเป็นการพัฒนาพื้นที่โดยตรงแล้ว ยังช่วยในการสร้างศักยภาพในการพัฒนา ประชาสัมพันธ์ให้กับแหล่งท่องเที่ยวทำให้เกิดการลงทุน เป็นการสร้างบทบาทของชุมชน

1.5 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์

1.5.1 ทางด้านนโยบาย

เพื่อศึกษาแนวนโยบายต่าง ๆ ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 - 7 (พ.ศ. 2504 - 2539) โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศึกษาแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พร้อมทั้งแผนพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและความร่วมมือระหว่างประเทศ

1.5.2 ทางด้านเศรษฐกิจ

เพื่อศึกษาสภาพเศรษฐกิจในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 - 7 ด้านสภาพการลงทุน การค้า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และตลาดการท่องเที่ยว ผลผลิตที่มวลรวม ผลผลิตภาคโดยเฉพาะรายได้จากการท่องเที่ยว ศึกษาการให้บริการและการจ้างงานในชุมชน รวมทั้งการส่งเสริมรายได้และการกระจายรายได้ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการให้บริการและการท่องเที่ยว

1.5.3 ทางด้านสังคม

เพื่อศึกษาจำนวนประชากรและจำนวนนักท่องเที่ยว ตลอดจนการคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคต โดยเฉพาะจำนวนประชากรและนักท่องเที่ยวในท้องถิ่น ศึกษาขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การศึกษา สภาพของสังคม รวมทั้งการให้บริการขั้นพื้นฐาน

1.5.4 ทางด้านกายภาพ

เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อม การวางผังเมืองในระดับประเทศ ภาค จังหวัดและชุมชน ตลอดจนการศึกษาลักษณะทางสถาปัตยกรรม ข้อมูลทางด้านเทคนิค องค์ประกอบ พฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร เพื่อนำมาใช้ในการวางผังและออกแบบ ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ตลอดจนศึกษากฎหมายและพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับอาคาร

1.6 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.6.1 ทางด้านนโยบาย

เพื่อศึกษาแนวนโยบายของการส่งเสริมการท่องเที่ยวและนโยบายส่งเสริมการลงทุน ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแนวนโยบายของกรมธนารักษ์ด้านการพัฒนาที่ดินของกรมฯ

1.6.2 ทางด้านเศรษฐกิจ

เพื่อศึกษาสภาพการลงทุนและเศรษฐกิจของโครงการ เป็นการกระตุ้นการลงทุนและการสร้างงานทั้งภายในท้องถิ่นและในโครงการ

1.6.3 ทางด้านสังคม

เพื่อศึกษาจำนวนนักท่องเที่ยว นักลงทุน ที่จะเข้ามาใช้โครงการ รวมทั้งการศึกษา ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม สภาพทางสังคม การบริการขั้นพื้นฐานของโครงการ

1.6.4 ทางด้านกายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับเพื่อศึกษาแนวทางการวางผังและออกแบบ รูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่เหมาะสม ให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น และศึกษาพระราชบัญญัติและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

1.7 ขอบเขตของวิทยานิพนธ์

การกำหนดขอบเขตของวิทยานิพนธ์ สามารถนำมาพิจารณาและแบ่งการศึกษาออกได้เป็น ดังนี้

1.7.1 ขอบเขตการศึกษาทางด้านนโยบาย

ศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ ฉบับที่ 1 - 7 โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แผนพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตลอดจนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาของชุมชน

1.7.2 ขอบเขตการศึกษาทางด้านเศรษฐกิจ

ศึกษาผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ ผลิตภัณฑ์ภาค และจังหวัด ตลอดจนรายได้จากการท่องเที่ยว สถานการณ์ ตลาดการท่องเที่ยว และความ เป็นไปได้ทางการลงทุน

1.7.3 ขอบเขตการศึกษาทางด้านสังคม

ศึกษาจำนวนประชากรในระดับประเทศ ภาค จังหวัด และชุมชน การศึกษา อาชีพ การนับถือศาสนาของประชากร การสาธารณสุข การปกครอง ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนจำนวนนักท่องเที่ยว ฤดูกาลท่องเที่ยว ตลาดการท่องเที่ยว และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

1.7.4 ขอบเขตการศึกษาทางด้านกายภาพ

ศึกษาขนาดที่ตั้ง ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะภูมิประเทศ เส้น ทางคมนาคม ทรัพยากร แหล่งท่องเที่ยวในระดับประเทศ ภาค จังหวัด และชุมชน ความต้องการของโครงการ ตลอดจนสภาพแวดล้อมของโครงการ การศึกษาข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม ข้อมูลทางด้านเทคนิคของอาคาร การศึกษาอาคารประเภท เดียวกัน รวมทั้งกฎหมายและพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

1.8 วิธีดำเนินการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้คัดลอกข้อมูลและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8.1 ขั้่นรวบรวมข้อมูล

1) ข้อมูลปฐมภูมิ

- ทำการสำรวจ สังเกต สัมภาษณ์ สอบถาม จากผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องสภาพความเป็นอยู่ของชุมชน
- ศึกษาและสำรวจที่ตั้งโครงการ

2) ข้อมูลทุติยภูมิ

จากภาคเอกสาร รายงานของราชการ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7
- แผนพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก
- วิทยานิพนธ์
- เทศบัญญัติและข้อบังคับต่าง ๆ

1.8.2 ชั้นศึกษาข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาและค้นคว้า

1) ข้อมูลทางด้านนโยบายระดับประเทศ ภาค จังหวัด และชุมชน

- ศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 - 7
- ศึกษานโยบายการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- ศึกษาแผนพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก
- ศึกษานโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัด และชุมชน

2) ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจระดับประเทศ ภาค จังหวัด และชุมชน

- ศึกษารายได้ประชาชาติ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ภาค และจังหวัด
- ศึกษาสภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการลงทุน
- ศึกษาสภาพการณ์และตลาดการท่องเที่ยวระดับประเทศ ภาค จังหวัด และชุมชน
- ศึกษาความเป็นไปได้ทางด้านการเงินและการลงทุน

3) ข้อมูลทางด้านสังคมระดับประเทศ ภาค จังหวัด และชุมชน

- ศึกษาจำนวนและโครงสร้างประชากรระดับประเทศ ภาค จังหวัด และชุมชน
- ศึกษาสภาพทางสังคม อาชีพ การศึกษา การสาธารณสุข การนันทนาการ ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของประชากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้ภายในงานวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่ได้โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้จัดทำเอกสารอย่างจริงจังถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 4) ข้อมูลทางด้านกายภาพระดับประเทศ ภาค จังหวัด และชุมชน
 - ศึกษาลักษณะทางกายภาพของประเทศ ภาค จังหวัดและชุมชน
 - ศึกษาสภาพการใช้ที่ดิน และทรัพยากรที่สำคัญ
 - ศึกษาเส้นทางคมนาคม
 - ศึกษาแหล่งท่องเที่ยว
 - ศึกษากฎหมายและพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

1.8.3 ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

1) ข้อมูลทางด้านนโยบาย

ศึกษาและพิจารณาประกอบกรวางแผนด้วยการใช้กระบวนการตัดสินใจหรือหลักการแก้ปัญหา โดยคำนึงถึงเป้าหมายที่นโยบายนั้น ๆ กำหนดขึ้น

2) ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ

พิจารณาข้อมูลทางการลงทุนจากค่าสถิติ และแนวโน้มทางด้าน การขยายตัว ทิศทางที่สอดคล้อง นำมากำหนดวงเงินในการลงทุน

3) ข้อมูลทางด้านสังคม

สามารถแบ่งกระบวนการวิเคราะห์ออกเป็น 2 กรณี คือ

3.1) การคาดการณ์ล่วงหน้า โดยยึดแนวโน้มด้านการขยายตัวตามลักษณะโครงการที่มีผลต่อชุมชน

3.2) พิจารณาจากความต้องการ ตลอดจนแนวทางสำหรับมาตรฐานทางด้านกฎหมาย ระเบียบ กฎเกณฑ์ และสถิติเพื่อกำหนดองค์ประกอบ พื้นที่ และความเป็นไปได้ของความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

4) ข้อมูลทางด้านกายภาพ

พิจารณาจากการเลือกที่ตั้งโครงการ สภาพแวดล้อม สภาพแวดล้อมต่าง ๆ การกำหนดมาตรฐานความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ โดยการแจกจ่ายคะแนน เพื่อจัดทำองค์ประกอบรวมของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8.4 ขั้นสังเคราะห์ข้อมูล

เป็นการนำผลจากการวิเคราะห์มาสรุป ประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ

1.8.5 ขั้นเสนอแนะและออกแบบ

- 1) สร้างแนวความคิดในการออกแบบ
- 2) สร้างทางเลือกให้เหมาะสมกับการออกแบบ
- 3) จัดทำกระบวนการออกแบบ
- 4) กำหนดกิจกรรมภายในโครงการ เพื่อให้ทราบถึงองค์ประกอบหลักของโครงการ
- 5) ออกแบบอาคารและจัดสภาพแวดล้อมในโครงการ โดยการนำเสนอในรูปแบบของงานทางสถาปัตยกรรม

1.8.6 ขั้นนำเสนอ

- 1) เสนอภาคข้อมูลและวิเคราะห์
- 2) เสนอกระบวนการออกแบบ และวิธีการดำเนินการของโครงการ
- 3) เสนอรูปแบบทางสถาปัตยกรรม
- 4) จัดทำหุ่นจำลอง

1.9 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.9.1 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ทางด้านนโยบาย

เป็นการสนองตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้บรรลุเป้าหมาย สนองนโยบายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ทางด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว พร้อมทั้งดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายของกรมธนารักษ์ ด้านการส่งเสริมการใช้ที่ดินของกรมฯ ให้ได้ประโยชน์สูงสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พท
๗๒๘๖๗
๒๕๖๔

2) ทางด้านเศรษฐกิจ
สามารถกระตุ้นการลงนามส่งเสริมการท่องเที่ยว ทำให้เงินตราหมุนเวียนในประเทศไทย เกิดการจ้างงานและกระจาย รายได้สู่ประชาชนในท้องถิ่น ทำให้มีอาชีพและรายได้ที่สูงขึ้น

3) ทางด้านสังคม

เป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทำให้การ ท่องเที่ยวได้มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป เป็นการเผยแพร่ ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของประเทศ ให้เป็นที่รู้จัก อย่างกว้างขวาง ลดปัญหาทางด้านสังคม สร้างความร่วมมือ ระหว่างประเทศ ทำให้การท่องเที่ยวได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ โดยทั่วไป

4) ทางด้านกายภาพ

เป็นการพัฒนาการใช้ที่ดินให้ได้ประโยชน์สูงสุด ตลอดจน สามารถพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งเสื่อมโทรม สร้างความเป็นระเบียบ ต่อชุมชน สร้างภาพพจน์ที่ดีต่อสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่น

1.9.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์

1) ทางด้านนโยบาย

ได้ศึกษาถึงข้อมูลทางด้านนโยบายระดับประเทศ ภาค จังหวัด และชุมชน

2) ทางด้านเศรษฐกิจ

ได้ศึกษาและทราบถึงข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจระดับประเทศ ภาค จังหวัด และชุมชน ตลอดจนการศึกษาความเป็นไปได้ในการ ลงทุน

3) ทางด้านสังคม

ได้ศึกษาและทราบถึงข้อมูลทางด้านสังคมระดับประเทศ ภาค จังหวัด และชุมชน โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกและอ้างถึงเจ้าของเอกสารหรือสิ่งที่มี การนำไปใช้ การคัดลอกความเป็นไปได้ทางสังคมต่อโครงการ

4) ทางด้านกายภาพ

ให้ศึกษาถึงสภาพทางภูมิศาสตร์ กายภาพระดับประเทศ ภาค จังหวัด ชุมชน และสถานที่ตั้งโครงการ ทรัพยากร แหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนกระบวนการออกแบบ การวางผังทางสถาปัตยกรรม การจัดสภาพภูมิทัศน์บริเวณที่ตั้งของโครงการ

1.10 ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการศึกษาและรวบรวมจากการศึกษาทางด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และกายภาพ โดยนำไปประยุกต์ใช้ร่วมกับกฎหมายและเทศบัญญัติที่ได้ประกาศใช้ภายในปี พ.ศ. 2535 เพื่อทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ พร้อมทั้งออกแบบในวิทยานิพนธ์นี้เท่านั้น ถ้ามีการประกาศใช้ภายหลังขั้นตอนการออกแบบแล้ว จะไม่มีผลต่อการออกแบบ

ข้อมูลทางด้านสถิติบางส่วนในปัจจุบันหาได้ยาก เนื่องจากบางหน่วยงานไม่ได้จัดเก็บข้อมูลทุกปี จึงต้องอาศัยใช้ข้อมูลที่มีอยู่ล่าสุด

ดังนั้นจากข้อมูลทางด้านสถิติที่ได้จากหน่วยงานต่าง ๆ อีกทั้งตัวเลขจากการศึกษาและวิเคราะห์จากวิทยานิพนธ์ ที่นำมาอ้างอิงในการออกแบบ ถือว่าเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาแนวนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ระดับประเทศ ระดับภาค และอาคารตัวอย่าง

2.1 ทางค่านโยบาย

2.1.1 การศึกษาแนวนโยบายระดับประเทศ

1) แผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หน้าที่หลักสำคัญของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติก็คือ การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และได้เริ่มจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2504 หลังจากนั้นได้จัดทำแผนพัฒนาติดต่อกันรวมทั้งสิ้น 6 แผน ปัจจุบันอยู่ในระหว่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 ซึ่งเริ่มในปี พ.ศ. 2535 - 2539

สาระสำคัญของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 - 3 (พ.ศ. 2504 - 2519) จะเน้นทางด้านเศรษฐกิจโดยเฉพาะการลงทุนขั้นพื้นฐาน มีการขยายขอบเขตของแผนให้ครอบคลุมถึงของรัฐ โดยรวมการพัฒนาในด้านรัฐวิสาหกิจและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเข้าด้วยกัน พร้อมทั้งขยายขีดความสามารถทางการผลิตและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ต่อมาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4 - 5 (พ.ศ. 2520 - 2529) เน้นทางด้านกาปรับปรุงสภาพเศรษฐกิจ เร่งบูรณะและปรับปรุงการบริหารทรัพยากรหลักของประเทศ มีการวางแผนนโยบายในการวางแผนกำหนดแผน และโครงการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นพิเศษ และในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) จะเน้นทางด้านกาเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เพิ่มประสิทธิภาพ คุณภาพชีวิต พัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

และในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) เน้นความสมดุลระหว่างการพัฒนาใน " เชิงปริมาณ คุณภาพและความเป็นธรรมในสังคม " ทั้ง 3 มิติควบคู่กันไปโดยจะต้องรักษาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เน้นการพัฒนาในเชิงคุณภาพชีวิตให้มากขึ้น ซึ่งรัฐบาลจะต้องเน้นวัตถุประสงค์และเป้าหมายในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (1) รักษาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ
- (2) กระจายรายได้และกระจายการพัฒนาไปสู่ภูมิภาคให้มากยิ่งขึ้น
- (3) การพัฒนาคุณภาพชีวิต รักษาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ

ทิศทางและแนวนโยบายในการพัฒนาในแผน 7 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป็นหมายในการพัฒนาประเทศข้างต้น แผนพัฒนาฉบับที่ 7 ได้กำหนดทิศทางและแนวทางการพัฒนาโดยสรุป ดังนี้

(1) ทิศทางและแนวนโยบายการพัฒนาประเทศเพื่อ " รักษาความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ "

- ปรับนโยบายเศรษฐกิจทั้งด้านการผลิต การค้า การจัดหาบริการพื้นฐานให้มีความยืดหยุ่นและคล่องตัวมากขึ้น ตลอดจนจะต้องเร่งพัฒนากำลังคน และการระดมใช้เทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มการผลิตอย่างจริงจัง

(2) ทิศทางและแนวนโยบายการกระจายรายได้

- เน้นปรับนโยบายหลักที่จะมุ่งแก้ปัญหาด้านการผลิต การตลาดและนโยบายราคาให้แก่เกษตรกรที่ยากจน ตลอดจนทั้งการกระจายกิจกรรมการผลิต โดยเฉพาะอุตสาหกรรมสู่ส่วนภูมิภาคควบคู่กันไปด้วย นอกจากนี้ได้เน้นนโยบายที่จะยกระดับรายได้และค่าจ้าง พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการศึกษาและสาธารณสุขแก่กลุ่มยากจน เพิ่มบริการพื้นฐานและให้รัฐสวัสดิการมากขึ้น ตลอดจนกระจายการถือครองสินทรัพย์ และเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรประชาชนในระดับตำบลและหมู่บ้านให้เป็นเครื่องมือสำคัญต่อการกระจายรายได้ได้อย่างเห็นได้เป็นรูปธรรม

(3) ทิศทางและแนวนโยบายการพัฒนาประเทศ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

- ปรับนโยบายทางด้านสังคม สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ให้มีความยืดหยุ่นและคล่องตัว ตลอดจนเร่งรัดการเพิ่มบทบาทของทุกฝ่ายในสังคม ไม่ว่าจะรูปใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานอย่างจริงจัง

2) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะแผนพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาไว้ ดังนี้

- (1) เพิ่มรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศจากการท่องเที่ยว
- (2) เน้นการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว และมาตรการควบคุมผลกระทบที่เกิดขึ้น
- (3) กระจายการพัฒนา และบริการการท่องเที่ยว เพื่อรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว
- (4) เน้นการบูรณะและบริหารรักษาการท่องเที่ยว เพื่อรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว

โดยมีกลยุทธ์สำคัญในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว คือ

- (1) รักษาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว ให้สามารถรองรับการขยายตัวด้านการตลาดได้ในระยะยาว
- (2) ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN) และดินแดนจีน
- (3) ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารราชการ และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการพัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (4) พัฒนา กระจาย และใช้ประโยชน์จากการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการท่องเที่ยวในลักษณะที่เป็นเครือข่าย
- (5) พัฒนาและยกระดับคุณภาพบุคลากรทางด้านการท่องเที่ยว

การพัฒนาปรับปรุง และอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยว นับเป็นกลยุทธ์หลักที่สำคัญของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในปัจจุบันเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นได้รับการพัฒนาอย่างมีระเบียบแบบแผน และกลมกลืนเข้ากับสภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมีคุณค่าทางการท่องเที่ยวสูงเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งจะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและพำนักอยู่ยาวนานขึ้นด้วยความประทับใจ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ตาม การพัฒนาการท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้นในด้านที่พัก อาหาร

พาหนะ การซื้อสินค้าของที่ระลึก การบันเทิง และอื่น ๆ ซึ่งจะส่งผลดีทำให้เกิดการลงทุนทางธุรกิจ ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้น นับเป็นการส่งเสริมรายได้สู่สาขาการท่องเที่ยว การเพิ่มพูนรายได้สู่เศรษฐกิจของประเทศ และพัฒนาความเจริญไปสู่ท้องถิ่นในภูมิภาคต่าง ๆ ได้โดยตรง

2.2 ทางด้านเศรษฐกิจ

2.2.1 สภาพทางเศรษฐกิจระดับประเทศ

1) สภาพเศรษฐกิจทั่วไป จากการประกาศใช้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 - 5 ได้ช่วยยกระดับฐานะทางด้านเศรษฐกิจให้สูงขึ้น มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากกว่าร้อยละ 7 ในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 - 4 พอถึงช่วยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 การขยายตัวทางเศรษฐกิจมีเพียงร้อยละ 4.4 ต่อปี จากที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ร้อยละ 6.6 ต่อปี ซึ่งนับว่าต่ำกว่าเป้าหมายซึ่งเกิดจากภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศในด้านของราคาน้ำมันและดอกเบี้ยในตลาดโลกที่ลดลง ในช่วยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) ได้เปิดโอกาสในการส่งออกซึ่งเกิดจากนโยบายการดำเนินงานที่เหมาะสม และยังได้คาดการณ์เศรษฐกิจว่าจะขยายตัวคงจะไม่สูงเท่าเดิม คือ เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

ตารางที่ 2.1 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศไทยตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 - 6

แผนพัฒนาฯ	แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1	แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2	แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3	แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4	แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5	แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6
มูลค่าผลิตภัณฑ์ ล้านบาท	58,900	12,100	250,000	330,000	378,781	1,234,030

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ที่มา : กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ (GROSS DOMESTIC PRODUCT : GDP.) จากการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานในปี 2531 (1) มูลค่า GDP. มีมูลค่าเท่ากับ 1,506,977 ล้านบาท เมื่อดูทางด้านอุตสาหกรรมหลักของประเทศ แยกออกเป็นผลิตภัณฑ์ทางด้านต่างๆ คือ การเกษตร 16.9 % อุตสาหกรรม 23.31% คำสั่งและคำสั่งปลีก 17.14% บริการ 13.56% และอื่น ๆ 29.09 % ทางด้านการกลีกรวมหลักแยกออกตามสาขาได้ดังนี้ ข้าวเปลือก 31.82 % ผลไม้ 10.08 % พืชผัก 8.81 % ยางพารา 8.4 % และมันสำปะหลัง 7.9 % และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ประเทศเฉลี่ยต่อบุคคลเท่า 27,632 บาท

ตารางที่ 2.2 แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค ปี 2531

	คห.ฯ	ตะวันออก	ตะวันตก	กลาง	ส.อ. เชียงใหม่	เหนือ	ใต้	รวม
การเกษตร	23,599	21,898	21,115	14,311	57,280	58,791	53,386	250,380
เครื่องใช้/อ้อยหิน	4,579	9,155	4,541	3,452	3,682	12,601	4,644	47,654
อุตสาหกรรม	291,010	25,833	9,429	11,231	15,931	12,332	7,558	373,324
ก่อสร้าง	39,516	3,657	4,049	3,234	13,839	11,500	8,994	84,789
ไฟฟ้า/ประปา	18,698	2,761	1,812	2,205	3,102	3,041	2,691	34,310
คมนาคม/ขนส่ง	62,134	7,396	5,155	3,483	9,598	9,100	9,823	106,695
คำสั่ง/คำสั่งปลีก	133,482	19,017	11,052	8,268	21,380	19,917	26,961	240,077
ธนาคาร/ประกันภัย	43,332	3,396	2,269	1,666	4,885	5,358	4,066	64,976
ที่อยู่อาศัย	16,501	3,350	2,998	2,565	13,474	8,791	5,074	52,693
บริหารราชการ	17,004	3,698	3,262	3,613	12,907	9,204	6,706	56,394
บริการ	104,790	17,556	6,445	5,951	23,412	21,216	16,281	195,651
ผลิตภัณฑ์ภาค	754,651	117,717	72,132	64,984	179,500	171,798	146,195	1,506,977
ผลิตภัณฑ์ภาค/คน (บาท)	87,032	35,846	22,499	24,412	9,493	16,155	20,381	27,632
ประชากร (ล้านคน)	8.671	3.284	3.206	2.662	18.908	10.634	7.173	54.538

(1) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.3 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างอัตราร้อยละของมูลค่า
ผลิตภัณฑ์ภาคกับประชากรในปี พ.ศ. 2531

พื้นที่	มูลค่าผลิตภัณฑ์ (ล้านบาท)	ร้อยละ	ประชากร (ล้านคน)	ร้อยละ	อันดับ
ทั่วราชอาณาจักร	1,506,977	100.00	54.538	100.00	-
กทม. และปริมณฑล	754,650	50.07	8.671	15.90	1
ภาคตะวันออก	117,716	7.81	3.281	6.01	2
ภาคตะวันตก	72,131	4.79	3.206	5.88	3
ภาคกลาง	64,983	4.31	2.662	6.71	4
ภาคใต้	146,196	9.70	7.173	13.15	5
ภาคเหนือ	171,797	11.4	10.634	19.49	6
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	179,499	11.91	18.908	34.66	7

ที่มา : กองบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา

(จากตารางที่ 2.3) เมื่อเปรียบเทียบร้อยละของประชากรและผลิตภัณฑ์มวลรวมระหว่างภาคต่าง ๆ ภาคที่มีค่าร้อยละของผลิตภัณฑ์มวลรวมมากกว่า ค่าร้อยละของประชากร แสดงถึงความได้เปรียบในการพัฒนา ฉะนั้นจากตารางที่ 2.3 กทม. และปริมณฑล มีค่ามาเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาได้แก่ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคกลาง และภาคใต้ มีค่าใกล้เคียงกัน ตามลำดับ และภาคที่มีค่าความได้เปรียบในการพัฒนาน้อยที่สุด คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3) รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล (PER CAPITA GDR:P.CAP.GDP.) รายได้เฉลี่ยของประชากร เมื่อเริ่มแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 เท่ากับ 2,150 บาท แล้วได้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เป็น 6,240 บาท ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 2 จนถึง แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 มีค่ารายได้เฉลี่ยต่อบุคคล เท่ากับ 23,021 บาท (จากตารางที่ 2.4) สำหรับรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลปี พ.ศ. 2531 เมื่อแยกตามภาค (จากตารางที่ 2.5) จะเป็นได้ว่า กทม. และปริมณฑลมาเป็นอันดับหนึ่ง 87,032 บาท ภาคตะวันออก 35,346 บาท ภาคตะวันตก 22,499 บาท ภาคกลาง 24,412 บาท

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคใต้ 20,331 บาท ภาคเหนือ 16,155 บาท ต่ำสุดได้แก่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ 9,493 บาท ในขณะที่เดียวกันรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลทั้งประเทศมีค่าเท่ากับ 27,632 บาท

ตารางที่ 2.4 แสดงรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลตามแผนพัฒนา
ฉบับที่ 1 - 6

แผนพัฒนา	แผนพัฒนา ฉบับที่ 1	แผนพัฒนา ฉบับที่ 2	แผนพัฒนา ฉบับที่ 3	แผนพัฒนา ฉบับที่ 4	แผนพัฒนา ฉบับที่ 5	แผนพัฒนา ฉบับที่ 6
รายได้เฉลี่ย ต่อคน (บาท)	2,150	6,240	10,225	15,925	20,790	23,021

ที่มา : กองบัญชาประชาชน คณะกรรมการสภาพัฒนา

ตารางที่ 2.5 แสดงรายได้เฉลี่ยต่อบุคคล ในปี พ.ศ. 2531

พื้นที่	รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล (บาท)
ทั่วราชอาณาจักร	27,632
กรุงเทพและปริมณฑล	87,032
ภาคตะวันออก	35,346
ภาคกลาง	24,412
ภาคตะวันตก	22,499
ภาคใต้	20,331
ภาคเหนือ	16,155
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	9,493

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่มอบไว้สำหรับความรู้เท่านั้น ไม่สามารถให้รางวัลได้ โปรดใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มา : กองบัญชาประชาชน คณะกรรมการสภาพัฒนา

2.2.2 ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ

ในช่วง 25 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2504 - 2529) ประเทศไทย ได้ดำเนินการแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 จนถึง ฉบับที่ 5 เป็นผลให้ประเทศสามารถก้าวเข้าสู่สังคมและเศรษฐกิจที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น โดยลำดับ ทั้งนี้จะเห็นได้จากฐานะเศรษฐกิจ และรายได้ประชาชาติได้ขยายตัว เพิ่มขึ้นถึง 18 เท่าตัว คือจากฐานเศรษฐกิจที่มีมูลค่าการผลิตเพียง 60,000 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2504 เป็นประมาณ 1,099,541 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2529 รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลได้เพิ่มขึ้นเป็น 9 เท่าตัว จาก 2,200 บาทต่อคน ในปี พ.ศ. 2504 เพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 20,300 บาทต่อคน ในปี พ.ศ. 2529 การกระจายผลประโยชน์ที่เพิ่มขึ้นจากการพัฒนามีแนวโน้มกระจายไปสู่ประชาชน ได้ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

โดยที่เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การเงิน การคลังอยู่ในเกณฑ์ดี อัตราการชำระหนี้ต่างประเทศทั้งในรูปเงินต้นและดอกเบี้ย ต่อรายได้จากการส่งออกได้ลดลงเป็นลำดับ จากร้อยละ 31 ในปี พ.ศ. 2529 เป็นร้อยละ 17 ในปี พ.ศ. 2532 เริ่มมีการเก็บดุลการคลังในปีแรกเมื่อ พ.ศ. 2531 เป็นต้นมา อัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับไม่สูงเกินไป คืออยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 5.4 ในปี พ.ศ. 2532 และในปีเดียวกันนี้ ภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนการผลิตเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 25.6 ขณะเดียวกันสัดส่วนการผลิตทางด้านการเกษตรได้ลดลงเหลือเพียง ร้อยละ 15.1 ทำให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ลักษณะ ที่มีอุตสาหกรรมเป็นหลัก โดยเฉพาะในช่วง 3 ปีแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2532) ได้ก่อให้เกิดปัญหาที่กำลังจะเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ข้อจำกัดทางด้านปัจจัยการผลิตและบริการพื้นฐานไม่เพียงพอ อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มว่าจะสูงขึ้น ปัญหาการกระจายความเจริญยังไม่ทั่วถึงประชาชนเท่าที่ควร

ฐานะการคลังของรัฐบาลเมื่อสิ้นปีงบประมาณ 2534 (1 ต.ค. 2533 - 30 ก.ย. 2534) ยังอยู่ในฐานะมั่นคงแม้ว่ารายได้จะชะลอลงก็ตาม แต่อัตราการเพิ่มของรายได้ก็ยังสูงกว่ารายจ่าย โดยปีงบประมาณ 2534 มีรายได้ นำส่งคลังทั้งสิ้น 464,999 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 17.7 ขณะที่ รายจ่ายมียอดทั้งสิ้น 341,756 ล้านบาท ประกอบกับฐานะเงินสดเกินดุลเป็น จำนวนมากถึง 123,576.4 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 5.1 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ทำให้เงินคงคลังสะสมเพิ่มมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.6 แสดงฐานะการคลังของรัฐบาล ปีงบประมาณ
2528 - 2532

ปีงบประมาณของ ปีงบประมาณ	(จำนวนเป็นล้านบาท Millions of Baht)							ฐานะเงิน คลังสินค้า ระยะยาว
	เงินงบประมาณ		เงิน งบประมาณ	เงินนอก งบประมาณ	เงิน สด	เขตการขาดดุล		
	รายได้	รายจ่าย				เงิน กู้	เงินคลัง	
2528	159,112.0	211,043.4	-51,931.4	9,915.8	-42,015.6	47,000.2	-4,984.6	12,383.1
2529	165,394.3	213,899.5	-48,505.2	1,561.4	-46,943.8	46,000.0	943.8	10,949.2
2530	192,504.9	224,273.5	-31,768.6	-10,076.5	-41,845.1	42,000.0	-154.9	11,104.1
มีนาคม	85,688.3	109,072.0	-23,383.7	-8,099.4	-31,483.1	28,505.3	2,977.8	7,971.4
กันยายน	192,504.9	224,273.5	-31,768.6	-10,076.5	-41,845.1	42,000.0	-154.9	11,104.1
2531	245,577.0	240,195.1	5,381.9	-37,826.3	-32,444.4	42,666.0	-10,215.6	21,319.7
ธันวาคม	48,655.3	61,787.8	-13,132.5	-6,688.7	-19,821.2	12,471.5	7,349.7	3,754.4
มีนาคม	108,077.5	119,488.1	-11,410.6	-13,654.9	-25,065.5	22,230.9	-2,834.6	8,269.5
มิถุนายน	177,543.2	175,422.5	2,120.7	-29,542.8	-27,422.1	28,241.1	-819.0	11,923.1
กันยายน	245,577.0	240,195.1	5,381.9	-37,826.3	-32,444.4	42,666.0	-10,215.6	21,319.7
2532								
ธันวาคม	61,175.5	64,765.8	-3,590.3	-9,709.5	-13,299.8	2,307.9	10,991.9	10,327.8
มกราคม	86,452.5	81,199.0	5,253.5	-10,349.6	-5,096.1	2,462.8	2,633.3	18,686.4
กุมภาพันธ์	107,258.4	105,089.1	2,169.3	-8,785.3	-6,616.0	5,950.5	665.5	20,654.2
มีนาคม	134,933.6	128,122.7	6,810.9	-6,245.5	565.4	6,280.0	-6,845.4	28,165.1
เมษายน	161,730.6	150,802.0	10,928.6	-14,131.5	3,202.9	6,491.9	-3,289.0	24,608.7
พฤษภาคม	189,786.5	172,056.0	17,730.5	12,624.0	5,106.5	7,823.5	-12,930.0	34,249.7
มิถุนายน	223,716.1	194,409.7	29,306.4	-19,123.2	10,183.2	9,049.0	-19,232.2	40,551.9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ไปยังบุคคลอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 สภาพเศรษฐกิจการท่องเที่ยวของประเทศ

จากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 ได้มีการตั้งเป้าหมายจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจะเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 8.4 ต่อปี จนมาถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 (ปี 2530 - 2534) ได้มีการตั้งเป้าหมายว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะสูงขึ้นในอัตราร้อยละ 6.5 ต่อปี ในปี 2530 เป็นปีที่การท่องเที่ยวประสบผลสำเร็จมากที่สุด ทั้งการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้ จำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยถึง 3.5 ล้านคน เพิ่มจากปี 2529 ร้อยละ 23.59 รายได้จากการท่องเที่ยวมีมูลค่า 50,024 ล้านบาท ขยายจากปีก่อนหน้าร้อยละ 34 สูงกว่าประมาณการรายได้ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ที่กำหนดไว้ร้อยละ 7.4 ถึง 4 เท่าตัว จนถึงปี 2531 จำนวนนักท่องเที่ยวยังคงเพิ่มสูงขึ้นอีก มีนักท่องเที่ยวถึง 4.2 ล้านคน เพิ่มจากปี 2530 ร้อยละ 21.4 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 78,859 ล้านบาท เพิ่มจากปีก่อนร้อยละ 57.6 และยังมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 2.7 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ระยะเวลาพำนัก
พำนักเฉลี่ยและรายได้จากการท่องเที่ยว ปี 2525 - 2532

ปี	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	เพิ่ม-ลด (%)	ระยะเวลาพำนัก เฉลี่ย (วัน)	รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)
2525	2,218,429	10.06	4.79	23,879
2526	2,191,003	-1.24	4.91	25,050
2527	2,346,709	7.11	5.47	27,317
2528	2,438,270	3.90	5.58	31,768
2529	2,818,092	15.58	5.93	37,321
2530	3,482,958	23.59	0.06	50,024
2531	4,230,737	21.47	7.36	78,859
2532	4,809,508	13.68	7.63	96,386

ที่มา : กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.8 แสดงดุลการท่องเที่ยวในระยะเวลา ปี พ.ศ. 2522 - 2532

ปี (พ.ศ.)	รายรับจากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	รายจ่ายด้านการท่องเที่ยว ของคนไทย (ล้านบาท)	ดุลการท่องเที่ยว
2522	11,232	4,648	+ 6,584
2523	17,765	4,989	+12,776
2524	21,455	6,027	+15,428
2525	23,878	6,151	+17,728
2526	25,050	7,896	+17,154
2527	27,317	7,290	+20,027
2528	31,768	7,622	+24,146
2529	37,321	7,799	+29,522
2530	50,024	9,902	+40,122
2531	78,859	15,209	+63,650
2532	96,385	19,293	+77,092

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ซึ่งเป็นตลาดท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลกและมีแนวโน้มการขยายตัวของนักท่องเที่ยวสูง โดยในช่วง พ.ศ. 2526 - 2528 ภูมิภาคนี้มีการขยายตัวทางการท่องเที่ยวในอัตราที่ไม่สูงนัก และในช่วง พ.ศ. 2530 - 2531 เมื่อการขยายตัวของตลาดการท่องเที่ยวของโลกสูงถึงอัตราร้อยละ 7.7 และร้อยละ 8.8 ในปีดังกล่าว ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก จัดว่ามีการขยายตัวทางการท่องเที่ยวสูงสุดคือ อัตราร้อยละ 17.8 ประกอบกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และธุรกิจภูมิภาคนี้เพิ่มสูงในอัตราร้อยละ 6 และร้อยละ 11.2 ตามลำดับ จึงส่งผลให้มีการเดินทางในภูมิภาคนี้เพิ่มขึ้นทั้งในด้านธุรกิจและการท่องเที่ยว

ในปี พ.ศ. 2532 ที่ผ่านมา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังคงมีอัตราการขยายตัวค่อนข้างสูง ซึ่งนำรายได้จากการท่องเที่ยวสูงเป็นอันดับหนึ่งของรายได้จากการส่งสินค้าออกของประเทศ อัตราการเพิ่มของนักท่องเที่ยวนี้ได้เป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) โดยมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ประมาณ 4.81 ล้านคน หรือมีอัตราเพิ่มร้อยละ 13.68 ซึ่งทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่า 96.385 ล้านบาท การเติบโตดังกล่าวเป็นการเติบโตในอัตราที่ต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2530 ซึ่งเป็นปีท่องเที่ยวไทย และปี พ.ศ. 2531 ซึ่งเป็นปีศิลปหัตถกรรมไทย โดยมีการเติบโตสูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจาก

(1) ภาวะทางเศรษฐกิจของโลก การเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศอุตสาหกรรมหลัก เริ่มชะลอตัวลงโดยอัตราการเติบโตอยู่ระหว่างร้อยละ 2.75 - 3.25 แต่อย่างไรก็ดี สภาพเศรษฐกิจของประเทศเยอรมันตะวันตก ญี่ปุ่น และประเทศในแถบตะวันออกไกล ยังคงมีเสถียรภาพที่ดี เนื่องจากอัตราการได้เปรียบดุลการชำระเงินและความได้เปรียบในด้านอัตราการแลกเปลี่ยน

(2) มีการขยายตัวด้านการขนส่งทางอากาศเข้าสู่ประเทศไทยมากขึ้น โดยสายการบินประจำที่เริ่มบินเข้าสู่ประเทศไทย คือ TRADEWINDS, ALL NIPPON AIRWAYS, DRUK AIR และ INTERFLUG นอกจากนี้ยังมีการเช่าเหมาลำเที่ยวบินเข้ามาประเทศไทย แต่อย่างไรก็ตามจำนวนที่นึ่งยังไม่ตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นได้อย่างเพียงพอ

(3) การเปลี่ยนแปลงความสนใจต่อแหล่งท่องเที่ยว จากนักท่องเที่ยวจากยุโรป และอเมริกาที่เริ่มอึดตัวในการท่องเที่ยวบริเวณใกล้เคียง และเริ่มแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวที่แตกต่างทางวัฒนธรรมและในราคาที่เหมาะสม เหตุผล แนวโน้มของประเทศไทยและภูมิภาคเอเชีย จึงมีผู้ทางที่ดี

(4) สถานการณ์ในแถบอินโดจีน มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี มีสันติภาพมากขึ้น แต่ประเทศเหล่านี้ยังไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ประเทศไทยจึงได้รับประโยชน์จากการเป็นประตูเข้าสู่ภูมิภาคและเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักในการเดินทางไปยังภูมิภาคอินโดจีน

สำหรับการเดินทางของนักท่องเที่ยวภายในประเทศ ในช่วงปี พ.ศ.

2530 มีการเดินทางท่องเที่ยวประมาณ 30 ล้านคน และในปี พ.ศ. 2531 ได้เพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 34 ล้านคน การท่องเที่ยวภายในประเทศจึงมีการขยายตัวอย่างมาก การลงทุนของภาคเอกชนในธุรกิจการให้บริการต่าง ๆ ต่อนักท่องเที่ยว

มีการขยายตัวมากขึ้นทั้งในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ๆ การขยายตัวทางอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวภายใน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ 2.9 แสดงรายได้จากการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ
พ.ศ. 2532

ประเทศของนักท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ระยะเวลา พำนักเฉลี่ย (วัน)	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ต่อคนต่อวัน (บาท)	รายได้จากการ ท่องเที่ยว (บาท)
ภูมิภาคอเมริกา	280,011	8.13	2,968.95	8,525,606,661.61
ยุโรป	1,107,439	11.00	2,350.28	29,502,189,402.97
เอเชียและแปซิฟิก	3,205,734	6.85	2,722.74	54,566,312,580.56
ตะวันออกกลาง	130,751	10.00	2,438.64	3,188,546,186.40
อื่นๆ	25,573	7.49	3,147.68	602,912,198.59
รวมทั้งหมด	4,809,509	7.63	2,626.56	96,385,567,030.13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.10 แสดงค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยง ผู้มาเยี่ยมเยือน
จังหวัดท่องเที่ยวหลัก ปี พ.ศ. 2532 - 2533

จังหวัด	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันต่อคน					
	ปี 2532			ปี 2533		
	ไทย	ต่างประเทศ	รวม	ไทย	ต่างประเทศ	รวม
ภาคเหนือ						
เชียงใหม่	1,199.08	1,534.07	1,267.88	1,270.29	1,693.64	1,360.44
เชียงราย	1,249.84	1,028.44	1,173.97	1,220.73	1,062.86	1,158.77
พิษณุโลก	593.05	1,160.54	650.15	1,149.59	2,232.68	1,254.24
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ						
นครราชสีมา	646.51	1,309.94	657.83	656.81	1,392.28	680.01
อุบลราชธานี	696.94	1,488.37	703.68	955.56	1,520.83	957.57
ภาคกลาง						
กรุงเทพฯ	651.47	3,208.59	1,737.27	843.18	2,459.71	1,345.36
ภาคตะวันออก						
ชลบุรี (พัทยา)	707.04	1,820.15	1,293.51	917.98	1,917.39	1,501.54
ภาคตะวันตก						
กาญจนบุรี	421.36	691.26	457.46	716.67	1,318.45	771.46
เพชรบุรี (ชะอำ)	519.75	1,096.40	605.85	834.23	1,748.88	965.60
ประจวบฯ(หัวหิน)	452.09	873.18	554.84	822.45	1,951.66	1,100.05
ภาคใต้						
สงขลา (หาดใหญ่)	836.53	2,584.08	1,001.36	1,547.71	2,528.93	1,908.12
ภูเก็ต	827.28	1,731.48	1,324.36	1,069.53	1,556.14	1,362.20
นราธิวาส (สุไหง-โกลก)	844.02	1,147.39	1,058.17	854.11	1,294.8	1,172.77

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4 รายได้ของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยงที่ตอบแบบสอบถามที่ต้นทาง (กรุงเทพมหานคร) ประมาณร้อยละ 27 มีรายได้เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3,001 - 4,500 บาทต่อเดือน รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท ร้อยละ 23 นักท่องเที่ยงที่มีรายได้ระหว่าง 6,001 - 7,500 บาท และกลุ่ม 7,501 - 10,000 บาท มีเท่า ๆ กัน คือ ร้อยละ 11 นักท่องเที่ยงที่มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท และกลุ่ม 15,001 - 20,000 บาท มีประมาณร้อยละ 5 เท่ากัน สำหรับกลุ่มอื่น ๆ ยังมีน้อย (ตารางที่ 2.11)

ตารางที่ 2.11 แสดงรายได้ของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว

รายได้	เพศ	รวม (ร้อยละ)	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
1. ต่ำกว่า 3,000 บาท		22.50	19.30	25.40
2. 3,001-4,500 บาท		26.67	22.81	30.16
3. 4,501-6,000 บาท		15.00	19.30	11.11
4. 6,001-7,500 บาท		10.83	7.02	14.29
5. 7,501-10,000 บาท		10.83	12.28	9.52
6. 10,001-15,000 บาท		5.00	5.26	4.76
7. 15,001-20,000 บาท		5.00	8.77	1.59
8. 20,001-30,000 บาท		0.83	-	1.59
9. มากกว่า 30,000 บาท		3.33	5.26	1.59
รวม		100.00	100.00	100.00

2.3 ทางด้านสังคม

2.3.1 ประชากรของประเทศ

ประชากรของประเทศไทยนับจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 มีประชากรเพียง 23 ล้านคน เพิ่มเป็น 29.2 ล้านคน และ 35.7 ล้านคน ในแผนพัฒนาฉบับที่ 2 และ 3 ตามลำดับ จนมาถึงแผนพัฒนาฉบับที่ 6 มีประชากรเพิ่มถึง

53.6 ล้านคน และในปี พ.ศ. 2532 ประเทศไทยมีประชากรทั้งสิ้น 55.88 ล้านคน แบ่งออกเป็นเพศชาย 28.0 ล้านคน และเพศหญิง 27.88 ล้านคน โดยมีความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่เท่ากับ 109 ต่อตารางกิโลเมตร ส่วนภาคที่มีประชากรมากที่สุดคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวน 19.57 ล้านคน ภาคเหนือ 10.87 ล้านคน กรุงเทพฯและปริมณฑล 8.72 ล้านคน ตามลำดับ

ตารางที่ 2.12 แสดงจำนวนประชากรประเทศไทยตามแผนพัฒนา

ฉบับที่ 1 - 6

แผนพัฒนา	แผนพัฒนา ฉบับที่ 1	แผนพัฒนา ฉบับที่ 2	แผนพัฒนา ฉบับที่ 3	แผนพัฒนา ฉบับที่ 4	แผนพัฒนา ฉบับที่ 5	แผนพัฒนา ฉบับที่ 6
ประชากร (จำนวนคน)	23,000,000	29,252,000	35,721,000	41,352,000	47,735,000	53,605,000

ที่มา : กองบัญชีประชาชาติ คณะกรรมการพัฒนา

ตารางที่ 2.13 แสดงสถิติประชากรจากการทะเบียนของประเทศไทย จำแนก
ตามเพศ ในเขตเทศบาลและภาค พ.ศ. 2531 - 2532

ภาค	รวมยอด	ประชากร		ในเขตเทศบาล		อัตราส่วนร้อยละ ของประชากร ในเขตเมือง	ความหนาแน่น ต่อ ตร.กม.
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		
		ปี พ.ศ. 2531					
หัวราชอาณาจักร	54,960,917	27,574,256	27,386,661	4,998,859	4,950,518	18.1	107
กรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑล	8,509,386	4,266,910	4,242,476	3,096,534	3,058,735	72.3	1,097
ภาคกลาง	2,791,937	1,380,505	1,411,432	143,318	136,314	10.0	168
ภาคตะวันออก	3,595,222	1,825,442	1,769,780	186,963	188,486	10.4	98
ภาคตะวันตก	3,217,428	1,610,390	1,607,038	156,466	160,775	9.9	75
ภาค สอ. เชียงเหนือ	19,254,245	9,652,852	9,601,393	564,849	550,453	5.8	114
ภาคเหนือ	10,731,609	5,395,091	5,336,518	413,778	416,440	7.7	63
ภาคใต้	6,861,090	3,443,066	3,418,024	436,951	439,315	12.8	97

ภาค	รวมยอด	ประชากร		ในเขตเทศบาล		อัตราส่วนร้อยละ ของประชากร ในเขตเมือง	ความหนาแน่น ต่อ ตร.กม.
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		
						ชาย	
ปี พ.ศ. 2532							
ทั่วราชอาณาจักร	55,888,393	28,001,343	27,887,050	5,116,121	5,086,596	18.3	109
กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล	8,728,335	4,366,387	4,361,948	3,152,609	3,129,750	72.0	1,125
ภาคกลาง	2,812,370	1,388,770	1,423,600	163,525	153,160	11.4	169
ภาคตะวันออก	3,633,554	1,836,973	1,796,581	210,885	213,837	11.7	100
ภาคตะวันตก	3,269,183	1,634,394	1,634,789	157,783	162,408	9.8	76
ภาค ดอ.เฉียงเหนือ	19,575,949	9,808,102	9,767,847	572,625	557,393	5.8	116
ภาคเหนือ	10,872,752	5,459,909	5,412,843	416,090	420,880	7.7	64
ภาคใต้	6,996,250	3,506,808	3,489,442	442,604	446,168	12.7	99

ที่มา : กองการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

2.3.2 การศึกษาของประเทศ

สภาพทั่วไปทางการศึกษา ในปีการศึกษา 2528 มีจำนวนโรงเรียน และสถานศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษาทั้งหมด 41,059 โรงเรียน จำนวนโรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 36,408 โรงเรียน จำนวนโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 31,580 โรงเรียน โรงเรียนเอกชนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นโรงเรียนเอกชนจำนวน 2,896 โรงเรียน โรงเรียนประเภทสามัญศึกษา 2,502 โรงเรียน และสถาบันการศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มีจำนวน 41 แห่ง มหาวิทยาลัยของรัฐ 14 แห่ง มหาวิทยาลัยเอกชน มี 17 แห่ง และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย มีจำนวน 10 แห่ง

2.3.3 สภาพทางสังคมของประเทศ

1) ขนบธรรมเนียมประเพณี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นใด
คนไทยมีความยึดมั่นในสถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
การแสดงออกของคนในชาติและประเพณีเกี่ยวกับบุคคลทั่วไป มีความสมัครสมาน

สามัคคีร่วมใจในการประกอบอาชีพ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความนับถือยกย่องกัน และกันในกลุ่มชน

ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยบางอย่างได้มีการกำหนดรูปแบบของสังคมให้มีลักษณะเฉพาะของตนเอง มีความเป็นเอกลักษณ์ของไทย ดังเช่น การยกย่องผู้ใหญ่ กตัญญูรู้คุณ การโอบอ้อมอารี การทำบุญ การสร้างวัด และการทำบุญให้ทาน

2) ศาสนา

ศาสนาก็เป็นส่วนหนึ่งที่มีความผูกพันกับการดำรงชีวิตของคนไทยในสังคมเป็นอย่างมาก ดังเช่น การทำบุญในเทศกาลต่าง ๆ มีประเพณีอันสำคัญทางศาสนา อันเกี่ยวข้องกับวันที่สำคัญ ๆ เช่น วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา ฯลฯ

จำนวนผู้นับถือศาสนา จำแนกตามศาสนาต่าง ๆ นั้น ในปี พ.ศ. 2532 มีผู้นับถือศาสนาพุทธถึงประมาณร้อยละ 94.87 รองลงมาได้แก่ ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 3.98 และศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.53 ตามลำดับ สำหรับศาสนาอื่น ๆ ได้แก่ ศาสนาพราหมณ์ ฮินดู ซิกข์ เป็นต้น มีผู้นับถือน้อยมาก

ตารางที่ 2.14 แสดงจำนวนผู้นับถือศาสนา จำแนกตามประเภทของศาสนา พ.ศ. 2532

เขตการปกครอง	พุทธศาสนา	ศาสนาอิสลาม	ศาสนาคริสต์ นิกาย	พราหมณ์ ฮินดู	อื่น ๆ	ไม่ระบุ
รวมทั้งประเทศ	53,019,944	2,224,525	297,437	3,805	64,950	277,732
กทม.ปริมณฑล	7,313,935	304,582	54,927	2,999	2,416	52,993
ภาคกลาง	2,756,850	32,367	6,002	83	81	16,990
ภาคเหนือ	10,658,725	12,468	95,409	333	60,993	44,826
ภาค คอ. เชียงเหนือ	19,404,999	3,262	81,564	218	889	85,013
ภาคตะวันออก	3,525,351	68,781	28,532	-	133	10,757
ภาคตะวันตก	4,209,303	12,417	25,490	63	150	18,243
ภาคใต้	5,150,781	1,790,648	5,513	107	288	48,912

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
 ที่มา : กรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ
 หมายเหตุ : จำแนกตามภาคคณะสงฆ์

ตารางที่ 2.15 แสดงจำนวนวัดและพระภิกษุ ทั่วราชอาณาจักร พ.ศ.2532

ภาค	วัด (แห่ง)	พระภิกษุ (รูป)
รวมทั้งประเทศ	28,764	294,041
กทม.และปริมณฑล	890	32,924
ภาคกลาง	2,118	24,403
ภาคเหนือ	7,044	43,132
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	13,225	93,674
ภาคตะวันออก	1,710	33,876
ภาคตะวันตก	1,820	41,022
ภาคใต้	1,957	24,999

ที่มา : กรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

หมายเหตุ : จำแนกตามภาค คณะสงฆ์ จำนวนศาสนาสถาน

วัดของศาสนาพุทธ มีอัตราส่วนร้อยละสูงถึงร้อยละ 88.74 รองลงมา ได้แก่ จำนวนมัสยิด ประมาณ ร้อยละ 8.02 จำนวนโบสถ์คริสต์ ประมาณร้อยละ 3.16 ถ้าพิจารณาถึงการกระจายของจำนวนวัดและจำนวนพระภิกษุในแต่ละภาคของประเทศในช่วงปี พ.ศ. 2532 พบว่าในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนวัดมากที่สุด ประมาณร้อยละ 45.98 ของจำนวนวัดทั้งประเทศ ภาคเหนือ ร้อยละ 24.49 ภาคกลาง ร้อยละ 7.36 ตามลำดับ ส่วนกรุงเทพฯและปริมณฑล มีจำนวนวัดน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 3.09 (ตารางที่ 2.15)

จำนวนพระภิกษุพบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนพระภิกษุมากที่สุด ประมาณร้อยละ 31.86 ของจำนวนพระภิกษุทั่วประเทศ รองลงมา ได้แก่ ภาคเหนือ ประมาณร้อยละ 14.67 ภาคใต้มีจำนวนพระภิกษุน้อยที่สุด ประมาณร้อยละ 8.50

2.3.4 การสาธารณสุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ไปโดยไม่ได้รับอนุญาต
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ไปโดยไม่ได้รับอนุญาต
 การบริการสาธารณสุขในประเทศไทยปัจจุบันอยู่ในระดับที่สูงมาก
 ไม่ว่าการคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ได้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ที่วางไว้
 เมื่อได้พิจารณาอัตราส่วนระหว่างจำนวนเตียง : ประชากร โดยเฉลี่ยทั่วประเทศ

1 : 250 ตามมาตรฐานองค์การอนามัยโลก ปัจจุบันประเทศไทยมีจำนวนสถานพยาบาลในระดับชุมชนครบเกือบทั่วทุกอำเภอ แต่อย่างไรก็ตามในท้องที่บางส่วนยังขาดแคลนอยู่

จำนวนเตียงของโรงพยาบาลในปี พ.ศ. 2532 มีจำนวนทั้งสิ้น 89,982 เตียง มีโรงพยาบาลจำนวน 1,011 แห่ง ซึ่งมีจำนวนเตียงและจำนวนโรงพยาบาลสูงกว่าในปี พ.ศ. 2531 คือ มีจำนวนโรงพยาบาลเพียง 982 แห่ง และมีเตียงจำนวน 88,352 เตียง พร้อมกันนั้นในปี พ.ศ. 2532 มีจำนวนแพทย์ 12,713 คน และพยาบาลจำนวน 57,607 คน (ตารางที่ 2.16)

ตารางที่ 2.16 แสดงจำนวนโรงพยาบาล จำนวนเตียง
ปี พ.ศ. 2528 - 2532

รายการ	2528	2529	2530	2531	2532
จำนวนโรงพยาบาล	941	944	982	982	1,011
จำนวนเตียง	84,045	83,438	87,154	88,352	89,982
จำนวนแพทย์	8,650	9,404	9,580	11,260	12,713
จำนวนพยาบาล	38,284	40,952	45,038	51,091	57,607
จำนวนผู้ป่วยนอก	29,909,572	31,609,287	35,585,607	35,161,485	35,371,729
จำนวนผู้ป่วยใน	3,746,883	2,667,439	3,081,682	2,902,826	2,994,867

ที่มา : กระทรวงสาธารณสุข

2.3.5 สภาพทางสังคมด้านการท่องเที่ยวของประเทศ

1) ความร่วมมือระหว่างประเทศ ประเทศไทยได้ร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศในแถบภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก และกลุ่มประเทศอินโดจีน โดยพยายามส่งเสริมให้ภูมิภาคแถบนี้เป็นจุดหมายปลายทางของกรท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของโลก ซึ่งได้แบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ความร่วมมือกับกลุ่มประเทศ เช่น สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ มิใช่ของผู้ที่เห็นชอบหรือรับรองหนังสือการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (PACIFIC ASIA TRAVEL ASSOCIATION หรือ PATA.) ซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิกเมื่อ พ.ศ. 2502 ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ และความสัมพันธ์กับหน่วยงานธุรกิจการท่องเที่ยวก้าวหน้าขึ้นมาก สมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวภาคเอเชียตะวันออก (EAST ASIA TRAVEL ASSOCIATION หรือ EATA.) เป็นสมาคมระหว่างประเทศ ก่อตั้งขึ้นเมื่อ 8 มีนาคม 2505 โดยความร่วมมือของประเทศที่อยู่ในเส้นทางบินตะวันออกไกล มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา ส่งเสริม และอำนวยความสะดวกด้านการเดินทางท่องเที่ยวของภูมิภาค สมาคมอาเซียน หรือสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASSOCIATION OF SOUTHEAST ASIAN NATIONS หรือ ASEAN) ซึ่งประเทศไทยได้ให้ความร่วมมือทางด้านการตลาด การวิจัย และการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว และการดำเนินการอีกประการหนึ่งก็คือ ความร่วมมือระหว่าง 2 ประเทศ โดยประเทศไทยได้ร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ เช่น สาธารณรัฐโปรตุเกส สาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ) สาธารณรัฐอิตาลี ญี่ปุ่น มาเลเซีย สาธารณรัฐประชาชนจีน อินเดีย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ฯลฯ โดยร่วมมือกันในเรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยว การแลกเปลี่ยนข่าวสาร ฝึกอบรม บุคคลากร การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมประเพณี เป็นต้น

2) ตลาดนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ สภาพการท่องเที่ยวของ ไทยในปี พ.ศ. 2533 มีนักท่องเที่ยวเกินทางเข้ามาในประเทศไทย จำนวนทั้งสิ้น 5,298,860 คน เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 10.17 โดยสามารถจำแนกตามถิ่นที่อยู่ของนักท่องเที่ยว และประเทศที่เป็นตลาดที่สำคัญ คือ อเมริกา เดินทางเข้ามา 367,778 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.17 ยุโรป 1,229,957 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.06 แอฟริกา 32,207 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.94 ตะวันออก-กลาง 94,921 ลดลงร้อยละ 27.40 เอเชียและแปซิฟิก 3,306,414 คน เพิ่มขึ้น 11.86 และเอเชียใต้ 297,583 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.07 (ตารางที่ 2.17)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.17 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ
พ.ศ. 2532 - 2533

สัญชาติ	พ.ศ. 2532	พ.ศ. 2533	อัตราเปลี่ยนแปลง 2532/2533	ส่วนแบ่ง การตลาด
รวมทั้งหมด	4,809,508	5,298,860	+10.17	100.00
อเมริกา	340,011	367,778	+ 8.17	6.94
ยุโรป	1,107,439	1,229,957	+11.06	23.21
แอฟริกา	25,573	32,207	+25.94	0.61
ตะวันออกกลาง	130,751	94,921	-27.40	1.79
เอเชียและแปซิฟิก	2,955,825	3,306,414	+11.86	62.40
เอเชียใต้	249,909	267,583	+ 7.07	5.05

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

3) ระยะเวลาพักของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ในรอบปี พ.ศ.2533 มีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรไทย จำแนกสัญชาติ มีระยะเวลาการพักเฉลี่ย 7.06 วัน ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับระยะเวลาการพักของ พ.ศ. 2532 ซึ่งมีจำนวน 7.63 วัน (ตารางที่ 2.18)

ตารางที่ 2.18 แสดงระยะเวลาการพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ปีพ.ศ. 2532 - 2533

กลุ่มประเทศ	ปี พ.ศ. 2532 (วัน)	ปี พ.ศ. 2533 (วัน)
อเมริกา	8.05	7.54
ยุโรป	10.91	10.74
แอฟริกา	8.46	8.10
ตะวันออกกลาง	10.18	10.22
เอเชียตะวันออก	6.14	5.48
เอเชียใต้	6.86	6.16

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

4) ตลาดการท่องเที่ยวภายในประเทศ การเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนมากประมาณร้อยละ 40 จะท่องเที่ยวภายในภูมิภาคของตน และนิยมเดินทางเป็นกลุ่ม โดยเฉพาะในช่วงปิดภาคเรียน วันหยุดสุดสัปดาห์ และช่วงเทศกาลต่าง ๆ ซึ่งแนวโน้มในการเดินทางท่องเที่ยวในภูมิภาคต่าง ๆ มีจำนวนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยม ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็นจังหวัดท่องเที่ยวหลัก ดังในตารางที่ 2.20 คดยที่จังหวัดภูเก็ตมีอัตราการเพิ่มของจำนวนนักท่องเที่ยวมากที่สุด เฉลี่ยร้อยละ 29.08 รองลงมาคือจังหวัดสงขลา และนราธิวาส เฉลี่ยร้อยละ 20.11 และ 17.54 ตามลำดับ

ตารางที่ 2.19 แสดงจำนวนผู้ท่องเที่ยวจังหวัดท่องเที่ยวหลัก
ปี พ.ศ. 2533

จังหวัด	นักท่องเที่ยว รวม	นักท่องเที่ยว รวม	ผู้เยี่ยมเยือน รวม	% เพิ่ม-ลด
ภาคเหนือ				
1. เชียงใหม่	2,387,463	395,208	2,783,671	+ 8.35
2. เชียงราย	513,340	81,005	593,345	+15.01
3. พะเยา	682,739	383,973	1,066,712	+ 6.89
ภาค ตอ. เชียงเหนือ				
1. นครราชสีมา	781,145	733,938	1,515,083	- 3.56
2. อุบลราชธานี	512,872	216,583	729,455	+ 4.12
ภาคกลาง				
1. กรุงเทพฯ	12,310,074	5,550,362	17,860,436	- 1.30
ภาคตะวันออก				
1. ชลบุรี (พัทยา)	1,751,255	696,193	17,860,436	+ 1.30
ภาคตะวันตก				
1. กาญจนบุรี	872,369	1,017,871	1,890,240	- 5.24
2. เพชรบุรี (ชะอำ)	552,707	336,504	889,271	+15.33
3. ประจวบฯ (หัวหิน)	380,875	225,051	605,920	+10.70
ภาคใต้				
1. สงขลา (หาดใหญ่)	1,740,740	602,207	2,342,947	+20.11
2. ภูเก็ต	1,235,027	19,188	1,254,213	+29.08
3. นราธิวาส	355,407	39,683	395,150	+17.54
(อ. สุโขทัย-ลพ)				
4. สุราษฎร์ธานี	485,280	79,790	565,070	+ 0.95
(อ. เมือง)				

5) ระยะเวลาพักของนักท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยจะพิจารณาตามสถานที่ท่องเที่ยวหลักในประเทศ ซึ่งในปี พ.ศ. 2533 มีผู้พักที่จังหวัดชลบุรีมากที่สุด เฉลี่ย 5.05 วัน สูงกว่าในปี 2532 ซึ่งพักเพียง 4.92 วัน ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รองลงมาคือ จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดเชียงใหม่ เฉลี่ย 4.99 และ 4.42 วัน ตามลำดับ จังหวัดที่มีผู้พักน้อยวันที่สุดคือ จังหวัดกาญจนบุรี เฉลี่ย 1.58 วัน (ตารางที่ 2.20)

ตารางที่ 2.20 แสดงระยะเวลาพำนักเฉลี่ย ในปี พ.ศ. 2532-2533

จังหวัด	ระยะเวลาพำนักเฉลี่ย					
	ปี 2532			ปี 2533		
	ไทย	ต่างประเทศ	รวม	ไทย	ต่างประเทศ	รวม
ภาคเหนือ						
1. เชียงใหม่	4.06	4.65	4.18	4.23	4.99	4.42
2. เชียงราย	3.28	3.16	3.24	3.38	3.65	3.49
3. พะเยา	2.30	2.01	2.25	1.83	1.61	1.78
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ						
1. นครราชสีมา	2.44	3.39	2.55	1.82	3.19	1.90
2. อุบลราชธานี	2.67	3.14	2.69	2.51	2.84	2.54
ภาคกลาง						
1. กรุงเทพฯ	2.24	3.93	4.11	4.65	3.49	4.16
ภาคตะวันออก						
1. ชลบุรี (พัทยา)	2.46	6.06	4.92	2.06	6.17	5.05
ภาคตะวันตก						
1. กาญจนบุรี	1.86	2.99	2.05	1.52	2.25	1.58
2. เพชรบุรี (ชะอำ)	2.01	2.27	2.07	1.87	4.31	2.23
3. ประจวบฯ (หัวหิน)	2.24	4.75	3.23	1.73	2.75	1.88
ภาคใต้						
1. สงขลา (หาดใหญ่)	3.18	2.94	3.06	3.83	3.82	3.83
2. ภูเก็ต	4.06	5.70	4.97	4.42	5.35	4.99
3. นราธิวาส	2.52	1.81	2.02	2.15	1.99	2.04
(สุโขทัย-ไกล)						
4. สุราษฎร์ธานี	3.78	1.37	3.61	2.63	1.92	2.62
(อ.เมือง)						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเผยแพร่และทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากข้าพเจ้า

2.3.6 ตลาดการท่องเที่ยว

1) ลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามที่ต้นทาง ส่วนใหญ่ต้องการไปเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน ๆ มากถึงร้อยละ 73 และสนใจที่จะไปเที่ยวเป็นลักษณะครอบครัว ร้อยละ 53 ส่วนการเดินทางท่องเที่ยวคนเดียวมีน้อยมาก เพียงร้อยละ 3 เท่านั้น (ตารางที่ 2.21)

โดยเฉลี่ยแล้วนักท่องเที่ยวเดินทางไปเป็นกลุ่มเพื่อนประมาณ 4-5 คนต่อกลุ่ม และเดินทางไปท่องเที่ยวในลักษณะครอบครัวโดยเฉลี่ย 4 คนต่อครอบครัว

ตารางที่ 2.21 แสดงลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยว

ลักษณะการเดินทาง	เพศ	รวม (ร้อยละ)	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
คนเดียว		2.50	5.26	-
กลุ่มเพื่อน		72.50	71.92	73.01
ครอบครัว		52.20	47.37	57.14
กลุ่มเพื่อนโดยเฉลี่ย		4.65	คน/กลุ่ม	
กลุ่มครอบครัว		4.10	คน/กลุ่ม	

2) เพศและอายุ

นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามเป็นหญิงมากกว่าชายเล็กน้อย คือเป็นนักท่องเที่ยวหญิง ประมาณร้อยละ 52.5 และนักท่องเที่ยวชาย ประมาณร้อยละ 47.5 เมื่อจำแนกเป็นกลุ่มอายุ ส่วนใหญ่ทั้งชายและหญิงจัดอยู่ในกลุ่มอายุ 16-25 ปี รองลงมาได้แก่ นักท่องเที่ยวที่มีอายุประมาณ 26-35 ปี และอายุประมาณ 36-45 ปี ตามลำดับ สำหรับนักท่องเที่ยวในกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 15 ปี และนักท่องเที่ยวที่มีอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป มีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 2.5 และ 1.66 ตามลำดับ (ตารางที่ 2.22)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.22 แสดงเพศและอายุของนักท่องเที่ยวที่ต้นทาง

อายุ	เพศ	รวม (ร้อยละ)	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
ต่ำกว่า 15		2.50	3.51	1.59
16 - 25		45.84	43.86	47.62
26 - 35		38.33	36.84	39.68
36 - 45		11.67	12.28	11.11
46 - 60		0.83	1.75	-
60 ปีขึ้นไป		0.83	1.75	-
รวม		100.00	100.00	100.00

3) ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามที่ต้นทางประมาณร้อยละ 49 มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับอาชีวศึกษามีประมาณร้อยละ 42 และนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษามีร้อยละ 7 ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 2 เท่านั้น (ตารางที่ 2.23)

ตารางที่ 2.23 แสดงระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว

การศึกษา	เพศ	รวม (ร้อยละ)	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
ประถมศึกษา		2.50	1.75	3.17
มัธยมศึกษา		6.67	5.26	7.94
อาชีวศึกษา		41.67	42.11	41.27
อุดมศึกษา		49.16	50.88	47.62
รวม		100.00	100.00	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์อื่นใด การค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) ความถี่และระยะเวลาในการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง

นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามที่คืนทาง โดยเฉลี่ยท่องเที่ยวปีละ 3.54 ครั้ง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะท่องเที่ยว 1-3 ครั้งต่อปี ร้อยละ 62 รองลงมาจะท่องเที่ยว 4-6 ครั้งต่อปี ร้อยละ 23 ท่องเที่ยว 10-12 ครั้งต่อปี ร้อยละ 12 สำหรับกลุ่มที่ท่องเที่ยว 7-9 ครั้งต่อปี และมากกว่า 12 ครั้งต่อปี มีเท่า ๆ กัน คือ ร้อยละ 2 สำหรับจำนวนวันในการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง ส่วนมากจะใช้เวลา 3 วัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 46.67 รองลงมาคือ ท่องเที่ยวครั้งละ 2 วัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.67 (ตารางที่ 2.24 และ 2.25)

ตารางที่ 2.24 แสดงจำนวนครั้งของการท่องเที่ยวต่อปี

จำนวนครั้ง	เพศ	รวม (ร้อยละ)	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
1 - 3 ครั้ง/ปี		61.66	52.63	69.84
4 - 6 ครั้ง/ปี		22.50	24.57	20.64
7 - 9 ครั้ง/ปี		1.66	3.50	-
10 - 12 ครั้ง/ปี		11.66	17.54	6.35
มากกว่า 12 ครั้ง/ปี		1.66	1.75	3.18
รวม		100.00	100.00	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.25 แสดงจำนวนวันที่นักท่องเที่ยวสนใจจะท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง

เพศ	รวม (ร้อยละ)	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
จำนวนวันในการ ท่องเที่ยวแต่ละครั้ง			
1	2.50	19.30	3.17
2	21.67	45.61	23.81
3	46.67	14.04	47.62
4	12.50	14.04	11.11
5	7.50	8.77	6.35
6	5.00	5.26	4.76
7	6.33	3.51	3.17
มากกว่า 7 วันขึ้นไป	0.83	1.75	-
รวม	100.00	100.00	100.00

5) ยานพาหนะที่นักท่องเที่ยวสนใจใช้บริการในการท่องเที่ยว
 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการใช้รถยนต์ส่วนตัวเดินทางท่องเที่ยวร้อยละ 63 รองลงมาต้องงมาใช้บริการรถเช่าเหมาร้อยละ 33 รถยนต์โดยสารปรับอากาศร้อยละ 26 ใช้รถโดยสารประจำทาง (บขส.) ร้อยละ 21 และรถยนต์ของบริษัทนำเที่ยวร้อยละ 16 สำหรับการใช้จ่ายยานพาหนะอื่น ๆ เช่น รถไฟ มอเตอร์ไซด์ เรือ ยังมีน้อยมาก และไม่สะดวกในการเดินทางระยะไกล
 (ตารางที่ 2.26)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.26 แสดงยานพาหนะที่นักท่องเที่ยวสนใจใช้บริการในการท่องเที่ยว

ประเภทยานพาหนะ	รวม (ร้อยละ)	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
1. รถโดยสารประจำทาง	20.83	29.81	12.70
2. รถโดยสารปรับอากาศ (รถทัวร์)	25.83	24.56	26.98
3. รถยนต์ส่วนตัว	62.50	61.40	63.49
4. รถยนต์ของบริษัทนำเที่ยว	15.83	12.98	19.05
5. รถยนต์เช่าเหมา	32.50	28.70	36.51
6. อื่น ๆ	2.50	5.26	-
- รถไฟ	1.66	3.51	-
- มอเตอร์ไซด์	0.83	1.75	-

8) กิจกรรมท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสนใจ

นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามที่ต้นทาง ร้อยละ 87 ต้องการเดินทางท่องเที่ยวพักผ่อน ร้อยละ 65 ต้องการแวะชม สำหรับนักท่องเที่ยวที่สนใจไปเที่ยวเพื่อเล่นกีฬาทางบก และกีฬาทางน้ำ มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ประมาณร้อยละ 13 (ตารางที่ 2.27)

ตารางที่ 2.27 แสดงกิจกรรมท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสนใจ

กิจกรรมในการท่องเที่ยว	รวม (ร้อยละ)	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
1. แวะชม	65.00	61.40	68.25
2. พักผ่อน	86.67	80.70	92.06
3. กีฬาทางบก	13.33	22.81	4.76
4. กีฬาทางน้ำ	12.50	17.54	7.94

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

2.4 ทางด้านกายภาพ

2.4.1 สภาพทางภูมิศาสตร์ของประเทศ

1) ที่ตั้ง ประเทศไทยตั้งอยู่ในทวีปเอเชียทางด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ ระหว่างละติจูดที่ 5 37' เหนือ กับ 20 27' เหนือ และลองจิจูดที่ 97 22' ตะวันออก กับ 105 37' ตะวันออก

2) พื้นที่ ประเทศไทยมีพื้นที่โดยประมาณ 518,000 ตารางกิโลเมตร โดยมีส่วนกว้างที่สุด 730 กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุด 1,620 กิโลเมตร ส่วนที่แคบที่สุดของประเทศไทยอยู่ที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 10.6 กิโลเมตร และส่วนที่แคบที่สุดของคอคอดกระ 64 กิโลเมตร

3) อาณาเขต พื้นที่ของประเทศไทยแบ่งออกเป็น 6 ภาค และแบ่งจังหวัดออกเป็น 73 จังหวัด โดยมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศข้างเคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อ	ประเทศพม่าและลาว
ทิศใต้	ติดต่อ	ประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันออก	ติดต่อ	ประเทศกัมพูชาและอ่าวไทย
ทิศตะวันตก	ติดต่อ	ประเทศพม่าและมหาสมุทรอินเดีย

2.4.2 ลักษณะภูมิประเทศ

โครงสร้างและลักษณะภูมิประเทศของไทย แบ่งออกเป็น 5 เขตใหญ่ ๆ ดังนี้

1) ที่ราบลุ่มน้ำดอนล่าง แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ
 ก. ที่ราบลุ่มดอนกลาง
 ข. ที่ราบลุ่มดอนบนและบริเวณชายฝั่งของดอนล่าง
 ภายในเขตบริเวณที่ราบลุ่มนี้ ได้รับอิทธิพลจากแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งพัดพาโคลนตมมาทับถมในบริเวณนี้

2) บริเวณชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของอ่าวไทย

พื้นดินบริเวณนี้มีลักษณะเป็นลูกคลื่น หรือลูกฟูก เป็นเขาเตี้ย ๆ ชายฝั่งทะเล ที่มีลักษณะเว้าแหว่ง เต็มไปด้วยเกาะน้อยใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ถ้าพท์ที่ 2 : 2 มิ.ย. 2563 เขตโครงการสร้างและลักษณะภูมิประเทศ รั้งที่มีการนำไปใช้

3) ที่สูงภาคพื้นทวีป

- ก. ทิวเขาและหุบเขาทางเหนือ
- ข. ทิวเขาและหุบเขาทางตะวันตก

บริเวณที่สูงภาคเหนือ มีลักษณะเป็นหุบเขาและภูเขา สลับกันเป็นแนวยาวจากเหนือมาใต้ นับว่าเป็นบริเวณพื้นดินที่เฉลี่ยแล้วสูงสุดของประเทศ ส่วนบริเวณเทือกเขาทางตะวันตกประกอบด้วยทิวเขายาวต่อเนื่องซ้อนกันเป็นหลายทิว กั้นพรมแดนระหว่างไทยกับพม่าไปตลอดแนว ถึงแนวทิวเขาของคาบสมุทรภาคใต้

4) คาบสมุทรภาคใต้

มีลักษณะยาวและแคบ ยื่นลงไปในคาบสมุทรอินเดีย และอ่าวไทย แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ดังนี้

- ก. บริเวณชายฝั่งตะวันตก
- ข. บริเวณชายฝั่งตะวันออก

ชายฝั่งตะวันตกมีทิวเขาชิดชายทะเล ใหญ่ทิวแคบ มีลักษณะชายฝั่งจม มีเกาะอยู่ตามชายฝั่งทะเล ห่างออกไปเพียง 60 เมตร ก็จะเป็นที่มีความลึก

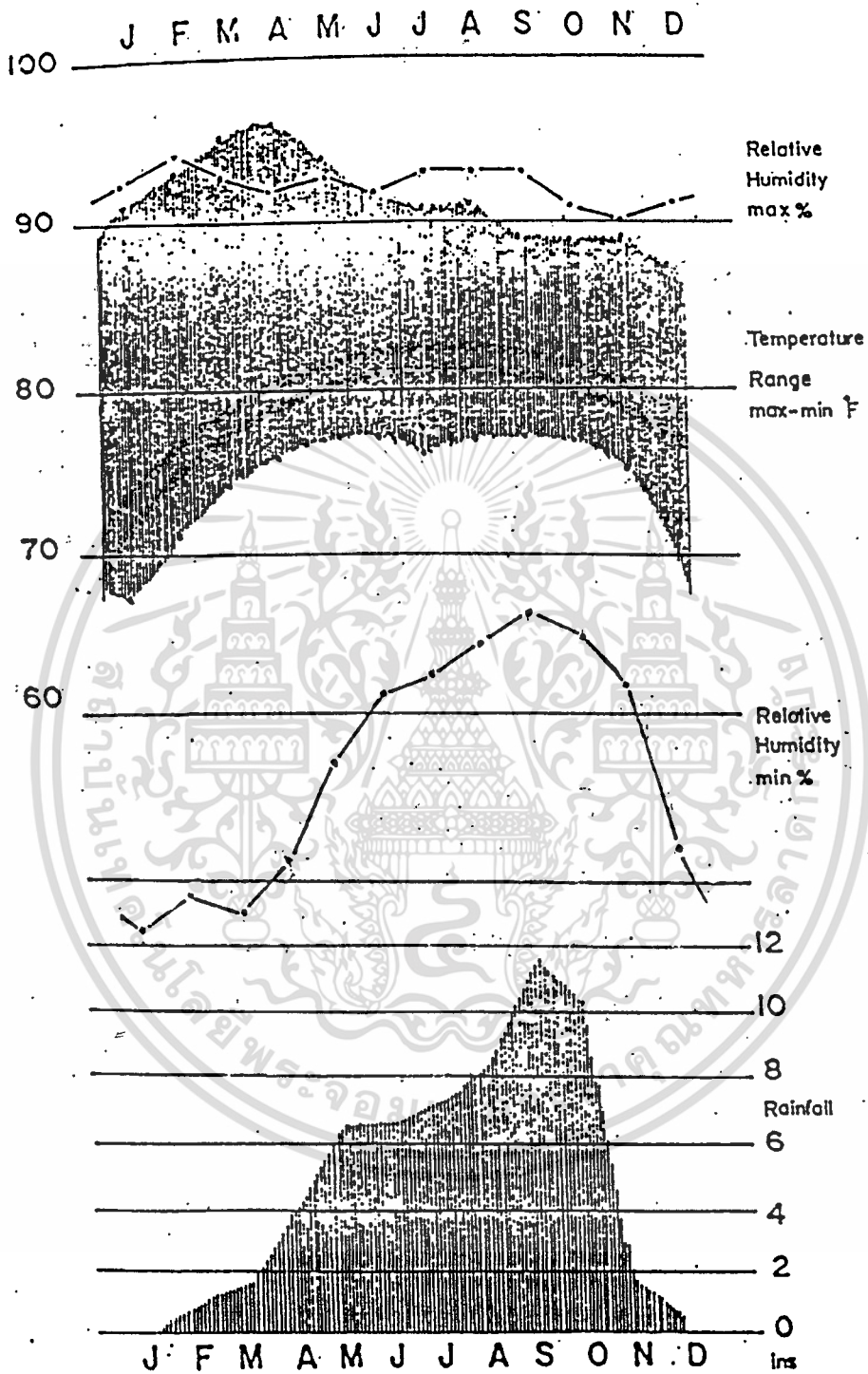
ชายฝั่งตะวันออก มีชายฝั่งกว้าง และมีลำธารยาวกว่า ชายฝั่งตะวันตก มีลักษณะเป็นทะเลตื้นและมีทะเลภายใน คือ ทะเลสาบสงขลา

5) ที่ราบสูงโคราช

อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของไทย มีภูเขาที่ยกสูงขึ้นมาเปรียบเหมือนข่องที่ราบสูง โดยหันด้านชันไปทางที่ราบภาคกลาง ส่วนทางด้านใต้หันด้านชันไปทางที่ราบต่ำเขมร ที่ราบสูงนี้ลาดเอียงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้บริเวณลุ่มน้ำโขง

2.4.3 ลักษณะภูมิอากาศ

สภาวะอากาศของประเทศไทยอยู่ภายใต้อิทธิพลของมรสุม 2 ชนิด คือ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ พัดผ่านในเดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนกุมภาพันธ์ ทำให้อากาศเย็นและแห้ง และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ในระหว่างกลางเดือนพฤษภาคม ถึง เดือนตุลาคม ลมมรสุมนี้จะนำกระแสอากาศอุ่นและชื้นจากมหาสมุทรอินเดียเข้ามา ทำให้ฝนตกชุก นอกจากนี้ยังมีกระแสลมที่พัดจากทะเลจีนใต้เข้าสู่อ่าวไทยทางทิศใต้ หรือตะวันออกเฉียงใต้ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์จนถึงเดือนเมษายน ซึ่งมีระยะเวลาที่มีอากาศร้อนและแห้งแล้งทั่วประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ภาพที่ 2: ปริมาณน้ำฝน ความชื้นสัมพัทธ์ และปริมาณน้ำฝนที่มีการนำไปใช้

จากสภาพอากาศดังกล่าว จึงแบ่งลักษณะสภาพอากาศของประเทศ
ไทยออกได้เป็น 3 ฤดู คือ

(1) ฤดูร้อน เกิดขึ้นประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม
เป็นระยะเปลี่ยนมรสุมจากตะวันออกเฉียงเหนือเป็นมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เดือน
ที่ร้อนที่สุดคือ เดือนเมษายน มีอุณหภูมิเฉลี่ยรายเดือนสูงกว่า 30 เซลเซียส
(860 ฟาร์เรนไฮต์)

(2) ฤดูฝน เริ่มประมาณเดือนพฤษภาคม ถึง เดือนตุลาคม โดย
เฉพาะภาคกลางฝนจะตกชุกในเดือนสิงหาคม และเดือนกันยายน ส่วนภาคใต้ฝน
จะตกชุกในเดือนตุลาคม ปริมาณฝนเฉลี่ยประมาณ 1,800 มิลลิเมตร

(3) ฤดูหนาว หรือฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เริ่มตั้งแต่เดือน
ตุลาคม ถึงเดือนมกราคม ฤดูหนาวในประเทศไทยมีลักษณะแตกต่างกันแต่ละภาค
เพราะรูปร่างของประเทศมีความยาวทางเมอริเดียน ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ จะได้รับอิทธิพลอากาศหนาวจากประเทศจีน อากาศในช่วงนี้
จะดีที่สุดในรอบปี อุณหภูมิรายวันมีค่าเฉลี่ยประมาณ 12 - 18 องศาเซลเซียส
เดือนที่มีอากาศเย็นจัดคือ เดือนมกราคม มีอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำกว่า 4 องศาเซลเซียส

ความชื้นสัมพัทธ์ เดือนธันวาคม และมกราคม เป็นเดือนที่อากาศ
แห้งที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในเวลา
บ่ายความชื้นสัมพัทธ์จะลดลงอยู่ระหว่าง 40 - 50 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ส่วนภาค
อื่น ๆ ที่อยู่ใกล้ทะเล ความชื้นสัมพัทธ์ไม่ตกต่ำมาก ในเดือนธันวาคม และมกราคม
อยู่ในระหว่าง 70 - 80 เปอร์เซ็นต์

เมื่อย่างเข้าฤดูร้อนในเดือนมีนาคม และเมษายน ลมเริ่มเปลี่ยน
เป็นทิศใต้และตะวันออกเฉียงใต้ จากอ่าวไทยเข้าสู่ประเทศ ความชื้นในอากาศ
เริ่มสูงขึ้น แต่เนื่องจากอุณหภูมิอากาศอยู่ในระดับสูง ความชื้นสัมพัทธ์จึงไม่สูงมาก
ระยะนี้ในระหว่างเดือนเมษายน และต้นเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นระยะอากาศร้อน
มาก ความชื้นสัมพัทธ์อยู่ในระหว่าง 60 - 70 เปอร์เซ็นต์ เดือนสิงหาคม ถึง
เดือนตุลาคม ความชื้นสัมพัทธ์จะอยู่ในระดับสูงที่สุด ตั้งแต่ 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.4 ทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศไทย ที่สำคัญ ๆ ได้แก่ แม่น้ำ ลำธาร ป่าไม้ แร่ธาตุ ซึ่งนับได้ว่ามีผลต่อการพัฒนาประเทศไทย เป็นอย่างมาก แต่ปัจจุบันทรัพยากรเหล่านั้นได้พัฒนาให้เกิดผลทางด้านเศรษฐกิจ อันได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว และประกอบกับประเทศไทยเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน และมีการสืบทอดประเพณี วัฒนธรรมต่าง ๆ มากมาย

2.4.5 การใช้ประโยชน์ที่ดิน

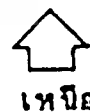
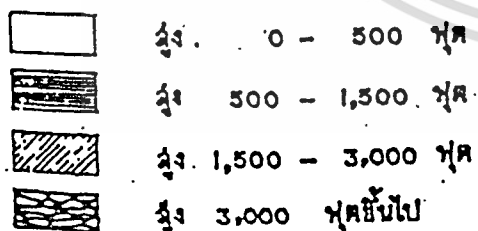
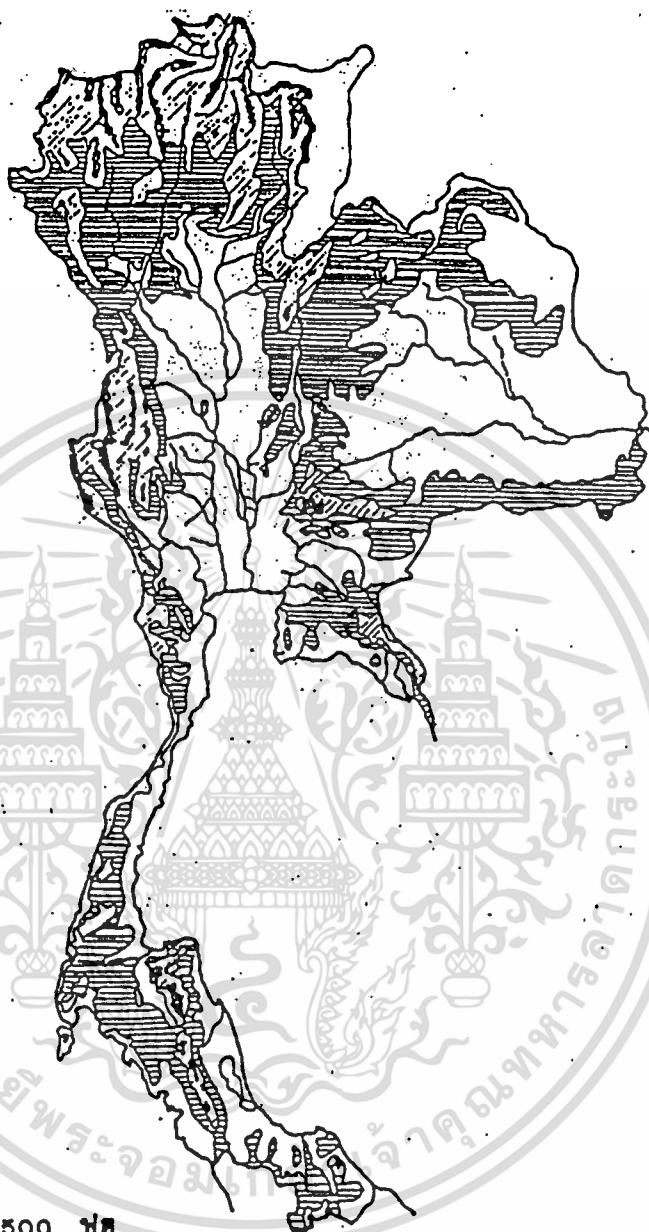
ประเทศไทยนับได้ว่าเป็นประเทศเกษตรกรรม เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม อาชีพส่วนใหญ่ของประชากรคือ การประกอบอาชีพทางการเกษตร ลักษณะการใช้ที่ดินขึ้นอยู่กับลักษณะของภูมิประเทศ

ภาคกลางของประเทศไทย เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นพื้นที่ ๆ ที่มีความอุดมสมบูรณ์มากที่สุด ประชาชนมีอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุด

ภาคเหนือ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขา มีที่ราบลุ่มเล็กน้อย ผลิตผลทางการเกษตรที่เด่นชัด ได้แก่ ผลิตผลของพืชเมืองหนาว

ภาคใต้และภาคตะวันออก เป็นอาณาเขตที่ติดกับชายทะเล ซึ่งลักษณะการใช้ที่ดินเป็นเกษตรกรรมส่วนหนึ่งของประชากรในท้องถิ่น แต่ประชากรอีกส่วนหนึ่งประกอบอาชีพประมง ซึ่งเป็นการส่งเสริมทางด้านอุตสาหกรรม

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พื้นที่ลักษณะที่ราบสูงสลับภูเขา คุณภาพของดินต่ำ อีกทั้งมีพื้นที่กว้างขวาง จึงทำให้อิทธิพลของสภาพอากาศต่าง ๆ ไม่ทั่วถึง นับได้ว่าเป็นภาคที่มีความแห้งแล้งมากที่สุด

เหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ **ภาพที่ 2.4 แสดงประเทศไทย ลักษณะภูมิประเทศ แม่น้ำ ภูเขา** นำไปใช้

2.4.6 การคมนาคม

ลักษณะการคมนาคม แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

(1) การคมนาคมทางบก

จากการที่ได้มีการพัฒนาสภาพความเป็นอยู่และวิวัฒนาการทางด้านคมนาคม ขนส่ง จึงก่อให้เกิดการสัญจรทางบก โดยพาหนะต่าง ๆ ปัจจุบันการสร้างถนนเชื่อมต่อจังหวัดต่าง ๆ นั้นสมบูรณ์มาก คือสามารถทำได้อย่างทั่วถึง และยังได้มีการพัฒนายิ่งขึ้น คือ การสร้างทางสายพิเศษเส้นต่าง ๆ เพื่อแบ่งเบาภาระการสัญจรของรถยนต์ อันส่งผลให้เกิดความสมบูรณ์ในการคมนาคมขนส่งทางบกขั้นสูงสุด

นอกจากนี้การคมนาคมทางบกที่สำคัญอีกประเภทหนึ่ง คือ การคมนาคมทางรถไฟ ซึ่งเป็นบริการของรัฐ อีกทั้งยังมีการวางแผนนำระบบรถไฟฟ้าเข้ามาให้บริการในอนาคตอันใกล้นี้อีกประเภทหนึ่ง

(2) การคมนาคมทางน้ำ

เนื่องจากลักษณะทางภูมิประเทศของประเทศไทย จำแนกได้ 2 ลักษณะ คือ ส่วนที่ติดทะเล และส่วนที่ไม่ติดทะเล การคมนาคมทางน้ำจึงแยกได้ 2 ลักษณะอีกเช่นกัน ซึ่งได้แก่ การคมนาคมโดยใช้แม่น้ำ ลำคลอง ในส่วนที่ไม่ติดทะเล โดยมีแม่น้ำที่สำคัญหลายสายไหลมาบรรจบกันบริเวณภาคกลางของประเทศไทย จึงส่งผลให้ภาคกลางเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางน้ำ ซึ่งในปัจจุบันนี้ก็ยังคงมีการใช้กันอยู่ แม้ว่าบทบาทจะลดน้อยลงไปบ้างจากการพัฒนาทางหลวงและถนนสายต่าง ๆ

นอกจากนี้แล้ว พื้นที่ที่ติดทะเล ก็มีการคมนาคมขนส่งทางทะเลอีกต่างหาก ทั้งด้านอ่าวไทยและมหาสมุทรอินเดีย ปัจจุบันประเทศไทยมีท่าเรือที่สำคัญ 3 แห่ง คือ ท่าเรือคลองเตย ท่าเรือสัตหีบ และท่าเรือสงขลาและกระบี้อันจะส่งผลให้การขนส่งสินค้ารวดเร็ว พร้อมกับสามารถรองรับเรือเดินสมุทรที่เข้ามาเทียบท่าได้มากขึ้น

(3) การคมนาคมทางอากาศ

จากสภาพที่ตั้งประเทศไทย เป็นศูนย์กลางการบินในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงทำให้มีการส่งเสริมและพัฒนาการคมนาคมขนส่งทางอากาศ เอกสารนี้เพิ่มมากขึ้น เช่น การจัดสร้างและขยายสนามบินต่าง ๆ ๓๕ แห่ง เป็นสนามบินนานาชาติ ไม่ว่าจะตั้งออกจกักรวยลี้ะ เอียดได้ตั้งนี้ คือ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคกลาง	ดอนเมือง (กรุงเทพฯ)
ภาคเหนือ	เชียงใหม่
ภาคใต้	สงขลาและภูเก็ต
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	อุบลราชธานี
ภาคตะวันออก	อุตะเภ (ชลบุรี)

นอกจากนี้ยังมีโครงการพัฒนาสนามบินอื่น ๆ อีก เพื่อให้ได้มาตรฐานทางการบริการเพิ่มมากขึ้น ตามความต้องการในอนาคต

2.4.7 สถานที่ท่องเที่ยว

ประเทศไทยเป็นประเทศที่อุดมไปด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบไปด้วยสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมและวัฒนธรรม ประเพณีที่สะท้อนให้เห็นถึงอารยธรรมท้องถิ่นที่มีลักษณะเด่น ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว โดยแบ่งแยกตามลักษณะและความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ 3 ประเภท คือ

(1) ประเภทธรรมชาติ

ได้แก่ น้ำตก ภูเขา ถ้ำ น้ำพุร้อน เขตสงวนพันธุ์สัตว์ป่า สวนสัตว์ อุทยานแห่งชาติ ทะเล หาดทราย ทะเลสาบ เกาะ เขื่อน แหล่งน้ำจืด และอ่างเก็บน้ำ

(2) ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ และศาสนา

ได้แก่ วัด โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ พิพิธภัณฑสถาน ศาสนสถาน กำแพงเมือง คูเมือง และอนุสาวรีย์

(3) ประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรม

ได้แก่ งานเทศกาลประจำปี งานประเพณี ศูนย์วัฒนธรรม

2.4.8 ความสนใจของนักท่องเที่ยว

1) ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสนใจ

นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามที่คืนทาง สนใจแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่าเขา และน้ำตก มากที่สุดร้อยละ 78 สนใจแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด รองลงมาร้อยละ 77 ในใจสถานที่สำคัญทางศาสนา เกาะ สถานที่ทางประวัติศาสตร์ และประเพณีและวัฒนธรรม ร้อยละ 63 , 53 , 37 , 21 ตามลำดับ (ตารางที่ 2.28)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.28 แสดงประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสนใจ

ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว	เพศ	รวม (ร้อยละ)	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
1. ชายหาด		76.66	73.68	79.37
2. ประเพณีและวัฒนธรรม		20.83	21.05	20.63
3. ตลาดของที่ระลึก		20.00	19.30	20.63
4. เกาะ		53.33	54.39	52.38
5. สถานที่ประวัติศาสตร์		36.67	35.09	38.10
6. ตลาดและสวนผลไม้		19.17	15.79	22.22
7. ป่าเขา , น้ำตก		77.50	80.70	74.60
8. สถานที่สำคัญทางศาสนา		62.50	61.40	79.37
9. อื่น ๆ		0.83	1.75	-

2) จังหวัดที่นักท่องเที่ยวสนใจ

นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามที่เดินทาง ส่วนใหญ่สนใจที่จะเดินทางไปเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.41 โดยส่วนใหญ่จัดลำดับความสนใจไว้เป็นลำดับ 1 จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางมากเป็นลำดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 13.00 ของนักท่องเที่ยวเดินทางส่วนลำดับที่ 3 ที่นักท่องเที่ยวสนใจเดินทางมาท่องเที่ยว คือ จังหวัดเลย คิดเป็นร้อยละ 7.56 (ตารางที่ 2.29)

ตารางที่ 2.29 แสดงระดับความสนใจของนักท่องเที่ยวที่ค้นทางต่อแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดต่าง ๆ

แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด ที่นักท่องเที่ยวสนใจ	ร้อยละ ของผู้สนใจ มาเที่ยว	ระดับความสนใจ (ร้อยละ)					
		รวม	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	อันดับ 4	อันดับ 5
1. เชียงใหม่	15.41	100.0	62.3	28.3	7.5	1.9	-
2. เชียงราย	3.78	100.0	7.7	30.8	7.7	38.5	15.4
3. ลำพูน	1.45	100.0	-	-	-	100.0	-
4. ลำปาง	1.45	100.0	-	-	60.0	20.0	20.0
5. แม่ฮ่องสอน	3.20	100.0	27.3	-	27.3	27.3	18.1
6. ตาก	1.45	100.0	-	40.0	-	40.0	20.0
7. สุโขทัย	0.58	100.0	50.0	50.0	-	-	-
8. พิษณุโลก	0.87	100.0	-	-	-	83.3	68.7
9. เพชรบูรณ์	0.58	100.0	-	-	-	50.0	50.0
10. อุทัยธานี	1.16	100.0	25.0	25.0	50.0	-	-
11. พิจิตร	0.29	100.0	-	-	100.0	-	-
12. เขาใหญ่ (โคราช)	3.49	100.0	25.0	33.3	8.3	16.7	16.7
13. เลย	7.56	100.0	15.4	26.9	34.6	15.4	7.7
14. บุรีรัมย์	1.16	100.0	25.0	-	75.0	-	-
15. ศรีสะเกษ	0.58	100.0	-	50.0	50.0	-	-
16. สระบุรี	0.58	100.0	-	-	50.0	50.0	-
17. อุดรธานี	0.58	100.0	-	-	50.0	50.0	-
18. กรุงเทพมหานคร	0.58	100.0	-	50.0	-	50.0	-
19. ชลบุรี	13.66	100.0	31.9	14.9	25.5	14.9	12.8
20. ระยอง	4.94	100.0	35.3	23.5	17.8	11.8	11.8
21. จันทบุรี	1.45	100.0	20.0	40.0	-	20.0	20.0
22. ตราด	0.58	100.0	-	100.0	-	-	-
23. เพชรบุรี	1.74	100.0	-	16.7	66.6	16.7	-
24. ราชบุรี	1.45	100.0	-	40.0	60.0	-	-
25. กาญจนบุรี	3.49	100.0	25.0	33.3	16.7	16.7	8.3
26. ประจวบคีรีขันธ์	1.74	100.0	16.7	33.3	16.7	16.7	16.7

แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด ที่นักท่องเที่ยวสนใจ	ร้อยละ ของผู้สนใจ มาเที่ยว	ระดับความสนใจ (ร้อยละ)					
		รวม	อันดับ 1	อันดับ 2	อันดับ 3	อันดับ 4	อันดับ 5
27.สงขลา-หาดใหญ่	1.45	100.0	-	20.0	60.0	20.0	-
28.ตรัง	0.29	100.0	-	-	-	100.0	-
29.นครศรีธรรมราช	0.58	100.0	-	-	-	50.0	50.0
30.กระบี่	4.65	100.0	56.3	18.8	12.5	-	12.5
31.พังงา	1.74	100.0	33.3	33.3	16.7	16.7	-
32.ภูเก็ต	5.52	100.0	31.6	42.1	10.5	10.5	5.3
33.สุราษฎร์ธานี	5.23	100.0	26.7	33.3	33.3	11.1	5.6
34.นราธิวาส	0.29	100.0	-	-	-	-	100.0
35.สตูล	0.87	100.0	-	66.7	-	33.3	-
36.ภาคใต้ทั้งหมด	0.29	100.0	100.0	-	-	-	-
37.ภาคเหนือทั้งหมด	0.29	100.0	-	100.0	-	-	-
38.สมุทรปราการ	2.91	100.0	10.0	20.0	10.0	40.0	20.0
39.ฉะเชิงเทรา	1.16	100.0	25.0	-	25.0	25.0	25.0
40.นครนายก	0.58	100.0	-	50.0	50.0	-	-
41.อุดรธานี	0.29	100.0	-	-	-	-	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) สาเหตุที่นักท่องเที่ยวสนใจแหล่งท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามที่คืนทาง ร้อยละ 79 เห็นว่า สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ร้อยละ 65 ต้องการที่พักที่สะอาด สะดวก ปลอดภัย ร้อยละ 35 คิดว่าแหล่งท่องเที่ยวมีความปลอดภัยสูง ร้อยละ 23 เห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวเดินทางใกล้ ถนนและการจราจรสะดวก และเห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวมีสินค้าพื้นเมือง ของที่ระลึก น่าสนใจอีกร้อยละ 17 (ตารางที่ 2.30)

ตารางที่ 2.30 แสดงสาเหตุที่นักท่องเที่ยวสนใจแหล่งท่องเที่ยว

สาเหตุ	เพศ	รวม (ร้อยละ)	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
1. สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ		79.17	75.44	82.51
2. เดินทางใกล้ ถนนและ การจราจรสะดวก		22.50	26.32	19.05
3. ความปลอดภัย		35.00	35.00	34.92
4. สินค้าพื้นเมือง และ ของที่ระลึก		16.67	8.77	23.80
5. ที่พักสะอาด สะดวก และปลอดภัย		65.00	63.16	66.67
6. อื่น ๆ		4.17	8.77	-

4) แหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวทราบเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวร้อยละ 80 เดินทางท่องเที่ยวเพราะมีคนแนะนำ ชักชวน ร้อยละ 51 ทราบข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากวารสารการท่องเที่ยว และทราบข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากการประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ โทรทัศน์ ร้อยละ 45 สำหรับการโฆษณาของบริษัทนำเที่ยวยังกระจายไม่ทั่วถึง นักท่องเที่ยวจึงทราบข้อมูลการท่องเที่ยวเพียงร้อยละ 21 เท่านั้น (ตารางที่ 2.31)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.31 แสดงแหล่งข้อมูลที่นักท่องเที่ยวทราบเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

แหล่งข้อมูล	เพศ	รวม (ร้อยละ)	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
1. มีคนแนะนำชักชวน		80.00	80.70	79.36
2. วารสารการท่องเที่ยว		50.83	49.12	52.38
3. การโฆษณาของบริษัท นำเที่ยว		20.83	8.77	17.46
4. การประชาสัมพันธ์ทาง วิทยุ โทรทัศน์		45.00	49.12	41.27
5. อื่น ๆ				

5) ประเภทของที่พักรที่นักท่องเที่ยวสนใจ
นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามที่คืนทาง ร้อยละ 76 สนใจ
ที่พักรประเภทบังกาโล รองลงมาสนใจที่พักรประเภทโรงแรม บ้านญาติ/เพื่อน
Guest house และกางเต็นท์ เป็นร้อยละ 58, 35, 23 และ 22 ตามลำดับ
(ตารางที่ 2.32)

ตารางที่ 2.32 แสดงประเภทของที่พักรที่นักท่องเที่ยวสนใจ

ประเภทที่พักร	เพศ	รวม (ร้อยละ)	ชาย (ร้อยละ)	หญิง (ร้อยละ)
1. โรงแรม		58.33	56.14	60.31
2. บังกาโล		75.83	70.18	80.95
3. Guest House		23.33	22.81	23.81
4. บ้านญาติ/เพื่อน		35.00	26.32	42.86
5. วัด/โรงเรียน		-	-	-
6. กางเต็นท์		21.67	21.05	22.22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ เมื่อออกค่าใช้จ่ายไป ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีที่แห่งหนึ่งและห้องอื่นๆ ของเอกสารทุกเล่มที่มิสามารถนำไปใช้

2.5 ทางด้านนโยบายระดับภาค

2.5.1 การศึกษาแนวนโยบายระดับภาค

1) แผนพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก มีศักยภาพการพัฒนาอุตสาหกรรมอยู่หลายประการ กล่าวคือ ก๊าซธรรมชาติที่จะใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมหลักในขั้นแรกนั้น ได้มีการพัฒนาและวางท่อใต้ทะเลจากหลุมก๊าซในอ่าวไทย มาขึ้นฝั่งที่บริเวณมาบตาพุด แล้วประกอบกับลักษณะภูมิประเทศ เอื้ออำนวยให้การก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกขนาดใหญ่ได้ มีที่ดินติดทะเล ขนาดใหญ่เพียงพอที่จะขยายเป็นแหล่งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ต่อไปได้ในอนาคต มีแหล่งน้ำจืดเพียงพอ และสามารถควบคุมปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมได้ นอกจากนี้ปัจจุบันยังมีโครงสร้างพื้นฐานหลัก ซึ่งค่อนข้างสมบูรณ์อยู่แล้วทั้งระบบ ถนน ระบบไฟฟ้า มีท่าเรือพาณิชย์สัทธิบและสนามบินอู่ตะเภา ที่สามารถใช้งานได้ทันทีในอันที่จะช่วยสนับสนุนการขนส่งวัสดุ อุปกรณ์ในช่วงระหว่างการก่อสร้างเพื่อพัฒนาพื้นที่เป้าหมาย ทั้งบริเวณแหลมฉบังและบริเวณมาบตาพุด รวมตลอดทั้งสามารถพัฒนาระบบสื่อสารโทรคมนาคมได้ง่าย และประการสำคัญก็คือ อยู่ห่างไม่ไกลจากกรุงเทพมหานครมากเกินไปจนอาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาในระยะแรก

2) นโยบายการพัฒนา จากศักยภาพการพัฒนาอุตสาหกรรมในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกที่มีอยู่ค่อนข้างสูงนี้ จึงได้มีการกำหนดนโยบายหลักการพัฒนาไว้ 3 ประการ คือ

- เพื่อกระจายความเจริญ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจออกจากกรุงเทพมหานคร สู่ภูมิภาคอย่างเป็นระบบ
- เพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมของประเทศเข้าสู่โฉมหน้าอุตสาหกรรมสมัยใหม่ โดยในระยะแรกกำหนดจะใช้ทรัพยากรภายในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก๊าซธรรมชาติ แรงงาน และตลาดภายในประเทศเป็นหลัก
- เพื่อเป็นศูนย์กลางที่จะสร้างความเชื่อมโยง ระหว่างการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นการเปิดประตูใหม่สำหรับการพัฒนาประเทศ

3) เป้าหมายการพัฒนา ในที่นี้จะกล่าวถึงรายละเอียดเฉพาะผลการพัฒนาที่จะเกิดแก่จังหวัดชลบุรี บริเวณแหล่งอุตสาหกรรมเบา แหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี กำหนดให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก โดยรัฐจะก่อสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่อุตสาหกรรมที่จะเกิดขึ้น

เอกสารนี้ เอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณแหล่งอุตสาหกรรมหลักมาบตาพุด จังหวัดระยอง พื้นที่ประมาณ 20,000 ไร่ กำหนดให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมหลักที่เกี่ยวกับการใช้ก๊าซธรรมชาติ เป็นวัตถุดิบในการผลิต รวมถึงอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ โดยรัฐจะจัดระบบ โครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่อุตสาหกรรมที่จะเกิดขึ้น

บริเวณอุตสาหกรรมเบาแหลมฉบังจังหวัดชลบุรี พื้นที่ประมาณ 10,000 ไร่ กำหนดให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก โดยรัฐจะก่อสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่อุตสาหกรรมที่จะเกิดขึ้น

นอกจากพื้นที่เป้าหมายข้างต้นก็ยังได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาแหล่งชุมชนใกล้เคียงเพื่อสนับสนุนพื้นที่เป้าหมายดังกล่าวด้วย เช่น ปรับปรุงเมืองพัทยา ให้เป็นศูนย์กลาง ธุรกิจ และพาณิชย์ สำหรับสนับสนุนการพัฒนาด้วยแผนงานการพัฒนาในระยะแรกนี้ คาดว่าจะก่อให้เกิดการจ้างแรงงานทั้ง ทางตรงและทางอ้อม ในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นประมาณ 300,000 คน ซึ่งยังไม่รวมถึงแรงงานที่จะเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากกิจกรรมต่อเนื่องทางด้านพาณิชย์ และบริการอื่น ๆ ที่จะติดตามมาอีก อุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่พัฒนาขึ้นมาในระยะแรกจะเป็นอุตสาหกรรม ทดแทนการนำเข้าเป็นส่วนใหญ่ และจะช่วยประหยัดเงินตราต่างประเทศได้ประมาณ ปีละ 40,000 ล้านบาท สำหรับชุมชนในอนาคต

2) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคตะวันออก

การพัฒนาประเทศในระยะที่ผ่านมา ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเจริญเติบโต โดยเฉพาะบริเวณกลุ่มจังหวัดชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก ซึ่งประกอบด้วยแผนการท่องเที่ยวเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัด จันทบุรี และจังหวัดตราด ซึ่งอยู่ไม่ห่างจากกรุงเทพฯ นัก ถือว่าเป็นทรัพยากร ทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการพัฒนาสูงมากกลุ่มหนึ่งของประเทศ โดยในแต่ละจังหวัดมีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและเปรียบเสมือนเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ของสถานที่นั้น อาทิ จังหวัดชลบุรี มีพัทยา บางแสน จังหวัดระยองก็มีเกาะเสม็ด ส่วนถ้าเป็นเรื่องรวมทางประวัติศาสตร์ เมื่อย้อนไปก็จะเป็นภาพบ้านเมืองในสมัย ที่มีกล่าวอาณาจักมอญก็คงไม่พ้นจังหวัดจันทบุรี ที่เป็นได้ชัดคือ ค่ายเนินวง ตึกแดง คูขี้ไก่ ฯลฯ และหากพูดถึงจังหวัดสุดชายแดนด้านตะวันออก คือจังหวัดตราด ก็ทำให้คิดถึงอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง เป็นต้น เป็นสถานที่ประวัติศาสตร์ที่แสดง ให้เห็นถึงวิวัฒนาการของวิชนชาวไทย รวมทั้งยังเป็นถิ่นกำเนิดของทับทิมสยาม อีกด้วย

ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวใน 4 จังหวัด ทำให้ต้อง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตในการค้า มิว่าการพิมพ์ หักสิทธิ หักสิทธิ์ หักสิทธิ์ หักสิทธิ์ และต้องยังต้องสงวนใจของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

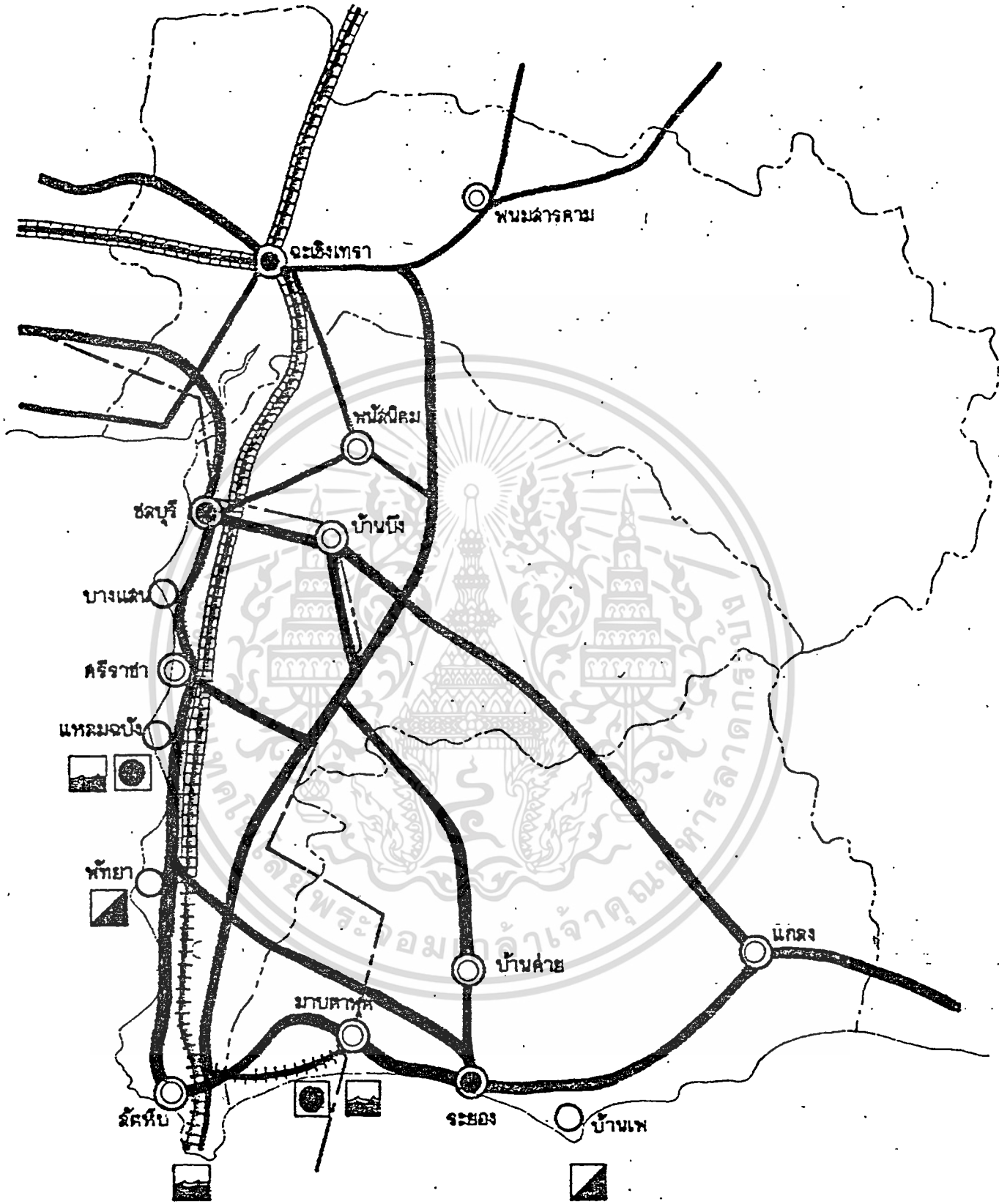
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จึงจัดทำแผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยว พื้นที่เมือง พัทยาเมื่อปี 2520 และพื้นที่จังหวัดระยอง จันทบุรี ตราด เมื่อปี 2528 เพื่อเป็น กรอบและแนวทางในการพัฒนา โดยการกระจายการจ้างงาน การลงทุน และ รายได้ของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เพื่อเสริมการสร้างงานและรายได้ ใให้กับประชาชนในท้องถิ่นมากขึ้น รวมทั้งพัฒนาบุคคลากรในภูมิภาคในกิจกรรมด้าน การท่องเที่ยว เพื่อรองรับการลงทุน และกำหนดมาตรการดูแลรักษาแหล่งท่อง เที่ยวในจังหวัดต่าง ๆ ให้อยู่ในลักษณะที่สมบูรณ์ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมและ ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น

2.6 ทางด้านเศรษฐกิจระดับภาค

2.6.1 สภาพเศรษฐกิจของภาคตะวันออก

1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคตะวันออกในปี พ.ศ. 2531 มี มูลค่า 117,716 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6.9 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ จังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ฯ สูงสุดคือ จังหวัดชลบุรี มีมูลค่า 55,567 ล้านบาท รองลงมาได้แก่จังหวัดระยอง 16,658 ล้านบาท ฉะเชิงเทรา 19,537 ล้านบาท ตามลำดับ และจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ฯ ต่ำสุดคือ จังหวัดนครนายก มีมูลค่าเพียง 3,329 ล้านบาท

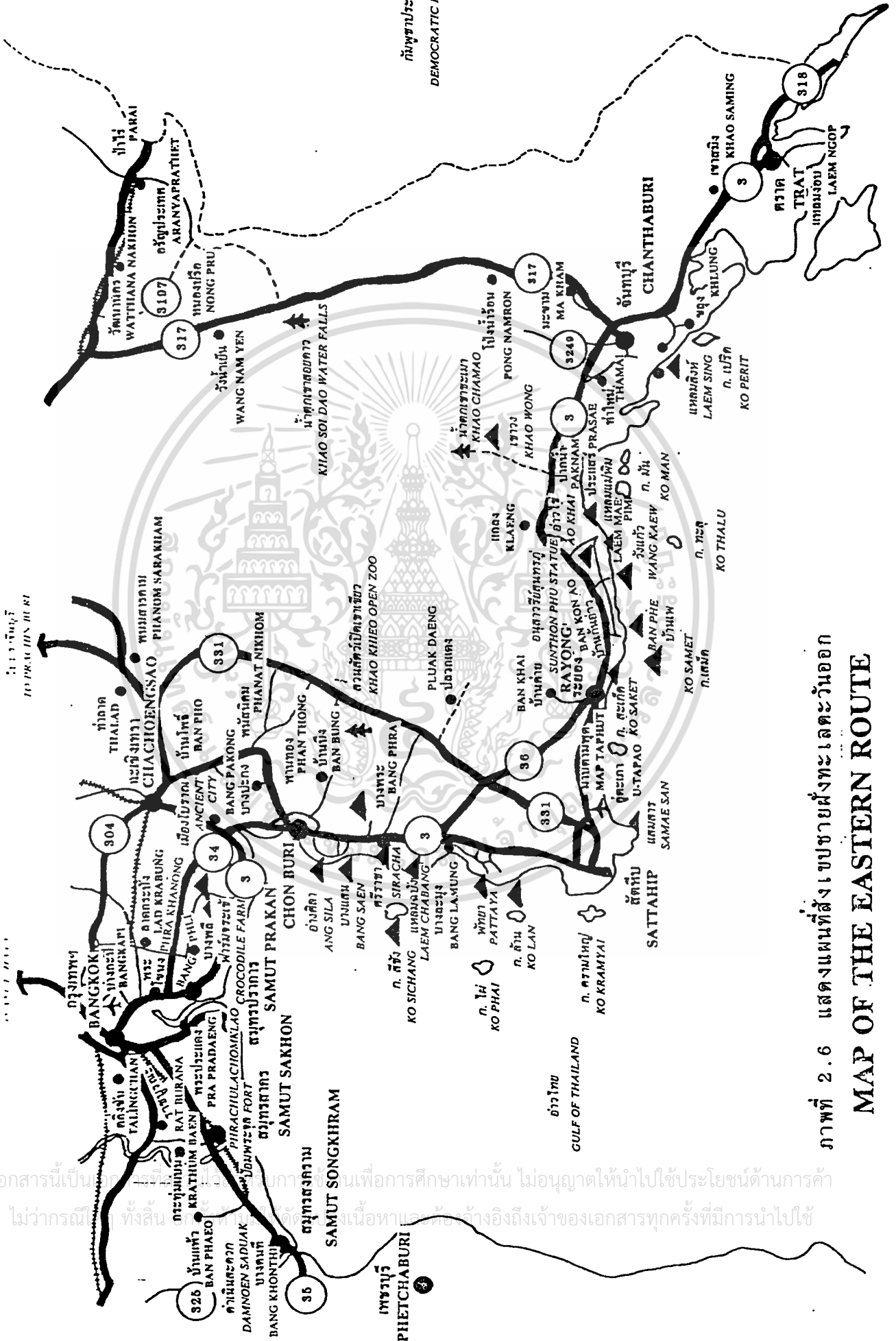
การขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคตะวันออกมีอัตราการ เปลี่ยนแปลงเฉลี่ยจากปี พ.ศ. 2523 - 2528 ประมาณร้อยละ 6.85 ต่อปี จังหวัดที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงสูงสุดคือ จังหวัดระยอง ร้อยละ 14.52 รอง ลงมาคือ จังหวัดตราด ร้อยละ 8.23 จังหวัดปราจีนบุรี ร้อยละ 7.74 จังหวัด ชลบุรี ร้อยละ 7.18 จังหวัดฉะเชิงเทรา ร้อยละ 3.85 จังหวัดจันทบุรี ร้อยละ 2.84 และจังหวัดนครนายก มีการเปลี่ยนแปลงต่ำสุด เพียงร้อยละ 1.60 ต่อปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ถ้าพื้นที่ 2:5 มม. แสดงโครงการสำคัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กัมพูชาประชาธิปไตย
DEMOCRATIC KAMPUCHEA

ภาพที่ 2.6 แสดงแผนที่เส้นทางสายฝั่งทะเลตะวันออก
MAP OF THE EASTERN ROUTE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ทำการพิมพ์ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต

ตารางที่ 2.33 แสดงการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออก
ปี พ.ศ. 2523 - 2528

จังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวม				อัตราการ เปลี่ยนแปลง เฉลี่ยต่อปี
	พ.ศ. 2523		พ.ศ. 2528		
	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละ	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละ	
จันทบุรี	2,116.00	10.20	2,411.60	8.68	+ 2.84
ฉะเชิงเทรา	2,997.30	14.48	3,574.10	12.86	+ 3.85
ชลบุรี	8,876.60	42.88	12,063.60	43.40	+ 7.18
ตราด	947.10	4.57	1,336.70	4.81	+ 8.23
นครนายก	985.40	4.76	1,064.20	3.83	+ 1.60
ปราจีนบุรี	2,691.70	13.00	2,734.00	13.43	+ 7.74
ระยอง	2,093.10	10.11	3,612.30	12.99	+14.52
ภาคตะวันออก	20,702.80	100.00	26,796.50	100.00	+ 6.85

2.6.2 โครงสร้างการผลิตรายสาขาของภาคตะวันออก

1) สาขาเกษตรกรรม เป็นสาขาที่มีความสำคัญต่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจของภาค โดยมีมูลค่า 21,898 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2531 คิดเป็นร้อยละ 22.76 ของผลิตภัณฑ์รวมของภาค จังหวัดที่มีมูลค่าสูงสุดคือ จังหวัดฉะเชิงเทรา มีมูลค่า 4,072 ล้านบาท รองลงมาคือ จังหวัดชลบุรี มีมูลค่า 4,070 ล้านบาท จังหวัดระยอง มีมูลค่า 5,325 ล้านบาท ส่วนจังหวัดที่มีมูลค่าสาขาเกษตรกรรมน้อยที่สุด คือ จังหวัดนครนายก มีมูลค่า 1,049 ล้านบาท

2) สาขาอุตสาหกรรม ภาคตะวันออกมีมูลค่าจากสาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ 18.87 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมของภาค โดยที่จังหวัดชลบุรี มีมูลค่า 20,294 ล้านบาท รองลงมาคือ จังหวัดระยอง มีมูลค่า 1,591 ล้านบาท จังหวัดฉะเชิงเทรา มีมูลค่า 1,529 ล้านบาท ส่วนจังหวัดที่มีมูลค่าสาขาอุตสาหกรรมน้อยที่สุด คือ จังหวัดนครนายก โดยมีมูลค่า 100 ล้านบาท

3) สาขาการส่งออกและการค้า ภาคตะวันออกมีมูลค่าผลิตภัณฑ์จากสาขาการส่งออกและการค้า ร้อยละ 15.38 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับครูอาจารย์เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ภาค โดยที่จังหวัดชลบุรีมีมูลค่ามากที่สุด 8,988 ล้านบาท รองลงมาคือ จังหวัด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากมีการนำไปใช้

ระยอง มีมูลค่า 4,159 ล้านบาท จังหวัดฉะเชิงเทรา มีมูลค่า 2,296 ล้านบาท ส่วนจังหวัดที่มีมูลค่าสาขาการส่งออกและการค้าน้อยที่สุดคือ จังหวัดนครนายก มีมูลค่า 331 ล้านบาท

4) สาขาการบริการ ภาคตะวันออกมีมูลค่าผลิตภัณฑ์จากสาขาการบริการ ร้อยละ 16.18 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมของภาค โดยที่จังหวัดชลบุรีมีมูลค่าสูงสุด 11,986 ล้านบาท รองลงมาคือ จังหวัดฉะเชิงเทรา มีมูลค่า 1,175 ล้านบาท จังหวัดปราจีนบุรี มีมูลค่า 1,090 ล้านบาท ส่วนจังหวัดที่มีมูลค่าสาขาการบริการน้อยที่สุดคือ จังหวัดตราด มีมูลค่า 487 ล้านบาท

2.6.3 รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลของภาคตะวันออก

ภาคตะวันออกเป็นภาคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ และสูงเป็นที่ 2 รองจากกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เป็นภาคที่มีประชากรมีรายได้ดี ในขณะที่รายได้เฉลี่ยของบุคคลในประเทศ 27,632 บาท ภาคตะวันออกจะมีรายได้เฉลี่ยของประชากรประมาณ 35,846 บาท จังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยของประชากรสูง ได้แก่ จังหวัดชลบุรี 68,433 บาท จังหวัดระยอง 41,030 บาท และจังหวัดฉะเชิงเทรา 37,357 บาท นอกนั้นมีรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภาค คือ จังหวัดตราด 24,254 บาท จังหวัดจันทบุรี 19,970 บาท จังหวัดนครนายก 16,403 บาท และจังหวัดปราจีนบุรี 13,739 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 2.34 แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคตะวันออก รายได้เฉลี่ยต่อคน แยกรายจังหวัด ปี พ.ศ. 2531

จังหวัด	มูลค่า	ร้อยละ	รายได้เฉลี่ยต่อคน
ชลบุรี	55,567	47.20	68,433
ระยอง	16,658	14.15	41,030
ฉะเชิงเทรา	19,537	16.60	37,357
ตราด	4,171	3.54	24,254
จันทบุรี	7,708	6.55	19,970
นครนายก	3,329	2.83	16,403
ปราจีนบุรี	10,743	9.13	13,739
ภาคตะวันออก	117,716	100.00	35,846

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านธุรกิจ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ภาคตะวันออก 117,716 100.00 เอกสารทุกครั้งที่มีถูกนำไปใช้

2.7 ทางด้านสังคมระดับภาค

2.7.1 สภาพทางสังคมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1) ประชากร ในปี พ.ศ. 2532 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีประชากร 3,633,554 คน จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัด ที่มีประชากรมากที่สุด 896,340 คน คิดเป็นร้อยละ 11.87 ของประชากรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองลงมาคือจังหวัดปราจีนบุรี 864,692 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 จังหวัดฉะเชิงเทรา 575,731 คน คิดเป็นร้อยละ 15.84 ส่วนจังหวัดที่มีประชากรน้อยที่สุดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ จังหวัดตราด 192,905 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30

2) ความหนาแน่นของประชากร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความหนาแน่นเฉลี่ยประมาณ 100 คน/ตร.ม จังหวัดชลบุรี เป็นจังหวัดที่มีคนอาศัยอยู่หนาแน่นที่สุด คือ 205 คน/ตร.ม รองลงมาคือ จังหวัดระยอง 125 คน/ตร.ม จังหวัดฉะเชิงเทรา 108 คน/ตร.ม นอกนั้นมีประชากรเบาบาง มีความหนาแน่นต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภาค

3) การเพิ่มประชากร ในช่วงปี พ.ศ. 2531 - 2532 ภาคตะวันออกเฉียงเหนืออัตราการเพิ่มของประชากรเฉลี่ยร้อยละ 1.1 ต่อปี จังหวัดที่มีอัตราการเพิ่มของประชากรสูงสุด คือ จังหวัดตราด มีอัตราการเพิ่มของประชากรเฉลี่ยร้อยละ 2.4 ต่อปี รองลงมาคือ จังหวัดจันทบุรี เพิ่มในอัตราร้อยละ 2.1 ต่อปี จังหวัดนครนายก เพิ่มร้อยละ 1.7 ต่อปี จังหวัดปราจีนบุรี และระยอง มีอัตราการเพิ่มเท่ากันในอัตราร้อยละ 1.2 ต่อปี ส่วนที่เหลือคือ จังหวัดฉะเชิงเทรา และชลบุรี มีอัตราการเพิ่มของประชากรร้อยละ 1.1 และ -0.1 ต่อปี ตามลำดับ

2.7.2 การศึกษา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีประชากรที่ศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20.7 ของประชากรทั้งหมด การศึกษามีทุกระดับ ตั้งแต่ประถม มัธยม อาชีวและอุดมศึกษา

2.7.3 การสาธารณสุข

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร คิดเป็น 1 : 10,299 คน และมีโรงพยาบาลศูนย์ขนาด 655 เตียง ซึ่งสามารถให้บริการด้านการแพทย์

ตารางที่ 2.35 แสดงจำนวนประชากร ตามหนาแน่น และอัตราเพิ่ม
ปี พ.ศ. 2532

ภาคและจังหวัด	รวม (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	อัตราเพิ่ม % 2531-2532	ความหนาแน่น คน/ตร.กม.
ภาคตะวันออก	3,633,554	1,836,973	1,796,581	1.1	100
จันทบุรี	431,408	219,012	212,396	2.1	68
ฉะเชิงเทรา	575,731	284,899	290,841	1.1	108
ชลบุรี	896,340	454,022	442,318	-0.1	205
ตราด	192,905	98,989	93,916	2.4	68
นครนายก	227,079	113,875	113,204	1.7	107
ปราจีนบุรี	864,692	439,043	425,649	1.2	72
ระยอง	445,399	227,142	218,257	1.2	125

2.8 ทางด้านกายภาพระดับภาค

2.8.1 สภาพทางภูมิศาสตร์

1) ที่ตั้ง ภาคตะวันออกตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร ระหว่างเส้นรุ้งที่ 10° 39' - 14° 30' และเส้นแวงที่ 100° 52' - 102° 58' ตะวันออก แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครนายก ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี จันทบุรี ระยอง ตราด และจังหวัดชลบุรี

2) พื้นที่ ภาคตะวันออกมีพื้นที่รวมกัน 36,502.50 ตร.กม. คิดเป็นร้อยละ 7.22 ของพื้นที่ประเทศ

3) อาณาเขต ภาคตะวันออกมีเขตติดต่อกับพื้นที่ข้างเคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดสระบุรี นครราชสีมา และบุรีรัมย์

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย

ทิศใต้ ติดต่อกับ อ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อ่าวไทย

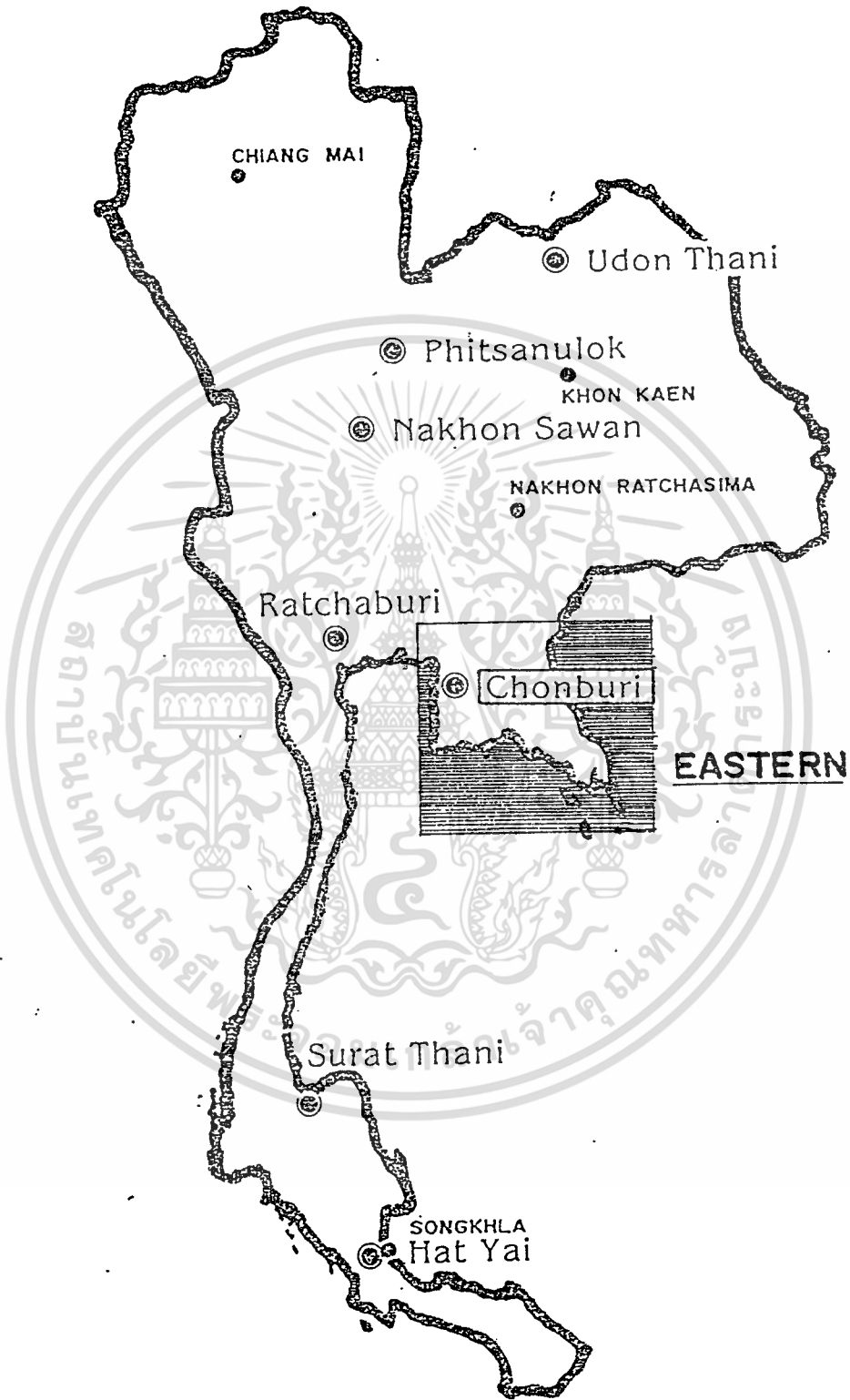
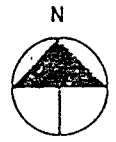
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานภายในเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของภาคตะวันออกเฉียงเหนือประกอบด้วยที่ดอนสูง ๆ ต่ำ ๆ เป็นที่ดินอนลูกฟูกและเนินเตี้ย ประมาณร้อยละ 54 ของพื้นที่ภาค ส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนถึงร้อยละ 62 ของพื้นที่ลูกฟูกของภาค โดยอยู่ถัดลงมาจากริมที่ภูเขาในเขตอำเภอพนมสรวรคาม สนามชัยเขต แบลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา และด้านตะวันออกของอำเภอภอกบรินทร์บุรี นาดิ สระแก้ววัฒนานคร วังน้ำเย็น และกิ่งอำเภอคลองหาด จังหวัดปราจีนบุรี พื้นที่ที่เหลื่อกระจายอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นที่ราบแคบ ๆ แทรกตัวอยู่ระหว่างแนวภูเขา พื้นที่ที่เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำมีเนื้อที่ประมาณร้อยละ 23 ของพื้นที่ภาค พื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำขนาดใหญ่จะอยู่ทางบนของภาค คือมีพื้นที่รวมกันร้อยละ 84 ของพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำของภาค ประกอบด้วยที่ราบลุ่มแม่น้ำบางปะกง ที่ราบลุ่มแม่น้ำนครนายก และที่ราบลุ่มแม่น้ำปราจีนบุรี พื้นที่ที่เหลื่อกระจายอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่สำคัญได้แก่ที่ราบลุ่มแม่น้ำระยอง ประแสร์ จันทบุรี และตราด เป็นที่ราบแคบ ๆ ต่อเนื่องกับพื้นที่ราบลูกฟูก นอกจากพื้นที่ดังกล่าวแล้ว พื้นที่ที่เหลื่ออีกร้อยละ 23 ของพื้นที่ภาค จะเป็นภูเขาประกอบด้วยเทือกเขาตงพญาเย็น สันกำแพง แลพนมดงรัก ทอดตัวในแนวตะวันตก - ตะวันออก อยู่ทางตอนเหนือสุดของภาค เป็นเขตแบ่งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเทือกเขาบริเวณตอนกลางของภาค ทอดตัวในแนวเหนือ-ใต้ ที่สำคัญได้แก่ เทือกเขาบรรทัด ซึ่งกั้นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย เทือกเขาจันทบุรี เขาเขี้ยว เป็นต้น

2.8.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถแบ่งได้เป็น 2 แบบ คือแบบฝนเมืองร้อน เฉพาะฤดูที่มีปริมาณฝนตกน้อย อากาศหนาวและแห้งแล้งอย่างเด่นชัด ซึ่งได้แก่ บริเวณส่วนเหนือของภาคลงมาถึงจังหวัดชลบุรี และบริเวณตะวันตกในเขต อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ภูมิอากาศจะคล้ายคลึงกับบริเวณที่ราบภาคกลางของประเทศ และภูมิอากาศแบบมรสุมในเขตร้อน ที่มีปริมาณฝนตกมาก และมีช่วงระยะแห้งแล้งสั้น พื้นที่ดังกล่าวได้แก่ พื้นที่ทางตะวันออกของอำเภอแกลง จังหวัดระยอง เรื่อยไปจนถึงขอบเขตที่คลุมจังหวัดจันทบุรี และตราดทั้งหมด จากภูมิอากาศสองแบบนี้ปริมาณน้ำฝนจึงมีตั้งแต่ช่วง 1,200 มม. จนถึง 4,000 มม. ปริมาณฝนจะกระจายจากน้อยไปหามากในทางตะวันตกไปสู่ตอนกลาง และฝนมากที่สุด ทางตะวันออกเฉียงใต้ของภาค ความชื้นสัมพัทธ์โดยเฉลี่ยทั้งภาค ประมาณร้อยละ 72 - 82 อุณหภูมิในฤดูต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันมากนัก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระหว่าง 24.8 - 29.7 องศาเซลเซียส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอก เปรียบเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.7 แสดงที่ตั้งของภาคตะวันออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ถ้าพื้นที่ 2:8 นม. แสดงที่ตั้งของชุมชน อย่างเป็นจริงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8.4 ทรัพยากรธรรมชาติ

1) ทรัพยากรธรณี ภาคตะวันออกเป็นแหล่งทรัพยากรธรณีที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของประเทศ โดยเฉพาะเป็นแหล่งแร่รัตนชาติที่ใหญ่อยู่บริเวณจังหวัดจันทบุรี และตราด ซึ่งประมาณว่าจังหวัดจันทบุรี ตราด และกาญจนบุรี สามารถผลิตแร่รัตนชาติคิดเป็นร้อยละ 85 ของพื้นที่พลอยดิบทั้งประเทศ จนถึง พ.ศ. 2530 ภาคตะวันออกมีพื้นที่ประทานบัตรรวม 40,890 ไร่ เป็นพื้นที่ประทานบัตรบนบก 6,672 ไร่ และพื้นที่ประทานบัตรในทะเล 34,218 ไร่ กระจายอยู่ในเขตจังหวัดระยอง ชลบุรี ตราด และจันทบุรี และยังเป็นแหล่งเชื้อเพลิง ได้แก่ น้ำมันและก๊าซธรรมชาติที่ขุดพบบริเวณอ่าวไทย นอกจากนี้ยังมีแร่ธาตุที่สำคัญและมีคุณค่าทางเศรษฐกิจ ดังนี้

(1) ทรายแก้ว (Silica) เป็นทรายบริสุทธิ์ พบบริเวณแหลมแม่พิมพ์ อ.แกลง จ.ระยอง ใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมแก้วภายในประเทศ โดยส่งไปยังองค์การแก้ว กระทรวงกลาโหม โดยงานอุตสาหกรรมทำเครื่องแก้ว บริษัทกระจกไทยอาชาสี เป็นต้น

(2) รัตนชาติ (Gunstone) พบมากบริเวณเขาพลอยแหวน อำเภอเขาสมิง จังหวัดจันทบุรี และบ้านหนองบอน อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด

(3) โมลิบดีนัม (Molybdenum) ใช้เป็นส่วนผสมในการถลุงเหล็กเพื่อทำเหล็กกล้า มีแหล่งเดียวที่คลองน้ำขุ่น จังหวัดจันทบุรี

(4) แกรฟไฟท์ (Graphite) พบในท้องที่จังหวัดจันทบุรี

2) ทรัพยากรดิน จากการสำรวจพื้นที่ความเหมาะสมของดิน เพื่อการเกษตรของภาคตะวันออก ปรากฏว่าร้อยละ 56.5 ของพื้นที่ภาค มีความเหมาะสมสำหรับการเกษตร แต่ส่วนใหญ่ต้องมีการปรับปรุงบำรุงดินและคัดเลือกวิธีและพันธ์พืชที่จะปลูกให้เหมาะสม เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ดอน ไร่ปลูกพืชไร่ ซึ่งทำให้ดินเสื่อมสภาพเร็ว และไม่ป้องกันหน้าดินจากการชะล้าง นอกจากนี้มีพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับปลูกพืชไร่ของภาคส่วนใหญ่มีความเหมาะสมที่จะใช้ปลูกยางพาราได้เป็นอย่างดี

3) ทรัพยากรแหล่งน้ำ ทรัพยากรแหล่งน้ำที่มีศักยภาพคือ น้ำฝนและน้ำผิวดิน ทั้งนี้เนื่องจากภาคตะวันออกอยู่ภายใต้อิทธิพลของ มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และพายุโซนร้อนจากทะเลจีนใต้ ประกอบกับภูมิประเทศเป็นเทือกเขาคอนกลางของภาค ซึ่งตั้งรับแนวมรสุม ทำให้มีปริมาณฝนตกอยู่ในเกณฑ์สูง ส่วนแหล่งน้ำผิวดินมีแม่น้ำสำคัญหลายสาย ซึ่งสามารถพัฒนาแหล่งน้ำโดยระบบชลประทานประเภทต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสมของพื้นที่ เพื่อสนับสนุนพื้นที่เกษตรกรรม
เอกสาร
ไม่ว่า
อุตสาหกรรมมีการอุปโภคบริโภค ทั้งในพื้นที่เมืองและชนบทได้อย่างเพียงพอ

4) ทรัพยากรป่าไม้ ภาคตะวันออกประกอบด้วยป่าไม้หลายชนิด ที่สำคัญได้แก่ ป่าผลัดใบผสม ป่าแดง จะพบบริเวณภาคตะวันออกตอนบนและพื้นที่ด้านตะวันตกของภาคตะวันออกตอนล่าง มีไม้สำคัญได้แก่ ไม้เต็งรัง เหียงและพลวง เป็นต้น ส่วนป่าดิบพบเกือบทุกจังหวัดในภาค บริเวณที่สูง และมีปริมาณฝนตกชุก แต่จะพบมากบริเวณภาคตะวันออกตอนล่าง โดยเฉพาะตั้งแต่อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด ไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ไม้ยาง กะบาก ตะเคียน เป็นต้น และป่าที่ขึ้นปกคลุมพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด เป็นป่าเลนน้ำเค็ม หรือป่าชายเลน ไม้ที่ขึ้นได้แก่ โกงกาง มะค่า และไม้ถั่ว เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีป่าผสม ซึ่งพบมากในเขตจังหวัดนครนายก และชลบุรี ไม้ที่พบได้แก่ มะค่าโมง แดง ตีนนก ตะแบก เป็นต้น

2.8.5 การใช้ประโยชน์ที่ดิน

การใช้ประโยชน์ที่ดินของภาคตะวันออก จะเห็นว่าภาคตะวันออกมีการใช้ที่ดินเพื่อปลูกพืชไร่มากที่สุดถึงร้อยละ 35 ของพื้นที่ภาค ทั้งนี้ เนื่องจากภูมิประเทศส่วนใหญ่ของภาคเป็นที่ดอนลูกหูก และที่ราบเชิงเขา ส่วนใหญ่อยู่นอกเขตชลประทาน ประกอบกับศักยภาพดินในเขตที่ดอนตอนกลางของภาคนั้น เหมาะสำหรับการปลูกพืชไร่ นอกจากนี้ภาคตะวันออกยังเป็นแหล่งรับซื้อพืชไร่ แหล่ง อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศรองจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พื้นที่ปลูกข้าวที่มีอยู่ร้อยละ 23.28 ของพื้นที่ภาค ส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำด้านตะวันตก ติดต่อกับที่ราบลุ่มทางตอนบนของภาคเป็นแนวยาวต่อเนื่องกัน ตั้งแต่ตะวันตกเรื่อยไปจนสุดเขตแดนด้านตะวันออกของภาค การปลูกข้าวของภาคตะวันออกเป็นการปลูกเพื่อใช้บริโภคภายในภาคทั้งหมด พื้นที่ป่าไม้และชายเลนร้อยละ 21.98 ของพื้นที่ภาค นอกจากนี้ยังมีการใช้ที่ดินเพื่อปลูกยางพาราและไม้ผล ซึ่งเป็นพืชที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคตะวันออกในอนาคต เป็นพืชที่ได้รับการส่งเสริมการปลูกอย่างมากในปัจจุบัน โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากนโยบายลดพื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคตะวันออกตอนล่าง โดยเฉพาะทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ของภาค ในเขตจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.36 แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินของภาคตะวันออก พ.ศ.2529

ประเภทการใช้	พื้นที่		เปอร์เซ็นต์
	ไร่	ตร.กม.	
1. พื้นที่เมือง	369,253	590.80	1.22
2. ไม้ผลและไม้ยืนต้น	344,823	551.72	1.90
3. ยางพารา ยางพาราผสมพืชอื่น ๆ	1,361,659	2,178.654	5.97
4. พืชไร่ พืชไร่ผสมพืชอื่น ๆ	8,361,659	12,902.384	35.34
5. นาข้าว นาข้าวผสมพืชอื่น ๆ	5,311,326	8,498.122	23.28
6. บ่อปลา นาทุ่ง	95,883	153.413	0.42
7. ป่าไม้ ป่าชายเลน	4,993,899	7,990.238	21.89
8. ที่รกร้าง ที่รกร้างผสมพืชอื่น ๆ	1,753,843	2,806.149	7.69
9. แหล่งน้ำ ที่ลุ่มและพื้นที่อื่น	519,387	831.019	2.28
รวม	22,814,063	36,502.50	100.00

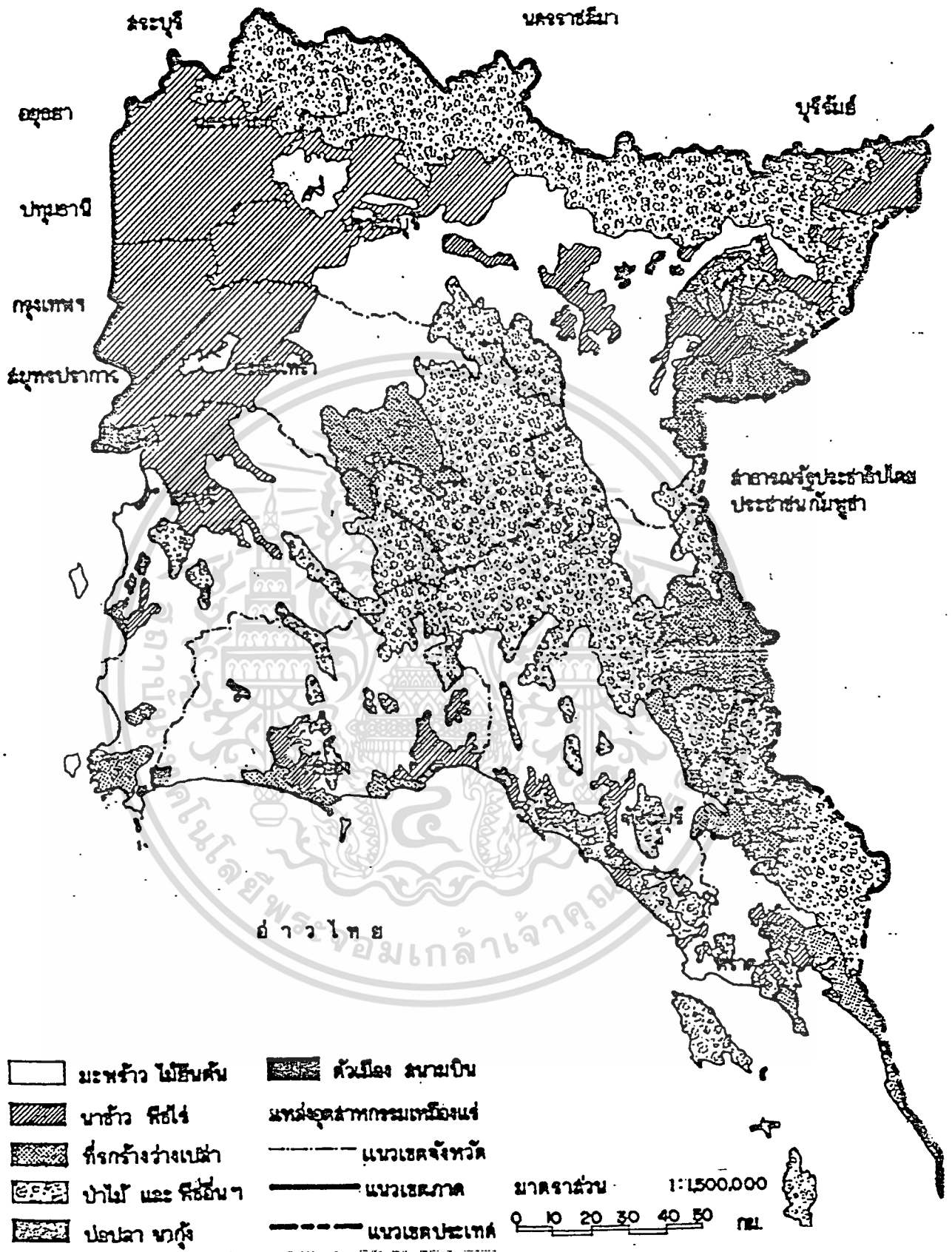
ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน

2.8.6 การคมนาคม

การเดินทางติดต่อและการขนส่งระหว่างภาคตะวันออกกับภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศ ใช้ได้ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

1) ทางบก ระบบโครงข่ายถนนของภาคตะวันออก มีโครงข่ายครอบคลุมอย่างทั่วถึง โดยจะหนาแน่นบริเวณชายฝั่งทะเลด้านตะวันตก ด้านใต้ และพื้นที่ตอนบน ด้านตะวันตกเฉียงเหนือของภาค ส่วนที่ติดต่อกับที่ราบภาคกลาง ซึ่งเป็นการพัฒนาระบบโครงข่ายในพื้นที่ราบ ส่วนทางตอนกลางและตะวันออกของภาค ยังมีโครงข่ายน้อย เฉพาะสายหลักที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกตอนบนกับภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเชื่อมโยงภาคตะวันออกตอนบนกับภาคตะวันออกตอนล่าง

เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเป็นที่สูงและภูเขา ทางหลวงที่สำคัญไม่มากนัก ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ภาพที่ 2.9 แสดงการใช้ที่ดินของภาคตะวันออก

ตารางที่ 2.37 แสดงการใช้ที่ดินภาคตะวันออก ปี พ.ศ. 2531 แยกเป็น
รายจังหวัด

จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด	เนื้อที่ถือครองทางเกษตร		เนื้อที่ป่าไม้	เนื้อที่ไม้ได้จำแนก
		จำนวน	สัดส่วนต่อเนื้อที่ทั้งหมด (%)		
นครนายก	1,326,250	876,197	66.07	313,630	136,423
ปราจีนบุรี	7,473,438	3,120,074	41.75	1,817,682	2,535,682
ฉะเชิงเทรา	3,344,375	1,674,915	50.08	844,520	824,940
ชลบุรี	2,726,875	1,901,337	69.73	161,520	664,018
ระยอง	2,220,000	1,296,317	58.39	150,141	773,586
จันทบุรี	3,961,250	1,257,750	31.75	1,208,860	1,494,640
ตราด	1,761,875	546,479	31.04	495,514	719,382
รวม	22,814,063	10,673,539	46.378	4,991,867	7,148,627

ที่มา : สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปีเพาะปลูก 2530/31 สำนักงาน
เศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) เป็นถนนสายหลักเชื่อมกรุงเทพมหานครกับภาคตะวันออกเฉียงใต้ทั้งหมด ความยาวประมาณ 400 ก.ม.
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 33 (หินกอง-อรัญประเทศ) เป็นถนนสายหลักที่เชื่อมภาคกลางกับภาคตะวันออกเฉียงใต้ทั้งหมด ระยะทางประมาณ 164 ก.ม.
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 34 (ถนนบางนา-ตราด) เริ่มจากสี่แยกบางนาถึงอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา แล้วบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 36 (บางละมุง-ระยอง) เชื่อมอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ผ่านอำเภอบ้านค่าย ถึงจังหวัดระยอง ระยะทางประมาณ 52 ก.ม.

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 304 เชื่อมกรุงเทพมหานครกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะทางประมาณ 233 ก.ม.

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 305 (รังสิต-องครักษ์-นครนายก) เชื่อมกรุงเทพฯ และปริมณฑลกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ถือเป็นทางยุทธศาสตร์ที่สำคัญสายหนึ่ง

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 315 จากอำเภอมะนัง จังหวัดยะลา ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงอำเภอนนทบุรีและอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 317 เป็นเส้นทางสายหลักด้านตะวันออก ซึ่งเชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงใต้ คือ เชื่อมทางหลวงหมายเลข 33 กับ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 311 ตัดผ่านพื้นที่ตอนในของจังหวัดชลบุรี เชื่อมระหว่างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 304

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 344 จากตัวเมืองชลบุรีตัดผ่านพื้นที่ตอนในของภาค ไปยังอำเภอแกลง จังหวัดระยอง

นอกจากโครงข่ายถนนแล้ว การคมนาคมทางบกของภาคยังประกอบด้วยเส้นทางรถไฟที่เชื่อมโยงระหว่าง กรุงเทพมหานครกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเชื่อมโยงชุมชนต่าง ๆ ภายในภาค ได้แก่

- เส้นทางรถไฟสายตะวันออก (กรุงเทพฯ - ทั่วประเทศ) เชื่อมโยงกรุงเทพมหานครกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เริ่มจากหัวลำโพงผ่านจังหวัดฉะเชิงเทรา ไปจนถึงเขตแดนไทยที่อำเภออุบลราชธานี จังหวัดปราจีนบุรี ระยะทางประมาณ 270 ก.ม.

- สายฉะเชิงเทรา - สัตหีบ ซึ่งการรถไฟได้สร้างขึ้นเพื่อเป็นการสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะทางประมาณ 132 ก.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
2) ทางน้ำ การคมนาคมทางน้ำ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามบิดเบือนเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
การคมนาคมตามแม่น้ำ ลำคลองต่าง ๆ และการคมนาคมทางทะเล มีอยู่ตามแนว

ชายฝั่งทะเลในเขตจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด มีท่าเรือประมงซึ่งใช้เพื่อกิจกรรมประมงและการท่องเที่ยวร่วมกันอยู่ มีท่าเรือน้ำลึก 1 แห่ง และจุดขนถ่ายสินค้าบริเวณเกาะสีชัง สำหรับท่าเรือน้ำลึกสัดหีบ ซึ่งเป็นท่าเรือเพื่อการขนส่งระหว่างประเทศนั้น เดิมเป็นท่าเรือของทหารได้รับการปรับปรุงมาใช้เป็นท่าเรือพาณิชย์ เมื่อ พ.ศ. 2522

3) ทางอากาศ มีสนามบินพาณิชย์ 1 แห่ง คือสนามบินอู่ตะเภา ให้บริการขนส่งสินค้าและผู้โดยสารแบบเช่าเหมาลำ เรือชาร์เตอร์ไฟล์ท์ ส่วนใหญ่จะเป็นเที่ยวบินท่องเที่ยว ซึ่งบินตรงจากต่างประเทศมายังอู่ตะเภา คือ แอร์โมนาด จากอังกฤษ - อู่ตะเภา แอร์คอนดอร์ จากเยอรมัน - อยู่่นะเภา และดราคอนแอร์ จากฮ่องกง - อู่ตะเภา และยังมีสายการบินไทยร่วมกับสายการบินคาเซย์แปซิฟิก บินจากฮ่องกง - อู่ตะเภา นอกจากนี้ยังมีสนามบินจันทบุรี ที่อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี เป็นสนามบินที่ใช้ในกิจการทหารอีก 1 แห่ง

2.8.7 สถานที่ท่องเที่ยว

ภาคตะวันออกมีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้ทำการสำรวจแล้ว รวมทั้งสิ้น 90 แห่ง เป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ 50 แห่ง วัฒนธรรม 24 แห่ง และประเภทประวัติศาสตร์ 16 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่กระจายอยู่ในภาคตะวันออกตอนล่าง จำนวน 77 แห่ง และอีก 13 แห่ง อยู่ในภาคตะวันออกตอนบน

แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ เป็นชายหาด เกาะ กระจายอยู่ในภาคตะวันออกตอนล่างทั้งหมด เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการพัฒนาสูง ที่มีชื่อเสียงได้แก่ พัทยา บางแสน ชายหาดและหมู่เกาะในเขตจังหวัดระยอง และตราด ส่วนแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติที่เป็นป่าเขา และน้ำตก ส่วนใหญ่จะกระจายอยู่ในภาคตะวันออกตอนบน ในเขตจังหวัดนครนายก และปราจีนบุรี รองลงมากระจายอยู่ในเขตจังหวัดจันทบุรี และตราด

แหล่งท่องเที่ยวประเภทวัฒนธรรม ส่วนใหญ่กระจายอยู่ในภาคตะวันออกตอนล่าง ในเขตจังหวัดชลบุรี จันทบุรี ตราดและระยอง แหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้จะเป็นงานประเพณี งานเทศกาลผลไม้ แหล่งผลิตหัตถกรรมพื้นบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งหากพบข้อผิดพลาดหรือข้อสงสัยใดๆ กรุณาแจ้งมาที่ info@scs.go.th หรือ [02-142-1000](tel:02-142-1000) หรือ www.scs.go.th

แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ ส่วนใหญ่กระจายอยู่ในภาคตะวันออกตอนล่าง ในเขตจังหวัดชลบุรี และจันทบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีประวัติศาสตร์ของการตั้งถิ่นฐานอันยาวนาน และเคยเป็นมณฑลที่รุ่งเรืองมาแต่อดีต

ตารางที่ 2.38 แสดงแหล่งท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

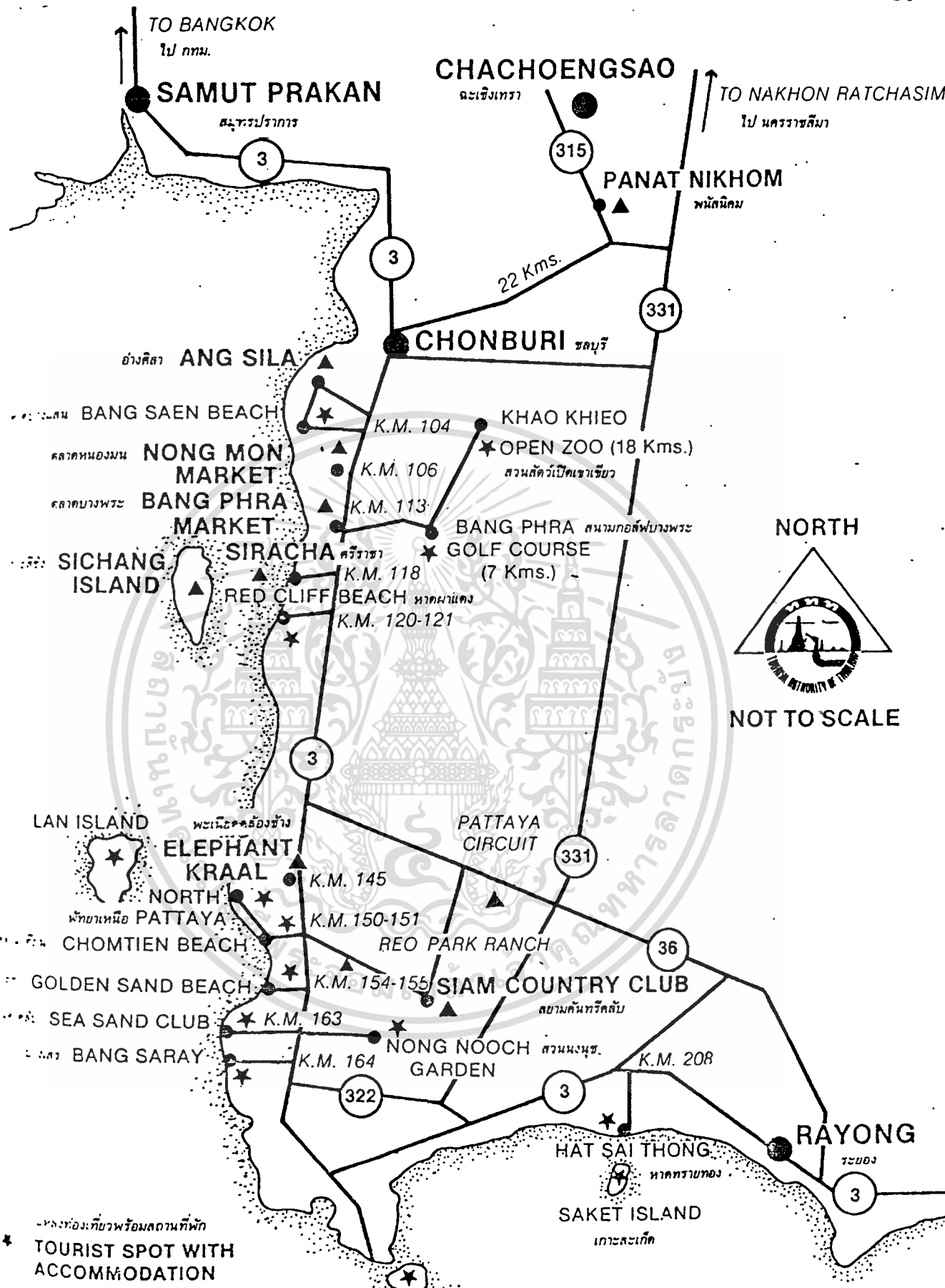
จังหวัด	ธรรมชาติ	ชื่อแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์	วัฒนธรรม
1. นครนายก	1.1 น้ำตกสาริกา 1.2 น้ำตกนางรอง 1.3 วังตะไคร้ 1.4 น้ำตกกะอาง 1.5 น้ำตกวังม่วง	1.1 วัดพระฉาย 1.2 รอยพระพุทธรูปบาท	1.1 ดงละคร
2. ปราจีนบุรี	2.1 น้ำตกเขาอีโต้ 2.2 อุทยานแห่งชาติทับลาน 2.3 แก่งสลัดได 2.4 อุทยานแห่งชาติสีดา	2.1 วัดแก้วพิจิตร 2.2 ต้นศรีมหาโพธิ์ 2.3 ปราสาททับเลี่ยม 2.4 ปราสาทระรอกกอก 2.5 เมืองไผ่ 2.6 ปราสาทเขาน้อย	
3. จันทบุรี	3.1 แหลมสิงห์ 3.2 หาดคันทิมาน 3.3 หาดคุ่มกระเบน 3.4 หาดแหลมเสม็ด 3.5 หาดเจ้าหลวง 3.6 อ่างกระหัง 3.7 ป่าโกงางขลุง 3.8 อุทยานแห่งชาติเขากิซกูญ 3.9 น้ำตกสระบาบ 3.10 อุทยานแห่งชาติน้ำตกพริ้ว 3.11 อุทยานแห่งชาติ	3.1 ค่ายเนินวง 3.2 ตึกแดง 3.3 เกาะเปริด 3.4 เขาพระบาท 3.5 วัดเขาสุกิม 3.6 วัดไผ่ล้อม	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใด ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ข้อมูลเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและข้อมูลอ้างอิงของเอกสารทุกแห่งที่มีการนำไปใช้

จังหวัด	ธรรมชาติ	ชื่อแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์	วัฒนธรรม
4. ตราด	3.12 เขตรักษาพันธ์ สัตว์ป่าเขาสอย ดาว 3.13 อนุสาวรีย์พระ- เจ้าตาก 4.1 อ่าวตาลคู่ 4.2 หาดทรายแก้ว- หาดทรายงาม 4.3 หาดทับทิม 4.4 หาดไม้รุศ 4.5 น้ำตกธารมะยม 4.6 น้ำตกสลักเพชร 4.7 เกาะไม้ชี้เล็ก 4.8 เกาะกูด 4.9 น้ำตกคลองเจ้า 4.10 เกาะหมาก 4.11 เกาะช้าง 4.12 เกาะกระดาศ	4.1 วัดโยชานิมิตร 4.2 วัดบุปผาราม	4.1 แหลมงอบ 4.2 บ้านน้ำเขียว
5. ระยอง	5.1 เกาะเสม็ด 5.2 แหลมเจวิญ 5.3 หาดแม่รำพึง 5.4 เขาแหลมหน้า 5.5 เกาะเสม็ด 5.6 สวนสน 5.7 วังแก้ว 5.8 หาดแม่พิมพ์ 5.9 อ่างไว่ 5.10 อุทยานแห่งชาติ	5.1 อนุสาวรีย์ สุนทรภู่	5.1 บ้านเพ 5.2 วัดसारนาถ

จังหวัด	ธรรมชาติ	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์	วัฒนธรรม
6.ชลบุรี	6.1 บางแสน 6.2 ศรีราชา 6.3 เกาะสีชัง 6.4 พัทยา 6.5 เกาะล้าน 6.6 เกาะคราม 6.7 อ่างเก็บน้ำ บางพระ 6.8 สวนสัตว์เปิด เขาเขียว 6.9 อุทยานแห่งชาติ เขาเขียว		6.1 พิพิธภัณฑ สัตว์ทะเล 6.2 หนองมน 6.3 สนามกอล์ฟ 6.4 บางเสร่ 6.5 บ้านนา- จอมเทียน 6.6 อ่างศิลา 6.7 เขาสามมุก 6.8 สนามแข่งรถ พีระเชอร์กิต 6.9 สวนนงนุช
7. ฉะเชิงเทรา	7.1 สวนรุกขชาติ เขาหินซ้อน		7.1 หลวงพ่อโสธร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและตั้งอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ภาพที่ 2.11 แสดงสถานที่ท่องเที่ยวของภาคตะวันออก

2.9 อาคารตัวอย่าง

2.9.1 โรงแรม เดอะริเจนท์ ชะอำ

ห้องพักมีทั้งหมด 400 ห้อง โดยแบ่งเป็นห้อง TYPICAL AND SUIT มีการแบ่งราคาห้องพักเป็น 3 แบบ คือ

1. MOUNTAIN VIEW
2. GARDEN VIEW
3. SEA VIEW

SUITE แบ่งออกเป็น

1. JUNIOR SUITE (1BR)
2. DELUSE SUITE (1BR)
3. PRINCELY SUITE (1BR)
4. PRINCELY SUITE (1BR)
5. ROYAL SUITE (1BR)

สถานที่ตั้ง : อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี (ทางแยกเข้าจากถนนเพชรเกษม)

ลักษณะ : เป็นอาคาร คสล.สูง 5 ชั้น โดยแบ่งอาคารเป็น 2 WING ได้แก่ NORTH WING AND SOUTH WING และยังมี CLUB HOUSE แยกออกไปอีกอาคารใกล้หาดมากขึ้น

แนวความคิดในการออกแบบ

จัดอาคารในลักษณะรูป COURT สามเหลี่ยม 2 รูป และมีอาคาร LOBBY เชื่อมระหว่างกลางมี CLUB HOUSE อยู่มุมด้านหน้า

ข้างหนึ่ง ๆ ประกอบด้วยอาคารห้องพักสูง 5 ชั้น และ 3 หลังจัดกันเป็น 3 เหลี่ยม SPACE ใน COURT จัดเป็นต้นไม้และดอกไม้โดยเก็บต้นไม้ใหญ่ เดิมไว้ และตกแต่งเพิ่มเติม จะมีบรรยากาศที่ร่มรื่นและสดชื่น

การวางอาคารห้องพักเป็นมุมเฉียง ทำให้อาคารส่วนใหญ่ได้วิวทะเลและค่านหลังได้มุม มองจากภูเขาหิ้งห้องพักทุกห้องมีเฉลียงขนาดใหญ่เห็นวิวกว้างให้ความรู้สึกอิสระแก่ผู้มาพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
SPACE หน้าอาคาร LOBBY ที่อยู่ระหว่าง COURT ทั้งสองจัดเป็นสามเหลี่ยม
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ลิขสิทธิ์ที่มอบให้ด้วยเอกสารนี้จะไม่ถือเป็นลิขสิทธิ์ของเอกสารที่มอบให้ไปใช้
โดยให้สรวายน้ำขนาดใหญ่เป็นศูนย์กลางมีส่วนหย่อม ไม้ต้น ชุ่มบึงแคดโดยรอบ

พื้นคานและสระน้ำระดับสูงกว่าระดับชายหาดเล็กน้อยได้ความต่อเนื่องและสัมพันธ์กับทะเล

อาคาร LOBBY มีลักษณะเป็นโถงโล่งตลอดถึงหลังคาที่โปร่งแสงเคียงข้างด้วยสวนดอกไม้ใน COURT ใช้อากาศธรรมชาติไม่มีการปรับอากาศ ต่อด้วย LOUNGE ที่มีมุมมองออกสู่สระว่ายน้ำและทะเล

CLUB HOUSE เป็นโถงโล่งขนาดใหญ่มีลานติดชายหาดและทะเลจัดเป็นภัตตาคารขนาดใหญ่ใต้ดินมีห้องเป็น NIGHT CLUB ตกแต่งลักษณะเหมือนถ้ำ ภายใน CLUB HOUSE มีชั้นลอย ซึ่งจัดเป็นห้องไว้

ในบริเวณโครงการมีการจัดร้านค้าไว้ตรงข้ามกับทางเข้า โดยแยกอาคารออกไป มีสนาม TENNIS ภัตตาคารอาหารทะเล สวนอาหาร และที่ว่างที่จะปรับปรุงเป็นอพยวนพันธุ์ไม้ที่มีร่มรื่น เนื่องจากมีอาณาเขตที่ดินใหญ่มาก

ข้อสังเกต การแบ่งออกอาคารเป็นรูปสามเหลี่ยมสร้าง SPACE ที่ดีภายใน แต่จะทำให้บางมุมมีการสัญจรที่ยาวซึ่งอาจจะเป็นข้อดีในการที่สร้างระยะในการเดินผ่านบรรยากาศซึ่งน่าประทับใจภายใน COURT ใต้นานและกว้างขึ้น แต่ข้อสังเกตอีกอัน คือ การที่มี 3 ด้าน จะทำให้ยากในการแบ่งราคาของ GUEST ROOM แต่ละด้าน และ GUEST ROOM บางด้านสามารถมองเห็นทางเข้าของส่วนบริการซึ่งบางที่ไม่น่าดูได้ และการมี CORRIDOR ที่ยาวมากนี้เองทำให้ไม่ประหยัดในการเดินเส้นทางของระบบ MECHANICAL เช่น AIR

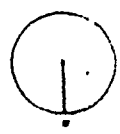
มุมมองในห้องพักแขกแทบทุกด้านมีทัศนียภาพที่ดี เพราะมีลักษณะที่ธรรมชาติจริง ๆ ไปพบหมู่อาคารคอนกรีต ในสายตา โดยมีมุมมองสู่ทะเลสอ ภูเขา ทะเล และสวน

ลักษณะระเบียงภายในห้องพักมีลักษณะเปิดโล่ง ทำให้ได้มุมมองที่กว้างมาก และระเบียงมีขนาดใหญ่ให้ความรู้สึกสบายและโอ้โถงพักผ่อนใน SPACE มากโดยเฉพาะด้าน SEA VIEW น่าประทับใจมากเนื่องจากต้องการสร้าง SPACE ที่มีมุมมองกว้างแบบนี้จึงไม่ได้ทำสวนกันสายตาด้านข้าง ซึ่งทำให้ขาดความรู้สึกความเป็นส่วนตัวไปบ้าง

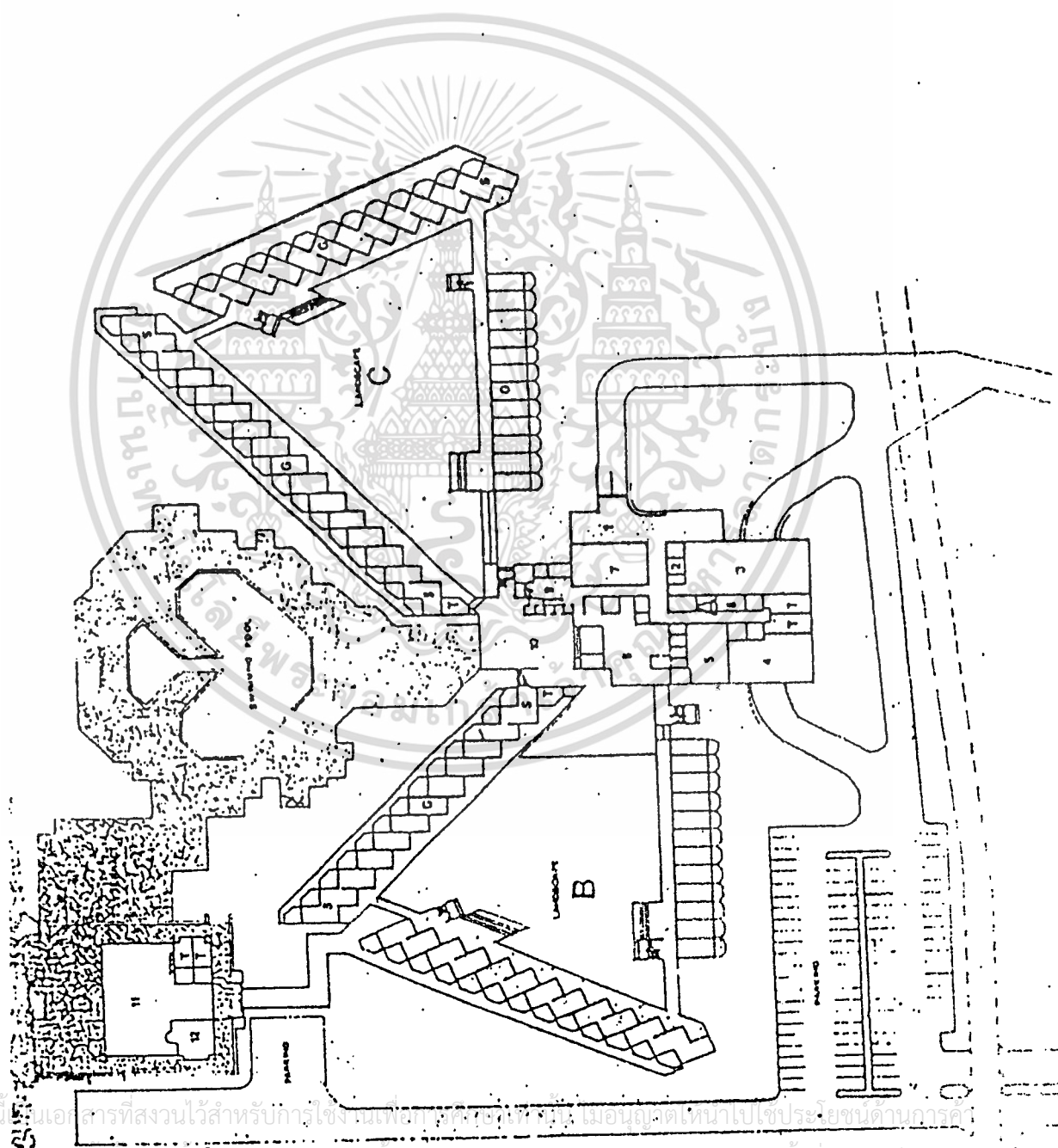
สรุปแล้ว THE REGENT CHA-AM เป็นอาคาร RESORT ที่ค่อนข้างจะสมบูรณ์ในบรรยากาศในการพักผ่อนอย่างยิ่ง ซึ่งมีมุมมองที่สวยงามซึ่งเกิดจากธรรมชาติจริง ๆ ซึ่งผู้มาใช้อาคารประเภท RESORT HOTEL จะพึงพบได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

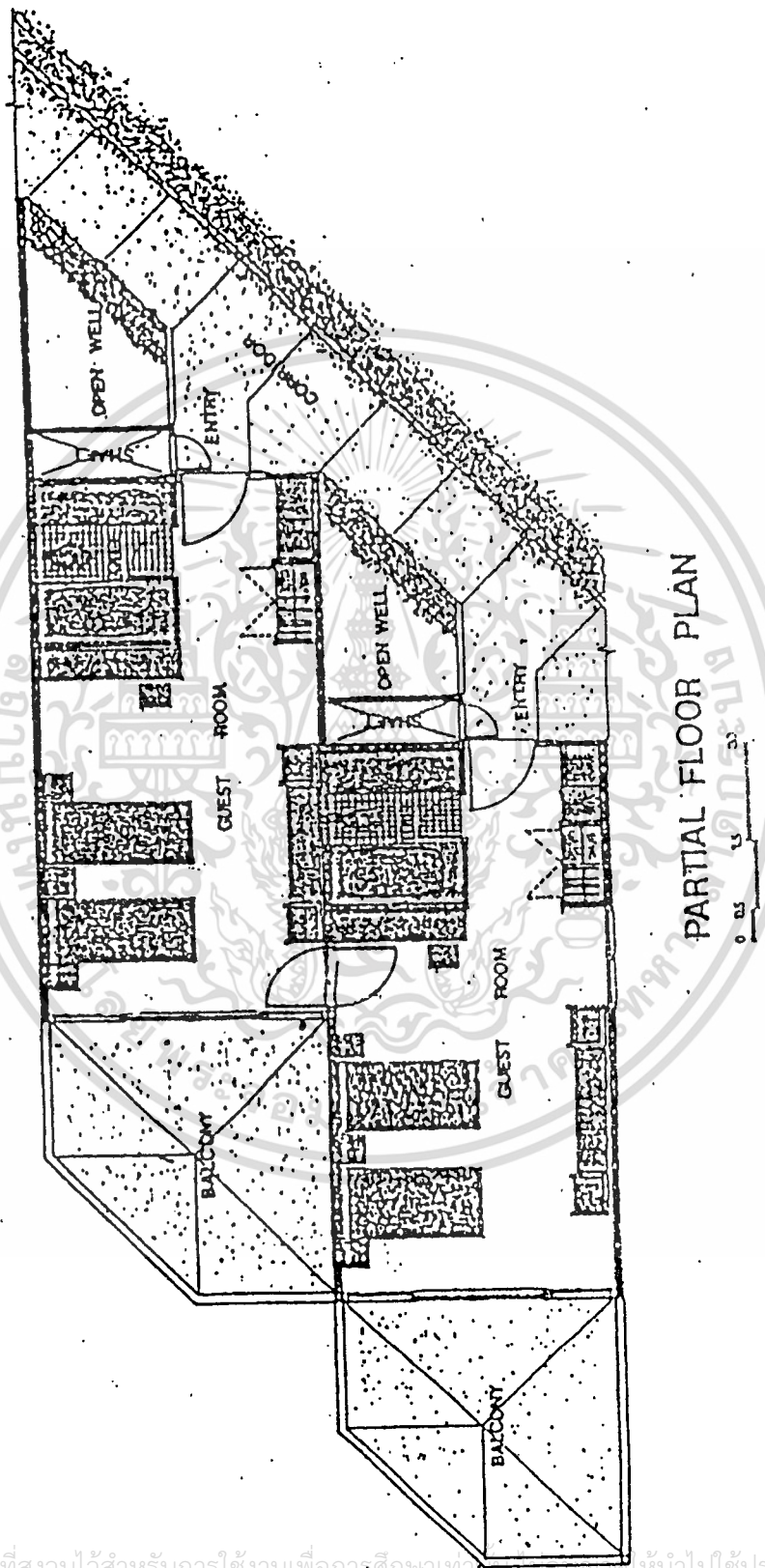
- A MAIN BUILDING
- 1 SERVICE YARD
- 2 SECURITY RM.
- 3 MECHANICAL RM.
- 4 GENERAL STORAGE
- 5 STAFF CANTINEEN
- 6 MAJN KITCHEN
- 7 LAUNDRY
- 8 OFFICE
- 9 SERVICE CORE
- 10 TOILET
- GUEST ROOM BUILDING
- B NORTH WING
- C SOUTH WING
- G GUEST ROOM
- S SUITE
- 10 LIFT LOBBY
- D CLUB HOUSE
- 11 DINING ROOM
- 12 KITCHEN

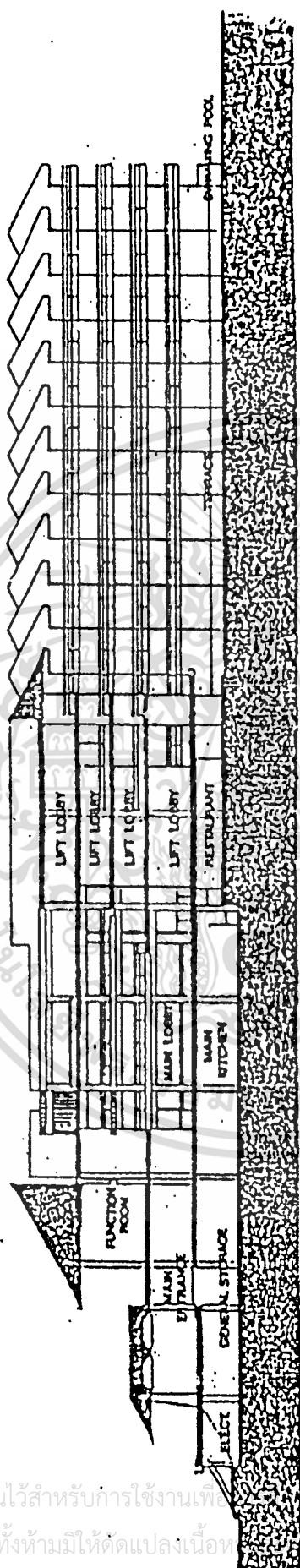
GROUND FLOOR PLAN

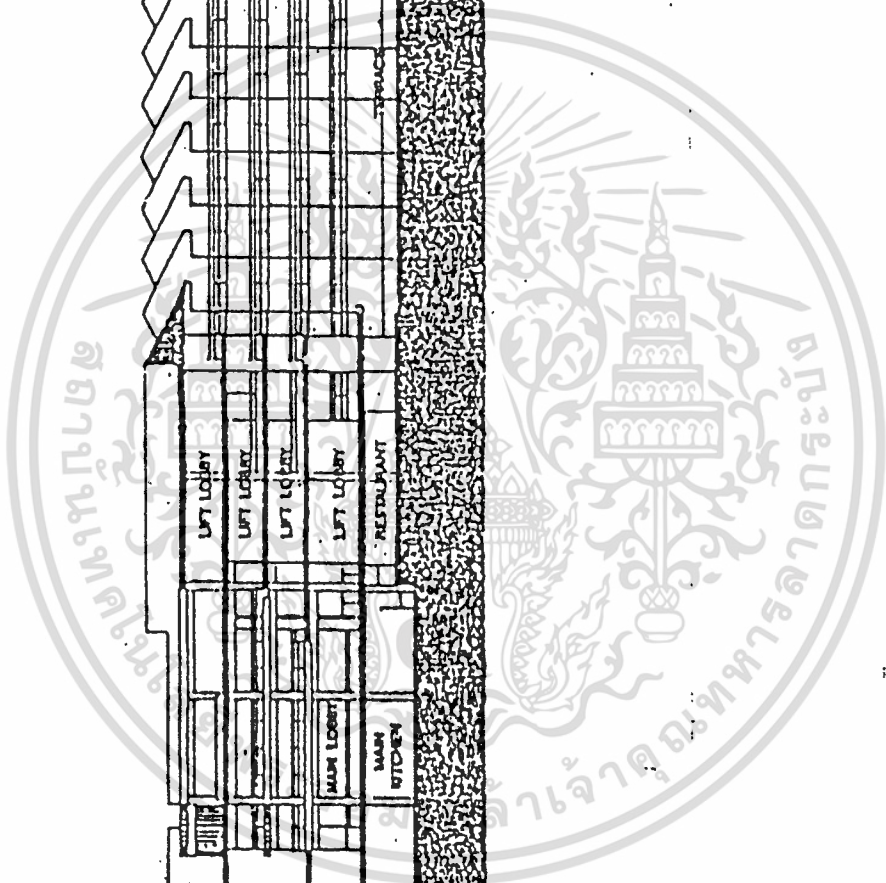
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่าการใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

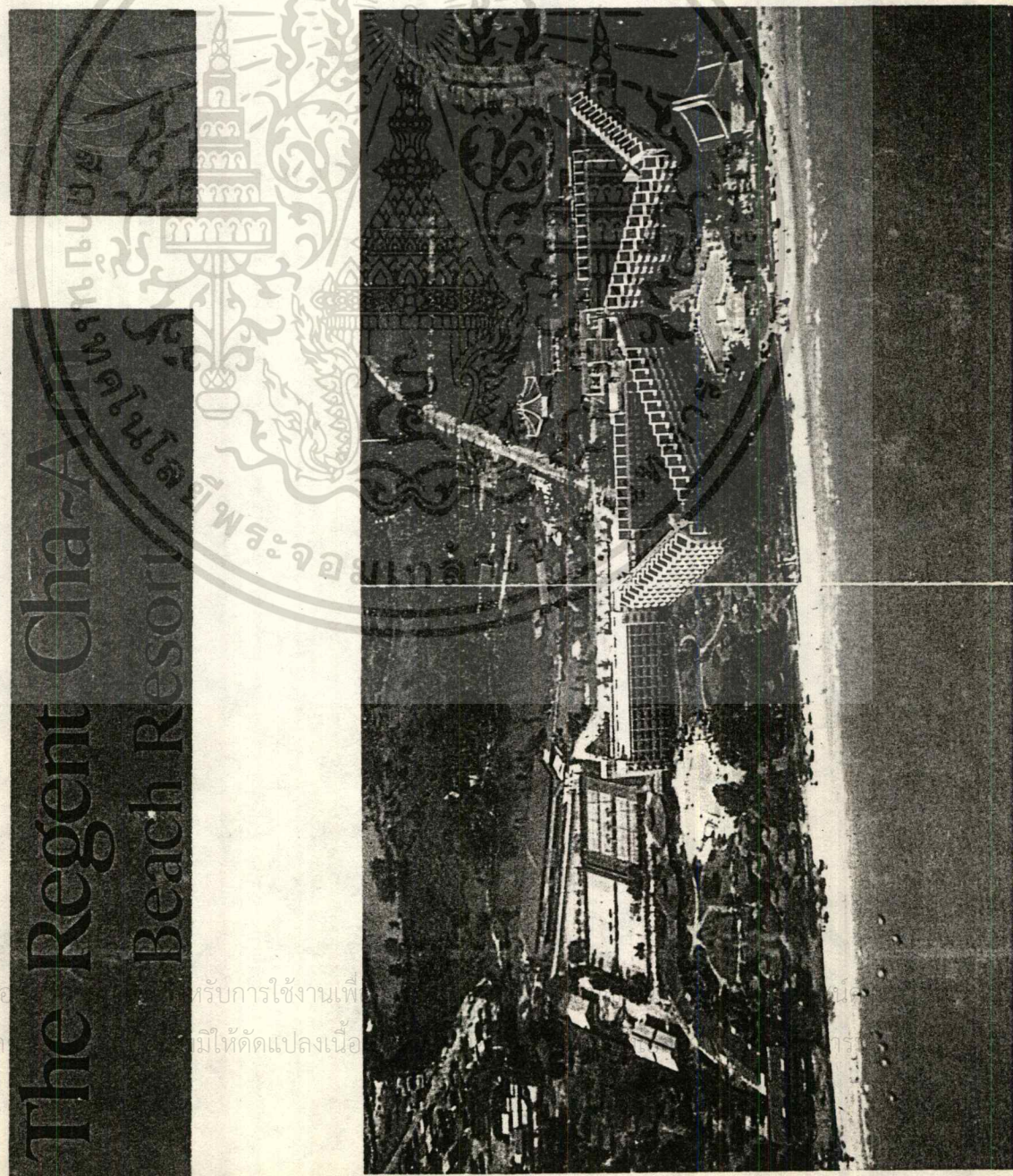
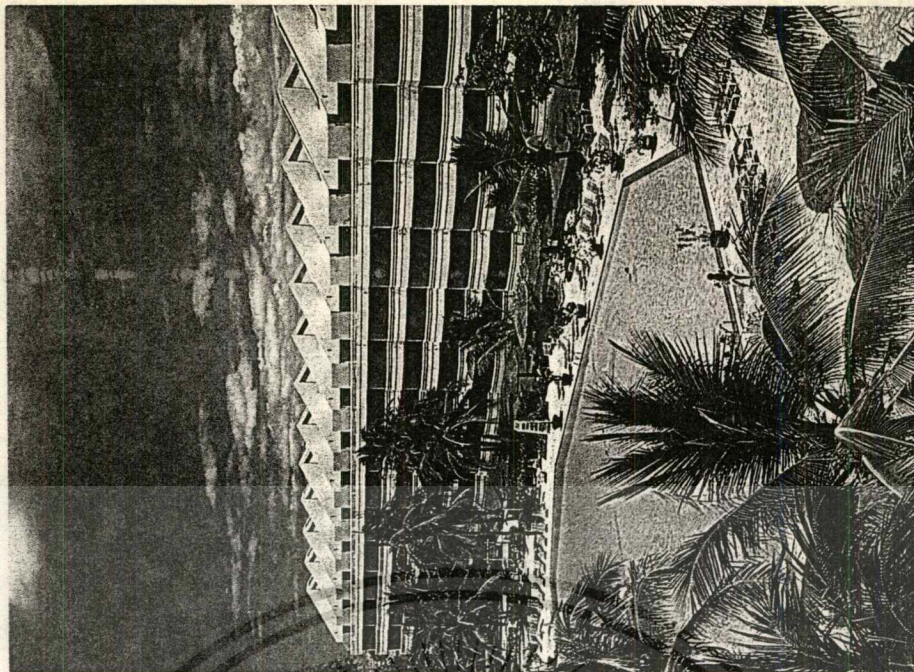
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LOBBY SECTION

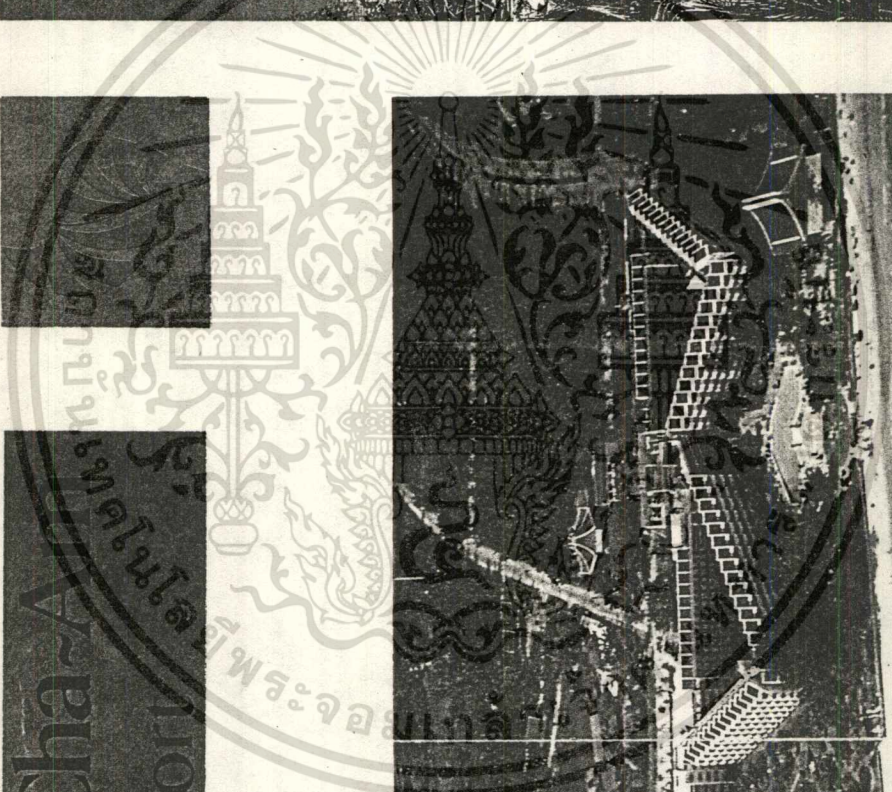
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาหรือข้อมูลอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The Regent Cha-A Beach Resort

เอกสารนี้เป็นเอกสาร
ไม่ว่ากรณีใด

ให้บริการใช้งานเพื่อ
มิให้ตัดแปลงเนื้อ

2.9.2 โรงแรม รอยลด์ คลิฟ บีช

สถานที่ตั้ง พัทยา ชลบุรี

จำนวนห้อง 700 ห้อง โดยแบ่งออกเป็น

STANDARD ROOMS : จำนวน 579 ห้อง อยู่ใน MAIN BUILDING

SUPERIOR ROOMS : จำนวน 94 ห้อง หรือเรียกว่า CLIFF STUDIO
อยู่บนส่วน CLIFF TERRACE ใกล้เคียงทะเล

FAMILY SUITES : จำนวน 12 ห้อง อยู่บนส่วน CLIFF TERRACE
สำหรับครอบครัวที่มีเด็กเล็ก

EXECUTIVE SUITES : จำนวน 15 ห้อง อยู่ใน MAIN BUILDING

เหตุผลในการออกแบบ

เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศทางธรรมชาติ ซึ่งเป็นที่ราบทางหน้าผา และมีระดับลดหลั่นลงสู่ชายหาดเบื้องล่าง ซึ่งต่ำลงไปเกือบ 20 เมตร สถาปนิกได้อาศัยลักษณะทางภูมิประเทศในการเน้นรูปลักษณะของตัวอาคารให้เห็นเป็นจุดเด่นในระยะไกลเมื่อมองเข้ามาจากทะเล ในขณะที่แขกผู้มาพักจะมีโอกาสเลือกพักในอาคารชายหาดเพื่อที่จะเล่นน้ำทะเลเป็นส่วนใหญ่ หรือผู้ที่ประสงค์จะมาพักผ่อนเพื่อต้องการทัศนวิสัยในมุมกว้างในโรงแรมซึ่งมีสิ่งบริการความสะดวกสบายพร้อมสรรพด้วยเหตุนี้จึงออกแบบให้กลุ่มของอาคารแยกออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. CLIFF TERRACE OF CLIFF HOUSE เป็นอาคารสูงมี

4 ชั้น มีพื้นที่ 10,321 ตารางเมตร ตั้งอยู่ริมหาดทรายทะเลโดยหันหน้าตัวอาคารออกสู่ทะเล ปลายหนึ่งของอาคารห้อยเกาะอยู่กับหน้าผาด้านทิศเหนือ ซึ่งมีเพียง 1 ชั้น ตัวอาคารเลื้อยไปตามทิศใต้ตามระดับของภูมิประเทศซึ่งต่ำลงไป จำนวนชั้นก็จะเพิ่มขึ้นเป็น 2 - 3 และ 4 ชั้น เมื่อถึงแนวชายที่ชายหาดการที่ออกแบบให้มีลักษณะลดหลั่นกันเช่นนี้ก็เพื่อจะรักษาแนวเส้นโค้งของธรรมชาติไว้ โดยให้ตัว

อาคารกลมกลืนไปกับธรรมชาติให้มากที่สุด ตามจินตนาการของสถาปนิกที่สร้างอาคาร
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ขานมาโดยให้คงสภาพธรรมชาติไว้เป็นส่วนใหญ่แทนที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพของธรรมชาติ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
เพื่อสร้างอาคาร

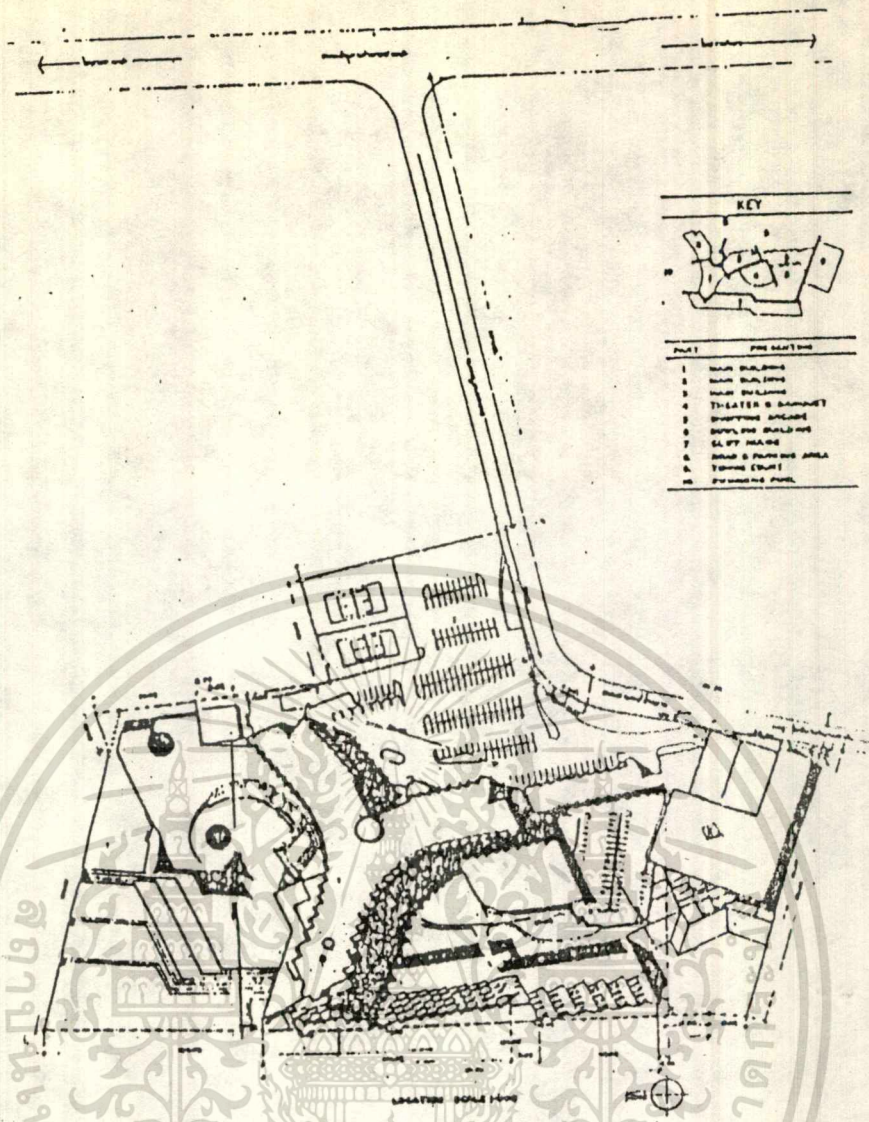
2. อาคาร BOWLING อยู่ในระดับที่สูงขึ้นมาจาก CLIFF TERRACE เป็นอาคารสูง 3 ชั้น อยู่ทางด้านใต้ซึ่งมองเห็นได้ทั้งสระว่ายน้ำและชายหาด เนื่องจากทั้งหมด 3 ชั้น รวม 10,199 ตารางเมตร ประกอบด้วยบริเวณเลนโบว์ลิ่ง จำนวน 16 เลน และมีภัตตาคาร NIGHT CLUB อาบอบนวด และ ส่วนขายของ (SHOPPING ARCADE)

3. อาคารใหญ่ MAIN BUILDING เป็นอาคารหลักของโรงแรม มีเนื้อที่ทั้งหมด 59,767 ตารางเมตร มีความสูงทั้งหมด 10 ชั้น ในรูปลักษณะอักษร Y SHAPED ตัวอาคารตั้งอยู่บนที่ราบสูงสุดทางด้านทิศตะวันออกของ CLIFF TERRACE ทางเข้าออกของโรงแรมอยู่ที่อาคารหลังนี้ เป็นด้านหลังของโรงแรม (โดยถือว่าด้านทะเลเป็นด้านหน้าของโรงแรม) สถาปนิกได้ออกแบบเน้นทางเข้าเป็นพิเศษด้วยรูปทรงของหลังคาในลักษณะการพนมมือต้อนรับ ได้จัดส่วนประกอบบริเวณนี้ด้วยภูมิสถาปัตยกรรมและบริเวณที่จอดรถซึ่งจุได้ถึง 280 คัน การจัดองค์ประกอบเหล่านี้ทำให้ความรู้สึกว่าด้านทางเข้าหลักของโรงแรมเป็นด้านหลังหมดไป เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลในการออกแบบแล้วจะเห็นว่า แม้สถาปนิกจะได้แบ่งอาคารออกเป็น 5 ส่วน แต่ได้จัดกลีบของอาคารให้เชื่อมโยงถึงกันได้เป็นอย่างดี บริเวณชั้นระดับดินจะเห็นได้ว่าแขกที่มาพักโรงแรม เมื่อลงจากรถแล้วจะสามารถเข้าไปยังส่วนต่าง ๆ ของอาคารทุกหลังได้โดยไม่เปียกแม้จะมีฝนตก เนื่องจากทางเชื่อมต่อไปยังส่วนต่าง ๆ ของอาคารไว้หมดคนนอกจากเพื่อประโยชน์ใช้สอยดังกล่าวแล้ว ทางติดต่อระหว่างอาคารซึ่งออกมาในรูปแบบของห้องและทางเดินก็กลายเป็นส่วนประกอบที่เชื่อมให้กลุ่มอาคารมีความสัมพันธ์และกลมกลืนกันเป็นอย่างดีด้วย

ส่วนประกอบอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้ว มุมที่สบายที่สุดมุมหนึ่งของโรงแรมก็คือ ระเบียงบนหน้าผาซึ่งมีสระว่ายน้ำ ที่นั่งนอนพักซึ่งจะได้รับลมโกรกตลอดเวลาแม้จะมีแสงแดดจ้า

พิจารณาถึงรูปแบบของตัวอาคารแต่ละหลังจะเห็นได้ว่า มีรูปลักษณะที่แตกต่างกันตามลักษณะที่ตั้ง ตัวอาคาร CLIFF TERRACE จึงอยู่ต่ำสุดติดทะเลนั้น ออกแบบโดยวางตัวเพื่อที่จะให้ระเบียงของแต่ละห้องด้านที่ยื่นออกทะเลมีความเป็นสัดส่วนในตัวเองและมีทัศนียภาพเป็นมุมกว้าง

ส่วนตัวอาคารใหญ่นั้น สถาปนิกออกแบบตัวอาคารในรูปลักษณะตัว Y เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะภูมิประเทศที่เป็นแหลมยื่นออกไปในทะเล ทำให้ได้ห้องพักแบบที่หันเข้ารับทัศนียภาพทางด้านทะเลมากกว่าการวางรูปอาคารไปตามแนวยาวธรรมดา

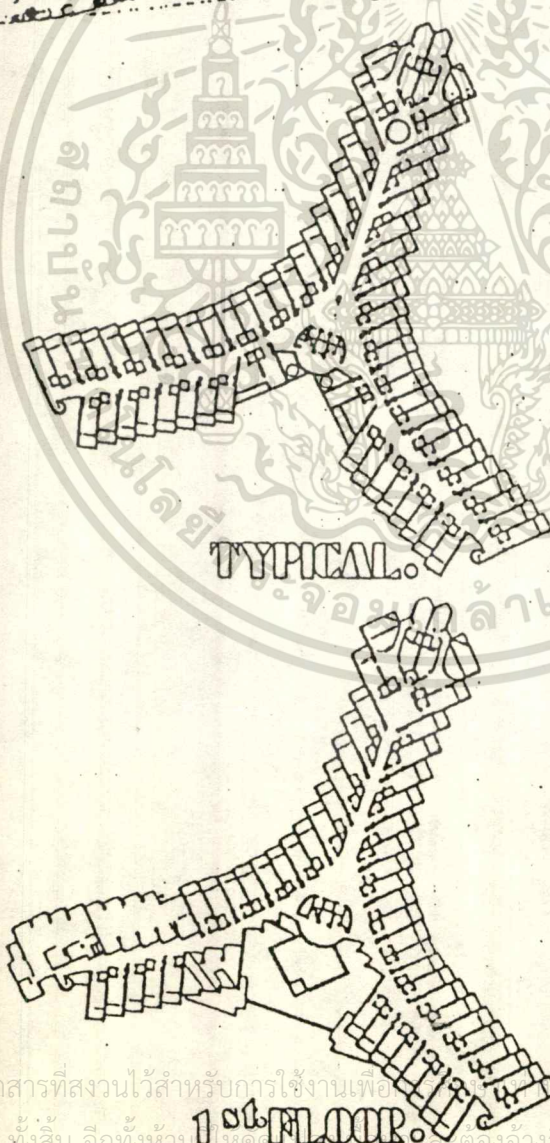
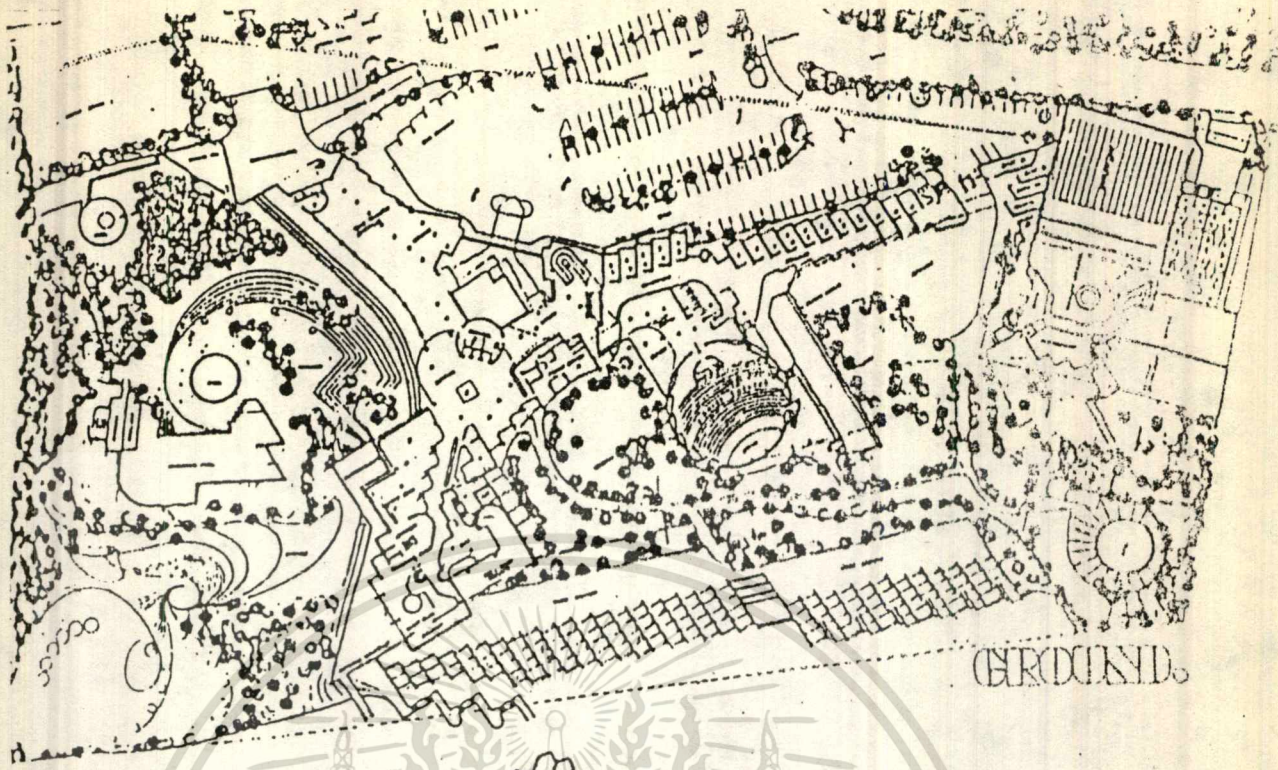

Royal Cliff Beach Resort

ROYAL CLIFF BAY - NEAR PATTAYA - THAILAND

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่... หน่วยงานด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งหา... หากครั้งที่มีมีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ... ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลนี้ให้ผู้อื่นต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1st FLOOR.

บทที่ 3

การศึกษาแนวนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ระดับจังหวัด และระดับชุมชน

3.1 ทางด้านนโยบายระดับจังหวัด

3.1.1 นโยบายการพัฒนาจังหวัดชลบุรี

กำหนดจุดเน้นการพัฒนา คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การขยายโอกาสทางการผลิต การตลาด และการจ้างงาน การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ การปรับปรุงระบบการบริหารการจัดการ ฯลฯ และเมื่อนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 ซึ่งเป็นปีที่รัฐบาลอนุมัติโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ขึ้นปฏิบัติการดำเนินการในพื้นที่จังหวัดชลบุรี คือ บริเวณหมู่บ้านแหลมฉบัง ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา ประกอบด้วยโครงการท่าเทียบเรือพาณิชย์ และโครงการนิคมอุตสาหกรรม กล่าวได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการขยายตัวทางการลงทุนอุตสาหกรรม กล่าวได้ว่า เป็นจุดเริ่มต้นของการขยายตัวทางการลงทุนอุตสาหกรรม ธุรกิจ และพาณิชย์กรรมอย่างรวดเร็วกว่าปกติ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่ชุมชนเมืองใหม่แหลมฉบังทั้งหมด ได้จัดทำรายละเอียดโครงการ และงบประมาณดำเนินงานระหว่างปี 2533 - 2537 สำนักงานพัฒนาเมือง กรมการปกครองจึงได้รวบรวมโครงการจัดทำแผนปฏิบัติงานฯ ขึ้นเพื่อให้การพัฒนาชุมชนเมืองใหม่แหลมฉบัง ประกอบด้วยโครงการเร่งด่วน 42 โครงการ โครงการเสริม 10 โครงการ รวมทั้งสิ้น 52 โครงการ งบประมาณ 3,221.74 ล้านบาท ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก และคณะรัฐมนตรีแล้ว เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2533 เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ พ.ศ. 2533 เป็นต้นไป จำนวน 3 โครงการ คือ

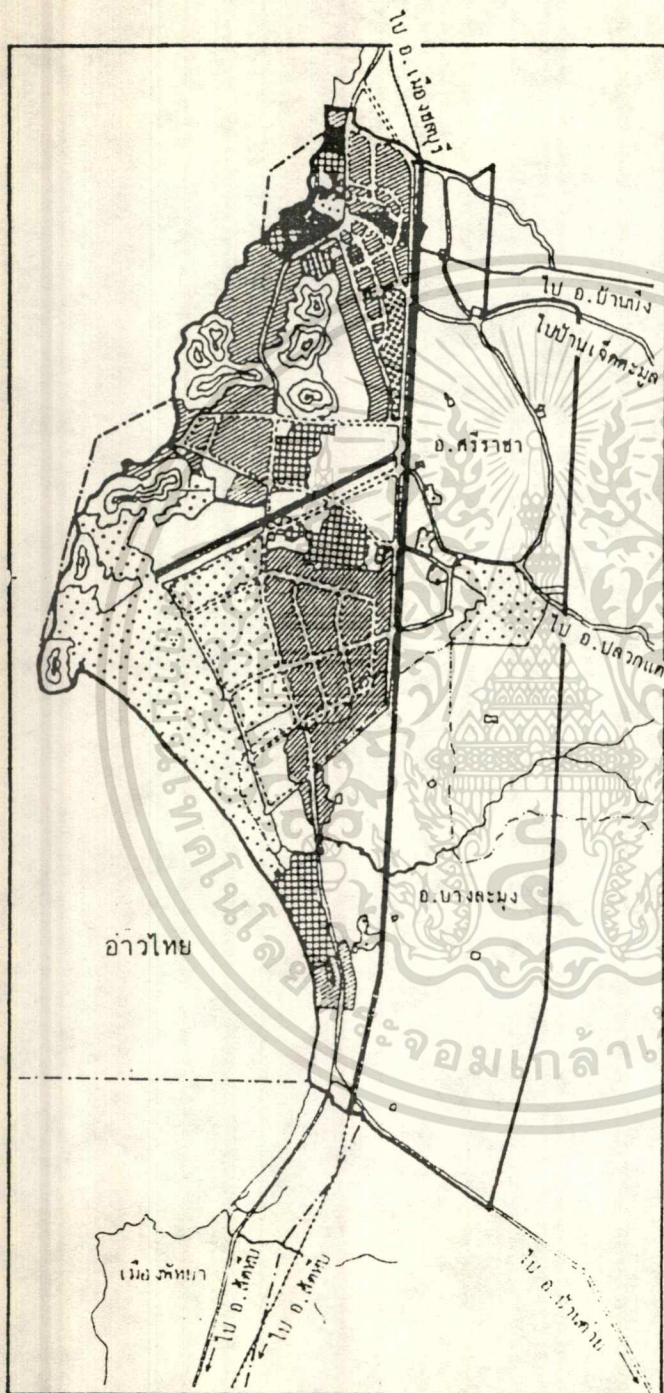
1. โครงการเวนคืนที่ดินและก่อสร้างระบบถนนสายหลัก
2. โครงการเวนคืนที่ดินและออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน
3. โครงการเวนคืนที่ดินเพื่อก่อสร้างสาธารณูปโภค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อใช้ในงานประเภทวิทยุกระจายเสียง

ฉบับที่ 35 (พ.ศ. 2530)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518

เครื่องหมาย

- ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย
- ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก
- ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า
- ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ
- ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม
- ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการ และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- ที่ดินประเภทสถานการศึกษา
- ที่ดินประเภทสถานศาสนา
- ที่ดินประเภทสถานราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
- แนวเขตผังเมืองรวม
- เขตอำเภอ
- เขตเทศบาล
- เขตสุขาภิบาล
- ทางหลวง ถนน
- ถนนโครงการ
- ทางรถไฟ
- ทางรถไฟโครงการ
- แม่น้ำ คลอง ลำราง
- ภูเขา ควน เนิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ **ภาพที่ 3.1** แสดงผังเมืองรวมแหลมฉบัง

3.1.2 นโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดชลบุรี

การท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี กำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น อันเป็นผลมาจากการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก และการพัฒนาระบบคมนาคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายและปรับปรุงทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 , 34 และ 304 ทำให้การเดินทาง ใช้เวลาน้อยลง ประกอบกับพหุวิทยา บางแสน และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากขึ้น อย่างไรก็ตาม จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่ได้รับผลประโยชน์จากสาเหตุข้างต้นมากที่สุด สืบเนื่องมาจากสาเหตุ 2 ประการ ประการแรกจากตำแหน่งที่ตั้ง กล่าวคือ จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นตลาดที่สำคัญที่สุดทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ นอกจากนี้ชลบุรียังเป็นจังหวัดที่มีโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกจำนวนมาก ทำให้มีประชากรอพยพเข้ามาในพื้นที่แห่งนี้เพื่อหางานทำ การเพิ่มขึ้นของประชากรแรงงานส่งผลต่อความต้องการหาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ประการที่สอง ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว จังหวัดชลบุรีมีชายหาดที่สวยงามมาก เช่น ชายหาดพัทยา หาดจอมเทียน ชายหาดบางแสน ประกอบกับสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ๆ อยู่ใกล้ถนนสายหลัก ทำให้เดินทางไปท่องเที่ยวได้สะดวก

3.2 ทางด้านเศรษฐกิจระดับจังหวัด

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดชลบุรี ยังคงใช้ข้อมูลปี 2531 เนื่องจากข้อมูลปี 2532 และ 2533 ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3.2.1 เศรษฐกิจรวมของจังหวัด

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดชลบุรี ปี พ.ศ. 2531 มูลค่ารวมทั้งสิ้น 55,567,547 ล้านบาท รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลในปีเดียวกัน 63,433 บาท การขยายตัวทางเศรษฐกิจระหว่าง ปี พ.ศ. 2537 - 2531 โดยเฉลี่ยร้อยละ 5.4 ค่อปี (ตารางที่ 3.2)

สาขาการผลิตที่มีความสำคัญของจังหวัด ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม การผลิต มีส่วนแบ่งในผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด ร้อยละ 29.9 รองลงมาได้แก่ สาขาบริการ ร้อยละ 22.6 ตามลำดับ (ตารางที่ 3.2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2537 - 2531 ผน.ราคาคงที่ พ.ศ. 2527

สาขาการผลิต	พ.ศ. 2527 ล้านบาท	ร้อยละ	พ.ศ. 2531 ล้านบาท	ร้อยละ
เกษตรกรรม	1,577.2	12.0	1,732.9	10.7
เหมืองแร่/ย่อยหิน	258.0	2.0	233.7	1.4
อุตสาหกรรมการผลิต	4,573.9	34.8	4,854.1	29.9
ก่อสร้าง	386.7	2.9	423.7	2.6
ไฟฟ้าและประปา	281.0	2.1	455.5	2.8
คมนาคมและขนส่ง	351.0	2.7	928.0	5.7
การค้าส่งและค้าปลีก	2,524.6	19.2	2,575.6	15.9
การธนาคารและการ ประกันภัย	217.0	1.6	421.7	2.6
อสังหาริมทรัพย์	272.9	2.0	342.4	2.1
การบริหาร และ ป้องกันประเทศ	283.3	2.2	606.6	3.7
การบริการ	2,431.4	18.5	3,664.6	22.6
รวม	13157.0	100.0	16238.8	100.0

ที่มา : กองบัญชีประชาชาติ คณะกรรมการสภาพัฒนาฯ

3.2.2 สภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัด

1) การเกษตรกรรม เป็นสาขาการผลิตที่ทำรายได้ให้จังหวัด
ปี พ.ศ. 2533 มีมูลค่าการผลิตจากพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ประมาณ
3,648,249 ล้านบาท พื้นที่การเกษตรทั้งจังหวัด 1,810,677 ไร่ หรือประมาณ
ร้อยละ 61.21 ของพื้นที่ทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 แสดงพื้นที่เพาะปลูกและแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจจังหวัดชลบุรี

ปี พ.ศ. 2531 - 2532

	พ.เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ราคาโดยเฉลี่ย (บาท/ตัน)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	ระยะเวลา		แหล่งเพาะปลูกที่ สำคัญของจังหวัด
						เพาะปลูก	ออกสู่ตลาด	
มันสำปะหลัง	503,744	2,534	1,276,487	640	816,952	กพ.,พค.- มิย.	กย.- นค.	ศรีราชา,บ่อทอง, บางละมุง
อ้อยโรงงาน	418,401	7,350	3,075,327	52,745	1,622,081	พย.- พค.	พย.- เมย.	บ่อทอง,พนองใหญ่ บ้านบึง
ข้าวนาปี	315,980	419	132,395	4,380	579,890	พค.- สค.	พย.- กพ.	พนัสนิคม,พานทอง บ้านบึง
สับปะรด	41,565	7,350	305,503	1,370	418,539	พค.- สค.	พย.- กพ.	
มะพร้าว	172,390	ไฟผล						
	145,056	725	105,165	2,000	210,330	ตลอดปี	มีค.- สค.	บางละมุง,ศรีราชา, บ้านบึง

2) การประมงของจังหวัดชลบุรี แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ
ประมงทะเล ประมงน้ำจืด และการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง

การประมงทะเล และการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง ในปี พ.ศ.
2533 ปริมาณสัตว์น้ำทะเลที่จับได้มีจำนวน 102,344.46 ตัน มูลค่า 1,518
ล้านบาท ส่วนประมงน้ำจืด จับสัตว์น้ำได้ประมาณ 557,040 กิโลกรัม มูลค่า
ประมาณ 10 ล้านบาทต่อปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3 แสดงจำนวนเรือ ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำทะเลของ
จังหวัดชลบุรี

ปริมาณ/มูลค่า	ปี 2531	ปี 2532	ปี 2533	การเปลี่ยนแปลง ปี 32/33
จำนวนเรือ (ลำ)	1,269.00	1,234.00	1,542.00	200.00
ปริมาณสัตว์น้ำทะเล ที่จับได้ (ตัน)	75,818.40	101,943.46	102,344.46	401.00
มูลค่า (ล้านบาท)	815.42	707.25	1,518.00	810.75

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดชลบุรี

3) การปศุสัตว์ ประเภทของสัตว์ที่มีการเลี้ยงกันอย่างแพร่หลาย ได้แก่ ไก่ สุกร และเป็ด รองลงมาเป็น โค กระบือ โดยในปี พ.ศ. 2533 มีมูลค่าสัตว์เลี้ยงจำนวน 6,322.513 ล้านบาท

ตารางที่ 3.4 แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์สัตว์มีชีวิต จังหวัดชลบุรี

ปี	มูลค่า (ล้านบาท)
2528	1,297.717
2529	1,341.518
2530	1,180.171
2531	1,442.100
2532	2,149.915
2533	6,322.513

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดชลบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) การอุตสาหกรรมและการลงทุน นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 ซึ่งได้เริ่มดำเนินโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ทำให้มีการขยายตัวทางการลงทุนอุตสาหกรรมสูงมาก ปัจจุบัน จังหวัดชลบุรีจะทะเบียน 42,605.2 ล้านบาท

ตารางที่ 3.5 แสดงประเภทอุตสาหกรรม จำนวนโรงงาน แรงงาน และเงินลงทุน ปี 2533

ประเภท	โรงงาน		แรงงาน		เงินทุน	
	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (ล้านบาท)	ร้อยละ
1. อุตสาหกรรมการเกษตร	600	45.18	12,375	29.62	3,085.79	7.24
2. อุตสาหกรรมบริการ	280	21.08	6,005	14.37	1,406.55	3.30
3. อุตสาหกรรมการก่อสร้าง	242	18.23	4,716	11.26	830.99	1.95
4. อุตสาหกรรมอาหารและ ยารักษาโรค	109	8.20	1,490	3.57	450.90	1.06
5. อุตสาหกรรมปิโตรเลียม	2	0.15	343	0.82	30,508.75	71.61
6. อุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ	95	7.16	16,861	40.36	6,322.22	14.84
รวม	1,328	100.00	41,790	100.00	42,605.20	100.00

5) การลงทุน จังหวัดชลบุรี มีนิคมอุตสาหกรรมใหญ่ ๆ หลายแห่งทำให้นักลงทุนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศสนใจ ซึ่งในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนผู้ได้รับการอนุมัติส่งเสริมการลงทุน จำนวน 89 ราย เงินทุน 37,351.537 ล้านบาท

6) การพาณิชย์ การประกอบธุรกิจการพาณิชย์ในจังหวัดชลบุรี ในปี พ.ศ. 2533 มีการจดทะเบียนในลักษณะนิติบุคคล คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 1,580 ราย ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล จำนวน 15 ราย และบริษัทจำกัด จำนวน 2,173 ราย ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.6 แสดงจำนวนผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้า ในจังหวัด
ชลบุรี ปี 2533

ประเภทพาณิชย์	คงอยู่สิ้นปี 2532	ปี 2533		คงอยู่สิ้นปี 2533
		จดใหม่	จดเลิก	
ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล	15	-	-	15
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	1,430	178	28	1,580
บริษัทจำกัด	1,700	492	19	2,173
ร้านค้าเอกชนที่จดทะเบียนพาณิชย์	10,100	332	69	10,363

ตารางที่ 3.7 แสดงสถานประกอบธุรกิจการค้าและบริการในจังหวัด
ปี พ.ศ. 2533

ประเภทกิจการค้า	จำนวนผู้ประกอบการค้า (ราย)	ประเภทสินค้า	จำนวนผู้ประกอบการค้า (ราย)
1. การขายของ	1,343	8. การขนส่ง	4
2. โรงสีและโรงเรือน	82	9. โรงรับจำนำ	-
3. การขายหลักทรัพย์	-	10. นายหน้าตัวแทน	-
4. การรับจ้างทำของ	3,775	11. กวาค้าอสังหาริมทรัพย์	157
4.1 รับจ้างทำของ	2,917	12. ธนาคาร	74
4.2 รับจ้างแต่งผม	450	13. ประกันภัย	27
4.3 รับจ้างอื่น ๆ	401	14. มหรสพ	8
4.4 อาบ อบ นวด	7	15. อื่น ๆ	-
5. การให้เช่าทรัพย์สิน	149		
6. คลังสินค้า	12		
7. โรงแรมและภัตตาคาร			
7.1 โรงแรม	334		
7.2 ภัตตาคาร	1,938		
		รวมทั้งสิ้น	8,381

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ที่มิใช่ อภิสิทธิ์สงวนไว้สำหรับเจ้าหน้าที่บริหารและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ที่มา : สรรพากรจังหวัดชลบุรี

7) สถานบริการ สถานบริการในจังหวัดชลบุรีมีเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นเมืองอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว มีโรงแรม 284 แห่ง กิตติาคาร และร้านอาหาร 143 แห่ง โรงภาพยนตร์ 8 แห่ง สถานบริการ อาบ อบ นวด 7 แห่ง โรงน้ำชา 8 แห่ง และสถานที่เดินรำ 19 แห่ง

ตารางที่ 3.8 แสดงจำนวนสถานบริการแยกอำเภอ ปี 2533

อำเภอ/กิ่งอำเภอ	จำนวนสถานที่ให้บริการ (แห่ง)						หมายเหตุ
	โรงแรม	กิตติาคาร/ ร้านอาหาร	โรงภาพยนตร์	อาบ อบ นวด	โรงน้ำชา	สถานที่ เดินรำ	
อำเภอเมืองชลบุรี	33	21	4	3	3	6	
อำเภอนันทนาค	3	9	1	-	-	-	
อำเภอนานทอง	-	-	-	-	-	-	
อำเภอบ้านบึง	1	1	-	-	-	-	
อำเภอศรีราชา	12	17	1	-	4	-	
อำเภอบางละมุง	217	81	1	4	1	12	
อำเภอสัตหีบ	18	11	1	-	-	1	
อำเภอหนองใหญ่	-	-	-	-	-	-	
อำเภอบ่อทอง	-	-	-	-	-	-	
กิ่ง อ.เกาะสีชัง	-	3	-	-	-	-	
รวม	284	143	8	7	8	19	

ที่มา : สำนักงานจังหวัดชลบุรี

8) การธนาคาร ในปี พ.ศ. 2531 จังหวัดชลบุรีมีธนาคารพาณิชย์ รวม 74 แห่ง ไม่นับรวมธนาคารออมสิน อำเภอเมืองชลบุรี เป็นอำเภอที่มีสาขา ของธนาคารพาณิชย์มากที่สุด จำนวน 26 แห่ง รองลงมาได้แก่อำเภอศรีราชา มี 12 แห่ง นอกนี้ยังมีธุรกิจประกันภัย จำนวน 6 บริษัท เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.9 แสดงจำนวนธนาคารในเขตจังหวัดชลบุรี

อำเภอ/ กิ่ง อ.	เมือง ชลบุรี	ศรีราชา	บางละมุง	สัตหีบ	พนัสนิคม	บ้านบึง	พานทอง	บ่อทอง	พนอง ใหญ่	กิ่ง อ. เกาะสีชัง	รวม
จำนวน ธนาคาร (แห่ง)	26	12	10	7	6	9	2	1	1	-	74

ที่มา : สำนักงานจังหวัดชลบุรี

3.2.3 รายได้จากการท่องเที่ยว จังหวัดชลบุรี เป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญ มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวครบถ้วน จึงมีนักท่องเที่ยวปีละมาก ๆ และมีรายได้จากการท่องเที่ยว ในปี พ.ศ. 2532 จำนวน 8,500 ล้านบาท

ตารางที่ 3.10 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว เมืองพัทยา

ปี	จำนวนนักท่องเที่ยว	รายได้ (ล้านบาท)	หมายเหตุ
2530	1,414,451	7,404	
2531	1,727,025	7,700	
2532	1,692,201	8,500	

ที่มา : สำนักงาน ททท.เมืองพัทยา

3.3 ทางด้านสังคมระดับจังหวัด

3.3.1 การบริหารภายในจังหวัดชลบุรี

ระดับประเทศ จังหวัดชลบุรีมีผู้แทนราษฎร 6 คน จากเขตเลือกตั้ง 2 เขต การเลือกตั้งครั้งล่าสุดมีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง 54.28 % ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับท้องถิ่น จังหวัดชลบุรีมีเทศบาลเมือง 2 แห่ง มีจำนวนสมาชิกสภาเทศบาล รวม 18 คน มีเทศบาลตำบล 3 แห่ง มีจำนวนสมาชิกสภาเทศบาล รวม 12 คน มีจำนวนสมาชิกสภาจังหวัดทั้งสิ้น 30 คน

3.3.2 ประชากรของจังหวัดชลบุรี

ในปี พ.ศ. 2533 จังหวัดชลบุรี มีประชากรรวมทั้งสิ้น 903,808 คน แยกเป็นชาย 457,862 คน หญิง 445,946 คน ประชากรส่วนใหญ่รวมตัวอยู่ในพื้นที่ต่อเนื่องระหว่างอำเภอเมืองชลบุรี พนัสนิคม ศรีราชา และบางละมุง ซึ่งมีประชากรมากกว่าแสนคนขึ้นไป

ความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยรวมทั้งจังหวัด 260,789 คนต่อตารางกิโลเมตร อำเภอเมืองชลบุรี เป็นอำเภอที่มีความหนาแน่นของประชากรสูงสุดของจังหวัด คือ 898,680 คนต่อตารางกิโลเมตร อัตราการเกิดร้อยละ 1.89 และอัตราการตายร้อยละ 0.43

3.3.3 สภาพทางสังคมของจังหวัดชลบุรี

1) ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ส่วนใหญ่จะเหมือนคนไทยในภาคกลางทั่วไป ประเพณีที่สำคัญ ได้แก่

ประเพณีวิ่งควาย มีวันขึ้น 14 ค่ำ เดือน 11 (ก่อนออกพรรษา 1 วัน) มีในอำเภอเมืองชลบุรี อำเภอบ้านบึง และอำเภอพนัสนิคม

คนตายตีฆ้อง เป็นประเพณีประจำถิ่น มีคนตายในบ้านใดจะตีฆ้องเพื่อเป็นสัญญาณแจ้งให้ชาวบ้านในระแวกบ้านนั้นทราบ และทุกคนจะมาที่บ้านเจ้าของเสียงฆ้องเพื่อช่วยจัดเตรียมงานศพ

กองข้าวบวงสรวง ปฏิบัติกันในเทศกาลตรุษไทย หรือตรุษสงกรานต์ ประชาชนจะนำเอาข้าวปลาอาหารมารวมไว้บนบริเวณที่เป็นย่านกลางหมู่บ้านเพื่อบวงสรวงเทพารักษ์ ประเพณีนี้มีอยู่ที่เกาะสีชัง และบริเวณวัดเขาบางทราย อำเภอเมืองชลบุรี

นอกจากนี้ คนไทยเชื้อสายจีนยังมีประเพณีกินเจ

ประเพณีทายโจ๊ก เดิมเล่นในงานตรุษ งานสงกรานต์ งานทอดกฐิน แต่ปัจจุบันนิยมเล่นในงานศพ เพื่อเป็นเพื่อนศพ

ประเพณีวันไหล หรือสงกรานต์น้ำไหล คือ การทำบุญหลังวันสงกรานต์ 5 - 7 วัน เป็นประเพณีทุกปีที่ ต.แสนสุข อ.เมืองชลบุรี และกิ่งอ.เกาะสีชัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
อ. เกาะสีชัง

ตารางที่ 3.11 แสดงจำนวนประชากรและความหนาแน่นของประชากร
ในจังหวัดชลบุรี

อำเภอ/กิ่ง อ.	จำนวนประชากร (คน)			พื้นที่ (ตร.กม.)	จำนวนหลังคา เรือน	อัตราความหนาแน่น (คน/ตร.กม.)	อัตราความหนาแน่น (คน/หลังคาเรือน)
	ชาย	หญิง	รวม				
เมืองชลบุรี	99,094	106,510	205,610	228.791	54,960	898.680	3.74
ในเขตเทศบาล	39,784	41,900	81,690	4.567	23,696	17,887.015	3.44
นอกเขตเทศบาล	59,310	64,610	123,920	224.224	31,264	552.661	3.96
พนัสนิคม	72,812	72,667	145,679	699.702	24,039	208.201	6.06
ในเขตเทศบาล	6,255	6,925	13,180	2.760	3,170	4,775.362	7.15
นอกเขตเทศบาล	66,557	65,742	132,499	696.942	20,869	190.114	6.35
บ้านบึง	47,345	44,887	92,237	646.334	16,094	142.707	5.73
ในเขตเทศบาล	5,843	5,718	11,566	8.02	2,763	1,442.144	4.18
นอกเขตเทศบาล	41,502	39,169	80,671	638.314	13,331	126.381	6.05
ศรีราชา	66,201	66,848	135,039	616.434	31,064	219.064	4.34
ในเขตเทศบาล	9,264	10,516	19,780	4.058	5,389	4,874.322	3.67
นอกเขตเทศบาล	56,937	56,332	115,259	612.376	25,675	188.216	4.48
บางละมุง	60,374	59,536	119,910	469.021	41,369	255.660	2.89
ในเขต ม.พิทยา	30,495	30,939	61,434	208.100	27,627	295.213	2.22
นอกเขตม.พิทยา	29,879	28,597	58,476	260.921	13,742	224.113	4.25
พานทอง	21,807	22,263	44,070	173.037	7,003	254.685	6.29
สัตหีบ	58,117	43,385	101,502	333.422	19,866	304.425	5.11
หนองใหญ่	11,148	9,733	20,881	397.476	3,353	52.537	6.23
บ่อทอง	19,031	17,977	37,008	781.544	7,240	47.352	5.11
กิ่ง อ.เกาะสีชัง	1,922	1,950	3,872	17.239	850	224.606	4.55
รวม	457,862	445,946	903,808	4,363.0	205,844	เฉลี่ย 260.789	เฉลี่ย 5.01

ประเพณีบิกระดานเล่น มีการแข่งขันในเดือนเมษายน เป็น
การแข่งขันของกลุ่มหมู่บ้านประมงแถบชายฝั่งทะเลที่หาหอย ปู ปลา ตามชายเลน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) การประกอบอาชีพ จังหวัดชลบุรีเป็นเขตกิ่งอุตสาหกรรม และกิ่งเกษตรกรรม ซึ่งมีแนวโน้มว่าอุตสาหกรรมจะก้าวนำการเกษตร เนื่องจากมีความพร้อมหลายประการที่จะช่วยให้การขยายตัวด้านอุตสาหกรรมก้าวหน้า ในปี พ.ศ. 2534 มีผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม (ทำไร่ นา สวน ประมง เลี้ยง สัตว์) จำนวน 446,703 คน ขณะที่ผู้ประกอบอาชีพนอกภาคเกษตรกรรม (การค้าขาย อุตสาหกรรม บริการ รับจ้าง และอื่น ๆ) จำนวน 626,588 คน

3.3.4 การศึกษา

จำนวนประชากรอยู่ในวัยเรียน จำนวน 71,580 คน มีจำนวน โรงเรียน 316 แห่ง จำนวนห้องเรียน 2,917 ห้อง และอัตราส่วนครู 1 ต่อ นักเรียน 19.08 คน

ตารางที่ 3.12 แสดงจำนวนโรงเรียน กลุ่มโรงเรียน ศึกษาพิเศษ
ครู นักเรียน ปีการศึกษา 2533

รายการ	สปจ. ชลบุรี	เมือง ชลบุรี	เกาะ สีชัง	บาง ละมุง	บ้าน บึง	พนัสนิคม	พาน ทอง	ศรีราชา	สัตหีบ	หนอง ใหญ่	บ่อ ทอง	รวมทั้งสิ้น
ขนาดของอำเภอ/จังหวัด	กลาง	กลาง	เล็กมาก	กลาง	กลาง	ใหญ่	เล็ก	กลาง	เล็ก	เล็ก	เล็ก	
จำนวนโรงเรียน		42	1	34	39	71	26	42	16	16	29	316
จำนวนกลุ่มโรงเรียน		5	1	4	6	9	4	6	2	3	4	44
ข้าราชการครู		673	15	340	455	840	243	493	258	152	283	3,752
จำนวนนักเรียนอนุบาล-เด็กเล็ก		1,068	28	557	1,008	1,601	566	875	557	258	720	7,238
จำนวนนักเรียน ป.1 - ป.6		13,160	415	5,310	7,137	13,666	3,806	8,378	3,806	8,378	3,996	5,884
จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น		14,228	443	5,867	8,145	15,267	4,372	9,253	4,553	2,907	6,554	71,580
จำนวนห้องเรียน		495	15	272	350	631	202	373	179	130	270	2,917
จำนวนศึกษาพิเศษ	14	4	1	3	4	4	3	4	3	2	2	44
ข้าราชการพลเรือน	58	12	0	10	10	12	8	11	8	8	8	145
อัตราส่วนครู 1 นักเรียน		21.14	29.53	17.26	17.90	18.18	17.99	18.77	17.65	19.13	23.16	19.08
อัตราส่วนห้องเรียน 1 นักเรียน		28374	19.53	21.57	23.27	24.19	21.64	24.81	25.44	22.36	24.27	24.54

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของสำนักงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ด้านการศาสนา	จำนวนสถาบันทางศาสนา
วัดพุทธศาสนา	303 แห่ง
มัสยิด	24 แห่ง
โบสถ์คาทอลิก	10 แห่ง
โบสถ์โปรเตสแตนต์	3 แห่ง

การนับถือศาสนาของประชากร (ในปี พ.ศ. 2533)

พุทธศาสนิกชน	792,560 คน
อิสลามิกชน	20,997 คน
คริสต์ศาสนิกชน	24,604 คน
อื่น ๆ	11,450 คน

3.3.5 การสาธารณสุข

ตารางที่ 3.13 แสดงจำนวนเกิดมีชีพ และอัตราเพิ่มตามธรรมชาติ ปี 2532 และ ปี 2533 ของจังหวัดชลบุรี

ปี	เกิดมีชีพ		ตาย		อัตราเพิ่ม /1,000
	จำนวน	อัตรา/1,000	จำนวน	อัตรา/1,000	
2532	12,907	14.47	2,565	2.88	1.16
2533	16,524	16.99	3,756	4.32	1.47

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดชลบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 ทางด้านกายภาพระดับจังหวัด

3.4.1 สภาพทั่วไปของจังหวัดชลบุรี ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของประเทศไทย หรือชายฝั่งทะเลตะวันออกของอ่าวไทย ระหว่างเส้นรุ้งที่ 13 21'23" เหนือ กับ เส้นแวงที่ 100 59'20" ตะวันออก อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไปทางทิศตะวันออก ตามทางหลวงแผ่นดินสาย บางนา-ตราด ประมาณ 65 กม. เนื้อที่รวมทั้งจังหวัด ประมาณ 4,363 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

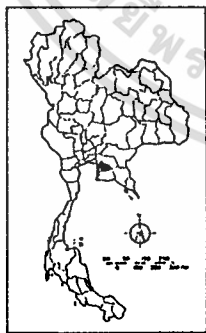
ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	จังหวัดฉะเชิงเทรา
ทิศใต้	ติดต่อกับ	จังหวัดระยอง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	จังหวัดฉะเชิงเทรา จันทบุรี ระยอง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดชลบุรี จะมีภูเขาทอดอยู่เกือบกึ่งกลางของจังหวัดเป็นแนวยาว จากทิศตะวันตกเฉียงเหนือไปทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตอนเหนือเป็นที่ราบเหมาะแก่การกสิกรรม ทิศตะวันออกและทิศใต้ เป็นที่โล่งเตียน ไร่เพาะปลูกพืชไร่ ส่วนด้านทิศตะวันตกเป็นชายฝั่งทะเล มีหาดทรายสวยงาม

3.4.2 ลักษณะภูมิอากาศ เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ทางทิศตะวันตกจดอ่าวไทย ทำให้ภูมิอากาศในฤดูร้อนไม่ร้อนจัด ระดับอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 21.8 - 35.4 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ย 27.5 มิลลิเมตร อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ฤดูฝนของจังหวัด จะเริ่มในเดือนมิถุนายน ไปสิ้นสุดราวเดือนตุลาคม ทิศทางลมพัดมาจากทางทิศใต้เป็นเวลา 8 เดือน นับตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ จนถึงเดือนกันยายน ความเร็วลมเฉลี่ยระหว่าง 5.9 - 7.8 น็อต พื้นที่จังหวัดชลบุรีไม่ค่อยได้รับภัยจากพายุหมุนและดีเปรสชัน เนื่องจากมีเทือกเขาในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวกั้นไว้ ทำให้พายุอ่อนกำลังลงก่อนมาถึงประเทศไทย

3.4.3 เขตการปกครอง จังหวัดชลบุรีแบ่งการปกครองออกเป็น 9 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 90 ตำบล 661 หมู่บ้าน 5 เทศบาล 1 เมืองพัทยา และ 17 สุขาภิบาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนที่จังหวัดชลบุรี (08)
 5 0 5 10 15 20 25 กม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ **ภาพที่ 3.2** แสดงแผนที่จังหวัดชลบุรี ถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.14 แสดงเขตการปกครองและหน่วยบริหารราชการส่วน
ท้องถิ่น ของจังหวัดชลบุรี ปี 2533

อำเภอ/กิ่งอำเภอ	ระยะทาง ห่างจาก จว.(กม.)	เขตการปกครองและหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น					หมายเหตุ
		เทศบาล/เมืองพัทยา	สุขาภิบาล	ตำบล	หมู่บ้าน	พื้นที่ (ตร.กม.)	
1. เมืองชลบุรี	500 ม.	ทบ.ชลบุรี ทค.แสนสุข	สุขาภิบาลบ้านสวน สุขาภิบาลอ่างศิลา สุขาภิบาลบางทราย	18(4)	107	228.791	(1) ตัวเลขในวงเล็บช่อง ตำบลในเขตเทศบาล ทั้งตำบลรวมทั้งจังหวัด
2. พนังสนิม	22	ทม.พนังสนิม	สุขาภิบาลท่าบ่อ	22(1)	202	699.702	(2) หน่วยบริหารราชการ ส่วนภูมิภาค:หน่วยงาน ที่มีสายงานบังคับบัญชา
3. พานทอง	20		สุขาภิบาลพานทอง สุขาภิบาลหนองคำสิง	11	74	173.037	ขึ้นตรงกับทวจ.ชบ.มี 28 หน่วยงาน
4. บ้านบึง	14	ทค.บ้านบึง	สุขาภิบาลหัวถนน สุขาภิบาลหนองไผ่แก้ว	8	45	646.334	(3) หน่วยบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น:องค์การ บริหารส่วนจังหวัด(1)
5. ศรีราชา	25	ทค.ศรีราชา	สุขาภิบาลบางพระ สุขาภิบาลอำเภอดุสิต	8(1)	69	616.434	เทศบาล(5) เมืองพัทยา (1) และสุขาภิบาล(17)
6. บางละมุง	48	เมืองพัทยา	สุขาภิบาลบางละมุง สุขาภิบาลห้วยใหญ่	7	60	469.021	(4) หน่วยงานราชการบริหาร ส่วนกลางในพื้นที่มี 123 หน่วยงาน
7. สัตหีบ	84	-	สุขาภิบาลสัตหีบ สุขาภิบาลบางเสร่	5	40	333.422	
8. หนองใหญ่	52	-	สุขาภิบาลห้วยใหญ่	5	20	397.476	
9. บ่อทอง	60	-	สุขาภิบาลบ่อทอง	5	37	781.544	
10. กิ่งอ.เกาะสีชัง	38	-	สุขาภิบาลเกาะสีชัง	1	7	17.239	
รวม		5 เทศบาล/ 1 เมืองพัทยา	17 สุขาภิบาล	90 ตำบล	661 หมู่บ้าน	4,363.00	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลไม้ผลบางประเภท เช่น มะพร้าว มะม่วง ขนุน กระท้อน กับ ไม้ยืนต้น เช่น ยางพารา

กลุ่มดินต้น และกลุ่มดินทราย มีความเหมาะสมในการทำทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ เพาะปลูกพืชผักอายุเก็บเกี่ยวสั้น ๆ การใช้ที่ดินประกอบด้วยพื้นที่ถือครองเพื่อทำการเกษตร โดยในปี พ.ศ. 2533 มีพื้นที่ประมาณ 1,810,677 ไร่ หรือร้อยละ 61.22 ของพื้นที่ทั้งหมด ลดลงจากปี พ.ศ. 2532 ที่มีพื้นที่ในการทำการเกษตร 1,910,720 ไร่ ถึงร้อยละ 5.23 เนื่องจากบางส่วนเป็นที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรม และโครงการก่อสร้างที่พักอาศัยประเภทคอนโดมิเนียม เป็นต้น

การใช้ที่ดินในการถือครองเพื่อทำการเกษตร ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เพาะปลูกพืชไร่ จำนวน 869,092 ไร่ รองลงมาได้แก่ พื้นที่ปลูกผลไม้ ไม้ยืนต้น 390,671 ไร่ และพื้นที่นาข้าว 360,697 ไร่

ตารางที่ 3.15 แสดงการใช้ที่ดิน เนื้อที่ทำการเกษตร แยกรายอำเภอ จังหวัดชลบุรี ปี 2533

อำเภอ/กิ่ง อ.	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่การเกษตร (ไร่)						รวม	หมายเหตุ
		นาข้าว	พืชไร่	ไม้ผลยืนต้น	พืชผัก	ไม้ดอก/ประดับ	อื่น ๆ		
เมืองชลบุรี	147,807	45,000	13,735	17,941	2,978	-	1,821	81,475	55.12 %
ศรีราชา	402,256	11,100	195,171	79,376	1,082	74	1,575	288,378	71.69 %
บางละมุง	454,375	16,716	63,334	58,954	695	100	-	139,799	30.76 %
สัตหีบ	217,500	4,780	28,689	29,080	1,693	50	48,129	112,421	51.68 %
พานทอง	112,916	69,552	5,810	5,043	1,504	-	14,124	96,033	85.04 %
บ้านบึง	374,340	46,755	176,563	56,574	4,670	-	10,111	294,678	78.71 %
พนัสนิคม	469,828	151,744	99,875	33,442	11,384	210	77,582	374,237	79.65 %
บ่อทอง	559,085	13,120	231,751	50,608	1,780	-	9,563	306,822	54.87 %
หนองใหญ่	208,750	1,930	54,164	59,633	350	-	138	116,215	55.67 %
กิ่งอ.เกาะสีชัง	11,250	-	-	20	2	-	597	619	5.50 %
รวม	2,958,107	360,697	869,092	390,671	26,138	434	163,640	1,810,677	เฉลี่ย 61.21 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นใด
ไม่มีการตีค่า ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงที่มาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.4 ลักษณะทางสมุทรศาสตร์บริเวณชายฝั่งทะเล

1) ลักษณะความลึกของทะเล พื้นที่อ่าวไทยครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ 100 x 100 ตารางกิโลเมตร และค่าความลึกเฉลี่ยประมาณ 15 เมตร ท้องทะเลนับตั้งแต่แนวชายฝั่งด้านเหนือสุดของอ่าวไทย ซึ่งมีลักษณะค่อนข้างตื้นและจะค่อย ๆ ลาดลึกลงไป ทางตอนใต้ จึงถึงระดับความลึกประมาณ 24 เมตร

2) อุณหภูมิและความเค็มของทะเล อุณหภูมิและความเค็มของน้ำทะเลจะเปลี่ยนแปลง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของมรสุม อุณหภูมิสูงสุดที่ผิวน้ำทะเลจะมีค่า 30.5 องศาเซลเซียส ในเดือนเมษายน และจะมีค่าต่ำสุด คือ 26.0 องศาเซลเซียส ในเดือนมกราคม ค่าความเค็มของน้ำทะเลสูงสุดโดยเฉลี่ย 30.4 ส่วนในพันส่วน ซึ่งพบในช่วงเดือนตุลาคม

3) น้ำขึ้น-น้ำลง และกระแสน้ำ ปริมาณอ่าวไทยตอนบนมีลักษณะน้ำขึ้น - น้ำลง แบบ MIXED TIDES โดยน้ำขึ้นจะมีทิศทางการไหลขึ้นไปทางเหนือขณะที่น้ำลงจะมีทิศทางการไหลลงทางใต้ การไหลเวียนของน้ำเป็นไปในทิศทางตามเข็มนาฬิกาตลอดทั้งปี สิ่งเหตุได้จากลักษณะของตะกอนที่ถูกระแสน้ำพัดพาไปด้วย

4) ลมและคลื่น มีลมตะวันออกเฉียงเหนือและตะวันตกเฉียงใต้ผ่านด้วยความเร็วประมาณ 4 และ 16 น็อต เป็นประจำ ความสูงของคลื่นเป็นไปตามลักษณะลมมรสุม ความสูงของคลื่นมีขนาดต่ำกว่า 0.6 เมตร ส่วนใหญ่มีค่าความสูงประมาณ 0.3 เมตร และมีความสูงมากที่สุดเพียง 0.45 เมตร ซึ่งมีเวลานาน 1.5 วินาที

3.4.5 ทวีพยากรธรรมชาติ

1) ทวีพยากรดิน พื้นที่ของจังหวัดชลบุรี สามารถแบ่งตามลักษณะกลุ่มดินตามประเภทของ Guat Group ได้เป็น 5 กลุ่ม เรียงตามลำดับจากกลุ่มดินที่มีมากไปหาน้อย

- กลุ่มดินนา ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 10% ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด
- กลุ่มดินไร่ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 50% ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด
- กลุ่มดินตื้น ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 5% ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด
- กลุ่มดินทราย ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 20% ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด
- พื้นที่ภูเขา ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 15% ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่กลุ่มดินนา และดินไร่ มีความเหมาะสมในการทำนาปี นาปรัง (นาครั้งที่
ไม่ว่าก2) ทำการเพาะปลูกพืชไร่ เช่น มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน สับปะรด ถั่วลิสง และ

2) แหล่งน้ำ นอกจากน้ำฝนแล้ว จังหวัดชลบุรียังมีแหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ น้ำท่า หรือน้ำผิวดิน และแหล่งน้ำใต้ดิน โอกาสที่จะพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการชลประทานทำได้ยาก เพราะภูมิประเทศไม่อำนวยเป็นที่ราบเสียส่วนใหญ่ น้ำใต้ดินก็หาได้ยาก เพราะเป็นท้องที่รองรับด้วยหินแกรนิต แลบบางแสน ศรีราชา พัทยา ได้น้ำบาดาลไม่มาก เฉลี่ย 2.5 - 3.5 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ที่ระดับความลึกประมาณ 6 เมตร ลึกกว่านั้นจะได้น้ำเค็ม

3) ป่าไม้ พื้นที่ป่าตามกฎหมายของจังหวัดชลบุรี ประกอบด้วยป่าสงวนแห่งชาติ 9 ป่า พื้นที่รวม 906,396 ไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาเขียว - เขาชมภู่ พื้นที่ 90,437 ไร่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำบางพระ พื้นที่ 11,600 ไร่ และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาชีโอน พื้นที่ 2,299 ไร่ แต่จากการสำรวจพื้นที่ป่าไม้ด้วยภาพถ่ายดาวเทียม ในปี พ.ศ. 2531 ปรากฏว่า พื้นที่ป่าจังหวัดชลบุรี ลดเหลือ 160,609 ไร่

4) ทรัพยากรธรณี แหล่งแร่ที่พบในจังหวัดชลบุรี ได้แก่ แร่เหล็ก พลวง ทองคำ แบไรท์ ฟลูออไรท์ วุลแฟรม แมงกานีส แกรไฟท์ ทราายแก้ว และ ดิบุก ในจำนวนนี้มีเหมืองที่เปิดทำการผลิตแล้ว ได้แก่ แร่พลวง ประทานบัตร 10 แหล่ง แร่เหล็ก ประทานบัตร 2 แปลง และแร่แบไรท์ ประทานบัตร 1 แปลง

3.4.6 สถานที่ท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรี ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด มีดังนี้

1) สวนสัตว์เปิดเขาเขียว ตั้งอยู่ที่ตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา ห่างจากตัวเมืองชลบุรีประมาณ 38 กิโลเมตร เป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ โดยใช้พื้นที่บริเวณป่าเขาเขียว และเขาชมภู่ ประมาณ 56,625 ไร่ ในอนาคตสวนสัตว์เปิดเขาเขียวได้เตรียมการขยายพื้นที่สวนสัตว์ และเพิ่มจำนวนสัตว์ประเภทต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพื่อให้เป็นสวนสัตว์เปิดขนาดใหญ่ สำหรับการพักผ่อนของนักท่องเที่ยว

2) พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ ตั้งอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ บางแสน ประกอบด้วยพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำประเภทต่าง ๆ และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มเพื่อการศึกษาและวิจัย โดยเปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชมทุกวัน (วันจันทร์)

3) บางแสน ตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองชลบุรี ประมาณ 10 ก.ม. เอกสารนี้ บริเวณชายหาดยาวประมาณ 2.5 กิโลเมตร มีถนนเลียบริมทะเลที่ได้รับการปรับปรุงเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่กว้างขวางและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) เขาสามมุก ตั้งอยู่ทางด้านเหนือของชายหาดบางแสน มีศาลเจ้าแม่เขาสามมุก เป็นที่เคารพสักการะของคนทั่วไป ตรงบริเวณหน้าผาริมทะเล ซึ่งเป็นที่มีตำนานความรักของคนหนุ่มสาวที่จับชีวิตลงตามกันที่ได้สาบานรักไว้

5) อ่างศิลา ตั้งอยู่ห่างจากบางแสนประมาณ 5 กิโลเมตร ตามถนนเลียบชายทะเลที่ผ่านเขาสามมุก อ่างศิลาเป็นหมู่บ้านชายทะเลที่สำคัญในอดีต ปัจจุบันมีการเลี้ยงหอยนางรมชายทะเล และมีสินค้าพื้นเมืองจำหน่ายเป็นของใช้และของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยว

6) หนองมน เป็นตลาดจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ตั้งอยู่ริมถนนสุขุมวิท บริเวณทางแยกเข้าชายหาดบางแสน

7) พัทยา มีพื้นที่รวม 208 ตารางกิโลเมตร อยู่ในเขตอำเภอ บางละมุง โดยห่างจากเมืองชลบุรี ประมาณ 50 กิโลเมตร ปัจจุบันเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการตากอากาศ และพักผ่อนของนักท่องเที่ยวครบครัน

8) หาดนาจอมเทียน อยู่ในเขตอำเภอสัตหีบ ห่างจากพัทยา ประมาณ 6 กิโลเมตร เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว ในอนาคตจะเป็นสถานที่ตากอากาศที่มีชื่อเสียงอีกแห่งหนึ่ง

9) เกาะล้าน และบริเวณเกาะต่าง ๆ ในพัทยา สามารถนั่งเรือโดยสารจากฝั่งพัทยา ประมาณ 40 นาที บนเกาะล้านมีหาดทรายอันลือชื่อคือ หาดตาแหวน

10) เกาะสีชัง เป็นเกาะใหญ่ในอ่าวไทย ห่างจากอำเภอศรีราชา ประมาณ 9 กิโลเมตร ประกอบด้วยเกาะน้อยใหญ่อีก 8 เกาะ รวมพื้นที่ประมาณ 25 ตารางกิโลเมตร มีสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นความงามตามธรรมชาติ และสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์

11) บางเสร่ เป็นหมู่บ้านประมงอยู่ห่างจากพัทยา ประมาณ 16 กิโลเมตร แยกขวาจากถนนสุขุมวิทตรงกิโลเมตรที่ 164 เข้าไปประมาณ 2 กม. ทางด้านใต้ของบางเสร่ จะเป็นอ่าวน้ำลึก เหมาะแก่การตกปลา

12) เกาะแสมสาร ตั้งอยู่ในเขตอำเภอสัตหีบ การเดินทางจากถนนสุขุมวิทแยกซ้ายไปถนนระนอง เลี้ยวซ้ายไป 6 กิโลเมตร จะมีทางแยกเข้าไปวัดช่องแสมสารอีก 5 กิโลเมตร แล้วต่อเรือ

13) สวนนงนุช เป็นหมู่บ้านไทย พื้นที่ 1,000 ไร่ อยู่ห่างจากทางเข้าพัทยาใต้ประมาณ 15 กิโลเมตร แยกซ้ายจากถนนสุขุมวิทตรงกิโลเมตรที่ 163

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ประมาณ 3.5 กิโลเมตร ภายในสวนจัดเป็นส่วนดอกไม้และผลไม้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14) เขาละออวาง ตั้งอยู่ในเขตอำเภอบ่อทอง มีแนวโน้มว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยมีรอยต่อ 4 จังหวัด คือ ระยอง จันทบุรี ฉะเชิงเทรา และชลบุรี

15) สิ่งที่น่าสนใจอื่น ๆ นอกจากนี้จังหวัดชลบุรียังมีสถานที่สำคัญต่าง ๆ ในทางประวัติศาสตร์และด้านอื่น ๆ ที่ควรต่อการเที่ยวชมอีกหลายแห่งได้แก่

เมืองโบราณศรีพะโล	อำเภอเมืองชลบุรี
เมืองโบราณพระรถ	อำเภอพนัสนิคม
วัดเขาบางทราย	อำเภอเมืองชลบุรี
วัดใหญ่อินทาราม	อำเภอเมืองชลบุรี
วัดญาณสังวรารามมหาวิหาร	อำเภอบางละมุง

3.4.7 ที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวก

จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดท่องเที่ยวสำคัญของภาคตะวันออก มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวครบถ้วน ที่พักในอำเภอเมืองชลบุรีมีโรงแรมและบังกาโล รวม 52 แห่ง จำนวนห้องพักรวมทั้งสิ้น 2,322 ห้อง สำหรับเมืองพัทยา มีโรงแรม 266 แห่ง ห้องพักรวมทั้งสิ้น 17,708 ห้อง ภัตตาคารและร้านอาหาร โดยเฉพาะที่เมืองพัทยา มีจำนวนมากกว่า 300 แห่ง

ตารางที่ 3.16 แสดงสถิติการท่องเที่ยวของเมืองพัทยา
ปี พ.ศ. 2528 - 2530

พ.ศ.	จำนวน โรงแรม (แห่ง)	จำนวน ห้องพัก (ห้อง)	จำนวนนัก ท่องเที่ยว (คน)	รายได้ ล้านบาท	อัตราเพิ่ม ร้อยละ
2528	192	10,504	796,047	4,242	39.21
2529	193	10,764	933,967	5,079	19.73
2530	201	11,262	1,144,050	7,404	45.77

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรี
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.8 โครงสร้างพื้นฐาน

1) ระบบทาง เป็นการคมนาคมสายสำคัญที่สุดของจังหวัดชลบุรี ประกอบด้วยทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง และทางหลวงชนบท ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมโยธาธิการ ทางหลวงแผ่นดินสายสำคัญมีอยู่ทั้งสิ้น 6 สาย ได้แก่

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (สุขุมวิท) เป็นทางหลวงแผ่นดินสายแรกของภาคตะวันออก เริ่มต้นจากกรุงเทพมหานคร ผ่านจังหวัดสมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี โดยผ่านอำเภอเมืองชลบุรี ศรีราชา บางละมุง และสัตหีบ เข้าสู่จังหวัดระยอง จันทบุรี และสิ้นสุดที่ตราด มีระยะทางในจังหวัดชลบุรี 146.519 กิโลเมตร

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 36 เป็นเส้นทางแยกจากเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 ที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ไปสู่จังหวัดระยอง มีระยะทางในจังหวัดชลบุรี 52 กิโลเมตร

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 315 (ถนนสุขประยูร) เริ่มต้นจากอำเภอเมืองชลบุรี ผ่านไปพนัสนิคม และไปสิ้นสุดที่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีความยาวในเขตจังหวัดชลบุรี 22.320 กิโลเมตร

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 331 (ถนนยุทธศาสตร์) เริ่มต้นจากจังหวัดฉะเชิงเทรา ผ่านจังหวัดชลบุรี ในเขตอำเภอพนัสนิคม บ่อทอง บ้านบึง ศรีราชา บางละมุง มาสิ้นสุดที่สัตหีบ รวมระยะทาง 62.621 กิโลเมตร

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 332 เริ่มจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 ที่อำเภอสัตหีบ ไปตัดกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 331 และบรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 อีกในอำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง เป็นทางเลี่ยงเมืองของชุมชนสัตหีบ มีความยาว 13.000 กิโลเมตร

- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 344 เป็นทางที่ตัดขึ้นเพื่อลดระยะทางไปสู่จังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด เริ่มต้นจากอำเภอเมืองชลบุรี ผ่านบ้านบึง หนองใหญ่ ไปสู่อำเภอแกลง จังหวัดระยอง มีระยะทาง 88.600 กิโลเมตร

2) เส้นทางรถไฟ การรถไฟแห่งประเทศไทย ได้สร้างทางรถไฟสาขาฉะเชิงเทรา - ท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ เสร็จแล้วรวมระยะทาง 132 กิโลเมตร ขณะนี้ยังขาดเฉพาะช่วงแยกเข้าสู่แหลมฉบัง 7 กิโลเมตร เพื่อเป็นการสนับสนุนโครงการพัฒนาพื้นที่ 3 จังหวัด ชายฝั่งทะเลตะวันออก ปัจจุบันใช้ประโยชน์ในการขนส่งสินค้าเป็นส่วนใหญ่ การขนส่งผู้โดยสารมีขบวนรถดิเซลราง ไป - กลับวันละ 1 ขบวน โดยเดินรถระหว่างสถานีกรุงเทพ และสถานีพลูดาวหลวง ขบวนรถไฟท่องเที่ยวในวันหยุดและในสุดสัปดาห์ เส้นทางรถไฟสายนี้ จะเป็นเส้นทางสำคัญที่

เชื่อมโยงการขนส่ง ระหว่างกรุงเทพมหานคร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับท่าเรือน้ำลึกในภาคตะวันออกเฉียงใต้เส้นทางรถไฟตัดผ่านจังหวัดชลบุรี ที่อำเภอพานทอง เมืองชลบุรี ศรีราชา บางละมุง ไปสิ้นสุดที่สัตหีบ

3) ท่าเรือ จังหวัดชลบุรีมีสภาพทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมแก่การพัฒนาการขนส่งทางทะเล และการประมงมาตั้งแต่อดีต ท่าเรือชายฝั่งทะเลของจังหวัดชลบุรีแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- ท่าเรือประมง มีจำนวน 18 แห่ง อยู่ในอำเภอเมืองชลบุรี 3 แห่ง อำเภอศรีราชา 2 แห่ง อำเภอบางละมุง 2 แห่ง อำเภอสัตหีบ 10 แห่ง และกิ่งอำเภอเกาะสีชัง 1 แห่ง เรือที่เข้าเทียบท่าส่วนใหญ่เป็นเรือประมงขนาดเล็ก และมีแนวโน้มที่จะลดลง เนื่องจากปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ในบริเวณนี้มีจำนวนลดลง

- ท่าเรือขนส่งสินค้า ในบริเวณอ่าวศรีราชา และอ่าวอุดม จนถึงเกาะสีชัง เป็นเขตที่มีการขนส่งทางทะเลมาตั้งแต่อดีต โดยเฉพาะเรือสินค้าขนาดใหญ่ที่ไม่สามารถเข้าเทียบท่าเรือกรุงเทพฯ ได้ ต้องจอดทอดสมอคอยขนถ่ายสินค้าลงสู่เรือเล็ก แล้วจึงลำเลียงเข้าท่าเรือกรุงเทพฯ โดยกรมเจ้าท่าได้ประกาศเป็นเขตท่าเรือกรุงเทพฯ

4) สนามบิน แม้ว่าจังหวัดชลบุรี ยังไม่มีสนามบินพาณิชย์สำหรับให้บริการขนส่ง และคมนาคม แต่ก็สามารถใช้บริการจากสนามบินอู่ตะเภา ซึ่งตั้งอยู่ที่อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง อยู่ห่างจากเมืองพัทยาเป็นระยะทางเพียง 45 กิโลเมตร สนามบินอู่ตะเภาเป็นสนามบินทหาร และมีฐานะเป็นสนามบินพาณิชย์สำรอง หากทำอากาศยานนานาชาติดอนเมืองเกิดขัดข้อง สามารถใช้รับส่งผู้โดยสารในภาวะฉุกเฉินได้ นอกจากนั้นแล้ว ยังใช้รับส่งผู้โดยสารเที่ยวบินเช่าเหมาลำซึ่งมีข้อตกลงล่วงหน้าในการนำนักท่องเที่ยวมายังเมืองพัทยา

5) การสื่อสารและโทรคมนาคม ระบบการสื่อสารของจังหวัดชลบุรี ประกอบด้วยกิจการไปรษณีย์โทรเลข โทรศัพท์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ สถานีวิทยุ และหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

6) ไฟฟ้า ปัจจุบันในเขตจังหวัดชลบุรี (เดือนตุลาคม 2533) มีสถานีไฟฟ้าย่อย จำนวน 6 สถานี ติดตั้งหม้อแปลงรวม 324.5 MVA ความต้องการพลังงานไฟฟ้าสูงสุด 206.1 MW และในอนาคตจะก่อสร้างสถานีไฟฟ้าย่อยเพิ่มอีกจำนวน 7 สถานี พร้อมทั้งติดตั้งหม้อแปลงที่สถานีฯ เพิ่ม 770 MVA

คาดว่าจะในปี 2539 ในเขตจังหวัดชลบุรี จะมีสถานีไฟฟ้าย่อย จำนวน 13 สถานี ติดตั้งหม้อแปลงรวม 1,094.5 MVA โดยผู้ใช้ไฟฟ้าจะมีความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้าสูงสุดประมาณ 746.26 MW

7) ประปา จังหวัดชลบุรี มีแหล่งน้ำดิบอยู่จำกัด จึงประสบกับปัญหาขาดแคลนน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค ในฤดูแล้ง แหล่งน้ำดิบที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ อ่างเก็บน้ำบางพระ , มาบประชัน , หนองค้อ และอ่างเก็บน้ำบ้านบึง

ตารางที่ 3.17 แสดงสถิติการสื่อสารและโทรคมนาคม จังหวัดชลบุรี พ.ศ.2533

ประเภทของสื่อ	จำนวน
ไปรษณีย์โทรเลข	22 แห่ง
ชุมสายโทรศัพท์	11 ชุมสาย
โทรศัพท์เคลื่อนที่	1,053 เลขหมาย
สถานีวิทยุ	4 สถานี
สถานีถ่ายทอดและรับสัญญาณดาวเทียม	1 แห่ง
หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	18 ฉบับ
โทรพิมพ์	12 เครื่อง

ที่มา : สำนักงานจังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 3.18 แสดงสถิติการประปาจังหวัดชลบุรี ปี 2533

การประปา	กำลังผลิต (ลบ.ม./ชม.)	ปริมาณที่ผลิต (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำผ่าน มาตร(ลบ.ม.)	รายได้ค่าน้ำ (บาท)	ราคาค่าน้ำ เฉลี่ย(บาท)
การประปาชลบุรี	2,000	21,934,543	15,318,416	107,043,797.70	6.99
การประปาพัฒนาเกลือ	1,860	10,411,771	8,911,552	71,351,661.79	8.01
การประปาอ่าวอุดม	50	951,226	718,498	2,675,027.00	3.72
การประปาพนัสนิคม	90	752,284	589,477	3,478,902.00	5.90
การประปาบ้านบึง	20	412,520	362,025	2,345,341.67	6.48
รวม	4,020	34,462,344	25,899,968	186,894,727.18	6.22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น เมื่อทั้งห้าฉบับนี้ใช้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มา : สำนักงานประปาเขต 1 ชลบุรี

8) การระบายน้ำ จังหวัดชลบุรีได้วางแผนการระบายน้ำลงทะเล ทำให้สามารถระบายน้ำได้ดีมาโดยตลอด แต่ในปัจจุบันจังหวัดมีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว คลองธรรมชาติและราง หรือทางระบายน้ำอุทกถม หรือบางแห่งมีถนนหลวงขวางทางน้ำ ทำให้เมื่อฝนตกหนักจะเกิดปัญหาน้ำท่วม โดยเฉพาะตัวเมืองชลบุรี หนองมน พัทยา เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ขณะนี้กรมโยธาธิการกำลังศึกษาสำรวจและออกแบบรายละเอียดระบบการระบายน้ำ และการป้องกันน้ำท่วมเมืองชลบุรีอยู่

9) การกำจัดสิ่งโสโครก อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานส่วนท้องถิ่น คือ เทศบาลเมืองพัทยา และสุขาภิบาล ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่ดำเนินการด้านนี้โดยเฉพาะ ส่วนใหญ่จะใช้วิธีเผาและฝัง บางแห่งกำลังวางโครงการที่จะใช้วิธีกำจัดด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งปัจจุบันนี้การดำเนินการกำจัดสิ่งโสโครกเริ่มมีปัญหาเนื่องจากในปี 2531 มีโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตให้ตั้งใหม่เพิ่มขึ้น 73 โรง รวมกับโรงงานที่มีอยู่เดิม ในปี 2530 จำนวน 1,423 โรง เป็น 1,496 โรง ทำให้มีเศษของเหลือใช้จากโรงงานเป็นจำนวนมาก การหาสถานที่ทิ้งหรือทำลายทำได้ยาก เพราะที่ดินมีราคาสูงและถูกกว้านซื้อไปหมด ซึ่งการแก้ไขปัญหานี้ จำต้องให้เทศบาล สุขาภิบาล วางแผนหาสถานที่ทิ้งและกำจัดขยะมูลฝอยร่วมกัน

3.5 ทางดำเนินนโยบายระดับชุมชน

3.5.1 นโยบายการพัฒนาของเทศบาลตำบลแสนสุข

1) แผนพัฒนาเทศบาลตำบลแสนสุข

เทศบาลตำบลแสนสุขเป็นเทศบาลที่จัดตั้งขึ้นใหม่ โดยยกฐานะขึ้นจากสุขาภิบาลแสนสุขได้ในปี พ.ศ. 2531 ต่อมาได้มีการเลือกตั้งสมาชิกคณะเทศมนตรี เพื่อทำหน้าที่บริหารท้องถิ่นในปี พ.ศ. 2532 หลังจากนั้นจึงได้มีการจัดทำแผนและโครงการพัฒนาของเทศบาลตำบลแสนสุขขึ้น จนแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2533 และคาดว่าจะสามารถเริ่มดำเนินการให้เป็นไปตามแผนฯ ได้ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2534 เป็นต้นไป

โดยเหตุที่เทศบาลตำบลแสนสุข เป็นสถานตากอากาศที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักแพร่หลายและมีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยียนถึงปีละ 1.4 ล้านคน เทศบาลตำบลแสนสุข ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่น โครงการพัฒนาของเทศบาลตำบลแสนสุข ในระยะแรกนี้จึงประกอบไปด้วยโครงการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน การใช้ที่ดิน และสิ่งแวดล้อม และโครงการที่มีผลสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว รวม 10 โครงการ ต้องการงบประมาณ รวมทั้งสิ้น 109,174,500 ล้านบาท ได้แก่ โครงการปรับปรุงบริเวณ

แหลมแท่น โครงการปรับปรุงบริเวณเขาสามมุข โครงการปลูกไม้ประดับทางเท้า
 รองถนนสุขาภิบาล โครงการปลูกไม้ประดับทางเท้าถนนเข้าชายหาดบางแสน
 โครงการปรับปรุงทางเท้าชายหาดบางแสน และโครงการสวนสุขภาพชายหาด
 บางแสน ส่วนโครงการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานมีจำนวน 4 โครงการ งบ
 ประมาณ 103,569,500 ล้านบาท ได้แก่ โครงการถนนแหลมแท่น โครงการ
 กำจัดขยะมูลฝอย โครงการกำจัดสิ่งปฏิกูลและโครงการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย
 นอกจากนี้เทศบาลตำบลแสนสุขยังดำริที่จะดำเนินการปรับปรุง
 และขยายผิวจราจรทางหลวงที่อยู่ภายใต้การดูแลของเทศบาล สำหรับทางหลวง
 จังหวัดหมายเลข 3134 ซึ่งคู่ขนานกับถนนเลียบชายหาดบางแสนนั้น กรมทางหลวง
 มีดำริที่จะทำการปรับปรุงและขยายผิวจราจรเป็น 4 ช่องจราจร
 จะเห็นได้ว่า โครงการพัฒนาของเทศบาลตำบลแสนสุขและ
 ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเป็นโครงการระยะสั้น และมีความมุ่งหมายครอบคลุมที่จะ
 อำนวยประโยชน์แก่ทั้งชุมชนและนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 3.19 แสดงทำเนียบโครงการพัฒนาเทศบาลตำบลแสนสุข

โครงการ	รายการโดยย่อ	งบประมาณ	บรรจุในแผนเทศบาล	
			2534	2535
1. โครงการปรับปรุงบริเวณ				
1.1 บริเวณแหลมแท่น	ปรับปรุงบริเวณ 2,500 ม ²	625,000		
1.2 บริเวณเขาสามมุข	ปรับปรุงบริเวณ 2,000 ม ² - เกาะกลางถนน 600 ม ² - วงเวียน 60 ม ²	830,000		
1.3 ทางเท้าถนนสุขุมวิท บางแสน	ทำซุ้มโครงเหล็กปลูกต้นไม้ 50 ซุ้ม	250,000		
1.4 ทางเท้าถนน 3137	ทำซุ้มโครงเหล็กปลูกต้นไม้ 500 ซุ้ม	2,500,000		
1.5 ทางเท้าชายหาด บางแสน	ปรับปรุงทางเท้า พื้นที่ 900 ม ²	400,000		
1.6 สวนสุขภาพชายหาด บางแสน	ปรับปรุงบริเวณพร้อมอุปกรณ์ ออกกำลังกาย และส่วนประ กอบภูมิทัศน์ พท. 2,000 ม ²	1,000,000		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่สามารถใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกและต้องแจ้งเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการ	รายการโดยย่อ	งบประมาณ	บรรจุในแผนเทศบาล	
			2534	2535
2. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน				
2.1 ถนนแหลมแม่แทน	สร้างถนน คสล. เขตทาง 11.5 ม. ยาว 630 ม. และสะพาน คสล. ยาว 150 ม. พร้อมทางระบายน้ำและไฟถนน	22,124,000		
2.2 การกำจัดขยะมูลฝอย	ซื้อที่ดิน 25 ไร่ ปรับปรุงที่ดิน ซื้อรถบรรทุกดิน รถแทรกเตอร์ และค่าดำเนินการบำรุงรักษา	15,750,000		
2.3 การกำจัดสิ่งปฏิกูล	ปรับปรุงที่ดิน ก่อสร้างถังย่อยสลายความจุรวม 30 x 4 ม ² และลานกรองทราย	300,000		
2.4 การบำบัดน้ำเสีย	ซื้อที่ดิน 15 ไร่ และก่อสร้างโรงบำบัดน้ำเสีย 2 โรง	65,395,000		

ที่มา : สำนักงานเทศบาลตำบลแสนสุข

2) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลแสนสุข มีดังนี้

- ยกกระดับเทศบาลตำบลแสนสุขให้เป็นเมืองท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
- อนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม ได้แก่ แนวชายหาด ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับปรับปรุงสภาพแวดล้อมในเขตเมืองให้เหมาะสมกับการค้าไม่ยาก เป็นเมืองท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับธรรมชาติถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ให้บริการและประกันความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
- ส่งเสริมและสนับสนุนภาคเอกชนในการดำเนินกิจการ

ท่องเที่ยว

- ส่งเสริมให้เกิดการกระจายรายได้สู่ประชาชน
- พัฒนาการขนส่งระหว่างภูมิภาค เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

3.6 ทางด้านเศรษฐกิจระดับชุมชน

3.6.1 สภาพทางเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลแสนสุข

เทศบาลตำบลแสนสุข มีศักยภาพเป็นชุมชนศูนย์กลางการท่องเที่ยวและนันทนาการ ให้บริการด้านสถานที่พักตากอากาศ กิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งมีสภาพทางเศรษฐกิจ ดังนี้

1) การพาณิชย์กรรม พื้นที่พาณิชย์กรรมของเทศบาลฯ อยู่บริเวณชายหาดบางแสน และริมสองข้างถนนหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (สุขุมวิท) บริเวณหนองมน ในปี พ.ศ. 2533 มีผู้ประกอบการ 1,819 ราย ประกอบด้วยร้านค้าเครื่องชำ 182 ร้าน ร้านอาหาร เครื่องดื่ม 248 ร้าน แผงลอย 1,048 ราย เวชขาย 756 ราย และตลาดสดเอกชน 1 แห่ง

ตารางที่ 3.20 แสดงจำนวนสถานประกอบธุรกิจสำคัญบางประเภท
ในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข

พ.ศ.	ร้านขาย ของชำ	ร้านอาหาร เครื่องดื่ม	ร้านขาย ยา	ร้านเสริม สวย	โรงแรม	โรงภาพ ยนต์	สถาน บริการ	ตลาดสด	แผงลอย	เวชขาย	คลินิก แพทย์	อื่น ๆ
2533	182	248	9	99	9	-	1	1	1,048	756	8	170
2534	182	248	9	99	9	-	1	1	1,048	756	12	170

ที่มา : สำรวจ/กองสาธารณสุข

2) การอุตสาหกรรม โรงงานอุตสาหกรรมในเขตเทศบาล มีจำนวน 45 แห่ง ส่วนใหญ่เป็นโรงงานขนาดเล็ก ซึ่งกระจายอยู่ทั่วไป ได้แก่ โรงงานซ่อมสร้างเครื่องยนต์ 25 แห่ง โรงงานอื่น ๆ ที่เหลือได้แก่ โรงสี โรง

เล็กน้อย นอกจากนี้ยังมีโครงการอุตสาหกรรมที่ตอบสนองอุปสงค์ในด้านการผลิต และบริโภคของชุมชน เช่น โรงน้ำแข็ง และโรงฆ่าสัตว์ เป็นต้น

3) การบริการ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และกิจการที่เกี่ยวข้อง เนื่องของเทศบาลตำบลแสนสุข มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ประกอบด้วย โรงแรม บังกาโลว์ และเกสต์เฮ้าส์ ห้องพักรวม 750 ห้อง จากปัจจัยต่าง ๆ ทำให้มีนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาพักผ่อนปีละ 1.4 ล้านคน นับเป็นกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจที่สำคัญอย่างหนึ่งที่สำคัญ สามารถทำรายได้ให้ชุมชน

3.6.2 สถานะทางการคลังของเทศบาลตำบลแสนสุข

ในปี พ.ศ. 2531 เมื่อเทศบาลยังมีฐานะเป็นสุขาภิบาลแสนสุข มีรายรับรวมทั้งสิ้น 7,274,134.14 บาท และรายจ่ายจริง 6,312,027.40 บาท และในปี พ.ศ. 2532 เมื่อยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลแสนสุขแล้ว มีรายรับจริง 17,5427,489.10 บาท และรายจ่ายจริง 17,360,561.54 บาท แสดงให้เห็นว่า เมื่อยกฐานะเป็นเทศบาลแล้วมีรายได้เพิ่มสูงขึ้น แต่ก็มีรายจ่ายสูงขึ้น ในอัตราที่ใกล้เคียงกับรายรับเช่นกัน ทั้งนี้เป็นเพราะข้อกำหนดทางวิธีการทางงบประมาณ

ตารางที่ 3.21 แสดงสถานะทางการคลังของสุขาภิบาลตำบลแสนสุข พ.ศ. 2525 - 2531

พ.ศ.	รายรับจริง : บาท	รายจ่ายจริง : บาท
2525	5,635,520.00	5,441,473.00
2526	5,121,680.00	5,005,080.00
2527	3,917,023.00	4,858,227.00
2528	6,213,912.84	5,635,220.93
2529	8,330,950.56	7,730,269.13
2530	7,751,643.09	7,468,181.93
2531	7,274,134.14	6,612,027.40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเอกสารคู่มือเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ที่มา : ผู้ตรวจการส่วนท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบสถานะทางการเงิน
ของเทศบาลตำบลแสนสุข พ.ศ. 2532 - 2534

ปี	รายรับ		รายจ่าย			
	ประมาณการ	รับจริง	ประจำ	เพื่อการลงทุน	จ่ายจากเงินอุดหนุน	รายจ่ายจริง
2532	18,433,770.00	17,527,489.10	6,231,815.54	8,059,300.00	2,729,500.00	17,369,561.54
2533	36,653,960.00	37,625,531.00	12,584,721.95	9,047,569.00	13,355,000.00	35,645,577.95
2534	21,614,289.00	21,614,289.00	15,119,120.00	4,766,700.00	-	19,885,820.00

ที่มา : กองคลัง เทศบาลตำบลแสนสุข

หมายเหตุ : ตัวเลขแสดงรายรับ-รายจ่าย ปี 2534 เป็นตัวเลขประมาณการ

3.6.3 เศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว

1) รายได้ของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่ไปพักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน

ประมาณร้อยละ 21 มีรายได้เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4,500 - 6,000 บาท รองลงมา ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ตั้งแต่ 3,001 - 4,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 17 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 7,501 - 10,000 บาท มีร้อยละ 13 รายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีสัดส่วนใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 8 สำหรับกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท และน้อยกว่า 1,000 บาท มีอัตราการเข้าไปใช้บริการในสถานตากอากาศบางแสนน้อย

เป็นที่น่าสังเกตว่า นักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน กลุ่มนี้จะมีรายได้เฉลี่ย ต่อกัน ต่ำกว่านักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน กล่าวคือ มีรายได้เฉลี่ยคนละ ประมาณ 5,165 บาท ต่ำกว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน 1,786 บาท/คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.23 แสดงรายได้ของนักท่องเที่ยว

รายได้	พัก		ไม่พัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1,000	4	5.19	7	6.80	11	6.11
1,001 - 1,500	5	6.49	12	11.65	17	9.44
1,501 - 3,000	9	11.69	22	21.36	31	17.22
3,001 - 4,500	13	16.88	9	8.74	22	12.22
4,501 - 6,000	16	20.78	21	20.39	37	20.56
6,001 - 7,500	6	7.79	9	8.74	15	8.33
7,001 - 10,000	10	12.99	12	11.65	22	22.22
10,001 - 15,000	6	7.79	9	8.74	15	8.33
15,001 - 20,000	2	2.60	1	0.97	3	1.67
20,000	77	100.00	103	100.00	180	100.00
รายได้เฉลี่ย ต่อคน:บาท	6,951		5,165		5,929	

2) ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในการเดินทางไปเที่ยวสถานตากอากาศบางแสน

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน มีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยประมาณคนละ 560 บาท จำแนกเป็นค่าอาหารมากที่สุด ร้อยละ 44 รองลงมาได้แก่ค่าที่พัก ร้อยละ 34 ค่ายานพาหนะ ร้อยละ 12 ค่าของที่ระลึก ร้อยละ 4 ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ร้อยละ 3 และค่าใช้จ่ายด้านกีฬา ร้อยละ 3

ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ที่ไม่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน มีค่าเฉลี่ยประมาณคนละ 217 บาท จำแนกเป็นค่าอาหารมากที่สุดถึงร้อยละ 51 รองลงมาได้แก่ ค่ายานพาหนะ ร้อยละ 26 ค่าของที่ระลึก ร้อยละ 7 ค่าใช้จ่ายด้านกีฬาและบันเทิง ร้อยละ 5 ค่าเช่าเตียงผ้าใบ ริมชายหาด ร้อยละ 4 (10 บาท/คน) และเป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อีก ร้อยละ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า (ตารางที่ 3.24)

ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.24 แสดงค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

ค่าใช้จ่าย	พัก		ไม่พัก	
	เฉลี่ยต่อกลุ่ม (บาท)	เฉลี่ย บาท/คน	เฉลี่ยต่อกลุ่ม (บาท)	เฉลี่ย บาท/คน
ค่าอาหารต่อวัน	952	248	353	110
ค่าที่พักต่อคืน	735	190	179	56
ค่ายานพาหนะ	257	67	48	15
ค่าใช้จ่ายด้านกีฬา และบันเทิง	53	14	40	12
ค่าของที่ระลึกและ ของฝาก	91	24	31	10
ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	65	17	49	15
รวม	2,180	560	700	217

หมายเหตุ นักท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยมากลุ่มละ 4 คน

3.7 ทางด้านสังคมระดับชุมชน

3.7.1 การบริหารภายในเทศบาลตำบลแสนสุข

องค์การบริหารของเทศบาลตำบลแสนสุข ประกอบด้วย

1) สภาเทศบาล ทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ และควบคุมฝ่ายบริหาร ประกอบด้วยสมาชิก ซึ่งมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรงและลับจำนวน 12 คน อยู่ในตำแหน่งคราวละ 5 ปี

2) คณะเทศมนตรี ทำหน้าที่บริหารกิจการของเทศบาลตามกฎหมาย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้งคณะเทศมนตรี โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาล ประกอบด้วย นายคเทศมนตรี 1 คน และเทศมนตรี 2 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้โดยมีปลัดเทศบาลเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานนี้
ไม่ว่าประจำทั่วไปของเทศบาลัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7.2 ประชากรของเทศบาลตำบลแสนสุข

เมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2533 เทศบาลตำบลแสนสุข มีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น 29,812 คน จำนวนประชากรโดยเฉลี่ยต่อครัวเรือน 5 คน

ความหนาแน่นของประชากร เฉลี่ย 1,470 คนต่อตารางกิโลเมตร ประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในบริเวณชายฝั่งทะเล ตั้งแต่ปากคลองบางเป้ง จนถึงหาดวอนนภา และวิ่งสองข้างเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ

ตารางที่ 3.35 แสดงจำนวนประชากร บ้าน และครัวเรือน ภายในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข

พ.ศ.	จำนวนบ้าน (หลัง)	จำนวนครัวเรือน (ครัวเรือน)	ประชากรเฉลี่ย ครัวเรือนละคน	จำนวนประชากรทั้งหมด (คน)		
				ชาย	หญิง	รวม
สิ้นปี 2532	9,469	5,777	5.1	14,483	14,728	29,215
สิ้นปี 2533	9,830	6,139	4.9	14,793	15,019	29,812

ที่มา : สำนักงานทะเบียนราษฎร เทศบาลตำบลแสนสุข

ตารางที่ 3.26 แสดงสถิติการเกิด ตาย ย้ายเข้า ย้ายออก และอัตราเพิ่มของประชากร ภายในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข

พ.ศ.	จำนวนคนเกิด			จำนวนคนตาย			จำนวนคนย้ายเข้า			จำนวนคนย้ายออก			อัตรารวม +เพิ่ม -ลด
	ช.	ญ.	รวม	ช.	ญ.	รวม	ช.	ญ.	รวม	ช.	ญ.	รวม	
สิ้นปี 2532	61	40	101	59	47	106	792	739	1,531	427	405	832	-
สิ้นปี 2533	63	68	131	81	61	142	852	792	1,644	546	515	1,061	2.06

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานของกองการคลังของเทศบาลตำบลแสนสุข ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปใช้ประโยชน์อื่นใด

ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม สำนักงานทะเบียนราษฎร เทศบาลตำบลแสนสุข ขอสงวนสิทธิ์ในการนำเอกสารนี้ไปใช้ประโยชน์อื่นใด

3.7.3 สภาพทางสังคมของเทศบาลตำบลแสนสุข

1) เชื้อชาติ ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม ประชากรในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข ส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย และนับถือศาสนาพุทธ ดังนั้น ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม ที่นับถือปฏิบัติมักเกี่ยวกับเชื้อชาติ และความเชื่อทางศาสนา เช่น พิธีทางศาสนา งานฉลองเทศกาลต่าง ๆ และงานอุปสมบท เป็นต้น ภายในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข มีวัดในพระพุทธศาสนา 6 แห่ง สำนักสงฆ์ 2 แห่ง และโบสถ์คริสต์ 1 แห่ง

2) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2.1) การป้องกันอัคคีภัยของเทศบาลตำบลแสนสุข ประกอบด้วยสถานีดับเพลิงแสนสุข มีรถดับเพลิง 1 คัน รถบรรทุกน้ำ 1 คัน เครื่องหมายน้ำดับเพลิง 1 เครื่อง นอกนั้นยังมีจุดดับเพลิงกระจายอยู่ในบริเวณต่าง ๆ 40 จุด และเคมีดับเพลิง 158 จุด

ตารางที่ 3.27 แสดงข้อมูลด้านการป้องกันและระงับอัคคีภัยของสถานีดับเพลิงแสนสุข

พ.ศ.	รถบรรทุกน้ำ (คัน)	ประเภท			จำนวนเกิด เพลิงไหม้ใน รอบปี(ครั้ง)	จำนวนความ เสียหาย
		รถดับเพลิง (คัน)	รถกระเช้า (คัน)	เครื่องหมาย ดับเพลิง		
2532	1	1	-	1	ไหม้หญ้า 80	-
2533	1	1	-	1	ไหม้หญ้า 90	-

ที่มา : งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2.2) การรักษาความสงบเรียบร้อย อยู่ในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยของสถานีตำรวจอรแสนสุข มีกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ 104 นาย เป็นนายตำรวจสัญญาบัตร 8 นาย และชั้นประทวน 96 นาย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7.4 การศึกษา

ในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข มีสถานศึกษาทั้งของรัฐบาล และ เอกชน ดังนี้

- โรงเรียนอนุบาลของเอกชน 2 โรงเรียน
- โรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สปช. 6 โรงเรียน
- โรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชน 2 โรงเรียน
- โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญฯ 3 โรงเรียน
- โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ของเอกชน 1 โรงเรียน
- โรงเรียนฝึกอบรมวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว สังกัดการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 1 แห่ง
- มหาวิทยาลัย ของรัฐ 1 แห่ง
- สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล (ม.บูรพา) 1 แห่ง

3.7.5 การสาธารณสุข

ในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข มีหน่วยงานที่ให้บริการด้านสาธารณสุข ดังนี้

- ศูนย์บริการทางการแพทย์ (ม.บูรพา) 1 แห่ง
- สถานีอนามัยตำบล 2 แห่ง
- ศูนย์บริการสาธารณสุขของเทศบาลฯ 1 แห่ง

ตารางที่ 3.28 แสดงข้อมูลด้านสาธารณสุขและอนามัย ภายในเขตเทศบาลตำบลแสนสุขทั้งหมด (ทั้งของเทศบาล รัฐบาล และเอกชน)

ปี พ.ศ.	สถานบริการชุมชน (แห่ง)					บุคลากรในเขตเทศบาล (คน)					จำนวนเตียงคนไข้	จำนวนผู้ป่วยเฉลี่ย/วัน
	โรงพยาบาล	สถานีอนามัย	สถานหัตถการ	คลินิก	ร้านขายยา	แพทย์	พยาบาล	ผู้ช่วยพยาบาล	ทันตแพทย์	หัตถการ		
2531	-	1	-	8	9	-	-	3	-	-	-	-
2532	1	2	-	8	9	3	8	5	1	6	10	-
2533	1	2	-	8	9	3	9	5	1	6	10	-

ที่มา : โรงพยาบาล/สถานีอนามัย/สถานหัตถการ/คลินิก/ร้านขายยา/กองสาธารณสุข เทศบาลตำบลแสนสุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่าการเปิดเผยข้อมูลนี้ จะทำให้ข้อมูลในนี้เสียหายและข้อมูลนี้จะถึงมือของบุคคลอื่นใดก็ตาม

3.7.6 ตลาดการท่องเที่ยว

การตลาดนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาสถานตากอากาศ ให้ประสบผลสำเร็จ ดังนั้น การศึกษาตลาดการท่องเที่ยวของสถานตากอากาศบางแสน จึงศึกษาได้จากองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1) จำนวนนักท่องเที่ยว

ใน พ.ศ. 2532 มีนักท่องเที่ยวเดินทางมายังสถานตากอากาศบางแสน 1,374,360 คน สูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวข้างเคียง ได้แก่ สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล บางแสน จำนวน 659,120 คน และสวนสัตว์เปิดเขาเขียว 388,024 คน ในปีเดียวกัน นักท่องเที่ยวที่พักแรมบางแสน มีจำนวน 122,000 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 ของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด ส่วนที่เหลือเป็นนักท่องเที่ยวประเภทเข้าไป-เย็นกลับ หรือไปพักแรมในสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ

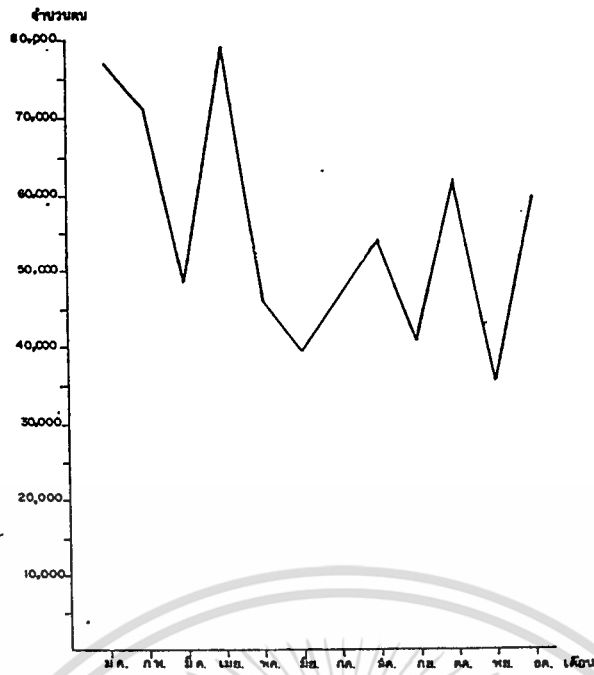
2) ฤดูกาลท่องเที่ยว

เนื่องจากมิได้มีการจัดเก็บข้อมูล สถิติจำนวนนักท่องเที่ยว เฉพาะสถานตากอากาศบางแสนไว้ การศึกษาฤดูกาลท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวนี้จึงพิจารณาจากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยว ในสถานที่ท่องเที่ยวข้างเคียง ได้แก่ สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเลบางแสน และสวนสัตว์เปิดเขาเขียว พบว่ามีแบบแผนใกล้เคียงกัน กล่าวคือ เดือนที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวสูง ได้แก่ เดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งตรงกับเทศกาลตรุษจีน เดือนเมษายน ตรงกับเทศกาลสงกรานต์ และช่วงปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน เดือนตุลาคม ซึ่งตรงกับช่วงปิดภาคการศึกษา กลางปี และเดือนธันวาคม กับเดือน มกราคม ซึ่งตรงกับเทศกาลส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ และมีวันหยุดอื่น ๆ อีก (รูปที่ 3.4 และ 3.5)

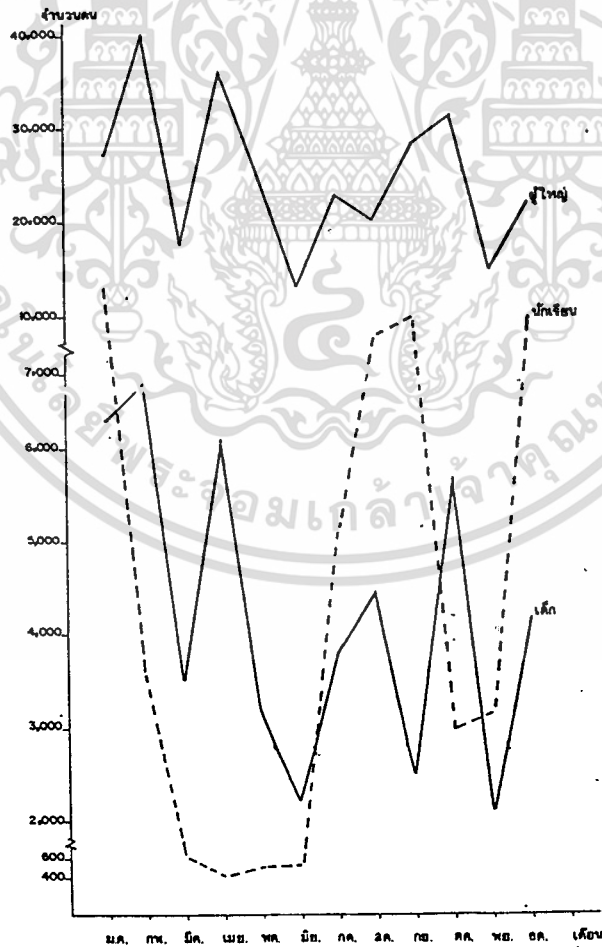
3) ลักษณะ พฤติกรรม และความต้องการของนักท่องเที่ยวที่พักและไม่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน

การศึกษา ลักษณะพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่พัก และไม่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน ได้ทำการสุ่มตัวอย่าง โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดชลบุรี และได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดชลบุรี สำหรับขนาดกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาคั้งนี้ ได้ประมาณขนาดตัวอย่างขั้นต่ำที่เหมาะสมโดยใช้สูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน $n = \frac{2p(1-p)}{kE^2}$ เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา E^2 จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.4 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าชมสถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล
บางแสน รายเดือน พ.ศ. 2532

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานวิจัยและเผยแพร่โดยไม่คิดค่า
ภาพที่ 3.5 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าชมสวนสัตว์เปิดเขาเขียวจากนครคำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังขอให้นักท่องเที่ยวเข้าชมสวนสัตว์เปิดเขาเขียว
ตามลักษณะผู้เข้าชมรายเดือน พ.ศ. 2532 กสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- โดยกำหนด
- n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 - k = ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.96
 - p = ค่าสัดส่วนของกลุ่มประชากรที่ต้องการศึกษา กำหนดเป็น 0.1
 - E = ขนาดของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ซึ่งกำหนดเป็น 5% หรือ 0.05

จากการคำนวณขนาดของตัวอย่างตามสูตรดังกล่าว จะได้จำนวนตัวอย่างขั้นต่ำที่สุด ประมาณ 138 ตัวอย่าง แต่เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ละเอียดยิ่งขึ้น จึงเพิ่มขนาดเป็น 180 ตัวอย่าง ซึ่งทำให้การวิเคราะห์ตัวแปรที่มีระดับ (คำตอบหลาย ๆ คำตอบ) สามารถกระทำได้

3.1) ภูมิสำเนาของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวและพักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน ประมาณร้อยละ 61 มีภูมิสำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร รองลงมาได้แก่นักท่องเที่ยวในจังหวัดปริมณฑล รอบกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 14 และมีภูมิสำเนาในจังหวัดภาคตะวันออก ร้อยละ 8 สำหรับนักท่องเที่ยวจากจังหวัดอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดที่อยู่ห่างจากสถานตากอากาศบางแสนมาก ๆ มีจำนวนน้อยมาก

สำหรับนักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน ประมาณร้อยละ 55 มีภูมิสำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร รองลงมาได้แก่นักท่องเที่ยวที่มีภูมิสำเนาอยู่ในจังหวัดภาคตะวันออก ร้อยละ 24 จังหวัดในปริมณฑลรอบกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 12 สำหรับนักท่องเที่ยวจากจังหวัดอื่น ๆ ยังมีจำนวนน้อย (ตารางที่ 3.29)

ตารางที่ 3.29 แสดงที่อยู่ปัจจุบันของนักท่องเที่ยว

ที่อยู่ปัจจุบัน	พัก		ไม่พัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. กรุงเทพมหานคร	47	61.04	57	55.34	104	57.78
2. นนทบุรี	2	2.60	4	3.88	6	3.33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าทางใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่อยู่ปัจจุบัน	พัก		ไม่พัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. ปทุมธานี	2	2.60	1	0.97	3	1.67
4. สมุทรปราการ	6	7.79	7	6.80	13	7.22
5. สมุทรสาคร	1	1.30	0	-	1	0.56
6. ชลบุรี	1	1.30	20	19.42	21	11.67
7. ฉะเชิงเทรา	3	3.90	0	-	3	1.67
8. ราชบุรี	1	1.30	0	-	1	0.56
9. เพชรบุรี	0	-	2	1.94	2	1.11
10. ปราจีนบุรี	0	-	2	1.94	2	1.11
11. สระบุรี	0	-	1	1.97	1	0.56
12. อุดรธานี	1	1.30	0	-	1	0.56
13. ลพบุรี	1	1.3	0	-	1	0.56
14. อ่างทอง	1	1.30	1	0.97	2	1.11
15. นครสวรรค์	2	1.30	2	1.94	4	2.22
16. พิษณุโลก	2	1.30	0	-	1	0.56
17. สุโขทัย	0	-	1	0.97	1	0.56
18. อุตรดิตถ์	0	-	1	0.97	1	0.56
19. เชียงราย	1	1.30	0	-	1	0.56
20. พะเยา	1	1.30	0	-	1	0.56
21. ตราด	1	1.30	3	2.91	4	2.22
22. สุรินทร์	0	-	1	0.97	1	0.56
23. นครราชสีมา	1	1.30	0	-	1	0.56
24. ขอนแก่น	3	3.90	0	-	3	1.67
25. ระยอง	1	1.30	0	-	1	0.56
รวม	77	100.0	103	100.0	180	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2) เพศของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยว และพักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน เป็นชายมากกว่าหญิง คือ มีนักท่องเที่ยวชาย ประมาณร้อยละ 61 และนักท่องเที่ยวหญิง ประมาณร้อยละ 39

สำหรับนักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน เป็นชายมากกว่าหญิงเช่นกัน คือ มีนักท่องเที่ยวชาย ประมาณร้อยละ 56.3 และเป็นนักท่องเที่ยวหญิง ร้อยละ 43.7 (ตารางที่ 3.30)

ตารางที่ 3.30 แสดงเพศของนักท่องเที่ยว

เพศ	พัก		ไม่พัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	47	61.04	58	56.31	105	58.33
หญิง	30	38.96	45	43.69	75	41.67
รวม	77	100.0	103	100.0	180	100.0

3.3) อายุของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยว และพักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน ประมาณร้อยละ 36 มีอายุประมาณ 26-35 ปี รองลงมาได้แก่นักท่องเที่ยวที่มีอายุประมาณ 16-25 ปี ร้อยละ 30 และมีอายุประมาณ 36-45 ปี ร้อยละ 19 ตามลำดับ สำหรับนักท่องเที่ยวที่มีอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป มีร้อยละ 12 และนักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี มีเพียงร้อยละ 3 เท่านั้น

สำหรับนักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน ประมาณร้อยละ 48 มีอายุประมาณ 16-25 ปี รองลงมาได้แก่นักท่องเที่ยวที่มีอายุ ประมาณ 26-35 ปี ร้อยละ 25 กลุ่มอายุ 36-45 ปี ร้อยละ 14 สำหรับนักท่องเที่ยวที่มีอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป มีร้อยละ 11 และนักท่องเที่ยวที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี มีเพียงร้อยละ 2 เท่านั้น (ตารางที่ 3.31)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.31 แสดงอายุของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว

อายุ	พัก		ไม่พัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
16	2	2.60	2	1.94	4	2.22
16 - 25	23	29.87	49	47.57	72	40.00
26 - 35	28	36.36	26	25.24	54	30.00
36 - 45	15	19.48	14	13.59	29	16.11
46 - 60	7	9.09	11	10.68	18	10.00
60	2	2.60	1	0.97	3	1.67
รวม	77	100.0	103	100.0	180	100.0

3.4) ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสนประมาณ ร้อยละ 42 มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา มีประมาณ ร้อยละ 39 และนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีร้อยละ 15 ส่วนนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 4 เท่านั้น (ตารางที่ 3.32)

ตารางที่ 3.32 แสดงระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว

ระดับการศึกษา	พัก		ไม่พัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถม	3	3.90	8	7.77	11	6.11
มัธยมศึกษา	12	15.58	16	15.53	28	15.56
ระดับอาชีวศึกษา	30	38.96	45	43.69	75	41.67
ระดับอุดมศึกษา	32	41.56	34	33.01	66	36.67
รวม	77	100.0	103	100.0	180	100.0

3.5) อาชีพนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน ประมาณร้อยละ 36 มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีอาชีพเป็นลูกจ้าง ร้อยละ 31 สำหรับพ่อค้า หรือนักธุรกิจ มีสัดส่วนการไปเที่ยวสถานตากอากาศบางแสน ใกล้เคียงกับกลุ่มนักเรียน นักศึกษา คือประมาณ ร้อยละ 14 เท่านั้น และกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ มีประมาณ ร้อยละ 4

นักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน ในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง ประมาณร้อยละ 35 รับราชการ ร้อยละ 26 เป็นนักเรียนนักศึกษา ร้อยละ 25 เป็นพ่อค้าหรือนักธุรกิจเพียง ร้อยละ 10 เท่านั้น (ตารางที่ 3.33)

ตารางที่ 3.33 แสดงอาชีพของนักท่องเที่ยว

อาชีพ	พัก		ไม่พัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ราชการ/รัฐวิสาหกิจ	28	36.37	27	26.22	55	30.56
พ่อค้า/นักธุรกิจ	11	14.28	10	9.71	21	11.67
รับจ้าง	24	31.17	36	34.95	60	33.33
นักเรียน/นักศึกษา	11	11.28	26	25.24	37	20.56
อื่น ๆ	3	3.90	1	3.88	7	3.89
รวม	77	100.0	103	100.0	180	100.0

3.6) จำนวนครั้งในการเดินทางไปเที่ยวสถานตากอากาศ

บางแสน

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน มีนักท่องเที่ยวถึงร้อยละ 94 ที่เคยไปเที่ยวสถานตากอากาศบางแสน ประมาณ ร้อยละ 52 ที่เคยไประหว่าง 1-5 ครั้ง และอีกร้อยละ 29 ที่เคยไปเที่ยวระหว่าง 6-10 ครั้ง สำหรับนักท่องเที่ยวที่เคยไปมากกว่า 10 ครั้ง มีประมาณ ร้อยละ 13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับนักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน มีนักท่องเที่ยวร้อยละ 97 ที่เคยไปเที่ยวสถานตากอากาศบางแสน ซึ่งมี

ประมาณร้อยละ 59 ที่เคยไป 1-5 ครั้ง และอีกร้อยละ 31 ที่เคยไปเที่ยวระหว่าง 6-10 ครั้ง สำหรับนักท่องเที่ยวที่เคยไปมากกว่า 10 ครั้ง มีประมาณ ร้อยละ 7 (ตารางที่ 3.34)

ตารางที่ 3.34 แสดงนักท่องเที่ยวที่เคยมาและพักค้างคืน

นักท่องเที่ยวเคยมา, ไม่เคยมา	พัก		ไม่พัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยมา	5	6.49	3	2.91	8	4.44
เคยมา	72	93.51	100	97.09	172	95.56
- มา 1-5 ครั้ง	40	51.95	61	59.22	101	56.12
- มา 6-10 ครั้ง	22	28.57	32	31.07	54	30.00
- มากกว่า 10 ครั้ง	10	12.99	7	6.80	17	9.44
รวม	77	100.0	103	100.0	180	100.0

3.7) ช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปที่สถานตากอากาศบางแสน

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสนสนใจที่จะเดินทางไปเที่ยวสถานตากอากาศบางแสนมากที่สุดคือ ช่วงฤดูร้อน ในระหว่างเดือนมีนาคม - เมษายน มีถึงร้อยละ 39 รองลงมาได้แก่ช่วงเวลาว่างหรือวันหยุดเสาร์อาทิตย์ ประมาณร้อยละ 35 ในช่วงตรุษจีน ร้อยละ 17 ในช่วงเทศกาลร้อยละ 6 และมาท่องเที่ยวเดือนละครั้ง หรือ 2 เดือนต่อครั้ง ประมาณร้อยละ 3

นักท่องเที่ยวไม่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสนสนใจที่จะเดินทางไปเที่ยวสถานตากอากาศบางแสนมากที่สุด คือช่วงฤดูร้อน ในระหว่างเดือนมีนาคม - เมษายน มีถึงร้อยละ 49 รองลงมาได้แก่ช่วงเวลาว่างหรือวันหยุดเสาร์อาทิตย์ ประมาณร้อยละ 33 ในช่วงตรุษจีน ร้อยละ 13 มาท่องเที่ยวเดือนละครั้ง หรือ 2 เดือนต่อครั้ง ประมาณร้อยละ 5 สำหรับในช่วงเวลาอื่น ๆ จะมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวในสถานตากอากาศบางแสนน้อยมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยและเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม หากมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
(ตารางที่ 3.35)

ตารางที่ 3.35 แสดงช่วงเวลาที่ชอบเดินทางของนักท่องเที่ยว

ช่วงเวลาที่ชอบเดินทาง	พัก		ไม่พัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
LONG WEEKEND	0	-	1	0.97	1	0.56
2 เดือน/ครั้ง	1	1.30	1	0.97	2	1.11
เดือนละครั้ง	1	1.30	4	3.88	5	2.78
เทศกาล	5	6.49	0	-	5	2.78
ตรุษจีน แล้วแต่โอกาส	13	16.88	13	12.62	26	14.44
เวลาว่าง วันหยุด	27	35.07	34	33.01	61	33.89
ฤดูร้อน (มีค.-เมย.)	30	38.96	50	48.54	80	44.44
รวม	77	100.0	103	100.0	180	100.0

3.8) วัตถุประสงค์ในการเดินทางไปเที่ยวสถานตากอากาศ บางแสน

นักท่องเที่ยวที่ไปพักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน เกือบทั้งหมดคือ ประมาณร้อยละ 90 เดินทางมาเที่ยวสถานตากอากาศบางแสนเพื่อ การพักผ่อน รongลงมาได้แก่ การไปเยี่ยมญาติและเพื่อน สำหรับการเดินทางไปเพื่อ ทำธุรกิจหรือราชการมีน้อยมาก เพียงร้อยละ 3 เท่านั้น

นักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืนในสถานที่ตากอากาศบางแสน ร้อยละ 97 มีจุดประสงค์เดินทางไปเพื่อพักผ่อน และมีจุดประสงค์เพื่อเยี่ยมญาติหรือ เพื่อน และทำธุรกิจเพียงร้อยละ 3 (ตารางที่ 3.36)

ตารางที่ 3.36 แสดงวัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง

จุดประสงค์การเดินทาง	พัก		ไม่พัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ท่องเที่ยว	69	89.61	100	97.09	169	93.89
ธุรกิจ	1	1.30	1	0.97	2	1.11
ราชการ	1	1.30	0	-	1	0.56
เยี่ยมญาติ/เพื่อน	2	2.60	1	0.97	3	1.67
อื่น ๆ ระบุ	4	5.19	1	0.97	5	2.78
รวม	77	100.0	103	100.0	180	100.0

3.9) ลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน ที่เดินทางมากับครอบครัว มีจำนวนมากที่สุด คือ ประมาณร้อยละ 61 รองลงมา เป็นนักท่องเที่ยวที่มากับกลุ่มเพื่อน ซึ่งจัดกันเอง คิดเป็นร้อยละ 39 สำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาดักล่าหึ่งและพักในสถานตากอากาศไม่มีเลย

นักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน จะเดินทางในลักษณะเป็นกลุ่มเพื่อนมากถึงร้อยละ 59 ในขณะที่เดินทางเป็นลักษณะครอบครัว ร้อยละ 40 และเดินทางมาโดยล่าหึ่งน้อยมาก เพียงร้อยละ 1 เท่านั้น (ตารางที่ 3.37)

ตารางที่ 3.37 แสดงลักษณะการเดินทาง

ลักษณะการเดินทาง	พัก		ไม่พัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คนเดียว	0	-	1	0.97	1	0.56
ครอบครัว	47	61.04	41	39.81	88	48.89
กลุ่มเพื่อน	30	38.96	61	59.22	91	50.56
รวม	77	100.0	103	100.0	180	100.0

3.10 พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน เดินทางไปสถานตากอากาศบางแสนด้วยรถส่วนตัวมีมากที่สุด คือร้อยละ 71 ส่วนที่เดินทางมาด้วยรถยนต์เช่าเหมา มีร้อยละ 12 ที่เดินทางมาด้วยรถโดยสารปรับอากาศหรือรถโดยสารประจำทาง และมาต่อรถยนต์ไปสถานตากอากาศมีพอ ๆ กัน คือร้อยละ 7 สำหรับนักท่องเที่ยวที่ไปโดยรถยนต์ของบริษัทนำเที่ยว มีเพียงร้อยละ 3 เท่านั้น

นักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน ใช้พาหนะในการเดินทาง ร้อยละ 70 เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว ส่วนนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง และรถโดยสารปรับอากาศมีประมาณ ร้อยละ 18 สำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถยนต์เช่าเหมา มีประมาณร้อยละ 8 และที่เดินทางโดยรถยนต์ของบริษัทนำเที่ยว และรถจักรยานยนต์ มีประมาณ ร้อยละ 4 (ตารางที่ 3.38)

ตารางที่ 3.38 แสดงพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

ยานพาหนะ	พัก		ไม่พัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รถโดยสารประจำทาง	5	6.49	13	12.62	18	10.00
รถโดยสารปรับอากาศ	5	6.49	6	5.83	11	6.11
รถยนต์ส่วนตัว	55	71.43	72	69.90	127	70.56
รถยนต์บริษัทนำเที่ยว	2	2.60	3	2.91	5	2.78
รถยนต์เช่าเหมา	9	11.69	8	7.77	17	9.44
อื่น ๆ ระบุ	1	1.30	1	0.97	2	1.11
รวม	77	100.0	103	100.0	180	100.0

3.11) สิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวในการไปเที่ยว

สถานตากอากาศบางแสน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งาน ซึ่งอาจมีความผิดพลาดได้ และไม่ขอรับผิดชอบ
 สิ่งดึงดูดความสนใจ ของนักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนใน
 สถานตากอากาศบางแสน ส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 66 ที่เดินทางมาเที่ยวเพื่อชมชายหาด

และลงเล่นน้ำทะเล นักท่องเที่ยวร้อยละ 8 สนใจแหล่งท่องเที่ยวป่าเขาและน้ำตก
อีกร้อยละ 3 สนใจที่ท่องเที่ยวที่เป็นเกาะ บริเวณใกล้ ๆ สถานตากอากาศ

นักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน
สนใจแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด ร้อยละ 77 สนใจแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่า
เขาและน้ำตก ร้อยละ 17 สำหรับสถานที่ทางประวัติศาสตร์และเกาะ นักท่องเที่ยว
มีความสนใจพอ ๆ กัน คือ ร้อยละ 3 (ตารางที่ 3.39)

ตารางที่ 3.39 แสดงประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสนใจ

ประเภทของ แหล่งท่องเที่ยว	พัก		ไม่พัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชายหาด	49	63.64	61	59.22	110	61.11
เกาะ	2	2.60	3	2.91	5	2.78
ป่าเขา น้ำตก	6	7.79	18	17.48	24	13.33
สถานที่ทาง ประวัติศาสตร์	1	1.30	3	2.91	4	2.22
ตลาดของที่ระลึก	0	-	0	-	0	-
อื่น ๆ	19	24.68	18	17.48	37	20.56
รวม	77	100.0	103	100.0	180	100.0

3.12) แหล่งที่ทราบข่าวเกี่ยวกับสถานตากอากาศบางแสน

นักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยว และพักค้างคืนในสถานตาก
อากาศบางแสน ประมาณร้อยละ 32 ทราบข่าวเกี่ยวกับสถานตากอากาศบางแสน
จากการแนะนำ ชักชวนของเพื่อน รองลงมา ทราบจากวารสารการท่องเที่ยว
ร้อยละ 8 และจากวิทยุ โทรทัศน์ ร้อยละ 4 สำหรับกลุ่มที่ทราบจากทั้ง 3 แหล่ง
จะมีมากที่สุดถึง ร้อยละ 56

ส่วนนักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืนในสถานตากอากาศ
บางแสน ส่วนใหญ่จะทราบข่าวเกี่ยวกับสถานตากอากาศจากการแนะนำ ชักชวน
เอกสารนี้ของเพื่อนมากที่สุดถึงร้อยละ 55 รองลงมาได้แก่ ทราบจากวารสารการท่องเที่ยว
ไม่ว่าร้อยละ 5 ทราบจากการ์โฆษณาของบริษัทนำเที่ยว และทราบจากวิทยุโทรทัศน์

ประมาณ ร้อยละ 1 เท่า ๆ กัน สำหรับการทราบข่าวจากทุก ๆ แหล่งนั้น มี
ประมาณ ร้อยละ 38 (ตารางที่ 3.40)

ตารางที่ 3.40 แสดงแหล่งที่ทราบข่าวเกี่ยวกับสถานตากอากาศบางแสน

สิ่งจูงใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปที่สถานตากอากาศบางแสน	พัก		ไม่พัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีคนแนะนำ/ชักชวน	25	32.47	57	55.34	82	45.56
วารสารการท่องเที่ยว	6	7.47	5	4.85	11	6.11
การโฆษณาของบริษัทนำเที่ยว	0	-	1	0.97	1	0.56
วิทยุ โทรทัศน์	3	3.90	1	0.97	4	2.22
อื่น ๆ	43	55.84	39	37.86	82	45.56
รวม	77	100.0	103	100.0	180	100.0

3.13) จำนวนคืนที่พักรวมในสถานตากอากาศบางแสน

นักท่องเที่ยวที่พักรวมในสถานตากอากาศบางแสน

ส่วนใหญ่จะพักรวมเพียงคืนเดียว ประมาณร้อยละ 64 พัก 2 คืน ประมาณร้อยละ 29 พัก 3 คืน ร้อยละ 5 และพักมากกว่า 3 คืน ร้อยละ 2 โดยเฉลี่ยนักท่องเที่ยวจะพักอยู่ในสถานตากอากาศบางแสน ประมาณ 1.47 วัน (ตารางที่ 3.41)

ตารางที่ 3.41 แสดงจำนวนคืนที่พักผ่อนของนักท่องเที่ยว

ระยะเวลาที่พัก	พักค้างคืน	
	จำนวน	ร้อยละ
1 คืน	49	63.64
2 คืน	22	28.57
3 คืน	4	5.19
มากกว่า 3 คืน	2	2.60
รวม	77	100.0
เฉลี่ยพัก (วัน)	1.47	

3.14) การแวะเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ รอบสถานตากอากาศบางแสนของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสนส่วนใหญ่มักจะแวะหนองมน เพื่อซื้อของที่ระลึกก่อนกลับบ้าน ประมาณร้อยละ 67 (เวลาที่แวะโดยเฉลี่ย 1.39 ชั่วโมง) รองลงมา ได้แก่ เขาสามมุก ประมาณร้อยละ 48 (1.16 ชั่วโมง) พิพิธภัณฑ์สัตว์ทะเล ร้อยละ 48 (1.05 ชั่วโมง) พัทยา ร้อยละ 34 (2.34 ชั่วโมง) แวะอ่างศิลา ร้อยละ 31 (1.86 ชั่วโมง) สวนสัตว์เปิดเขาเขียว ร้อยละ 25 (0.78 ชั่วโมง) และแวะที่แหลมแท่น ร้อยละ 18 (0.66 ชั่วโมง)

นักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสน นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ใช้เวลาที่พัทยานานที่สุด ประมาณ 6.21 ชั่วโมง รองลงมาได้แก่ บางแสน 4.00 ชั่วโมง หนองมน 1.14 ชั่วโมง สวนสัตว์เปิดเขาเขียว 0.83 ชั่วโมง พิพิธภัณฑ์สัตว์ทะเล 0.67 ชั่วโมง เขาสามมุก 0.64 ชั่วโมง แหลมแท่น 0.40 ชั่วโมง และอ่างศิลา 0.31 ชั่วโมง (ตารางที่ 3.42)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.42 แสดงการแวะเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ รอบสถานตาก

อากาศบางแสน

สถานที่	พัก							ไม่พัก						
	ไม่แวะ		แวะ		รวม		เฉลี่ยแวะ (ชม.)	ไม่แวะ		แวะ		รวม		เฉลี่ยแวะ (ชม.)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
หาดบางแสน	1	1.30	76	98.70	77	100.0	10.30	5	4.85	98	95.15	103	100.0	4.00
แหลมพัน	63	81.82	14	18.18	77	100.0	0.66	78	75.73	25	24.27	103	100.0	0.40
เขาสามนุษ	40	51.95	37	48.05	77	100.0	1.16	70	67.96	33	32.04	103	100.0	0.64
หนองมน	25	32.47	52	67.53	77	100.0	1.39	43	45.63	56	54.37	103	100.0	1.14
อ่างศิลา	53	68.83	24	31.17	77	100.0	1.86	87	87.47	16	15.53	103	100.0	0.31
พิพิธภัณฑ์สัตว์ ทะเล	40	51.95	37	48.05	77	100.0	1.05	70	67.96	33	32.04	103	100.0	0.67
สวนสัตว์เปิด เขาเขียว	57	74.03	20	25.97	77	100.0	0.78	77	74.76	26	25.24	103	100.0	0.83
พิพิธ	51	66.23	26	33.77	77	100.0	2.34	79	76.70	24	23.30	103	100.0	6.21

3.15 กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวทำระหว่างการเดินทางในสถาน

ตากอากาศบางแสน

นักท่องเที่ยวที่ไปพักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสนมากกว่า 3 ใน 4 ไปเที่ยวพักผ่อน ทานอาหาร ร้อยละ 6 ไปเพื่อเล่นกีฬาทางน้ำ และแวะชมอีกร้อยละ 6

นักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสนไปเที่ยวพักผ่อน ทานอาหาร ร้อยละ 79 แวะชม ร้อยละ 9 และเล่นกีฬาทางน้ำ ร้อยละ 8 (ตารางที่ 3.43)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.43 แสดงกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสนใจ

กิจกรรมท่องเที่ยว ที่สนใจ	พัก		ไม่พัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พักผ่อน	58	75.32	81	78.64	139	77.22
กีฬาทางบก	0	-	1	0.97	1	0.56
กีฬาทางน้ำ	5	6.49	8	7.77	13	7.22
แวะชม	5	6.49	9	8.74	14	7.78
อื่น ๆ ระบุ	9	11.69	4	3.88	13	7.22
รวม	77	100.0	103	100.0	180	100.0

3.16 ความสนใจของนักท่องเที่ยวที่จะไปเที่ยวสถานตากอากาศบางแสนในอนาคต

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสนจำนวนมากถึงร้อยละ 95 ต้องการที่จะเดินทางกลับมาท่องเที่ยวที่สถานตากอากาศบางแสนอีก ส่วนอีกร้อยละ 5 ไม่ต้องการเดินทางมาอีก สำหรับเหตุผลที่จะเดินทางกลับมาเที่ยวอีกนั้น ร้อยละ 77 เห็นว่าเดินทางไกลและปลอดภัย และอีกร้อยละ 23 เห็นว่าสถานท่องเที่ยวน่าสนใจ และมีความปลอดภัย

นักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืนในสถานตากอากาศบางแสนจำนวนมากถึงร้อยละ 99 ต้องการที่จะเดินทางกลับมาท่องเที่ยวที่สถานตากอากาศบางแสนอีก ส่วนร้อยละ 1 ไม่ต้องการแวะมาเที่ยวอีก สำหรับเหตุผลที่จะเดินทางกลับมาเที่ยวอีกนั้น ร้อยละ 62 เห็นว่าเดินทางไกลและสะดวก ร้อยละ 34 เห็นว่าสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และอีกร้อยละ 4 เห็นว่าสถานที่ท่องเที่ยวปลอดภัย (ตารางที่ 3.44 , 3.45)

ตารางที่ 3.44 แสดงความสนใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานตากอากาศ
บางแสน

จะกลับมาอีกหรือไม่	พัก		ไม่พัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มา	73	94.81	102	99.03	175	97.22
ไม่มา	4	5.19	1	0.97	5	2.78
รวม	77	100.0	103	100.0	180	100.0

ตารางที่ 3.45 แสดงเหตุจูงใจที่นักท่องเที่ยวจะกลับมาเที่ยวอีกในอนาคต

เหตุจูงใจที่จะกลับมา เที่ยวอีก	พัก		ไม่พัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานที่น่าสนใจ	14	22.08	18	17.48	35	19.44
2. เส้นทางใกล้/สะดวก	43	55.84	64	62.14	107	59.44
3. ความปลอดภัย	0	-	2	1.94	2	1.11
4. ลินค้าพื้นเมืองและ ของที่ระลึก	0	-	0	-	0	-
5. ประเพณี/วัฒนธรรม	1	1.30	1	0.97	2	1.11
6. การประชาสัมพันธ์	1	1.30	1	0.97	2	1.11
7. อื่น ๆ	16	20.78	17	16.50	33	18.33
(ข้อยอดอื่นของอื่น ๆ)						
1 + 2	8	10.39	9	8.74	17	9.44
1 + 2 + 3 + 4	0	-	1	0.97	1	0.56
1 + 2 + 3	0	-	1	0.97	1	0.56
1 + 4 + 6	0	-	1	0.97	1	0.56
1 + 3	1	1.30	1	0.97	2	1.11
2 + 3	5	6.49	2	1.94	7	3.89
2 + 3 + 4	1	1.30	1	0.97	2	1.11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น หากมีให้ดัดแปลงเนื้อหาและข้อมูลอ้างอิงถึงข้าพเจ้าขอสงวนสิทธิ์ที่จะมีการฟ้องดำเนินคดี

เหตุจูงใจที่จะกลับมา เที่ยวอีก	พัก		ไม่พัก		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 + 2 + 4	0	-	1	0.97	1	0.56
1 + 4	0	-	1	0.97	1	0.56
1 + 2 ... 6	1	1.30	0	-	1	0.56
รวม	77	100.0	103	100.0	180	100.0

3.17) ทศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวก
และบริการในแหล่งท่องเที่ยว (ตารางที่ 3.46)

ตารางที่ 3.46 แสดงทัศนคติของนักท่องเที่ยว

สิ่งอำนวยความสะดวก	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของ นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของ นักท่องเที่ยวที่ไม่ค้างคืน
ร้านอาหาร		
สถานบริการและเครื่องดื่ม	2.26	2.01
ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	2.23	2.07
ที่พักแรม		
ความสะอาดของที่พัก	2.29	-
ความปลอดภัยของที่พัก	2.06	-
ราคาที่พัก	2.32	-
ที่จอดรถและสิ่งอำนวยความสะดวก ในที่พัก	1.92	-
ความประพฤติกและบริการ ของพนักงาน	1.84	-
น้ำอุปโภคบริโภค	2.09	-
การระบายน้ำ	2.08	-
ไฟฟ้าและแสงสว่าง	2.03	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่มีการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ให้ตัดแปลงเนื้อหาและข้อมูลอื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งอำนวยความสะดวก	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่พึงพอใจ	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่ไม่พึงพอใจ
โทรศัพท์ทั้งภายในและภายนอกจังหวัด	2.25	-
การป้องกันอัคคีภัย	2.05	-
แหล่งท่องเที่ยว		
การจราจรในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	2.10	2.01
ความสะดวกสบายบนถนน การเก็บค่าจัดขยะ	2.19	2.01
สภาพแวดล้อม (อากาศเสีย, เสียงดัง, น้ำเสีย)	2.19	2.12
สุขาและห้องอาบน้ำสาธารณะของที่ระลึก	2.23	2.04
สถานีบริการขนส่ง	2.16	1.74
สถานีบริการรถแท็กซี่	2.29	1.83
กีฬาและกิจกรรมทางน้ำ	2.38	1.93
กีฬาและกิจกรรมทางบก	2.27	2.00
การเงินการธนาคาร การแลกเปลี่ยนเงิน และ ATM.	2.35	2.19
การบริการด้านข้อมูล ข่าวสารของแหล่งท่องเที่ยว	2.49	2.01

หมายเหตุ ค่าคะแนน 1 = ไม่ต้องปรับปรุง 2 = ปรับปรุงเล็กน้อย
3 = ควรปรับปรุง

3.8. ทางด้านกายภาพระดับชุมชน

3.8.1 สภาพทั่วไปของเทศบาลตำบลแสนสุข

ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ได้ยกฐานะจากเขตสุขาภิบาลแสนสุข และท้องถิ่นพื้นที่ใกล้เคียง โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2531 อยู่ห่างจากเทศบาลเมืองชลบุรีไปตามถนน

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (สุขุมวิท) ทางทิศใต้เป็นระยะทางประมาณ 9 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 74 กิโลเมตร พื้นที่รวมทั้งสิ้น 20.268 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อ	ตำบลบ้านปึกและตำบลเสม็ด อำเภอเมืองชลบุรี
ทิศใต้	ติดต่อ	ตำบลห้วยกะปิ อำเภอเมืองชลบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อ	ตำบลบางพระ อำเภอศรีราชา
ทิศตะวันออก	ติดต่อ	อ่าวไทย

ลักษณะภูมิประเทศของเทศบาลตำบลแสนสุข เป็นพื้นที่ลาดเอียงทางทิศตะวันออก ซึ่งสูงจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ยปานกลาง ประมาณ 3 เมตร ลงสู่ชายฝั่งทะเลด้านทิศตะวันตก และทิศเหนือ ความลาดเอียงโดยเฉลี่ย ระหว่างร้อยละ 0.30 - 0.75 พื้นที่ด้านทิศเหนือของเทศบาลฯ บริเวณคลองบางเป้งเป็นที่ลุ่ม ซึ่งสูงจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ยปานกลาง ประมาณ 1 - 2 เมตร จุดสูงสุดของพื้นที่ ได้แก่ เขาสามมุข มีความสูงจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ยปานกลาง ประมาณ 75 เมตร

ชายฝั่งทะเลของเทศบาลตำบลแสนสุข อาจแบ่งออกได้เป็น 3 ตอน คือ อ่าวปากคลองบางโปรง อ่าวเขาสามมุข และชายหาดบางแสน-วอนนภา โดยมีแหลมเขาสามมุขคั่นระหว่างอ่าวปากคลองบางโปรงกับอ่าวสามมุข และแหลมแท่นคั่นระหว่าง อ่าวเขาสามมุขกับหาดบางแสน-วอนนภา

3.8.2 ลักษณะภูมิอากาศ พื้นที่ของเทศบาลตำบลแสนสุข จัดอยู่ในประเภทอากาศแบบฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดู หรือแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน ในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ จะมีอากาศชุ่มชื้นและฝนตกตลอดฤดู แต่ในฤดูหนาวนั้นจะมีอากาศแห้งแล้ง อุณหภูมิเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 25.7 ถึง 29.9 องศาเซลเซียส เมื่อเปรียบเทียบกับระดับอุณหภูมิที่น้ำสบาย (22 - 27 องศาเซลเซียส) มีเพียงช่วงระหว่างเดือน พ.ย. ถึง เดือน ม.ค. ที่มีอากาศเย็นสบาย ส่วนเดือนอื่น ๆ ค่อนข้างร้อน ความชื้นสัมพัทธ์ โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ร้อยละ 68.1 ถึง 82.5 เฉพาะช่วงระหว่างเดือน พ.ค. ถึง เดือน มิ.ย. ไปสิ้นสุดราวเดือนตุลาคม ทิศทางของลมหลักพัดจากทิศใต้ เป็นเวลา 8 เดือน ตั้งแต่เดือน ก.พ. จนถึงเดือน ก.ย. ความเร็วลมโดยเฉลี่ยระหว่าง 5.9 - 7.8 น็อต ความเร็วลมสูงสุดที่บันทึกไว้คือ 68 น็อต

3.8.3 การปกครอง เทศบาลตำบลแสนสุขมีพื้นที่คลุม 3 ตำบล คือ ตำบลแสนสุขทั้งตำบล (15 หมู่บ้าน) ตำบลเหมืองบางสวน (หมู่ 1 ถึง หมู่ 4) และตำบลห้วยกะปิบางส่วน (หมู่ 5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ารมได้ หวังสัน อีกทั้งห้ามมีเหตุที่เปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีก้ารนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.6 แสดงแผนที่บริเวณเทศบาลตำบลแสนสุข

3.8.4 คุณภาพน้ำทะเล จากการศึกษาสภาพแวดล้อมในเขตเทศบาล ตำบลแสนสุข และพื้นที่ต่อเนื่องโดยรอบ ทำให้สามารถสันนิษฐานว่า ดัชนีกำเนิด ความสกปรกของน้ำทะเลบริเวณชายหาดบางแสน ส่วนใหญ่มาจาก อาคารบ้านเรือน ร้านค้า โรงแรม ย่านชุมชน และอื่น ๆ ที่ตั้งอยู่ตามชายฝั่งทะเล และจากโรงงาน อุตสาหกรรม ทั้งในจังหวัดชลบุรี และจังหวัดฉะเชิงเทรา ในบริเวณปากแม่น้ำ บางปะกง

ผลจากการวิเคราะห์ลักษณะทางเคมี และฟิสิกส์ น้ำทะเลในระยะ ห่างจากฝั่ง 5 เมตร และ 20 เมตร เปรียบเทียบกับคุณภาพมาตรฐานน้ำทะเล แล้ว พบว่าค่า pH อยู่ในระดับเดียวกับมาตรฐาน ส่วนโคลิฟอร์ม แบคทีเรีย นั้น สูงกว่ามาตรฐาน

ตารางที่ 3.47 แสดงผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำทะเลที่หาดบางแสน หน้า โรงแรมบางแสนบีชรีสอร์ท

PARAMETERS	จุดเก็บห่างจากฝั่ง		มาตรฐาน คุณภาพน้ำทะเล
	5 เมตร	20 เมตร	
pH	8.12	8.10	7.8 - 8.3
Conductivity (Umhos/cm)	30,500	32,000	...
Total Solids (mg/l)	40,588	44,348	...
Total Alkalinity (mg CaCo ₃ /l)	108.1	108.1	...
Total hardness (mg/l)	6,015	6,015	...
Sulphate (mg/l)	2,538.75	2,493.47	...
Total Phosphorous (mg/l)	15.75	15.75	...
Nitrate (mg/l)	0.22	0.13	...
BOD (mg/l)	0.35	0.55	...
Coliform Bacteria (MPN/100 ml)	7.00	2.00	1,000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ที่มา : 1. สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ไม่จำกัดใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
2. ESCAP

3.8.5 ทรัพยากร

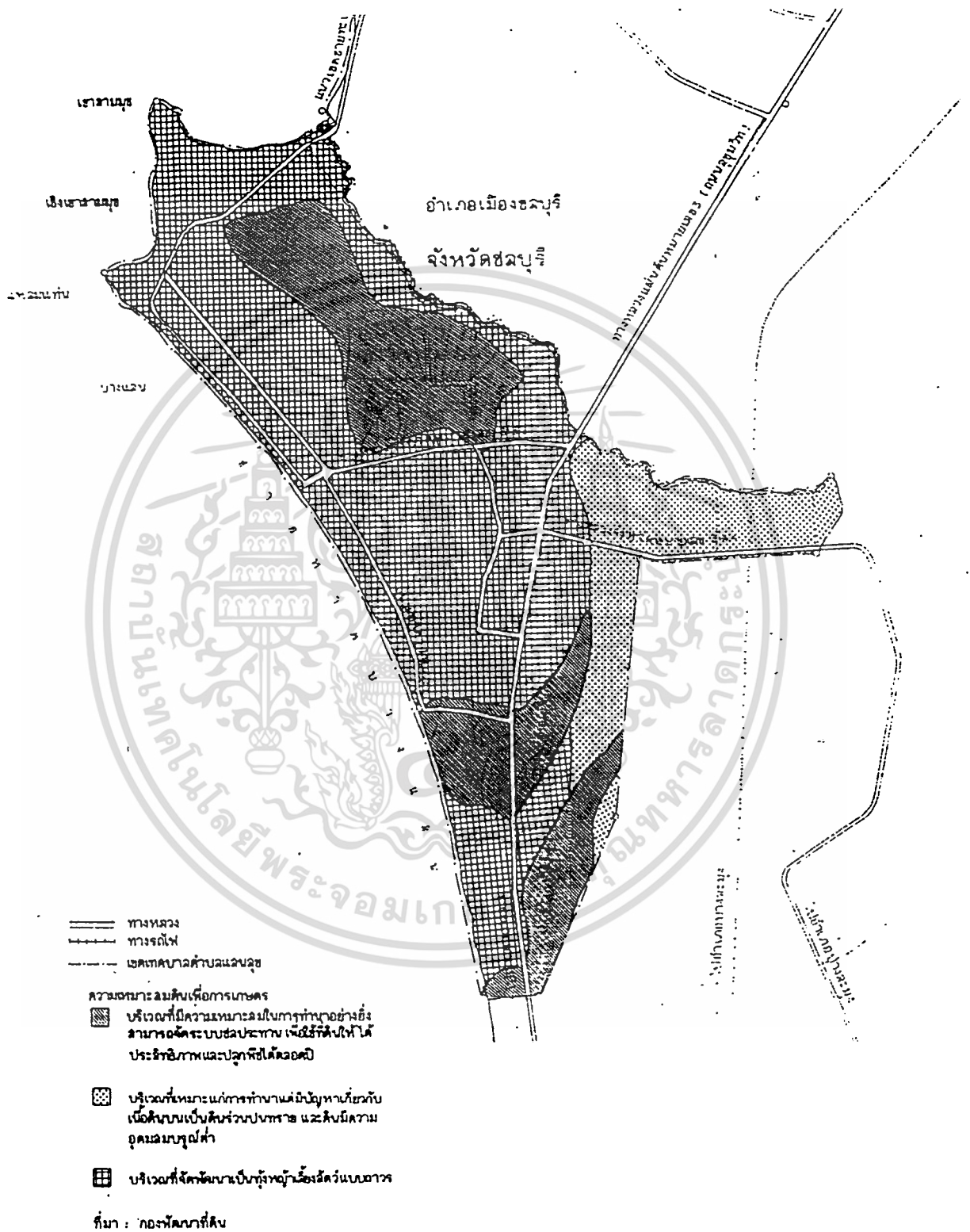
1) ดิน ความเหมาะสมของดินเพื่อการเกษตร ในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

- บริเวณที่มีความเหมาะสมในการทำนา กระจายอยู่ใน 3 บริเวณ คือ ด้านทิศเหนือทางหลวงจังหวัดหมายเลข 3137 และทางด้านทิศใต้ของเขตเทศบาลฯ อีก 2 บริเวณ เป็นพื้นที่ซึ่งมีความเหมาะสมในการทำนาอย่างดียิ่ง สามารถจัดระบบชลประทานเพื่อใช้ที่ดินให้มีประสิทธิภาพ และปลูกพืชได้ตลอดทั้งปี ปัจจุบันใช้ทำนาเป็นส่วนใหญ่

- บริเวณที่เหมาะสมแก่การพัฒนา กระจายอยู่เป็นแนวยาวทางด้านตะวันออกของทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) จากเขตเทศบาลด้านทิศเหนือจดด้านทิศใต้ เป็นพื้นที่ซึ่งมีความเหมาะสมแก่การทำนา แต่มีปัญหาเกี่ยวกับเนื้อดินบน เป็นดินร่วนปนทราย และดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ปัจจุบันใช้ทำนาเป็นส่วนใหญ่

- บริเวณที่ควรพัฒนาเป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์แบบถาวร ได้แก่พื้นที่บริเวณสันทรายชายฝั่งทะเล และพื้นที่ส่วนที่เหลือซึ่งไม่เหมาะสมกับการทำการเกษตร แต่สามารถพัฒนาเป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์แบบถาวรได้ ปัจจุบันใช้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว ที่ตั้งชุมชน และสวนผลไม้

2) แหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำธรรมชาติภายในเขตเทศบาลได้จากน้ำฝนและน้ำใต้ดิน ส่วนน้ำทำนนั้นมีเพียงคลองบาเป้ง ซึ่งมีเฉพาะในฤดูฝนเทศบาลฯ จะได้รับน้ำฝนปีละ 1,267.5 มิลลิเมตรต่อปี ความหนาของชั้นน้ำใต้ดินต่ำกว่า 12.00 เมตร ปริมาณน้ำตกแทนอยู่ระหว่าง 2.5 - 7 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง มากกว่าร้อยละ 60 ของบ่อ ให้น้ำคุณภาพดี ที่เหลือให้น้ำคุณภาพต่ำ เนื่องจากมีเหล็กและคลอไรด์ปะปนอยู่

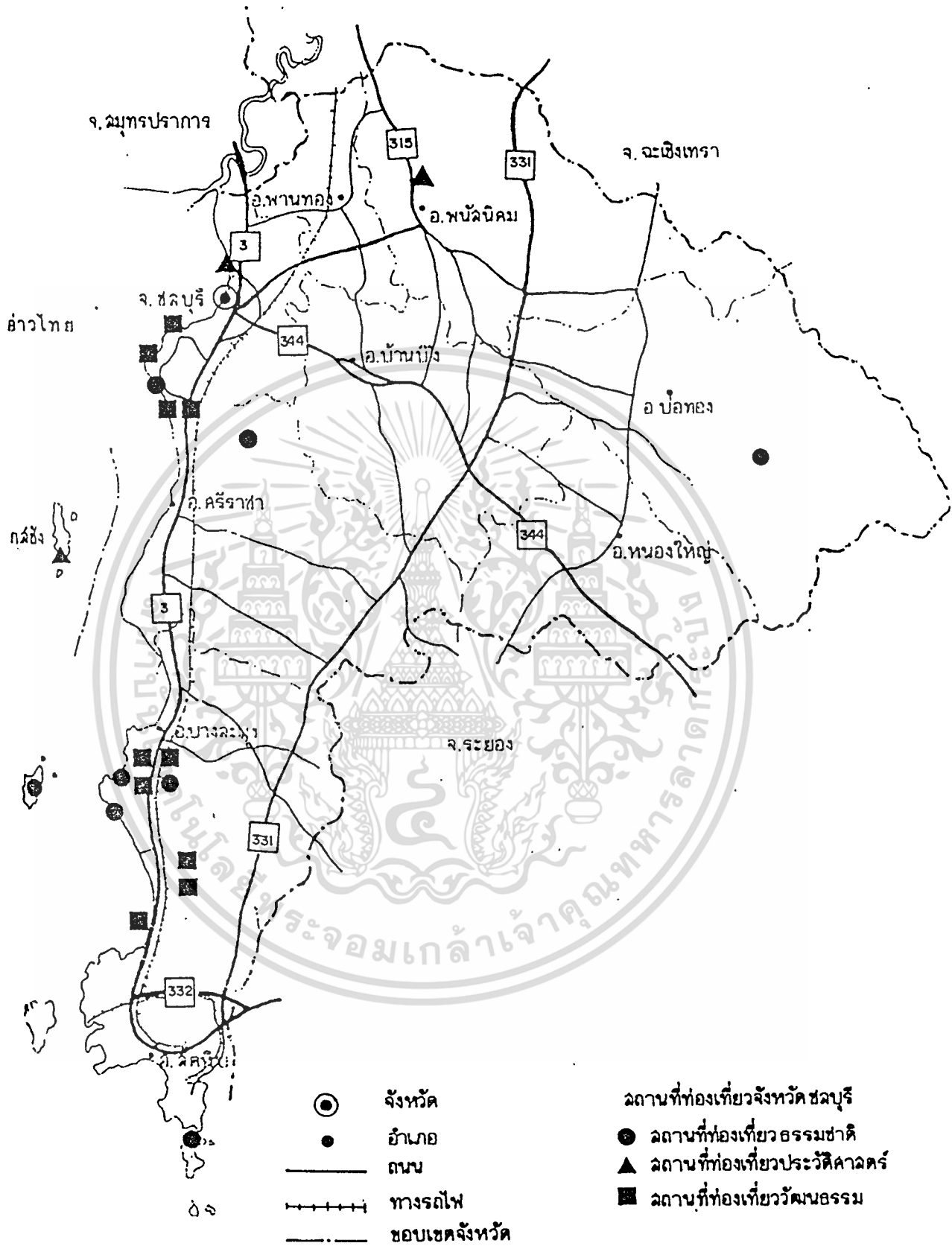
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.7 แสดงความเหมาะสมของดินเพื่อการเกษตร

3.8.6 แหล่งท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญในทางเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลแสนสุข สถานที่ท่องเที่ยวภายในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข ประกอบด้วย

- 1) สถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล ตั้งอยู่ในมหาวิทยาลัยบูรพา ประกอบด้วยพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำประเภทต่าง ๆ และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มเพื่อการศึกษาและวิจัย
- 2) ชายหาดบางแสน บริเวณชายหาดยาวประมาณ 2.5 กม. มีถนนเลียบริมหาดที่ได้รับการปรับปรุง พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน
- 3) แหลมแท่น เป็นสถานที่ชมธรรมชาติที่สวยงาม อยู่ถัดจากชายหาดบางแสนไปทางทิศเหนือ
- 4) เขาสามมุก มีศาลเจ้าแม่เขาสามมุก เป็นที่สักการะของคนโดยทั่วไป นักท่องเที่ยวมักแวะชมลิงป่า และสักการะเจ้าแม่เขาสามมุก หรือไม่ก็รับประทานอาหารก่อนกลับ
- 5) สวนน้ำไอเซ็นเวิลด์ เป็นสวนน้ำและสวนสนุกริมหาดบางแสน เหมาะสำหรับพักผ่อนเป็นครอบครัว
- 6) หนองมน เป็นตลาดจำหน่ายสินค้า และของที่ระลึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ภาพที่ 3.8 แสดงแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรี

3.8.7 ระบบโครงสร้างพื้นฐาน

1) ระบบการคมนาคมและขนส่ง

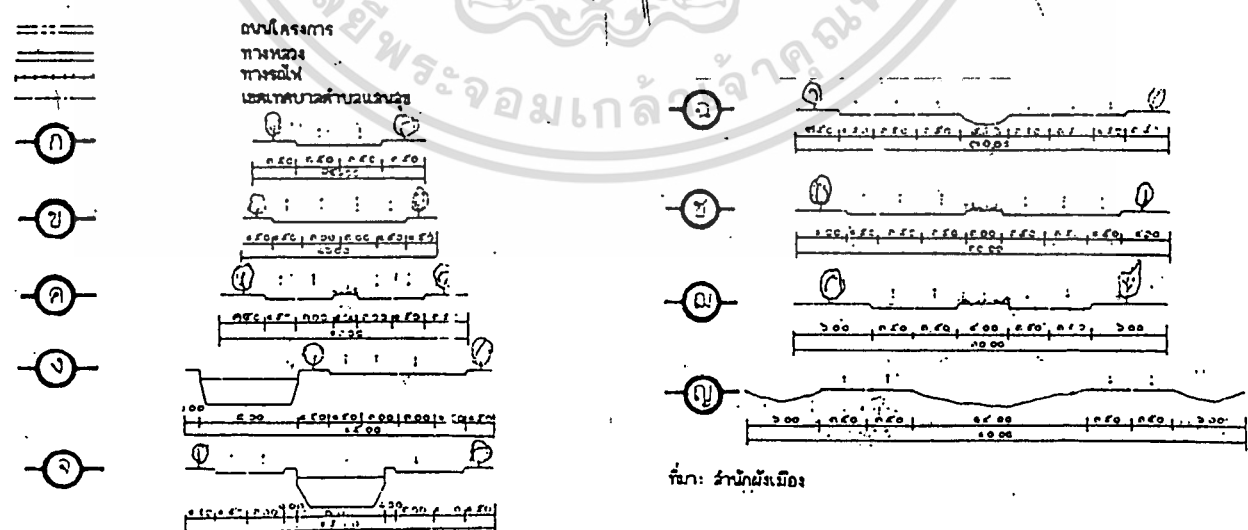
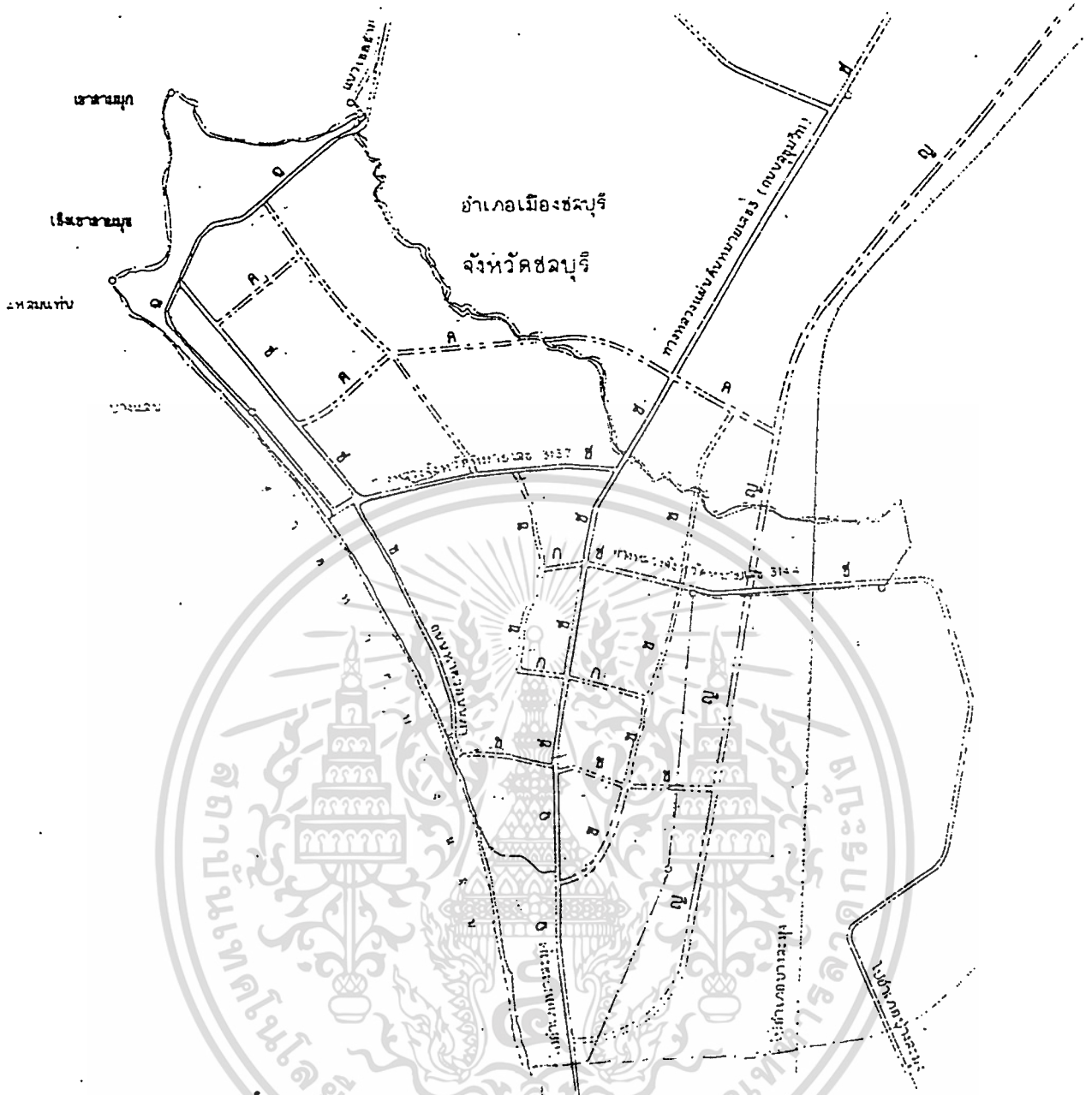
1.1) ประเภทและขนาดเส้นทางถนน สำนักผังเมือง ได้ จำแนกระบบถนนของเทศบาลตำบลแสนสุขตามหน้าที่การใช้งานและขนาดเขตทาง เพื่อป้องกันความสับสนในด้านการจราจรที่ไม่จำเป็น และแยกการจราจรในเมือง ออกจากการจราจรระหว่างเมือง ประกอบด้วยถนน 4 ประเภท ดังนี้

1.1.1 ถนนสายประธาน เป็นถนนสายสำคัญของ ระบบการจราจรของเทศบาลฯ นี้ มีหน้าที่รับปริมาณการจราจรที่จะเข้าหรือออกจากเมือง และประเภทผ่านเมืองซึ่งมีความเร็วสูง และต้องมีการควบคุมการเชื่อมต่ออย่างเหมาะสม ถนนประเภทนี้มีขนาดเขตทาง ตั้งแต่ 30.00 เมตร ขึ้นไป ซึ่ง ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (สุขุมวิท)

1.1.2 ถนนสายหลัก เป็นถนนที่รับปริมาณการจราจร จากถนนสายประธาน เพื่อกระจายไปตามถนนสายรอง ซึ่งจะมีการจราจรประเภท ผ่านเมืองผสมอยู่ด้วย เป็นถนนที่ใช้เชื่อมต่อส่วนต่าง ๆ ของเมืองเข้าด้วยกัน ถนน ประเภทนี้มีขนาดเขตทาง ตั้งแต่ 20.00 เมตร ขึ้นไป ได้แก่ ทางหลวงจังหวัด หมายเลข 3134 และ 3137

1.1.3 ถนนสายรอง เป็นถนนที่รับปริมาณการจราจร จากถนนสายหลักสู่ถนนสายย่อย เป็นถนนที่ให้บริการเฉพาะการใช้ประโยชน์ที่ดินใน แต่ละประเภท และเชื่อมต่อในแต่ละย่าน ถนนประเภทนี้ ได้แก่ ถนนที่มีขนาดเขต ทาง ตั้งแต่ 14.00 เมตร ขึ้นไป

1.1.4 ถนนสายย่อย เป็นถนนเดิมที่มีอยู่แล้วแต่ไม่ได้ กำหนดไว้ในแผนผังแสดงโครงการคมนาคมและขนส่ง หรืออาจจะ เป็นถนนตัดใหม่ เพื่อรองรับปริมาณการจราจรจากถนนสายรอง เข้าสู่ที่พักอาศัย ภายในเขตเทศบาล ทั้งนี้ต้องมีขนาดเขตทาง เพียงพอในการป้องกันอัคคีภัย และบรรเทาสาธารณภัยได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ภาพที่ 3.9 แสดงเส้นทางคมนาคมและขนส่งของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ระบบสาธารณูปโภค

2.1) การประปา เทศบาลตำบลแสนสุข มีการประปา บางแสน ซึ่งอยู่ภายใต้การดำเนินการของการประปาภูมิภาค จังหวัดชลบุรี ให้ บริการน้ำประปา โดยอาศัยน้ำดิบจากอ่างเก็บน้ำบางพระ ผลิตน้ำจากโรงกรอง น้ำบางพระ ประมาณ 33,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน จ่ายน้ำให้แก่การประปา ชลบุรี การประปาบางแสน และการประปาศรีราชา เฉพาะการประปาบางแสน สามารถจ่ายน้ำได้วันละ 5,065 ลูกบาศก์เมตร ให้บริการแก่ผู้ใช้น้ำ 3,720 ราย คิดเป็นร้อยละ 72 ของประชากร ภายในเขตเทศบาลฯ

2.2) การระบายน้ำและการบำบัดน้ำเสีย ระบบระบายน้ำ ของเทศบาลตำบลแสนสุข ปัจจุบันเป็นระบบรวม จุดทิ้งน้ำแต่ละจุด จะทิ้งน้ำลงใน ทะเล หรือลำรางสาธารณะประโยชน์ ซึ่งจะไหลระบายลงสู่ทะเลอีกเช่นกัน ระบบ ท่อระบายน้ำมีทั้งท่อกลม และท่อสี่เหลี่ยม ท่อกลมมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ตั้งแต่ 0.40 ถึง 1.00 เมตร และท่อสี่เหลี่ยมขนาด 1.00 เมตร x 2.00 เมตร

ปัจจุบันเทศบาลตำบลแสนสุข ประสบปัญหาน้ำท่วม เนื่องจากสภาพชายฝั่งของจังหวัดชลบุรี เอียงลาด จากทิศตะวันออกลงสู่ชายฝั่ง ทะเล น้ำท่าที่ไหลระบายมาตามพื้นที่ดิน จะถูกทางรถไฟสายฉะเชิงเทรา-สัตหีบ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 และยานชุมชนขวางกั้นทางระบายน้ำอยู่ ทำให้น้ำ ไหลระบายลงสู่ทะเลได้ช้า ประกอบกับเส้นทางระบายน้ำตามธรรมชาติขาดการ ดูแลบำรุงรักษา ทำให้ตื้นเขิน และถูกบุกรุกโดยราษฎร

นอกจากปัญหาน้ำท่วมแล้ว หากชุมชนมีการขยายตัว หนาแน่นมากขึ้นในอนาคต การระบายน้ำเสียลงสู่ทะเลโดยตรง จะทำให้คุณภาพ น้ำทะเลเสื่อมลง เกิดผลกระทบต่อการท่องเที่ยวที่ต้องอาศัยชายฝั่งทะเลเป็นปัจจัย ดึงดูดที่สำคัญ ในพ.ศ. 2533 - 2534 เทศบาลฯ มีโครงการที่จะจัดสร้างบ่อ บำบัดน้ำเสีย 2 แห่ง บริเวณคลองบางเป้ง สำหรับบำบัดน้ำเสียจากชุมชน ด้าน ทิศเหนือ และด้านหลังมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน สำหรับบำบัดน้ำ เสียจากชุมชนด้านทิศใต้ ปัจจุบันอยู่ในระหว่างการจัดหาที่ดิน และงบประมาณ

2.3) การกำจัดขยะมูลฝอย ปัจจุบันเทศบาลตำบลแสนสุข มีประชากรรวมทั้งสิ้น 25,828 คน มีปริมาณขยะวันละ 65 ลูกบาศก์เมตร หรือ 25 ตัน แต่มีรถขนขยะขนาด 3:5 ตัน เพียง 3 คัน กำจัดโดยทิ้งไว้ให้ย่อยสลาย กลางแจ้ง และเผาในที่ทิ้งขยะบริเวณระหว่างแหลมแท่นกับอ่างศิลา

2.4) ไฟฟ้า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค บางแสน เป็นหน่วย งานให้บริการครอบคลุมพื้นที่เขตเทศบาลตำบลแสนสุข ตำบลอ่างศิลา ตำบลห้วย ไข่ขาว และตำบลเหมือง

ในส่วนขอเขตเทศบาลตำบลแสนสุข มีผู้ใช้ไฟประเภท
อยู่อาศัย จำนวน 6,065 ราย ใช้กระแสไฟ 776,986 หน่วย/เดือน และให้
บริการไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน 38 ราย ใช้กระแสไฟรวม 60,541 หน่วย/เดือน
(สถิติเดือนกุมภาพันธ์ 2534)

ตารางที่ 3.48 แสดงจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าภายในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข

เดือน/ปี	ไฟประเภทผู้อยู่อาศัย		ไฟฟ้าสาธารณะ	
	ผู้ใช้(ราย)	กระแสไฟ(หน่วย)	ผู้ใช้(ราย)	กระแสไฟ(หน่วย)
กันยายน 2533	2,343	331,009	38	49,871
ตุลาคม 2533	2,328	309,977	38	49,546
พฤศจิกายน 2533	6,009	765,033	38	54,529
ธันวาคม 2533	6,003	668,309	38	46,708
มกราคม 2533	6,040	650,940	38	65,818
กุมภาพันธ์ 2533	6,065	776,986	38	60,541

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค บางแสน

2.5) โทรศัพท อยู่ภายใต้การดำเนินการของสำนักงาน
บริการโทรศัพทบางแสน ซึ่งให้บริการครอบคลุมพื้นที่เขตเทศบาล ตำบลแสนสุข
ตำบลอ่างศิลา และตำบลห้วยกะปิ ในปัจจุบันสามารถให้บริการเลขหมายโทรศัพท
ได้จำนวน 3,072 เลขหมาย และภายในต้นปี พ.ศ. 2535 นี้ องค์การโทรศัพท
มีโครงการจัดตั้งชุมสายโทรศัพทหนองมน ซึ่งจะสามารถขยายเลขหมายโทรศัพท
ได้เพิ่มขึ้นอีก 3,072 เลขหมาย

3.8.8 การใช้ที่ดิน

การใช้ที่ดินในปัจจุบัน มีพื้นที่ปลูกสร้างอาคารของเทศบาลตำบล
แสนสุข มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 7.9538 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 37.26
ของพื้นที่เทศบาลฯ พื้นที่ส่วนที่เหลือเป็นพื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ว่าง และพื้นที่อื่น ๆ
(ตารางที่ 3.49)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

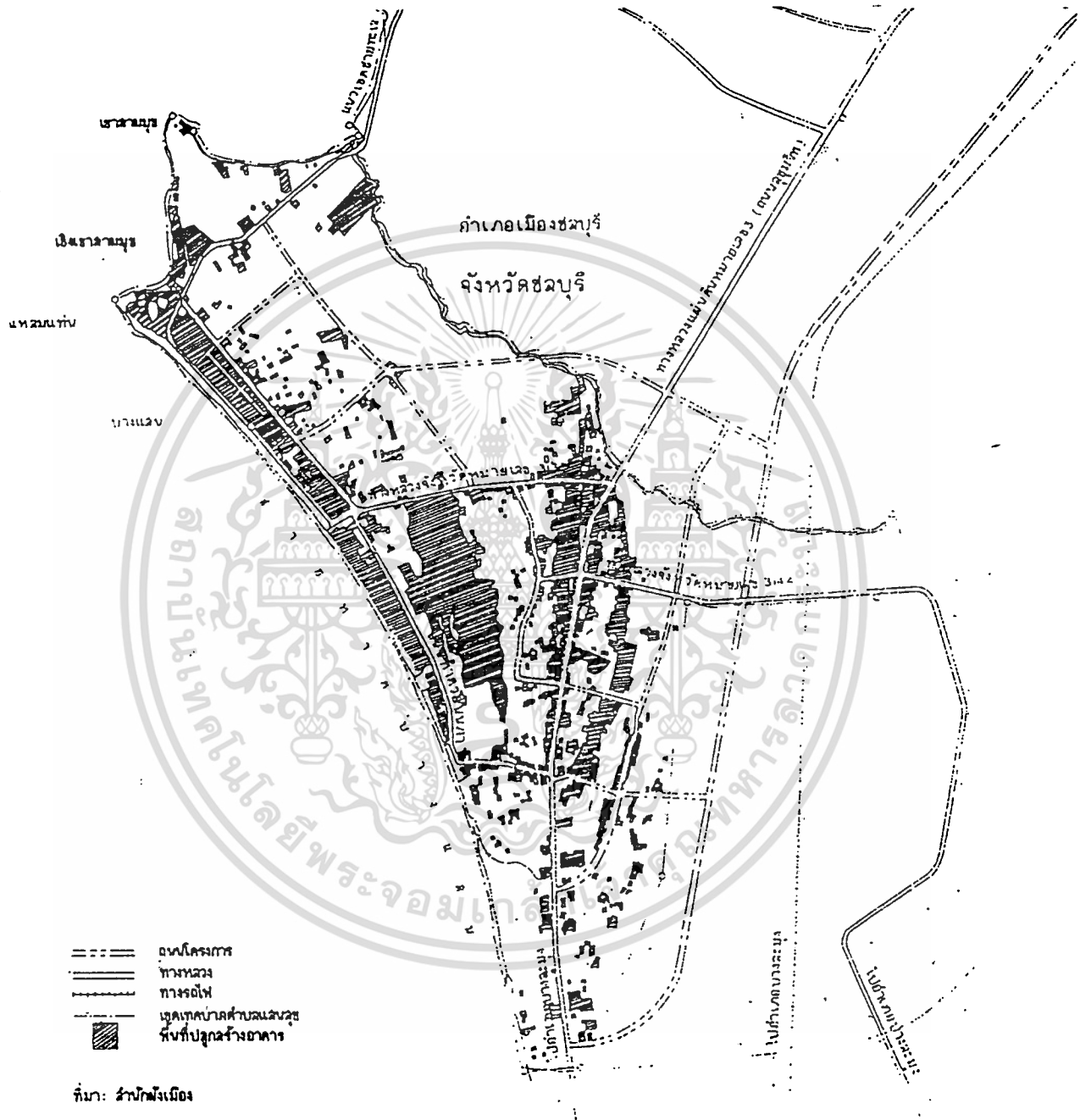
พื้นที่ปลูกสร้างอาคารส่วนใหญ่เป็นบ้านพักอาศัย 2.8553 ตารางกิโลเมตร รองลงมา ได้แก่ สถาบันการศึกษา 1.2992 ตารางกิโลเมตร ย่านการค้า 0.8542 ตารางกิโลเมตร ศาสนสถาน 0.3486 ตารางกิโลเมตร และย่านอุตสาหกรรม 0.2368 ตารางกิโลเมตร ตามลำดับ ส่วนที่เหลือเป็นสถานที่ราชการ โกดังสินค้า และเลี้ยงสัตว์

ลักษณะการใช้ที่ดินเกาะกลุ่มเป็นแนวยาว 2 บริเวณ คือ บริเวณชายฝั่งทะเล ได้แก่ บ้านสามมุข บ้านแหลมแท่น บ้านบางแสน1 และบ้านบางแสน2 อีกบริเวณหนึ่งก็คือ บริเวณพื้นที่ฝั่งตะวันออกของถนนสุขุมวิท การใช้ที่ดินในบริเวณนี้ ส่วนใหญ่เป็นย่านพักอาศัย ย่านพาณิชย์กรรม และโรงงานอุตสาหกรรม

ตารางที่ 3.49 แสดงการใช้ที่ดิน เทศบาลตำบลแสนสุข ปัจจุบัน

ประเภท	ตารางกิโลเมตร	ร้อยละ
ย่านพักอาศัย	2.8553	13.37
ย่านการค้า	0.8542	4.00
ย่านอุตสาหกรรม	0.2368	1.11
โกดังสินค้า	0.0563	0.26
สถานศึกษา	1.2992	6.00
ศาสนสถาน	0.3486	1.63
บริเวณราชการ	0.1382	0.65
สาธารณูปโภค และ สาธารณูปการ	0.0333	0.16
ถนน ซอย	0.8726	4.09
เลี้ยงสัตว์	0.1472	0.69
ที่ว่าง	13.3942	62.74
แม่น้ำ ลำคลอง บ่อน้ำ	1.1121	5.21
รวม	21.348	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับราชการใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ที่มา : คำนวณด้วยเครื่องวัดแผนที่จากแผนที่การใช้ที่ดิน พ.ศ. 2526
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
กองสำนักงานผังเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแต่งหรือหาประโยชน์อื่นใดจากเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ภาพที่ 3.10 แสดงพื้นที่ปลูกสร้างอาคาร

3.9 การศึกษาข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม

3.9.1 บทบาทและหน้าที่ของโครงการ

1) บทบาทของโครงการ เป็นการตอบสนองจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น ด้านความต้องการที่พักและสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อความบันเทิง อีกทั้งยังเป็นการตอบสนองตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 แผนการพัฒนาการท่องเที่ยว แผนพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก และแผนของกรมธนารักษ์ เพื่อเป็นแหล่งสร้างงานให้กับท้องถิ่น ที่มีจุดมุ่งหมายกระจายรายได้ให้กับประชาชน พร้อมทั้งเป็นการพัฒนาพื้นที่ให้ได้ประโยชน์สูงสุด

2) หน้าที่ของโครงการ โครงการนี้มีหน้าที่เป็นส่วนที่ให้บริการทางด้าน

2.1) ด้านที่พัก เป็นการอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว นักธุรกิจ และนักลงทุน ที่เดินทางไปยังจังหวัดชลบุรี และจังหวัดใกล้เคียง

2.2) ด้านแหล่งบันเทิง เป็นส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ และความบันเทิง สำหรับผู้ที่ต้องการการพักผ่อน

2.3) ด้านอาหาร และเครื่องดื่ม เป็นส่วนที่อำนวยความสะดวกในเรื่องอาหาร การนัดหมาย และการจัดเลี้ยง

2.4) ด้านกิจกรรมสันทนาการ เป็นส่วนช่วยเสริมให้ผู้ที่มาใช้โครงการเกิดความเพลิดเพลิน เช่น สระว่ายน้ำ สนามเทนนิส สนุกเกอร์ เป็นต้น

3.9.2 การดำเนินงานของโครงการ

1) ลักษณะทั่วไปในการบริหาร ในการบริหารงานหรือดำเนินงานของโครงการนั้น มีความแตกต่างจากการดำเนินงานประเภทอื่น ๆ เพราะจะต้องให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง ทำให้ต้องมีผู้บริหารและพนักงานปฏิบัติงานกันต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อให้บริหารงานของโครงการไปด้วยดี มีประสิทธิภาพในการทำงาน จึงต้องมีการแบ่งสายงานการบริหารงาน มีนโยบายและระบบการทำงาน ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีที่จอดรถและต้องอ้างถึงเจ้าของอาคารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้งาน โดยสามารถจัดลำดับของโครงการในการบริหารได้ ดังนี้

1.1) เจ้าของโครงการหรือบริษัทเจ้าของโครงการ (PROJECT OWNER OR OWNING COMPANY) อาจเป็นบุคคลธรรมดาหรืออาจจะรวมทุนกันหลาย ๆ คน ในรูปของบริษัท ซึ่งตั้งขึ้นโดยการแบ่งทุนออกเป็นหุ้น ๆ ละเท่า ๆ กัน ผู้ถือหุ้นเหล่านี้ต่างรับผิดชอบจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ยังส่งชำระไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตนถือ แต่ถ้าหากผู้ถือหุ้นบางคนจะแสดงความจำนงขอรับผิดชอบโดยไม่จำกัดก็ได้ โดยที่ผู้ถือหุ้นนั้นจะต้องเป็นกรรมการของบริษัท

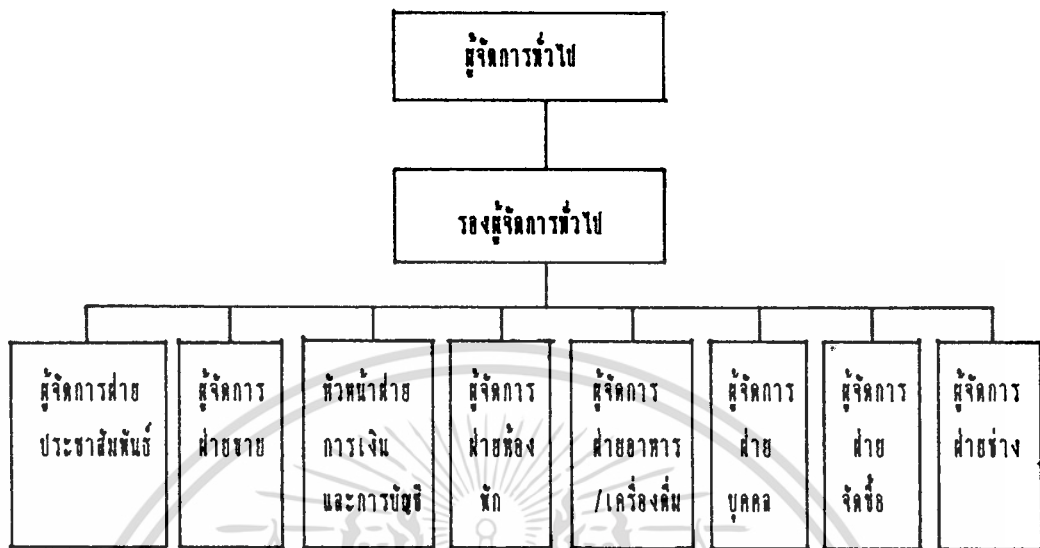
1.2) คณะกรรมการโครงการ (BOARD OF DIRECTOR) คณะกรรมการเป็นคณะบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งที่ผู้ถือหุ้นเลือกเข้ามาจัดการโครงการและเนื่องจากโครงการได้ก่อตั้งในรูปบริษัทจะมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีสิทธิและหน้าที่แต่ในการดำเนินงานต้องอาศัยคณะกรรมการ เป็นผู้ดำเนินงาน กรรมการของโครงการจะมีกี่คนก็ได้ แต่ขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด การตัดสินใจใด ๆ จะต้องกระทำในที่ประชุมคณะกรรมการ ซึ่งมีประธานกรรมการเป็นประธาน ซึ่งคณะกรรมการโครงการมีหน้าที่หลักเพื่อจัดวางนโยบายและวัตถุประสงค์ที่สำคัญ ตลอดจนคอยแนะนำและควบคุมพนักงานของบริษัท ให้ดำเนินงานไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์

1.3) ผู้จัดการโครงการ (GENERAL MANAGER) มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบการดำเนินงานทั้งหมดของโครงการ โดยได้รับมอบหมายหน้าที่จากคณะกรรมการของโครงการ มีหน้าที่หลัก ดังนี้

- ควบคุมดูแลและแนะนำการปฏิบัติงานของทุกหน่วยงาน ยกเว้นแผนการเงิน
- ดูแลควบคุมเจ้าหน้าที่และพนักงานให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบ
- กำหนดแนวทางและวางแผนการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ
- เสนอรายงานเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของโรงแรมกับคณะกรรมการ

โดยทั่วไปสำหรับในโครงการขนาดใหญ่ มักมีผู้ช่วยผู้จัดการ เช่น ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป (GENERAL ASSISTANT MANAGER) ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบริการ (EXECUTIVE ASSISTANT MANAGER) ทั้งนี้ก็เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากขึ้น โดยทำแผนภูมิแสดงการบริหารงาน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4) โครงสร้างขององค์กร แบ่งตามลักษณะการดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ ได้ 9 แผนก คือ

1. ฝ่ายขาย (SALES DEPARTMENT)
2. ฝ่ายควบคุมบัญชีและการเงิน (CONTROLLERT AND ACCOUNTING DEPARTMENT)
3. ฝ่ายห้องพัก (ROOMS DIVISION)
4. ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD AND BEVERAGE DEPARTMENT)
5. ฝ่ายบุคคล (PERSONAL DEPARTMENT)
6. ฝ่ายจัดซื้อ (PURCHASING DEPARTMENT)
7. ฝ่ายประชาสัมพันธ์ (PUBLIC RELATION DEPARTMENT)
8. ฝ่ายวิศวกรรม (ENGINEERING DEPARTMENT)
9. แผนกงานส่วนย่อย (MINORS DEPARTMENT)

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ฝ่ายขาย มีผู้จัดการฝ่ายขาย (SALE MANAGER) เป็นผู้รับ

ผิดชอบงานด้านการขายของโครงการทั้งหมด รับคำสั่งโดยตรงจากผู้จัดการทั่วไป (G.M.) มีหน้าที่ดังนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 ดำเนินงานการขายทั้งหมดของโครงการ เช่น การขาย ห้างพัก อาหารและเครื่องดื่ม การจัดเลี้ยง การจัดประชุมสัมมนา การจัดการแสดง และอื่น ๆ

1.2 ประสานงานกับฝ่ายอื่น ๆ โดยเฉพาะฝ่ายห้องพักและฝ่าย อาหารและเครื่องดื่ม

1.3 ควบคุมการทำงานของพนักงานขาย

1.4 เสนอแนะฝ่ายบริการและเป็นที่ปรึกษาในการเพิ่มยอดขาย ของโครงการ

2. ฝ่ายควบคุมบัญชีและการเงิน (CONTROLLER AND ACCOUNTING DEPARTMENT) มีหัวหน้าฝ่ายการเงินและบัญชี (CONTROLLER) เป็นผู้รับผิดชอบหน้าที่ดังนี้

2.1 ควบคุมการบันทึกรายงานบัญชีทุกประเภท รวมทั้งทรัพย์สินต่าง ๆ

2.2 บริหารงานทั้งหมดที่เกี่ยวกับการเงินและบัญชีของฝ่ายต่าง ๆ

2.3 ควบคุมดูแลเงินสดและทรัพย์สินอื่น ๆ

2.4 ทำงานสัมพันธ์กับทุกฝ่าย ทุกแผนก ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดและรักษาระบบการควบคุมภายใน การตรวจสอบรายละเอียด เกี่ยวกับการตรวจสอบรายรับ - รายจ่าย และทรัพย์สิน การปฏิบัติในด้านกฎหมาย เช่น การเสียภาษี การโอนเงินต่างประเทศ เป็นต้น สามารถแบ่งตามหน้าที่ใหญ่ ๆ ได้ 4 แผนก คือ

2.4.1 แผนกบัญชี มีหน้าที่

- ตรวจสอบ ควบคุมรายได้และรายจ่ายทั้งหมด
- ควบคุมด้านสวัสดิการของพนักงาน
- ควบคุมชั่วโมงการทำงาน การจ่ายค่าแรง การจ่ายค่าทำงานล่วงเวลา

2.4.2 แผนกพิมพ์ มีหน้าที่รวบรวมบิลจากทุกแผนก ทำหลักฐานบันทึกรายละเอียดของแขกที่มาพัก ซึ่งได้จากฝ่ายต้อนรับ และยังคงต้องทำเป็น VISITOR LEDER (บัญชีแยกประเภทนักท่องเที่ยว) และมีส่วนตรวจสอบบัญชีอยู่ ณนี้ด้วย

2.4.3 แผนกการเงิน มีหน้าที่รวบรวมเงินทั้งหมด ทั้งเงินที่รับจากแขก ภัตตาคาร ห้างอาหารต่าง ๆ โดยรับเงินส่งบิลและเงินสดมาอย่างแคชเชียร์ส่วนกลาง จนกระทั่งรายได้ที่มาจากค่าเช่าร้านค้า ควรจะแยกพนักงาน แผนก

การเงินออกจากแผนกอื่น ๆ โดยเด็ดขาด

2.4.4 แผนกสถิติบัญชี มีหน้าที่ปฏิบัติงานและรับผิดชอบตามลำดับ ดังนี้

- 1) หัวหน้าฝ่ายการเงินและบัญชี (CONTROLLER) ควบคุมดูแลเกี่ยวกับการเงิน บัญชีและทรัพย์สินต่าง ๆ
- 2) ผู้ช่วยฝ่ายการเงินและการบัญชี (ASSITTANT CONTROLLER) ทำหน้าที่แทนหัวหน้าฝ่ายการเงินและบัญชี ในด้านการเงินและบัญชี ทั้งหมด รับผิดชอบงานบัญชีโดยควบคุมดูแลให้พนักงานในฝ่ายปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) สมุหบัญชี (CHIEF ACCOUNTANT) รับผิดชอบต่อรายงานการเงิน ตลอดจนการวิเคราะห์ด้านการเงิน งานหลักคือ การจัดเตรียมรายงานประจำเดือนในเรื่องบัญชี กำไร - ขาดทุน งบดุลย์ การจัดทำรายละเอียดในบัญชีรวม และบัญชีแยกประเภท และการจัดเตรียมวิเคราะห์บัญชีประจำเดือน
- 4) ผู้ควบคุมต้นทุนอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD AND BEVERAGE CONTROLLER) มีหน้าที่ควบคุมการขายอาหารและเครื่องดื่ม งานหลักคือ การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนของอาหารและเครื่องดื่ม การตรวจและทดสอบการเก็บของประจำวัน การควบคุมและดูแลรักษาของอาหารและเครื่องดื่ม ในปริมาณและคุณภาพ และการเปรียบเทียบกับคู่แข่งชั้นในเรื่องการตลาด
- 5) ผู้จัดการฝ่ายสินเชื่อ (CREDIT MANAGER) ทำการควบคุมดูแลและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อและการเก็บเงิน งานหลักคือ การตรวจสอบประเมินเงินเชื่อ เกี่ยวกับการชำระหนี้ของลูกค้า การพิจารณาขยายสินเชื่อ เป็นต้น
- 6) เจ้าหน้าที่ตรวจสอบบัญชีรายได้ (INCOME AUDITOR) รับผิดชอบเกี่ยวกับการตรวจสอบรายได้ได้ประจำวัน การตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการรับเงินและตรวจสอบรูปบัญชีรายวัน มีผู้จ่ายคือ ตัวพนักงานคนตรวจสอบ (HEAD CHECKER) ซึ่งเป็นผู้ควบคุม การปฏิบัติงานของ แคชเชียร์ห้องอาหาร (F & B CASHIERS) และแคชเชียร์ส่วนหน้า

3. ฝ่ายห้องพัก (ROOM DIVISION) มีผู้จัดการฝ่ายห้องพัก (ROOM DIVISION MANAGER) เป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบของทุกแผนกที่เกี่ยวข้องและทำงานสัมพันธ์กับฝ่ายห้องพัก มีขอบข่ายงานกว้างขวาง จึงต้องมีผู้ช่วยและผู้ได้บังคับบัญชาจำนวนมาก ดังนี้

เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายห้องพัก (ASISTANT ROOMS DIVISION MANAGER) มีหน้าที่ดูแลการปฏิบัติงานของแผนกต่าง ๆ ในฝ่ายห้องพัก ประสานงานกับแผนกบริการส่วนหน้าและฝ่ายขาย จัดทำนโยบายเกี่ยวกับอัตราค่าห้องพัก ควบคุมปริมาณและคุณภาพของห้องพัก

3.2 ผู้จัดการแผนกส่วนหน้า มีหน้าที่ดูแลการปฏิบัติงานของแผนกส่วนหน้าทั้งหมด ประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ลักษณะการทำงานของแผนกนี้แบ่งออกเป็น

1) แผนกต้อนรับ (RECEPTION DEPARTMENT) มีหน้าที่ในการต้อนรับแขกที่มาลงทะเบียน แผนกนี้จะทำงานร่วมกับแผนกเก็บกระเป๋าเดินทาง (PACKAGE DEPARTMENT)

2) แผนกส่งจองห้องพัก มีหน้าที่ในการต้อนรับแขก ทำทะเบียนผู้เข้าพัก จัดทำ REGISTRATION FORM และ ARRIVAL NOTIFICATION เพื่อจะส่งไปยังแผนกต่าง ๆ เช่น แผนกโทรศัพท์ แผนกประชาสัมพันธ์ แผนกแม่บ้าน ฝ่ายนี้จะทำ PACKAGE CLERK เพื่อให้ทราบถึงการย้ายที่แล้ว นอกจากนี้ยังมีหน้าที่สำรวจห้องล่วงหน้า ลงชื่อผู้ที่มาพัก และมีหน้าที่ทำสถิติในการจำหน่ายห้องเพื่อให้ทราบว่ามียอดได้เฉลี่ยห้องละเท่าไร

3) แผนกกระเป๋าเดินทาง (PACKAGE DEPARTMENT) โดยมากจะมี PORTER'S STATION คู่มือทางเข้าลิฟท์ และทางเข้าออกของแขกที่จะ CHECK IN - OUT ในแผนกนี้ประกอบด้วย

- หัวหน้าพนักงานรับใช้ (BELL BOY OR PORTER) มีหน้าที่ยกหีบห่อและสัมภาระของแขก นับตั้งแต่วาระแรกที่แขกเข้ามาถึง

- พนักงานแจ้งข่าว (PAGE BOY) สำหรับในกรณีที่ไม่มีพนักงานแจ้งข่าวทางเสียงให้แขกทราบว่า มีใครติดต่อมาก็จะใช้พนักงานแจ้งข่าวนี้เดินไปตามจุดต่าง ๆ ที่คาดว่าแขกจะนั่งพักผ่อนอยู่

4) แผนกของหาย (LOST AND FOUNG) มีหน้าที่รับแจ้งและตรวจค้นหาของที่หายไป สิ่งของที่ค้นพบหรือแขกที่มาพักลืมไว้ในห้องใดก็ตาม ต้องลงบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ถ้ามีผู้มาขอคืนก็จะให้คืนรับ

5) แผนกโทรศัพท์ (DEPERATOR DEPARTMENT) มีหน้าที่ในการต่อสายโทรศัพท์ทั้งภายในและภายนอก ซึ่งอาจจะมีส่วนทำงานแยกจากแผนกต้อนรับ

6) แผนกไปรษณีย์และพัสดุภัณฑ์ (MAIL AND POSTAGE DEPARTMENT) มีหน้าที่จัดการเกี่ยวกับไปรษณีย์ภัณฑ์ที่เข้ามา ได้แก่ โทรเลข และไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีหน้าที่ต้องแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ จัดหมายต่าง ๆ และต้องตรวจสอบว่าสิ่งต่าง ๆ ที่ว่านั้นได้ส่งไปถึงแก่ผู้พักแล้ว

7) แผนกเก็บบิลล์ (BILLING DEPARTMENT) มีหน้าที่รวบรวมบิลล์ทั้งหมดที่แยกจ่ายจากส่วนบริการต่าง ๆ

8) แผนกเก็บเงินล่วงหน้า (FRONT OFFICE CASHIER DEPARTMENT) มีหน้าที่รับเงินจากแขกผู้มาพัก

9) แผนกแลกเปลี่ยนเงินตรา (MONEY CHANGER)

3.3 หัวหน้าแผนกแม่บ้าน (EXECUTIVE HOUSEKEEPER) มีหน้าที่ดูแลจัดการเกี่ยวกับความสะอาดเรียบร้อยทั้งหมด รวมทั้งอำนวยความสะดวกในด้านเครื่องใช้ไม้สอย และสิ่งต่าง ๆ ที่แขกต้องการ ประกอบด้วยแผนกต่าง ๆ ดังนี้

1) LINE DEPARTMENT เป็นคลังเก็บรักษาผ้าทุกชนิดที่ใช้อยู่ ทั้งเครื่องแบบพนักงานด้วย เป็นแผนกเก็บและเบิกจ่ายผ้าต่าง ๆ

2) LAUNDRY DEPARTMENT เป็นส่วนซักรีดผ้า และเครื่องแบบพนักงาน รวมทั้งเสื้อผ้าของแขกที่ต้องการให้ซัก แล้วจัดส่งเสื้อผ้าของแขกไปยังห้องพัก

3) HOUSE PHYSICIAN DEPARTMENT เป็นแผนกให้บริการตรวจรักษาแก่พนักงาน และแขกผู้มาพักด้วย

4) SEAMSTRESSES DEPARTMENT เป็นแผนกซ่อมเสื้อผ้าต่าง ๆ ที่ชำรุด

5) REPAIRING DEPARTMENT เป็นแผนกซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องใช้ไม้สอยเล็ก ๆ น้อย ๆ

6) GARDENING เป็นแผนกจัดสวน ดูแลไม้ประดับและจัดดอกไม้ ต้นไม้ประดับ ในส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

3.4 หัวหน้ารักษาความปลอดภัย มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านการรักษาความปลอดภัยแก่แขกผู้มาพัก และพนักงาน รวมทั้งทรัพย์สิน เจ้าหน้าที่ในแผนกนี้ประกอบด้วย

- ผู้ช่วยหัวหน้ารักษาความปลอดภัย (ASSISTANT CHIEF SECURITY OFFICER)
- ผู้ควบคุมยาม (SECURITY GUARD SUPERVISOR)
- ยามรักษาเวลา (SECURITY GUARD TIME KEEPER)
- ยามที่จอดรถ (SECURITY GUARD PARKING LOT)
- ยามตรวจ (SECURITY GUARD PATROL)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและตั้งอ้างอิงถึงเจ้าชอนเอกสารฉบับนี้ที่มีการนำไปใช้

4. ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD AND BEVERAGE DEPART-

MENT) มีผู้จัดการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD AND BEVERAGE) เป็นผู้รับผิดชอบ หน่วยงานของฝ่ายนี้แบ่งออกเป็น

4.1 ส่วนบริการอาหาร (FOOD SERVICE) แบ่งตามลักษณะการบริการได้เป็น

- RESTAURANG บริการอาหารแก่แขกและผู้ให้บริการจากภายนอก ในลักษณะอาหารเป็นมือ

- COFFEE SHOP บริการอาหารแก่แขกและผู้ให้บริการจากภายนอก โดยบริการอาหารแบบที่เตรียมได้ง่ายและรวดเร็ว มักเปิดบริการตลอด 24 ชั่วโมง

- BANGUET เป็นส่วนบริการสถานที่ อาหารและเครื่องดื่มที่ใช้สำหรับงานจัดเลี้ยง

4.2 ส่วนบริการเครื่องดื่ม (BAR AND COCKTAIL LOUNGE) บริการเครื่องดื่มต่าง ๆ อาจมีดนตรี การแสดงด้วย

4.3 ROOM SERVICE DEPARTMENT เป็นส่วนที่ตอบรับคำสั่งจากห้องพักเพื่อนำอาหารและเครื่องดื่มไปบริการ

4.4 KITCHEN DEPARTMENT อาหารและของว่างจะถูกผลิตขึ้นที่นี่ โดยทั่วไปครัวจะอยู่รวมกัน ยกเว้น COFFEE SHOP ซึ่งอาจมีครัวสำรอง (AUXILIARY KITCHEN) แยกต่างหาก แผนกครัวจะแยกเป็นฝ่ายเตรียมอาหาร ฝูยผลิตอาหาร ฝ่ายทำขนมปัง ฝ่ายซ่อมบำรุง แผนกเก็บของและอาหาร พนักงานในส่วนนี้ประกอบด้วย

- HEAD CHEF (หัวหน้าพ่อครัว) รับผิดชอบในการจัดเตรียมและผลิตอาหารทุกชนิด คำนวณต้นทุนและแรงงานที่จะใช้ในการผลิตอาหาร

- SOUS CHEF (ผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัว)

- COOKS (พ่อครัว) เป็นหัวหน้าคนงานผลิตอาหาร โดยรับคำสั่งจาก SOUS CHEF รับผิดชอบการผลิตอาหารคาว หวาน ต่าง ๆ

- NIGHT CHEF รับผิดชอบการจัดเตรียมและผลิตอาหารสำหรับงานจัดเลี้ยง

- PASTRY CHEF รับผิดชอบการเตรียมและผลิตอาหารประเภทแป้ง เช่น ขนมปัง คุกกี้ โดยขึ้นตรงต่อ HEAD CHEF

- SWING COOK จะทำงานแทนเมื่อมีคนงานหยุดลง งานจะต้องทำหน้าที่ได้ทุกอย่าง และไม่มีตารางเวลาทำงานที่แน่นอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ลีทซิ่งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
(PANGE) และทอด

- BROILER COOK รับผิดชอบการเตรียมอาหารที่ใช้ความร้อนสูง เช่น สเต็ก

- SOUP COOK ทำหน้าที่เตรียมซุปต่าง ๆ ทั้งร้อน - เย็น

- COLD MEAT MAN ทำหน้าที่เตรียมอาหารที่ไม่ต้องใช้ความร้อนสูง เช่น แชนวีส สลัด อาหารทะเล

- BREAKFAST COOK ทำหน้าที่เตรียมอาหารเช้า เช่น ไข่ดาว เบคอน อาจทำหน้าที่เป็น FIRE COOK หลังจากอาหารเช้าแล้ว

- BUTCHER ทำหน้าที่ตัด แล่เนื้อชนิดต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ปรุงอาหาร

- BAKERY ทำหน้าที่ตามคำสั่งของ PASTRY CHEF

- NIGHT SECOND COOK ช่วยบริการอาหารกลางวัน จัดเตรียมเครื่องปรุงเพื่อใช้ในมื้อต่อไป และจัดเตรียมสถานที่สำหรับอาหารค่ำด้วย

- VEGETABLE ทำหน้าที่ทำความสะอาดผักสดทุกชนิดที่ใช้เตรียมอาหาร

5. ฝ่ายบุคคล (PERSONAL DEPARTMENT) มีหน้าที่ปกครองดูแลพนักงาน จัดหาพนักงานมาบรรจุใหม่ ควบคุมรายได้ให้เหมาะสมกับค่าครองชีพ กำหนดสถานที่ความเป็นอยู่ สวัสดิการ รวมไปถึงการศึกษา อบรมพนักงานให้มีความรู้ด้านเหตุการณ์ โดยมีหน้าที่ ดังนี้ ทำทะเบียนและประวัติของพนักงาน จัดครัวและห้องอาหารพนักงาน จัดยานพาหนะให้พนักงาน จัดที่พัก ที่เก็บของให้แก่พนักงาน

6. ฝ่ายจัดซื้อ (PURCHASING DEPARTMENT) มีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (PURCHASING MANAGER) เป็นผู้รับผิดชอบ มีหน้าที่ดังนี้

- จัดซื้อของตามที่ฝ่ายต่าง ๆ ต้องการ

- ปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิดกับฝ่ายบริหาร และพนักงานตรวจบัญชี โดยเฉพาะเรื่องการควบคุมการจัดซื้อ

- บริหารงานร่วมกับคลังพัสดุ ในเรื่องงบประมาณต้นทุน งานด้านบุคลากร การประกันภัย การพิจารณาแหล่งซื้อ กฎหมายเกี่ยวกับการจัดซื้อ คุณภาพและปริมาณของสิ่งที่จัดซื้อ ราคาและฤดูกาลของสิ่งที่จัดซื้อ ตลอดจนการเก็บรักษาและการจ่ายสิ่งที่จัดซื้อแก่ฝ่าย หรือแผนกต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามนำไปออกเผยแพร่และต้องแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ฝ่ายประชาสัมพันธ์ (PUBLIC RELATION DEPARTMENT) มี

ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์ (PUBLIC RELATION MANAGER) เป็นผู้รับผิดชอบงานในฝ่ายมีหน้าที่

- เชื่อมโยงข่าวสารกับสื่อมวลชน และพนักงาน รวมทั้งผู้มาติดต่อ เช่น พวกที่มาขอข้อมูลไปทำวิทยานิพนธ์ เป็นต้น
 - ทำให้โรงแรมของตนเป็นที่รู้จักแพร่หลายในแง่ดีแก่คนทั่วไป
- เจ้าหน้าที่ในส่วนนี้ประกอบด้วย พนักงานประชาสัมพันธ์ (PUBLIC RELATION OFFICERS) ช่างภาพ ช่างสำรวจ

8. ฝ่ายวิศวกรรม (ENGINEERING DEPARTMENT) ทำหน้าที่ควบคุมบำรุงรักษา และซ่อมแซมรับผิดชอบงานช่างทั้งหมด แบ่งเป็นแผนกใหญ่ ๆ ดังนี้

8.1 แผนกควบคุมและปฏิบัติการ ประกอบด้วย

- หัวหน้าวิศวกร (CHIEF ENGINEER)
- ผู้ช่วยหัวหน้าวิศวกร (ASSISTANT CHIEF ENGINEER)
- พนักงานดูแลสำนักงานและห้องเก็บของ (OFFICE & STORE ROOM EMPLOYEES)
- พนักงานควบคุมเครื่องปรับอากาศ
- พนักงานควบคุมโสตทัศนอุปกรณ์ (INCINERATOR MEN)
- พนักงานดับเพลิง (FIREMENT)
- พนักงานควบคุมเครื่องทำน้ำร้อน (BOILER OPERATOR)
- พนักงานควบคุมอุปกรณ์ไฟฟ้า
- พนักงานควบคุมระบบกำจัดน้ำเสีย

8.2 แผนกซ่อมแซมและบำรุงรักษา (REPAIR AND MAINTAINANCE)

- ช่างไม้และช่างซ่อมเฟอร์นิเจอร์ (CARPENTER & FURNITURE)
- ช่างซ่อมเบาะ (UPHOLSTERERS)
- พนักงานบำรุงรักษาพรม (CARPET LAYER & SEQUERS)
- พนักงานซ่อมแซมม่าน (CURTAIN REPAIRED)
- ช่างสีและกระดาษปิดฝาผนัง (PAINTER & PAPER HANGERS)
- ช่างเครื่องทั่วไป (GENERAL MACHINES)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่ทำการนำไปใช้

- ช่างประปาและช่างซ่อมแซมระบบไอน้ำ (PUMBER & STEAM FETTERS)
- ช่างไฟฟ้า
- พนักงานตกแต่งสวนและสนาม
- ช่างเครื่องปรับอากาศและระบบระบายอากาศ

9. แผนกงานส่วนย่อย (MINOR DEPARTMENT)

9.1 แผนกธุรกิจการค้า (BUSINESS DEPARTMENT) ดำเนินการตามนโยบายการค้า ตามนโยบายการบริการโครงการ ซึ่งอาจดำเนินการเองหรือเปิดให้ผู้อื่นเช่าแล้วเก็บค่าเช่าก็ได้ เช่น แผนกขายบุหรี หนังสือพิมพ์ ร้านขายของที่ระลึก ร้านแต่งผมชาย - หญิง

9.2 แผนกบริการด้านซักรีด (VALET SHOP) ทำหน้าที่เกี่ยวกับการทำความสะอาด และซ่อมแซมเสื้อผ้า รองเท้าของแขกที่มาพัก ประกอบด้วย

- ผู้ควบคุมและผู้ช่วย (SUPER INTENDENT & ASSISTANTS)
- พนักงานรับใบสั่ง (ORDER CLERKS)
- พนักงานลดจำนวนและทำเครื่องหมาย (MARKERS)
- พนักงานคัดเลือกแยกผ้าตามใบสั่ง (STORES)
- พนักงานจัดส่งของ

9.3 แผนกสโมสรมกีฬา (SPORT COMPLEX DEPARTMENT) เป็นแผนกให้บริการแก่ทั้งที่มาพัก และบุคคลภายนอก เป็นส่วนที่หารายได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ประกอบด้วย สระว่ายน้ำ สนามเทนนิส สกุกเกอร์คลับ พนักงานประกอบด้วย ผู้จัดการ พนักงานรับใช้

9.4 แผนกอาคารและลานจอดรถ (GARAGE AND PARKING LOT) ให้บริการแก่แขกผู้ที่มาพักและรถใช้บริการ ประกอบด้วย พนักงานดูแลโรงรถ (GARAGE KEEPER) พนักงานดูแลรถ (GUARDS) พนักงานซ่อมเครื่องยนต์ พนักงานขับรถ

3.9.3 ผู้ใช้โครงการและพฤติกรรมผู้ใช้โครงการ

1) ประเภทของผู้ใช้โครงการ ประเภทของผู้ใช้โครงการแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1) ผู้ใช้บริการ ได้แก่ แขกที่เข้าพักและผู้ที่มาใช้บริการ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกข้างหนึ่งมีให้ตัดแปลงชื่อและตำแหน่งอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
เช่น ห้องพัก ห้องประชุม ห้องจัดเลี้ยง ภัตตาคาร ร้านค้าเช่า เป็นต้น

1.2) ผู้ให้บริการ ได้แก่ พนักงาน เจ้าหน้าที่ในแผนกต่าง ๆ เช่น พนักงานต้อนรับ พนักงานในภัตตาคาร พนักงานในห้องจัดเลี้ยง หรือ พนักงานแม่บ้าน นอกจากนี้ยังรวมถึงผู้บริหารและคณะกรรมการของโครงการด้วย

2) พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ สามารถแบ่งผู้ใช้อาคารออกเป็น 2 ประเภท ใหญ่ ๆ คือ ผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการ ดังมีรายละเอียด ดังนี้

2.1) ผู้ใช้บริการ คือผู้ที่มาใช้บริการต่าง ๆ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.1.1 แยกที่พักแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

- แยกที่มพักเป็นส่วนตัว อาจเป็นนักท่องเที่ยว ที่เดินทางมาเอง หรือมาเป็นครอบครัว หรือเป็นนักธุรกิจ โดยมีรายละเอียด คือ เวลาเข้าใช้ มักเป็นช่วงเย็น-ค่ำ แต่จะไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับเวลาของพาหนะ การเดินทางโดยรถยนต์ รถรับจ้าง และรถบริการ พฤติกรรมเมื่อเดินทางเข้าสู่ LOBBY จะทำการติดต่อที่ FRONT DECK เพื่อติดต่อจองห้องและลงทะเบียน อาจ จะพักผ่อนบริเวณ LOBBY เล็กน้อย แล้วไปพักยังห้องพัก จากนั้นอาจสั่งอาหารไปทานที่ห้องพัก หรือใช้บริการส่วนอื่น ๆ เช่น ภัตตาคาร COFFEE SHOP โรงแรม COAKTAIL LOUNGE หรือ ส่วน RECREATION

- แยกที่เดินทางมาเป็นกลุ่ม โดยผ่านทาง TOUR AGENCY จะมีเวลาพักไม่แน่นอน การเดินทางโดยรถทัวร์ รถบริการ พฤติกรรมเมื่อเดินทางมาถึง แยกทั้งหมดจะเข้าสู่ LOBBY เพื่อนั่งพักผ่อน จากนั้นไกด์ ของ GROUP TOUR จะมาทำการติดต่อและลงทะเบียนห้องพัก จากนั้นนำกุญแจให้แก่สมาชิก และแยกจะไปพักผ่อนที่ห้องพัก หลังจากการพักผ่อนแล้วจะมีการนัดหมาย เพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน เช่น รับประทานอาหาร

2.2) ผู้ให้บริการ แตกต่างกันตามประเภท

2.2.1 ฝ่ายบริหารหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูง

- เวลาทำงาน 8.00 - 12.00 , 13.00 - 18.00 หรือ 18.30 - 21.00 น.

- พฤติกรรม เมื่อเดินทางมาถึง จะดอ กบัตรลงเวลาทำงาน จากนั้นไปปฏิบัติหน้าที่จนหมดเวลาจึงดอ กบัตรลงเวลากลับ

2.2.2 เจ้าหน้าที่

- เวลาทำงาน ทำงานเป็นผลัดเวลา 8.00 - 16.00 , 16.00 - 24.00 , 24.00 - 8.00 ส่วนผู้ที่ทำงานไม่เป็นผลัดจะ

เอกสารอยู่ในช่วง 8.00 - 17.00 ทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและพฤติกรรม เมื่อมาถึงจะไปต่อกับบัตรที่ใช้

TIME KEEPER จากนั้นไปยังห้องแต่งตัวเพื่อเปลี่ยนเป็นชุด FROM แล้วไปปฏิบัติหน้าที่จนหมดเวลาทำงาน แล้วไปตอกบัตรเมื่อเลิกงาน

2.2.3 ลูกจ้างหรือพนักงานบริการ

- เวลาทำงาน แบ่งการทำงานเป็นผลัด
- พฤติกรรม เหมือนเจ้าหน้าที่

3.9.4 การศึกษาอัตรากำลังคนของโครงการ

การประมาณจำนวนบุคคลากรของส่วนโรงแรม ยังไม่มีการกำหนดอัตราที่แน่นอน และมีการเสนอเกณฑ์กันหลายลักษณะ สำหรับโครงการนี้อาศัยแนวทางการคิดจำนวนบุคคลากร คือ จากสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จำนวนพนักงานเฉลี่ยต่อห้องพัก (ทั่วประเทศไทย คือ 1,093 คน และโรงแรมต่างจังหวัดเฉลี่ย 0.509 - 1.315 คนต่อห้องพัก

จากอัตรากำลังคน สามารถแบ่งออกเป็น 2 ระดับ (ตามมาตรฐานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย) ดังนี้

- 1) พนักงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิค เช่น PORTERS , WAITERS ROOM CLEANERS , KITCHEN HELPERS , FRONT DESK CLERKS , TELEPHONE OPERATORS , ACCOUNTING ETC. โดยมีประมาณ 75 % ของพนักงานทั้งหมด
- 2) พนักงานที่ใช้เทคนิคระดับกลาง เช่น BARTENDERS , HEAD WAITERS , KITCHEN SUPERVISORS , CASHIER , HOUSE KEEPER , SECRETARIES , ACCOUNTING ETC. โดยมีประมาณ 16 %
3. พนักงานที่ทำงานเหนือกว่าระดับเทคนิค เช่น FOOD AND BEVERAGE MANAGER , ROOM DIVISION MANAGER , CHIEF ENGINEER , CHIEF ACCOUNTANT , PERSONAL MANAGER ETC. มีประมาณ 6 %
- 4) พนักงานระดับบริหาร เช่น GENERAL MANAGER , MARKETING DIRECTOR ซึ่งมีประมาณ 3 %

3.9.5 องค์ประกอบพื้นฐานของโครงการ

สามารถแบ่งองค์ประกอบพื้นฐานของโครงการเป็นส่วนสำคัญได้

2 ส่วน คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งหากมีให้คัดลอกสิ่งใดและต้องอ้างอิงถึงเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
และใช้บริการ โดยตรง ไม่ว่าจะ เป็นแขกผู้มาพักหรือบุคคลภายนอกทั่วไป เป็นส่วนที่

จะสร้างความพึงพอใจและประทับใจแก่ผู้มาใช้บริการ ดังนั้น การออกแบบในส่วนนี้ จึงต้องมีการตกแต่งอย่างพิถีพิถัน จัดบรรยากาศในส่วนต่าง ๆ ให้เกิดความรู้สึก เชิญชวนให้เข้ามาใช้บริการองดีประกอบที่สำคัญในส่วนนี้ ประกอบด้วย

1. LOBBY
2. FRONT DESK
 - GUEST REGISTRATION
 - ADVANCE RESERVATION
 - MAIL AND KEY
 - CASHIER
3. ADMINISTRATIVE AREA
4. RESTAURANT FACILITIES
5. ELEVATOR AND STAIR LOBBY
6. GUEST FLOOR CORRIDOR
7. GUEST ROOM AND UTILITIES
8. BANQUETING FACILITIES
9. SHOPPING UNITS
10. PUBLIC TOILETS

2. BACK OF THE HOUSE เป็นส่วนที่มีหน้าที่ทำการผลิตแล้ว ส่งไปป้อนให้บริการด้านหน้า (FRONT OF THE HOUSE) เปรียบได้กับหัวใจที่สูบน้ำฉีดอาหารไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ในส่วนนี้เข้าถึงได้เฉพาะเจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้อง เท่านั้น การออกแบบส่วนนี้ต้องให้ปกปิดจากสายตาของผู้ใช้บริการ เพราะการทำงานที่สับสนวุ่นวาย องค์กรประกอบของส่วนนี้ ประกอบด้วย

1. SERVICE ENTRANCE
2. STAFF FACILITIES
3. SERVICE OF ROOM (FLOOR SERVICE)
4. HOUSEKEEPING OFFICE
5. LINEN ROOM
6. LAUNDRY
7. MAINTAINANCE AND WORK SHOP
8. STORAGE
9. ENGINEERING SERVICE
10. FOOD AND BEVERAGE SERVICE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับเอาไว้ใช้ภายในเท่านั้น ไม่ควรนำออกไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือเผยแพร่ข้อมูลใดๆ ที่ปรากฏในเอกสารนี้

รายละเอียดองค์ประกอบของโครงการนี้จะแบ่งตามลักษณะพื้นที่ที่ผู้ใช้สอยและการใช้งานเป็นหลัก ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็นส่วนใหญ่ ๆ ดังนี้

ก. ส่วนโรงแรมและบันเทิง

1. HOTEL ENTRANCE
2. PUBLIC SPACE
3. CONCESSION & SUBRENTAL SPACE
4. FOOD & BEVERAGE SERVICE SPACE
5. GUEST ROOM SPACE
6. GENERAL SERVICE SPACE
7. PARKING SPACE

ข. ส่วนสโมสรกีฬาและสันทนาการ SPECIAL

ACCOMMODATION

1. HOTEL ENTRANCE ทางเข้าเป็นจุดแรกที่แขกผู้ใช้บริการได้พบเห็น หรือเป็นทางเข้าของที่ทำงานและส่วนบริการภายใน สามารถแบ่งได้ดังนี้ -

1.1 MAIN ENTRANCE เป็นทางเข้าหลัก เป็นจุดแรกที่แขกผู้มาพักได้พบเห็น ดังนั้นจึงต้องออกแบบให้มีความดึงดูดและน่าประทับใจ เพื่อให้แขกเกิดภาพพจน์ที่ดี และต้องสามารถมองเห็นได้ชัดเจน และบ่งบอกถึงหน้าที่ใช้สอยอย่างเด่นชัด ตำแหน่งที่อยู่ต้องนำมาไปสู่ส่วนต้อนรับโดยตรง การเข้าถึงจากภายนอกต้องสะดวกและรวดเร็ว และต้องเข้าถึงได้ทั้งทางรถยนต์และทางเดินเท้า

1.2 ทางเข้าย่อย (SUB ENTRANCE) เป็นทางเข้าสำหรับบุคคลภายนอกที่มาใช้บริการ เช่น ห้องอาหาร, ร้านค้า, ห้องจัดเลี้ยง เป็นต้น เป็นการกระจายการสัญจรมิให้มารวมอยู่ใน LOBBY ที่เดียว (ซึ่งอาจรบกวนการทำงานของ FRONT DESK และแขกที่มาพักด้วย)

1.3 ทางเข้าของส่วนบริการ (SERVICE ENTRANCE) เป็นทางเข้าของพนักงานและส่วนบริการภายใน เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นจุดผ่านของพนักงานระดับบริการต่าง ๆ เพื่อไม่ให้ปะปนกับทางเข้าของผู้ใช้บริการ

2. PUBLIC SPACE เป็นส่วนที่สำคัญมาก เพราะเป็นส่วนที่บริการแขกผู้มาพัก จะมาทำการติดต่อเป็นอันดับแรก แม้จะเป็นส่วนที่ไม่ได้ทำรายได้ให้โดยตรง (NON PROPUCTIVE AREA) แต่ก็จะมีขาดเสียมิได้ องค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนนี้ คือ

2.1 LOBBY โถงต้อนรับนี้ เป็นศูนย์กลางของอาคารที่จะแจกจ่ายไปยังส่วนต่าง ๆ และเป็นจุดแรกที่แขกเข้ามาถึงในอาคาร รวมทั้งเป็นที่พักผ่อน ดังนั้น LOBBY จึงควรอยู่ในที่ที่สามารถติดต่อได้สะดวกจากทางเข้าใหญ่เป็น

จุดที่มีการเคลื่อนไหวพลุกพล่าน จึงควรมีเนื้อที่มาก และมีบรรยากาศที่ดี ใ้โถง
ขนาดพื้นที่ใช้สอยเท่ากับ 0.92 ม /ห้องพัก

2.2 LOUNGE เป็นบริเวณพักผ่อนสำหรับแขก ใช้นั่งเล่น พัก
คอย อ่านหนังสือ เขียนจดหมาย พบปะสนทนา คืมน้ำชากาแฟ อาจรวมกับ LOBBY
เป็น LOBBY คูโทรทัศน์ก็ได้ ควรอยู่ในตำแหน่งที่มองเห็นทิวทัศน์ทั้งดงามได้ เช่น
สระว่ายน้ําสวน เป็นต้น

2.3 BAGGAGES HANDLING เป็นส่วนบริการด้านกระเป๋า
เดินทางของแขก โดยเฉพาะแขกที่มาเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ส่วนทำงานของ PORTER
หรือ BELLMAN ควรอยู่ใกล้กับ RECEPTION DESK และควรอยู่ในที่ที่สามารถ
มองเห็นจากประตูทางเข้า สำหรับส่วนทำงานของ HEAD PORTER ควรจะ
สามารถติดต่อกับส่วน RECEPTION DESK , CASHIER , LUGGAGE DESK
และ PARKING ขนาดพื้นที่ใช้สอยเท่ากับ 0.04 ม /ห้องพัก

2.4 FRONT OFFICE / FRONT DESK เป็นส่วนที่อยู่ติดกับ
LOBBY และใกล้กับ MAIN ENTRANCE สามารถมองเห็นได้ชัดเมื่อเข้าสู่ LOBBY
ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ เป็นจุดที่แขกผู้มาพักหรือผู้ที่ต้อง
การมาติดต่อธุรกิจจะต้องมาส่วนนี้ก่อน และยังเป็นส่วนที่ควบคุมการเข้า-ออกของ
แขกด้วย ประกอบด้วยส่วนกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

- ส่วนสอบถาม - ประชาสัมพันธ์ (INFORMATION OR INQUIRY)
- ส่วนต้อนรับและลงทะเบียนแขก (GUEST RECEPTION AND REGISTRATION)
- ส่วนเก็บกุญแจห้อง (KEYS BOARD)
- ส่วนเก็บเงิน (CASHIER)
- ส่วนสั่งจองห้องล่วงหน้า (ADVANCE RESERVATION OFFICE)
- ส่วนไปรษณีย์ ข่าวสารและเอกสารแนะนำ (POST OFFICE , MESSAGE AND BROCHURES)
- ส่วนแลกเปลี่ยนเงินตรา (MONEY EXCHANGE)

ทั้งหมดนี้จัดเป็นเคาน์เตอร์ยาวเรียกว่า "FRONT DESK"

ควรอยู่ติดกับส่วน ADMINISTRATION OFFICE เพื่อสะดวกในการติดต่อประสาน
เอกสารงาน เอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น **พื้นที่ใช้สอยของ FRONT OFFICE เท่ากับ 0.09/1 ห้องพัก**

ก. ส่วนการลงทะเบียน (REGISTRATION) ทำงานสัมพันธ์กับส่วน FRONT DESK มีรายละเอียดอุปกรณ์ที่ใช้ในส่วนนี้ ดังนี้

- INFORMATION เป็นอุปกรณ์สำหรับแจ้งให้ทราบว่า ห้องพักใดว่างหรือมีผู้พักอยู่หรือถูกจองไว้
 - INFORMATION RACK เป็นทะเบียนประวัติแสดงรายชื่อของแขกผู้เข้าพัก เรียงตามลำดับตัวอักษร
 - RESERVATION RACK CABINET เป็นส่วนบริการจองห้องพัก
 - SALE TICKET BOXES ยังแสดงสถานภาพความพร้อมของห้องพักว่า ห้องใดพร้อมที่จะเข้าพักได้
 - MAIL AND KEYS เป็นช่องใส่จดหมายและข่าวสารต่าง ๆ โดยจัดวางเป็นระเบียบตามหมายเลขห้องพัก โดยจัดให้มีระบบบริการรักษาความปลอดภัย
 - คลังเก็บรักษากุญแจห้องพัก เป็นกุญแจที่รับคืนจากแขกโดยจัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัย
 - ภาชนะหรือกล่องรับกุญแจห้องพัก เป็นที่สำหรับรับกุญแจที่แขกฝาก - คืน
 - BROCHURE RACK อยู่ระหว่างแผนกทะเบียนและแผนกติดต่อสอบถาม
- ข. CASHIER มีรายการอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ดังนี้
- CASH REOSTERE สำหรับรวบรวมและบันทึกรายจ่าย ซึ่งแขกจะต้องจ่าย
 - CASHIER'S CABINET เป็นบริเวณทำงานของ CASHIER
 - RACKS เป็นที่เก็บบัญชีรายชื่อสิ่งของ บันทึกใบสั่งต่าง ๆ ของแขกตามหมายเลขห้อง เพื่อสะดวกในการ CHECK OUT
 - SAFE DEPOSIT BOXES สำหรับเก็บของมีค่าของแขก ควรแยกจากบริเวณทั่วไป โดยมีความเป็นส่วนตัวและมีการรักษาความปลอดภัย
 - TELEPHONE METERS เป็นเครื่องบันทึกเทปการให้บริการโทรศัพท์ของแขก
 - อุปกรณ์เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ เช่น เครื่องบันทึกเวลา เครื่องบิ๊มชื่อในบัตรเครดิต

2.5 ส่วนโทรศัพท์และกระจายเสียง TELEPHONE OPERATION

เอกสาร (SOUND & MESSAGE RELAYS) เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. แผนกโทรศัพท์ (TELEPHONE OPERATION) ทำหน้าที่รับส่งข่าวสารระหว่างบุคคลภายนอกกับภายใน ช่วยติดต่อธุระระหว่างแขกกับแขก ซึ่งอยู่คนละห้องหรือผู้มาพักกับแผนกต่าง ๆ มีขนาดพื้นที่ใช้สอย 0.074 ม / ห้องพัก

ข. แผนกกระจายเสียง (SOUND AND MESSAGE RELAYS) ทำหน้าที่บริการเสียงเพลงและดนตรี เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศ และยังทำหน้าที่กระจายเสียงเพื่อเรียกแขก หรือประกาศต่าง ๆ ส่วนนี้มักจะอยู่ด้านหลังของ FRONT OFFICE มีขนาดพื้นที่ 0.074 ม / 1 ห้องพัก

2.6 FRONT OFFICE MANAGEMENT ทำหน้าที่ควบคุมการทำงานและประสานงานระหว่างส่วน FRONT OFFICE กับแผนกต่าง ๆ ประกอบด้วยส่วนทำงานสำหรับผู้จัดการแผนกธุรกิจส่วนหน้า (FRONT OFFICE MANAGER) หัวหน้าแคชเชียร์ และผู้จัดการแผนกต่าง ๆ ซึ่งควรจะสามารถเข้าถึงหรือติดต่อกับ LOBBY ได้โดยสะดวก ส่วนสำนักงานส่วนอื่น ๆ ที่ต้องทำบัญชีและเก็บเอกสารบันทึกต่าง ๆ อาจจัดแยกไว้ส่วนอื่นได้ แต่ต้องสามารถติดต่อได้โดยสะดวก เนื้อที่ส่วนนี้ประมาณ 0.093 ม / 1 ห้องพัก

2.7 TOILETS FOR GUEST ควรอยู่บริเวณที่แขกและผู้มาใช้บริการห้องอาหาร ห้องประชุม บาร์ หรือ LOBBY สามารถเข้าไปใช้ได้โดยสะดวกอาจอยู่กระจายเป็นจุด ๆ ห้องน้ำชายมีเนื้อที่ 0.14 ม / 1 ห้องพัก และห้องน้ำหญิงมีเนื้อที่ 0.09 ม / 1 ห้องพัก

ตารางที่ 3.50 แสดงจำนวนโถส้วม โถปัสสาวะ และอ่างล้างหน้า กำหนดจากเทศบัญญัติ

ชนิดของสุขภัณฑ์	ชาย	หญิง
โถส้วม	1 ที่/100 คน	1 ที่/50 คน
โถปัสสาวะชาย	1 ที่/25 คน	
	1 ที่/1-15 คน	
	2 ที่/16-35 คน	
	3 ที่/36-65 คน	
	4 ที่/66-200 คน	
	5 ที่/200 คน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการวิจัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดพื้นที่ใช้สอยของสุขภัณฑ์ต่อ 1 ที่ ที่รวมพื้นที่สัญจรแล้ว
มีขนาดดังนี้

- โถส้วม	ขนาด	3.0 ม
- โถปัสสาวะ	ขนาด	1.3 ม
- อ่างล้างหน้า	ขนาด	1.5 ม
- ผ้าเช็ดมือ (TOWEL HOLDER)	ขนาด	1.1 ม

3. CONCESSION AND SUBRENTAL SPACE ทำหน้าที่บริการแขก โดยขายบริการต่าง ๆ ให้กับแขกที่มาพัก และบุคคลภายนอกที่เข้ามาใช้บริการในกิจการนี้อาจดำเนินการเอง หรือให้บุคคลภายนอกเข้ามาดำเนินการก็ได้ ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

3.1 BARBER SHOP บริการแก่แขกในการตัดผม โถงขนาด ฯลฯ มีเนื้อที่ใช้สอยประมาณ 8 ม/1 ที่นั่ง โดยทั่วไปจะมีประมาณ 4 ที่นั่งเป็นอย่างน้อย

3.2 BEAUTY PARLOUR เป็นส่วนที่จัดบริการในด้านเสริมสวย แก่แขกสุภาพสตรี ตกแต่งทรงผม แต่งเล็บ รวมเนื้อที่เก็บของ และห้องส้วมของพนักงาน มีเนื้อที่ประมาณ 18 ม/1 ที่นั่ง จำนวนที่นั่งมักเป็นครึ่งหนึ่งของจำนวนที่นั่งใน

3.3 VALET SHOP เป็นส่วนบริการซักรีดเสื้อผ้าแขก ควรอยู่ในตำแหน่งใกล้กับห้องซักรีด หรือเข้าถึงโดยสะดวก (เป็นที่รับ - ส่งผ้า ไม่มีเครื่องซักรีด)

3.4 TOBACCO AND NEWS STAND เป็นส่วนที่บริการจำหน่าย บุหรี่ และหนังสือพิมพ์ ปกตินิยมจำหน่ายโดยสำนักงานเคาน์เตอร์ มักอยู่ในส่วนของ LOBBY หรือใกล้กับส่วน FRONT DESK

3.5 RENTAL SHOP เป็นส่วนบริการที่เปิดให้บุคคลภายนอก เข้ามาดำเนินการ โดยเก็บค่าเช่าเป็นรายเดือน ได้แก่ ร้านค้าทั่วไป ตัวแทน สายการบิน สำนักงาน และอื่น ๆ จำนวนร้านค้าขึ้นกับความเหมาะสมของสถานที่ตั้ง เฉลี่ยพื้นที่ของร้านประมาณ 18 - 27 ม /ร้าน ควรเตรียมที่เก็บของสินค้าไว้ประมาณ 1/3 - 1/5 ของเนื้อที่ของร้านค้า

4. FOOD AND BEVERAGE SERVICE SPACE เป็นส่วนบริการ อาหารและเครื่องดื่มแก่แขกที่มาพัก รวมทั้งผู้มาใช้บริการด้วย แบ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบออกเป็น 3 ส่วน คือ

- FOOD SERVICE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ - BEVERAGE SERVICE เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเอกสารที่ - FOOD PREPARATION SERVICE เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 FOOD SERVICE ทำหน้าที่ให้บริการเกี่ยวกับอาหารและ เครื่องดื่มแก่แขกต่าง ๆ เช่น แพนกจัดเลี้ยง RESTAURANT , COFFEE SHOP พนักงานผู้ให้บริการเรียกว่า WAITER และ WAITRESS

4.1.1 RESTAURANT เปิดบริการทั้ง 3 มื้อ หรืออาจจะ เปิดเฉพาะอาหารที่ยาก และอาหารเย็นก็ได้ การจัด RESTAURANT ควรจะอยู่ในทิวทัศน์ หรือธรรมชาติอันงดงาม นอกจากนี้ ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์กับห้องครัว และห้องเตรียมอาหาร เนื่องจากต้องบริการทั้งแขกที่มาพักและแขกจากภายนอก จึงต้องมีทางเข้า-ออกที่สะดวก ขนาดของห้องอาหาร คิดประมาณ 30-40 % ของจำนวนแขกทั้งหมดที่มาพัก-เต็มอัตรา คือ ประมาณ 0.5 - 1.0 ที่นั่ง/ห้องพัก โดยมีพื้นที่ 1.3 - 1.5 ม /1 ที่นั่ง

4.1.2 PRIVATE DINING ROOM เป็นส่วนที่แยกออกจากห้องอาหารใหญ่ให้บริการอาหารทั้ง 3 มื้อ สำหรับแขกและบุคคลภายนอกที่ต้องการด้านความเป็นส่วนตัวต้องอยู่ใกล้กับส่วนตัว และส่วนเตรียมอาหาร สามารถเข้าถึงได้สะดวก ต้องเป็นเนื้อที่โล่ง ปราศจากเสา กีดขวางและเนื้อที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามต้องการ และมีบรรยากาศที่ดี ปกติคิดจำนวน 1 ห้อง/80 ห้องพัก โดยมีพื้นที่รวมทุกห้องเท่ากับ 0.46 - 0.63 ม /1 ห้องพัก และมีพื้นที่ทานอาหารเท่ากับ 1.10 - 1.30 ม /คน

4.1.3 SPECIALLY RESTAURANT เป็นภัตตาคารอาหารเฉพาะประเภท เช่น ภัตตาคารอาหารยุโรป ญี่ปุ่น ไทย จีน เป็นต้น โดยอาจจะ มีหลายห้องก็ได้แล้วแต่โรงแรม พื้นที่ประมาณ 1.3 - 1.5 ม /ที่นั่ง

4.1.4 COFFEE SHOP เปิดบริการ 24 ชม. ในลักษณะเป็นกันเอง สดชื่น แจ่มใส ไม่มีพิธีรีตองมากนัก อาหารในรายการนี้ไม่มาก มีวิธีการเตรียมที่ไม่ยาก และสะดวกต่อการบริโภค ภายในควรมี

- เนื้อที่ประมาณ 0.65 ม/1 ห้องพัก, 1.45 ม /คน

- เนื้อที่ครัวประมาณ 20 - 25 % ของพื้นที่ มีลักษณะ

การปรุงอาหารโดยปรุงอาหารที่เตรียมมาจากครัวใหญ่ในรูปของ HALF-COOKED หรือ PRE-COOKED ด้วยการอุ่นแล้วนำไปเสิร์ฟต่อไป (ในกรณีที่เป็น AUXILIARY KITCHEN แยกมาจากครัวใหญ่) อาจใช้ครัวของ COFFEE SHOP นี้บริการอาหารแก่ห้องพักด้วย เนื่องจากเปิดบริการ 24 ชม. และอาหารก็เป็นประเภทเดียวกัน

4.1.5 NIGHT CLUB OR DISCOTHEQUE เป็นที่พบปะ สนทนา สังสรรค์ เต็มว่า ฟังเพลง ในตอนกลางวันบรรยากาศมีดิสโก้ สว่าง

เอกสารนี้เป็นจุด ๆ เอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เคาน์เตอร์ จะมีพนักงานประจำ 2-3 คน ประกอบด้วย เคาน์เตอร์และ STOOL สำหรับนั่งตม เครื่องทำน้ำแข็งอัตโนมัติ ตู้แช่เครื่องดื่ม อุปกรณ์เครื่องดื่มต่าง ๆ ด้านหลังเป็นที่เก็บเหล่า

- ส่วนแคชเชียร์ มีพนักงาน 1 คน มีเครื่องคิดเลข และตู้เก็บเงินพร้อมทั้งเอกสารต่าง ๆ

- ส่วน PANTRY เป็นส่วนที่เตรียมอาหารแบบง่าย ๆ มีพนักงาน 2 - 3 คน เนื้อที่ส่วนนี้ประมาณ 0.65 - 0.97 ม /ห้องพัก

4.1.6 BANGUET HALLS (BALLOM OR PUNCTION ROOM) เป็นสถานที่เปิดให้แขกและบุคคลภายนอก เช่น งานประชุม งานจัดเลี้ยง นิทรรศการ เป็นต้น เป็นส่วนหนึ่งที่ทำรายได้ให้กับโครงการ โดยมีลักษณะเป็นห้องโถงขนาดใหญ่ ไม่มีเสาเกะกะ สามารถแบ่งซอยห้องใหญ่ให้เล็กลงได้ด้วย PARTITION เพื่อให้เหมาะสมกับขนาดของงาน และมีเวทีขนาดใหญ่สำหรับวงดนตรี สามารถจัดการแสดงบนเวทีได้ โดยมีรายละเอียดอื่น ๆ ดังนี้

1. ควรแยกทางเข้า - ออกจากทางเข้าหลักของ โรงแรม เพื่อให้ผู้ใช้จะได้ไม่ต้องผ่าน LOBBY ของโรงแรม

2. ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย ดังนี้

- BANGUET FOYER เป็นส่วนรองรับคนก่อนเข้าสู่ห้องจัดเลี้ยง อาจใช้เป็นทีรอกอย ใช้เป็นที่บริการของ COCKTAIL กาแฟ โดยมีขนาด 1/10 - 1/3 ของพื้นที่ BANGUET HALLS

- ห้องฝากเสื้อคลุม (CLOAK ROOM)

- ห้องน้ำชาย - หญิง

- ห้องควบคุมเสียง - แสง

- ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าของนักแสดงและทางเข้า-ออก

- BANGUET KITCHEN OR BANGUET PANTRY

(เลือกใช้แบบใดแบบหนึ่งในกรณีที่ BANGUET HALLS ไกลจากครัวมาก ๆ ก็ต้องมี BANGUET KITCHEN ไว้เฉพาะ ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองเพิ่มขึ้น แต่ถ้า BANGUET HALLS อยู่ไม่ไกลจากครัวยัง ก็สามารถนำอาหารที่ปรับเสิร์ฟมาจากครัวมาเตรียมเสิร์ฟที่ BANGUET PANTRY ได้โดย BANGUET PANTRY นี้มีขนาดประมาณ 1/5 ถึง 1/4 ของ BANGUET HALLS

3. เนื่องจากห้องสามารถซอยให้เป็นหลายห้องได้ ฉะนั้นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการออกแบบ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ - ระบุร่างของห้องก่อนและหลังการกั้นห้อง - ต้องไม่ว่า มีรูปร่างที่เหมาะสมกับการใช้งาน เช่น ไม่ยาวจนเกินไป เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ต้องระวังเรื่องความสับสนบริเวณ BANGUET FOYER ในกรณีที่แบ่งกันห้องแล้ว เพราะแขกอาจสับสนในกรณีที่จัดบริการแขกหลายกลุ่มพร้อมกัน

4. เพื่อความสะดวกในการบริการ ในกรณีที่มีการแบ่งห้องออกเป็นส่วนตัว

- ต้องคำนึงถึงการกันเสียงระหว่างห้องย่อย ๆ ที่ถูกแบ่งนั้น คดยใช้ผนังกันห้องแบบลอยตัว a(MOVABLE PARTITION) ที่กันเสียงได้ดี (ผนังกันห้องแบบลอยตัวนี้มีหลายแบบ เช่น แบบวางเลื่อน แบบเป็นแผ่นมาประกอบ โดยการเคลื่อนตัวของผนังนี้อาจกระทำได้โดยใช้แรงคนหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าแล้วแต่ชนิดของผนัง

5. ลักษณะเฟอร์นิเจอร์ที่เหมาะสมกับห้อง BANGUET HALLS ต้องมีน้ำหนักเบา เคลื่อนย้ายได้ จัดซ้อนเก็บได้ และสามารถเรียงต่อกันเป็นแถวได้

6. พื้นที่ห้องประมาณ 1.12 - 1.27 ม /คน (สำหรับงานเลี้ยงแบบจัดโต๊ะ) 0.93 - 1.12 ม /คน (สำหรับจัดประชุม) 0.65 - 0.74 ม /คน (สำหรับฉายภาพยนตร์) หรือคิดจําพื้นที่ห้องพัก เนื้อที่ห้องจัดเลี้ยงประมาณ 0.9 - 1.8 ม /ห้องพัก

4.1.7 ROOM SERVICE เป็นแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อให้ความสะดวกสบายแก่แขกผู้มาพัก และต้องการจะรับประทานอาหารในห้องพัก ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วนคือ

ก. ส่วนที่ประจำอยู่ในแผนกครัวใหญ่ ซึ่งเรียกว่า ROOM SERVICE ลักษณะเป็นห้องขนาดกว้างประมาณ 3.00 x 4.00 ม. หรือ 12 ม ส่วนประกอบสำคัญในส่วนนี้คือ แผงไฟที่แสดงหมายเลขห้องพักและชั้นโทรศัพท์ติดต่อกับห้องพักแขก ส่วนครัว ส่วนเก็บเงิน เครื่องมือสำหรับส่งบิลล์ โต๊ะทำงาน เคาน์เตอร์ เป็นต้น

ข. ส่วนที่ประจำอยู่ในชั้นห้องพักแขก SERVICE ROOM เป็นส่วนที่ติดต่อกับแขกโดยตรงในแต่ละชั้น โดยมีพนักงานประจำซึ่งเรียกกันว่า BELL BOY ในการออกแบบต้องคำนึงถึงการติดต่อกับส่วนแม่บ้าน ROOM SERVICE แผนกซ่อมแซมและสำคัญที่สุดคือ ต้องไม่รบกวนส่วนห้องพักแขก

4.2 BEVERAGE SERVICE ส่วนนี้เป็นส่วนบริการด้านเครื่องดื่มแก่แขก ได้แก่ RESTUARANT NIGHT CLUB BAR BANGUET BALLROOM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือขึ้นต้นการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1 MAIN KITCHEN เป็นส่วนปรุงอาหารที่จะส่งไปบริการยังส่วนต่าง ๆ ถ้าบริการเฉพาะ MAIN DINING ROOM ก็จะมีเนื้อที่ 40 - 50 % ของพื้นที่ MAIN DINING ROOM แต่ถ้าบริการทั้งโครงการ คือ MAIN DINING ROOM COFFEE SHOP ห้องจัดเลี้ยง ฯลฯ ก็จะมีเนื้อที่ 85 % ของ MAIN DINING ROOM แบ่งเป็น

ก. ส่วนเตรียมอาหาร (PREPARATION AREA)

เป็นส่วนทำความสะอาด ล้างผักและเนื้อ ก่อนทำการปรุงอาหาร

ข. ส่วนปรุงอาหาร (COOKING AREA) เป็นบริเวณปรุงอาหาร ควรจะอยู่ใกล้กับบริเวณที่อาหารจะต้องถูกนำไปบริการ เช่น PANTRY หรือ ROOM SERVICE แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

1. HOT KITCHEN คือ แผนกผัด ทอด นึ่ง และอบ เป็นอาหารร้อนที่ทำทันที และเสิร์ฟทันที

2. COLD KITCHEN คือ แผนกที่ทำอาหารประเภทสลัด ออเดิร์ฟ ซอส สำหรับพวกสลัด หรือทำอาหารประเภทที่ต้องใช้ความเย็นอยู่เสมอ จำเป็นต้องใช้ห้องแกะสลัก พอครีว จะต้องมีความชำนาญอยู่หลายอย่าง รวมทั้งการแกะสลักผลไม้ และแกะสลักน้ำแข็งอีกด้วย

3. PASTRY KITCHEN คือ แผนกทำของหวาน ขนมปัง ตลอดจนไอศกรีมต่าง ๆ นอกจากนี้ MAIN KITCHEN ยังประกอบด้วย

- FOOD SERVICE ROOM เป็นบริเวณเตรียมอาหารก่อนที่จะนำไปบริการยังส่วนต่าง ๆ
- WASHING AREA เป็นบริเวณล้างภาชนะ ถ้วย ชาม ช้อน ส้อม ต่าง ๆ ด้วยเครื่องล้างภาชนะแยกกันในแต่ละชนิด โดยมีคนคอยควบคุมและตรวจสอบ ในส่วนนี้ยังรวมแผนกส้วดอยู่ด้วย คือ แผนกรักษาความสะอาดภายในครัวต่าง ๆ ซึ่งแผนกนี้ขึ้นอยู่กับหัวหน้าคนครัวอีกต่อหนึ่ง

- DISPENSER BAY ส่วนตรวจเช็คอาหาร เป็นส่วนหน้าสุดของครัว สำหรับตรวจเช็คอาหารที่จะยกไปเสิร์ฟ

- CHIEF OFFICE เป็นส่วนทำงานของหัวหน้าคนครัว ทำหน้าที่ออกรายการอาหารประจำวันในห้องอาหารต่าง ๆ และจัดรายการอาหารสำหรับงานเลี้ยงต่าง ๆ ด้วย โดยมีหัวหน้าคนครัวคอยรับคำสั่งและดูแลสอดส่องคนงานในการทำงานและควบคุมกิจการภายในครัวทั้งหมด ขนาดของพื้นที่ส่วนนี้ ประมาณ 2.16 ม /คน

- BAKE SHOP สำหรับโรงแรมขนาดเล็ก มักจะนิยมจัดอยู่ในส่วนใดส่วนหนึ่งภายในครัว ส่วนโรงแรมที่มีขนาดใหญ่จะจัดแยกส่วนนี้

ออกต่างหาก อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบด้วย เครื่องอบ ชั้นเก็บขนมปัง เครื่องบด เครื่องตีไข่ เครื่องผสม โต๊ะทำขนมปัง อ่างล้างมือพร้อมตู้ ห้องเย็นเก็บอาหารสำเร็จรูป เนื้อที่ส่วนนี้ประมาณ 0.18 ม /1 ห้องพัก หรือ 30 % ของเนื้อที่ครัวใหญ่

- STEWARD STORD ROOM เป็นส่วนเก็บอาหาร แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1. COLD STORE เป็นห้องเย็นสำหรับเก็บอาหารสด แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนเก็บปลา เนื้อ และผักสด

2. DRY STORE เป็นห้องเก็บอาหารแบ่งใช้พื้นที่ประมาณ 0.36 ม/1 ห้องพัก

- BEVERAGE STORAGE เป็นส่วนเก็บเครื่องดื่มต่าง ๆ อาจแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนเก็บไวน์ สุรา เบียร์ และเครื่องดื่มเบา ๆ เนื่องจากมีความต้องการอุณหภูมิในการเก็บที่ไม่เท่ากัน

- AUXILIARY KITCHEN เป็นห้องครัวที่จัดไว้สำหรับ COFFEE SHOP ในกรณีที่อยู่ห่างไกลจากครัวใหญ่ จะทำแต่เพียงอาหารเบา ๆ 20 - 25 % ของพื้นที่ COFFEE SHOP

รายละเอียดเนื้อที่ใช้สอยในส่วน MAIN KITCHEN แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ก. ส่วนห้องครัว แบ่งออกเป็น

1. ส่วนเนื้อสัตว์และการเตรียม (MEAT PREPARATION)	4 %	ของพื้นที่ครัว
2. ส่วนผักสดและการเตรียม (VEGETABLE PREPARATION)	7 %	"
3. ส่วนปรุงอาหาร (COOKING)	12 %	"
4. ส่วนอาหารแช่เย็น (COOL FOOD)	10 %	"
5. ส่วนทำขนมปัง (BAKERY)	20 %	"
6. ส่วนล้างภาชนะ (DISH WASHING)	10 %	"
7. ส่วนเนื้อที่โล่ง (CIRCULATION SPACE)	37 %	"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รวมพื้นที่ทั้งหมด 100 %
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. ส่วนบริการของห้องครัว (KITCHEN SERVICE แบ่งเป็น		
1. ส่วนเก็บของแห้ง	15 %	ของพื้นที่ครัว
(DRY STORAGE)		
2. ส่วนเก็บของห้องเย็น	15 %	"
(REFRIGERATOR STORAGE)		
3. ส่วนที่รับของ (RECEIVING)	10 %	"
4. ส่วนที่ทิ้งขยะ	10 %	"
(TRASH & GARBAGE)		
5. ส่วนของผู้ช่วย (ASSISTANT)	20 %	"
6. ส่วนสำนักงานทั่วไป	5 %	"
(GENERAL OFFICE)		
รวมพื้นที่ทั้งหมด		100 %

5. GUEST ROOM SPACE เป็นบริการให้แขกเข้าพัก ซึ่งประกอบด้วยห้องนอน ห้องน้ำ ตู้เสื้อผ้า นอกจากนี้ยังรวมถึงพื้นที่ให้บริการในแต่ละชั้นด้วย เช่น ทางเดิน บันได ปล่องลิฟท์ และ SERVICING ROOM ด้วย

5.1 GUEST ROOM สำหรับอาคารประเภทธุรกิจด้านโรงแรม ส่วนห้องพักแขก (GUEST ROOM) นับเป็นส่วนที่สำคัญ เพราะจุดประสงค์ของอาคารประเภทนี้ก็คือ การให้เข้าพักแขก ซึ่งเป็นส่วนที่ทำกำไรให้แก่โรงแรมเป็นส่วนใหญ่ การสร้างความประทับใจให้แก่แขกผู้มาเข้าพัก ก็เป็นสิ่งที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างแขกกับโรงแรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ชักจูงใจให้แขกกลับมาใช้บริการใหม่อีกในอนาคต

ชนิดของห้องพักแขก (TYPE OF WUEST ROOM) ห้องพักแขกสามารถแบ่งประเภทใหญ่ ๆ ได้ 4 ประเภท ดังนี้คือ

5.1.1 ห้องเดี่ยว (SINGLE ROOM) หมายถึงห้องพักสำหรับผู้พักคนเดียว มีเตียงนอนเตียงเดียว มีห้องน้ำภายในอัตราค่าเช่าห้องไม่แพงนัก เหมาะสำหรับแขกซึ่งเป็นชายโสด หรือหญิงโสด หรือนักธุรกิจ

5.1.2 ห้องคู่ (DOUBLE OR TWIN BED ROOM) ซึ่งหมายถึงห้องพักที่จัดให้บริการแก่แขกที่มาพัก 2 คน โดยมีเตียงเดี่ยวขนาดกว้างพอคนได้ 2 คน (DOUBLE BED) หรือเตียงเดี่ยว 2 เตียง (TWIN BED) ปัจจุบันโรงแรมส่วนใหญ่นิยมจัดห้องแบบ TWIN BED ROOM ซึ่งจัดเตียงเดี่ยวไว้

2 เตียง สำหรับคนพัก 2 คน แต่ถ้าแขกมาพักคนเดียวก็คิดราคาเท่าห้องเดียว

5.1.3 ห้องชุดมาตรฐาน (STANDARD SUITE) เหมาะกับแขกที่มาพักเป็นครอบครัว ประกอบด้วยห้องนอน บริเวณนั่งเล่น บริเวณทานอาหาร ส่วนเตรียมอาหารและห้องน้ำ อัตราค่าเช่าประเภทนี้จะสูงกว่าห้องเดี่ยวและห้องคู่

5.1.4 ห้องชุดพิเศษ (DELUXE SUITE) เป็นห้องชุดที่จัดขึ้นเป็นพิเศษในด้านการออกแบบตกแต่ง พร้อมพรั่งด้วยอุปกรณ์อำนวยความสะดวกสบายครบถ้วน ห้องชุดพิเศษนี้อาจออกแบบเป็นแบบบังกาโลได้

5.1.5 บังกาโล (BANGALO) เป็นบ้านเช่าทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ อยู่ด้วยกันเป็นกลุ่ม ต้องการความสงบไม่พลุกพล่าน มีบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ สามารถติดต่อส่วนบริการและลงหาดได้สะดวก

การกำหนดจำนวนห้องพักต่อ 1 ชั้น

กำหนดได้โดยใช้ MAID MODULE คือ 1 MAID MODULE เท่ากับจำนวนห้องพัก 16 - 20 ห้อง ต่อพนักงานทำความสะอาด 1 คน โดยจะคิดจำนวนห้องพักไม่ควรเกิน 1 MAID MODULE จาก SERVICE CORD

การกำหนดสัดส่วนของห้องพัก

ในโครงการ การกำหนดสัดส่วนห้องพักชนิดต่าง ๆ มาจากการศึกษาอาคารตัวอย่างลักษณะเดียวกันในประเทศไทย โดยโครงการประเภทรีสอร์ท มีแนวโน้มที่จะใช้ห้อง SINGLE ROOM ต่ำมาก บางแห่งไม่มีแขกเพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ ดังนั้น จึงไม่นิยมห้องที่มีเตียงเดี่ยว แต่มักจะทำเป็นเตียงใหญ่เพียงเตียงเดียว หรือเตียงเดี่ยว 2 เตียงใน 1 ห้องพัก ส่วนห้องพักควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบทุกอย่าง ซึ่งปัจจัยที่สำคัญคือ ต้องสามารถชมวิวทะเลได้เต็มที่

ขนาดห้องพัก ขนาดห้องพักขึ้นอยู่กับการจัดวางเตียงและห้องน้ำ โดยทั่วไปเตียงพร้อมหัวเตียงจะมีขนาดความยาวประมาณ 2.10 เมตร และช่วงระหว่างเตียงประมาณ 0.80 เมตร รวมห้องควรมีความกว้างประมาณ 2.90 ม. เป็นอย่างต่ำ และขนาดของห้องน้ำและโถส้วมรวมกันจะต้องมีความต้องการพื้นที่ประมาณเท่า ๆ กัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการอ้างอิงเท่านั้น ไม่ควรเอาไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 ความกว้างของห้อง จะขึ้นอยู่กับขนาดของความกว้างของเตียง และบริเวณพื้นที่นั่งพักผ่อนของห้อง ซึ่งเตียงกว้างประมาณ 1.00 เมตร และทางเดิน

ประมาณ 0.90 เมตร ซึ่งห้องจะยาวประมาณ 4.50 เมตร ซึ่งสรุปแล้วจะมีพื้นที่ประมาณ 15.75 ตารางเมตร

ตารางที่ 3.51 แสดงขนาดพื้นที่ห้องพักที่มีขนาดต่ำสุด รวมห้องน้ำ-ส้วม

ชนิด	ขนาดกว้าง x ยาว (เมตร)	พื้นที่รวม (ตร.เมตร)
ห้องเดี่ยว (STANDARD ROOM)	3.70 X 4.30	15.60
ห้องคู่ (DOUBLE ROOM)	3.80 x 4.90	18.60
ห้องชุด (SUITE ROOM)	3.80 x 5.50 ถึง 4.50 x 5.50	20.90 ถึง 24.20

ที่มา : การสัมมนาการวางแผนพัฒนาโครงการโรงแรม และที่พักในบริเวณที่ตากอากาศ

ตารางที่ 3.52 แสดงขนาดของห้องพักในโรงแรมประเภทต่าง ๆ

รายการ	ประเภทของโรงแรม				
	*	**	***	****	DELUXE
	(ตร.ม.)	(ตร.ม.)	(ตร.ม.)	(ตร.ม.)	(ตร.ม.)
ห้องพัก TWIN BED	10.5	14.5	18.0	21.0	26.0
ห้องน้ำ (BATH ROOM)	3.0	3.5	4.0	6.0	7.0
ทางสัญจรการใช้ร่วม	5.0	7.0	8.0	9.0	11.0
รวม	18.5	25.0	30.0	36.0	45.0
ที่ใช้ร่วม PUBLIC AREA	7.5	10.0	15.0	19.0	25.0
สรุปต่อหน่วย	26.0	35.0	45.0	55.0	70.0
สรุปต่อเตียง	13.5	17.5	22.5	27.5	35.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ที่มา : การสัมมนาการวางแผนพัฒนาโครงการโรงแรมและที่พักในบริเวณที่ตากอากาศ

6. GENERAL SERVICE SPACE

6.1 SERVICE ENTRANCE เป็นทางเข้าด้านหลัง ควรมีจุดเดียวเพื่อสะดวกแก่การควบคุม แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ก. ทางเข้าพนักงาน พนักงานทุกคนต้องเข้า - ออก ที่จุดนี้ โดยมียามรักษาการณ์เป็นผู้ควบคุม เพื่อป้องกันคนแปลกปลอม พนักงานทุกคนต้องตอกบัตรลงเวลาเข้า - ออก ที่เครื่อง TIME KEEPER

ข. ทางเข้าสิ่งของ ที่จัดส่งมาเช่น อาหารและอุปกรณ์ต่าง ๆ โดยพื้นที่ในส่วนนี้ก็ต้องมีการควบคุมการเข้า - ออก เช่นเดียวกัน มีองค์ประกอบ ดังนี้

- TRUCK POCK เป็นที่จอดรถขนของขนาดใหญ่ คือ 4 - 6 ล้อ เช่น รถขนอาหาร เครื่องดื่ม รถขนขยะ กำหนดให้จอดได้ครั้งละ 3 คันพร้อม ๆ กัน ใช้เนื้อที่ประมาณ 50 ม / คัน

- LOADING PLATFROM เป็นบริเวณขนถ่ายสิ่งของลงจากรถ โดยทำเป็นฐานสูง 0.90 - 1.20 ม. เพื่อความสะดวกในการขนถ่าย จะต้องติดต่อกับ RECEIVING AREA ได้โดยตรง เพื่อทำการตรวจเช็คสิ่งของที่ขนเข้า - ออกได้โดยสะดวก ใช้พื้นที่ประมาณ 20 - 30 ม / คัน

6.2 แผนกเก็บขยะ จะต้องป้องกันกลิ่นและสภาพที่ไม่น่าดูให้ดี ใช้พื้นที่ประมาณ 0.069 ม / 1 ห้องพัก ประกอบด้วย

1. ส่วนแยกชนิดกองขยะ (GARBAGE SORTING AREA)
2. ส่วนขยะแช่เย็น (เพื่อมิให้เน่า) (REFRIGERATED STORAGE)
3. ส่วนเก็บขยะแห้ง (TRASH STORAGE)
4. ส่วนเก็บขวดเปล่า (EMPTY BOTTLE STORAGE)

6.3 ส่วนบริการพนักงาน (STAFF FACILITY) เป็นส่วนที่บริการเจ้าหน้าที่และพนักงานในเรื่องสวัสดิการ โดยไม่รวมเจ้าหน้าที่ระดับบริหารชั้นสูง ประกอบด้วย

6.3.1 EMPLOYEE'S LOCKERS AND TOILETS เป็นส่วนสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวของพนักงาน ประกอบด้วยตู้เก็บของ ห้องน้ำ-ส้วม โดยจัดแยกเป็นส่วนชายและหญิง โดยถือว่าพนักงานชาย-หญิงมีจำนวนใกล้เคียงกัน ดังนี้

ก. ห้องน้ำชาย และตู้เก็บของ เปลี่ยนเสื้อผ้า มี

เนื้อที่รวม 0.22 ม / 1 ห้องพัก โดยแยกเป็น เอกสารนี้... ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พื้นที่ห้องน้ำ ใช้เนื้อที่ 35 % ของพื้นที่ทั้งหมด และใช้พื้นที่ 0.4 ม /พนักงาน 1 คน

- พื้นที่ตู้เก็บของ เปลี่ยนเสื้อผ้า ใช้เนื้อที่ 65 % ของทั้งหมด และใช้พื้นที่ 0.7 ม /พนักงาน 1 คน

ข. ห้องน้ำหญิง การเฉลี่ยพื้นที่ต่าง ๆ เท่าห้องน้ำชาย

6.3.2 EMPLOYEE'S CANTEEN AND LOUNGE เป็นส่วนรับประทานอาหารและพักผ่อน ส่วนห้องอาหารของเจ้าหน้าที่ระดับสูง อาจจะแยกไว้ต่างหากอีกห้องหนึ่ง จำนวนที่นั่งปกติคิดครึ่งหนึ่งของจำนวนพนักงานทั้งหมด สำหรับอาหารมือเทียง การบริการเป็นแบบ CAFETERIA ใช้พื้นที่ 0.50 - 0.70 ม /1 ห้องพัก

6.4 FLOOR SERVICE เป็นส่วนสำหรับจัดการบริการห้องพักแขก ประกอบด้วย

6.4.1 ลิฟท์และโถงลิฟท์บริการ ควรมีความกว้างพอสำหรับรถเข็น และอุปกรณ์ต่าง ๆ ขณะรอลิฟท์ มีรายละเอียดดังนี้

- โถงลิฟท์บริการ ควรมีขนาดไม่ต่ำกว่า 2.00 x 2.10 เมตร
- ขนาดของปล่องลิฟท์บริการ ควรมีขนาดไม่ต่ำกว่า 2.50 x 3.00 เมตร
- ความสูงของประตูลิฟท์บริการอย่างน้อย 2.60 ม.
- น้ำหนักบรรทุกทุกของลิฟท์บริการไม่ต่ำกว่า 1,400 กก.
- จำนวนลิฟท์บริการสำหรับโรงแรมขนาด 400 ห้อง ควรมีจำนวน 2 ตัว

6.4.2 SERVICE BOY ROOM เป็นบริเวณทำงานของพนักงานบริการประจำชั้น โดยทั่วไปจัดเป็นเคาน์เตอร์เล็ก ๆ พร้อมเก้าอี้ ซึ่งมีพนักงานประจำอยู่ 24 ชั่วโมง โดยผลัดเวรกัน

6.4.3 LINEN STORE เป็นส่วนที่เก็บของใช้ประเภทผ้า เช่น ผ้าปูที่นอน ผ้าบุโต๊ะ ผ้าเช็ดตัว ผ้าเช็ดหน้า ปลอกหมอน พูก หมอน ฯลฯ ที่ใช้ในแต่ละชั้นของโรงแรม ประกอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเมื่อ บริเวณเก็บรถเข็น (CARTS) กำหนดให้มีรถเข็น 1 คัน/12 - 18 ห้องพักแขก และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- บริเวณเก็บผ้า (RACKING AND SHELVES FOR LINEN) ประกอบด้วยช่องและชั้นเก็บผ้า โดยทั่วไปมีขนาดกว้าง 0.60 ม. สูง 1.50 - 2.00 ม. เนื้อที่ประมาณ 5.4 ม

6.4.4 ห้องเก็บเครื่องมือทำความสะอาด เป็นส่วนเก็บเครื่องมือทำความสะอาดของพนักงานทำความสะอาด อาจจะแยกห้องเป็นสัดส่วนหรือจัดอยู่ในส่วน LINEN STORE หรือที่พักของพนักงานทำความสะอาด (MAID'S ROOM)

6.4.5 ส่วนเตรียมอาหาร เพื่อบริการแก่แขกในห้องพัก มีรายละเอียด ดังนี้

- ผนังควรวบุกระเบื้องเคลือบ สูงจากพื้นอย่างน้อย 1.80 เมตร
 - พื้นต้องทำความสะอาดง่าย
 - มีที่ล้างภาชนะ
 - มีอุปกรณ์จัดเตรียมเครื่องต้ม เครื่องทำน้ำแข็ง และเตาอุ่นอาหาร
 - มีบริเวณเก็บรถเข็น ถาด ถ้วยชาม
- ใช้เนื้อที่ชั้นละประมาณ 9 - 10 ม

6.4.6 ประตูห้อง FLOOR SERVICE เข้าสู่โถงบริการ

- กว้างอย่างน้อย 1.50 ม. (บานเดี่ยว) หรืออย่างน้อย 1.35 ม. (บานคู่)
- การเปิดต้องเปิดเข้าด้านในโถงบริการ สามารถป้องกันเสียงและทนไฟนอย่างน้อย 30 นาที

6.5 HOUSE KEEPING OFFICE เป็นส่วนทำงานของแผนกแม่บ้าน ประกอบด้วยห้องทำงานของแม่บ้านและผู้ช่วย ควรอยู่ในตำแหน่งที่สัมพันธ์กับส่วนอื่น

6.6 LINEN ROOM ห้องเก็บผ้ารวมเป็นส่วนที่เก็บผ้าทุกชนิดที่ใช้ภายใน ควรอยู่ใกล้ห้องซักรีด และแผนกทำงานของแม่บ้าน พื้นที่ส่วนนี้ประมาณ 0.418 ม /1 ห้องพัก

6.7 LAUNDRY เป็นส่วนซักรีด ภายในห้องซักรีดนี้จะมีเครื่องซักผ้า เครื่องบิดผ้า (EXTRACTORS) ที่รีดผ้า (IRONER) ฯลฯ มีเนื้อที่ใช้สอยส่วนนี้ 0.63 ม /1 ห้องพัก

6.8 MAINTAINANCE AND WORK SHOP แบ่งเป็น

6.8.1 MECHANICAL AND ELECTRICAL SHOP มี

หน้าที่ตรวจสอบ ซ่อมแซมเครื่องกล และเครื่องใช้ไฟฟ้าต่าง ๆ ภายใน เช่น
 โทรทัศน์ วิทยุ โคมไฟ ใช้น้ำที่ 0.07 ม /1 ห้องพัก

6.8.2 CARPENTER'S SHOP มีหน้าที่ซ่อมแซมเครื่อง
 เรือ เช่น โต๊ะ เก้าอี้

6.8.3 PAINT AND VANISH SHOP มีหน้าที่เรื่องการ
 ทาสี ใช้น้ำที่ 0.06 ม /1 ห้องพัก

6.8.4 UPHOL STERY SHOP มีหน้าที่ซ่อมแซมหุ้มเบาะ
 เครื่องเรือน ควรอยู่ใกล้ CARPENTER'S SHOP เพราะการทำงานต่อเนื่องกัน
 ใช้น้ำที่ 0.06 ม /1 ห้องพัก

6.8.5 FURNITURE STORAGE เป็นส่วนเก็บเครื่อง
 เรือที่ไม่ได้ใช้ หรือชำรุด หรือรอการซ่อมแซม เนื้อที่ประมาณ 0.18 - 0.22
 ม /1 ห้องพัก

6.9 STORAGE ห้องเก็บของแม่บ้าน

- ห้องเก็บของขนาดใหญ่ - หนัก (BULK STORAGE)
 เก็บวัสดุประเภทเครื่อง อะไหล่ต่าง ๆ ควรอยู่ใกล้บริเวณตรวจรับของ มีขนาด
 0.2 - .04 ม /1 ห้องพัก

- ห้องเก็บเครื่องแก้ว เครื่องเงิน เครื่องเคลือบ
 (GLASS, SILVER, CHINA WARE STORAGE) เก็บเครื่องถ้วยชามของใช้และ
 ภาชนะต่าง ๆ ควรอยู่ใกล้ครัวและส่วนเสิร์ฟอาหาร ขนาด 0.1 ม /1 ห้องพัก

6.10 ENGINEERING SERVICE

6.10.1 ENGINEER'S OFFICE เป็นห้องพัก-ทำงาน
 ควบคุมเครื่องจักรของวิศวกร

6.10.2 BOILER ROOM (ห้องน้ำร้อน , ใช้น้ำร้อน)
 ประกอบด้วยเครื่องจักรกลในการต้มน้ำร้อน และทำไอน้ำ เพื่อแจกจ่ายไปสู่ส่วน
 ต่าง ๆ ได้แก่ ครัว ห้องพักแขก ห้องซักรีด เป็นต้น ลักษณะเป็นเครื่องจักรขนาด
 ใหญ่ และมีหลายเครื่อง จำเป็นต้องมีวิศวกร และช่างเครื่องคอยควบคุมดูแลอย่าง
 ใกล้ชิด ส่วนนี้เป็นบริเวณที่มีเสียงดังมาก ควรมีการระบายอากาศที่ดี ตำแหน่งควร
 อยู่ใกล้ห้องซักผ้า ห้องครัว และช่องท่อที่จ่ายไปยังห้องพัก เพื่อประหยัดท่อและลด
 การสูญเสียความร้อน ควรมีการป้องกันการระเบิดของเครื่อง ขนาดห้อง 0.25
 ม /1 ห้องพัก

6.10.3 TRANSFORMER VAULT AND GENERATOR ROOM

เอกสารนี้ (หม้อแปลงไฟฟ้า และเครื่องผลิตไฟฟ้าสำรอง) เป็นห้องกำเนิดไฟฟ้า เพราะโครง
 ไม่ว่าการใช้ไฟฟ้าปริมาณสูง จึงจำเป็นต้องมีห้องเครื่องกำเนิดไฟฟ้าหรือหม้อแปลงไฟฟ้า

จากสาธารณะจะมาเข้าที่ส่วนนี้ แล้วจึงแปลงสู่แผงควบคุม แล้วแจกจ่ายไปในส่วนต่าง ๆ โดยส่วนมากมักวางส่วนนี้ไว้ชั้นใต้ดิน ควรระบอบยอากาศได้ดี ควรอยู่ใกล้สายไฟฟ้าเมนใหญ่ อันจะทำให้สิ้นเปลืองค่าสายเมนน้อยลง และควรอยู่ใกล้กับ CHILLER ROOM เนื่องจากเป็นห้องที่ใช้ไฟมาก

6.10.4 CHILLER ROOM เป็นห้องติดตั้งเครื่องปรับอากาศ ควรอยู่ใกล้กับห้อง ELECTRICAL ROOM

6.10.5 TELEPHONE EQUIPMENT ศูนย์รวมชุมสายโทรศัพท์ ควรอยู่ใกล้สายไฟเมนใหญ่ เนื่องจากสายโทรศัพท์เดินพ่วงมากับสายไฟฟ้า

6.10.6 FUEL STORAGE ถังเก็บน้ำมัน อาจอยู่เหนือหรือใต้ดิน ควรอยู่ใกล้ห้องเครื่องทำไอน้ำ ทำความร้อน ห้องเครื่องไฟฟ้าสำรองและควรอยู่ในบริเวณที่รถส่งน้ำมันเข้ามาส่งได้สะดวก ขนาด 0.20 ม /1 ห้องพัก

7. CLUB HOUSE ส่วนเพิ่มเติมพิเศษ เพื่อให้บริการ และความสะดวกสบายแก่แขกที่มาพักและไม่ได้พักได้อย่างเต็มที่ ดังมีรายละเอียด ดังนี้

7.1 SWIMMING POOL สระว่ายน้ำ กลายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของโครงการ ซึ่งจะมี TERRACE ขนาดใหญ่เพื่อให้แขกมาใช้ นอกจากตากแดดได้อย่างเพียงพอรอบ ๆ สระ ซึ่งแขกจะมาก่ออกกำลังกาย พบปะสนทนากัน ในส่วนนี้จะมีที่นั่ง เพื่อให้แขกมานั่งดื่มได้ด้วย บรรยากาศที่ดีของสระว่ายน้ำ เป็นส่วนเสริมสร้างความประทับใจให้กับแขกที่จะกลับมาใช้บริการอีก

สระว่ายน้ำที่สวยงามจะสามารถจัดให้มีมุมมองได้จากส่วนต่าง ๆ เช่น QUEST ROOM ภัตตาคาร LOUNGE ได้ดีด้วย

ข้อกำหนดโดยทั่วไป

1. ขนาดของสระว่ายน้ำ มีขนาดประมาณ 15.00 x 8.00 ม. แขกชาวยุโรปส่วนใหญ่นิยมอาบแดด แชน้ำกันมากกว่าจะออกกำลังว่ายน้ำ เหมือนในสระว่ายน้ำทั่ว ๆ ไป จึงออกแบบรูปร่างของสระเป็นรูปทรงต่าง ๆ ได้ไม่จำเป็นต้องเป็นรูปมาตรฐานของสระว่ายน้ำที่ใช้แข่งขัน

2. ความลึก ส่วนตื้นสุด (SHALLOON AND DEPTH) น้อยกว่า 0.90 ม. ปรับระดับให้เอียงลาด 1 : 1 หรือ 1 : 2

3. บริเวณโดยรอบ ทางเดินโดยรอบปรับเอียงลาด 1 : 50 เพื่อระบายน้ำที่ค้างอยู่บนสระ ความกว้างอย่างน้อยที่สุด 5.00 ม. พื้นทางเดินควร

เป็นวัสดุขีมน้ำได้ดี ไม่ลื่น ทำความสะอาดได้ง่าย คงทนต่อผงซักฟอก ไม่ควรเป็นวัสดุสะท้อนแสง

ทั้งห้ามีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. วัสดุบุผิว ทำได้หลายแบบ ได้แก่

- ทาสี
- ติเส้น มักใช้กับสระว่ายน้ำขนาดเล็ก ราคาถูก
- ปูหินกรวด หรืออิฐต่าง ๆ
- ปูกระเบื้องเคลือบ หรือโมเสค เป็นวัสดุที่นิยมใช้กันมากที่สุด

5. กระดานกระโดด (DIVING BOARD) ควรอยู่ในแนวเหนือ-ใต้ เพื่อแสงจะได้ไม่เข้าตาผู้ใช้

6. บันได มีทุกช่อง 22.5 ม. สระ 1 สระ มีบันไดอย่างน้อย 2 แห่ง

7.2 SNACK BAR เป็นส่วนที่แขกจะสามารถมานั่งดื่มเครื่องดื่มได้ อาจจะมีที่นั่งแช่อยู่ในน้ำ หรือบนพื้นขอบสระก็ได้ โดยทั่วไปมีที่นั่ง 5-10 ที่นั่ง ในส่วนนี้จะมีเคาน์เตอร์และที่เก็บของ ตู้แช่เครื่องดื่มต่าง ๆ ส่วนนี้จะบริการไปยั้งโต๊ะรอบ ๆ สระได้ด้วย พื้นที่สำหรับส่วนนี้ ประมาณ 12 - 20 ม

7.3 FIRST AID เป็นส่วนบริการสำหรับแขก และพนักงาน ในลักษณะการปฐมพยาบาลเท่านั้น ในกรณีที่แขกเกิดอุบัติเหตุ โดยปกติประกอบด้วย

- เตียงนอน 2 - 3 เตียง
- โต๊ะทำงานพยาบาล
- อ่างล้างมือ
- ส่วนจ่ายยาและตู้เก็บยา
- ส่วนตรวจรักษา
- ที่วัดความสูงและชั่งน้ำหนัก

พื้นที่ส่วนนี้ประมาณ 25 - 30 ม

7.4 GAME ROOM เป็นห้องเล่นเกมสต่าง ๆ ซึ่งควรอยู่ใกล้กับส่วนพักผ่อน LOUNGE ของแขก ประกอบด้วย

- โต๊ะบิลเลียด 1 โต๊ะ
- โต๊ะเล่น BRIDGE หมากระดาน 2 โต๊ะ ขนาด 1 x 1
- ห้องเล่นตุ้เกมส์ มีประมาณ 10 ตู้ เพื่อให้แขกหรือเด็กได้มีโอกาสพักผ่อนสมอง

7.5 OUTDOOR ACTIVITY เป็นกิจกรรมที่เสริมให้แขกได้มี

โอกาสพักผ่อน และออกกำลังกายอย่างเต็มที่ แบ่งเป็น

- SQUART COURT
- TENNIS COURT โดยทั่วไปจัดให้มี 2 คอร์ท กว้าง

ทิศทางของสนามควรวางในแนวเหนือ ใต้

7.6 ROOF TERRACE เป็นส่วนต้นไม้ ดอกไม้ต่าง ๆ บนหลังคา มักจะอยู่บนส่วนหลังคาของส่วน POPIUM ทั้งนี้เพื่อให้ห้องพักแขกมีความรู้สึกอยู่ใกล้กับธรรมชาติ นอกจากนี้ยังช่วยลดการสะท้อนของแสงแดดและความร้อนของหลังคาที่จะเข้าสู่ห้องใกล้เคียงอีกด้วย สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการออกแบบ คือ การวางท่อสำหรับรดน้ำต้นไม้ และการระบายน้ำ

7.7 ศูนย์ธุรกิจ (BUSINESS CENTER) เป็นห้องบริการความสะดวกในการติดต่อธุรกิจของแขก ภายในมีอุปกรณ์สื่อสาร เช่น เครื่องเทเล็กซ์ เป็นต้น

7.8 HEALTH CLUB เป็นส่วนบริการแขกผู้มาพัก และบุคคลภายนอก ซึ่งอาจจะมาใช้บริการในรูปของสมาชิก ต้องมีเนื้อที่กว้างขวางให้พอสำหรับการติดตั้งอุปกรณ์ในการบริการร่างกาย ต้องมีแสงสว่างกระจายสม่ำเสมอ ห้องควรมีสองอย่างน้อย 3.60 ม. ลบเหลี่ยมคมต่าง ๆ ให้มน ควรมีกระจกเงาติดผนังด้านในด้านหนึ่ง สำหรับสังเกตท่าทางในการทำกายบริหาร

7.9 SAUNA เป็นห้องอบไอน้ำ แยกชาย - หญิง คิดค่าบริการพอสมควร

7.10 LOCKER & TOILET กำหนดให้มีส่วนนี้เพื่อให้แขกสามารถเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวและเก็บเสื้อผ้า โดยแยก ชาย - หญิง

8. PARKING SPACE การคำนวณที่จอดรถได้ยึดถือหลักเกณฑ์ตาม พ.ร.บ. ควบคุมการก่อสร้างอาคาร (พ.ศ. 2522) โดยมีวิธีคำนวณดังนี้ คือนำจำนวนรถรวมทั้งหมดที่ได้จากการหาจำนวนรถในส่วนห้องพัก ภัตตาคาร ส่วนจัดเลี้ยง และห้องโถง มาเปรียบเทียบกับจำนวนรถ ซึ่งได้มาด้วยวิธีคิดพื้นที่ทั้งอาคาร ผลของการเปรียบเทียบกับวิธีใดมีจำนวนมากกว่าก็ให้ถือว่าวิธีนั้นเป็นเกณฑ์ในการหาจำนวนรถยนต์

3.10 การศึกษาข้อมูลเชิงเทคนิค

3.10.1 ระบบโครงสร้างของอาคาร

- 1) บทนำเกี่ยวกับระบบโครงสร้างโดยทั่วไป
- 2) แนวความคิดในการเลือกระบบโครงสร้าง
- 3) ชนิดและหน้าที่ของระบบโครงสร้าง วัสดุ แต่ละประเภท
- 4) การกำหนดขนาดของมิติของโครงสร้างอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะของหน่วยงานนี้ ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์อื่นใดได้โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) บทนำเกี่ยวกับระบบโครงสร้างโดยทั่วไป

ในการศึกษาเกี่ยวกับระบบโครงสร้างของอาคารจะสามารถแบ่งการศึกษาออกได้ตามระดับความสูงของอาคาร ดังนี้

ก) ระบบโครงสร้างอาคารมีความสูงน้อย (LOW RISE STRUCTURE) คือ อาคารที่มีความสูงไม่เกิน 10 ชั้น

ข) ระบบโครงสร้างอาคารที่มีความสูงปานกลาง (MEDIUM RISE STRUCTURE) ความสูงตั้งแต่ 10 - 25 ชั้น

ค) ระบบโครงสร้างอาคารความสูงมาก (HIGH RISE STRUCTURE) ความสูงตั้งแต่ 25 ชั้นขึ้นไป

2) แนวความคิดในการเลือกระบบโครงสร้าง

ระบบโครงสร้างของโรงแรมมีอยู่ หลายลักษณะ เนื่องจากความต้องการเนื้อที่ใช้สอยที่ต่างกันในงานออกแบบ การพิจารณาเลือกใช้ช่วงเสาให้เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอยจะพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

ก) ส่วน PODIUM ต้องการโครงสร้างแบบผสม
- ส่วนทำงาน ร้านค้า ส่วน BACK OF THE HOUSE ต้องการโครงสร้างช่วงแคบปกติ
- ห้องจัดเลี้ยง และห้องเครื่อง บางอย่างต้องการโครงสร้างแบบช่วงกว้าง

ข) ส่วนห้องพัก แบ่งเป็นห้องย่อย ๆ เหมาะสมกับโครงสร้างประเภทช่วงแคบ

3) ชนิดและหน้าที่ของระบบโครงสร้าง

การศึกษาชนิดของโครงสร้าง จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ก) ระบบโครงสร้างที่อยู่ใต้ดิน (SUB STRUCTURE)

ข) ระบบโครงสร้างที่อยู่บนดิน (SUPER STRUCTURE)

ก) ระบบโครงสร้างที่อยู่ใต้ดิน โครงสร้างระบบนี้ทำ

หน้าที่

- รับน้ำหนักโครงสร้างที่อยู่เหนือผิวดิน

- ด้านทานแรงภายนอกที่กระทำต่ออาคารในทุกทิศทาง

- ด้านทานอาคารไม่ให้หลุดลอยออกจากที่รองรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ผู้อื่นนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยไม่ผ่านการรับ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบฐานราก เนื่องจากสภาพการรองรับน้ำหนักของอาคารมีความแตกต่างกัน ดังนั้น ระบบของฐานรากจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนไปตามสภาพของการรองรับ ซึ่งโดยทั่วไปจะแบ่งระบบฐานรากออกเป็น 3 ระบบ ดังนี้

- ระบบฐานรากตื้น (SPECIAL FOUNDATION)
- ระบบฐานรากลึก (PILE FOUNDATION)
- ระบบฐานรากพิเศษ (PIER FOUNDATION)

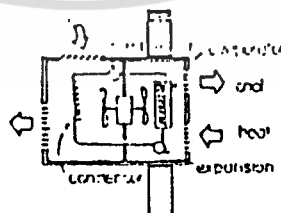
พื้นที่ใช้สอยภายในอาคาร ส่วนของห้องพักแขกขนาดห้องจะประมาณ 4 x 8 เมตร ส่วนพื้นที่จอดรถขนาด 3 คัน จะสัมพันธ์กับช่วงเสาขนาด 8 x 8 เมตร

เหตุผลอื่น ๆ ขนาดช่องเสา 8 x 8 เมตร สัมพันธ์กับขนาดคจจรดได้ คือในช่วง 8 เมตร จจรดได้ 3 คันพอดี และมีทางวิ่งได้ขนาดตามเทศบัญญัติ โรงแรมส่วนใหญ่ การตกแต่งภายในถือเป็นหัวใจที่สำคัญที่จะทำให้ห้องเที่ยวหรือแขกที่มาพักเกิดความประทับใจ เช่น ระบบโครงสร้างแบบ WRAFFEL SLAB เหมาะสำหรับอาคารที่ต้องการโชว์โครงสร้าง เป็นต้น

3.10.2 ระบบการปรับอากาศ

ในปัจจุบันแบบปรับอากาศสามารถแบ่งออกได้ตามขนาดของเครื่องปรับอากาศ และแบ่งตามระบบการจ่ายความร้อน และระบายความร้อนซึ่งได้อธิบาย ดังนี้

1) UNIT TYPE, PACKAGE TYPE จะพบได้ในเครื่องปรับอากาศแบบ "WINDOW TYPE" คือ ทั้งระบบจะอยู่ในตัวเครื่องเดียวกัน พัดลมตัวบนใช้สำหรับระบายความร้อน และพัดลมตัวล่างใช้สำหรับกระจายความร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกในการออกแบบจะต้องคำนึงถึงการระบายความร้อนที่ออกมาจากตัวใช้

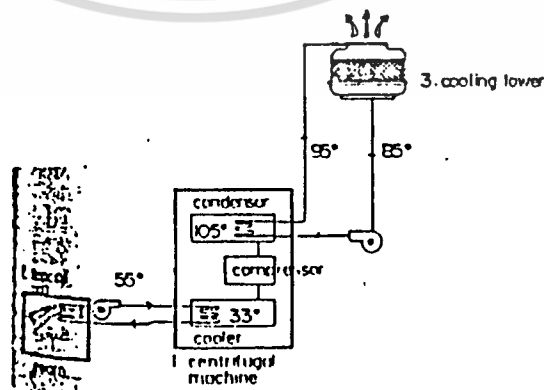
เครื่อง และการระบายน้ำที่เกิดจากการควบแน่นของไอน้ำในอากาศ

2) SPLITE TYPE เป็นเครื่องปรับอากาศขนาดกลาง แบ่งแยกเครื่องออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่อยู่ภายในห้อง เรียกว่า FAN COIL UNIT และส่วนที่อยู่ภายนอกห้อง เรียกว่า EVAPORATOR COIL CONDENSING UNIT

ในการกำหนดตำแหน่งของเครื่องจะต้องคำนึงถึงระยะห่างของ CONDENSING UNIT กับ FAN COIL UNIT เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านประสิทธิภาพของการทำงาน ในกรณีที่ FAN COIL UNIT อยู่ในระดับเดียวกันกับ CONDENSING UNIT ระยะห่างระหว่าง 2 ตัวนี้ ประมาณ 15 - 25 เมตร ถ้าอยู่ต่างระดับกันจะอยู่ห่างกันไม่เกิน 3 ชั้น

3) CENTRAL UNIT เป็นระบบปรับอากาศขนาดใหญ่ เป็นระบบที่พัฒนามาจากแบบ SPLIT TYPE โดยแยกการทำงานของเครื่องออกเป็น 3 ส่วน คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก) CENTRIFUGAL MACHING ประกอบด้วยส่วนการทำงานที่สำคัญ 3 ส่วน คือ COMPRESSOR CONDENSOR และ COOLER เป็นตัวกลางในการจ่ายความร้อนและความเย็นให้กับระบบการทำงานส่วนอื่น

ข) AIR HANDING UNIT แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

- AIR HANDING ใช้น้ำเป่าลมผ่าน COIL เย็น นำลมเย็นผ่านเข้าสู่ห้องโดยตรง

- AIR HANDING จะเป่าลมผ่าน COIL เย็น แล้วนำลมเย็นผ่านเข้าสู่ช่องท่อแล้วกระจายไปตามส่วนต่าง ๆ ที่ต้องการปรับอากาศ

ค) COOLING TOWER หรือ CONDENSING UNIT เป็นตัวถ่ายเทความร้อนและส่งความเย็นให้กับระบบ CENTRIFUGAL MACHING

เปรียบเทียบการทำงาน - ประสิทธิภาพของเครื่องปรับอากาศแบบ PACKAGE TYPE , SPLIT TYPE AND CENTRAL UNIT

	WINDOW TYPE	PACKAGE TYPE	SPLIT TYPE	CENTRAL UNIT
ขนาด	5,000-30,000 บีทียู/ชม.	3 - 5 ตัน	1 - 80 ตัน	20 - 10,000
ใช้ไฟฟ้า	มากที่สุด	เครื่องใช้ไฟฟ้า		น้อยที่สุด
อายุการใช้งาน	5 ปี	10 ปี		มากกว่า 20 ปี
ราคา	10,000-15,000 บาท/ตัน	15,000- 20,000 บาท/ตัน		20,000-15,000 บาท/ตัน
เสียงรบกวน	ดัง	ดัง	เจียบ	เจียบ

4) การแบ่งระบบปรับอากาศตามระบบจ่ายความเย็นและระบายความร้อน

ก) ALL AIR SYSTEM เป็นระบบจ่ายและระบายความร้อนตัวด้วยอากาศ ถ้าเป็นระบบ CENTRAL UNIT ความเย็นจะถูกส่งไปตามท่อ (DUCT) และมีกับพื้นที่ที่เป็นห้องโถงใหญ่ มีห้องเพียงห้องเดียว ต้องการควบคุมการจ่ายอากาศเย็นทั่วบริเวณ เช่น โรงหนัง ห้องประชุม ห้องจัดเลี้ยง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข) ALL WATER SYSTEM เป็นระบบจ่ายความเย็น และระบายความร้อนโดยใช้น้ำ โดยมากเป็น CENTRAL UNIT น้ำเก็บจะถูกส่งไปตามท่อซึ่งเดิมเป็นวง จะผ่านห้องต่าง ๆ ซึ่งแต่ละห้องจะมี FAN COIL UNIT สำหรับพัดพาความเย็นเข้าไปภายในห้อง ห้องใดที่ไม่ได้ใช้งานก็สามารถปิด FAN COIL ได้เป็นส่วน ๆ ลักษณะนี้ทำให้สามารถควบคุมความเย็นได้เป็นชั้น ๆ ไป และแต่ละชั้นยังสามารถควบคุมความเย็นได้เป็นห้อง ๆ อีกด้วย ซึ่งเหมาะสมกับการนำไปใช้ในโรงแรม โรงพยาบาล

ค) AIR WATER SYSTEM ส่วนใหญ่จะเป็นระบบสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

- 1) นำความเย็นด้วยน้ำ และระบบความร้อนด้วยอากาศ
- 2) จ่ายความเย็นด้วยอากาศ ระบายความร้อนด้วยน้ำ

ง) DIRECT REFRIGERENT SYSTEM ให้ความเย็นจากน้ำยาโดยตรง ส่วนใหญ่ใช้กับระบบปรับอากาศขนาดเล็ก เช่น UNIT TYPE PACKAGE TYPE

3.10.3 ระบบสุขาภิบาล

1) ระบบน้ำใช้ (WATER SUPPLY)

น้ำสะอาดที่นำไปใช้ในโรงแรมนั้น ถูกนำไปใช้ในส่วนต่าง ๆ ของอาคาร เช่น ประกอบอาหาร ทำความสะอาด ใช้ในระบบดับเพลิง ใช้ในระบบทำความเย็น ความร้อน ใช้กับสระว่ายน้ำ ฯลฯ ซึ่งในแต่ละส่วนมีปริมาณและคุณภาพต่างกัน ดังนี้

ผู้ใช้	ปริมาณการใช้ต่อวันต่อคน	
	ลิตร	แกลลอน
แขกของโรงแรม	135	35
ลูกจ้างของโรงแรม (อาศัยที่โรงแรม)	90	24
ลูกจ้างของโรงแรม (อาศัยนอกโรงแรม)	43	12
ภัตตาคาร	7.5	2 (ต่อมือ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) คุณภาพของน้ำ

กิจกรรม	ความต้องการ
ดื่ม ปรงอาหาร ล้างจาน	ต้องบริสุทธิ์ ผ่านการฆ่าเชื้อโรค และป้องกันเชื้อโรค การจ่ายน้ำจะ ต้องกระทำโดยตรงจากแหล่งเก็บน้ำ
ระบบทำน้ำร้อน	เป็นน้ำอ่อน ทำให้สะอาด แยกวงจร การเก็บและหมุนเวียนออกจากระบบ จ่ายน้ำทั่วไป
การซักล้าง ทำความสะอาด	มีความบริสุทธิ์ปานกลาง โยดแยกเป็น น้ำร้อนและน้ำเย็น การจ่ายน้ำ จ่าย จากถังเก็บน้ำหรือระบบการจ่ายน้ำ
ล้างซักล้าง	เป็นน้ำสะอาด เป็นน้ำอ่อน ที่ปราศจาก ธาตุเหล็กและแมงกานีส
ระบบดับเพลิง	เป็นน้ำที่มีแรงดันสูง เพื่อใช้กับหัวฉีด ดับเพลิง
สระว่ายน้ำ	เป็นน้ำสะอาด ผ่านการกรองและฆ่า เชื้อโรค และมีการถ่ายเทหมุนเวียน ของน้ำ

3) การเก็บ การจ่ายน้ำ และการเพิ่มแรงดันน้ำ

ปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน จะต้องพอเพียงกับความต้องการ โดยมีการเก็บและจ่ายน้ำอย่างต่อเนื่อง โดยมีปริมาณและอัตราแรงดันที่สม่ำเสมอ ในการเก็บน้ำควรจะมีถังเก็บอย่างน้อย 2 ถัง เพื่อให้สามารถทำความสะอาดและบำรุงรักษาได้ สำหรับอาคารสูงจำเป็นต้องมีระบบสูบน้ำเพื่อช่วยในการจ่ายน้ำ (ซึ่งขึ้นอยู่กับระบบของการจ่ายน้ำ) ซึ่งจะต้องกำหนดเขตการจ่ายน้ำเอาไว้ เพื่อป้องกันแรงดันของน้ำที่สูงเกินกว่าที่ท่อและสุขภัณฑ์จะรับได้ และต้องสามารถทำการหยุดการจ่ายน้ำเพื่อทำการซ่อมได้เป็นส่วน ๆ

4) ระบบการจ่ายน้ำ (WATER DISTRIBUTION

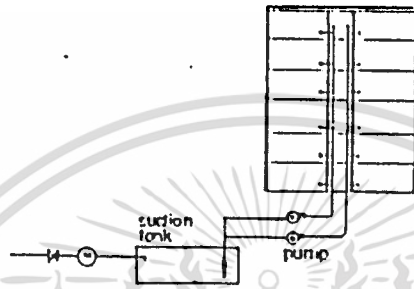
SYSTEM)

ระบบการจ่ายน้ำแบ่งออกเป็น 2 ระบบคือ

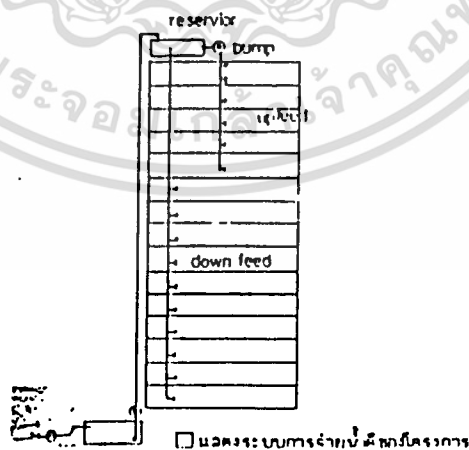
ก. UP FEED DISTRIBUTION SYSTEM ใช้หลัก
การนำแรงดันน้ำจากข้างล่างต้นน้ำขึ้นสู่ชั้นบน โดยอาศัยปั๊มน้ำ มีข้อจำกัดในการใช้

คือ เหมาะกับอาคารที่สูงระหว่าง 4 - 6 ชั้น (แต่ละชั้นสูงประมาณ 3 เมตร)
ข้อเสียคือ เครื่องปั้มน้ำจะต้องทำงานตลอดเวลาที่มีการใช้น้ำ ทำให้สิ้นเปลืองพลังงาน

Up feed distribution system

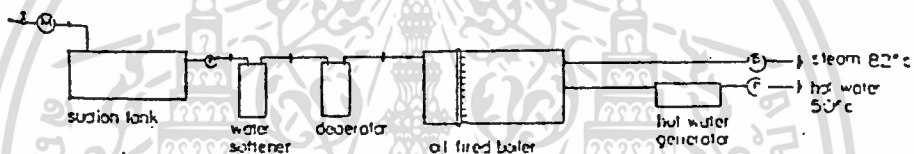
ข. DOWN FEED DISTRIBUTION SYSTEM เหมาะกับอาคารที่มีความสูงเกิน 4 ชั้นขึ้นไป การทำงานกระทำโดยสูบน้ำจากถังเก็บชั้นล่างขึ้นไปกับไว้บนถังเก็บชั้นบน แล้วจ่ายน้ำโดยอาศัยแรงโน้มถ่วงของโลก (GRAVITY) ช่วงของการเก็บน้ำและจ่ายน้ำ นิยมแบ่งช่วง ๆ ช่วงละประมาณ 8 ชั้น โดยในถังเก็บแต่ละถังจะมีการสำรองเอาไว้ในยามฉุกเฉิน เช่น การดับเพลิงอีกด้วย

ข้อดีของการจ่ายน้ำระบบใช้แรงโน้มถ่วงนี้ ทำให้ประหยัดพลังงานมากขึ้น เพราะปั้มน้ำจะทำงานเมื่อระดับน้ำลดลงมาถึงระดับที่กำหนด และจะหยุดทำงานเมื่อถึงระดับที่กำหนดเช่นกัน

5) ระบบทำน้ำร้อนและไอน้ำร้อน (HOT WATER & STEAM SUPPLY SYSTEMS)

น้ำร้อนและไอน้ำร้อน โดยทั่วไปจะอยู่ในขบวนการผลิตเดียวกัน คือ น้ำเย็นจากระบบท่อน้ำใช้จะถูกปั๊มผ่านเครื่องทำน้ำให้ เป็นน้ำอ่อน (WATER SOFTENER) ก่อน แล้วจึงผ่านเครื่องกำจัดอากาศ (DEAERATOR) และผ่านเข้าสู่ขบวนการทำไอน้ำร้อน (BOILER) เพื่อให้ น้ำเย็นกลายเป็นไอน้ำร้อน โดยส่วนหนึ่งจะถูกปั๊มไปใช้ในส่วน of ห้องซักรีด เครื่องล้างจาน ถ้วยชาม และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ต้องการใช้ไอน้ำ และไอน้ำร้อนอีกส่วนจะถูกส่งเข้าสู่ HOT WATER GENERATOR เพื่อทำ ให้ไอน้ำร้อนกลายเป็นน้ำร้อน และส่งไปยังส่วนต่าง ๆ ของอาคาร เช่น ห้องพักแขก ภัตตาคาร ครีว

6) ระบบการระบายน้ำโสโครก และการกำจัดน้ำเสีย ในการออกแบบ ติดตั้งระบบท่อโสโครก จำเป็นต้อง ออกแบบให้สามารถทำการถอดเปลี่ยนได้โดยง่าย และประหยัด การออกแบบควร จัดให้มีห้องน้ำ 1 คู่ ต่อช่องท่อ 1 ชุด และชุดของท่อน้ำทางตั้ง 2 ชุด เพื่อการ เดินท่อที่ประหยัด การออกแบบควรจัดให้มีห้องน้ำ 1 คู่ ต่อช่องท่อ (SHAFT) นอก จากนี้ การติดตั้งท่อระบายอากาศจำเป็นต้องระวางใน เรืองช่องเปิดที่อยู่เหนือหลังคา ให้ อยู่ในตำแหน่งที่ไม่เกิดการรบกวนในส่วนอื่น นอกจากนี้ น้ำเสียที่เกิดจากส่วนครัว ของโรงแรม จำเป็นต้องมีการกำจัดไขมัน จารบี หรือของเสียอื่น ๆ ก่อนทำการ ระบายลงสู่ระบบการระบายน้ำสาธารณะ

ในระบบการระบายน้ำเสีย น้ำโสโครก จะสามารถ แบ่งออกได้เป็น 2 วิธีการ ดังนี้

- 1) ระบบกำจัดน้ำเสียโดยใช้ออกซิเจน
- 2) ระบบกำจัดน้ำเสียโดยไม่ใช้ออกซิเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบกำจัดน้ำเสีย น้ำโสโครกที่ใช้ออกซิเจนจะ
สามารถแบ่งออกได้เป็น

1. SEPTIC TANK AND SAND FILTER
2. OXIDATION POND
3. AERATED LAGOON
4. ACTIVATED SLUDGE

7) ระบบการกำจัดน้ำเสียจากครัว - ภัตตาคาร

เป็นขบวนการขจัดไขมัน (CREASE, SILT) ออก
จากน้ำเสียก่อนนำเข้าสู่ระบบกำจัดน้ำเสียหลัก เพื่อให้ระบบการกำจัดน้ำเสีย
หลักทำงานได้โดยสะดวกไม่ยุ่งยาก ในขบวนการกำจัดจะสามารถเขียนเป็นแผนภูมิ
ได้ดังนี้

น้ำเสียจากครัว ภัตตาคาร ที่มีไขมันปะปนอยู่ด้วยจะถูกส่งเข้ามาใน
บ่อกำจัดไขมัน ซึ่งเป็นบ่อระบบเปิด มีแผงสำหรับกั้นไขมันอยู่ภายใน น้ำเสียที่มี
ไขมันเมื่อไหลเข้ามาในบ่อ ไขมันจะแยกตัวออกจากน้ำเสีย และลอยเป็นผาอยู่
เหนือน้ำเสีย โดยมีแผงกั้นไขมันจำกัดบริเวณเอาไว้ ส่วนน้ำเสียที่เหลือจะไหลลง
สู่ก้นบ่อและไหลเข้าสู่บ่อน้ำใสที่อยู่ติดกัน และไหลต่อไปยังระบบกำจัดน้ำเสียหลัก
ไขมันที่ลอยเป็นผาอยู่จะถูกกำจัดโดยการตักออกไปทิ้ง และเพื่อให้การตักกระทำ
ได้โดยง่าย ในส่วนนี้จึงมีการเดินท่อน้ำเย็นจัด (CHILLED WATER SYSTEM)
เข้ามาเพื่อให้ไขมันแข็งตัวและสามารถกำจัดได้สะดวกขึ้น

3.10.4 ระบบไฟฟ้า และแสงสว่าง

1) ระบบไฟฟ้ากำลัง เป็นระบบจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับ

เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ต้องการใช้กระแสไฟฟ้า โดยทั่วไปกระแสไฟฟ้าที่
ใช้ภายในโครงการ จะเป็นระบบไฟฟ้าแรงสูงจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ขนาดแรง
เคลื่อน 12 KV. ผ่านเข้าสู่หม้อแปลงไฟฟ้าขนาด 1,600 KVA จำนวน 2 ลูก

แปลงเป็นไฟฟ้าแรงเคลื่อน 380/220 โวลต์ (ตามมาตรฐานของประเทศอังกฤษ) นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์ตัดวงจรกระแสไฟฟ้า เมื่อหม้อแปลงไฟฟ้ามีระดับความร้อนสูงเกินขีดการทำงาน (TEMPERATURE MONITORING SYSTEM) นอกจากนี้จะจ่ายกระแสไฟฟ้าสู่แผงจ่ายไฟฟ้า วงจรเคลื่อนลงต่ำ และแผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง และอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ ตามลำดับ

อุปกรณ์แผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง ติดตั้งทางด้านไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง 12 ก่อนที่จะเข้าหม้อแปลงไฟฟ้า ซึ่งจะใช้อุปกรณ์ตัดกระแสไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูงแบบ VACUUM CIRCUIT BREAKER ทำงานด้วยมอเตอร์ และนอกจากนี้ยังติดตั้งมิเตอร์วัดแรงดันไฟฟ้า

2) ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง เป็นการวัดความเข้มของแสงให้เหมาะกับบริเวณต่าง ๆ ภายในโรงแรม ตามลักษณะและช่วงเวลาของการทำงานแต่ละประเภท ซึ่งจะต้องมีการพิจารณาถึงตำแหน่ง จำนวนระยะทางและความเข้มของแสงในอุปกรณ์ แสงสว่างแต่ละประเภทที่มาติดตั้งตรงความเหมาะสม

ความสว่าง	วัตต์/ตารางเมตร
ห้องพักแขก	27
ห้องโถง ล็อบบี้	65
ภัตตาคาร	32
ส่วนทำงานและบริหาร	55
ร้านค้า คอฟฟี่ช็อป	32 ถึง 55
ห้องจัดเลี้ยง	32 ถึง 55

3) ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน ใช้ในกรณีที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไม่สามารถทำการจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับโรงแรมได้

แหล่งกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน แบ่งออกเป็น 2 แบบ ตามลักษณะการใช้

ก) เครื่องดีเซลเจนเนอเรเตอร์ (DESESEL GENERATOR)

ทำงานโดยใช้ MICRO PROCESSOR เป็นตัวควบคุมการทำงาน โดยสามารถทดสอบการทำงานได้ทุกขณะ โดยไม่รบกวนระบบไฟฟ้าอื่น ๆ กระแส

ไฟฟ้าที่เกิดขึ้นในระบบกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉินนี้ จะถูกจ่ายให้กับระบบไฟฟ้าต่าง ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
1) ไฟฟ้าแสงสว่าง การให้แสงสว่างจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน จะเป็น

- จำนวน 50 % ของไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณบันได
- จำนวน 20 % ของไฟฟ้าแสงสว่างบริเวณโถงทางเดิน
- ไฟฟ้าแสงสว่าง 1 จุด ภายในห้องพักแขก

- 2) ระบบดึงเพลิง เช่น ป้อนน้ำสำหรับดับเพลิง
- 3) ป้อนน้ำทั่วไปในระบบสาธารณูปโภค เช่น น้ำเย็น น้ำร้อน และระบบกำจัดน้ำเสีย
- 4) ลิฟท์โดยสาร
- 5) ส่วนบริการอาหาร
- 6) ห้องเย็น และห้องเก็บเอกสาร

ข) แบตเตอรี่

ใช้สำหรับวงจรเตือนภัยทุกระบบ เช่น ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบรักษาความปลอดภัย ฯลฯ เพื่อประสิทธิภาพของการทำงาน และให้ความปลอดภัยแก่ผู้เข้าพัก

3.10.5 ระบบติดต่อสื่อสาร

ระบบติดต่อสื่อสารภายใน-ภายนอกทางอิเล็กทรอนิกส์

ก. ระบบโทรศัพท์

เป็นแบบสื่อสารที่สามารถทำการติดต่อทั้งภายในและภายนอก มีขอบข่ายการติดต่อที่กว้างขวาง และกาติดต่อค่อนข้างสะดวกรวดเร็วกว่าวิธีการติดต่อแบบอื่น ๆ ในปัจจุบันโทรศัพท์ติดต่อที่ใช้ภายในโรงแรม แบ่งออกเป็น 4 ระบบ ดังนี้

ระบบ	ลักษณะทั่วไป
PRIVATE MANUAL BRACH EXCHANGE (PMBX OR PBX)	การโทรศัพท์เข้า-ออก กระทำโดยเชื่อมระบบการติดต่อภายในเข้ากับระบบการติดต่อภายนอก โดยผ่านพนักงานต่อสาย โดยอาศัยข่ายการติดต่อ จะสามารถติดต่อภายในได้ 50 คู่สาย และติดต่อภายนอกได้ 10 คู่สาย โดยใช้พนักงานต่อสาย 2 คน
PRIVATE AUTOMATIC BRACH EXCHANGE (PABX OF PBX)	เป็นการติดต่อระหว่างภายนอกกับภายในหรือภายในกับภายนอก โดยผ่านเครื่องอัตโนมัติหรือพนักงานต่อสาย เหมาะกับ

ระบบ	ลักษณะทั่วไป
PRIVATE MANUAL EXCHANGE (PMX) AND PRIVATE AUTOMATIC EXCHANGE (PAX) INTERCOM OR DIRECT SPEECH SYSTEMS	การใช้ในธุรกิจโรงแรม ซึ่งสามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สาย เป็นระบบการติดต่อสู่บริเวณที่เป็นสาธารณะ โดยแยกระบบเป็นอิสระโดยมีการกำหนดขอบเขตของการติดต่อเอาไว้ เป็นระบบการติดต่อโดยตรงระหว่างคู่สายภายใน ปกติจะสามารถรวมการติดต่อได้เต็มที่ 8 คู่สาย แต่อาจเพิ่มได้ถึง 64 คู่สาย ถ้าเป็นการติดต่อจากห้องพักสู่บริเวณที่ถูกจำกัดเอาไว้ เช่น บาร์ ห้องบริการ ห้องผู้จัดการ

ข. เทเล็กซ์ (โทรพิมพ์) และอุปกรณ์ติดต่ออื่น ๆ
โทรพิมพ์ เป็นอุปกรณ์การพิมพ์ ซึ่งสามารถติดต่อได้โดยตรง จากผู้ส่งถึงผู้รับ เป็นอุปกรณ์การพิมพ์ ซึ่งประกอบอยู่รวมกันทั้งภาคส่งและภาครับ ในหน่วยคีย์ขนาดประมาณ 1,000 มม. , 700 มม.

ค. อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อื่น ๆ
ระบบการประชาสัมพันธ์ บริการเพลงตามสาย (BACK GROUND MUSIC & PAGING SYSTEM) ประกอบด้วยตัวกระจายเสียง เครื่องรับวิทยุ เครื่องเล่นแผ่นเสียง เทป และลำโพง ซึ่งจะติดตั้งอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น ภายในโรงแรมและในระบบนี้ยังมีวงจรของไมโครโฟนติดตั้งอยู่ด้วยเมื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ในการทำงานของระบบการประชาสัมพันธ์ อาจแบ่งออกเป็น

- การทำงานโดยทั่วไป กระทำโดยการทำงานครอบคลุมส่วนของผู้เข้าพัก ส่วนของพนักงาน
- การทำงานเฉพาะเขต กระทำโดยการเจาะจงส่วนที่ต้องการจะให้บริการประชาสัมพันธ์ เช่น ห้องสัมภาษณ์ ห้องจัดเลี้ยง ห้องนิทรรศการ ฯลฯ

3.10.6 ระบบขนส่งในอาคาร

1) ระบบบันได

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ ในการออกแบบบันได จะถูกกำหนดความกว้าง โดยไม่ว่า ค่านี้ถึงความปลอดภัยในการหนีไฟเป็นหลักเกณฑ์สำคัญ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- ทางติดต่อระหว่างชั้นแต่ละชั้น ทางเดินระหว่าง ประตูด้านนอกถึงด้านใน จะต้องเป็นอิสระ สามารถถ่ายเทอากาศและให้แสงสว่าง ได้พอเพียง

- การกำหนดลูกตั้งใน 1 ช่องบันได จะต้องไม่น้อยกว่า 3 ชั้น และไม่เกิน 16 ชั้น ขานพักบันได จะต้องมีความกว้างต่อเนื่องและสัมพันธ์กับช่องกว้างของบันได และขานพักบันไดจะต้องยาวไม่น้อยกว่า 1,050 มม.

2) ระบบทางลาด (RAMPS) การใช้ทางลาด

- ใช้สำหรับบุคคลที่จะต้องนั่งรถเข็น

- ใช้สำหรับเส้นทางบริการ ขนส่งสินค้า อุปกรณ์ที่

จำเป็นต้องใช้รถเข็น

ชนิดของทางลาด	อัตราส่วนทางลาด
ความลาดชันมากที่สุด (สำหรับการเดินเท้า)	1 : 10
ทางลาดระยะสั้นสำหรับคนพิการและรถเข็นบริการ	1 : 12
ทางลาดระยะยาวสำหรับคนพิการและอุปกรณ์ขนาดเล็ก	1 : 20

3) บันไดเลื่อน

ขนาดบันไดเลื่อน มุมของตัวบันไดไม่ควรเกิน 35 องศา กับพื้นและความสูงไม่ควรเกิน 6.00 เมตร ความเร็วของบันไดไปตามความเอียงของบันได ไม่มากกว่า 0.5 คน/วินาที โดยทั่วไปมุมของบันไดที่เหมาะสม ไม่ควรเกิน 30 องศา ซึ่งเป็นมุมที่นิยมใช้กับทั่วไปแม้ว่าบางผู้ผลิตจะผลิตมุมที่ต่ำกว่านี้ ความกว้างของบันไดเลื่อน วัตถุประสงค์ส่วนในมีขนาดกว้างที่ใช้ คือมากที่สุด 1.05 เมตรน้อยที่สุด 0.6 เมตร

การจัดวางบันไดเลื่อน การติดตั้งบันไดเลื่อนระหว่างชั้นต่าง ๆ ภายในอาคารย่อมประกอบด้วยหลายหน่วย แต่ละหน่วยต่าง ๆ ควรให้เหลื่อมเป็นเส้นทางติดต่อกันไป ลักษณะดังกล่าวจึงทำได้ 2 แบบ

1. ทางนอน (HORIZONTAL LINES)

2. ขึ้นทางตั้ง (VERTICAL LINES)

ระบบแรกแทบจะหมดสมัยการใช้แล้ว ซึ่งมีข้อเสียเปรียบที่

เอกสารที่วางเข้าและทางออกก็มีที่ตั้งแต่ต่างกับบนอาคารทุกชั้น DIFFERENT สร้างความไม่พอใจบ้างตั้งแต่เริ่มแรก ยิ่งกว่านั้นเวลาใช้เพียงเป็นผลต่อเนื่องที่ตามแนวนอนเท่านั้น

ขั้นที่ต่อไปจะได้รับน้อยลง

ส่วนระบบที่สอง เป็นที่นิยมของคนทั่วไปอย่างแพร่หลาย แต่
ละหน่วยเป็นอิสระตั้งอยู่เหนืออีกตัวหนึ่ง และยังสามารถตั้งในด้านสรรพสินค้าขนาด
เล็กได้ การจัดในระบบนี้ยังอาจแบ่งออกได้เป็น 3 แบบ

1. แบบขนาน (PARALLELED ARRANGMENT OR SUPER-
IMPOSED)
2. จัดแบบรูปตัว เอส (CRISS-ARRANGEEMMENT OR
CROSSOVER)
3. จัดแบบผสม (DOUBLE CROSSOVER)

CRISS-CROSS ARRANGEMENT (CROSSOVER)

การจัดแบบนี้ บันไดเลื่อนสองตัวอาจจัดให้ชิดกัน หรือแยกจากกันโดย
มีทางเดินขึ้นกลาง การจัดชิดกันนั้น เป็นที่ขอบพระทำให้ลานพักขึ้นและทางลงอยู่
ชิดกัน การจัดระบบ CRISS-CROSS ARRANGEMENT นี้ การจราจรจะถูกแบ่งออก
อย่างเป็นระเบียบ และเหมาะสำหรับอาคารที่มีความสมบูรณ์อย่างมาก ทางขึ้นและ
ทางลง บางครั้งจะแบ่งอยู่คนละข้าง และทิศทางตรงกันข้าม

PARALLEL ARRANGEMENT (SUPERUNPOSED)

ระบบขนาดก็เช่นเดียวกับ CRISS-CROSS มีทั้งแบบชิดกันและแยก
จากกัน แต่ผิดกับ CRISS-CROSS ARRANGEMENT ก็คือ แบบขนานจะทำทางเดิน
ขึ้นไปตลอดทางเดินไม่ได้ โดยตั้งแต่ผู้โดยสารขึ้นจากบันไดเลื่อนและเลี้ยวขึ้นต่อ
บันไดอีกตัวหนึ่งจึงเป็นเหตุผลที่ว่า ระบบขนานเพียงเหมาะสำหรับการติดต่อระหว่าง
ชั้นสองชั้น หนึ่งล่าง และชั้นใต้ดินเท่านั้น

DOUBLE CROSSOVER

โดยให้มีทั้งทางขึ้นและทางลง ที่อยู่ทิศทางทั้งสองข้าง แต่ต้องการ
พื้นที่ประมาณสองเท่า

4) ระบบลิฟท์ (ELEVATOR)

ลิฟท์เป็นระบบขนส่งในแนวตั้งที่ให้ความเร็ว และมีประสิทธิ
ภาพในการสัญจรมากที่สุดใบบรรดาาระบบขนส่งอื่น ๆ ในอาคาร ซึ่งอาคารที่มีความ
สูงตั้งแต่ 5 ชั้นขึ้นไป จะต้องติดตั้งระบบขนส่งลิฟท์ในอาคารด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในเพื่อวัตถุประสงค์เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นนอกเหนือ
ประเภท คือ

ก. ELECTRIC ELEVATOR เป็นระบบที่ใช้พลังงานไฟฟ้าป้อนให้มอเตอร์เพื่อการขับเคลื่อนลิฟต์โดยตรง แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

- GRARLESS TRACTION, MULTIVOLTAGE CONTROL เป็นระบบลิฟต์ชนิดไม่มีเกียร์ ใช้กับอาคารที่สูงมากกว่า 10 ชั้นขึ้นไป และใช้ขนส่งเฉพาะคน (PASSENGER SERVICE) อย่างเดียว ความเร็วตั้งแต่ 150 เมตร/นาทีขึ้นไป

- GEAR TRACTION, MULTIVOTACE CONTROL เป็นระบบลิฟต์ชนิดที่มีเกียร์ สามารถใช้ในการขนส่งของและคน ความเร็วประมาณ 15 - 105 เมตร/นาที

- GEAR TRACTION, RHOESTATIC CONTROL เป็นระบบลิฟต์ที่มีเกียร์ สามารถควบคุมความต่างศักย์ได้ ใช้กับความเร็วสูงและต่ำได้ การจอดตามชั้นต่าง ๆ ไม่มีเหลื่อมล้ำ

ข. ELECTRIC-MIDRALIC ELEVATOR ใช้พลังงานไฟฟ้าป้อนให้แก่มอเตอร์เครื่องปั๊มไฮดรอลิค เพื่อขับเคลื่อนโดยใช้ระบบไฮดรอลิค

3.10.7 ระบบป้องกันอัคคีภัย

ระบบป้องกันเพลิงไหม้, ดับเพลิง, และกวดหนีไฟ เป็นระเบียบที่มีความสำคัญต่อความปลอดภัยของผู้ที่อยู่ในโครงการเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น จำเป็นต้องมีข้อคำนึงถึงในการออกแบบ ดังนี้

1) การออกแบบ - ป้องกันเพลิงไหม้

การออกแบบยึดถือกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันไฟ จะใช้หลักเกณฑ์มาตรฐานที่นานาชาติยอมรับ คือ มาตรฐานของ NFPA และมาตรฐานตามเทศบัญญัติเป็นหลัก

ลักษณะ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการดับเพลิง

- เครื่องมือที่ติดกับรถดับเพลิง
- เครื่องมือที่ติดตั้งตายตัวและควบคุมการใช้ด้วยมือ
- เครื่องมือที่ติดตั้งตายตัวและใช้การควบคุมการทำงานโดยอัตโนมัติ
- เครื่องมือสามารถนำเคลื่อนที่ไปใช้ยังที่ต่าง ๆ ได้

1.1) รถดับเพลิงและเครื่องมือที่ติดมากับรถ

ขนาด, ชนิด และจำนวนของอุปกรณ์ และรถยนต์ดับ

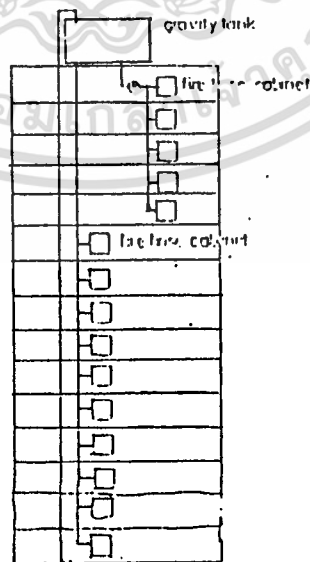
เพลิง ขึ้นอยู่กับอุปกรณ์ในแต่ละห้องที่ ๆ มีอยู่ไม่แน่นอน แต่สามารถยึดถือมาตรฐาน

เอกสารในการออกแบบ ถังน้ำรับ, ทางเข้าที่ได้ดังนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดถนน	เมตร	ความแปรเปลี่ยน
ความกว้างถนน (ต่ำสุด)	3.66	ในกรณีที่ใช้ขาค้ำไฮดรอลิค ความกว้างจะเพิ่มขึ้น
ความสูง (ต่ำสุด)	3.60	ในกรณีที่ใช้ขาค้ำไฮดรอลิค ความสูงจะเพิ่มขึ้น
รัศมีการกลับรถ	18.0-22.0	ขึ้นอยู่กับอัตราความเร็ว
ระยะทำการ	20.0-30.0	

1.2) เครื่องมือที่ติดตั้งตายตัวและควบคุมด้วยมือ
 เครื่องมือเหล่านี้ แบ่งออกตามประโยชน์ใช้สอยได้เป็น
 - สัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ซึ่งเป็นชนิดที่ใช้การกดปุ่ม
 แจ้งเหตุ
 - อุปกรณ์ดับเพลิง ได้แก่ หัวฉีดดับเพลิงและอุปกรณ์
 ซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้จะ เชื่อมอยู่กับแหล่งเก็บน้ำหลักของโรงแรม (WATER TOWER)
 เพราะต้องการแรงดันน้ำที่สูง แผงเก็บสายหัวฉีดภายในโรงแรมควรมีการติด
 ตั้งทุก ๆ 20 เมตรในทุก ๆ ส่วนที่มีการสัญจรหลัก

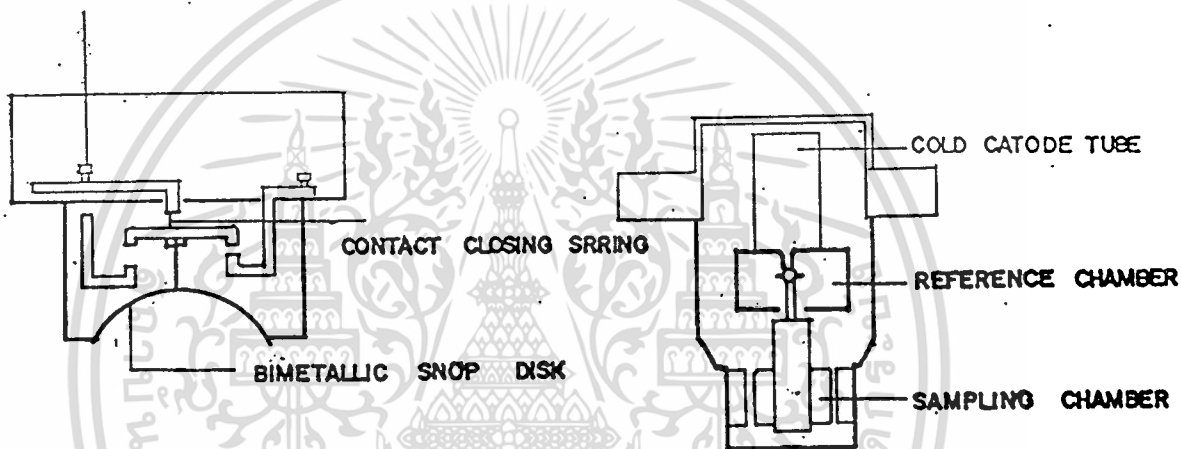
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีฉุกเฉินเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 เครื่องมือที่ติดตั้งตายตัวและควบคุมการทำงานโดยอัตโนมัติ

สามารถแบ่งออกตามประโยชน์ใช้สอย ได้ดังนี้

1.3.1) อุปกรณ์แจ้งเหตุเพลิงไหม้มีหลายชนิด สามารถเลือกใช้ได้ตามความต้องการ เช่น เครื่องตรวจจับความร้อน เครื่องตรวจจับควัน เครื่องตรวจจับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งระบบเหล่านี้สามารถควบคุมให้ทำงานแจ้งเหตุเพลิงไหม้ หรือทำงานร่วมกับระบบอื่น ๆ ได้ในทันที เช่น ระบบสปริงเกอร์ ระบบป้องกันควัน ฯลฯ

CONTACT TERMINAL

ภาพแสดง เครื่องจับความร้อน

ภาพแสดง เครื่องจับควัน

1.3.2) อุปกรณ์ดับเพลิงอัตโนมัติ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิงอัตโนมัติ แบ่งออกตามตัวกลางที่ใช้ดับไฟ มีดังนี้

- อุปกรณ์ที่ใช้น้ำ
- อุปกรณ์ที่ใช้ก๊าซ

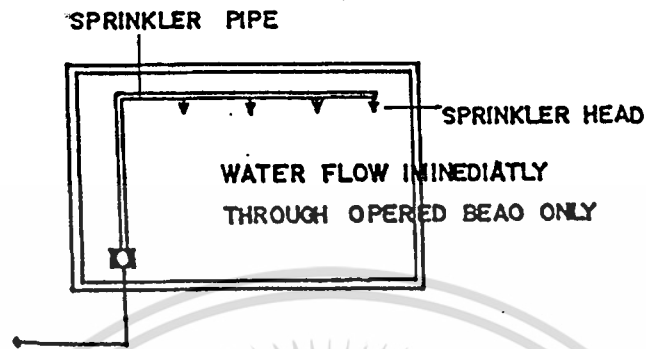
- อุปกรณ์ที่ใช้น้ำ ได้แก่ ระบบสปริงเกอร์

(SPRINKLER SYSTEM)

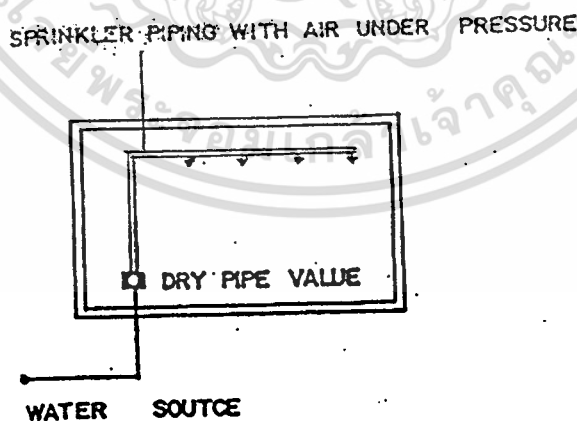
ตำแหน่ง ที่ติดตั้ง ตำแหน่งของตัวสปริงเกอร์จะอยู่ในส่วนใต้เพดาน และสปริงเกอร์ 1 ตัว สามารถครอบคลุมพื้นที่การดับไฟได้ 16 ตารางเมตร ระบบการทำงานของสปริงเกอร์ แบ่งออกเป็น 4 ระบบ ดังนี้

ระบบท่อเปียก (WET PIPE SYSTEM) ในระบบท่อของสปริงเกอร์ จะมีน้ำที่มีแรงดันอยู่ตลอดเวลา เมื่อเกิดเพลิงไหม้ ความร้อนจะ

กระตุ้นให้กลไกที่หัวสปริงเกอร์เปิดและน้ำมีแรงดันอยู่สูงจะพ่นกระจายลงมา ระบบนี้เหมาะสำหรับอาคารสถานที่ทั่ว ๆ ไป ที่ไม่มีการแข็งตัวของน้ำภายในท่อ

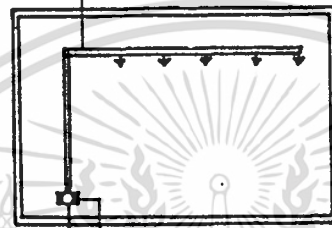
ระบบท่อแห้ง (DRY PIPE SYSTEM) การทำงานของกลไกเช่นเดียวกับระบบท่อเปียก แต่มีการแก้ไขข้อบกพร่องในกรณีที่อากาศอยู่ในเขตนทวน น้ำในท่ออาจมีการแข็งตัว ดังนั้น จึงทำให้ระบบท่อแห้งจนกว่ากลไกที่หัวสปริงเกอร์ทำงาน แรงดันอากาศในท่อลดลง น้ำก็จะเข้าไปแทนที่ในท่อและพ่นออกมาจากหัวสปริงเกอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

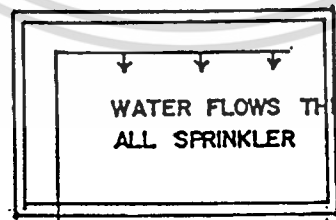
PRE ACTION SYSTEM ปรับปรุงมาจากระบบท่อแห้ง เนื่องจากระบบท่อแห้งต้องรอเวลาในการที่จะให้น้ำไหลไปตามท่อ การปรับปรุงทำโดยนำเอาระบบเครื่องจับควันและความร้อนใช้สัมพันธ์กัน การทำงานคล้ายระบบท่อแห้ง แต่ได้มีการบังคับวาล์วปิดของระบบท่อด้วยเครื่องดักจับความร้อน หรือเครื่องดักจับควัน ทำให้น้ำเข้าไปอยู่ในท่อเพื่อรอเวลาให้กลไกที่หัวสปริงเกอร์ทำงาน ซึ่งน้ำจะสามารถพุ่งออกจากหัวสปริงเกอร์ทำงานได้ทันที

SPRINKLER PIPING DOES NOT CONTAIN WATER

PREACTION VALVE OPEN BY DETECTION SYSTEM

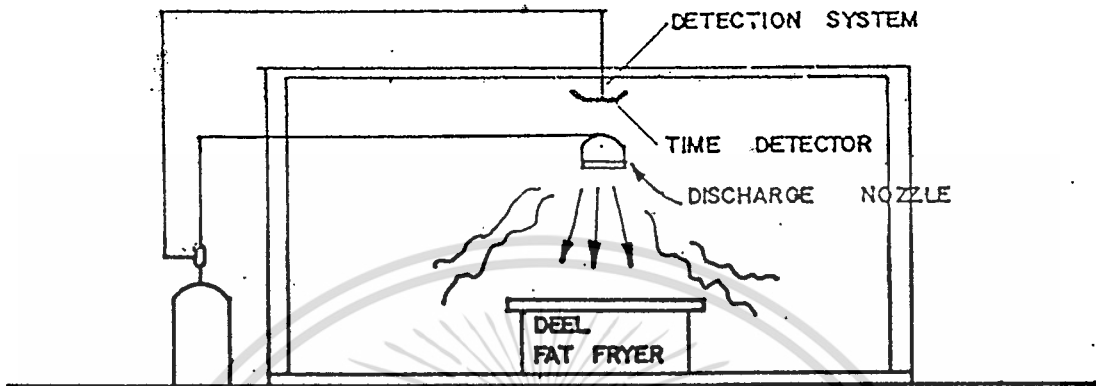
DELUGE SYSTEM นำระบบท่อแห้งมาใช้กับระบบหัวสปริงเกอร์เปิด และระบบดักจับความร้อนและควัน การทำงานกระทำโดยการบังคับวาล์วเปิดด้วยเครื่องดักจับควัน หรือเครื่องดักจับความร้อน เมื่อวาล์วเปิดน้ำก็จะไหลผ่านท่อและพุ่งออกจากหัวสปริงเกอร์ได้ทันที

WATER FLOWS THROUGH ALL SPRINKLER HEADS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ลักษณะการทำงานและข้อกำหนดในการใช้คล้ายกับระบบก๊าซชาลอน 1301 แต่มีข้อเสีย คือ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ไม่เอื้ออำนวยต่อระบบการหายใจของมนุษย์

เครื่องมือที่สามารถนำเคลื่อนที่ไปยังที่ต่าง ๆ ได้ ส่วนใหญ่จะเป็นเครื่องมือขนาดเล็ก น้ำหนักเบา บรรจุในภาชนะที่มีความคล่องตัว ในการใช้งาน การดับเพลิงจะใช้ระบบการทำงานของก๊าซหรือสารเคมี (รัศมีทำการ 75 ฟุต)

1.3.3) การหนีไฟ

มาตรฐานที่ใช้ในการออกแบบยึดถือมาตรฐานของ NEPA และข้อกำหนดการป้องกัน และหนีไฟที่ใช้ในเครื่องจักรอังกฤษ

ระยะทางที่ใช้ในการหนีไฟ ระยะการหนีไฟ สูงสุด

ระยะภายในห้องไปยังทางออกฉุกเฉิน		NEPA(P)	UN(N)
ห้องประชุม ห้องจัดเลี้ยง ภัตตาคาร	ทางออกเดียว	-	9
	ทางออก 2 ทาง หรือมากกว่า	45	18
	มีระบบสปริงเกอร์	60	-
บริเวณที่เสี่ยงต่อเพลิงไหม้ เช่น คริว ห้องต้มน้ำ	ทางออก 3 ทาง	-	30
	ทางออกเดียว	-	6
	ทางออก 2 ทาง หรือมากกว่า	22.5	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ควรแก้ไข ทิ้งส้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาหรือข้อมูลใดๆ แก่เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระยะภายในห้องไปยัง ทางออกฉุกเฉิน		NEPA(P)	UN(N)
โถงทางเดิน ห้องพักแขกถึงทางหนีไฟ	ทิศทางเดียว (ทางต้น)	10.6	7.5
	2 ทิศทาง	30	18
	ระบบสปริงเกอร์	45	-

ความกว้างของช่องทางหนีไฟ โถงทางเดิน
ทั่วไปจะมีความกว้างไม่น้อยกว่า 1.20 เมตร พื้นที่อื่น ๆ ที่เป็นห้องโถง เช่น

- บริเวณที่ยืนชุมนุม ที่รอคอย 0.28 ม /คน
- ห้องประชุม ห้องอาหาร ห้องพักผ่อน 1.39 ม /คน

1.3.4 ระบบรักษาความปลอดภัยแก่ผู้เข้าพัก

- การกำหนดเขตหวงห้าม
- การกำหนดจุดตรวจภายในโรงแรม
- ใช้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
- ใช้ตำรวจจากสันติบาลให้ความอารักขาและระบบเตือนภัยที่โรงแรมนำมาใช้ คือ ระบบสัญญาณสำหรับเตือนภัยแขก

3.10.8 ระบบป้องกันฟ้าผ่า

ในการก่อสร้างอาคารสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นอาคารที่อยู่สูงกว่าอาคารอื่นในบริเวณข้างเคียง ในขณะที่เกิดพายุฟ้าคะนอง อาคารที่อยู่สูงกว่าอาคารอื่น มีโอกาสถูกฟ้าผ่าได้มาก ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีระบบป้องกันฟ้าผ่าขึ้น ซึ่งในประเทศไทย ระบบที่นำมาใช้และได้ผลดีมี 2 ระบบ คือ

1) RADIO ACTIVE SYSTEM

เป็นระบบทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสามารถผลิตโปรตอน (ซึ่งมีประจุบวก) ออกไปสู่อากาศ ซึ่งมีประจุอิเล็กตรอน (ประจุลบ) ทำให้ค่าความต่างศักย์ระหว่างอาคารกับบรรยากาศเบื้องบนมีค่าเท่ากัน (สะเทิน) ฉะนั้นอาคารจะไม่ถูกฟ้าผ่า เนื่องจากประจุไฟฟ้าในบรรยากาศโดยรอบอาคารสะเทิน
เอกสาร RADIO ACTIVE นี้สามารถปฏิบัติการโดยกลุ่มพื้นที่ออกเป็นวงกลมรัศมี 50 เมตร
ไม่ว่าในมุมเอียง 30 องศาติดตั้งไว้ที่ชั้นคาบฟ้าของตัวอาคารองเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) LIGHTING ACTIVE SYSTEM

เป็นระบบสายล่อฟ้าที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไป โดยติดตั้งเสาที่มีลักษณะเป็นปลายแหลม เอาไว้เป็นช่วง ๆ บนชั้นดาดฟ้า แล้วโยงสายไปเชื่อมติดต่อกับทุกช่วง แล้วเดินสายไฟจากชั้นดาดฟ้าลงสู่พื้นดิน เพื่อถ่ายเทประจุไฟฟ้า (EARTH) ทำให้สะท้อน ในการออกแบบให้หลีกเลี่ยงในเสาช่วงใดช่วงหนึ่งให้เป็นตัวถ่ายประจุไฟฟ้าจากชั้นดาดฟ้าลงสู่ดินก็ได้ เพื่อความสวยงามของตัวอาคาร

3.10.9 ระบบการกำจัดขยะ

ขยะที่เกิดขึ้นจากโครงการ นับเป็นขยะที่เกิดขึ้นได้โดยมีองค์ประกอบสำคัญหลายชนิด เช่น เศษอาหาร เศษภาชนะ พลาสติก โลหะ เศษแก้ว ฯลฯ ปริมาณขยะในแต่ละวันจะมีประมาณ 0.25 ลิตรต่อคน

ขบวนการในกำจัดขยะ

1. การเก็บตักขยะ

CHUTES ในอาคารที่มีความสูง CHUTES จะเป็นตัวรับและเชื่อมการติดต่อจากชั้นแต่ละชั้น ลงไปสู่ห้องเก็บขยะ (DEPOT) ซึ่งอยู่ในส่วนบริการ WASTE PULDING SYSTEM ใช้กับขยะเปียกที่เป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย หรือเป็นตะกอน ซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากครัว หรือบริเวณที่ล้างจาน ในขบวนการเก็บ จะต้องทำการแยกรวบรวมเศษอาหาร หรือขยะก่อนที่จะทำการขนส่งไปยังที่เก็บขยะต่อไป

INDIVIDUAL REFUSE BINS AND SACKS กระสอบ ถังเก็บขยะสามารถใช้ได้ในห้องพักของแขก โดยการนำมาเก็บรวบรวมขยะลงไปที่ปล่องทิ้งขยะ เพื่อให้ลงสู่ถังเก็บใหญ่ต่อไป

รายละเอียดทั่วไป

- ที่ตั้งของห้องจะต้องไม่ประเจิดประเจ้อ
- ตัวห้องสร้างด้วยวัสดุแข็งแรงคงทน เมื่อมีผนังที่ทนทานที่ไม่ซึมน้ำสามารถล้างทำความสะอาดได้โดยสะดวก โดยมีการระบายน้ำที่ดี ในห้องตรวจวัดให้มีก๊อกน้ำ 1 ที่ และมีท่อระบายน้ำ เพื่อล้างทำความสะอาดได้อย่างทั่วถึง
- ขนาดของห้อง จะต้องสามารถบรรจุเครื่องรับขยะที่มีมิติได้อย่างพอ ในขณะที่รอการกำจัด (ปริมาณขยะในแต่ละวันจะมีประมาณ 0.25 ลิตร

ต่อคน) สารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ตัวเครื่องรับขยะจะต้องสร้างด้วยวัสดุที่ทนทาน ทำความสะอาดง่าย และสามารถรับน้ำหนักได้ 0.5 กิโลกรัม/คน/วัน และวัสดุนั้นต้องคงทนต่อสารเคมี และชีวเคมี

2) การกำจัดขยะ (DPSPEAL)

INCINERATION เป็นระบบการกำจัดขยะที่มีความต่อเนื่อง โดยมีระยะเวลาการขนส่ง และเก็บกักน้อยที่สุด มีการใช้พลังงานความร้อนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในขบวนการกำจัด (การเผา)

3) การนำขยะออกไปทิ้ง (TRANSPORTATION)

ในการวางผังควรกำหนดเส้นทางสำหรับการบริการในการนำขยะจากแหล่งที่เก็บขยะออกไปทิ้ง

ระบบหมุนเวียน (RECYCLING) ของขยะอาจเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ขบวนการกำจัดมีความประหยัดขึ้น เช่น เศษอาหารจากภัตตาคาร สามารถนำไปใช้เลี้ยงสัตว์ ซึ่งในการเก็บอาจต้องเก็บเอาไว้ภายในห้องเย็นเพื่อรอการขนถ่าย หรือ เศษกระดาษเอกสาร พลาสติก แก้ว ฯลฯ อาจสามารถนำเข้าสู่ขบวนการหมุนเวียนได้เช่นกัน

การนำขยะออกไปทิ้งนั้น กระทำได้โดยผ่านขบวนการ 2 ขบวนการ คือ

3.1) ไซ้รถเข็น เป็นยานพาหนะขนาดเล็ก สามารถใช้สำหรับการขนขยะภายในโรงแรมจากห้องพักต่าง ๆ ลงสู่ปล่องทิ้งขยะ (CHUTES)

3.2) รถบรรทุกขยะ เป็นพาหนะขนาดใหญ่ที่จะรับขยะจากห้องเก็บ (DEPOT) ไปสู่ขบวนการกำจัดขยะสาธารณะต่อไป

3.10.10 ระบบรักษาความปลอดภัย

1) การป้องกันการโจรกรรม

1.1 PASSIVE PROTECTION คือ การป้องกันตั้งแต่การออกแบบอาคาร ประกอบด้วย การวางผัง โครงสร้าง ส่วนประกอบ และการเลือกใช้วัสดุ เป็นการวางแผนในขั้นแรกของการกำหนดลักษณะโครงการ

1.2 ACTIVE PROTECTION คือ การป้องกันในปัจจุบัน เนื่องจากโรงแรมเป็นสถานบริการที่มีแขกหรือผู้มาใช้บริการ 24 ชม. อาจป้องกันโดยใช้โทรทัศน์วงจรปิดตามจุดต่าง ๆ ที่อาจเกิดการลักลอบของคนเข้ามา

ส่วนการควบคุมของโรงแรม แบ่งออกได้ 2 ทาง คือ

(1) ส่วนบริการสาธารณะ เช่น ที่จอดรถ จะต้องมิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการในนามเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ได้
ไม่ว่าการซื้อหรือเข้าถึงผู้มาใช้บริการของโรงแรมจะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ส่วนพนักงาน เจ้าหน้าที่ มีการควบคุม ณ จุดลง เวลาในการปฏิบัติงาน โดยมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควบคุมอยู่ เพื่อป้องกัน บุคคลภายนอกเข้า-ออก โดยไม่ได้รับอนุญาต

2) การป้องกันบันไดหนีไฟ

บันไดหนีไฟเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดของอาคาร เพราะ เมื่อเกิดเพลิงไหม้ บันไดหนีไฟอาจจะใช้งานไม่ได้ ถ้าเกิดเพลิงหรือควันไฟในช่อง บันไดหนีไฟ วิธีป้องกัน มีดังนี้

2.1 ผนังโดยรอบเป็นผนังกันไฟ

2.2 ทำประตู 2 ชั้น เพื่อป้องกันควัน

2.3 ใช้เครื่องอัดอากาศเข้าไปในบันไดหนีไฟ

โดยระบบระบายควันออกทางช่องเปิดของ CORRIDOR และช่องท่อ (SHAFT ที่มี ท่อสกัดควันอยู่แล้ว

นอกจากนี้ ยังต้องสร้าง FIRE DAMPER ที่ช่องลมจากห้อง A.H.U. ที่จะไปยังห้องต่าง ๆ เพื่อป้องกันควันไฟ และเดินท่อลมสำหรับอัดอากาศและดูด อากาศทุกชั้น ในกรณีที่เกิดเพลิงไหม้ที่ชั้นใด ชั้นที่อยู่บนและล่างจะทำการเปิดพัดลม เพื่ออัดอากาศ ส่วนชั้นที่เกิดเพลิงไหม้จะดูดอากาศออก การทำเช่นนี้จะทำให้ชั้นที่ อยู่ติดกับชั้นที่เกิดเพลิงไหม้เป็น POSITIVE PRESSURE และชั้นที่เกิดเพลิงไหม้จะ เป็น NEGATIVE PRESSURE ก็จะเป็นการสกัดเพลิงและควันไม่ให้ไปยังชั้นอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์แนวนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และกายภาพ

4.1 การวิเคราะห์ระดับประเทศ

4.1.1 การวิเคราะห์แนวนโยบายระดับประเทศ

1) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7

การกำหนดเป้าหมายในช่วงแผนพัฒนาหลักของแผนพัฒนาฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2534 - 2539) ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ มีดังนี้

- เป้าหมายการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เศรษฐกิจส่วนรวมจะขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 9 ต่อปี รายได้เฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น 75,000 บาท ในปี 2539 หรือเพิ่มในอัตราร้อยละ 7.6 ต่อปี มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 17 ต่อปี

- เป้าหมายการเสริมสร้างสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เงินเฟ้อไม่เกินร้อยละ 5.5 ต่อปี ขาดดุลการค้าไม่เกินร้อยละ 7 ของผลผลิตรวมภายในประเทศ และขาดดุลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมโดยเฉลี่ยไม่เกินร้อยละ 2

- เป้าหมายการกระจายรายได้ เพิ่มรายได้ของเกษตรกรยากจน ลูกจ้างในงานเกษตร ผู้มีรายได้น้อย ลดความเหลื่อมล้ำของรายได้ของประชากร กระจายการถือครองทรัพย์สิน และจัดหาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย

- เป้าหมายคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม ลดอัตราการเพิ่มของประชากรให้เหลือร้อยละ 1.2 ในปี 2539 เพิ่มอัตราการเรียนต่อเข้าระดับมัธยมศึกษาเป็นร้อยละ 60 ในปี 2539 ลดปริมาณมลพิษตลอดจนความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติให้อยู่ในมาตรฐาน ไม่เป็นอันตรายต่อชีวิต

2) แผนพัฒนาการท่องเที่ยว ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 เพื่อรักษาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถรองรับการขยายตัวด้านการตลาดในระยะยาว ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน พัฒนาและกระจายการใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานยกระดับคุณภาพบุคลากรทางด้านการท่องเที่ยว

4.1.2 การวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจระดับประเทศ

1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีศึกษาเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและตัดทอนข้อมูลของเอกสารทอครั้งที่มีกรนำไปใช้

ปี พ.ศ. 2531 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศมีเท่ากับ

1,506,977 ล้านบาท แยกเป็น การเกษตร 16.90 % อุตสาหกรรม 23.31 %
ค้าส่งและค้าปลีก 17.14 % [ibdk] 13.56 % และอื่น ๆ 29.09 %

2) ผลิตภัณฑ์ประเทศเฉลี่ยต่อบุคคล

ในปี พ.ศ. 2531 รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลของประเทศมีมูลค่า
เท่ากับ 27,632 บาท แยกเป็น กรุงเทพมหานครและปริมณฑล 87,032 บาท ภาคตะวันออก 35,346 บาท ภาคกลาง 24,412 บาท ภาคตะวันตก 22,499 บาท ภาค
ใต้ 20,331 บาท ภาคเหนือ 16,155 บาท และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 9,493
บาท ตามลำดับ

3) ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ประเมินภาวะเศรษฐกิจของไทย
ตลอดปี พ.ศ. 2534 มีอัตราการเติบโตร้อยละ 7.9 ชะลอลงจากปีพ.ศ. 2533
อันเป็นผลมาจากภาวะเศรษฐกิจโลก สงครามอ่าวเปอร์เซีย และการดำเนิน
นโยบายการเงินการคลัง เพื่อป้องกันมิให้เกิดแรงกดดันต่อภาวะเงินเฟ้อและดุล
บัญชีเดินสะพัดรุนแรงเกินไปจนเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจในระยะ
ยาว ด้านการค้าและการเงินระหว่างประเทศ ดุลการค้าขาดดุลประมาณ
280,000 ล้านบาท แม้ว่าการส่งออกจะขยายตัวร้อยละ 21.2 ก็ตาม แต่การนำเข้า
เข้ายังคงเพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 17.8 ส่วนดุลบัญชีเดินสะพัดจึงขาดดุลสูงประมาณ
207,000 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 8.7 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

4.1.3 การวิเคราะห์ด้านสังคมระดับประเทศ

1) ประชากร จำนวนประชากรของประเทศใน ปีพ.ศ. 2532
เท่ากับ 55.88 ล้านคน แบ่งเป็นเพศชาย 28.0 ล้านคน และเพศหญิง 27.88
ล้านคน มีความหนาแน่น 109 คนต่อตารางกิโลเมตร

2) สภาพทั่วไปทางสังคม สังคมไทยเปลี่ยนไปจากสังคมเกษตรกร
ชนบท สู่ความเป็นสังคมเมืองมากขึ้น อัตราเพิ่มของประชากรมีแนวโน้มลดลงเป็น
ลำดับ ส่งผลให้มีแนวโน้มว่าประชากรวัยหนุ่มสาวและวัยกลางคน จะเพิ่มสูงขึ้นส่วน
ประชากรวัยเด็กมีแนวโน้มลดลง ขณะเดียวกันโครงสร้างของครอบครัวไทยจะมี
ขนาดเล็กลง และมีลักษณะเป็น "ครอบครัวเดี่ยว" มากขึ้น

3) สภาพการท่องเที่ยว การคาดการณ์ในการเดินทางของนัก
ท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ในพ.ศ. 2531 - 2534 พบว่า การเติบโต
ของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางสู่ประเทศ มีอัตราประมาณร้อยละ 7 ต่อปี ปัจจัยที่
สำคัญที่มีผลต่อการขยายตัวของนักท่องเที่ยว ได้แก่ อัตราการเติบโตของรายได้
ไม่เท่ากันในส่วนอื่นที่มีแนวโน้มสูงขึ้นและต้องวางเงินไว้ล่วงหน้าเพื่อการเดินทาง
ในประเทศต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงของค่าใช้จ่ายในการเดินทางและการขึ้นลง

ของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ

รูปแบบการเดินทางที่มีแนวโน้มเพื่อการไปพักผ่อนเพิ่มขึ้นสูงกว่าการเดินทางเพื่อธุรกิจหรือการไปเยี่ยมญาติและเพื่อน ทำให้มีการเดินทางท่องเที่ยวตามชายหาดและแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ มีอัตราการเติบโตที่ขึ้นลงตามฤดูกาลเพิ่มขึ้น การเดินทางไปหลาย ๆ ประเทศในครั้งเดียวจะน้อยลง และระยะเวลาพักผ่อนเฉลี่ยในประเทศที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปจะเพิ่มขึ้น

การคาดการณ์การเติบโตของนักท่องเที่ยวของประเทศปลายทางในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก จากรายงานประจำปี 1989 ของ PATA พบว่าในประเทศไทยจะมีอัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาประมาณร้อยละ 9 ต่อปี โดยใน พ.ศ. 2534 จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาประมาณ 12 ล้านคน หรือเฉลี่ยเดือนละ 1 ล้านคน จะมีผลต่อการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวและการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวต่าง ๆ

4.1.4 การวิเคราะห์ด้านกายภาพระดับประเทศ

- 1) สภาพทางภูมิศาสตร์ ประเทศไทยมีพื้นที่โดยประมาณ 518,000 ตารางกิโลเมตร แบ่งออกเป็น 6 ภาค 73 จังหวัด
- 2) ลักษณะภูมิประเทศ โครงสร้างและลักษณะภูมิประเทศของประเทศไทย แบ่งออกเป็นที่ราบลุ่มตอนล่าง ชายฝั่งทะเลตะวันออกเฉียงใต้ของอ่าวไทย ที่สูงภาคพื้นทวีป คาบสมุทรมหาไค้ และที่ราบสูงโคราช
- 3) ลักษณะภูมิอากาศ สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูหนาว และฤดูฝน
- 4) ทรัพยากรธรรมชาติ ประเทศไทยมีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำ ลำธาร ป่าไม้ และแร่ธาตุ
- 5) สถานที่ท่องเที่ยว แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม โดยประเทศไทยมีสถานที่ท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ ประเภทธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม ตามลำดับ
- 6) การใช้ประโยชน์ที่ดิน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมลักษณะการใช้ที่ดินขึ้นอยู่กับลักษณะภูมิประเทศของแต่ละภาค

4.2 การวิเคราะห์ระดับภาค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามตีพิมพ์ซ้ำโดยไม่ขออนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1 การวิเคราะห์แนวโน้มนโยบายของภาคตะวันออก

1) แผนพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก การพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก เป็นแผนยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไปสู่ส่วนภูมิภาคอย่างเป็นระบบ เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมหลัก และอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ อย่างสมบูรณ์ อันเป็นการเสนอทางเลือกแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรมใหม่ในอนาคต เพื่อเป็นแหล่งสร้างงานที่สำคัญเพิ่มขึ้นอีกแห่งหนึ่ง ทั้งนี้มีเป้าหมายที่จะให้ชายฝั่งทะเลตะวันออกเป็นประตูทางออกให้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายในต่างประเทศ โดยไม่ต้องผ่านกรุงเทพมหานคร ในขณะที่เดียวกันจะจัดให้มีการบริการด้านสังคมที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนการลงทุนของเอกชนในพื้นที่นี้ โดยเฉพาะการพัฒนาฝีมือแรงงาน การให้การศึกษา สาธารณสุข และการควบคุมสภาวะสิ่งแวดล้อม

2) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวภาคตะวันออก พื้นที่ภาคตะวันออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมืองพัทยา ระยอง ชลบุรี และตราด จัดเป็นกลุ่มพื้นที่ซึ่งมีศักยภาพของการท่องเที่ยวสูง โดยมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญสำหรับตลาดนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศและชาวไทย ได้แก่ พัทยา ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดที่มีชื่อเสียงในระดับประเทศ และเป็นที่ยูนิคทั่วโลก และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในพื้นที่ ได้แก่ เกาะเสม็ด อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว อุทยานแห่งชาติเขาคิชฌกูฏ หมู่เกาะตราด สวนผลไม้และตลาดพลอยจันทบุรี โครงการพัฒนาภาคตะวันออกในด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและคมนาคมติดต่อที่สะดวกระหว่างจังหวัดภายในภาคและกรุงเทพมหานครประกอบกับการลงทุนพัฒนาทรัพยากรทางการท่องเที่ยวต่าง ๆ ในพื้นที่ ทำให้แนวโน้มนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาสู่พื้นที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น นับเป็นตลาดการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ

4.2.2 การวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจของภาคตะวันออก

1) ผลิตภัณฑ์มวลรวม ภาคตะวันออกในปี พ.ศ. 2531 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์เท่ากับ 117,716 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6.9 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์สูงสุดคือ 55,567 ล้านบาท ระยอง 16,658 ล้านบาท ฉะเชิงเทรา 19,537 ล้านบาท ตามลำดับ

2) รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล ภาคตะวันออกมีรายได้เฉลี่ยต่อบุคคล 35,846 บาท จังหวัดที่มีรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลสูงสุด คือ จังหวัดชลบุรี 68,433 บาท ระยอง 41,030 บาท ฉะเชิงเทรา 37,357 บาท ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 การวิเคราะห์ด้านสังคมของภาคตะวันออก

1) ประชากร ในปี พ.ศ. 2532 มีประชากร 3,633,554 คน จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีประชากรมากที่สุด 896,340 คน ปราจีนบุรี 864,692 คน ฉะเชิงเทรา 575,731 คน ตามลำดับ

2) ความหนาแน่นของประชากร เฉลี่ย 100 คน/ตร.ม. จังหวัดชลบุรี 205 คน/ตร.ม. ระยอง 125 คน/ตร.ม. ฉะเชิงเทรา 108 คน/ตร.ม. ตามลำดับ

3) การเพิ่มของประชากร ในปี พ.ศ. 2531 - 2532 มีอัตราเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 1.1 ต่อปี จังหวัดตราด เฉลี่ยร้อยละ 2.4 ต่อปี จันทบุรี เฉลี่ย 2.1 ต่อปี นครนายก เฉลี่ย 1.7 ต่อปี

4.2.4 การวิเคราะห์ด้านกายภาพของภาคตะวันออก

1) สภาพทางภูมิศาสตร์ ภาคตะวันออกมีพื้นที่ 36,502.5 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 7 จังหวัด ได้แก่ นครนายก ฉะเชิงเทรา จันทบุรี ระยอง ตราด และชลบุรี

2) ลักษณะภูมิประเทศ ประกอบด้วยที่ดอนสูง ๆ ต่ำ ๆ พื้นที่ราบแคบ ๆ แทรกตัวอยู่ระหว่างแนวภูเขา พื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำ

3) ลักษณะภูมิอากาศ แบ่งออกได้เป็น แบบฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดู และแบบมรสุมในเขตร้อน มีปริมาณน้ำฝนประมาณ 1,200 - 1,400 ม.ม. อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 24.8 - 29.7 องศาเซลเซียส

4) การใช้ประโยชน์ที่ดิน ปลูกพืชไร่มากที่สุดร้อยละ 39 ของพื้นที่ภาค พื้นที่ปลูกข้าวร้อยละ 23.28 ของพื้นที่ภาค ป่าไม้และป่าชายเลน 21.89 ของพื้นที่ภาค ตามลำดับ

5) สถานที่ท่องเที่ยว มีจำนวนทั้งสิ้น 90 แห่ง แบ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 50 แห่ง และประวัติศาสตร์ 16 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่กระจายอยู่ในภาคตะวันออกตอนล่าง 77 แห่ง ตอนบนอีก 13 แห่ง

4.3 การวิเคราะห์ระดับจังหวัด

4.3.1 การวิเคราะห์แนวนโยบายของจังหวัดชลบุรี

1) แผนพัฒนาจังหวัดชลบุรี จังหวัดชลบุรีได้เข้าไปมีส่วนร่วมดำเนินเอกสารการตามโครงการพัฒนาพื้นที่ชุมชนเมืองใหม่แหลมฉบังด้วย โดยโครงการนี้จะเปิดไม่ช้ากว่าการพัฒนาเต็มพื้นที่ชุมชนเมืองใหม่ ประมาณ 10 ตารางกิโลเมตร เน้นหนักการ

ก่อสร้างถนนและระบบสาธารณูปโภคที่สอดคล้องกับถนน โดยให้กรมการปกครอง ในฐานะฝ่ายเลขานุการของ คณะอนุกรรมการบริหารการพัฒนาชุมชนสังคมและสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ประสานแผนปฏิบัติงานของทุกหน่วยงาน เมื่อมีการพัฒนาเต็มพื้นที่แล้ว คาดว่าจะมีแรงงานอพยพเข้ามาเป็นจำนวนไม่ต่ำกว่า 200,000 คน เป็นที่แน่นอนว่าจะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาเช่นเดียวกับปัญหาของเมืองทั่วไป เช่น ปัญหาการจัดที่อยู่อาศัยและสถานศึกษา ปัญหาสุขภาพอนามัย ปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น เพิ่มขึ้นจากปัญหาปกติที่จังหวัดประสบและดำเนินการแก้ไขอยู่คือ ปัญหาการจราจร ปัญหาน้ำประปาไม่เพียงพอแก่การอุปโภคบริโภค ซึ่งเป็นปัญหาทางด้านการบริการกิจการสาธารณูปโภค และสาธารณูปการของทางราชการ ไม่ทันการพัฒนาของทางภาคเอกชน ปัญหาทางสิ่งแวดล้อม ขยะมูลฝอยมีปริมาณมาก อุปสรรคในการเก็บกำจัดไม่เพียงพอ คุณภาพน้ำทะเลบริเวณอ่าวพัทยา ไม่เหมาะสมกับการว่ายน้ำ เพราะมีอัตราความสกปรกในน้ำทะเลเกินขนาด ซึ่งมีผลกระทบต่อการท่องเที่ยว และมลภาวะจากโรงงานอุตสาหกรรม (น้ำเสีย ควันฝุ่นละออง เสียง)

2) แผนพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดชลบุรี ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาแหล่งชุมชน โดยให้พัทยาเป็นศูนย์กลางธุรกิจและพาณิชย์ คาดว่าจะก่อให้เกิดการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นประมาณ 300,000 คน อุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่พัฒนาในระยะแรกจะเป็นอุตสาหกรรมทดแทนการนำเข้าเป็นส่วนใหญ่ จะช่วยประหยัดเงินตราต่างประเทศ ประมาณปีละ 40,000 ล้านบาท สำหรับชุมชนในอนาคต

แต่จากการกำหนดนโยบายนี้ ทำให้มีปัญหาด้านความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและเจริญเติบโตอย่างไม่มีขอบเขต ทำให้เกิดปัญหาด้านการสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่เจริญไม่ทัน ดังนั้น จึงได้กำหนดให้ศรีราชา และบางแสนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเสริม

4.3.2 การวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรี

1) เศรษฐกิจรวม ในปี พ.ศ. 2531 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเท่ากับ 55,567,547 ล้านบาท รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล 63,433 บาท การขยายตัวทางเศรษฐกิจระหว่างปี 2527 - 2531 โดยเฉลี่ยร้อยละ 5.4 ต่อปี

2) สภาพทางเศรษฐกิจ แบ่งเป็นการเกษตร ในปี พ.ศ. 2533 มีมูลค่าประมาณ 3,648,249 ล้านบาท การประมง มีมูลค่าประมาณ 1,518 ล้านบาท การปศุสัตว์ มีมูลค่า 6,322,513 ล้านบาท การอุตสาหกรรม มีเงินไม่ว่าทุนจดทะเบียน 42,605.2 ล้านบาท การลงทุน มีจำนวน 37,351.537 ล้านบาท

4.3.3 การวิเคราะห์ด้านสังคมของจังหวัดชลบุรี

1) ประชากร ในปี พ.ศ. 2533 มีจำนวน 903,808 คน แต่การคาดการณ์ในปี พ.ศ. 2534 จะมีจำนวน 1.07 ล้านคน แสดงว่ามีจำนวนประชากรแฝงภายในจังหวัดเกือบ 2 แสนคน หรือร้อยละ 22.0

2) ความหนาแน่นของประชากร มีจำนวน 260.789 คนต่อตารางกิโลเมตร อำเภอเมืองชลบุรีมีความหนาแน่นสูงสุดคือ 898.680 คนต่อตารางกิโลเมตร

3) สภาพทางสังคม จังหวัดชลบุรีขยายตัวอย่างรวดเร็วทั้งผลของการพัฒนาชนบทพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก และจากผลการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ทำให้วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมถูกละเลยไป แต่กลับยกย่องวัฒนธรรมของชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยว การให้บริการสาธารณสุขไม่เพียงพอ เนื่องจากมีประชากรอพยพเข้ามาในพื้นที่เป็นจำนวนมาก

4.3.4 การวิเคราะห์ด้านกายภาพของจังหวัดชลบุรี

1) สภาพทั่วไป มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 4,363 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 9 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ 90 ตำบล 661 หมู่บ้าน 5 เทศบาล 1 เมืองพัทยา และ 17 สุขาภิบาล

2) ลักษณะภูมิประเทศ มีภูเขาทอดอยู่เกือบกึ่งกลางของจังหวัด ลักษณะโดยรวมแบ่งออกได้เป็นที่ราบ เหมาะแก่การกสิกรรม ที่โล่งเตียนใช้เพาะปลูกพืชไร่ และหาดทราย

3) ลักษณะภูมิอากาศ ระดับอุณหภูมิเฉลี่ย 27.5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย 17.45 ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยปีละ 1,267.5 มิลลิเมตร ความเร็วลมเฉลี่ย 5.9 - 7.8 น็อต

4) สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญมีดังนี้ สวนสัตว์เปิดเขาเขียว พัทยา พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ บางแสน เขาสามมุก หนองมน เกาะล้าน

4.4 การวิเคราะห์ระดับชุมชน

4.4.1 การวิเคราะห์แนวโน้มนโยบายของเทศบาลตำบลแสนสุข

1) แผนพัฒนาเทศบาลตำบลแสนสุข สามารถแบ่งออกเป็น 4 สาขาการพัฒนา คือ แผนสาขาพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แผนสาขาพัฒนาเศรษฐกิจ เอกสารแผนสาขาพัฒนาสังคม และแผนสาขาพัฒนาการบริหาร ซึ่งสามารถดำเนินการได้ ไม่ว่าจะเป็นการตามแผนปริมาณ 87% ส่วนที่ไม่สามารถดำเนินการให้ลุล่วงได้ เพราะมีปัญหา

อุปสรรค คือ ปัญหาเรื่องงบประมาณ เนื่องจากเทศบาลฯ เป็นเทศบาลขนาดเล็ก และจัดตั้งขึ้นใหม่ ทำให้งบประมาณไม่เพียงพอ งบประมาณส่วนใหญ่ได้มาจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ อีกตัวแปรหนึ่งซึ่งมีส่วนผลักดันให้ต้องเปลี่ยนแปลงโครงการที่ได้กำหนดไว้ คือ ความจำเป็นเร่งด่วนในสถานการณ์ต่าง ๆ ของท้องถิ่น

2) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลแสนสุข จะเห็นได้ว่าเทศบาลแสนสุข โดยเฉพาะบางแสนเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดเวลา ดังนั้น ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณบางแสน จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดแผนการพัฒนายกระดับชุมชนเมือง ทั้งนี้เพื่อให้อัปเดตกิจกรรมเมืองประเภทต่าง ๆ ทั้งที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน และที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สอดคล้องส่งเสริมซึ่งกันและกัน รวมทั้งเพื่อให้การใช้จ่ายพื้นที่และทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีประสิทธิภาพ

4.4.2 การวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลแสนสุข

1) สภาพทางเศรษฐกิจ แบ่งออกได้เป็น การพาณิชย์กรรม มีผู้ประกอบการในปี พ.ศ. 2533 จำนวน 1,819 ราย การอุตสาหกรรม มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม 45 แห่ง และการบริการ ประกอบด้วยห้องพักจำนวน 750 ห้อง

2) สถานะทางการเงินคลัง ในปี พ.ศ. 2532 มีรายรับจริง 17,527,489.10 บาท และรายจ่ายจริง 17,369,561.54 บาท

4.4.3 การวิเคราะห์เศรษฐกิจการท่องเที่ยวของสถานตากอากาศบางแสน

1) รายได้ของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมเยือนสถานตากอากาศบางแสน มีรายได้เฉลี่ย ประมาณ 5,929 บาทต่อคน

2) ค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยคนละประมาณ 217 บาท

4.4.4 การวิเคราะห์ด้านสังคมของเทศบาลตำบลแสนสุข

1) ประชากร เมืองสิ้นปี พ.ศ. 2533 มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 29,812 คน เฉลี่ยแล้ว 5 คนต่อครัวเรือน มีความหนาแน่นของประชากรภายในเขตเทศบาลฯ เฉลี่ย 1,470 คนต่อตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2526 - 2531

เอกสารนี้มีการเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากรเพียงร้อยละ 1.27 ต่อปี การคาดประมาณค่าไม่ว่าจะจำนวนประชากรในอนาคต คาดว่าจะมีอัตราการเพิ่มประชากร โดยเฉลี่ยร้อยละ

2.04 ต่อปี ดังนั้นในเขตเทศบาลฯ ในพ.ศ. 2539 จะมีประชากร 33,648 คน และในพ.ศ. 2549 จะมีประชากร 41,177 คน

ตารางที่ 4.1 แสดงการคาดประมาณจำนวนประชากรเทศบาลตำบล
แสนสุข พ.ศ. 2534 - 2549

สิ้นปี พ.ศ.	2534	2539	2544	2549
ประชากร : คน	30,420	33,648	37,222	41,177

2) สภาพทางสังคม คือการให้บริการสาธารณสุข ด้านส่งเสริมสุขภาพ และการรักษาพยาบาล แก่ประชาชนภายในเขตเทศบาลยังไม่เพียงพอ สัดส่วนของพื้นที่รับผิดชอบในการป้องกันน้ตึภัย กับจำนวนรถดับเพลิงและจำนวนเจ้าหน้าที่ ไม่สมคูลย์กัน

3) การท่องเที่ยว ผู้ประกอบการค้าและให้บริการ มักฉวยโอกาสขึ้นราคา หรือเอาเปรียบรียบด้านการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว การให้บริการด้านข้อมูลของทางราชการแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยว ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

4.4.5 การวิเคราะห์ตลาดการท่องเที่ยวของสถานตากอากาศบางแสน

1) จำนวนนักท่องเที่ยว ในปี พ.ศ. 2532 มีนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาสถานที่ตากอากาศบางแสน 1,374,360 คน

2) ฤดูกาลท่องเที่ยว เดือนที่มีนักท่องเที่ยวสูงสุด ได้แก่ เดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งตรงกับเทศกาลตรุษจีน เดือนเมษายน ซึ่งตรงกับเทศกาลสงกรานต์ และช่วงปิดภาคการศึกษาฤดูร้อน เดือนตุลาคม ซึ่งตรงกับช่วงปิดภาคการศึกษากลางปี และเดือนธันวาคมกับเดือนมกราคม ซึ่งตรงกับเทศกาลปีใหม่และวันหยุดอื่น ๆ

3) ภูมิลาเนาของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปสถานตากอากาศบางแสน ทั้งที่พักและไม่ได้พัก มีภูมิลาเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ประมาณร้อยละ 57.78

4) เพศของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเป็นชายมากกว่าหญิง ทั้งที่พักและไม่ได้พักในสถานตากอากาศ โดยเป็นชายประมาณร้อยละ 58.33 และหญิงประมาณร้อยละ 41.65

ไม่ว่ากรณีใดก็ตามเมื่อมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติมหรือต้องการแจ้งข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาด กรุณาแจ้งมายังสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ นครภูเก็ต โทร. 076 311111 หรือ 076 311112

5) อายุของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่เยี่ยมเยือนสถานตากอากาศบางแสน มีอายุเฉลี่ยประมาณ 16 - 25 ปี หรือประมาณร้อยละ 40.0

6) ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเยี่ยมเยือนสถานตากอากาศบางแสน มีระดับการศึกษาเฉลี่ยเป็นระดับอาชีวศึกษาสูงสุด คือประมาณ 41.67

7) อาชีพของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่เยี่ยมเยือนสถานตากอากาศบางแสน เฉลี่ยมีอาชีพรับจ้างมากที่สุด ประมาณร้อยละ 33.33

8) ช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวเดินทาง มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาสถานตากอากาศบางแสน ในช่วงฤดูร้อน (มีนาคม - เมษายน) มากที่สุด

4.4.6 การวิเคราะห์ด้านกายภาพของเทศบาลตำบลแสนสุข

1) สภาพทั่วไป มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 20.268 ตารางกิโลเมตร ภูมิประเทศเป็นที่ลาดเอียงทางทิศตะวันออก ลู่ชายฝั่งทะเลด้านทิศตะวันตก และทิศเหนือ สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง เฉลี่ยประมาณ 3 เมตร ชายฝั่งทะเลแบ่งออกเป็น อ่าวปากคลองบางโพรง อ่าวเขาสวมมุข และชายหาดบางแสน-วอนนภา

2) ลักษณะภูมิประเทศ จัดอยู่ในประเภทอากาศแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน อุณหภูมิเฉลี่ย 25.7 - 29.9 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยปีละ 1,267.5 มิลลิเมตร

3) ระบบสาธารณูปโภค

3.1) การประปา

การคาดประมาณอุปสงค์ คือน้ำประปาของนักท่องเที่ยว ประเภทเข้าไป-เป็นกลับ นักท่องเที่ยวประเภทพักแรม ในอนาคตใช้สมมุติฐานเดียวกันกับการคาดประมาณอุปสงค์คือน้ำประปาโดยส่วนรวม ของเทศบาลตำบลแสนสุข คาดว่าใน พ.ศ. 2549 จะมีอุปสงค์คือน้ำประปา รวมทั้งสิ้น 6,702 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน (ตารางที่ 4.2) ซึ่งจะต้องดำเนินการจัดหาให้พอเพียงแก่ความต้องการอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพได้มาตรฐาน

3.2) การระบายน้ำและการบำบัดน้ำเสีย

ปัจจุบันยังมีการพัฒนาไม่มากนัก จึงสมควรที่จะดำเนินการวางระบบระบายน้ำเสียล่วงหน้า เพื่อรองรับการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นโดยการวางระบบแยกกระหว่างระบบระบายน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสียแยกออกจากกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ การคาดประมาณปริมาณน้ำเสีย ในอนาคตใช้สมมุติฐาน ไม่ว่าการเดียวกันกับการคาดประมาณ ปริมาณน้ำเสียของเทศบาลตำบลแสนสุข คาดว่าในปี

พ.ศ. 2549 มีน้ำเสียซึ่งจะต้องทำการบำบัดให้อยู่ในสภาพที่ดีพอที่จะระบายน้ำลงในทางน้ำสาธารณะ โดยไม่ก่อให้เกิดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม 5,362.0 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.2 แสดงการคาดประมาณความต้องการน้ำประปา

พ.ศ. 2534 - 2549

ผู้ต้องการน้ำประปา	ปีพ.ศ. : ลูกบาศก์เมตร ต่อวัน			
	2534	2539	2544	2549
นักท่องเที่ยวเข้าไป-เป็นกลับ	1,626	2,084	2,542	3,000
นักท่องเที่ยวที่พักแรม	700	898	1,095	1,290
รวม	1,018	4,886	5,780	6,702

ตารางที่ 4.3 แสดงการคาดประมาณปริมาณน้ำเสีย พ.ศ. 2534-2549

ผู้ผลิตน้ำเสีย	ปีพ.ศ. : ลูกบาศก์เมตร ต่อวัน			
	2534	2539	2544	2549
นักท่องเที่ยวเข้าไป-เป็นกลับ	1,300.8	1,667.2	2,033.6	2,400.0
นักท่องเที่ยวที่พักแรม	560.0	718.4	876.0	1,032.0
รวม	3,214.6	3,909.1	4,624.1	5,362.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางการพัฒนาระบบระบายน้ำ ควรดำเนินการในระยะสั้น และระยะยาว มีดังนี้

(1) ระยะสั้น

(1.1) ควรให้มีการวางท่อระบายน้ำ เก็บขยะที่อุดตันเพื่อ เปิดทางไหลของน้ำให้สะดวกขึ้น

(1.2) ซ่อมและปรับปรุงวางระบบท่อระบายน้ำที่มีอยู่ให้ใช้งานได้ดี

(1.3) ดำเนินการขุดลอกคูคลอง ลำรางสาธารณะ เพื่อ ช่วยป้องกันน้ำท่วมในฤดูฝน

(2) ระยะยาว

(2.1) ศึกษาความเหมาะสม สำรวจและออกแบบรายละเอียดระบบระบายน้ำ การป้องกันน้ำท่วม และระบบบำบัดน้ำเสีย โดยแยกระบบ ระบายน้ำและระบบบำบัดน้ำเสียออกจากกัน

(2.2) ดำเนินการให้เป็นไปตามแผนที่ได้จัดทำไว้

3.3) การกำจัดขยะมูลฝอย

การรักษาความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว และชุมชน นับเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยว และยกระดับคุณภาพชีวิต การคาด ประมาณ ปริมาณขยะที่จะต้องดำเนินการจัดเก็บและนำไปกำจัด ใช้สมมุติฐานเดียวกับการคาดประมาณ ปริมาณขยะโดยส่วนรวมของเทศบาล ตำบลแสนสุข คาดว่าใน พ.ศ. 2549 จะมีขยะที่จะต้องดำเนินการจัดเก็บและนำไปกำจัด รวมทั้งสิ้น 33.53 ตันต่อวัน ทั้งนี้ เมื่อจัดเก็บแล้วให้นำไปกำจัดรวมกันในสถานที่กำจัดขยะของเทศบาล ตำบลแสนสุข (ตารางที่ 4.4)

3.4) โทรศัพท

การพัฒนาที่พัก สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการท่องเที่ยว ตลอดจนยานพาหนะของประชากรที่จะเกิดขึ้น ทำให้มีความต้องการบริการ โทรศัพทเพิ่มขึ้น จึงควรดำเนินการพัฒนาบริการโทรศัพท โดยเพิ่มจำนวนเลขหมาย โทรศัพทอีกจำนวน 2,000 เลขหมาย

4) จำนวนโรงแรมในเขตเทศบาลตำบลแสนสุข มี 9 แห่ง จำนวน ห้องพัก 568 ห้อง โดยโรงแรมบางแสนบีช รีสอร์ท มีจำนวนมากที่สุด 131 ห้อง และโรงแรมสุขโขไฮเต็ล มีจำนวนน้อยสุด 20 ห้อง (ตารางที่ 4.5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อลดการละเมิดลิขสิทธิ์ของมูลนิธิโครงการฯ ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากมูลนิธิโครงการฯ

ตารางที่ 4.4 แสดงการคาดประมาณปริมาณขยะ พ.ศ. 2534 - 2549

ปริมาณขยะมูลฝอย	ปีพ.ศ. : ลูกบาศก์เมตร ต่อวัน			
	2534	2539	2544	2549
นักท่องเที่ยวเข้าไป-เย็นกลับ	10.16	13.02	15.85	18.97
นักท่องเที่ยวที่พักแรม	2.80	3.53	4.38	5.16
รวม	19.73	24.23	28.83	33.53

ตารางที่ 4.5 แสดงรายชื่อโรงแรม สถานที่พักในเขตเทศบาล ต.แสนสุข

ชื่อโรงแรม-สถานที่พัก	สถานที่ตั้ง	จำนวนห้องพัก (ห้อง)
โรงแรม เอส เอส บางแสนบีช	245/52 ถนนชายหาดบาง แสน ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี	78
โรงแรมบางแสนวิลล่า	890 หมู่ 13 ถนนชั้นเขา สามมุข ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี	70
โรงแรมซีไซด์ พาเลซ	97/3 หมู่ 7 ถนนทางเข้า บางแสน ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี	60
โรงแรมบางแสนบีช รีสอร์ท	55/150 ถนนชายหาดบาง แสน ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี	131

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษารายวัน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อโรงแรม-สถานที่พัก	สถานที่ตั้ง	จำนวนห้องพัก (ห้อง)
โรงแรมบางแสนวิลล่า รีสอร์ท	23 หมู่ 14 ถนนชายหาด บางแสน ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี	78
โรงแรมแชปปีอินน์	78/4 หมู่ 4 ถนนทางเข้า หาดบางแสน ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี	78
โรงแรมสุภาไสโยเต็ล	373/45 หมู่ 15 ซองบาง แสน 1 ถนนบางแสนสาย 2 ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี	20
บังกาโลว์แสนสบาย	155 ถนนชายหาดบางแสน ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี	53
รวมทั้งหมด		568

4.4.7 การวิเคราะห์การเลือกที่ตั้งโครงการ สภาพที่ตั้งของโครงการ

1) ตำแหน่งที่ตั้งของโครงการ แสนสุข เอ็นเตอร์เทนเมนท์ คอมเพล็กซ์ ตั้งอยู่บนที่ดินของกรมธนารักษ์ ตามมติของคณะกรรมการ เมื่อวันที่ 31 มิถุนายน 2495 บริเวณเลขที่ 1-48 ถนนชายหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยมีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อ	ทางหลวงหมายเลข 3137 (ถนนสายใน)
ทิศใต้	ติดต่อ	ถนนเลียบชายหาด (บางแสน-อ่างศิลา)
ทิศตะวันออก	ติดต่อ	ถนนสายย่อย (ถนนสุขาภิบาล ซอย 5)
ทิศตะวันตก	ติดต่อ	ถนนเลียบชายหาด

2) ขนาดและสภาพของที่ตั้งของโครงการ มีลักษณะเป็นที่ราบชาย
เอกสารนี้ ผังทะเลที่ขนาดของที่ดินประมาณ 68 ไร่ 2 งาน 67 ตารางวา หรือ ประมาณ
ไม่ว่า 101,686 ตารางเมตร วัตถุประสงค์และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) ลักษณะภูมิประเทศ เป็นพื้นที่ลาดสูงจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ยปานกลาง ประมาณ 3 เมตร

4) ลักษณะภูมิอากาศ อุณหภูมิอยู่ระหว่าง 25.7 ถึง 29.9 องศาเซลเซียส ช่วงเดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนมกราคม มีอากาศเย็นสบาย ความชื้นสัมพัทธ์โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ร้อยละ 68.1 ถึง 82.5 ทิศทางลมหลักพัดมาจากทิศใต้

5) ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

5.1) การประปา อาศัยน้ำดิบจากอ่างเก็บน้ำบางพระ ผลิตน้ำจากโรงกรองน้ำบางพระ จ่ายน้ำไปที่การประปาบางแสน สามารถจ่ายน้ำได้วันละ 5,065 ลูกบาศก์เมตร

5.2) การไฟฟ้า ใช้บริการจากการไฟฟ้าภูมิภาคบางแสน ซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงกัน โดยต่อจากเวาไฟฟ้าที่ผ่านโครงการ

5.3) การระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม เนื่องจากบริเวณโครงการเป็นที่ราบริมหาด มีบริเวณกว้าง เมื่อฝนตกน้ำจะไหลลงสู่ทะเล และคูตขี้ผึ้งสูดดินโดยธรรมชาติ

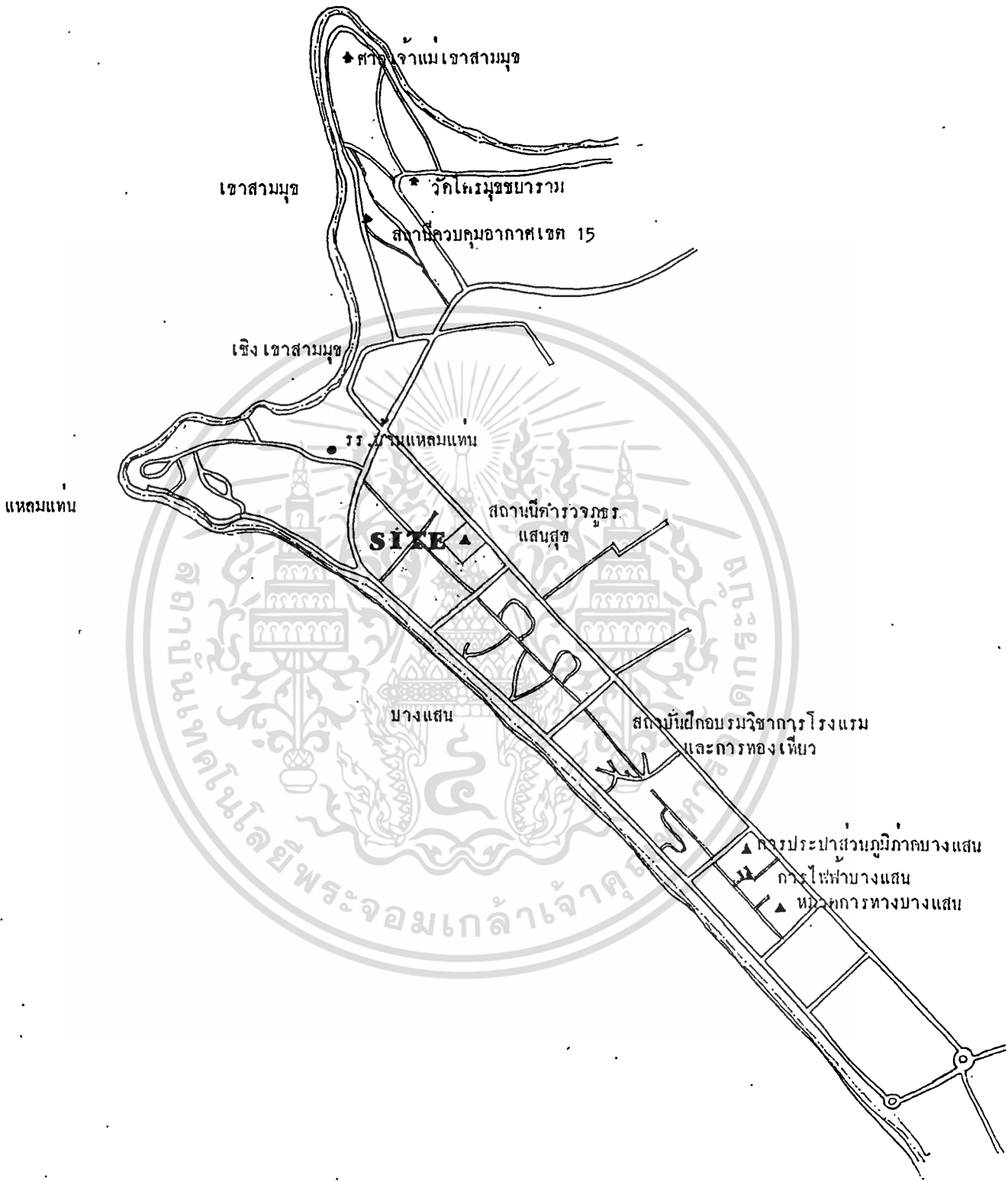
5.4) การกำจัดขยะ รวบรวมแล้วนำไปทิ้งในที่ซึ่งเทศบาลตำบลแสนสุขได้จัดไว้ ห่างจากโครงการประมาณ 3 กิโลเมตร ระหว่างแหลมแท่นและอ่างศิลา

6) เส้นทางคมนาคมและสภาพการจราจร การเข้าถึงที่ตั้งโครงการโดยใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3137 ห่างจากถนนสุขุมวิท ทางทิศใต้เป็นระยะทางประมาณ 9 กิโลเมตร

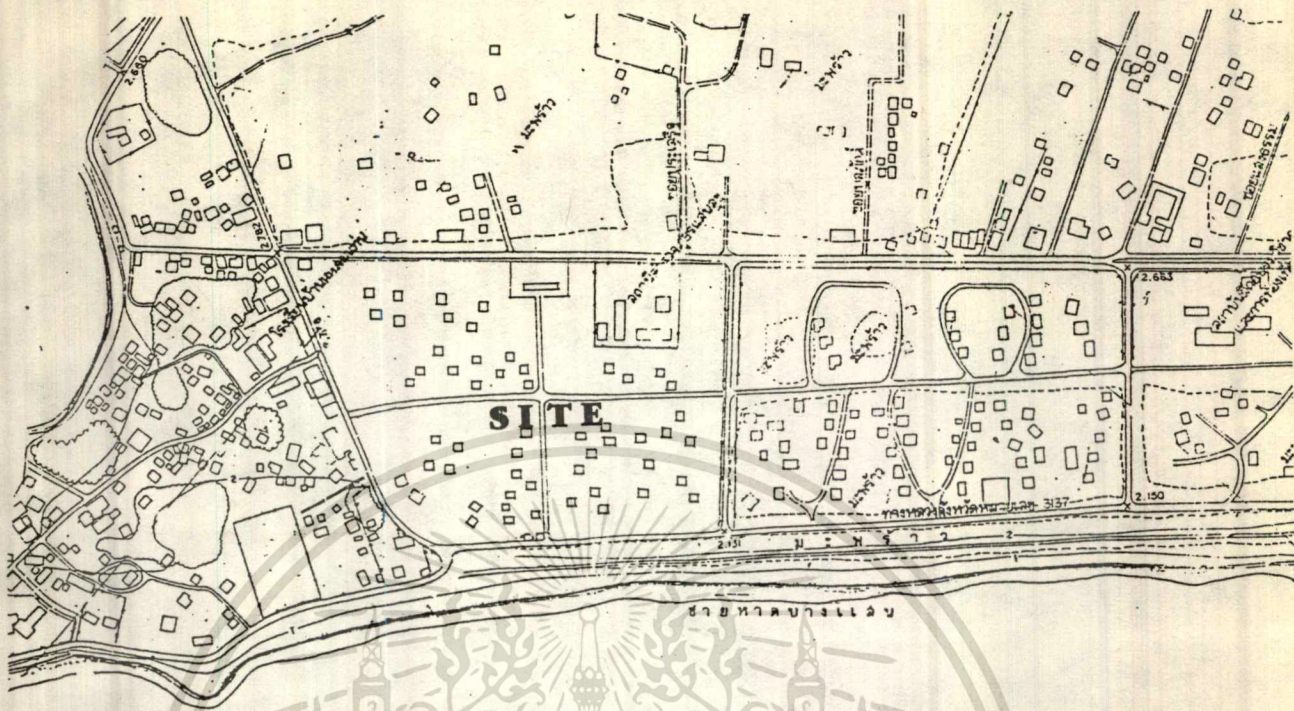
เส้นทางสายนี้ยังสามารถเดินทางไปพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เขาสามมุข อ่างศิลา ซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงกันได้อีก

7) ความสัมพันธ์กับแหล่งท่องเที่ยว สามารถเดินทางท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน เช่น เขาสามมุข อ่างศิลา แหลมแท่น หนองมน พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ส่วนสัตว์เปิดเขาเขียว พัทยา เป็นต้น โดยใช้เวลาท่องเที่ยวภายใน 1 วัน หรือท่องเที่ยวในจังหวัดใกล้เคียง เช่น ระยอง จันทบุรี โดยใช้เวลาไม่มากนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ภาพที่ 4.2 มิติ แสดงผังบริเวณของโครงการฯ ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

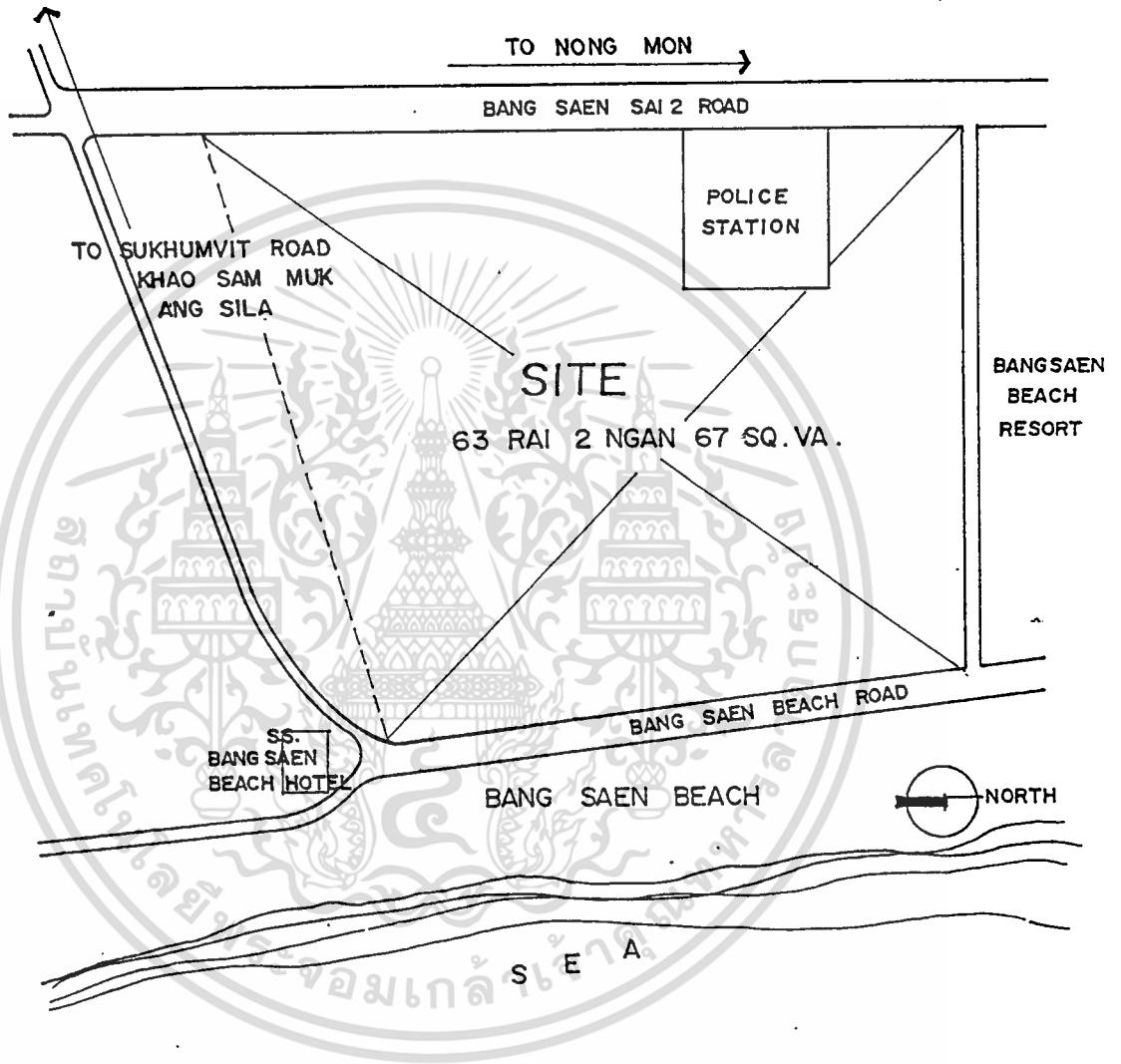

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
 ภาพที่ 4.3 แสดงบริเวณโดยรอบโครงการ

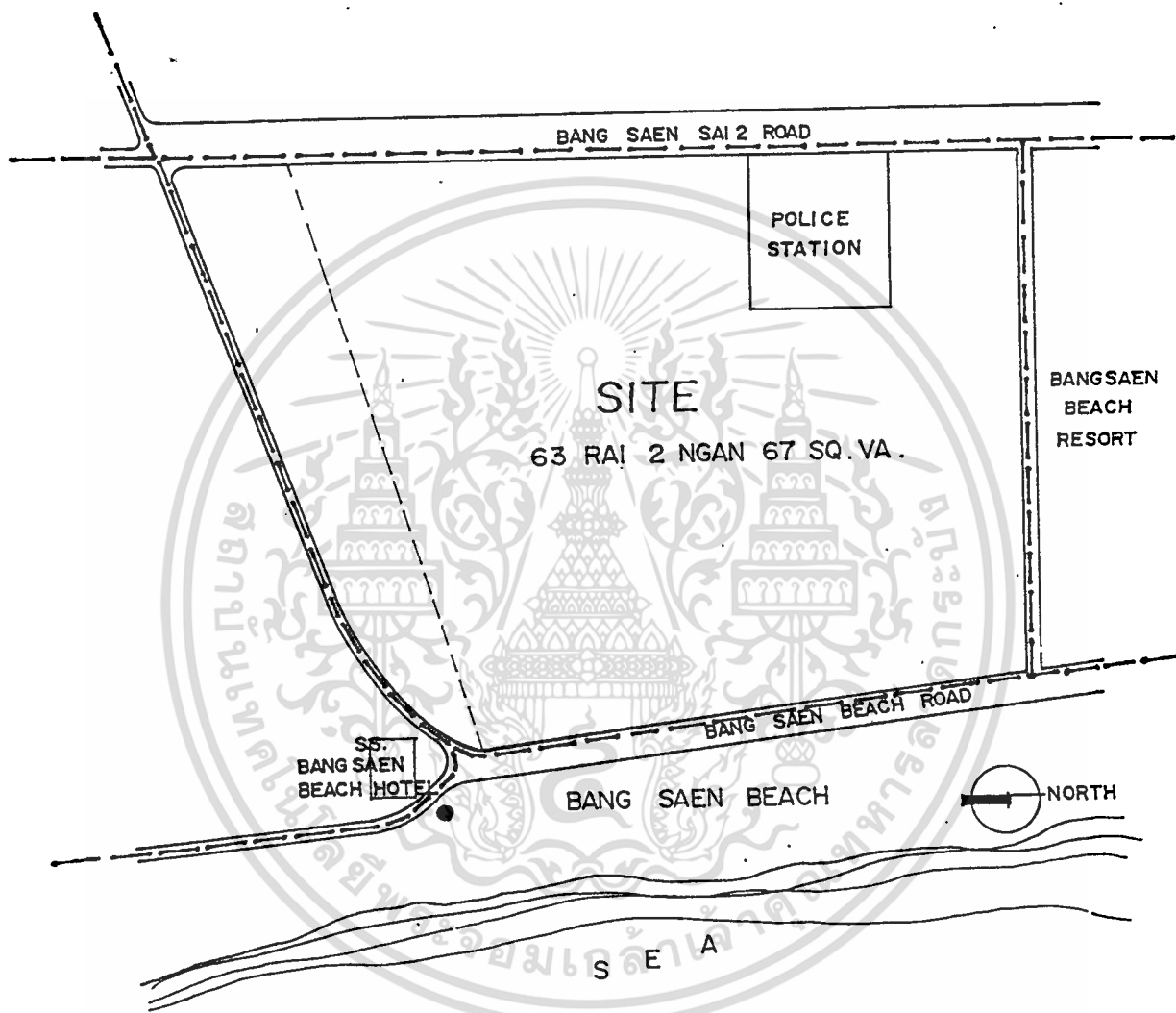
ภาพที่ 4.4 แสดงภาพที่ตั้งของโครงการ

เอกสารนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อเจ้าหน้าที่ของเอกสารทุกฉบับ

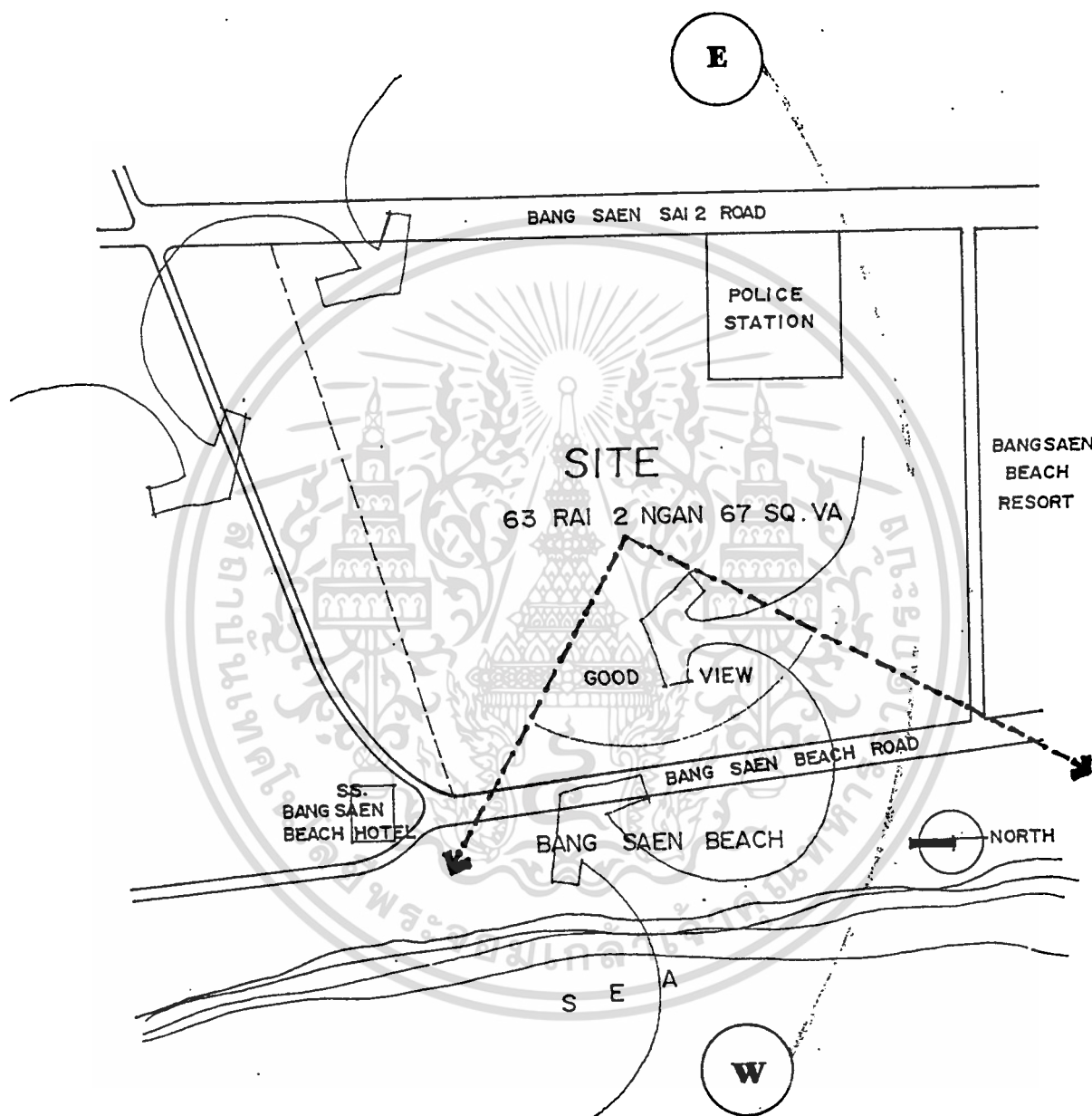
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาหรือข้อมูลอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5 แสดงรายละเอียดที่ตั้งโครงการ

- — — — — FACILITIES
- ELETRIC , WATER
- TELEPHONE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 4.6 แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งของโครงการ
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นที่ นมมิให้เหตุผลเชิงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

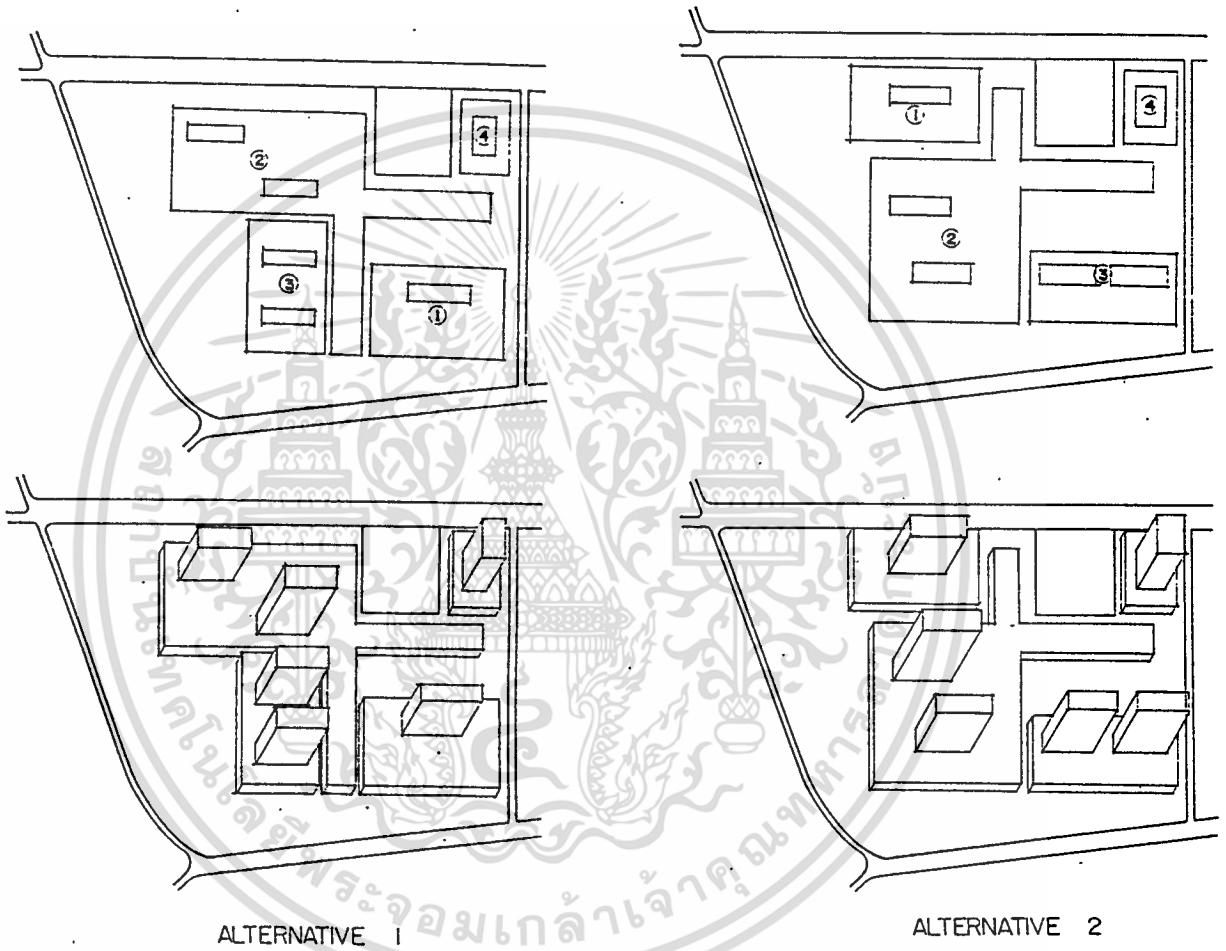

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น หากทั้งหม่อมมิให้อัดแปลงเนื้อหาและใช้สิ่งใดจากเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

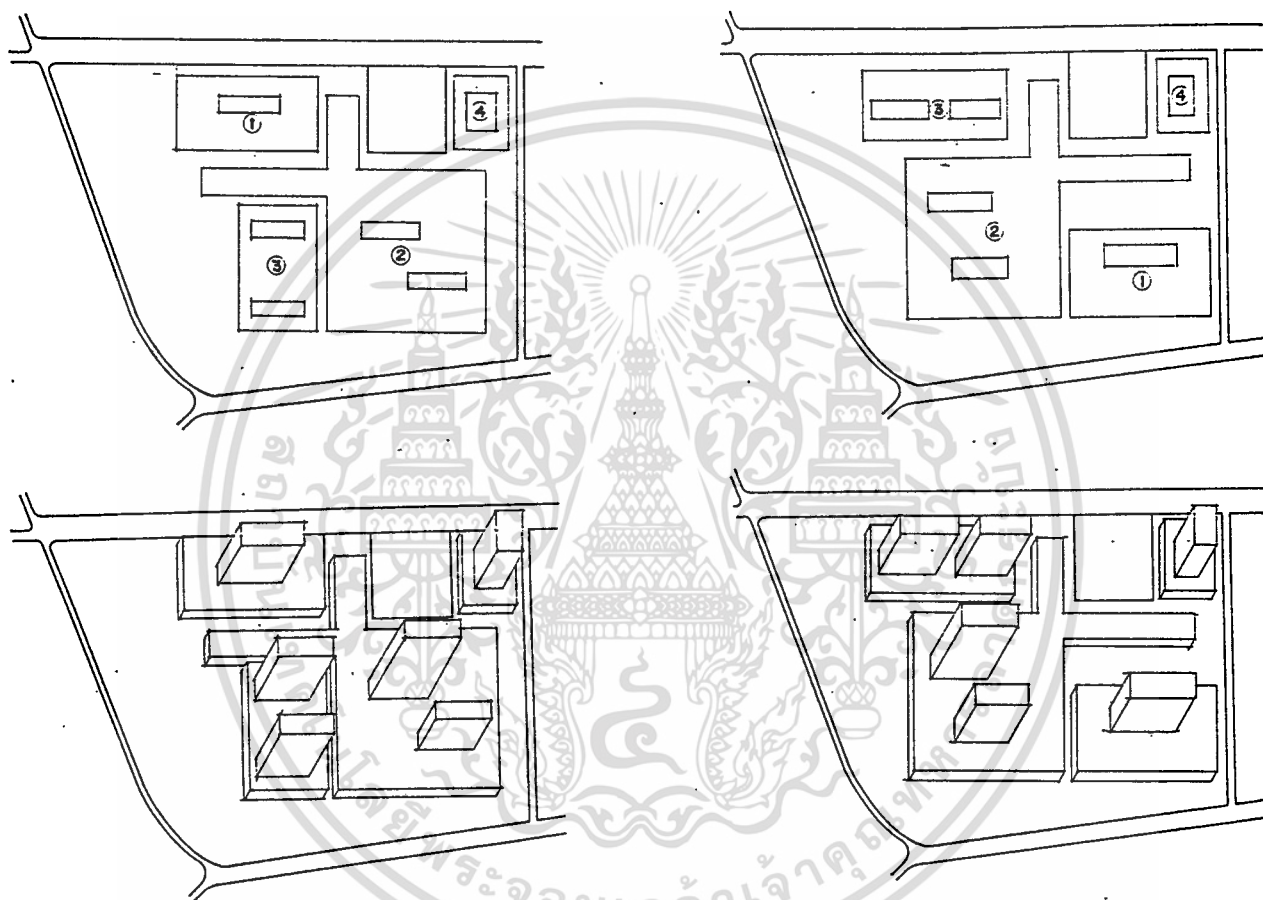
ภาพที่ 4.7 แสดงการวิเคราะห์ที่ตั้งของโครงการ

GROUPING ZONNING ALTERNATIVE

GROUPING ZONNING ALTERNATIVE

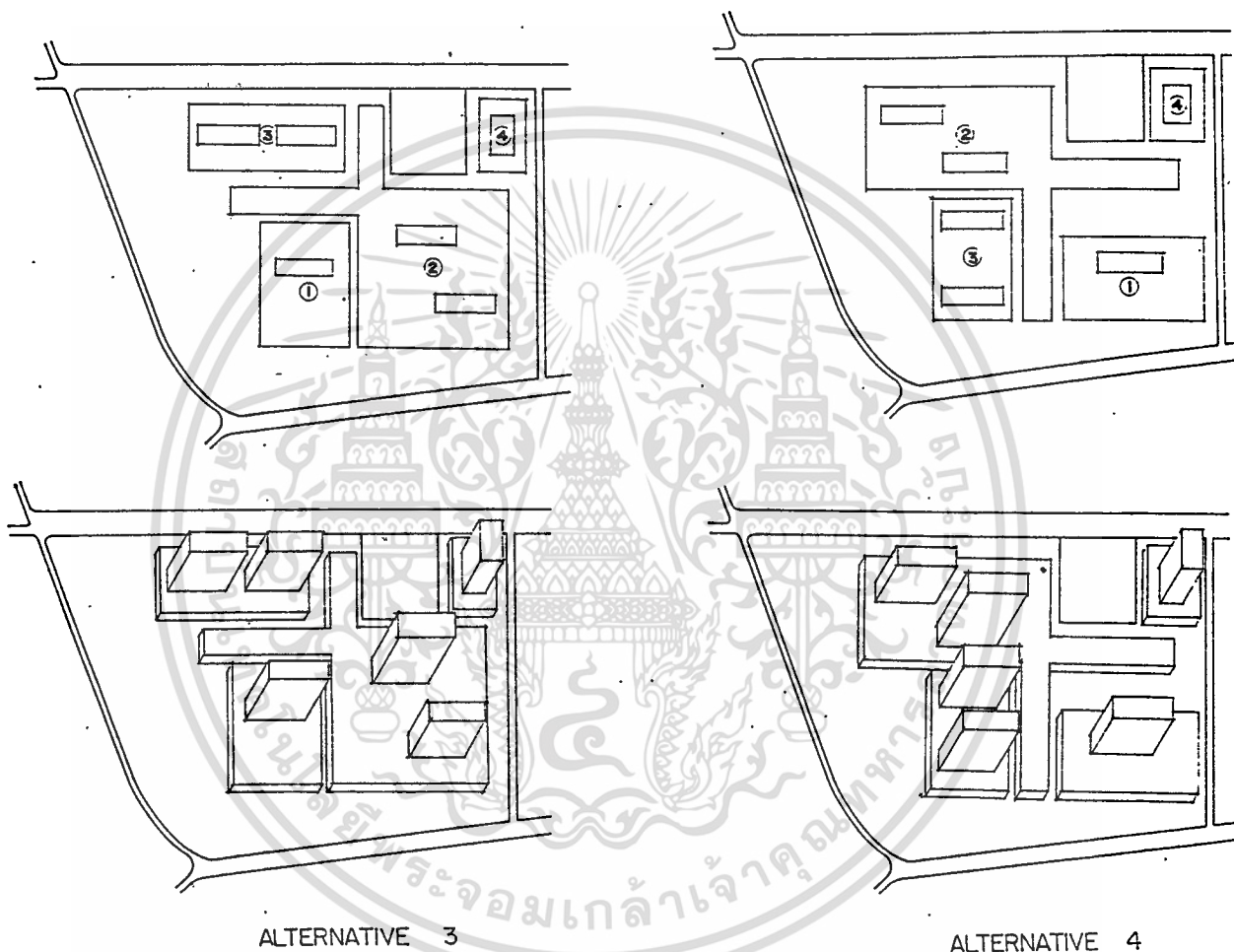
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ **ภาพที่ 4.8** แสดงการจัดองค์ประกอบถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ALTERNATIVE 5

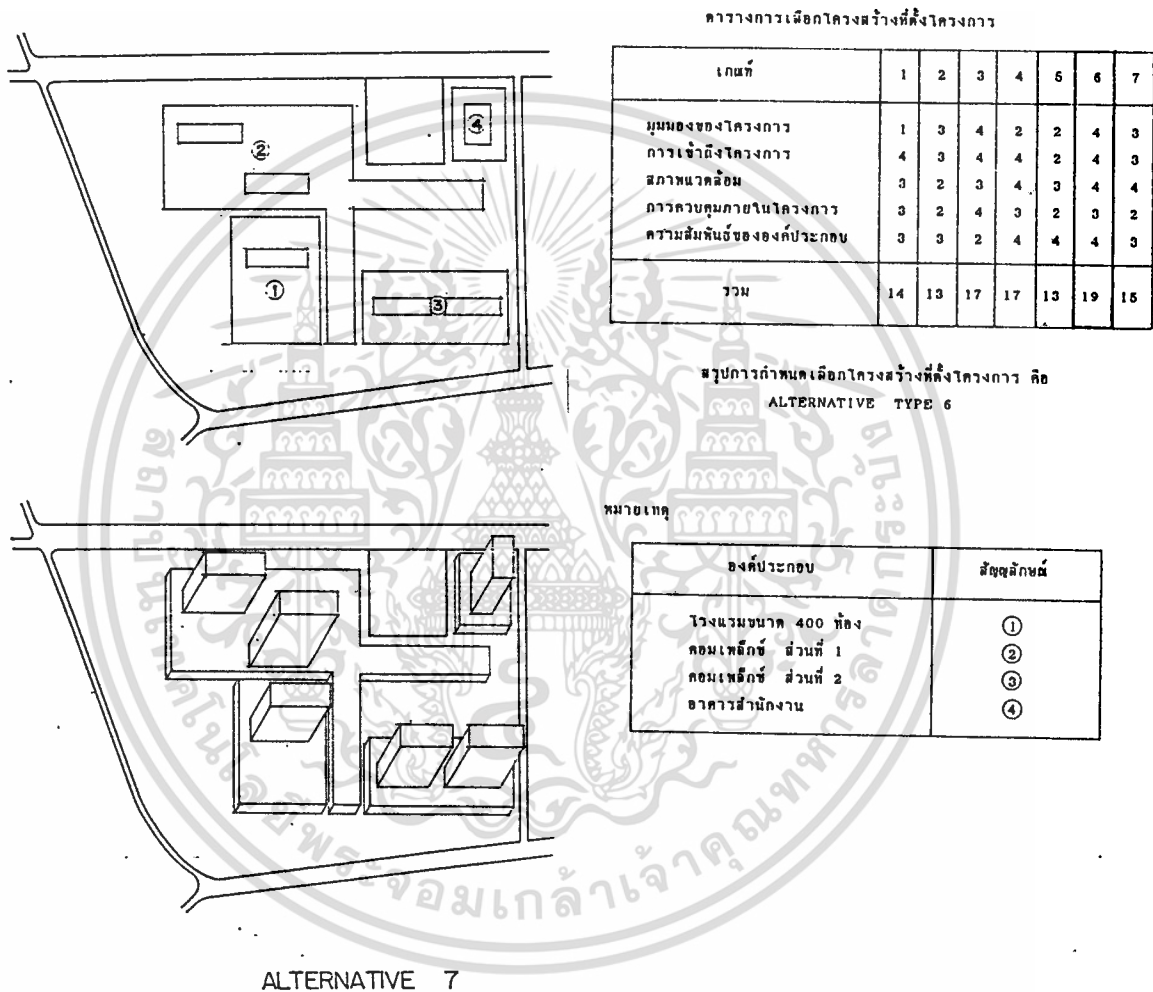
ALTERNATIVE 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะ **ภาพที่ 4.9** อีก แสดงการจัดองค์ประกอบ ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

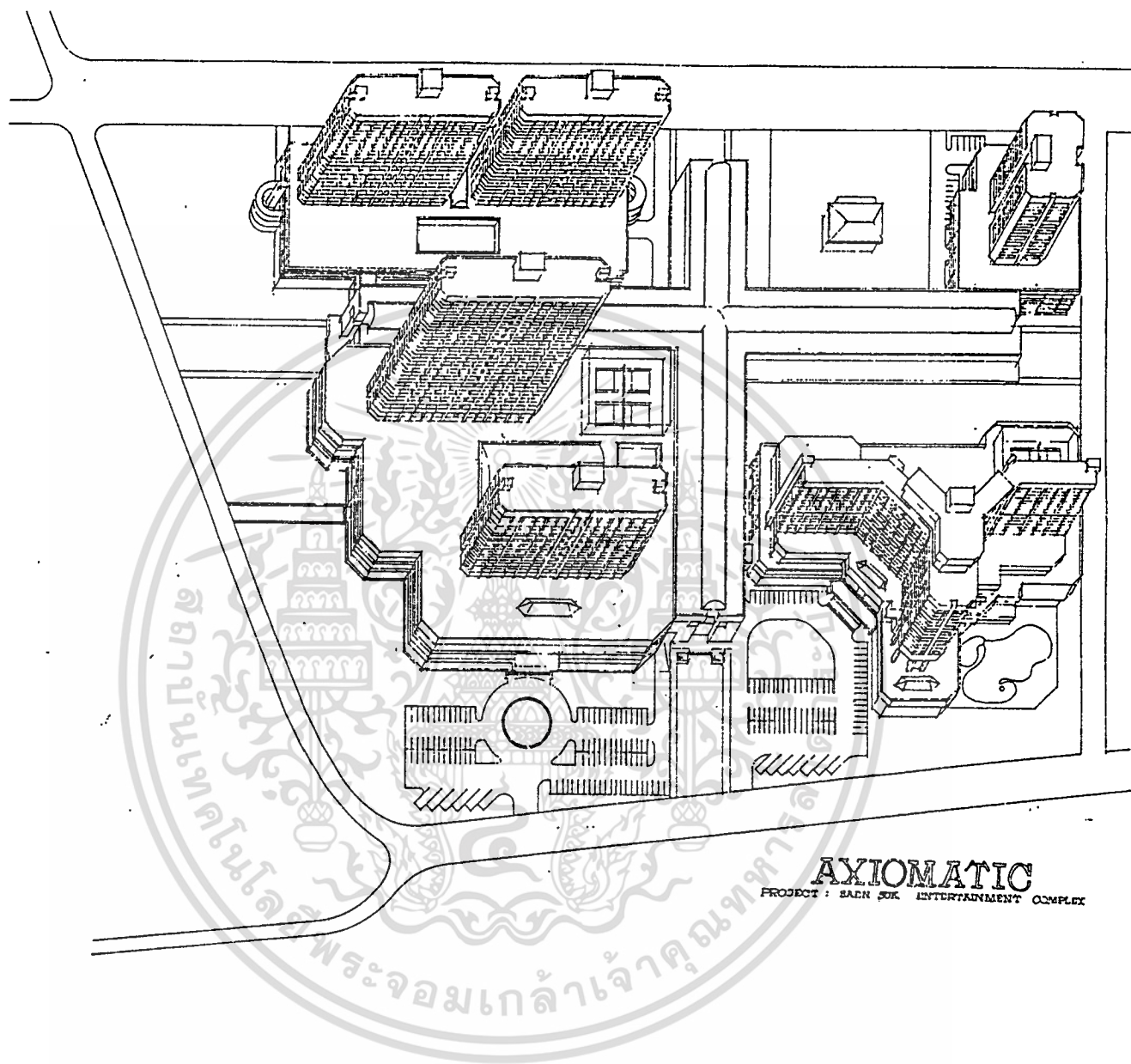

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ **ภาพที่ 4.10** แสดงการจัดองค์ประกอบ

ตารางที่ 4.6 แสดงการให้ค่าคะแนนการจัดกลุ่มองค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ **ภาพที่ 4.11** แสดงการจัดองค์ประกอบถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 4.12 แสดงการจัดกลุ่มความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการ

4.5.1 การประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวและห้องพัก

การประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคต มีความสำคัญต่อการวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัด ในปัจจุบันได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัด ซึ่งทำให้การประมาณการทำได้สะดวกขึ้น นักท่องเที่ยวในการศึกษานี้ คือ นักท่องเที่ยวที่พักแรมตามสถานที่พักแรม ซึ่งหมายถึงผู้เดินทางที่ไปพักแรมและอยู่ในท้องที่ซึ่งไม่ใช่แหล่งที่อยู่ของตนเอง ไม่ต่ำกว่า 24 ชั่วโมง และมีวัตถุประสงค์ในการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เยี่ยมเยียนญาติมิตร ติดต่อธุรกิจ หรือติดต่อราชการ

การประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยว แยกพิจารณาเป็นนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือนสถานตากอากาศบางแสน และสถานที่ท่องเที่ยวรอบสถานตากอากาศบางแสน

1) ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยือนของสถานตากอากาศบางแสน ปี พ.ศ. 2534 - 2549 การประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยือน ที่จะเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในสถานตากอากาศบางแสน ในช่วง พ.ศ. 2532 - 2549 เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 4.16 ต่อปี ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย จากกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เนื่องจากการเดินทางใกล้ สะดวกและปลอดภัย สำหรับนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยือนจากภาคอื่น ๆ ยังมีน้อยมาก

ตารางที่ 4.7 แสดงการคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยือนของสถานตากอากาศบางแสน ระหว่างปี พ.ศ. 2534 - 2549

สถานที่ท่องเที่ยว	2534	2539	2544	2549
สถานตากอากาศบางแสน	1,624,200	2,081,000	2,537,800	2,994,600

2) ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยือนตามสถานที่ท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2534 - 2549 การประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยือนตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยรอบสถานตากอากาศบางแสนในช่วง

พ.ศ. 2534 - 2549 จะพิจารณาจากจำนวนส่วนแบ่งของนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยียนที่ไปสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ซึ่งได้แสดงในตารางที่ 3.42 ต่อจากนั้นจึงกำหนดส่วนแบ่งของนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยียนที่จะไปสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ใน ปี พ.ศ. 2549 โดยพิจารณาจากสิ่งดึงดูดความสนใจของแหล่งท่องเที่ยวใน สถานที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยว และผู้เยี่ยมเยียนตามสถานที่ท่องเที่ยว ในปี พ.ศ. 2534 - 2549 แสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.8 แสดงการคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมเยียนรอบสถานตากอากาศบางแสน ปี พ.ศ. 2534 - 2549

สถานที่ท่องเที่ยว	2534	2539	2544	2549
หนองมน	974,500	1,248,600	1,522,700	1,796,800
เขาสามมุข	631,600	809,300	986,900	1,164,600
พิพิธภัณฑสถานสัตว์ทะเล	779,300	998,400	1,217,500	1,436,500
สวนสัตว์เปิดเขาเขียว	572,800	607,000	641,200	675,400
แหลมแท่น	351,900	450,900	549,900	648,800

3) ประมาณการความต้องการห้องพักต่อคืนของนักท่องเที่ยว ในสถานตากอากาศบางแสน ปี พ.ศ. 2534 - 2549

การหา ROOM NIGHT DEMAND จากแนวโน้มจำนวนนักท่องเที่ยวในสถานตากอากาศบางแสน ได้ทำการคาดประมาณความต้องการห้องพักต่อคืนของนักท่องเที่ยว โดยใช้สมการ

$$R = T \times P \times L$$

$$365 \times N$$

$$R = \text{จำนวนห้องพักที่ต้องการต่อคืน}$$

$$T = \text{จำนวนนักท่องเที่ยวที่คาดว่าจะเข้ามาเยือน ณ. ที่แห่งนั้น ในปีที่กำหนด}$$

$$P = \text{ร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เข้าพักในโรงแรมหรือบังกาโล}$$

$$L = \text{วันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว}$$

$$N = \text{จำนวนผู้เข้าพักเฉลี่ย ต่อห้องต่อคืน}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้ภายในเพื่อการศึกษานานับเป็นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาหรือข้อมูลทางอิเล็คทรอนิคส์จากเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรมซึ่งอยู่ใกล้ท่าอากาศยาน

2) การแบ่งชนิดตามมาตรฐานของโรงแรม สามารถแบ่งได้ 5 ชนิด ดังนี้คือ

2.1) โรงแรมชั้นพิเศษ (LUXURY HOTEL) ประกอบด้วย ส่วนบริการและการบริการที่สมบูรณ์แบบและพิเศษสุด

2.2) โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL) มีส่วนให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน

2.3) โรงแรมชั้นสอง (SECOND CLASS HOTEL) ลักษณะ การบริการและองค์ประกอบต่าง ๆ ค่อนข้างโรงแรมชั้นหนึ่ง

2.4) โรงแรมชั้นสาม (THIRD CLASS HOTEL) ลักษณะ การบริการและส่วนประกอบที่อำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีน้อย หรือบางส่วนไม่มี

2.5) โรงแรมชั้นสี่ หรือโรงแรมราคาถูก (ECONOMY HOTEL) ให้บริการด้านที่พักค้างคืน หรือห้องนอนเท่านั้น

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้กำหนดมาตรฐานของโรงแรม ออกเป็น 5 ระดับ ด้วยกัน เพื่อสำหรับเป็นแนวทางให้หน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพิจารณา คือแบ่งเป็น

1. กลุ่มที่ 1 มีราคาห้องพักเที่ยวตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป
2. กลุ่มที่ 2 มีราคาห้องพักเที่ยวตั้งแต่ 701 ถึง 1,000 บาท
3. กลุ่มที่ 3 มีราคาห้องพักเที่ยวตั้งแต่ 401 ถึง 700 บาท
4. กลุ่มที่ 4 มีราคาห้องพักเที่ยวตั้งแต่ 201 ถึง 400 บาท

(รวมบังกาลี)

5. กลุ่มที่ 5 มีราคาห้องพักเที่ยวตั้งแต่ 200 บาทลงมา (รวม บังกาลี, โมเต็ล และเกตส์เฮาส์)

3) การแบ่งชนิดตามขนาดของโรงแรม สามารถแบ่งได้ดังนี้

3.1) โรงแรมที่ดำเนินการภายในครอบครัว มีจำนวนห้องพักไม่เกิน 25 ห้อง

3.2) โรงแรมขนาดเล็ก มีจำนวนห้องพักประมาณ 50 - 100 ห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภายใน ซึ่งโรงแรมขนาดเล็กที่มีจำนวนห้องพักประมาณ 100 - 300 ห้อง ไม่ว่าจะรับเงิน อื่นทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4) โรงแรมขนาดใหญ่ มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 300. ห้อง
ขึ้นไป

4) การแบ่งชนิดตามลักษณะดำเนินการของโรงแรม

4.1) ลักษณะอเมริกัน (AMERICAN PLAN HOTEL) คือห้องพักรวมกับค่าอาหารด้วย ซึ่งอาจจะเป็น 2 - 3 มื้อ

4.2) ลักษณะยุโรป (EUROPE PLAN HOTEL) คือคิดเพียงอัตราค่าห้องพักเท่านั้น ไม่รวมค่าอาหาร

4.3) ลักษณะผสม (DUAL PLAN HOTEL) คือมีทั้ง 2 แบบให้แขกเลือกในการรับบริการได้ตามความต้องการ

5) การแบ่งชนิดตามระยะเวลาเข้าพัก สามารถแบ่งออกได้
ดังนี้ คือ

5.1) โรงแรมแบบพักค้างคืน (TRANSIENT HOTEL) มีระยะเวลาการเข้าพักสั้นเพียงวันเดียว หรือมากกว่านั้น ไม่มีการจองห้องพักล่วงหน้าไว้บริการผู้เดินทาง

5.2) โรงแรมชั่วคราวหรือกึ่งถาวร (COMMERCIAL OR SEMIRESIDENT HOTEL) เป็นโรงแรมที่มีระยะเวลาการพักปานกลาง เพียง 2 - 3 วันเท่านั้น แต่อาจมีการเสนอเข้าเป็นรายปีค่างหรือรายเดือน

5.3) โรงแรมพักถาวร (RESIDENT HOTEL) ลักษณะเป็นการทำสัญญาเข้าพักเป็นเดือน หรือคล้ายอพาร์ทเมนต์

6) การแบ่งชนิดตามลักษณะการเข้าพัก

6.1) โรงแรมสำหรับนักธุรกิจ BUSINESS OR CONVENTION HOTEL) องค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ในโรงแรมประเภทนี้คือ ส่วนจัดงานเลี้ยงหรือประชุม นอกจากนั้นยังมีส่วนบริการพิเศษ เพื่ออำนวยความสะดวก เช่น ข่าวสารการติดต่อสื่อสาร

6.2) โรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยว (LEISURE HOTEL) เป็นโรงแรมสำหรับพักผ่อนและท่องเที่ยว จะมีส่วนบริการต่าง ๆ ที่ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว

6.3) โรงแรมสำหรับนักกีฬา (SPORT HOTEL) เป็นโรงแรมสำหรับการกีฬา โดยอาจจะมีส่วนกีฬาประกอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารของบริษัทฯ โดยอาจจะมีส่วนกีฬาประกอบด้วย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5.3 การวิเคราะห์เบื้องต้นด้านการลงทุนของโครงการ

1) แหล่งเงินทุนและโครงสร้างงบประมาณของโครงการ

1.1) แหล่งเงินทุนของโครงการ แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ เงินทุนจดทะเบียน ซึ่งได้มาจากการเปิดขายหุ้นกับมหาชน หรือบุคคลธรรมดา รวมกันหลาย ๆ คน ในรูปของบริษัท หรือเป็นทั้งสองแบบผสมกัน โดยแบ่งเป็นหุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ โดยมีข้อแตกต่างกันที่การออกเสียงและการรับเงินปันผล ส่วนที่สอง คือ เงินกู้ (LOAN) มีหลายลักษณะ คือ เงินกู้ระยะยาว เกรดดีสินเชื่อ และงบบำรุงเงินเกินบัญชี เงินกู้นี้จะใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในขณะดำเนินการก่อสร้าง ซึ่งจะเป็นเงินกู้แบบ TERM LOAN คือ การกู้เงินจากสถาบันการเงิน หรือธนาคาร โดยกู้เงินเป็นงวด ๆ ในระหว่างการดำเนินงานก่อสร้างตามที่ได้วางแผนเอาไว้ ส่วนการใช้คืนของเงินกู้ ส่วนใหญ่จะใช้คืนภายใน 5-7 ปี ซึ่งอยู่ในระยะของการได้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ในกรณีที่โครงการได้รับการส่งเสริมการลงทุน

การกู้เงินแบบ TERM LOAN นั้น ส่วนใหญ่สถาบันการเงินหรือธนาคารจะไม่ยอมคิดดอกเบี้ยหรือให้มีระยะปลอดหนี้ในช่วงระยะเวลาหนึ่งตามแต่จะตกลงกัน

อัตราส่วนของเงินทุนต่อเงินกู้ จะอาศัยข้อกำหนดและเงื่อนไขของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ได้กำหนดไว้ว่า โรงแรมที่จะได้รับพิจารณาให้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจะต้องมีอัตราส่วนระหว่าง เงินทุนต่อเงินกู้เท่ากับ 40 : 60

1.2) โครงสร้างงบประมาณของโครงการ ในการประมาณงบประมาณของโครงการ ใช้การเปรียบเทียบจากการลงทุนในกิจการโรงแรมชั้น 1 ในต่างจังหวัด ราคาประมาณห้องละ 500,000 - 1,200,000 ซึ่งถ้านำมาเปรียบเทียบจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน พบว่า มีอัตราเฉลี่ยห้องละประมาณ 1,000,000 บาท โดยรวมค่าการก่อสร้าง ค่าเครื่องจักร เครื่องไฟฟ้า เครื่องปรับอากาศ ค่าเฟอร์นิเจอร์ต่อเติมตกแต่ง และอื่น ๆ ยกเว้นค่าที่ดินและปรับปรุงที่ดิน (ตารางที่ 4.9)

1.3) อัตราส่วนของการคืนเงินกู้ อัตราส่วนของการคืนเงินกู้ในโครงการ ให้เป็นไปตามตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงสัดส่วนของโครงสร้างงบประมาณของโครงการ

องค์ประกอบของโครงสร้างเงินทุน	อัตราส่วนของการเงินลงทุน (ร้อยละ)
ค่าที่ดินและปรับปรุงที่ดิน	10
ค่าก่อสร้าง	45
ค่าเครื่องจักร เครื่องไฟฟ้า เครื่องปรับอากาศ	25
ค่าเฟอร์นิเจอร์ตกแต่ง	10
ค่าธรรมเนียมออกแบบควบคุม	3
ค่าใช้จ่ายก่อนดำเนินการ	1.5
ค่าเงินทุนหมุนเวียน	5.5
รวม	100.00

ตารางที่ 4.11 แสดงอัตราส่วนการคืนเงินกู้

ปีที่ดำเนินการ	1	2	3	4	5	6
การคืนเงินกู้ (%)	12	14	16	18	20	20

หมายเหตุ การคิดอัตราดอกเบี้ย เท่ากับ 1 % ต่อปี
ระยะเวลาปลอดหนี้ เท่ากับ 1 ปี (อยู่ในช่วงปีที่ 2 ของระยะ
ก่อนดำเนินการ

2) การกำหนดอัตราส่วนและอัตราราคาห้องพัก

2.1) การกำหนดอัตราส่วนของห้องพัก สำหรับโครงการได้
กำหนดโดยใช้อัตราส่วนเปรียบเทียบจากอาคารในบริเวณใกล้เคียง ซึ่งได้กำหนด
สัดส่วนระหว่างห้องชุด (SUITE ROOM) ต่อห้องพักธรรมดา (STANDARD ROOM)
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในอัตรา 1 : 17 โดยทั้งโรงแรมแยกห้องชุดออกเป็น JUNIOR SUITE : DELUXE SUIT ในอัตรา 2 : 1 จึงสรุปได้ว่า โครงการจะมีห้องพักในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

ส่วนห้องพักของโรงแรม (GUST ROOM)

- ห้องธรรมดา (STANDARD ROOM) 376 ห้อง
- ห้องชุด (JUNIOR SUIT) 16 ห้อง
- ห้องชุดพิเศษ (DELUXE SUIT) 8 ห้อง

2.2) อัตราค่าเช่าห้องพัก ปัจจุบันอัตราค่าเช่าห้องพักต่อห้องต่อคืน ของสถานตากอากาศบางแสน เฉลี่ยประมาณ 1,500 บาท ต่อห้องต่อคืน และในการพิจารณาราคาห้องพักนี้ จะขึ้นราคาทุก ๆ 2 ปี ในอัตราร้อยละ 10 ส่วนในฤดูเทศกาล จะขึ้นในอัตราร้อยละ 50

2.3) อัตราการเข้าพักเฉลี่ย กำหนดให้อัตราการเข้าพักเฉลี่ยของปีแรกเป็น 65% เป็นเกณฑ์ที่ต่ำสุดที่ควรลงทุน ต่อจากนั้นอัตราการเข้าพักจะเพิ่มขึ้นทุก ๆ 2 ปี ตามการคาดคะเน ดังนี้

ตารางที่ 4.12 แสดงอัตราส่วนการเข้าพักในระยะ 10 ปี

ปีดำเนินการ (พ.ศ.)	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546
อัตราการเข้าพัก เฉลี่ย (ร้อยละ)	65	65	70	70	75	75	80	80	80	80

การประมาณผลตอบแทนของโครงการ

การประมาณผลตอบแทนของการลงทุน ประกอบด้วยรายรับและรายจ่าย ซึ่งผลตอบแทนของโครงการ ควรมีอัตราสูงพอที่จะทำให้กลุ่มผู้ลงทุนเกิดความมั่นใจในการดำเนินกิจการ ซึ่งผลตอบแทนของการดำเนินกิจการโรงแรม ควรประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

(1) รายรับของโรงแรม จะประกอบไปด้วย รายได้จากห้องพัก รายได้จากอาหารและเครื่องดื่ม รายได้จากการจัดเลี้ยง รายได้จากร้านค้าให้

เช่า และรายได้จากกิจกรรมทางสันทนาการ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ (1.1) รายได้จากห้องพัก (ROOM SALES) ที่มี เป็นรายได้

หลักของโรงแรม โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ห้องพักแบบมาตรฐาน (STANDARD ROOM) และห้องพักพิเศษ (SUITE ROOM) โดยจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี

(1.2) รายได้จากอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD & BEVERAGE SALES) คาดว่าจะมีรายได้จากอาหารและเครื่องดื่ม ต่อรายได้จากห้องพักในอัตราส่วน 1 : 1 โดยมีอัตราส่วนของอาหารต่อเครื่องดื่มเท่ากับ 2 : 1

(1.3) รายได้จากร้านค้าให้เช่า (RETAIL SHOP & OTHERS INCOME) โดยมีรายได้จากการทำสัญญาเช่า (ADVANCE PAYMENT) หน่วยละ 1 บาท และค่าเช่าต่อเดือน ประมาณ 300 บาท ต่อตารางเมตร

(1.4) รายได้จากกิจกรรมทางสนันทนาการ

(2) รายจ่ายของโรงแรม ประกอบด้วย รายจ่ายทางตรง และ รายจ่ายทางอ้อม ซึ่งสามารถจำแนกได้ตามรายละเอียด ดังนี้

(2.1) เงินเดือนและค่าจ้าง (SALARIES AND WAGES) อัตราเงินเดือนและค่าจ้าง จะไม่มากเหมือนโรงแรมชั้น 1 ในกรุงเทพมหานคร หรือเมืองใหญ่ โดยจะใช้อัตราทั่วไปเพื่อช่วยในการพิจารณา และได้ใช้อัตราเงินเดือนและค่าจ้างเฉลี่ยประมาณ 3,500 บาทต่อคนต่อเดือน

(2.2) ค่าอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD AND BEVERAGE COST) จะใช้อัตราการจ่ายอาหารและเครื่องดื่มเป็นเกณฑ์ โดยทั่วไปจะใช้ประมาณ 38% เพราะค่าใช้จ่ายโดยทั่วไปจะอยู่ที่ระบบบริหาร ซึ่งจะต้องมีการควบคุมการรั่วไหลให้น้อยที่สุด

(2.3) ค่าใช้จ่ายในการบริหารโรงแรม (OPERATING EXPENSES) จะมีอัตราเฉลี่ยประมาณ 13% ของรายได้ทั้งหมด และจะเพิ่มทุก ๆ ปีละ 5% ซึ่งอัตรานี้ใช้เป็นอัตราการใช้ผู้บริหารอาชีพ และอัตราค่าใช้จ่ายของโรงแรมประเภทรีสอร์ททั่ว ๆ ไป

(2.4) ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา (MAINTENANCE EXPENSES) จะมีอัตราเฉลี่ยประมาณร้อยละ 2 ของรายได้ทั้งหมด และจะเพิ่มขึ้นทุกปี ๗ละ 5%

(2.5) ค่าไฟฟ้าและเชื้อเพลิง (ENERGY EXPENSES) คิดอัตราเฉลี่ยประมาณ 10% ของรายได้ทั้งหมด และจะเพิ่มขึ้นทุกปี ๗ละ 5%

(2.6) ค่าประกัน (INSURANCE) อัตราค่าประกันจะขึ้นอยู่กับสภาพของสิ่งก่อสร้าง และทรัพย์สิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ (2.7) ค่าปรับปรุง (RENOVATION) โดยทั่วไปจะมีการปรับปรุงทุกปี ๕ ปี อัตราค่าปรับปรุง 5% ของค่าลงทุนเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

4.6.1 การใช้ที่ดินในอนาคต พื้นที่เทศบาลตำบลแสนสุข อยู่ในเขตวางผังเมืองรวมเมืองชลบุรี ซึ่งดำเนินการวางและจัดทำโดย สำนักผังเมืองกระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศกฎกระทรวง ใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองชลบุรี เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2533

ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 86 (พ.ศ. 2533) ใช้บังคับผังเมืองรวมเมืองชลบุรี ได้จำแนกประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม และที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ที่ดินประเภทอุตสาหกรรม เฉพาะกิจ ที่ดินประเภทชนบท และเกษตรกรรม ที่ดินประเภทที่โล่ง เพื่อนันทนาการ และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดินประเภทสถาบัน การศึกษา ที่ดินประเภทสถาบันศาสนา และที่ดินประเภทสถาบันราชการสาธารณูปการ การใช้ประโยชน์ที่ดินแต่ละประเภทข้างต้น มีข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน ดังนี้

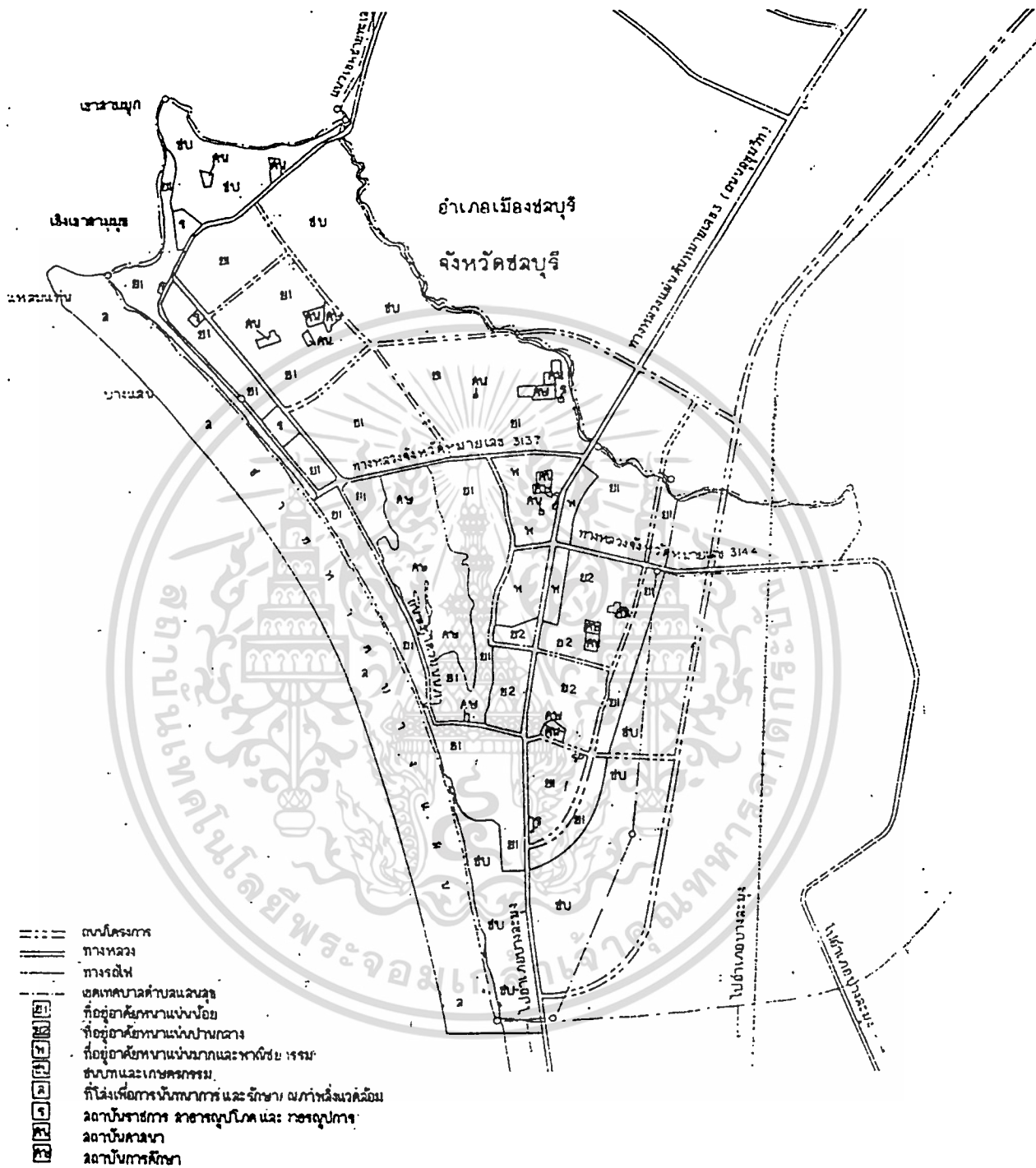
(1) ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่อการอยู่อาศัย การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ และห้ามใช้ประโยชน์อื่นที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (ก) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการ โดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม
- (ข) คลังเชื้อเพลิงเพื่อการขายส่ง
- (ค) คลังวัตถุระเบิด
- (ง) กำจัดมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

(2) ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่อการอยู่อาศัย การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณและห้ามใช้ประโยชน์อื่นที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (ก) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการ โดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม
- (ข) คลังเชื้อเพลิงเพื่อการขายส่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ (ค) คลังวัตถุระเบิด เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ (ง) บริษัท ใกล้เคียงเก็บผลิตผลการไร เกษตร เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น **ภาพที่ 4.13 แสดงการวางผังที่ดินนอภาค** เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (จ) เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ดหรือไก่ เพื่อการค้า หรือก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- (ฉ) กำจัดมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล
- (ช) ซื้อขายเศษวัสดุ

(3) ที่ดินประเภทพาณิชยกรรม และที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการพาณิชยกรรมและอยู่อาศัยเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่อการพาณิชยกรรมและอยู่อาศัย การสาธารณสุขปโภคและสาธารณสุขการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละชนิด และห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (ก) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการ โดยไม่ก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม
- (ข) คลังเชื้อเพลิงเพื่อการขายส่ง
- (ค) คลังวัตถุระเบิด
- (ง) ไซโลเก็บผลิตผลการเกษตร
- (จ) เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ดหรือไก่ เพื่อการค้า หรือก่อเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- (ฉ) กำจัดมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล
- (ช) ซื้อขายเศษวัสดุ
- (ซ) สุสานหรือฌาปนสถาน

(4) ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการอุตสาหกรรม ธุรกิจการประมงและคลังสินค้าเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่อการอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการโดยไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม คลังสินค้า การสาธารณสุขปโภค และห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

- (ก) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการ โดยไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม
- (ข) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงคนชรา
- (ค) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงเด็ก
- (ง) สุสานหรือฌาปนสถาน

(5) ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใช้พื้นที่เพื่อการเกษตรกรรม หรือเกี่ยวข้องกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ วัตถุประสงค์ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเกษตรกรรม การสาธารณสุขปโภค และสาธารณูปการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของที่ดินประเภทนี้ในแต่ละบริเวณ และห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(ก) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบกิจการพาณิชย์ หรือประกอบการอุตสาหกรรม

(ข) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม

(6) ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการนันทนาการ และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการนันทนาการหรือเกี่ยวข้องกับกิจการนันทนาการ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ หรือสาธารณะประโยชน์เท่านั้น

(7) ที่ดินประเภทสถาบันการศึกษา ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาหรือเกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น

(8) ที่ดินประเภทสถานศาสนา ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาหรือเกี่ยวข้องกับการศาสนา การศึกษา หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น

(9) ที่ดินประเภทสถาบันราชการ การสาธารณสุขปโภคและสาธารณูปการ ให้ใช้ประโยชน์เพื่อกิจการของรัฐ กิจการเกี่ยวกับการสาธารณสุขปโภคและสาธารณูปการ หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น

4.6.2 เทศบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร

เทศบัญญัติเกี่ยวกับอาคารสาธารณะ "อาคารสาธารณะ" หมายความว่า โรงมหรสพ หอประชุม หรือสถานที่ซึ่งกำหนดให้เป็นที่ประชุมได้ทั่วไป เช่น โรงแรม โรงเรียน ภัตตาคาร หรือโรงพยาบาล เป็นต้น

ที่ว่างของอาคาร อาคารประเภทต่าง ๆ ต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปกคลุมไม่น้อยกว่าส่วนที่กำหนดให้ คือ

1. อาคารสาธารณะ ซึ่งไม่ได้ใช้เป็นที่พักอาศัยด้วยให้มีที่ว่างอยู่ 10 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ เว้นแต่ในกรณีพิเศษที่การระบายลมและแสงสว่างเหมาะสมเพียงพอก็จะได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างโดยมีที่ว่างน้อยกว่าที่กำหนดก็ได้ แต่ถ้าวางเป็นที่พักอาศัยด้วย ให้มีที่ว่างอยู่ 30 ใน 100 ส่วน ของพื้นที่

เฉพาะอาคารสาธารณะที่ได้กั้นที่ดินไว้เป็นทางเดินด้านหลังอาคาร อนุญาตให้คิดรวมเนื้อที่หลังคาอาคารนี้เป็นที่ว่างได้อีกครั้งทางเดินหลังคาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งนี้ อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้อาคารนั้น

2. ในกรณีที่มีช่องหน้าต่างหรือประตูเปิดออกสู่อากาศภายนอกไม่น้อยกว่า 20 ใน 100 ส่วนของพื้นที่อาคารทุกชั้น จะไม่มีที่ว่างเลยก็ได้

ทางเดินหลัง

1. อาคารสาธารณะต้องมีที่ว่างทางเดินหลังอาคาร เพื่อใช้เป็นทางคมนาคมได้ถึงกันไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร ทั้งนี้ใช้กันเขตบริเวณทางเดินหลังดังกล่าวให้ปรากฏ แต่ถ้าแนวอาคารด้านหลังติดต่อกับทางเดินสาธารณะ ซึ่งกว้างไม่น้อยกว่า 4.00 เมตร จะไม่มีทางเดินหลังอาคารเลยก็ได้ แต่ถ้าอาคารสาธารณะนั้นกว้างไม่ถึง 4.00 เมตร ให้เว้นทางเดินหลังอาคารกว้าง 2.00 เมตร จากกลางถนน

2. ในกรณีที่อาคารหลังเดียวกันตั้งอยู่บนถนน 2 สายติดกัน และมีทางออกสู่ถนนด้านหน้าทั้ง 2 สาย ในระยะไม่เกิน 15 เมตร จากมุมถนนทั้ง 2 สาย จะไม่มีทางเดินหลังอาคารก็ได้

ระยะอาคารห่างจากเขตที่ดิน

1. อาคารปลูกสร้างชิดที่ดินเอกชน อนุญาตให้ผนังที่มีหน้าต่าง ประตู และช่องระบายลมอยู่ห่างเขตที่ดินที่สร้างที่ดินเอกชนน้อยกว่าที่กำหนดไว้ ห้ามเปิดหน้าต่างหรือช่องระบายลม

2. ถ้าสร้างอาคารริมถนน ตรอก ซอย ที่มีความกว้างไม่ถึง 4 เมตร จะต้องเว้นแนวอาคารด้านชิดถนน ตรอก ซอย ให้ห่างจากจุดกึ่งกลางถนน ตรอก ซอย นั้น 20 เมตร

3. ในกรณีที่ชายคาอยู่ชิดเขตที่ดินข้างเคียง ต้องมีการป้องกันน้ำจากหลังคา ไม่ให้ไหลตกลงในที่นั้นด้วย เช่น การใส่รางน้ำ

ความสูงของตัวอาคาร

1. อาคารที่สร้างด้วยวัสดุไม่ทนไฟ หรืออิฐไม่เสริมเหล็ก ปลูกสร้างได้ไม่เกิน 2 ชั้น

2. ห้ามปลูกสร้างอาคารสูงเกินกว่าระดับดินเกินกว่า 2 เท่าของระยะจากผนังด้านหน้าของอาคาร จนจรดแนวของปากตรงกันข้าม

3. อาคารที่ปลูกสร้างริมถนนกว้างไม่เกิน 8.00 เมตร แต่ไม่น้อยกว่า 4.00 เมตร สร้างได้สูงไม่เกิน 8.00 เมตร

4. อาคารที่ปลูกสร้างเกินกว่าสองชั้น ให้ทำด้วยวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ สำหรับอาคารที่ปลูกสร้างเกิน 3 ชั้น นอกจากมีบันไดค้ำมีปกติแล้ว ต้อง

มีทางหนีไฟอย่างน้อย 1 ทาง หรือคณะเทศมนตรีจะได้อำนาจให้ตามลักษณะแบบ
อาคาร

ช่องทางเดิน

ช่องทางเดินภายในอาคารสำหรับบุคคลใช้สอยหรืออาศัย ให้ทำ
กว้างไม่น้อยกว่า 1.00 เมตร กับให้มีเสากีดกันให้ส่วนใดแคบกว่ากำหนดนั้น ทั้ง
ให้มีแสงสว่างเห็นชัดในเวลากลางวันด้วย

บันไดและโถงบันไดสาธารณะ

1. วัตถุประสงค์

เพื่อให้ได้บันไดที่ออกแบบและจัดสร้างให้ขึ้นลงได้โดยปลอดภัย
มีที่ว่างเหนือศีรษะเพียงพอและสามารถขนย้ายเครื่องเรือนได้โดยสะดวก

2. ข้อบัญญัติสำหรับบันได

อาคารสูงกว่า 2 ชั้นขึ้นไป ตัวอาคารและบันไดจะต้องสร้าง
ด้วยวัสดุทนไฟ จะต้องมติดต่อกับบันไดลงสู่ถนน สวน หรือบริเวณที่เปิดโล่งภายใน
นอกอาคารอื่น ๆ

3. แสงสว่างจากไฟฟ้า

ห้องโถงบันไดและชานพักทุก ๆ ชั้น จะต้องจัดให้มีแสงสว่าง
จากไฟฟ้าเพียงพอ แสงสว่างดังกล่าวจะต้องมีกำลังงานเฉลี่ยอย่างน้อยตลอดบริเวณ
ของพื้นห้องโถงและบันได

4. แสงสว่างจากธรรมชาติ

ถ้าเป็นไปได้ควรจัดให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศ โดย
วิธีธรรมชาติ ซึ่งเนื้อที่ช่องเปิดกระจกหรือวัตถุที่แสงผ่านได้

5. การระบายอากาศ

จะต้องจัดให้มีช่องระบายอากาศ ซึ่งจะเป็นบานเกล็ดช่องเปิด
หน้าต่าง ช่องระบายอากาศเหนือหน้าต่าง หรืออื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันก็ได้ แต่ต้อง
ให้เนื้อที่อย่างน้อยที่สุด 0.5 ตารางเมตรต่อชั้น

6. ห้องโถง

โถงบันไดจะต้องเท่ากับความกว้างของบันไดนั้น ความกว้าง
นี้จะต้องเพิ่มขึ้นครึ่งละ 15 ซม. ต่อความยาวของโถงบันไดที่เพิ่มขึ้นทุกระยะ 5

เมตร จนได้ขนาดความกว้าง 150 ซม.

7. ความกว้างของบันได

บันไดจะต้องกว้างอย่างน้อยที่สุด 90 ซม. โดยวัดจากริมใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอก บื้อทงและตั้งอ่าว จึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการเปิดใช้

ราวบันไดด้านหนึ่ง ถึงริมในราวบันไดของอีกด้านหนึ่ง ความกว้างของบันไดนี้จะ
ต้องเพิ่มขึ้นครึ่งละ 20 ซม. ต่อจำนวนประชาชนที่อยู่เหนือขึ้นไปทุก ๆ 25 คน
จนได้ขนาดความกว้าง 1.5 เมตร

8. ขนาดและระยะอื่น ๆ

ที่ว่างเหนือศีรษะของช่องบันได (โดยวัดตั้งฉากจากปลายลูกนอน
ถึงเพดาน) ขนาดลูกตั้งขนาดลูกนอนให้ใช้เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน ข.

9. ฐานพัก

บันไดของอาคารสาธารณะจะต้องมีฐานพักทุกระยะที่สูงเกินกว่า
270 ซม. ขนาดความกว้างของฐานพักอย่างน้อยที่สุดต้องกว้างเท่าขนาดบันไดและที่
ฐานพักขึ้น-ลงแต่ละชั้น ความกว้างของฐานจะต้องเพิ่มอย่างน้อยที่สุด 120 ซม.

10. ราวบันได

บันไดจะต้องมีราวอย่างน้อยหนึ่งด้าน ติดตั้งที่ระยะสูงจาก
บันไดพอที่จะใช้สอดได้สะดวก ในกรณีที่มีบันไดกว้างกว่า 120 ซม. จะต้องมีราว
บันไดทั้งสองด้าน

11. บันไดเวียน

ห้ามมิให้ใช้บันไดเวียนเป็นบันไดหลัก ในอาคารที่สูงเกินกว่า
3 ชั้น

ความสูงของห้อง

ระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดานยอด ผาหรือผนังอาคาร อาคาร
สาธารณะต้องเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.50 เมตร ส่วนห้องพักไม่ต่ำกว่า 2.80 เมตร

ช่องประตูหน้าต่าง

1. ประตูสำหรับอาคารสาธารณะ จะต้องมียุติประตูเรียบเสมอ
พื้นหรือไม่มีเลย

2. ยอดของหน้าต่าง ประตู ต้องทำให้สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 2.0
เมตร และสามารถเปิดได้โดยไม่ต้องใช้เครื่องมือ

3. วิธีระบายลมต้องเหมาะสมกับสภาพอาคารนั้น ๆ

ส่วนอื่น

เหนือทางหรือที่ดินสาธารณะ ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างอาคาร
หรือส่วนยื่นออกมานอกทางหรือที่ดินสาธารณะ เว้นแต่
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงมือหาและตั้งวางสิ่งกีดขวางของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ก. กั้นสาดของพื้นชั้นแรกเหนือระดับถนน

1. ต้องยื่น 1 ใน 10 ของความกว้างของถนน เช่น ถ้าแนวถนนกว้าง 20 เมตร ให้ยื่น 2.00 เมตร
2. ระยะกันสาดต้องสูงกว่าพื้นที่ทางเท้า 3.25 เมตร โดยวัดจากระดับคันดินถึงใต้ท้องกันสาด
3. ลักษณะของกันสาดถ้ามีหูช้าง โดยกันสาดต้องไม่สูงกว่า 50 ซม. จากท้องกันสาดคานขอบกันสาด หรือการรับหูช้างต้องลึกหรือหนา 25 ซม. ใต้ท้องกันสาดต้องเรียบและเสริมด้วยเหล็ก

ข. ส่วนยื่นทางสถาปัตยกรรม

1. "พินน์" ทางนอนและทางตั้งยื่นได้ไม่เกิน 1 ใน 20 ของความกว้างถนนและไม่เกิน 1.20 เมตร จากผนัง
2. ระเบียงด้านหน้าอาคาร ให้ยื่นได้ตั้งแต่ชั้นที่ 3 ของอาคารเป็นต้นไป และยื่นได้ไม่เกินส่วนประติศทางสถาปัตยกรรม

หลังคา

1. หลังคาอาคารสาธารณะ กำหนดให้เป็นหลังคาตัด ถ้าเป็นหลังคาจั่ว ต้องมีชายคาลาดไม่ยื่นออกมานอกผนังตึก และต้องทำบังลาดด้วย
2. วัสดุคลุมหลังคา ให้ทำด้วยวัสดุทนไฟ แต่ทั้งนี้อาจพิจารณาผ่อนผันให้ใช้วัสดุคลุมอื่นได้เมื่อมีเหตุอันสมควร สำหรับอาคารซึ่งตั้งอยู่ทางอาคารต่าง ๆ และเขตที่ดินสาธารณะ 40 เมตร

การระบายน้ำ

1. อาคารที่จะปลูกสร้างต้องมีทางระบายน้ำที่ใช้แล้วออกจากอาคารไปได้สะดวก
2. การทำทางระบายน้ำจากอาคารไปสู่ทางน้ำสาธารณะ จะต้องมีส่วนลาดไม่น้อยกว่า 1 ใน 200 เมตร ตามแนวตรงที่สุดที่จะจัดทำได้ ถ้าจะใช้ท่อกลมเป็นทางระบายน้ำ ต้องมีบ่อตรงทุกระยะ 30 เมตร และทุกมุมλεύด้วย
3. การทำการระบายน้ำ และติดตั้งท่อระบายน้ำ ท่อประปาน้ำในอาคาร และอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับการเดินท่อและการสุขาภิบาล จะต้องมึลักษณะถูกต้องเพื่อประโยชน์ในทางอนามัยตามแบบนิยมในทางวิชาการ

ส้วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับราชการในวงจำกัด ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ขออนุญาตใช้บังคับใช้กฎหมายลักษณะ
 ห้องส้วมต้องมีขนาดเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า 1.50 ตารางเมตร ลักษณะ
 ไม่ว่าจะติดตั้งในชั้นใดก็ตาม ต้องทำพื้นด้วยวัสดุไม่ดูดซึมน้ำ กับช่องระบายลมพอสมควร ถ้าเป็น
 ต้องสะอาด และต้องทำพื้นด้วยวัสดุไม่ดูดซึมน้ำ กับช่องระบายลมพอสมควร ถ้าเป็น

ส่วนซึ่งชำระปฏิญญาด้วยน้ำลงบ่อเกรอะ บ่อซึม ให้ทำในตัวอาคารได้ ถ้าเป็นส่วนวิธีอื่นต้องทำเป็นส่วนต่างหากออกไปนอกตัวอาคารนั้น

4.7 การวิเคราะห์เชิงสถาปัตยกรรม

4.7.1 การวิเคราะห์บทบาทและหน้าที่ของโครงการ

1) การวิเคราะห์บทบาทของโครงการ เป็นการสนองตอบและรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ สาเหตุเนื่องจากการเพิ่มของจำนวนนักท่องเที่ยวที่สูงขึ้น อีกทั้งยังเป็นส่วนช่วยทำให้เกิดความเจริญขึ้นในส่วนภูมิภาค สนับสนุนการท่องเที่ยว เป็นการกระจายรายได้ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ฯลฯ

2) การวิเคราะห์หน้าที่ของโครงการ โครงการมีหน้าที่ให้บริการด้านที่พัก อาหาร และเครื่องดื่ม ความบันเทิง การประกอบธุรกิจการค้า และให้ความปลอดภัยแก่ผู้มาใช้โครงการ ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

4.7.2 การวิเคราะห์การดำเนินงานของโครงการ

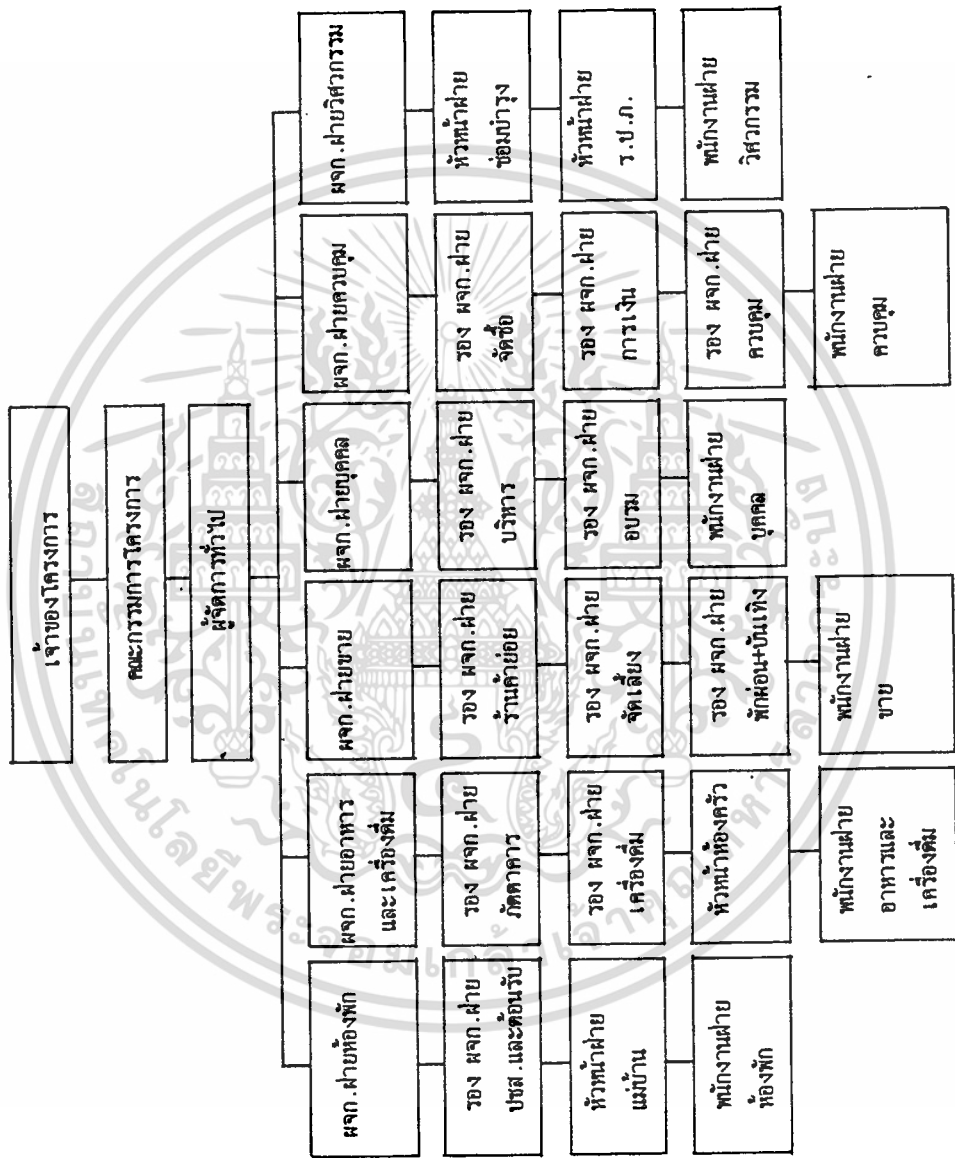
1) การวิเคราะห์การบริหารงานของโครงการ การจัดการบริหารงานจะต้องปฏิบัติงานตลอดเวลา 24 ชั่วโมง เนื่องจากเป็นกิจกรรมต่อเนื่องตลอด และไม่สามารถกำหนดและจำกัดช่วงเวลาในการให้บริการได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแขก

ลักษณะการบริหารงานของโครงการ เริ่มจากคณะกรรมการการบริหารชั้นสูง (ประกอบด้วยเจ้าของโครงการ คณะกรรมการบริหารโครงการ) เป็นผู้วางนโยบายในการปฏิบัติงาน โดยให้ผู้จัดการโครงการ (ผู้จัดการทั่วไป) เป็นผู้ควบคุมและวางขั้นตอนและแนวทางในการปฏิบัติงาน จากนั้นมอบหมายงานให้ผู้จัดการ หัวหน้างานในแผนกต่าง ๆ เป็นผู้รับแนวทางและควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่แต่ละแผนก ตามที่ได้รับมอบหมาย

4.7.3 การวิเคราะห์ผู้ใช้โครงการ และพฤติกรรมผู้ใช้โครงการ

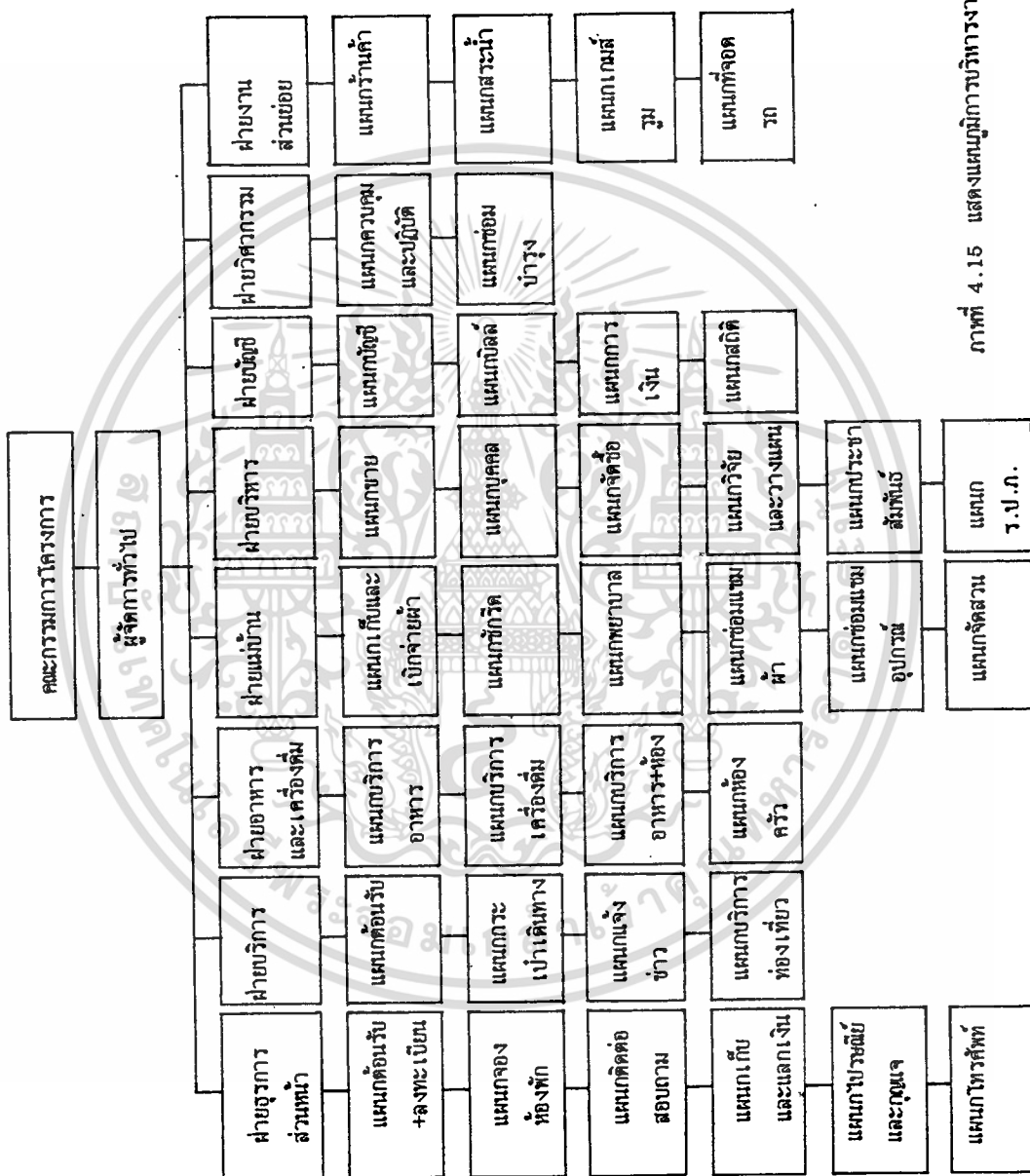
1) การวิเคราะห์ผู้ใช้โครงการ ผู้ใช้โครงการแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1) ผู้ใช้บริการ คือ ผู้มาใช้บริการต่าง ๆ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ผู้ที่มาพักโรงแรม และผู้มาใช้บริการ (เช่น รับประทานอาหาร ไม่ว่าการดื่มเหล้า) ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลบางอย่างที่ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มาใช้บริการ เช่น จองเตียง หรือติดต่อกับแขกที่มาพัก)

ภาพที่ 4.14 แสดงแผนภูมิการบริหารงานของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.15 แสดงแผนภูมิการบริหารงานของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แขกผู้มาพัก วันที่ 1	13.30 น.	ถึงตัวเมือง	14.00 น.	ถึงโรงแรม	14.05 น.	ลงทะเบียน เข้าพัก	14.30-18.00	พักผ่อน, นอน ทำธุระใน เมือง, เที่ยว	18-19.00	อาหารเย็น	19-20.00	ทำธุระส่วน ตัว	20-22.00	เที่ยวในเมือง ดิสโก้แดน คอฟฟี่ช็อป	22.00 น.	เข้าพัก, นอน
-------------------------	----------	-------------	----------	-----------	----------	----------------------	-------------	---	----------	-----------	----------	-------------------	----------	--	----------	--------------

วันที่ 2	07-08.00	ตื่นนอน	08-09.00	อาหารเช้า	09-12.00	พักผ่อน ท่องเที่ยว ธุรกิจ	12-13.00	อาหาร กลางวัน	13-13.30	CHECK OUT
----------	----------	---------	----------	-----------	----------	---------------------------------	----------	------------------	----------	-----------

เหตุการณ์ผู้รับบริการ

ผู้เข้าร่วม	08.30 น.	ถึงโรงแรม	09.00 น.	ประชุมสัมมนา	10-10.15	อาหารว่าง	10.15	ประชุม	12.00	พักประชุม ช่วงเช้า	13.00	ประชุม ช่วงบ่าย	15.00 น.	อาหารว่าง	15.15 น.	ประชุม ช่วงที่ 2	17.00 น.	ปิดประชุม
-------------	----------	-----------	----------	--------------	----------	-----------	-------	--------	-------	-----------------------	-------	--------------------	----------	-----------	----------	---------------------	----------	-----------

กิจกรรมอื่น ๆ	ถึงโรงแรม	พักคอย	0.00-02.00	
			คอฟฟี่ช็อป	ทัศนศึกษา จัดเลี้ยง ดิสโก้แดน
				เดินทางกลับ

เหตุการณ์ผู้ให้บริการ

ภาพที่ 4.16 แสดงเหตุการณ์ผู้ให้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เวลา	24 ชม./วัน						
	ผู้	พัก	บริการ	เทคนิค	บริหาร	แม่บ้าน	อาหาร
08.00		█	█	█	█	█	█
09.00		█	█	█	█	█	█
10.00		█	█	█	█	█	█
11.00		█	█	█	█	█	█
12.00		█	█	█	█	█	█
13.00							
14.00		█	█	█	█	█	█
15.00		█	█	█	█	█	█
16.00		█	█	█	█	█	█
17.00		█	█	█	█	█	█
18.00							
19.00							
20.00							
21.00							
22.00							
23.00							
24.00							
01.00							
02.00							
03.00							
04.00							
05.00							
06.00							
07.00							

ภาพที่ 4.17 แสดงพฤติกรรมผู้ให้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมผู้ให้บริการ

1.2) ผู้ให้บริการ คือ เจ้าหน้าที่และพนักงาน แบ่งออกได้ เป็น 2 ประเภท คือ เจ้าหน้าที่ระดับบริหาร และเจ้าหน้าที่ระดับบริการ

2) การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้โครงการ พฤติกรรมผู้ใช้ขึ้นอยู่กับ ประเภทผู้ใช้โครงการนั่นเอง โดยที่อาจจะกำหนดเวลาที่แน่นอน และไม่สามารถ กำหนดเวลาแน่นอนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้ที่มาใช้โครงการว่าเป็นประเภทใด

4.7.4 การวิเคราะห์อัตราบุคคลกร

การหาอัตราบุคคลกรในโครงการนั้น ขึ้นอยู่กับตัวแปรค่า (FACTORS) ต่าง ๆ เช่น มาตรฐานของโรงแรม จัดอยู่ในโรงแรมชั้นสุขสบาย หรูหรา (LUXURY HOTEL) โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL) หรือ โรงแรมแบบประหยัด ราคาต่ำห้องถูก (ECONOMY HOTEL) นอกจากนี้ยังขึ้น อยู่กับอัตราการเข้าพัก (OCCUPANCY RATE) อีกด้วย

สำหรับโรงแรมในประเทศไทย จากการสำรวจของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยพบว่า โรงแรมต่าง ๆ ในปัจจุบันที่ได้รับการส่งเสริมและไม่ ได้รับการส่งเสริม มีอัตรากำลังคนสรุปได้ ดังนี้

โรงแรมในกรุงเทพฯ	1.46 คน/1 ห้องพัก
โรงแรมในต่างจังหวัด	0.63 คน/1 ห้องพัก

โรงแรมตากอากาศในต่างจังหวัด มักมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นในฤดู การท่องเที่ยว ซึ่งห้องพักมักจะเต็ม ส่วนในฤดู LOW SEASON จะมีพนักงานปกติ

สำหรับโครงการนี้ ใช้จำนวนบุคคลกรเฉลี่ยต่อห้องพัก 1.1 คน ต่อห้องพัก เพราะฉะนั้น จำนวนบุคคลกรทั้งโครงการมีจำนวนประมาณ 364 คน

จำนวนบุคคลกรดังกล่าว กระจายกันออกทำงานในหน้าที่ต่าง ๆ สามารถแยกเป็น

ระดับ D ระดับงานไม่ต้องใช้เทคนิค (LOWER TECHNICAL LEVEL) พวกนี้ มีระดับเงินเดือน 1,000 - 3,000 บาท เฉลี่ย 2,000 บาท ได้แก่ พนักงานยกกระเป๋า พนักงานทำความสะอาดห้อง เสมียน (FRONT DESK CLERK) ฯลฯ จำนวนคนร้อยละ 75 หรือประมาณ 99 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ขออนุญาต
ระดับ C ระดับงานที่ใช้เทคนิคปานกลาง (MIDDLE TECHNICAL LEVEL) ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งหากมีข้อผิดพลาดและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 พวกที่มีเงินเดือน 3,000 - 5,000 บาท เฉลี่ย 4,000 บาท ได้แก่

BARTENDERS หัวหน้า WAITER KITCHER SUPERVISORS, CASHIERS, HOUSEKEEPING SUPERVISORS จำนวนคนร้อยละ 16 หรือประมาณ 21 คน

ระดับ B งานเหนือระดับเทคนิค (UPPER TECHNICAL LEVEL) พวกที่มีเงินเดือน 5,000 - 7,000 บาท เฉลี่ย 6,000 บาท ได้แก่ ROOM DEPARTMENT MANAGER , ผู้จัดการฝ่ายอาหาร CHIEF ENGINEER หัวหน้าครัว HOUSEKEEPER ผู้จัดการฝ่ายจองห้อง FRONT DESK , CHIEF ACCOUNTANT หัวหน้าบัญชี ผู้ตรวจการสอบกิจการภายใน INTERNALAUTION , PERSONAL MANAGER ผู้จัดการฝ่ายบุคคล จำนวนคน ร้อยละ 6 หรือประมาณ 8 คน

ระดับ A ระดับบริหาร (MANAGEMENT) พวกที่มีระดับเงินเดือน 8,000 - 10,000 บาท เฉลี่ย 9,000 บาท ได้แก่ ผู้จัดการ (GENERAL MANAGER) ผู้จัดการฝ่ายอาหาร (FOOD & BEVERAGE MANAGER) ผู้จัดการฝ่ายการตลาด (MARKETING DIRECTOR) ผู้จัดการฝ่ายห้องพัก (RESIDENT MANAGER) จำนวนคน ร้อยละ 3 หรือ 4 คน

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนบุคคลกร

บุคคลกร	จำนวนคน
1. ผู้จัดการ	1
ผู้ช่วยผู้จัดการ	1
2. ผู้จัดการฝ่ายต้อนรับ	1
พนักงานต้อนรับ	2
พนักงานประชาสัมพันธ์	2
พนักงานทะเบียนจองห้อง	2
CHIEF PORTER	1
BELL BOY	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนบุคลากร (ต่อ)

บุคลากร	จำนวนคน
3. แม่บ้าน	1
หัวหน้าฟลอร์	3
พนักงานประจำห้อง	9
พนักงานห้องเย็บผ้า	2
พนักงานทำความสะอาด	6
พนักงานซักรีด	3
4. สมุห์บัญชี	1
ผู้ช่วยสมุห์บัญชี	1
แคชเชียร์แผนกต้อนรับ	2
แคชเชียร์ห้องอาหาร	4
พนักงานรักษาเวลา	2
5. ผู้จัดการแผนกอาหาร-เครื่องดื่ม	1
หัวหน้าห้องครัว	1
คนครัว	2
ผู้ช่วย	5
แม่ครัวขนม	3
กัปตันห้องครัว	3
พนักงานเสิร์ฟ	10
บาร์เทนเดอร์	2
พนักงาน	5
กัปตันคอฟฟี่ช็อป	3
พนักงานเสิร์ฟ	15
6. ผู้จัดการฝ่ายขาย	1
พนักงาน	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนบุคลากร (ต่อ)

บุคลากร	จำนวนคน
7. ผู้จัดการฝ่ายบุคคล พนักงาน	1 3
8. ผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ พนักงาน	1 3
9. หัวหน้าช่าง ช่างไฟฟ้า ช่างประปา ช่างไม้ - ทาสี คนสวน	1 2 2 2 2
10. พนักงานประจำสโมสรกีฬา	1
11. หัวหน้าแผนกรักษาความปลอดภัย พนักงานรักษาความปลอดภัย	1 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7.5 การวิเคราะห์หาที่จอดรถในโครงการ (PAEKING SPACE)

การวิเคราะห์หาที่จอดรถได้ยึดหลักตาม พรบ.ควบคุมการก่อสร้าง (พ.ศ. 2479) โดยมีวิธีคำนวณดังนี้ คือ จำนวนรถที่ได้จากส่วนห้องพัก ส่วน ภัตตาคารและจัดเลี้ยง และห้องโถงของโรงแรม มาเปรียบเทียบกับจำนวนรถที่ได้มาจากการคิดพื้นที่ทั้งอาคาร ซึ่งวิธีไหนมีจำนวนมากกว่าก็คือวิธีนั้นเป็นเกณฑ์

1) ที่จอดรถสาธารณะ (PUBLIC PARKING)

1.1 หากจากจำนวนห้องพักของโรงแรม โรงแรมที่มีห้องพัก ไม่เกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 5 คัน สำหรับห้องพัก 30 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 30 ห้อง ให้คิดอัตรา 1 คันต่อ 10 ห้อง เศษของ 10 ให้คิดเป็น 10 ห้อง

ส่วนห้องพักของโรงแรมที่เกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ตามอัตราในวรรคแรก สำหรับห้องพัก 100 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 100 ห้อง ให้คิดอัตรา 1 คันต่อ 15 ห้อง เศษของ 15 ห้อง ให้คิดเป็น 15 ห้อง

จำนวนห้อง 100 ห้องแรกที่ต้องการที่จอดรถ $5 + (7/10)$

$$5 + 7 = 12 \text{ คัน}$$

และจำนวน 300 ห้องหลังต้องการที่จอดรถ $300/15 = 20$ คัน

ดังนั้น โรงแรมขนาด 400 ห้อง ต้องการที่จอดรถ $12 + 20 = 32$ คัน

1.2 หากจากพื้นที่ภัตตาคาร (RESTARRANT) ภัตตาคารให้มีที่จอดรถไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อพื้นที่ตั้งโต๊ะอาคาร 40 ตร.ม เศษของ 40 ตร.ม ให้คิดเป็น 40 ตร.ม

โดยที่อาคารของโครงการมีพื้นที่ในส่วนต่าง ๆ รวม 5,425 ตร.ม

ดังนั้น พื้นที่ตั้งโต๊ะอาหาร 5,425 ตร.ม ต้องการที่จอดรถ $5,425/40$

$$= 136 \text{ คัน}$$

1.3 หากจากพื้นที่ห้องโถงของโรงแรม (LOBBY & LOBBY LOUNGE) จากข้อกำหนดให้มีที่จอดรถไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อพื้นที่ของห้องโถง 30 ตร.ม เศษของ 30 ตร.ม ให้คิดเป็น 30 ตร.ม

ซึ่งส่วนประกอบของห้องโถงโรงแรมมีพื้นที่รวม 766 ตร.ม

ดังนั้น พื้นที่ 766 ตร.ม ต้องการที่จอดรถ $766/30 = 26$ คัน

ดังนั้น โรงแรมนี้ในโครงการต้องการพื้นที่จอดรถยนต์ $= 32 + 136 + 26$

$$= 194 \text{ คัน}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้เพื่อการศึกษาหาข้อดีอีกวิธีหนึ่ง คือ การหาจากพื้นที่ทั้งหมดของอาคาร โดยที่มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อพื้นที่อาคาร 240 ตร.ม

เศษของ 240 ตร.ม ให้คิดเป็น 240 ตร.ม

ซึ่งพื้นที่ของอาคารในส่วนต่าง ๆ มีพื้นที่รวม 38,941.49 ตร.ม
 ดังนั้น พื้นที่ 38,941.49 ตร.ม ต้องการที่จอดรถยนต์สาธารณะ $38,941.49/240$
 $= 163$ คัน

สรุปได้ว่า โครงการนี้เลือกใช้วิธีแรก ซึ่งได้จำนวนที่จอดรถ 194
 คัน โดยที่รถยนต์ 1 คัน ต้องการพื้นที่ 25 ตารางเมตร

พื้นที่จอดรถโครงการ $25 \times 194 = 4,850$ ตร.ม

2) ที่จอดรถทัวร์ (BUS COACH PARKING) กำหนดอัตราการ
 เข้าพักของโรงแรมเท่ากับ 70 % และอัตราผู้เข้าพักต่อห้อง จากการสำรวจ
 ของสำนักบริการวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บริเวณบางแสนมีนักท่องเที่ยว
 ต้องการพักในอัตรา 2.95 ต่อห้องพัก

จะได้ผู้พักโรงแรม $400 \times .07 = 280$ ห้อง

สามารถแบ่งเป็น - นักท่องเที่ยวแบบกลุ่มประมาณ 70%

- นักท่องเที่ยวอิสระ, อื่น ๆ 30 %

เพราะฉะนั้น นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถทัวร์ 196 ห้อง

ห้องพักจำนวน 196 ห้อง มีแขกมาใช้บริการ 196×2.95
 $= 579$ คน

รถทัวร์ 1 คัน บรรจุได้ประมาณ 40 คน

เพราะฉะนั้น 579 คน ต้องการใช้รถทัวร์ $579 / 40$
 $= 15$ คัน

พื้นที่จอดรถทัวร์ 1 คัน ต้องการพื้นที่ 60 ตร.ม

ดังนั้น พื้นที่สำหรับจอดรถทัวร์ของโครงการ 60×15
 $= 900$ ตร.ม

3) ที่จอดรถเจ้าหน้าที่ (STAFF PARKING) ให้คิดอัตราที่จอด
 รถยนต์ 1 คัน ต่อพื้นที่ 120 ตร.ม เศษของ 120 ตร.ม ให้ถือเป็น 120 ตร.ม

พื้นที่สำนักงานทั้งหมด 397.50 ตร.ม

จำนวนที่จอดรถสำหรับเจ้าหน้าที่บริการ 397.50×120
 $= 4$ คัน

พื้นที่จอดรถยนต์ 1 คัน ต้องการพื้นที่ 25 ตร.ม

ดังนั้น พื้นที่สำหรับจอดรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ 25×4
 $= 100$ ตร.ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) ที่จอดรถบริการ วิเคราะห์จากจำนวนรถยนต์บริการของ
โรงแรม ซึ่งประกอบด้วย

1. รถบรรทุกอาหารและวัตถุดิบ	1 คัน
2. รถบรรทุกเครื่องดื่ม	1 คัน
3. รถขนขยะ	1 คัน
ต้องการที่จอดรถบริการ	3 คัน
พื้นที่จอดรถบริการ 1 คัน ต้องการพื้นที่	60 ตร.ม
ดังนั้นที่จอดรถบริการ	60 x 3
	= 180 ตร.ม

5) ที่จอดรถจักรยานยนต์ (MOTORCYCLE PARKING) ส่วนมาก
เป็นคนไทยมาใช้บริการของโครงการ และติดต่อธุรกิจ โดยคิดจากจำนวนผู้มี
พาหนะจักรยานยนต์ ร้อยละ 15 ของพื้นที่ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม โดยที่
จอดรถจักรยานยนต์ 1 คัน ต่อพื้นที่ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม 25 ตร.ม

พื้นที่บริการอาหารและเครื่องดื่ม	8,720 ตร.ม
15 % ของพื้นที่	1,308 ตร.ม
จำนวนที่จอดรถจักรยานยนต์	1,308 / 25
	= 53 คัน
พื้นที่จอดรถจักรยานยนต์	53 x 1.50
	= 79.50 ตร.ม

สรุป พื้นที่จอดรถของโรงแรม มีดังนี้

1. ที่จอดรถสาธารณะ	194 คัน	พื้นที่	4,850 ตร.ม
2. ที่จอดรถทัวร์	15 คัน	พื้นที่	900 ตร.ม
3. ที่จอดรถเจ้าหน้าที่	4 คัน	พื้นที่	100 ตร.ม
4. ที่จอดรถบริการ	3 คัน	พื้นที่	180 ตร.ม
รวมพื้นที่จอดรถยนต์	216 คัน	พื้นที่	6,030 ตร.ม
5. ที่จอดรถจักรยานยนต์	53 คัน	พื้นที่	79.50 ตร.ม
รวมพื้นที่จอดรถทั้งหมด			6,409.50 ตร.ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.8 การวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐานของโครงการ

4.8.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบของโครงการ

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	
	ESTABLISHING NEED	SATIEFYING NEED
1. ส่วนสาธารณะ (PUBLIC SPACE)	1. โถงต้อนรับ 2. ส่วนธุรการส่วนหน้า -แผนกต้อนรับและลงทะเบียน -แผนกจองห้องพัก -แผนกเก็บเงินแลกเปลี่ยนเงินตรา -แผนกติดต่อสอบถาม -แผนกประชาสัมพันธ์และแจ้งข่าว -แผนกไปรษณีย์และกุญแจ -แผนกโทรศัพท์ -แผนกกระจายเสียง 3. โถงนั่งเล่น พักคอย 4. ส่วนบริการกระเป๋าเดินทาง 5. ห้องเก็บสัมภาระแยก	1. ห้องน้ำทั่วไป 2. โทรศัพท์สาธารณะ 3. ศูนย์บริการท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	
	ESTABLISHING NEED	SATIEFYING NEED
2. ส่วนห้องพักแขก (GUEST SPACE)	1. ห้องคู่ 2. ห้องชุดมาตรฐาน 3. ห้องชุดพิเศษ 4. โถง 5. ห้องบริการประจำชั้น -ห้องบริการ -ห้องเก็บผ้า -ห้องเก็บเครื่องมือทำความสะอาด สะอาด -ที่เตรียมอาหาร	1. ห้องนำพนักงาน
3. ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD AND BEVERAGE SERVICE SPACE)	1. ห้องครัวหลัก -บริเวณเตรียมอาหาร -บริเวณปรุงอาหาร -บริเวณเช็คอาหารก่อนเสิร์ฟ -บริเวณทำขนม -บริเวณล้างภาชนะ -ห้องทำงานหัวหน้าคนครัว	1. ห้องครัวย่อยและเตรียมอาหารเฉพาะส่วน 2. ห้องน้ำ 3. โถงพักคอย 4. ห้องเก็บของ 5. ส่วนบริการอาหาร ห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่หวังกำไรใดๆ ทั้งสิ้น.อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	
	ESTABLISHING NEED	SATIEFYING NEED
	2. ส่วนบริการอาหาร - ห้องอาหาร - คอฟฟี่ช็อป - ไนท์คลับและดิสโก้เทค - ห้องบริการเครื่องดื่ม - ห้องจัดเลี้ยง 3. ส่วนบริการอาหารห้องพัก 4. ห้องอาหารพนักงาน 5. ห้องเก็บอาหาร - ห้องเก็บเนื้อ - ห้องเก็บของแห้งและอาหารกระป๋อง 6. ห้องเก็บเครื่องดื่ม - เครื่องดื่มทั่วไป - เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
4. ส่วนพักผ่อนและบันเทิง (RECREATION AND ENTERTAIN SPACE)	1. สระว่ายน้ำ 2. SAUNA 3. ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า	1. ห้องน้ำ 2. บริเวณพักน้ำ 3. เครื่องดื่มสระว่ายน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	
	ESTABLISHING NEED	SATIEFYING NEED
5. ส่วนร้านค้าให้เช่า (CONCESSTION AND SUBRENTAL SPACE)	4. ห้องเกมส์ 5. สนามเทนนิส 1. ตัดผม เสริมสวย 2. บริการซักรีด 3. บุหรี่ หนังสือพิมพ์ 4. ร้านค้าย่อย	1. ห้องเก็บของ
6. ส่วนบริหาร (ADMINISTRATION SPACE)	1. ส่วนบริการ - ห้องกรรมการบริหาร - ห้องผู้จัดการ - ห้องเลขานุการ - ห้อง ผจก. แผนกประชาสัมพันธ์ - ห้อง ผจก. แผนกวิจัยและวางแผน - ห้อง ผจก. แผนกจัดเลี้ยง - ห้อง ผจก. แผนกห้องพัก - ห้อง ผจก. แผนกอาหารและ เครื่องดื่ม - ห้องทำงานฝ่ายบริหาร	1. ห้องนำส่วนบริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะของหน่วยงานนี้ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	
	ESTABLISHING NEED	SATIEFYING NEED
	<p>2. ฝ่ายชาย</p> <ul style="list-style-type: none"> -ห้อง ผจก. ฝ่ายชาย -ห้องรอง ผจก. ฝ่ายชาย -ห้องทำงานฝ่ายชาย <p>3. ฝ่ายบุคคล</p> <ul style="list-style-type: none"> -ห้อง ผจก. ฝ่ายบุคคล -ห้องรอง ผจก. ฝ่ายบุคคล -ห้องอบรมพนักงาน <p>4. ฝ่ายการเงินและบัญชี</p> <ul style="list-style-type: none"> -ห้อง ผจก. ฝ่ายการเงินและบัญชี -ห้องรอง ผจก. ฝ่ายการเงิน -ห้องรอง ผจก. ฝ่ายบัญชี -ห้องรอง ผจก. สินเชื่อ -ห้องทำงานฝ่ายการเงิน, บัญชี, สินเชื่อ <p>5. ฝ่ายจัดซื้อ</p> <ul style="list-style-type: none"> -ห้อง ผจก. ฝ่ายจัดซื้อ -ห้องรอง ผจก. ฝ่ายจัดซื้อ -ห้องทำงานฝ่ายจัดซื้อ 	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้รวมเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	
	ESTABLISHING NEED	SATIEFYING NEED
	6. ฝ่ายรักษาความปลอดภัย - ห้องหัวหน้า - ห้องเจ้าหน้าที่ 7. ห้องประชุม	
7. ส่วนบริการทั่วไป (GENERAL SERVICE SPACE)	1. ส่วนทำงานแม่บ้าน 2. ห้องเก็บผ้า 3. ห้องซักรีด 4. ห้องซ่อมแซมเสื้อผ้า 5. ห้องเก็บเครื่องแบบพนักงาน 6. ห้องจัดดอกไม้ 7. ห้องปฐมพยาบาล 8. ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว 9. ห้องอาหารพนักงาน 10. บริเวณส่ง-รับของ 11. ห้องเก็บขยะ	1. ส่วนพักผ่อนพนักงาน 2. ห้องน้ำพนักงาน 3. ห้องเก็บของ
8. ส่วนห้องเครื่อง ไม่ทำกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้	1. ห้องวิศวกรรมควบคุม 2. ส่วนทำงานช่าง	นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า 1. ห้องเก็บของ 2. ห้องน้ำพนักงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ร่วมเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ทำกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	
	ESTABLISHING NEED	SATIEFYING NEED
	3. ห้องเก็บเชื้อเพลิง 4. ห้องหม้อแปลงไฟฟ้า 5. ห้องเครื่องกำเนิดไฟฟ้า 6. ห้องเครื่องปั๊มน้ำ 7. ถังเก็บน้ำ 8. ส่วนบำบัดน้ำเสีย 9. ห้องเครื่องปรับอากาศ 10. ห้องต้มน้ำ 11. หน่วยบำรุงรักษา 12. งานซ่อมแซมครุภัณฑ์ 13. งานจัดสวน ตกแต่ง	
9. ส่วนจอดรถ	1. ที่จอดรถสาธารณะ 2. ที่จอดรถเจ้าหน้าที่ 3. ที่จอดรถโดยสาร 4. ที่จอดรถบริการ ส่งของ 5. ที่จอดรถจักรยานยนต์	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.8.2 การวิเคราะห์รายละเอียดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ

PHASE : HOTEL 400 ROOMS

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/ UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
1. PUBLIC SPACE			
LOBBY	1	0.90/GR.	360.00
LOBBY	1	0.54/GR.	216.00
BAGGAGE HANDING/BELL CAPTAN	1	0.025/GR.	10.00
BAGGAGE AND CART STORAGE	1	0.05/GR.	20.00
FRONT DESK OF REGISTRATION	1	0.09/GR.	36.00
FRONT OFFICE MANAGER	1	0.093/GR.	40.00
TELEPHONE OPERATION'S ROOM	1	0.07/GR.	28.00
SOUND AND MASSAGE RELAYS	1	0.07/GR.	28.00
TOILET	1	0.14/GR.	56.00
TOILET	1	0.09/GR.	36.00
TOTAL AREA FOR PUBLIC SPACE			830.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/ UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
2. CONCESSION AND SUBRENTAL SPALE			
BARBED SHOP (4 SEATS)	1	8.00/SEAT	32.00
BEAUTY PALOUR (2 SEATS)	1	18.00/SEAT	36.00
TOBACCO AND NEW STAND		-	8.00
VALET SHOP		-	24.00
TELEGRAPH OFFICE	1	-	8.00
RENTAL SHOP			144.00
STORAGE		1/3 FOR RENTAL SHOP	1,120.00 373.34
TOTAL AREA FOR CONCESSION AND SUBRENTAL SPACE			1,745.34
3. FOOD AND BEVERAGE SERVICE SPACE			
3.1 FOOD SERVICE			
RESTAURANT (MAIN DINING)			
300 SEAT	2	1.50/SEAT	900.00
COFFEE SHOP (80 SEAT)	3	1.50/SEAT	360.00
BANQUET HALL BALL ROON			
(1,000 PERSON)	1	1.00/PERSON	1000.00
BANQUET FOYER	1	1/10	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้มิใช่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/ UNIT(M ²)	TOTAL AREA (M ²)
BANQUER SERVICE PANTRY	1	1/5	200.00
BANQUER STORAGE	1	1/10	100.00
- MENT TOILET	1	-	32.00
- WOMENT TOILET	1	-	32.00
ROOM SERVICE	1	-	12.00
SUB-TOTAL			2,736.00
3.2 CONFERENCE CONVENTION HALL (800 PERSON)	1	1.12/PERSON	896.00
MEETING ROOM	4	89.00/UNIT	356.00
FOYER	1	1/10CONVENTION	89.60
SUB-TOTAL			1,341.60
3.3 BEVERAGE SERVICE			
COCKTALL LUONGE(50 PERSONS)	1	1.50 PERSON	75.00
DISCOTHEQUE(700 PERSONS)	1	1.70/PERSON	1,190.00
SNACK BAR	1	1.20/PERSON	90.00
SUB-TOTAL			1,355.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งหากมีการให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/ UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
3.4 FOOD PREPARATION			
MAIN KITCHEN	1	85% OF MAIN DINING RM	510.00
AUXIKARY KITCHEN	1	20% OF COFFEE SHOP	72.
SUB-TOTAL			583.00
3.5 MASSAGE SERVICE			
HALL	1	0.90/RM	90.00
MASSAGE ROOM	100	24.00/UNIT	2,400.00
STAFF ROOM	2	48.00/UNIT	96.00
COFFEE SHOP(80 SEAT) .	1	1.50/SEAT	120.00
SUB-TOTAL			2,706.00
TOTAL AREA FOR FOOD AND BEVERAGE SERVICE SPACE			8,720.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/ UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
4. GUEST ROOM SPACE			
STANDARD ROOM	376	32.00/UNIT	12,032.00
SUITE	24	96.00/UNIT	2,304.00
MAID STATION (8 UNIT)		12.00/UNIT	96.00
TOTAL AREA FOR GUEST ROOM SPACE	400		14,432.00
5. GENERAL SERVICE SPACE			
5.1 GENERAL ADMINISTRATION			
GENERAL MANAGER	1	-	24.00
ASSISTANT MANAGER	1	-	12.00
SALE MANAGER	1	-	12.00
PERSONAL MANAGER	1	-	12.00
FOOD AND BEVERAGE MANAGER	1	-	12.00
BANQUET MANAGER	1	-	12.00
PUBLIC RELATION MANAGER	1	-	12.00
SECRETARIES AND RECEPTION ROOM	1	-	30.00
SALES OFFICE (8 STAFF)	1	5.00/PERSON	40.00
PUBLIC RELATION OFFICE (6 STAFF)	1	5.00/PERSON	30.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/ UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
ACCOUNTING OFFICE (10 STAFF)	1	5.00/PERSON	50.00
OTHER DEPARTMENT OFFICE (8 PERSON)	1	5.00/PERSON	40.00
CONFERENCE ROOM(25 PERSONS)	1	2.50/PERSON	62.50
STORAGE	1		9.00
STAFF TOILET			
- MEN TOILET			20.00
- WOMENT TOILET			20.00
SUB-TOTAL			397.50
5.2 MISCELLANEOUS SERVICE			
LINEN ROOM	1	0.143/GR.	57.20
LAUNDRY	1	0.63/GR.	252.00
HOUSE KEEPING'S OFFICE	1	-	30.00
SEWING SHOP	1	-	12.00
PACKGE TRUNG ROOM	1	-	24.00
SUB-TATAL			375.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/ UNIT(M ²)	TOTAL AREA (M ²)
5.3 MAINTAINANCE AND WORK SHOP			
MECHNICAL AND ELECTRICAL SHOP	1	0.07/GR.	28.00
CARPENTER'S SHOP	1	0.06/GR.	24.00
PAINT AND VARUISH SHOP	1	0.06/GR.	24.00
UOHOL STERM SHOP	1	0.06/GR.	24.00
FORNITURE STORAGE	1	0.18/GR.	72.00
SUB-TOTAL			172.00
5.4 ENGINEERING SERVICE			
ENGINEER'S OFFICE	1	0.12/GR.	48.00
BOILER ROOM	1	0.25/GR.	100.00
MECHINE/CHILLER ROOM	1	0.31/GR.	124.00
TRANSFORMEN VAULT AND GENERATOR ROOM	1	0.15/GR.	60.00
FUEL STORAGE	1	0.204/GR.	81.60
EMERGENCY	1	0.058/GR.	23.20
MECHANIC'S LOCKERS&TOILET	1	-	30.00
SUB-TOTAL			466.80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/ UNIT(M ²)	TOTAL AREA (M ²)
5.5 EM. PLOYEE'S FACILITIES			
STAFF DINING ROOM	1	0.15/GR.	60.00
DITCHEN AND STORAGE(40% OF			
STAFF DINING EMPLOYEE'S	1	40% OF STAFF	24.00
LOCKERS AND TOILETS		DINING	
- MEN'S LOCKERS AND TOILETS	1	0.21/GR.	84.00
- WOMEN'S LOCKERS AND			
TOILETS	1	0.21/GR.	84.00
STAFF CLINIC	1	-	32.00
SUB-TOTAL			284.00
5.6 SERVICE ENTRANCE AND APPUTENANLE			
LOADING PLATFORM	1	-	25.00
RECEIVEING AREA	1	0.14/GR.	56.00
CONTROL AND TIME DEEPER	1	0.025/GR.	10.00
PERSONNEL DEPARTMENT	1	-	24.00
PURCHSING DEPARTMENT	1	-	36.00
GENERAL STORAGE	1	0.15/GR.	60.00
STEWARD STORE ROOM	1	0.36/GR.	144.00
BEVERAGE STORAGE	1	0.123/GR.	49.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/ UNIT(M ²)	TOTAL AREA (M ²)
CHINA GOLASS AND SILVER STORAGE	1	0.10/GR.	40.00
GARBAGE SORTION AND REFRIGERATION	1	0.023/GR.	9.20
TRASH AND WASTE PAPER	1	0.04/GR.	16.00
EMPTY BOTTLE STORAGE	1	0.045/GR.	18.00
SUB-TOTAL			487.40
TOTAL AREA FOR GENERAL SERVICE SPACE			2,182.90
6. INDOOR RECREATION & SPORT ACTIVITIES SPACE			
1.) INDOOR RECREATION			
- MINI CLUB	1	-	312.00
- MINI TEATER	1	0.74/PERSON	560.00
- BRIDGE RM. (4 UNIT)	-	11.50/TABLE	46.00
- CHESS RM. (4 UNIT)	-	11.50/TABLE	46.00
- BILLIARD&SNOOKER(6 UNIT6)	1	55.00/TABLE	330.00
SUB-TOTAL			1,294.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำมาใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/ UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
2.) SPORT ACTIVITES			
- SWINNING POOL&TERRACE	1	2.97/GR.	1,188.00
- LOCKER&CHANGE ROOM	1	0.8/GR.	320.00
- HEALT CLUB	1	-	128.00
- SUANA (4 UNIT)	4	50.00/UNIT	200.00
- TENNIS (2 UNIT)	2	648/UNIT	1,296.00
- EQUIPMENT STORAGE	1	-	30.00
- POOL PUMP/FILTER	1	55.00	55.00
- OFFICE FRAINING	1	-	30.00
SUB-TOTAL			3,247.00
TOTAL AREA FOR RECREATION SPACE			4,541.00
TOTAL+ CIRCURATION 20%			38,941.08
7. PARKING SPACE			
PUBLIC PARKING	194	25.00/CAR.	4,850.00
BUS COACH PARKING	15	60.00/CAR.	900.00
MOTORCYCLE PARKING	53	1.50/BAR.	79.50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต่ออ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำมาใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/ UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
STAFE PARKING	4	25.00/CAR.	100.00
SERVICE PARKING	3	60.00/CAR.	180.00
TOTAL AREA FOR PARKING SPACE+ CIRCURATION 30%			7,942.35
GRAND TOTAL AREA			46,883.43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

GRAND TOTAL AREA HOTEL 400 ROOMS .

ELEMENT	AREA (M ²)
1. PUBLIC SPACE	830.00
2. CONCESSION AND SUBRETAILO SPACE	1,745.00
3. FOOD AND BEVERAGE SERVICE SPACE	8,720.00
4. GUEST ROOM SPACE	14,430.00
5. GENERAL SERVICE SPACE	2,182.90
6. INDOR RECERATION & SPORT ACTIVITIES SPACER	4,541.00
TOTAL AREA+CIRCURATION 20%	38,941.08
7. PARKING SPACE+CIRCURATION 30%	7,942.35
TOTAL AREA OF HOTEL 400 ROOMS.	46,883.43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PHASE : COMPLEX PHASE 1

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
1. RETAIL SHOP SPACE			
RETAIL SHOP	-	-	27,583.00
TOILET	-	-	1,040.00
TOTAL AREA FOR RETAIL SHOP SPACE			28,623.00
2. SUPER MARKET SPACE			
OFFICE	1	-	129.00
SALE AREA	1	-	1,989.00
STORAGE	1	20% OF SUPER MARKET	397.80
MINI MARKET	1	-	884.00
STORAGE	1	20% OF MINI MARKET	176.80
TOTAL AREA FOR SUPER MARKET SPACE			3,576.60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
3. FOOD CENTER SPACE			
DININING AREA	1	-	3,950
KITCHEN AND BOOTH	-	40% OF DINING	1,580
RESTAURANT	5	-	4,741.00
KITCHEN	-	25% OF RESTAUDANT	1,185.25
STORAGE	-	-	40.00
FAST FOOD	2	-	1,147.00
COFFEE SHOP	2	-	648.00
PANTRY	-	30% OF COFFEE	194.40
STORAGE	-	-	12.00
TOTAL AREA FOR FOOD CENTER SPACE			13,497.65
4. ENTERTAINMENT SPACE			
PUB AREA	-	-	2,200.00
MINI THEATER	2	-	1,872.00
WAITING HALL	1	-	304.00
GAME ROOM	1	-	391.00
BAR	-	-	283.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
SWIMMING POOL	1	2.97/GR.	2,162.16
TINNIS COURT	2	648/UNIT	1,296.00
TOTAL AREA FOR ENTERTAINMENT SPACE			8,508.16
5. GUEST ROOM SPACE			
5.1 APARTMENT TOWER A			
TYPE A	220	36.00/UNIT	7,920.00
TYPE B	40	64.00/UNIT	2,560.00
SUB-TOTAL	260		10,480.00
5.2 APARTMENT TOWER B			
TYPE A	396	36.00/UNIT	14,256.00
TYPE B	72	64.00/UNIT	4,608.00
SUB-TOTAL	468		18,864.00
TOTAL AREA FOR GUEST ROOM SPACE	728		29,344.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
6. GENERAL SERVICE SPACE			
6.1 EMPLOYEE'S FACILITIES			
EMPLOYEE CENTEN ROOM	1	-	599.00
STAFF DINING ROOM	1	-	382.00
KITCHEN AND STORAGE	1	40% OF DINING	392.40
SECURITY	1	-	12.00
LOCKER	2	-	840.00
STAFF ROOM	1	-	20.00
SUB-TOTAL			2,245.40
6.2 SERVICE ENTRANCE AND APPURTENANLE			
LOADING PLATFORM	1	-	152.00
RECEIVING AREA	1	-	72.00
PURCHASING DPARFMENT	1	-	36.00
STOCK	2	-	697.00
GARBAGE ROOM	1	-	15.00
SUB-TOTAL			972.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
TOTAL AREA FOR GENERAL SERVICE SPACE			3,217.40
7. MECHANICAL SPACE			
ENGINEER'S OFFICE	1	-	228.00
BOILER & PUMP ROOM	2	-	200.00
MECHINE ROOM	3	-	305.00
TRANFORMER ROOM	1	-	73.00
WATER TANK	2	-	936.00
EQUIPMENT ROOM	1	-	152.00
STORAGE	2	-	48.00
TOTAL AREA FOR MECHANICAL SPACE			1,945.00
TOTAL AREA + CIRCURATION 20%			106,454.17
8. PARKING SPACE			
PARKING CAR	444	25.00/CAR.	11,100.00
PARKING SEVICE	5	60.00/CAR.	300.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
TOTAL AREA FOR PARKING SPACE+CIRCURATION 30%			14,820.00
GRAND TOTAL AREA			121,274.17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

GRAND TOTAL AREA COMPLEX PHASE 1

ELEMENT	AREA (M ²)
1. RETAIL SHOP SPACE	28,623.00
2. SUPER MARKET SPACE	3,576.60
3. FOOD CENTER SPACE	13,497.65
4. ENTERTAINMENT SPACE	8,508.16
5. GUEST ROOM SPACE	29,344.00
6. GENERAL SERVICE SPACE	3,217.40
7. MECHANICAL SPACE	1,945.00
TOTAL AREA + CIRCURATION 20%	106,454.17
8. PARKING SPACE + CIRCURATION 30%	14,820.00
TOTAL AREA OF COMPLEX PHASE 1	121,274.17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PHASE : COMPLEX PHASE 2

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
1. DEPARTMENT STORE SPACE			
SALE AREA	-	-	7,100.00
TOILET	-	-	340.00
TOTAL AREA FOR DEPARTMENT STORE SPACE			7,440.00
2. GUEST ROOM SPACE			
APARTMENT			
TYPE A	330	36.00/UNIT	11,880.00
TYPE B	60	64.00/UNIT	3,840.00
TOTAL AREA FOR GUEST ROOM SPACE	390		15,720.00
3. RECREATION SPACE			
SWIMMING POOL	-	-	760.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
TOTAL AREA FOR RECRACTION SPACE			760.00
4. MECHANICAL SPACE			
SUBSTATION	1	-	200.00
MECHINT ROOM	1	-	156.00
BOILER & PUMP ROOM	1	-	50.00
WATER TANK	1	-	349.00
ENGINEER'S OFFICE	1	-	48.00
STORAGE	1	-	20.00
TOTAL AREA FOR MECHANICAL SPACE			823.00
TOTAL AREA + CIRCURATION 20%			29,691.60
5. PARKING SPACE			
PARKING CAR.	124	25.00/CAR.	3,100.00
PARKING SERVICE	3	60.00/CAR.	180.00
TOTAL AREA FOR PARKING SPACE + CIRCURATION 30%			4,264.00
GRAND TOTAL RAEA			33,955.60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 + CIRCURATION 30%
 ไม่สามารถแก้ไขได้ ทังส่วน อีกทั้งห้ามให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

GRAND TOTAL AREA COMPLEX PHASE 2

ELEMENT	AREA (M ²)
1. DEPARTMENT STORE SPACE	7,440.00
2. GUEST ROOM SPACE	15,720.00
3. RECREATION SPACE	760.00
4. MECHANICAL SPACE	823.00
TOTAL AREA + CIRCURATION 20 %	29,691.60
5. PARKING SPACE	4,264.00
TOTAL AREA OF COMPLEX PHASE 2	33,955.60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PHASE : OFFICE BUILDING

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
1. OFFICE SPACE			
SHOW ROOM AREA	-	-	1,014.00
OFFICE AREA			
TYPE A	20	204.00/UNIT	4,080.00
TYPE B	10	228.00/UNIT	2,280.00
TYPE C	10	240.00/UNIT	2,400.00
TOILET	2	24.00/UNIT	48.00
TOTAL AREA FOR OFFICE SPACE 40			9,822.00
2. INFORMATION SPACE			
HALL	1	-	139.00
LIFT LOBBY	1	-	94.00
INFORMATION	1	12.00/UNIT	139.00
CONTROL ROOM	1	16.00/UNIT	12.00
TOILET	2	24.00/UNIT	48.00
TOTAL AREA FOR INFORMATION SPACE			309.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
3. OFFICE BUILDING			
ADMINISTRATION STRATION			
3.1 OFFICE ADMINISTRATION			
MANAGER ROOM	1	30.00/UNIT	30.00
ASSISTANT MANAGER ROOM	1	30.00/UNIT	30.00
SECRETARIES ROOM	1	9.00/UNIT	9.00
ACCOUNTING ROOM	2	9.00/UNIT	18.00
RECEPTION ROOM	1	16.00/UNIT	16.00
STORAGE	1	-	6.00
TOILET	2	24.00/UNIT	48.00
SUB-TOTAL			157.00
3.2 COMMUNICATION SERVICE			
CENTER SPACE			
HALL	1	-	30.00
TELEPHONE HOUSE	1	16.00/UNIT	16.00
TELEX SERVICE	1	16.00/UNIT	16.00
COMPUTER ROOM	1	80.00/UNIT	80.00
STORAGE	1	-	6.00
TOILET	2	24.00/UNIT	48.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงที่มาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA/UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
SUB-TOTAL			196.00
TOTAL AREA FOR OFFICE BUILDING ADMINISTRATION SPACE			353.00
4. CONFERENCE ROOM SPACE			
CONFERENCE ROOM	4	32.00/UNIT	128.00
CONVENTION HALL	1	80.00/UNIT	80.00
STORAGE	1	-	6.00
TOILET	2	24.00/UNIT	48.00
TOTAL AREA FOR CONFERENCE ROOM SPACE			262.00
5. SERVICE SPACE HALL			
PENTRY AREA	1	-	12.00
STORAGE	1	-	6.00
LOADING PLATFORM	1	-	20.00
GARBAGE STORE	1	-	9.00
TOILET	2	-	8.00
TOTAL AREA FOR SERVICE SPACE			55.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ล้างหน้าให้ชัดเจนและต้องอ้างอิงถึงที่มาของเอกสารทุกครั้ง

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
6. FOOD CENTER SPACE			
FOOD CENTER	1	-	1,015.00
RESTAURANT	1	-	222.00
KITCHEN	1	25% OF RESTAURANT	55.50
STORAGE	1	-	12.00
COFFEE SHOP	1	-	135.00
PANTRY & STORAGE	1	30% OF COFFEE SHOP	40.00
TOILET	2	24/UNIT	48.00
TOTAL AREA FOR FOOD CENTER SPACE			1,527.50
7. MECHANICAL SPACE			
TRANSFORMER ROOM	1		20.00
CONTROL ROOM	1		45.00
ENGINEER ROOM	1		45.00
BOILER & DUMP ROOM	1		9.00
MECHINE ROOM	1		80.00
MAINTAINACE ROOM	1		48.00
WATER TANK	1		240.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลนี้ออกไปหรือแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	QUANTITY UNIT	AREA UNIT (M ²)	TOTAL AREA (M ²)
STORAGE	1		20.00
TOILET	2		24.00
TOTAL AREA FOR MECHANICAL SPACE			531.00
TOTAL AREA + CIRCURATION 20%			15,431.40
8. PARKING SPACE			
PARKING CAR	129	25.00/CAR.	3,225.00
PARKING SERVICE	3	60.00/CAR.	180.00
TOTAL AREA FOR PARKING SPACE + CIRCURATION 30%	261		4,426.50
GRAND TOTAL			19,857.90

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

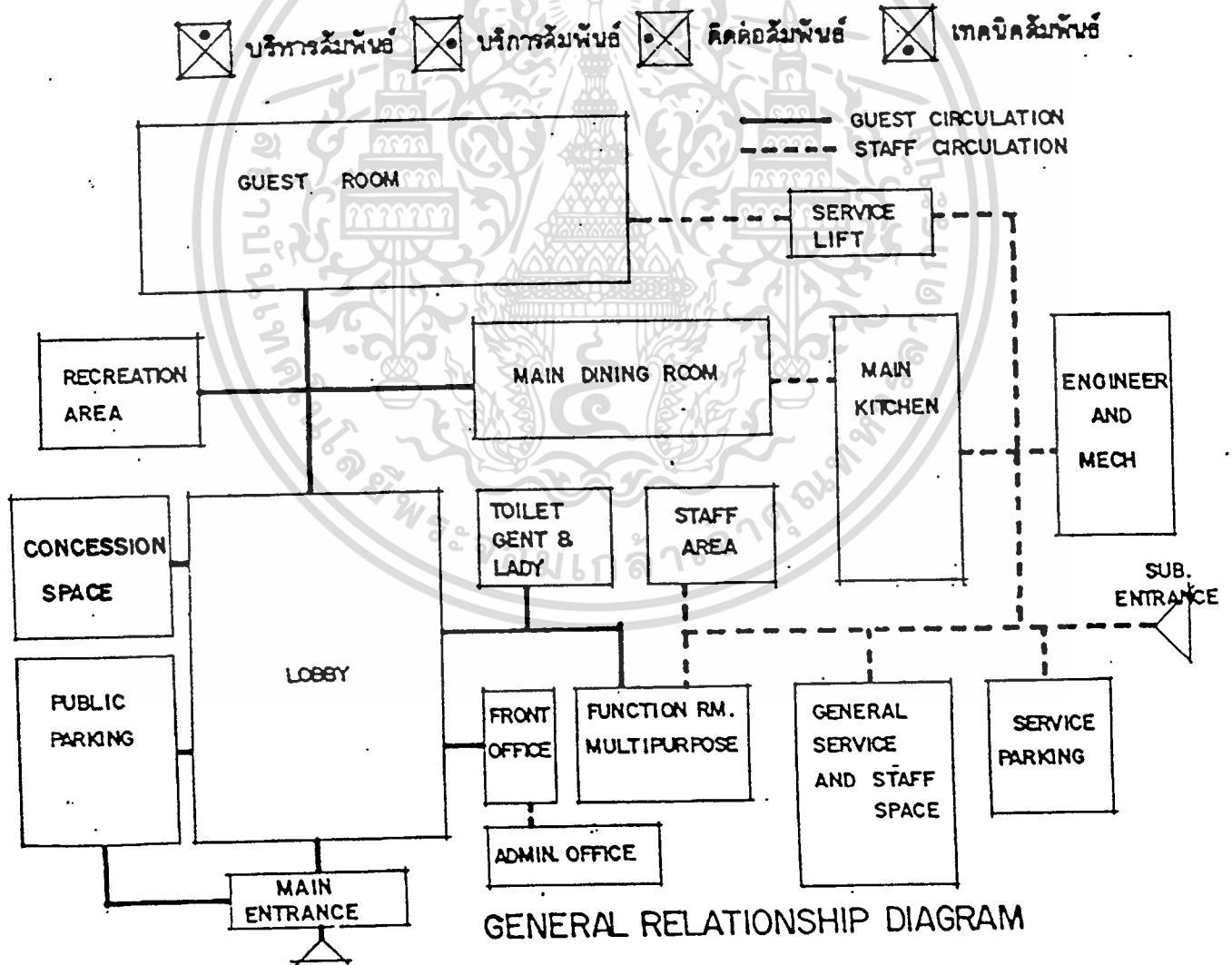
GRAND TOTAL AREA OFFICE BUILDING

ELEMENT	AREA (M ²)
1. OFFICE SPACE	9,822.00
2. INFORMATION SPACE	309.00
3. OFFICE BUILDING ADMINISTRATION SPACE	353.00
4. CONFERENCE ROOM SPACE	262.00
5. SERVICE SPACE	55.00
6. FOOD CENTER SPACE	1,527.50
7. MECHANICAL SPACE	531.00
TOTAL AREA + CIRCURATION 20%	15,431.40
8. PARKING SPACE + CIRCURATION 30%	4,426.50
TOTAL AREA OF OFFICE BUILDING	19,857.90

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.8.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์องค์ประกอบของโครงการ

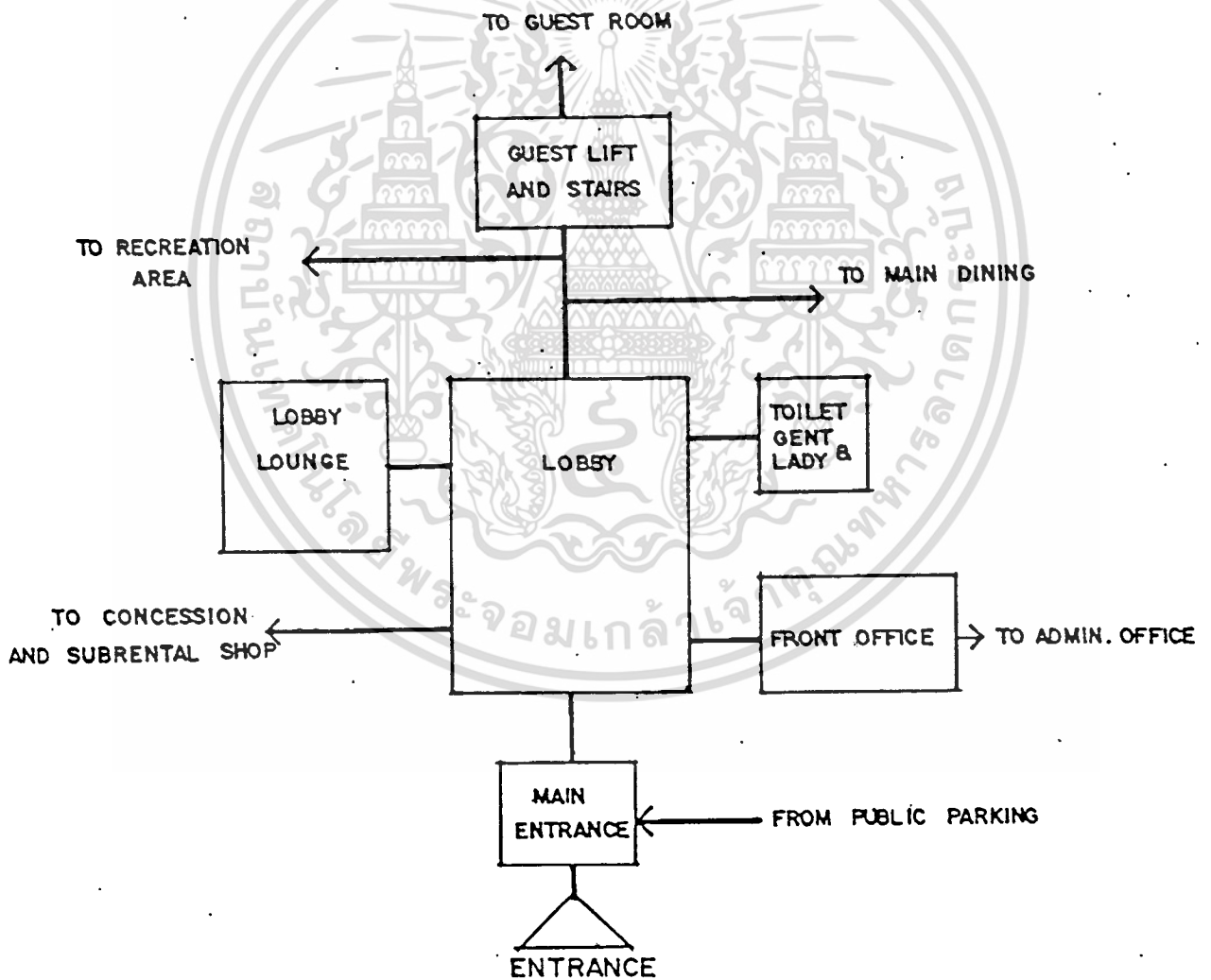
		1	2	3	4	5	6	7	TOTAL
1	PUBLIC SPACE	●	4	4	2	4	2	3	19
2	CONCESSION AND SUBRENTAL SPACE	●	●	2	2	2	1	2	13
3	FOOD AND BEVERAGE SERVICE SPACE	●	●	●	3	4	3	2	18
4	GENERAL SERVICE SPACE	●	●	●	●	2	2	3	14
5	GUEST ROOM SPACE	●	●	●	●	●	3	2	17
6	RECREATION SPACE	●	●	●	●	●	●	1	12
7	PARKING AREA SPACE	●	●	●	●	●	●	●	13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PUBLIC SPACE		1	2	3	4	TOTAL
1	LOBBY	●	4	3	2	9
2	FRONT OFFICE	●	●	3	2	9
3	LOBBY LOUNGE	●	●	●	2	8
4	TOILET	●	●	●	●	6

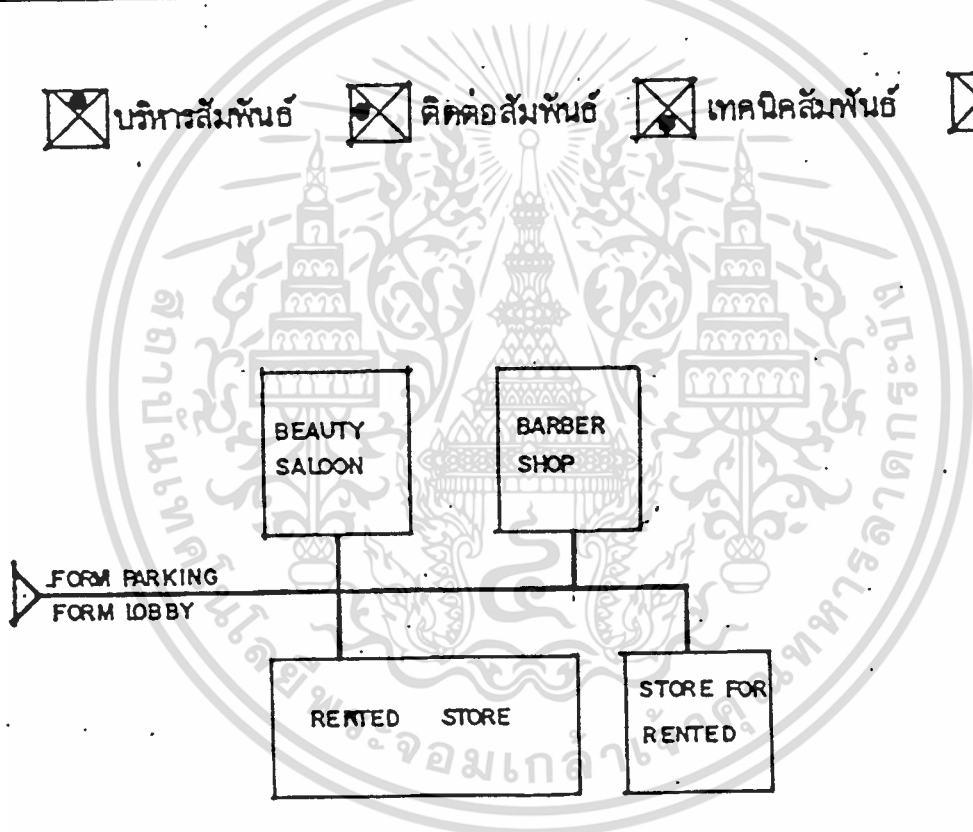
บริหารสัมพันธ์
 ติดต่อสัมพันธ์
 เทคนิคสัมพันธ์
 บริการสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกา PUBLIC SPACE นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONCESSION AND SUBRENTAL SPACE		1	2	3	4	TOTAL
1	BARBER SHOP	●	3	2	2	7
2	BEAUTY SALDON	●	●	2	2	6
3	RENTED STORE	●	●	●	2	6
4	STORAGE FOR RENTED STORE	●	●	●	●	8

บริการสัมพัทธ์
 ติดต่อสัมพัทธ์
 เทคนิคสัมพัทธ์
 บริการสัมพัทธ์

CONCESSION AND SUBRENTAL SPACE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	FOOD AND BEVERAGE SERVICE SPACE	1	2	3	4	5	6	7	TOTAL
1	MAIN KITCHEN	■	3	3	2	3	2	2	15
2	MAIN DINING ROOM	⊗	■	3	2	2	2	1	12
3	STAFF DINING ROOM	⊗	⊗	■	1	2	2	2	13
4	SNACK BAR	⊗	⊗	⊗	■	2	3	0	10
5	NIGHT CLUB	⊗	⊗	⊗	⊗	■	2	2	13
6	CONFERENCE	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	■	2	13
7	TOILET	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	■	9

บริหารสัมพันธ

ติดต่อสัมพันธ

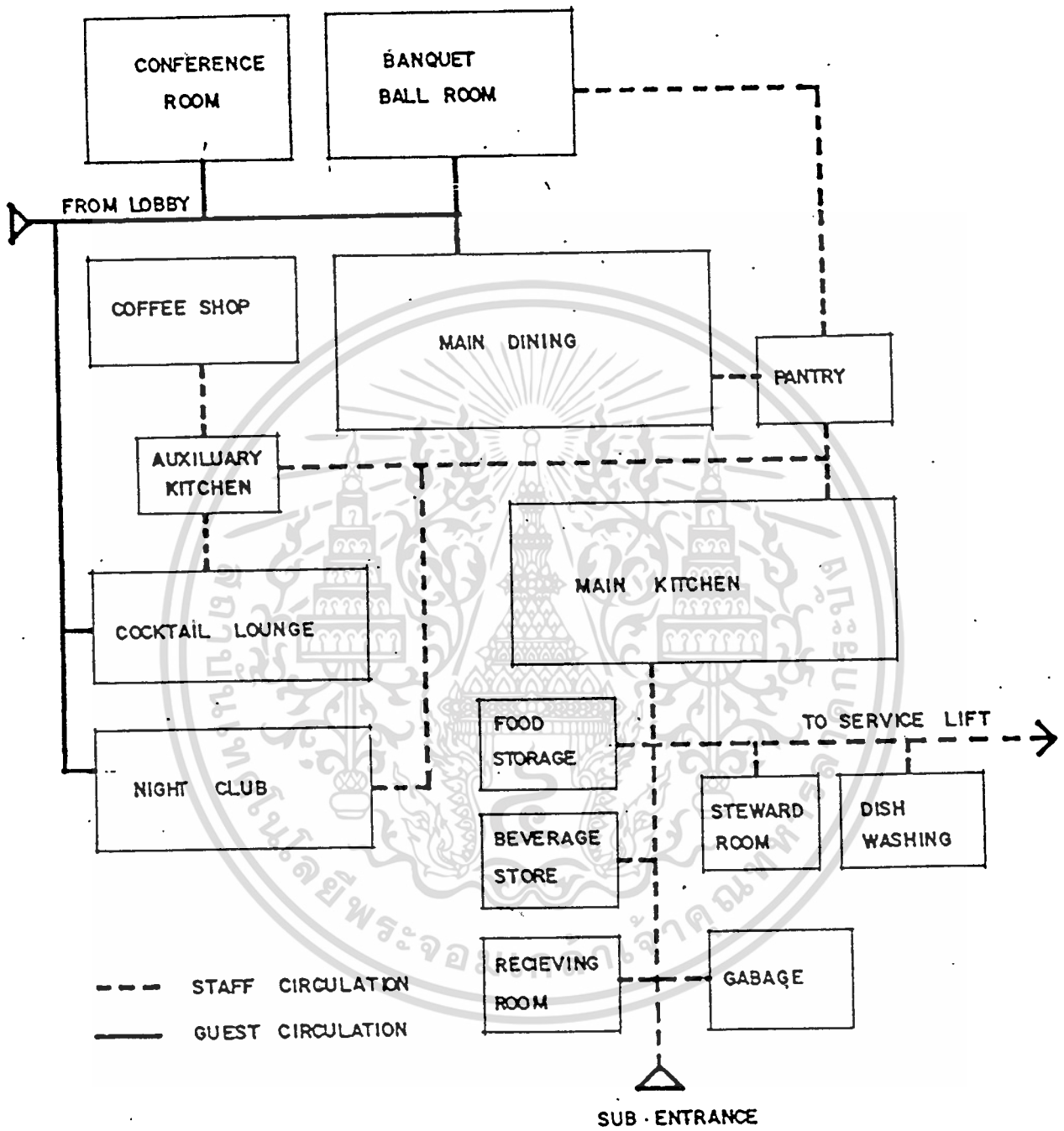

บริการสัมพันธ

เทคนิคสัมพันธ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FOOD AND BEVERAGE SERVICE SPACE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	GENERAL SERVICE SPACE	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	TOTAL
1	EXECUTIVE ADMINISTRATION OFFICE	2	2	3	3	3	2	3	2	2	2	2	24
2	ACCOUNTING OFFICE	3	3	3	2	1	3	2	3	3	2	2	23
3	ENGINEER OFFICE	3	3	3	3	3	3	3	1	1	1	1	22
4	MAINTANANCE SHOP	3	3	3	2	2	2	2	3	3	3	2	25
5	BOILER ROOM	3	3	3	3	3	3	2	2	2	2	2	22
6	FUEL STORAGE	3	3	3	3	3	3	2	2	2	3	2	24
7	TRANSFORMER VAULT	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2	2	24
8	GENERATOR ROOM	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2	2	23
9	AIR-CONDITION ROOM	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2	2	23
10	LAUNDRARY	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2	2	21
11	WATER PUMP	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2	2	19

บริหารสัมพันธ์

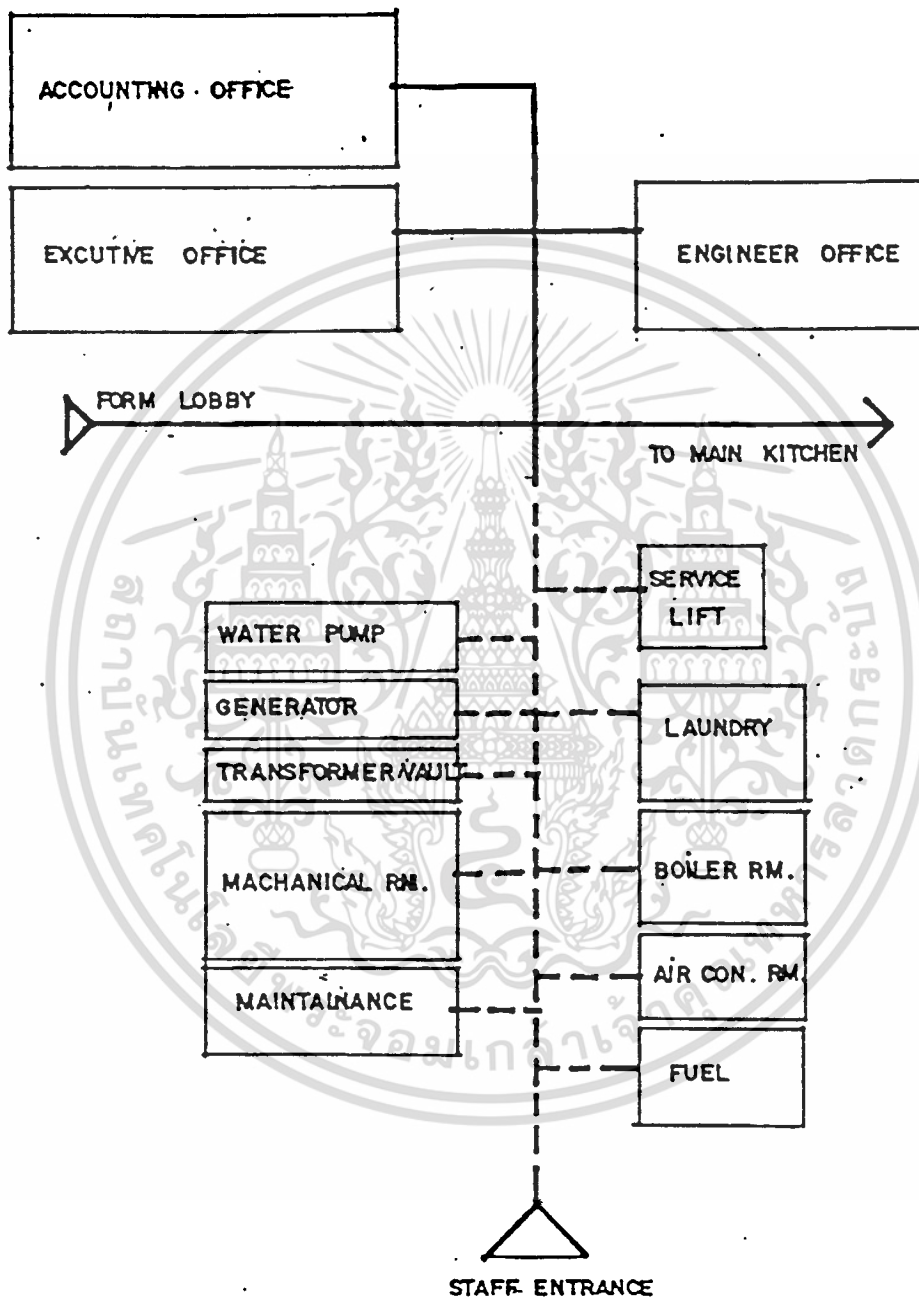
ติดต่อสัมพันธ์

ทัศนสัมพันธ์

บริหารสัมพันธ์

บริหารสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

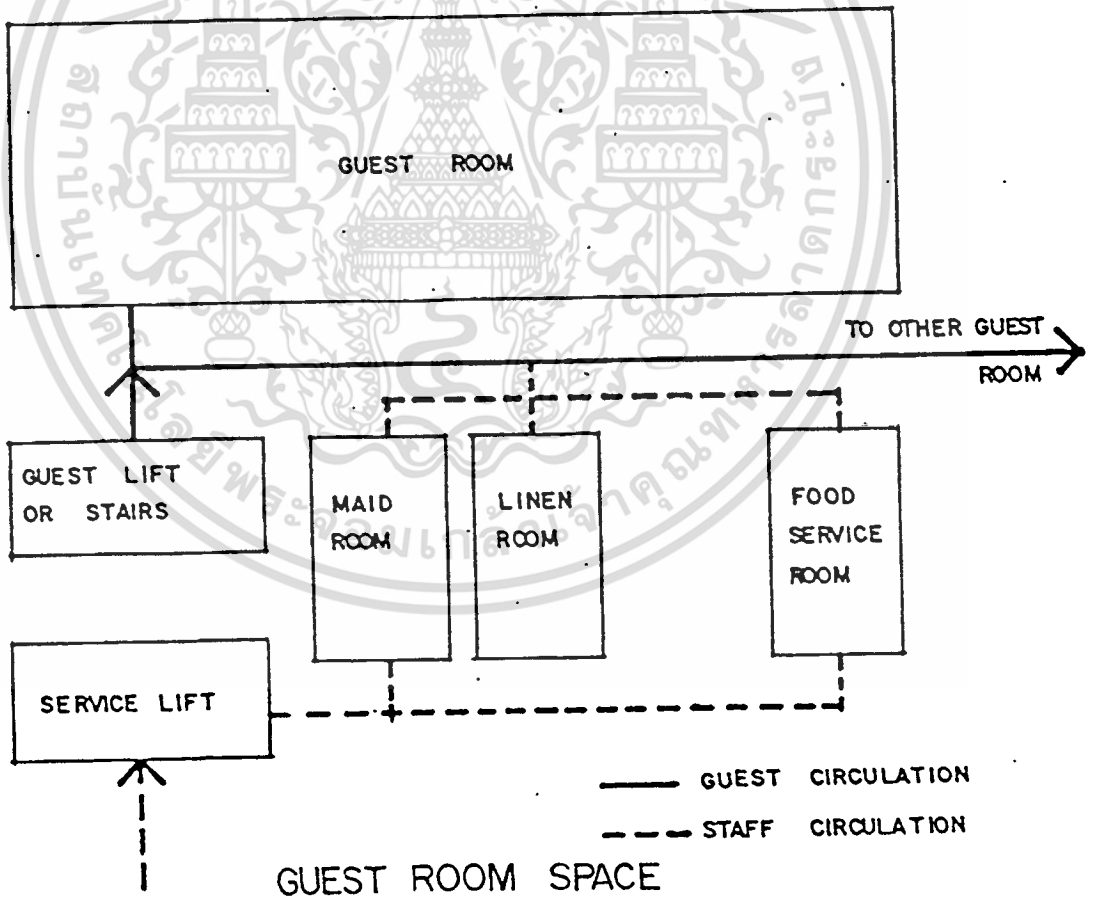

GENERAL SERVICE SPACE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

GUEST ROOM SPACE		1	2	3	TOTAL
1	STANDARD ROOM		2	3	5
2	SUIT ROOM	●	●	3	5
3	ROOM SERVICE	●	●	●	6

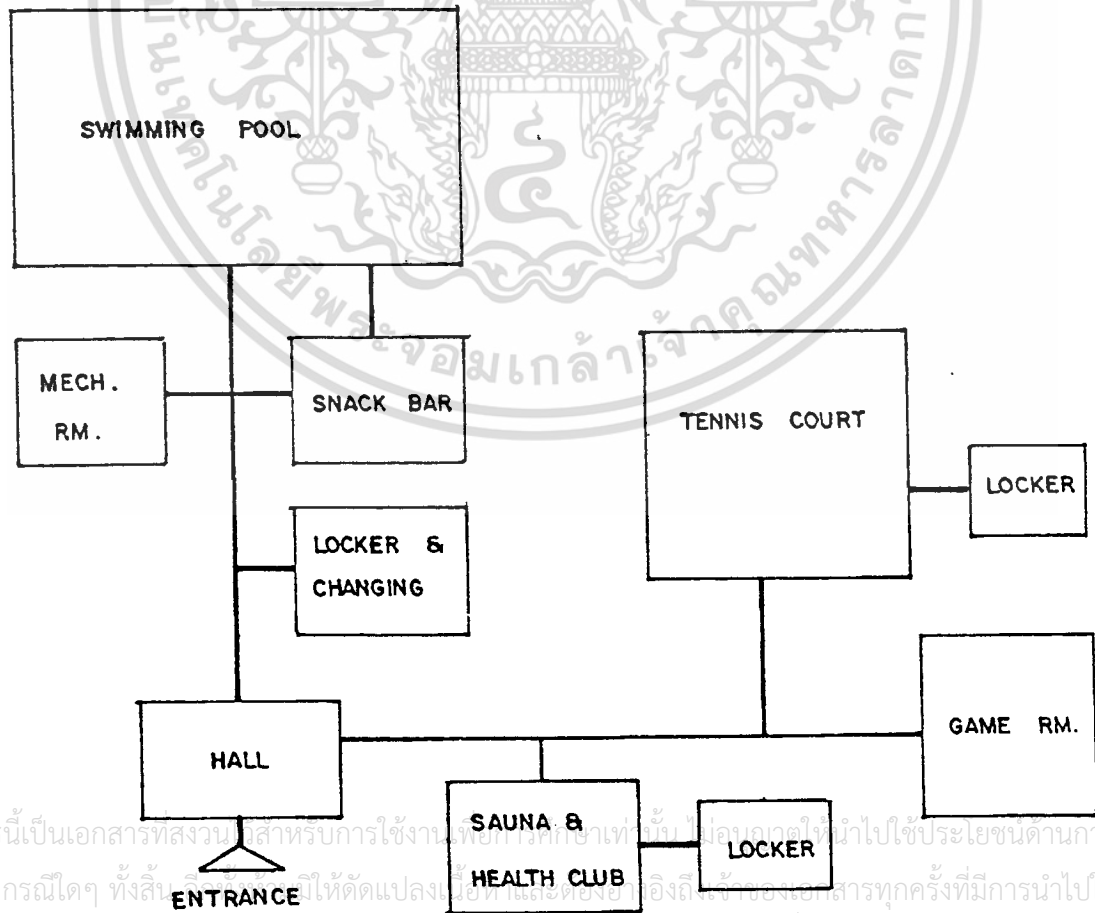
บริหารสัมพันธ ติดต่อสัมพันธ เทคนิคสัมพันธ บริการสัมพันธ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	RECREATION SPACE	1	2	3	4	5	6	7	8	TOTAL
1	SAUNA & HEALTH CLUB	●	1	1	1	1	1	1	2	8
2	LOCKER & CHANGING	⊗	●	2	1	1	2	1	1	9
3	SWIMMING POOL	●	●	●	3	3	1	1	1	12
4	SNACK BAR	●	●	●	●	1	1	1	1	9
5	MECH. ROOM	●	●	●	●	●	1	1	1	9
6	TENNIS COURT	●	●	●	●	●	●	2	1	9
7	LOCKER & STORAGE	●	●	●	●	●	●	●	1	8
8	GAME ROOM	●	●	●	●	●	●	●	●	8

บริหารสัมพันธ์
 ติดต่อสัมพันธ์
 บริการสัมพันธ์
 เทคนิคสัมพันธ์

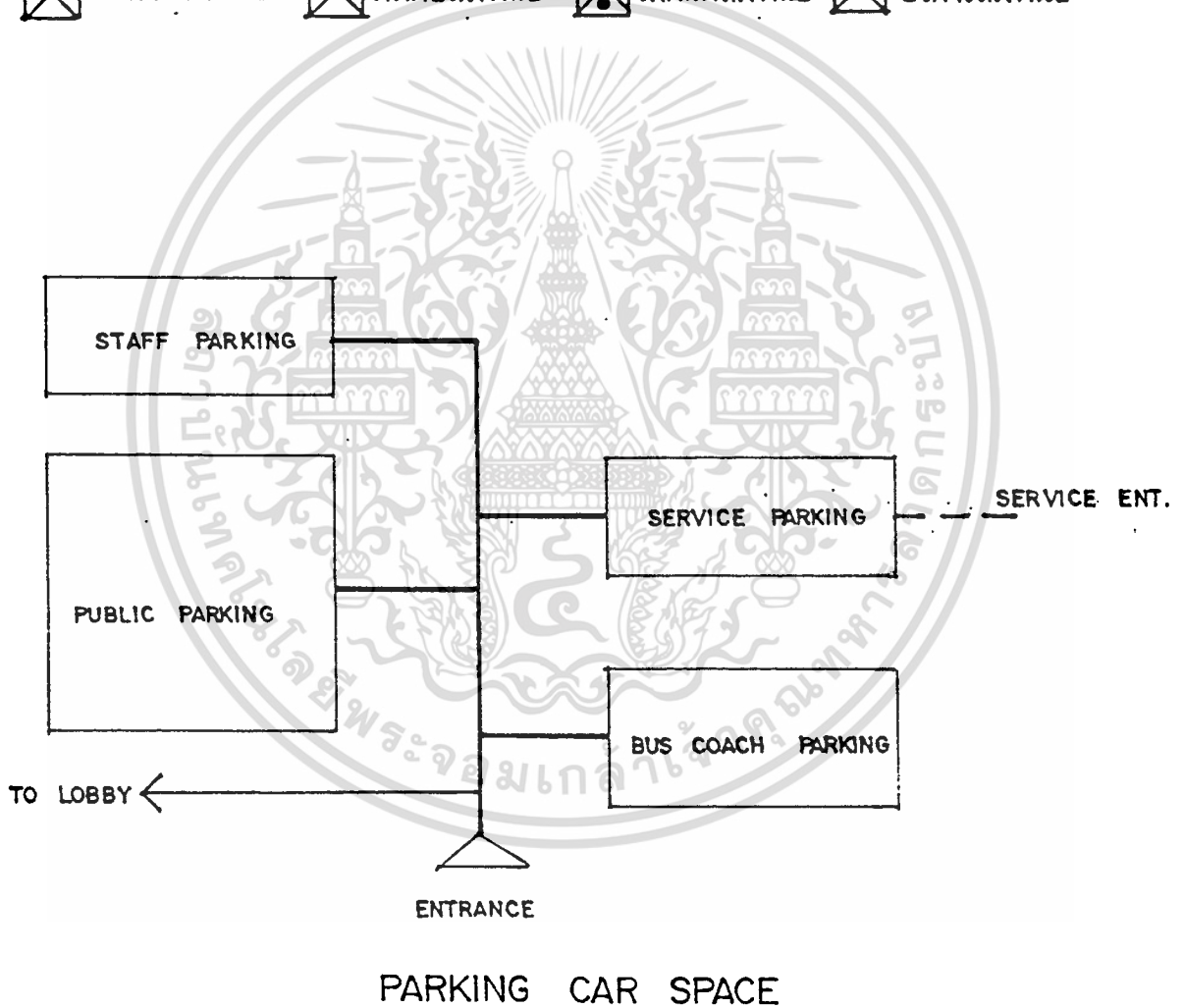

RECREATION SPACE

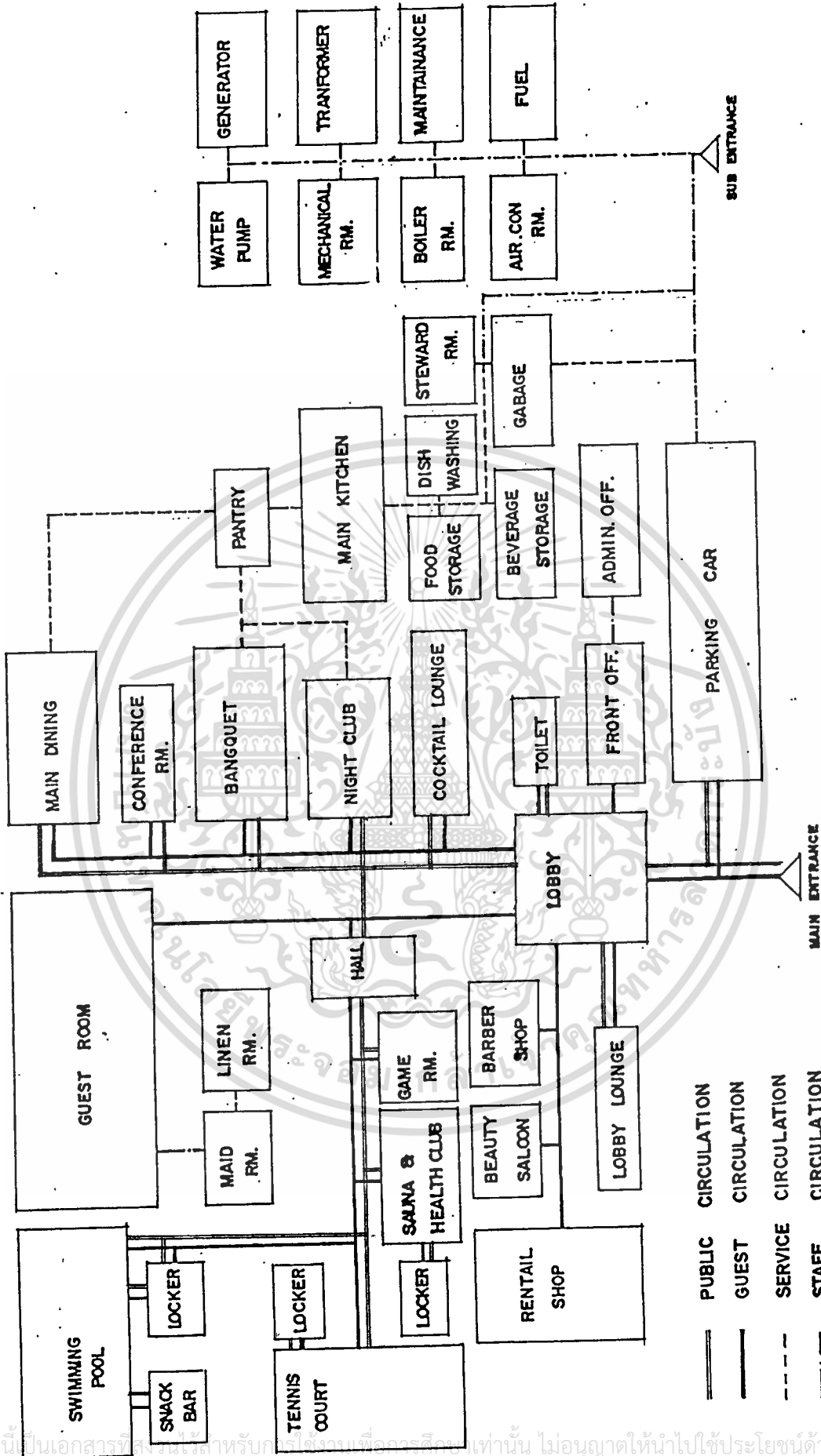
เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ข้อมูลนี้ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น การให้คำปรึกษาหรือการแก้ไขใดๆ จะไม่ถือเป็นความรับผิดชอบของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	PARKING CAR SPACE	1	2	3	4	TOTAL
1	PUBLIC PARKING		1	2	2	5
2	BUS COACH PARKING	X ●		1	1	3
3	SERVICE PARKING	● X	● X		2	5
4	STAFF PARKING	● X	● X	● X		5

บริหารสัมพันธ์
 ติดต่อสัมพันธ์
 เทคนิคสัมพันธ์
 บริการสัมพันธ์

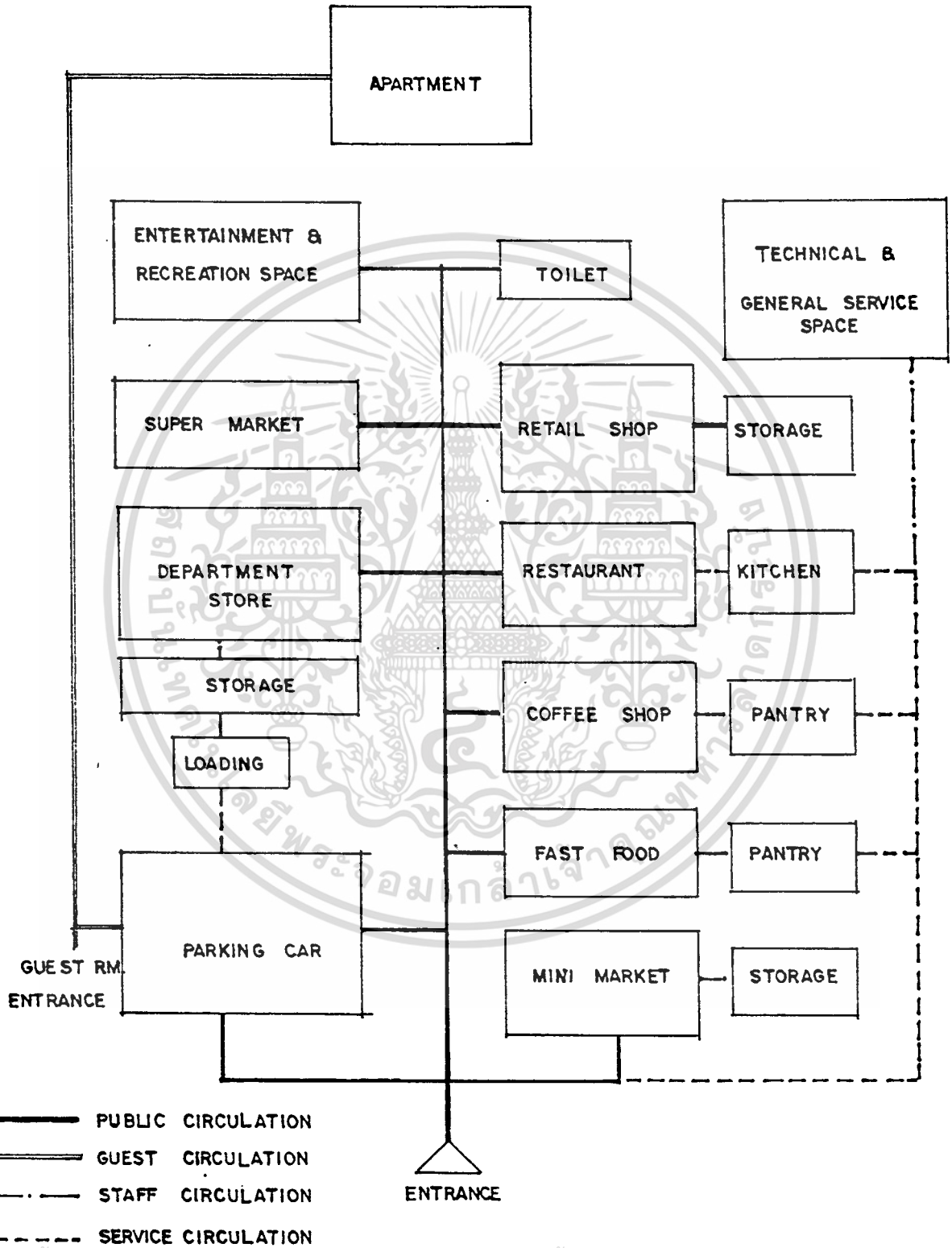

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

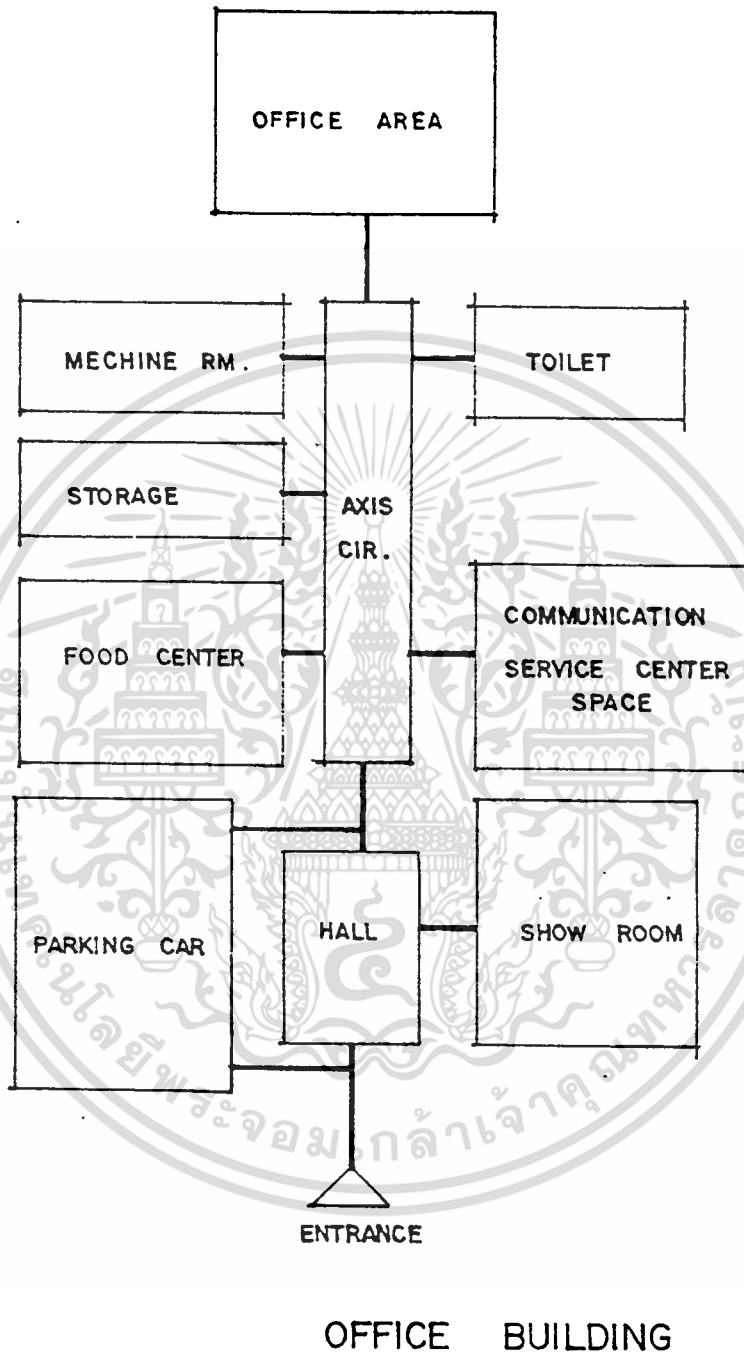

HOTEL 400 ROOMS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้เฉพาะขององค์กรที่ตั้งเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ **COMMERCIAL & COMPLEX** เท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

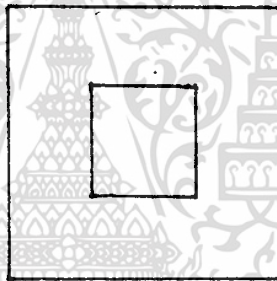
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.9 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเทคนิค

4.9.1 ระบบโครงสร้างของอาคาร จากการศึกษารูปทรงอาคารสูง ระบบที่นิยมใช้กันมี FRAM SYSTEM และ SHARE WALL แต่การศึกษาพบว่า ระบบ FRAM SYSTEM กลายเป็นระบบที่ไม่เหมาะสมเสียแล้ว เพราะไม่ประหยัด คือ เสาจะมีขนาดใหญ่และมีจุดเชื่อมระหว่างคานกับเสามีหน้าที่รับแรงลมสูงมาก เมื่อเปรียบเทียบกับระบบ SHARE WALL แบบหลังนี้รับแรงตามแนวนอนได้ดีกว่า ดังนั้น ระบบ SHARE WALL จึงถูกนำมาใช้ในลักษณะของ CORE WALL

จากการศึกษาลักษณะของ CORE WALL สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ลักษณะ คือ

1. CORE อยู่ศูนย์กลางและมีพื้นที่ใช้งานอยู่โดยรอบ

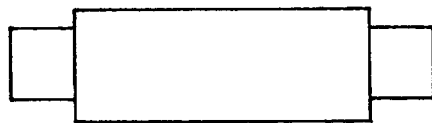
2. มี CORE อยู่ตรงกลางและพื้นที่ใช้งานอยู่สองข้าง

3. มี CORE อยู่ด้านใดด้านหนึ่งของพื้นที่ใช้งาน

4. มี CORE ZONE อยู่ 2 แห่ง แยกจากกันแทนที่จะมีเพียงแห่งเดียว

ตารางที่ 4.14 แสดงการวิเคราะห์รูปทรงและตำแหน่ง CORE ZONE

รูปทรงและตำแหน่ง CORE ZONE ลักษณะที่	1	2	3	4
1. มีจุดไกลของพื้นที่ใช้งานเท่า ๆ กัน	4	3	1	1
2. มีพื้นที่ใช้งานใหญ่พอ	2	3	3	4
3. จากอาคารตัวอย่าง	2	3	1	1
4. รูปทรงมีความมั่นคงด้านโครงสร้างอาคารสูง	4	3	4	3
5. สามารถต้านแรงลมปะทะด้านข้างได้ดี	4	3	2	3
6. งบประมาณค่าก่อสร้าง	3	4	3	2
7. สามารถรับทัศนียภาพได้ดี	1	4	3	2
8. รูปทรงมีความสัมพันธ์กับที่ตั้งโครงการ	2	4	2	2
9. มีความงามในตัวเอง	2	3	4	2
รวม	24	30	23	20

จากผลการรวมคะแนนเห็นได้ว่า ลักษณะการกำหนดตำแหน่งของ CORE ควรจะอยู่ในลักษณะมี CORE อยู่ศูนย์กลาง และมีพื้นที่ใช้งานอยู่สองข้าง โดยมีลักษณะของรูปร่างทรงภายนอกอาจเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม หรือครึ่งวงกลม สามเหลี่ยม ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้รูปทรงภายนอกขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ นำมาประกอบกันจึงจำเป็น
ต้องนำรูปทรงภายนอกมาวิเคราะห์อีกครั้งหนึ่ง

การวิเคราะห์ระบบฐานราก

เนื่องจากอาคารในโครงการมีที่ตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งทะเล ฉะนั้น การวิเคราะห์หาระบบฐานรากจึงจำเป็นต้องอาศัยความละเอียดรอบคอบ ซึ่งใน ลักษณะของงานจริงแล้วจะต้องใช้วิศวกรที่มีความสามารถ ระบบฐานรากที่ทำการ ศึกษานี้มีด้วยกันหลายชนิด แบ่งตามลักษณะสำคัญที่ต่าง ๆ กัน อาจแบ่งได้ 3 ประเภท คือ

1. ฐานรากแผ่ ในอาคารธรรมดาทั่วไปการก่อสร้างฐานราก

แผ่ทำได้หลายแบบ คือ

1.1 ฐานรากแผ่แบบแบ่งพื้นความยาวตามกำแพง

1.2 ฐานรากแผ่เป็นชั้นบันได

1.3 ฐานรากแผ่หนีศูนย์

1.4 ฐานรากแผ่แผ่รองตอม่อ

2. ฐานรากเข็ม

3. ฐานรากแบบแท่งตอม่อ

จากการศึกษาประโยชน์และหน้าที่ของระบบฐานรากแล้ว ในบทที่ 3 พบว่าฐานรากที่เหมาะสมกับอาคารในโครงการนี้ได้แก่ ฐานรากแผ่ ประกอบ กับฐานรากเข็ม แต่เนื่องจากฐานรากแผ่มีด้วยกันหลายชนิด ดังนั้น การเลือกใช้ ชนิดต่าง ๆ ของฐานรากแผ่นั้น จำเป็นที่จะต้องใช้วิศวกรที่มีความชำนาญเฉพาะ ในการเลือกใช้ทั้งชนิดของฐานรากและตำแหน่ง

ดังนั้น ในเรื่องระบบฐานรากที่จะต้องนำมาวิเคราะห์จึงขอวิเคราะห์ เพียงอาคารโครงการนี้ใช้ระบบฐานรากแบบ "ฐานรากแผ่" และ "ฐานรากเข็ม"

ระบบโครงสร้างพื้นและผนัง

1) ระบบโครงสร้างพื้น จากการศึกษารายละเอียดเรื่องระบบโครงสร้างพื้นและผนังในข้อมูลของ บทที่ 3 ได้นำมาวิเคราะห์หาข้อสรุปในการเลือก ระบบโครงสร้างสำหรับอาคารในโครงการ สำหรับข้อมูลเรื่องระบบโครงสร้าง พื้นจากการศึกษาพบว่า ระบบโครงสร้างพื้นที่สามารถนำมาใช้กับอาคารในโครงการนั้น มีด้วยกัน 6 ระบบ ได้แก่

1.1 ระบบพื้นคานธรรมดา

1.2 พื้นระบบคานตะแกรง

1.3 พื้นระบบคานดาราจทะเลแยง

1.4 พื้นโครงคريب

1.5 ระบบพื้นไร้คาน

1.6 พื้นระบบสำเร็จรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาอาคารในโครงการ ส่วนประกอบของอาคารสามารถแบ่งออกได้เป็นสองส่วนใหญ่ ๆ คือ ส่วนที่เป็นส่วน TOWER และส่วน PRODIUM จึงแยกส่วนโครงสร้างพื้นออกเป็น 2 ส่วน โดยการวิเคราะห์ทำพื้น โดยการให้ค่าคะแนนตามลำดับความสำคัญ

ตารางค่าคะแนนระบบโครงสร้างพื้นส่วน TOWER

ระบบโครงสร้างพื้นระบบที่	1	2	3	4	5	6
1. ราคาก่อสร้าง	3	2	2	2	4	3
2. ความสะดวกในการก่อสร้าง และ เหมาะสมกับภูมิประเทศ	2	2	2	3	2	2
3. เทคโนโลยีในการก่อสร้าง	3	2	2	3	2	2
4. จากการศึกษาอาคารตัวอย่าง	3	1	1	3	1	2
5. การป้องกันอัคคีภัย	3	1	2	2	4	3
6. สะดวกในการเดินท่อ	1	1	1	4	3	2
รวม	15	9	10	17	16	14

จากผลคะแนนข้างต้น สรุปได้ว่า ระบบโครงสร้างพื้นส่วนที่เป็น TOWER ควรที่จะใช้โครงสร้างพื้นระบบ "พื้นไร้คาน"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางค่าคะแนนระบบโครงสร้างพื้นฐาน PRODIUM

ระบบโครงสร้างพื้นฐานระบบที่	1	2	3	4	5	6
1. ราคาก่อสร้าง	1	2	2	4	4	3
2. ความสะดวกในการก่อสร้าง และ เหมาะสมกับภูมิประเทศ	2	2	2	3	2	2
3. เทคโนโลยีในการก่อสร้าง	4	2	2	3	2	2
4. จากการศึกษาอาคารตัวอย่าง	1	1	1	1	4	2
5. การป้องกันอัคคีภัย	1	2	2	4	4	2
6. สะดวกในการเดินต่อ	1	1	1	4	4	2
7. สำหรับอาคารช่วงกว้าง	2	2	2	2	5	2
รวม	15	9	10	17	16	14

จากผลการรวมคะแนนสรุปว่า ระบบโครงสร้างพื้นฐาน PRODIUM ใช้โครงสร้างพื้นฐานระบบ "พื้นโครงครีบ" แต่เนื่องจากพื้นโครงครีบแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. โครงครีบทางเดียว
2. โครงครีบ 2 ทาง

อาคารส่วน PRODIUM จำเป็นที่จะต้องใช้เสาช่วงกว้างเนื่องจากพื้นที่ทำกิจกรรมมีความต้องการพื้นที่กว้างมาก ๆ พื้นโครงครีบ 2 ทาง หรือ WAFFLE เป็นพื้นที่ที่มีน้ำหนักเบาและสามารถทำช่วงกว้างได้มากกว่าปกติ จึงมีความเหมาะสมกว่า

สรุป

โครงสร้างพื้นฐาน TOWER ใช้ระบบโครงสร้างพื้นฐานระบบไว้คาน
โครงสร้างพื้นฐาน PRODIUM ใช้โครงสร้างพื้นฐานระบบโครงครีบ

2) ระบบโครงสร้างผนัง การศึกษาข้อมูลผนังอาคารในบทที่ 3

ผนังอาคารแทบทุกประเภทสามารถนำมาใช้กับอาคารในโครงการได้ทั้งสิ้น ผนัง
ของอาคารที่ทำการศึกษามีด้วยกัน 4 ชนิด คือ

2.1 ผนังก่อ คือผนังที่ก่อสร้างด้วยวัสดุต่าง ๆ เช่น อิฐ คอนกรีตบล็อก อิฐแก้ว ฯลฯ

2.2 ผนังคอนกรีตเสริมเหล็ก ผนังชนิดนี้แบ่งเป็น 2 ประเภท

1) ผนังสำเร็จรูป

2) ผนังคอนกรีตหล่อในที่ก่อสร้าง

2.3 ผนังไม้

2.4 ผนังแกนวิส

สำหรับหน้าที่ใช้สอยของผนังในโครงการพอจะสรุปได้ดังนี้

1. ผนังก่อใช้เป็นผนังทั่วไป

2. ผนังสำเร็จรูปอาคารในโครงการใช้ทำหน้าที่หลายอย่าง เป็นผนังรับน้ำหนัก ผนังม่านแขวน ผนังกันไฟ ผนังกันห้อง ผนังช่องทางสัญจร และเป็นกำแพงรับแรงเฉือน

3. ผนังคอนกรีตหล่อในที่ก่อสร้าง เป็นผนังที่มีขนาดใหญ่ หนาและสูง เป็นผนังห้องลิฟท์ของอาคาร เป็นผนังรับแรงเฉือน ผนังของส่วนช่อง ทางขึ้น-ลง ผนังช่องเสาอาคารูปโภค

4. ผนังไม้ ใช้สำหรับตกแต่งภายใน

5. ผนังแกนวิส ใช้เป็นผนังเบาใช้เป็นส่วนประกอบของโครงการได้

4.9.2 ระบบปรับอากาศ และระบายอากาศ

1) ระบบปรับอากาศ ระบบปรับอากาศที่นิยมใช้มีอยู่ 3 ระบบ คือ

1.1 ระบบทำน้ำหมุนเวียนส่วนกลาง (CENTRAL CHILLED WATER SYSTEM)

1.2 ระบบเครื่องปรับอากาศครบชุดในตัว ชนิดระบายความร้อนด้วยน้ำ (WATER COOLED PACKAGED AIRCONDITIONER)

1.3 ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน (SPLIT SYSTEM)

เนื่องจากอาคารในโครงการมีส่วนใหญ่ ๆ อยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นส่วนบริการสาธารณะ และส่วนห้องพัก ดังนั้น ระบบของเครื่องปรับอากาศในเอกสารนี้โครงการจึงมีหน้าที่ใช้สอยต่างกันในการวิเคราะห์เพื่อหาวิธีที่เหมาะสม ซึ่งไม่ยาก แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนบริการสาธารณะ และส่วนห้องพักที่มีการนำไปใช้

ในการวิเคราะห์ระบบปรับอากาศที่ใช้ในโครงการ อาศัยหลักการ
และข้อกำหนดให้คะแนนตามลำดับความสำคัญ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ลำดับความสำคัญมาก ปานกลาง และน้อย โดยค่าคะแนน 3 2
และ 1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 แสดงการวิเคราะห์ระบบปรับอากาศส่วนบริการสาธารณะ

ลำดับที่	ข้อกำหนดในการพิจารณา	ระบบปรับอากาศ		
		1	2	3
1	ราคา	2	2	2
2	เสียงรบกวนและความสั่นสะเทือน	3	2	2
3	สะดวกในการซ่อมบำรุง	2	2	3
4	ความปลอดภัย	3	2	2
5	ความเหมาะสมต่อพื้นที่ใช้งาน	3	3	1
6	ความเรียบร้อยสวยงาม	3	2	2
	รวม	16	13	13

จากการวิเคราะห์หาระบบปรับอากาศที่เหมาะสมกับส่วนบริการ
สาธารณะของโครงการ สรุปได้ว่า ระบบทำให้น้ำหมุนเวียนส่วนกลางมีความ
เหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 4.16 แสดงการวิเคราะห์ระบบปรับอากาศส่วนห้องพัก

ลำดับที่	ข้อกำหนดในการพิจารณา	ระบบปรับอากาศ		
		1	2	3
1	ราคา	2	2	3
2	เสียงรบกวนและความสั่นสะเทือน	3	2	2
3	สะดวกในการซ่อมบำรุง	2	2	2
4	ความปลอดภัย	3	2	2
5	ความเหมาะสมต่อพื้นที่ใช้งาน	2	3	3
6	ความเรียบร้อยสวยงาม	3	2	2
	รวม	15	12	14

จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า ระบบทำน้ำหมุนเวียนเหมาะสมกับส่วนห้องพักมากที่สุด

สรุปพื้นที่ในโครงการทั้ง 2 ส่วน คือ ส่วนบริการสาธารณะและส่วนห้องพักใช้ระบบปรับอากาศ ระบบทำน้ำหมุนเวียนส่วนกลาง (CENTRAL CHILLED WATER SYSTEM) ซึ่งมีส่วนประกอบหลัก 3 ส่วน คือ ห้องเครื่องเป่าลมเย็น (AIR HANDING UNIT OR FANCOIL UNIT) หอผึ่งน้ำ (COOLING TOWER) และเครื่องปรับอากาศ (MACHINE ROOM OF AIRCONDITION ROOM) ซึ่งต้องการทำการหาขนาดตามรายละเอียดที่ได้ศึกษาไว้ ดังนี้

1. ห้องเครื่องเป่าลมเย็น (AIR HANDING UNIT) ติดแยกตามพื้นที่ในแต่ละส่วน หรือแต่ละห้องที่จัดให้มี AHU แยกเฉพาะ เช่น ห้องจัดเลี้ยง เป็นต้น

2. หอผึ่งน้ำ (COOLING TOWER) หาโดยการคำนวณปริมาตรของพื้นที่ปรับอากาศในส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 ส่วนสาธารณะ $830 \times 4 = 3,320$ ลบ.ม

2.2 ส่วนห้องพัก $14,432 \times 2.4 = 34,637$ ลบ.ม

2.3 ส่วนบริการอาหาร $8,720 \times 4 = 34,880$ ลบ.ม

และเครื่องต้ม

2.4 ส่วนพักผ่อน $4,541 \times 4 = 18,164$ ลบ.ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น ๆ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ส่วนร้านค้า $1,716 \times 2.4 = 4,191$ ลบ.ม

2.6 ส่วนบริหาร $398 \times 2.4 = 956$ ลบ.ม

รวมพื้นที่ทั้งหมด = 96,148 ลบ.ม

โดยที่เครื่องปรับอากาศ 1 ตัน ให้บริการพื้นที่ 30 ลูกบาศก์เมตร

ทั้งโครงการใช้เครื่องปรับอากาศ $96,148/30 = 3,204$ ตัน

เลือกให้ห้องผึ่งน้ำ ขนาด 800 ตัน 4 ตัว

ขนาดของผึ่งน้ำเส้นผ่าศูนย์กลาง 7.60 เมตร สูง 5.80 เมตร น้ำหนัก

ตัวละ 12,500 กิโลกรัม ติดตั้งอยู่ด้านหลังของอาคาร

3. ห้องเครื่องปรับอากาศ กำหนดให้มีกำลังผลิตถึง 1,600 ตัน

ห้องเครื่องปรับอากาศจึงมีขนาด 10×20 เมตร พื้นที่ 240 ตารางเมตร โดย
มีความสูงของห้อง 3.00 - 3.50 เมตร

การระบายอากาศ เนื่องจากรูปแบบและคุณลักษณะของโครงการ
เป็นโครงการที่ต้องการอุปกรณ์อำนวยความสะดวกครบครันตามมาตรฐาน ลักษณะ
ที่เด่นชัดประการหนึ่งคือ การปรับอากาศโดยวิธีกล และวิธีธรรมชาติพร้อม ๆ กัน
จึงต้องมีการวางผังให้รับทิศทางแดดและลมพอเหมาะอีกด้วย

4.9.3 ระบบสุขาภิบาล

1) ระบบน้ำประปา

1.1 ปริมาณน้ำได้ใช้การศึกษาข้อมูล กำหนดรายละเอียดใน
การคำนวณไว้ดังนี้

- ปริมาณน้ำสำหรับผู้เข้าพัก จำนวนผู้ใช้ น้ำต่อคน
135 ลิตร/วัน อัตราการเข้าพัก 2.95 คนต่อห้อง (คิดอัตราการเข้าพัก 70%)

ดังนั้น ผู้เข้าพักใน 1 วัน เฉลี่ย 840 คน

ปริมาณน้ำที่ใช้ใน 1 วัน (11 ชม.) 840×135

= 113,400 ลิตร/วัน

- ปริมาณน้ำสำหรับพนักงาน

ที่พักอาศัยในโครงการ 90 ลิตร/วัน

ที่พักอาศัยนอกโครงการ 43 ลิตร/วัน

คิด 10 % ของจำนวนพนักงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่เปิดเผยให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้น ปริมาณน้ำสำหรับพนักงานที่พักในโครงการ $180 \times 0.10 \times 90$
 $= 1,620$ ลิตร/วัน

ปริมาณน้ำสำหรับพนักงานที่พักนอกโครงการ $180 \times 0.10 \times 43$
 $= 744$ ลิตร/วัน

- ปริมาณน้ำสำหรับส่วนอาหารและเครื่องดื่ม ได้กำหนด
 การใช้น้ำ 7.5 ลิตร/คน

และจากอัตราผู้ใช้โครงการในส่วนนี้ สามารถรับลูกค้าได้สูงสุดเท่ากับ
 $1,970$ คน

ปริมาณการต้องการน้ำ $1,970 \times 7.5$
 $= 14,775$ ลิตร/คน

ดังนั้น ความต้องการใช้น้ำ $113,400 + 1,620 + 744 + 14,775$
 $= 130,539$ ลิตร

หรือ 131 ลบ.ม

โดยทั่วไประดับน้ำในถังสูงประมาณ 1.80 เมตร

ดังนั้น ขนาดของพื้นที่ถังเก็บน้ำ 72 ตารางเมตร

ตารางการวิเคราะห์ระบบการจ่ายน้ำ

ข้อพิจารณา	1	2	3
1. ประสิทธิภาพการควบคุมดูแล	3	2	2
2. ความยุ่งยากของอุปกรณ์	3	1	1
3. ความเหมาะสมต่อโครงการ	3	2	2
4. การประหยัดพลังงาน	2	2	2
5. ความนิยมโดยทั่วไป	3	3	3
6. เนื้อที่การติดตั้งระบบ	2	3	3
7. ความแน่นอนในการจ่ายน้ำ	3	2	2
8. ปัญหาที่ตามมา	3	2	1
รวม	22	17	15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยัง **สรุป** เลือกใช้การจ่ายน้ำแบบระบบการจ่ายน้ำจากถังสูงเป็น
 ระบบที่เหมาะสมที่สุด

2) ระบบบำบัดน้ำเสีย การบำบัดน้ำเสียในอาคารสูง มีหลายวิธี จากการพิจารณาเลือกใช้ระบบสำหรับโครงการนี้ เลือกระบบบำบัดน้ำเสียโดยใช้ ออกซิเจน เป็น 2 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการกำจัดมูลสารให้น้ำสะอาดขึ้น เช่น ใช้ ตะแกรง ผงบดักไขมัน บดักทราย

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการบำบัดน้ำจากขั้นตอนที่ 1 เพื่อลดมูลสาร ที่เหลือออก ส่วนใหญ่จะเป็นขบวนการทางชีววิทยา เช่น SEPTIC TANK , ACTIVATED SLUDGE และ ROTATING BIOLOGICAL CONTACTOR ดังนั้น การวิเคราะห์จะวิเคราะห์เพียง 2 ระบบเท่านั้น คือ ระบบ ACTIVATED SLUDGE และ ROTATING BIOLOGICAL CONTACTOR

กำหนดให้ ระบบ ACTIVATED SLUDGE เป็นระบบที่ 1

ระบบ ROTATING BIOLOGICAL CONTACTOR

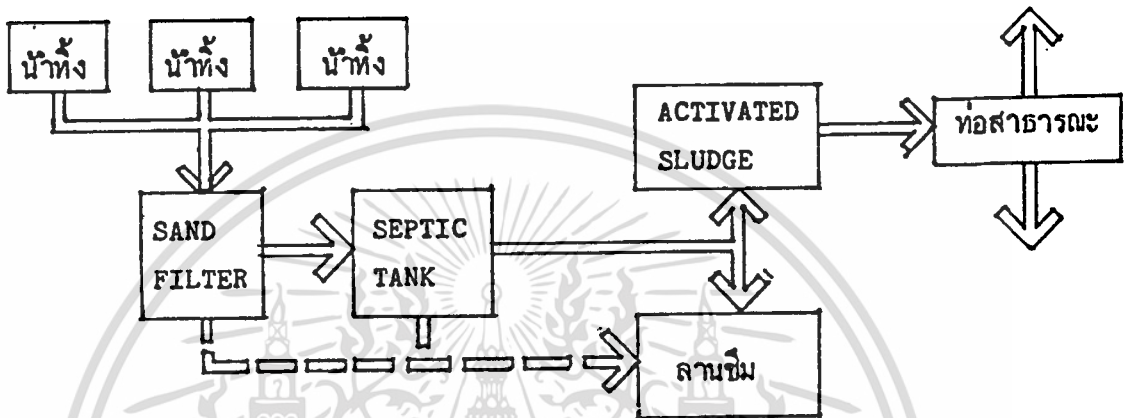
เป็นระบบที่ 2

ตารางการวิเคราะห์ระบบบำบัดน้ำเสีย

ข้อพิจารณา	1	2
1. พื้นที่ก่อสร้าง	2	3
2. ค่าก่อสร้าง	4	2
3. ค่าใช้จ่ายในการกำจัด	4	3
4. ความยุ่งยากในการควบคุม	4	2
5. เสี่ยงรบกวน	4	1
6. กลิ่น	2	2
7. ความใสของน้ำหลังจากกำจัด	4	3
8. เสถียรภาพของระบบ	3	3
รวม	27	19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปได้ว่า โครงการอาคารชุดพักอาศัยเลือกระบบบำบัดน้ำเสีย คือ ACTIVATED SLUPE โดยกำหนดแผนภูมิขั้นตอนต่าง ๆ ของการบำบัดน้ำเสีย ดังนี้

แสดงขั้นตอนการบำบัดน้ำเสีย

การหาขนาดของระบบน้ำเสีย

ปริมาณน้ำเสีย	59 - 90 %	ของน้ำใช้
น้ำใช้ใน 1 วัน	(จากการคำนวณระบบน้ำประปา)	
เท่ากับ	130,539	ลิตร
	131	ลูกบาศก์เมตร
ดังนั้น ปริมาณน้ำเสียคิด	90 %	ของน้ำใช้
เท่ากับ	118	ลูกบาศก์เมตร

4.9.4 ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

1) ระบบไฟฟ้าภายในอาคาร

จากการวิเคราะห์ระบบไฟฟ้า สามารถสรุปขั้นตอนของการ

นำไฟฟ้าเข้ามาใช้ภายในอาคาร ได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบให้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 1.1 จากไฟฟ้าแรงสูงของการไฟฟ้า มีค่า 12 กิโลวัตต์ หรือ
 12,000 โวลต์ เมื่อมาถึงปลายทางไฟฟ้าแรงสูงก็จะถูกลดลงโดยหม้อแปลงไฟฟ้า

ให้มีค่ากระแสไฟฟ้าเพียง 380 โวลต์ เพื่อสามารถนำมาใช้ภายในอาคารได้ ซึ่งระบบไฟฟ้า 380 โวลต์ 36 เฟส 4 เป็นระบบที่แพร่หลายภายในอาคารในปัจจุบัน

1.2 เมื่อกระแสไฟฟ้าถูกแปลงมีค่า 380 โวลต์ แล้ว ก็จะถูกต่อเพื่อนำไปเข้าใช้กับอาคาร โดยผ่านมิเตอร์แล้วเข้าสู่ห้องที่ติดตั้งแผงควบคุมไฟฟ้ารวมภายในอาคาร ซึ่งมักจะอยู่บริเวณชั้นล่างสุดของอาคาร

1.3 จากแผงควบคุมไฟฟ้ารวมภายในอาคาร ก็จะถูกส่งไปตามชั้นต่าง ๆ ภายในอาคาร โดยขึ้นไปทางแนวตั้งเพื่อจ่ายเข้าสู่แผงควบคุมย่อย (แผงควบคุมไฟฟ้าตามชั้น) และที่จัดนี้ต่อเข้าสู่ห้องต่าง ๆ ภายในอาคาร แล้วจึงจ่ายไปยังอุปกรณ์ไฟฟ้าต่าง ๆ ซึ่งแผงควบคุมย่อยนี้จะมี BREAKER ไว้คอยตัดไฟในกรณีที่กระแสไฟฟ้าเกิน สำหรับตำแหน่งของแผงควบคุมย่อยนี้ อาจติดอยู่ที่ผนังในตำแหน่งที่เห็นได้เด่นชัด เช่น บริเวณบันไดแต่ละชั้น เป็นต้น

1.4 สำหรับการนำไฟฟ้าไปใช้นั้น ก็สามารถนำไปใช้ได้ทั้ง 220 โวลต์ สำหรับอุปกรณ์ไฟฟ้าทั่วไป และ 380 โวลต์ สำหรับเครื่องจักรกลหรืออุปกรณ์ที่ใช้มอเตอร์ขนาดใหญ่

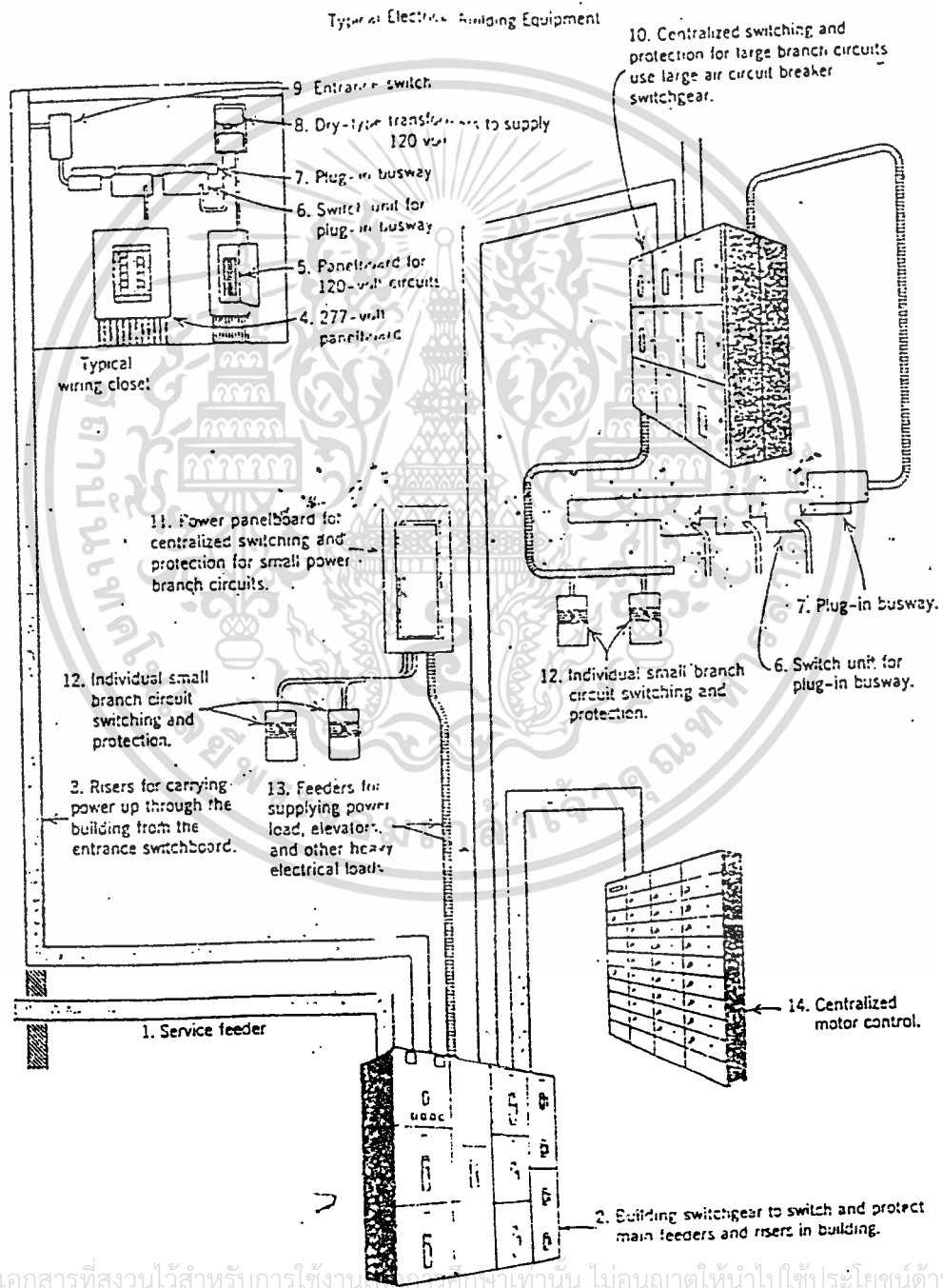
หม้อแปลงไฟฟ้าในโครงการแยกออกเป็น 2 ชุด คือ

1. ชุดแรกสำหรับระบบไฟฟ้าแสงสว่างและอุปกรณ์ไฟฟ้าต่าง ๆ
2. ชุดที่สองสำหรับระบบเครื่องปรับอากาศ และระบบเครื่องกลต่าง ๆ

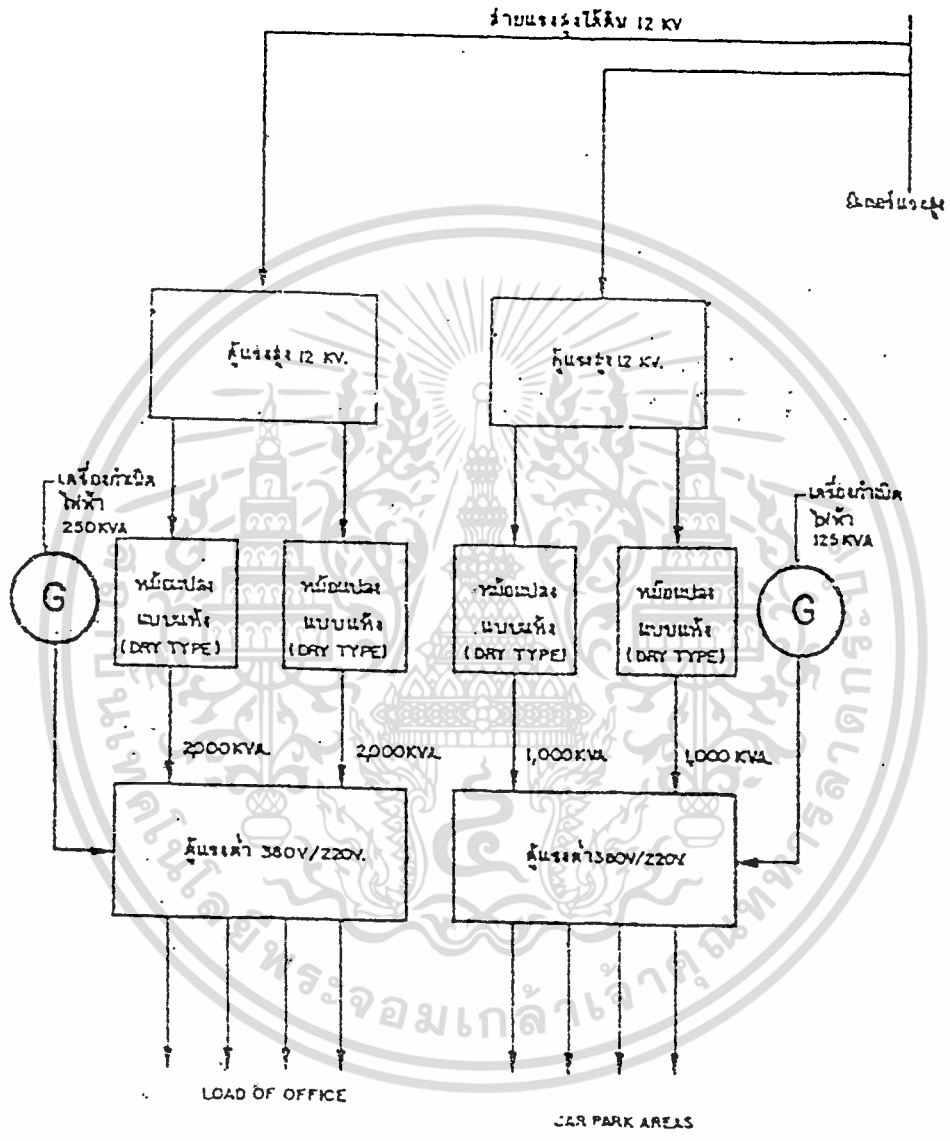
ผังแสดง SUBSTATION ของระบบไฟฟ้าประกอบด้วย สายไฟแรงสูงผ่านเข้าไปตู้ไฟฟ้าแรงสูง เข้าหม้อแปลงไฟฟ้าแบบแห้ง ส่วนหนึ่งจะใช้หม้อแปลง 2 เครื่องหรือมากกว่า สำหรับกรณีหม้อแปลงหนึ่งเสีย จะสามารถจ่ายกระแสไฟฟ้า ส่นของหม้อแปลงที่เหลือได้ เมื่อแปลงไฟฟ้าเป็นกำลังต่ำแล้ว จึงจ่ายเข้าตู้ไฟฟ้าแรงต่ำ ซึ่งจะจ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าสู่อาคารต่อไป ในกรณีที่ไฟฟ้าดับ เครื่องกำเนิดไฟฟ้าจะทำงานแทนโดยป้อนกระแสไฟฟ้าเข้าตู้ไฟฟ้าแรงต่ำจำนวนหนึ่งให้พอเพียงแก่ความต้องการในบริเวณที่สำคัญ เช่น ลิฟท์ ขนาดโดยประมาณของ SUBSTATION จากตัวอย่างสามารถป้อนกระแสไฟฟ้าให้อาคาร 750 KVa กำลังไฟฟ้าผ่านเข้า 13,800 V. ต่อตู้ไฟฟ้าแรงสูง ประกอบด้วย PRIMARY SWITCH , FUSE CHAMBER , หม้อแปลงไฟฟ้า SWITCH GEAR , SWITCH BOARD และ PANEL BOARD ในแต่ละชั้นเพื่อนำกระแสไฟฟ้าสู่อุปกรณ์ต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

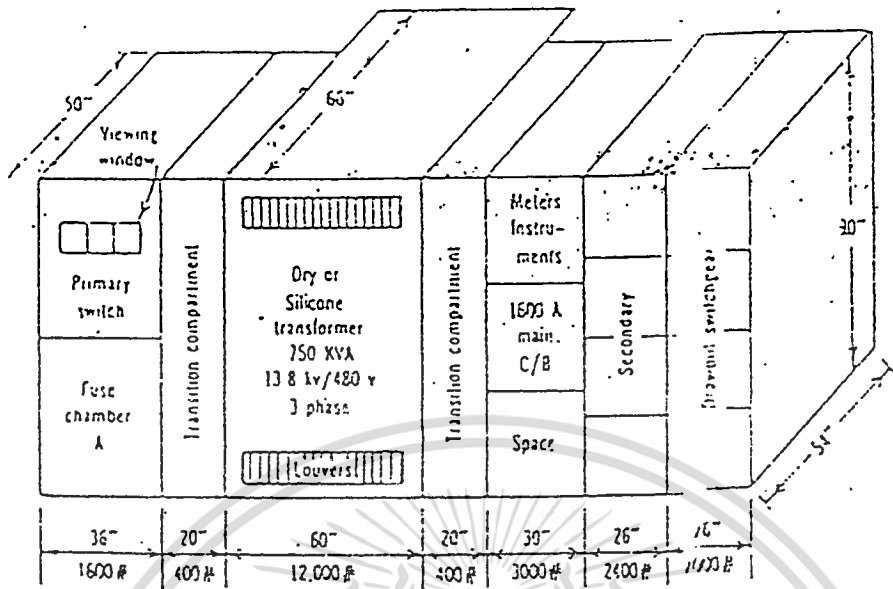
รูปแสดงระบบการจ่ายกำลังไฟฟ้าแรงต่ำภายในอาคารจากตู้ SWITCH BOARD ตู้
 แผงสวิทช์ (ตู้แผงสวิทช์ที่มีกำลังไฟฟ้าแรงสูงน้อยกว่า 600 VOLTS) ต่อเข้าสู่ตู้
 แผงสวิทช์ควบคุมขนาดเล็ก เพื่อแยกการทำงานแต่ละหน่วย และสะดวกในการ
 ควบคุมดูแลและตรวจซ่อมแซม ซึ่งตู้แผงสวิทช์ควบคุมย่อย (LOAD PANEL) นี้จะ
 อยู่ในตำแหน่งที่ใกล้กับบริเวณที่จะใช้งานแต่ละครั้งของอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานในสถานศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะโดยทั่วไปของตู้ SWITCH BOARD มี 6 สวิตช์ใน 1 ตู้ต่อแบบขนาน ตำแหน่งที่สายไฟจะต่อเข้า SWITCH BOARD จะติด METER เพื่อวัดกำลังไฟฟ้า เอกสารนี้อยู่ภายในตู้ ในแต่ละวงจรที่แสดงในรูปเป็นวงจรแบบ 3-PHASE วงจรทั้งหมดถูกควบคุมด้วย CIRCUIT BREAKER ในวงจรที่ 6 ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Unit Substation Elevation

สรุป พื้นที่สำหรับระบบไฟฟ้ามี 2 ส่วน คือ SUB STATION อยู่ในตำแหน่งที่ใกล้กับการเดินทางสายไป LOAD PANEL แต่ละชั้น และการเดินไฟแรงสูงจากการไฟฟ้านครหลวง คือชั้นช่วงขนาดกว้าง 2.50 เมตร ยาว 550 เมตร สูง 3.10 เมตร โดยประมาณ และส่วน LOAD PANEL ในแต่ละชั้นจะอยู่ใน CIRCULATION CORE เพื่อสะดวกในการควบคุมและการดูแลรักษาการกระจายวงจรในแต่ละชั้น

2) ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน

ทั้ง 2 ระบบมีความจำเป็นอย่างยิ่งในช่วงที่ไฟฟ้าดับ จำเป็นต้องใช้ทั้ง 2 ระบบ เพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้อาคารทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นแขกที่มาพัก ผู้มาเยี่ยมเยียนใช้บริการ เจ้าหน้าที่ พนักงานและบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้อาคาร เป็นต้น

3) ระบบสายป้อน

ใช้สายเคเบิ้ลต่อจากหม้อแปลงของการไฟฟ้า เข้าสู่หม้อแปลงของโครงการ และใช้ BUS WAY เป็นสายป้อนในแนวตั้ง และระนาบของอาคารและจ่ายเข้าสู่ห้องต่าง ๆ ด้วยสายไฟฟ้าแบบหุ้มด้วยฉนวน

4) การคำนวณปริมาณความต้องการไฟฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาร่วมกัน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าจากการศึกษาได้แยกชนิดของห้องตามการเข้าไฟฟ้า ซึ่งมีไม่มากนักใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากมีการนำไปใช้หน่วยเป็นวัตต์/ตารางเมตร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ส่วนสาธารณะ				
- โถงทางเข้า	360 x 65	23,400	วัตต์	
- โถงพักคอยนั่งเล่น	216 x 65	14,040	วัตต์	
- อูร์การส่วนหน้า	36 x 55	1,980	วัตต์	
- อื่น ๆ	95 x 27	2,565	วัตต์	
2. ห้องพัก	14,432 x 27	389,664	วัตต์	
3. ส่วนบริการอาหารและ เครื่องดื่ม	8,720 x 32	279,040	วัตต์	
4. ส่วนบริการพักผ่อน	4,541 x 32	14,532	วัตต์	
5. ส่วนร้านค้า	1,746 x 55	96,030	วัตต์	
6. ส่วนบริหาร	398 x 55	21,890	วัตต์	
7. ส่วนบริการทั่วไป	376 x 27	10,152	วัตต์	
8. ส่วนห้องเครื่อง	476 x 27	12,609	วัตต์	
	รวม	865,902	วัตต์	
		866	กิโลวัตต์	

ในระยะเวลา 10 ปี ความต้องการไฟฟ้าจะเพิ่มมากขึ้น จึงควร
เพื่อไว้ 100% ดังนั้น ปริมาณความต้องการไฟฟ้าที่นำการออกแบบ จะใช้เท่ากับ
1,732 กิโลวัตต์

4.9.5 ระบบติดต่อสื่อสาร

1) ระบบโทรศัพท์ ระบบโทรศัพท์ในโครงการเลือกใช้ระบบ PMBX
(PRIVATE MANUAL BRANCE EXCHANGE) เพราะเป็นแบบที่เหมาะสมมาก
เนื่องจากสามารถหมุนโดยตรงและใช้ต่อแบบอัตโนมัติ หรืออาจจะเป็นการผ่าน
พนักงานก่อนก็ได้ โดยแยกผู้ใช้โทรศัพท์ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. แยกที่มาพัก จะต่อสายนอกหรือทางไกลโดยผ่านเจ้าหน้าที่
2. ฝ่ายบริหาร ต่อออกสายนอกหรือเรียกเข้าอัตโนมัติ
3. ฝ่ายบริการ ต่อสายนอกเข้า-ออกโดยผ่านเจ้าหน้าที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปยังเว็บไซต์อื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งนี้หากมีข้อผิดพลาดหรือข้อสงสัยใดๆ กรุณาแจ้งไปยังฝ่ายบริหาร
การกระจายการติดต่อการกระทำโดยผู้ใช้สายของสายเคเบิล
แบบมีฉนวนป้องกันความชื้น โดยแยกสายออกจากสายไฟฟ้าแรงสูง ใช้การแยก
สายออกได้ 2 ทาง คือ

1. ทางแนวนอน ทำการเดินสายบนช่องเหนือเพดานโดยใช้ท่อสายไฟ

2. ทางแนวตั้ง เดินสายเคเบิ้ลในท่อสายไฟ

2) ระบบการประชาสัมพันธ์และเพลง จากการศึกษาข้อมูลระบบการกระจายเสียงเพลง แบ่งออกได้ 2 ส่วน คือ ส่วนทำงานโดยทั่วไป และส่วนทำงานเฉพาะเขต

2.1 ส่วนทำงานโดยทั่วไป เป็นระบบที่ทำงานครอบคลุม 2 ส่วน ของโรงแรม ทำหน้าที่ต่างกัน คือ ส่วน FRONT OF THE HOUSE จะทำหน้าที่ให้การประชาสัมพันธ์และบริการเสียงเพลงแก่แขกหรือผู้มาติดต่อ แต่ส่วน BACK OF THE HOUSE จะทำหน้าที่เรียกพนักงานและบริการเสียงเพลง ซึ่งบริการการทำงานเหมือนกันในบริการเสียงเพลง ดังนั้น การใช้ PROGRAM SELECTOR หรือ MIXER ที่ห้องควบคุมเสียง นอกจากนี้ยังมีการบริการเสียงเพลงไปยังห้องพักของแขก โดยมี VOLUME CONTROL อยู่ในห้องพักแขกแต่ละห้อง

ตำแหน่งติดตั้งลำโพงในส่วน FRONT OF THE HOUSE จะติดตั้งที่ LOBBY LOUNGE , LOBBY , GUEST ROOM และ ในส่วน BACK OF THE HOUSE จะติดตั้งที่ STAFF LOUNGE และส่วนทำงานของพนักงาน โดยติดตั้งซ่อนไว้บนเพดานเพื่อความสวยงาม

2.2 ส่วนทำงานเฉพาะเขต จะติดตั้งในส่วนที่ต้องการโดยเฉพาะ เช่น ห้องจัดเลี้ยง ภัตตาคาร คีอพีซ็อฟ ค็อกเทลเลาจน์ โดยแยกการเปิดเพลงเพื่อให้เข้ากับบรรยากาศและการใช้งานในแต่ละส่วน แต่ต้องมีการเชื่อมโดยงเข้ากับระบบประชาสัมพันธ์ที่ส่วนกลาง และระบบสัญญาณเตือนภัย

ตำแหน่งในการติดตั้งลำโพงแต่ละส่วน เพื่อให้ได้ระบบเสียงที่สมบูรณ์ จึงต้องใช้วิศวกรทางด้านระบบเสียงมาทำการออกแบบ โดยใช้คอมพิวเตอร์ในการออกแบบ ซึ่งใช้โปรแกรมในการออกแบบ 2 รายการ คือ โปรแกรม MODELER และ POWER VIEW

1. โปรแกรม MODELER เป็นลักษณะ CAD (COMPUTER AND DESIGN) ซึ่งมีกระบวนการทำงาน ดังนี้

ก. บ้อนรูปลักษณะโครงสร้างของสถานที่ในรูปสามมิติ

ข. ระบุลักษณะของพนักงานแต่ละด้าน

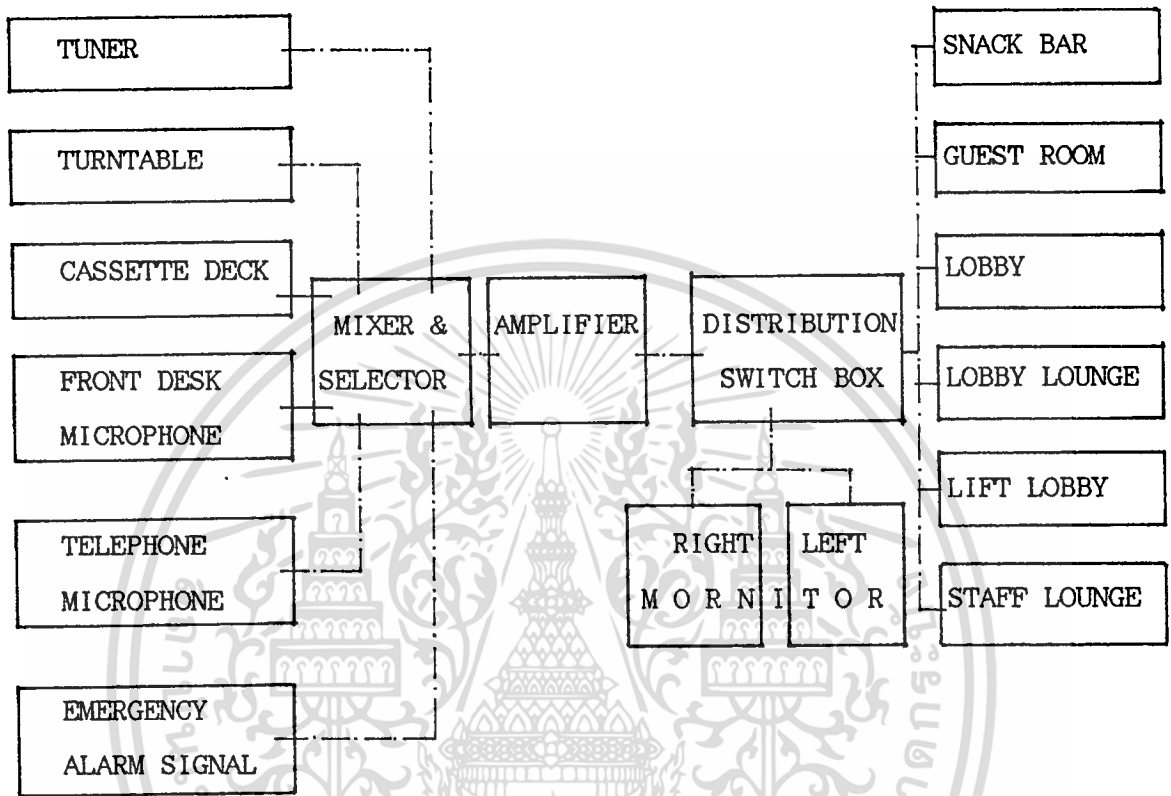
ค. คำนวณเวลาการก้องของห้อง

ง. เลือกตั้งลำโพงพร้อมสเปคของลำโพง

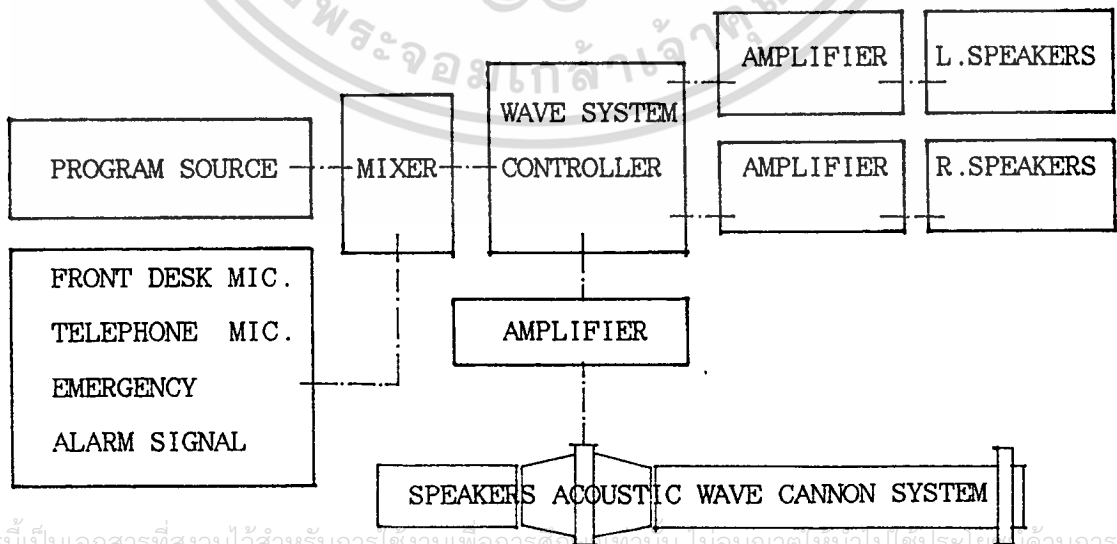
จ. กำหนดตำแหน่งที่ตั้งลำโพง

ฉ. คู่มือเสียงที่ออกจากลำโพงและเสียงสะท้อน

ช. ใช้เครื่องแสดงสนามเสียงของห้อง จากภาพนี้จะ
 ช่วยตัดสินใจในการเพิ่มลดตัวลำโพง เพื่อให้ได้ระดับเสียงพอ ๆ กันทั้งห้อง

ส่วนทำงานโดยทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่อนุญาตเห็นาเบไซบระเยยนด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างส่วนทำงานเฉพาะเขตครั้งที่มีการนำไปใช้

2. โปรแกรม POWER VIEW เป็นโปรแกรมที่ช่วยเฝ้ามองเห็นโครงของสิ่งก่อสร้างแบบสามมิติ โดยสามารถเลือกมุมมองใกล้ ไกลได้ เพื่อความเหมาะสมของกาติดตั้งลำโพงแต่ละตัว การล้ม - เงยของลำโพง เพื่อให้เกิดความสวยงาม

3) ระบบสายอากาศสำหรับเครื่องโทรทัศน์ ในโครงการเลือกใช้ระบบเสาอากาศเดี่ยว ติดตั้งอยู่บริเวณคานฟ้าของอาคาร โดยอาศัยหลักการเสาอากาศเพียงต้นเดียวสามารถให้บริการได้ทั้งหลัง ซึ่งมีวิธีการนำสายอากาศเข้าเครื่อง SIGNAL SPLITTER จะทำให้ระบบการรับของโทรทัศน์เป็น CABLE VISION แล้วจึงกระจายไปตามจุดที่ต้องการ

4) ระบบโทรพิมพ์ (FAX) ระบบโทรพิมพ์ของโครงการเลือกใช้ขนาด 0.4 x 0.5 เมตร มีจุดประสงค์เพื่อต้องการรอบรับและให้บริการนักศึกษาที่เข้ามาพักในโครงการ

4.9.6 ระบบขนส่งในอาคาร

1) ระบบลิฟต์โดยสาร (PASSENGER ELEVATOR)

จากการศึกษาข้อมูล ระบบลิฟต์โดยสารที่เหมาะสมกับโครงการ ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ระยะเวลาารอลิฟต์	= 40 - 60	วินาที
ระยะเวลาเดินทางหนึ่งรอบ	= 75	วินาที
ความเร็วของลิฟต์	= 2.40	วินาที

1.2 จำนวนผู้ใช้สอยอาคาร

$$\begin{aligned}
 &= \text{จำนวนห้องพัก} \times \text{จำนวนคน/ห้อง} \times \text{อัตราการเข้าพัก} \\
 &= 400 \times 2.95 \times 0.7 \\
 &= 826 \text{ คน}
 \end{aligned}$$

1.3 ความสามารถในการระบายคนใน 5 นาที = 15%

$$\begin{aligned}
 &\text{นั่นคือภายใน 5 นาที สามารถระบายผู้ใช้ได้} \\
 &= 826 \times 0.15 \\
 &= 124 \text{ คน}
 \end{aligned}$$

1.4 จำนวนลิฟต์โดยสารในโครงการ = 6 ตัว

$$\text{นั่นคือลิฟต์ 1 ชุด สามารถรองรับได้} = 124/6$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ 21 คน
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดของลิฟท์ในโครงการ เท่ากับ 1.70 x 1.60 เมตร โดยที่ขนาดของช่วงลิฟท์เท่ากับ 2.20 x 2.40 เมตร สามารถรองรับผู้โดยสาร ได้จำนวน 23 คน หรือประมาณ 3,500 กิโลกรัม โดยที่ภายในห้องโดยสารของ ลิฟท์จะมีขนาดพื้นที่ 2.70 ตารางเมตร

2) ระบบลิฟท์บริการ (SERVICE OF FREIGHT ELEVATOR)

ขนาดของลิฟท์บริการในโครงการ เท่ากับ 2.20 x 2.00 เมตร สามารถจุได้ 2,500 กิโลกรัม โดยที่ช่องลิฟท์มีขนาดเท่ากับ 2.10 x 2.45 เมตร และขนาดความกว้างของบานประตูเท่ากับ 2.15 (เปิด 2 บาน)

4.9.7 ระบบป้องกันอัคคีภัย

1) ระบบสัญญาณเตือนภัย

ระบบสัญญาณเตือนภัยประกอบด้วย 5 ส่วน ที่ทำงานเชื่อมโยงกัน ได้แก่ ชุดจ่ายไฟ แผงควบคุม อุปกรณ์เริ่มสัญญาณ อุปกรณ์แจ้งสัญญาณ และอุปกรณ์ประกอบ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่ทำงานเชื่อมโยงกับระบบอื่น ๆ

2) ระบบดับเพลิง

ระบบดับเพลิงที่ใช้กับอยู่มีหลายแบบ ซึ่งมีการใช้ตามความเหมาะสมกับประเภทของกิจกรรม หรือความต้องการพิเศษเฉพาะด้านของแต่ละพื้นที่ ระบบดับเพลิงที่ใช้ในโครงการอาจแยกออกได้ 2 ระบบใหญ่ ๆ คือ

2.1 ระบบดับเพลิงด้วยน้ำ ชนิดสายสูบ (HYDRANT & STAND PIPE SYSTEM) โดยใช้ระบบท่อเปียก เพราะไม่ได้อยู่ในเขตหนาวจึงไม่มีปัญหาการแข็งตัวของน้ำในท่อ โดยใช้สายสูบแบบสายอ่อนขนาด 65 มิลลิเมตร หัวขนาด 25 มิลลิเมตร ติดตั้งไว้ในตู้ดับเพลิง (FIRE HOUSE CABINET) ใช้สายความยาว 23 เมตร ติดตั้งที่บริเวณบันไดหลักและบันไดหนีไฟ โดยให้ระยะห่างของตู้ดับเพลิงห่างกันไม่เกิน 33 เมตร นอกจากนี้ทุก ๆ ตู้จะต้องมีเครื่องดับเพลิงชนิดมือถือ (PORTABLE EXTINGUISHER) ติดตั้งอยู่ด้วย

2.2 ระบบโปรยน้ำเป็นฝอย (SPRINKLER SYSTEM) ลักษณะของระบบนี้คือ การติดตั้งตำแหน่งของหัวฉีด โดยให้ระยะห่างของหัวฉีดแต่ละตัว เท่ากับ 4.50 เมตร และไม่มีสิ่งกีดขวางทางโปรยน้ำ ซึ่งระบบจ่ายน้ำประเภทนี้มีอยู่ 4 ระบบ ดังนี้

1. ระบบท่อเปียก

2. ระบบท่อแห้ง

3. ระบบขลอการฉีดน้ำ

4. ระบบ DELUGE SYSTEM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการวิเคราะห์เลือกระบบจ่ายน้ำ อาศัยหลักการและข้อกำหนดให้คะแนนตามลำดับความสำคัญ มากที่สุด มาก ปานกลาง และน้อยที่สุด โดยให้คะแนน 4 , 3 , 2 และ 1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์ระบบป้องกันอัคคีภัย

ลำดับ	ข้อกำหนดในการพิจารณา	ระบบ			
		1	2	3	4
1	ประสิทธิภาพของระบบ	3	3	4	4
2	ความรวดเร็วในการดับเพลิง	3	2	1	2
3	ความเหมาะสมกับโครงการ	3	2	2	2
4	งบประมาณค่าใช้จ่าย	4	3	2	2
5	การเพิ่มน้ำหนักบรรทุกให้กับอาคาร	2	3	3	3
6	ความนิยมใช้	1	1	1	3
	รวม	19	14	14	16

จากการวิเคราะห์ระบบ SPRINKLER SYSTEM ที่ใช้ในโครงการ ได้แก่ ระบบท่อเปียก เนื่องจากเป็นระบบที่ไม่ยุ่งยาก ไม่ต้องใช้ควบคุม สามารถดับเพลิงได้ทันทีที่หัวฉีดเปิดออก โดยติดตั้งในส่วนต่าง ๆ ของโครงการ ยกเว้นห้องคอมพิวเตอร์ จะใช้ระบบแก๊สฮาโลน เพื่อป้องกันความเสียหายแก่อุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นอุปกรณ์พิเศษ โดยใช้แก๊สฮาโลนเบอร์ 1301 ซึ่งเป็นพิษต่อมนุษย์น้อยที่สุด แหล่งจ่ายน้ำของระบบได้จากถังจ่ายน้ำในอาคาร นอกจากนี้ยังต้องมีการต่อท่อรับน้ำจากภายนอกอาคาร เพื่อให้รถบรรทุกน้ำของเจ้าหน้าที่มาทำการจ่ายน้ำให้ในกรณีที่น้ำในถังจ่ายหมดลง และยังเป็นส่วนช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถใช้สายดับเพลิงในอาคารได้อย่างต่อเนื่อง

4.9.8 ระบบป้องกันฟ้าผ่า

เนื่องจากที่ตั้งของโครงการโดยรอบบริเวณไม่มีอาคารสูง จึงทำให้ตัวอาคารของโครงการอาจเป็นส่วนดึงดูดของฟ้าผ่าได้ ดังนั้น สำหรับการเลือกใช้ระบบป้องกันฟ้าผ่า ระบบที่เหมาะสมกับโครงการ คือ ระบบดูดประจุ เนื่องจากเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันฟ้าผ่าแน่นอน และมีราคาถูกกว่า

ระบบหลักประจุ ซึ่งมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ส่วนคือ สายอากาศล่อฟ้า สายนำลงดิน และสายสายดิน

1) สายอากาศล่อฟ้า (AIR TERMINAL)

มีลักษณะเป็นยอดแหลม ติดตั้งอยู่ส่วนบนสุดของอาคาร นอกจากนี้ยังต้องมีสายล่อฟ้าทางด้านข้างของอาคาร เพื่อเป็นการป้องกันฟ้าผ่าทางด้านข้างของอาคาร

2) สายนำลงดิน (DOWN CONDUCTOR)

ตามมาตรฐานระบบป้องกันฟ้าผ่า กำหนดให้ใช้สายนำลงดินอย่างน้อย 2 เส้น วางตรงข้ามของตัวอาคาร เนื่องจากตัวอาคารมีพื้นที่มากกว่า 100 ตารางเมตร และมีเส้นรอบอาคารมากกว่า 100 เมตร จึงต้องเพิ่มสายนำลงดินอีกทุก ๆ 20 - 30 เมตร

3) รากสายดิน (EARTH ELEMENT)

เนื่องจากที่ตั้งของโครงการอยู่ในจังหวัดซึ่งมีความชื้นในดินสูง ควรใช้รากสายดินแบบแท่งกลม หรือแบน จะเหมาะสมกว่าแบบเส้นกลมฝังในแนวนอน การวางรากสายดินทำได้ 2 แบบ คือ รากสายดินแท่งเดี่ยวยาว หรือฝังจำนวนรากสายดินให้มากขึ้น สำหรับจำนวนความยาวหรือจำนวนแท่ง สามารถคำนวณได้จากสูตร ซึ่งวิศวกรจะเป็นผู้ทำการคำนวณและออกแบบให้

4.9.9 ระบบกำจัดขยะ

1) วิธีการทิ้งขยะ

ให้วิธีการทิ้งขยะโดยตรง คือ การขนย้ายจากแต่ละชั้นโดยเจ้าหน้าที่นำการเก็บรวบรวมจากห้องพักมาไว้ที่ห้องบริการของแต่ละชั้น จากนั้นจึงขนย้ายไปยังห้องเก็บขยะ

2) ห้องรวมขยะ

ห้องรวมขยะแยกออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนเก็บขยะเปียก ส่วนเก็บขยะแห้ง และส่วนเก็บขวดเปล่า โดยเฉพาะส่วนเก็บขยะเปียกจะเป็นระบบปรับอากาศเพื่อช่วยลดการเน่าเปื่อยและกลิ่นเหม็น

3) การกำจัดขยะ

การกำจัดขยะของโครงการใช้วิธีการฝังหรือเผาในสถานที่ซึ่งทางโครงการได้จัดเตรียมไว้ห่างจากที่ตั้งพอสมควร เนื่องจากอยู่นอกเขต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.9.10 ระบบรักษาความปลอดภัย

1) การป้องกันการโจรกรรม

1.1 PASSIVE PROTECTION คือ การป้องกันตั้งแต่การออกแบบอาคาร ประกอบด้วย การวางผัง โครงสร้าง ส่วนประกอบ และการเลือกใช้วัสดุ เป็นการวางแผนในขั้นแรกของการกำหนดลักษณะโครงการ

1.2 ACTIVE PROTECTION คือ การป้องกันในปัจจุบัน เนื่องจากโครงการเป็นสภาพบริการที่มีแขกหรือผู้มาติดต่อใช้ตลอด 24 ชั่วโมง อาจป้องกันโดยใช้โทรทัศน์วงจรปิดตามจุดต่าง ๆ ที่อาจเกิดการลักลอบของคนเข้ามา

ส่วนการควบคุมของโครงการแบ่งออกได้ 2 ส่วน คือ

1. ส่วนบริการสาธารณะ เช่น ที่จอดรถ จะต้องมียุติหน้าที่รักษาความปลอดภัยคอยตรวจ เพื่อป้องกันคนภายนอกเข้ามาโจรกรรมของแขกผู้มาใช้บริการของโรงแรม

2. ส่วนพนักงาน เจ้าหน้าที่ที่มีการควบคุม ณ จุดลงเวลาในการปฏิบัติงาน โดยมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควบคุมอยู่ เพื่อป้องกันบุคคลภายนอกเข้า - ออก โดยไม่ได้รับอนุญาต

บทที่ 5

การออกแบบทางสถาปัตยกรรม

5.1 แนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรม (CONCEPT DESIGN)

5.1.1 ลักษณะเฉพาะของโครงการ

เนื่องจากโครงการเป็นลักษณะของอาคารประเภทการให้บริการเพื่อการพักผ่อนและตากอากาศ การติดต่อธุรกิจการค้า ดังนั้น การออกแบบอาคารจึงต้องจัดให้มีลักษณะเฉพาะเพื่อความเป็นส่วนตัว (PRIVENCY) มีการจัดกลุ่มของอาคารแบ่งตามประโยชน์ใช้สอยของกิจกรรมและเวลา จัดแยกส่วนของอาคารเพื่อให้มีที่ว่างเพื่อการพักผ่อนทางธรรมชาติ

รูปแบบอาคารสื่อให้เห็นรูปแบบของสถานที่เพื่อการพักผ่อนอย่างแท้จริง สิ่งเกิดได้จากความสูงของอาคาร เป็นอาคารที่มีความสูงไม่มากนัก ทำให้มีลักษณะกลมกลืนกับธรรมชาติ ดังนั้น รูปแบบที่เกิดขึ้นจึงเป็นตัวกำหนดความรู้สึกของผู้พบเห็น ว่าเป็นลักษณะอาคารที่ให้บริการประเภทการให้บริการทางการค้า และการพักผ่อนเพื่อความบันเทิง

5.1.2 ลักษณะทางสถาปัตยกรรม

แนวความคิดในการออกแบบทางสถาปัตยกรรม สำหรับโครงการได้นำแนวความคิดมาจาก

1) แนวความคิดที่ก่อให้เกิดเอกลักษณ์ร่วม (COMMUNAL IDENTITY) โดยออกแบบให้ใช้วัสดุและรูปทรงอาคารที่มีลักษณะกลมกลืนกับท้องถิ่นและสภาพแวดล้อมโดยรอบ

2) แนวความคิดที่คำนึงถึงคุณค่าของทิวทัศน์ (SCENIC VALUES) ที่ตั้งของโครงการนั้นมีข้อดี คือบริเวณชายหาดด้านหน้าโครงการเป็นพื้นที่สงวน ห้ามนำสิ่งของมาวางขาย ทวีให้ทิวทัศน์และมุมมองจากโครงการออกมายังทะเลสวยงาม ไม่มีร้านค้า หาบเร่ มาขวางมุมมอง

5.1.3 ลักษณะสภาพแวดล้อมของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในโครงการนี้เท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่หรือใช้ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) ความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ในโครงการได้ออกแบบให้อาคารแต่ละหลังมีระยะห่าง ระยะถอยร่นต่าง ๆ ของอาคาร ให้เหมาะสมโดยพิจารณาจากที่ตั้งของอาคาร มุมมองของอาคาร และจากเทศบัญญัติควบคุมอาคาร กฎหมายผังเมือง กฎกระทรวงต่าง ๆ พร้อมทั้งจัดให้มีที่โล่งเพื่อการพักผ่อนให้กระจายอยู่ทั่วไป

2) การจัดวางผังองค์ประกอบของโครงการ ภายในโครงการประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ คือ ส่วนพักผ่อนและบันเทิง ส่วนร้านค้า ส่วนสำนักงาน ส่วนอพาตเมนต์ ส่วนโรงแรม และส่วนที่จอดรถ โดยแบ่งกิจกรรมออกเป็นพฤติกรรม 3 ลักษณะ คือ เขตสาธารณะ เขตกึ่งส่วนตัว และเขตส่วนตัว โดยให้ส่วนสาธารณะเป็นส่วนรับกิจกรรมที่เกิดการเคลื่อนไหว และส่วนตัวเป็นส่วนห้องพัก โดยมีส่วนกึ่งสาธารณะเป็นตัวเชื่อมโดยงให้โครงการสมบูรณ์ในกิจกรรมต่าง ๆ โดยแบ่งแยกส่วนกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยเวลาของการใช้บริการ

3) การใช้อาคารประกอบของภูมิประเทศ เป็นการพิจารณาถึงการชี้ที่ดินต่อระบบของโครงการ คือ ความเข้าใจถึงลักษณะทางด้านกายภาพอย่างกว้าง ๆ เช่น ลักษณะของพื้นที่ สภาพแวดล้อมรอบ ๆ บริเวณ โดยมีสิ่งที่ต้องคำนึงถึง ดังนี้

3.1 การพิจารณาถึงลักษณะของโครงการ การพัฒนาที่ดินไม่ควรรบกวนสภาพทางธรรมชาติ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับระบบนิเวศน์วิทยา โดยจะปรับปรุงในส่วนที่เสื่อมโทรมและออกแบบให้ดีขึ้น

3.2 พัฒนาพื้นที่ดินบริเวณนั้น ให้มีลักษณะเป็นจุดพักชมวิว เพื่อให้มีความสนใจในการเข้าใช้โครงการ

3.3 ความกลมกลืนกับสภาพท้องถิ่น การรักษาสภาพของชายหาดบางแสนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แต่เป็นอาคารที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่กลมกลืนและรักษาสภาพแวดล้อม

5.1.4 ลักษณะการตอบสนองด้านประโยชน์ใช้สอย

การตอบสนองด้านประโยชน์ใช้สอยของโครงการ เนื่องจากเป็นโครงการขนาดใหญ่ มีกิจกรรมที่เป็นองค์ประกอบมากมาย และการใช้ประโยชน์จากกิจกรรมในส่วนต่าง ๆ จะต้องสอดคล้องกันเป็นอย่างดี ดังนี้

1) ส่วนสาธารณะและกิจกรรมอื่น ๆ จะเป็นได้ว่าที่ว่างบริเวณนี้ เอกสารนี้จะถูกจัดให้สามารถเชื่อมต่อกิจกรรมอื่น ๆ ของโครงการได้เกือบทั้งหมด โดยที่มีความแน่นอนตรงไปตรงมา ไม่สับสนและบรรยากาศภายในไม่อึดอัด เพื่อให้เกิดความรู้สึกโอ้อ่าและปลอดโปร่ง เช่น โถงพักผ่อน ห้องอาหาร ส่วนการค้า และ

กิจกรรมบันเฑิงต่าง ๆ จะมีลักษณะเปิดโล่ง ส่วนทางเดินและโถงสามารถมองเห็นโดยชัดเจน

2) ส่วนห้องพัก ใต้ออกแบบให้ทุกห้องพักสามารถมองเห็นทัศนียภาพโดยรอบบริเวณอย่างทัดเทียมกัน เนื่องจากสภาพแวดล้อมมีทัศนียภาพที่ดี คือ ชายหาดบางแสน แหลมแท่น และเขาสามมุข

3) ส่วนบริการของโครงการ การบริการให้กับส่วนต่าง ๆ ต้องเป็นไปอย่างทั่วถึง โดยคำนึงถึงตำแหน่งที่ตั้งขององค์ประกอบในส่วนนั้น ๆ และเนื่องจากเป็นส่วนบริการการออกแบบจึงให้ใช้เส้นทางบริการ เป็นทางเข้า-ออก โดยเฉพาะพนักงานจะต้องตัดขาดจากรoad เข้าหลัก

4) ส่วนเทคนิค (ห้องเครื่อง) เนื่องจากส่วนนี้จะเป็นส่วนที่มีระบบซับซ้อนและมีเสียงดัง จึงต้องแยกส่วนนี้ออกจากห้องพักอย่างเด็ดขาด และควรอยู่ชั้นใต้ดิน (BASEMENT) โดยแยกส่วนนี้ออกมาเพื่อการบริการให้กับตัวอาคารในแต่ละตัวอาคาร

5) การกำหนดทางเข้า-ออกของโครงการ โดยแบ่งจากประเภทของอาคารแต่ละอาคารของโครงการ ซึ่งประกอบด้วยส่วนโรงแรม ส่วนสำนักงาน ส่วนอพาทเมนท์ ส่วนกิจกรรมพักผ่อน บันเฑิง และส่วนการค้า

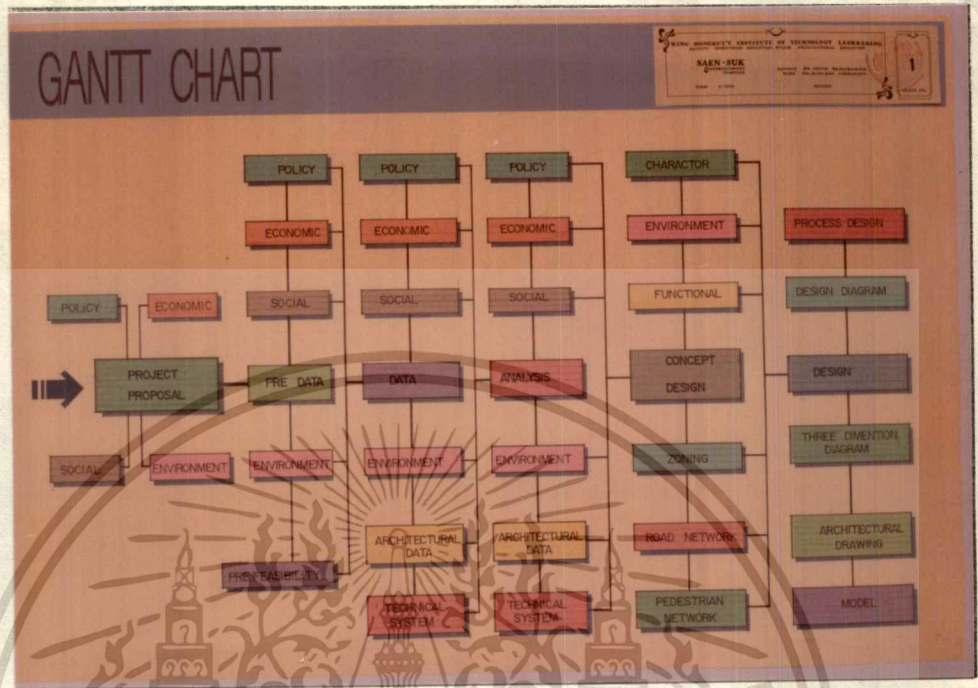
5.1 เส้นทางเข้า-ออกหลักของโครงการ กำหนดให้เป็นทางด้านหน้า ติดถนนบางแสนสาย 2 เพราะได้รับการพัฒนาเป็นถนนสายหลักแทนถนนเลียบชายหาด สามารถเข้าถึงอาคารจอดรถได้ง่าย และเชื่อมทางสัญจรของส่วนอาคารได้ทุกส่วน

5.2 เส้นทางเข้า-ออกของโครงการ แบ่งออกเป็นทางเข้าออกของส่วนอาคารสำนักงาน ส่วนกิจกรรมพักผ่อนและบันเฑิง และส่วนตรงแรม เพราะช่วงเวลาการใช้บริการแตกต่างกัน ทำให้ต้องแยกส่วนจอดรถออกทีละส่วน เพื่อให้อาคารแต่ละอาคารสามารถบริการตนเองให้ได้ก่อนที่จะเป็นส่วนช่วยรองรับ

5.3 ทางเดินเท้า จะเป็นทางเดินเพื่อเข้าถึงโครงการ จึงจำเป็นต้องแยกทางสำหรับเดินเข้า-ออกไม่ให้เป็นปนกับทางรถ เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายและสะดวกในการสัญจร อีกทั้งยังเป็นส่วนช่วยในด้านมุมมองที่ดีของอาคาร และเพื่อประกอบธุรกิจการค้า เป็นการนำรายได้สู่โครงการอีกทางหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 ขั้นตอนการออกแบบ

รูปภาพแสดงขั้นตอนการทำงาน

The page is titled 'INTRODUCTION' and 'SAEN-SUK ENTERTAINMENT COMPLEX'. It contains text in Thai and English. The Thai text describes the project's location and goals. The English text provides more details about the complex. There is a photo of a sailboat and a small map. The page is numbered '2' and includes the 'SAEN-SUK UNIVERSITY' logo.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 รูปภาพแสดงความเป็นมาของโครงการ

PROJECT PROPOSAL

3

PROJECT

POLICY

นโยบายของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการที่สนับสนุนการศึกษาระดับอุดมศึกษา และการพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพ

ECONOMIC

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ซึ่งจำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยความรู้และเทคโนโลยีขั้นสูง

SOCIAL

การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่มีคุณภาพ

ENVIRONMENT

การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่มีคุณภาพ

RATIONAL

การวิเคราะห์เชิงตรรกะและเหตุผลของโครงการ

OBJECTIVE

วัตถุประสงค์ของโครงการ

PROBLEM

ปัญหาที่โครงการจะแก้ไข

INNOVATION SOLUTION

นวัตกรรมหรือวิธีการแก้ไขที่ใหม่

THAILAND

ข้อมูลเชิงสถิติเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการศึกษา

ข้อมูลเชิงสถิติเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการศึกษา

แผนที่ประเทศไทย

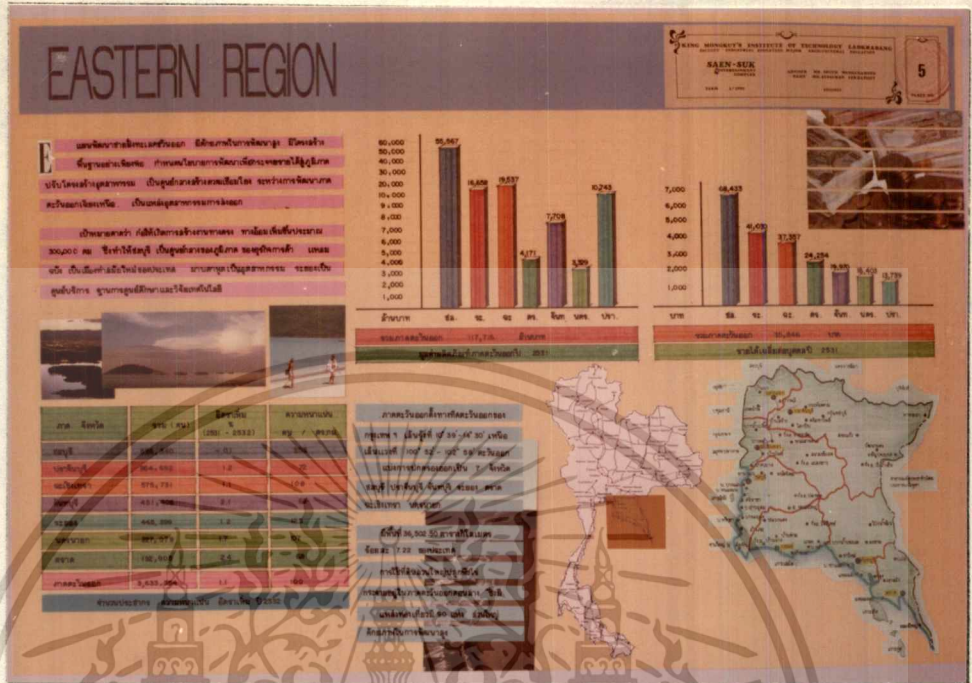
THAILAND

ข้อมูลเชิงสถิติเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการศึกษา

ข้อมูลเชิงสถิติเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพแสดงการศึกษาระดับประเทศ

รูปภาพแสดงการศึกษาภาคตะวันออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพแสดงการศึกษาจังหวัดชลบุรี

SAEN SUK MUNICIPAL

สรุปข้อมูลสรุป สรุปตามสรุปตามสรุป 0 2552 2553

สรุปตามสรุป สรุปตามสรุปตามสรุป 0 2552 2553

สรุปตามสรุป สรุปตามสรุปตามสรุป 0 2552 2553

สรุปตามสรุป สรุปตามสรุปตามสรุป 0 2552 2553

สรุปตามสรุป สรุปตามสรุปตามสรุป 0 2552 2553

ปี	จำนวน (บาท)	จำนวน (บาท)
2552	6,273,82.84	6,438,220.85
2553	8,330,460.56	7,700,489.43
2554	7,751,643.08	7,408,081.83
2555	7,274,134.34	6,818,027.40
2556	17,527,489.10	17,289,561.84
2557	17,423,831.00	16,408,277.85

สรุปตามสรุป

ปี 2558 - 2559 สรุปตามสรุป

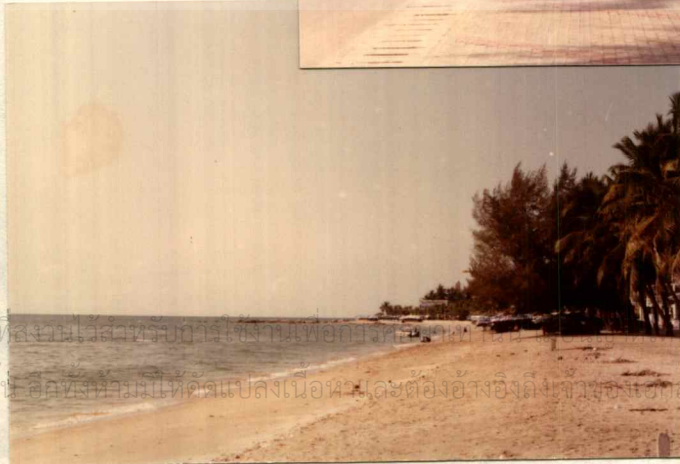
ปี 2560 - 2561 สรุปตามสรุป

สรุปตามสรุป สรุปตามสรุป สรุปตามสรุป

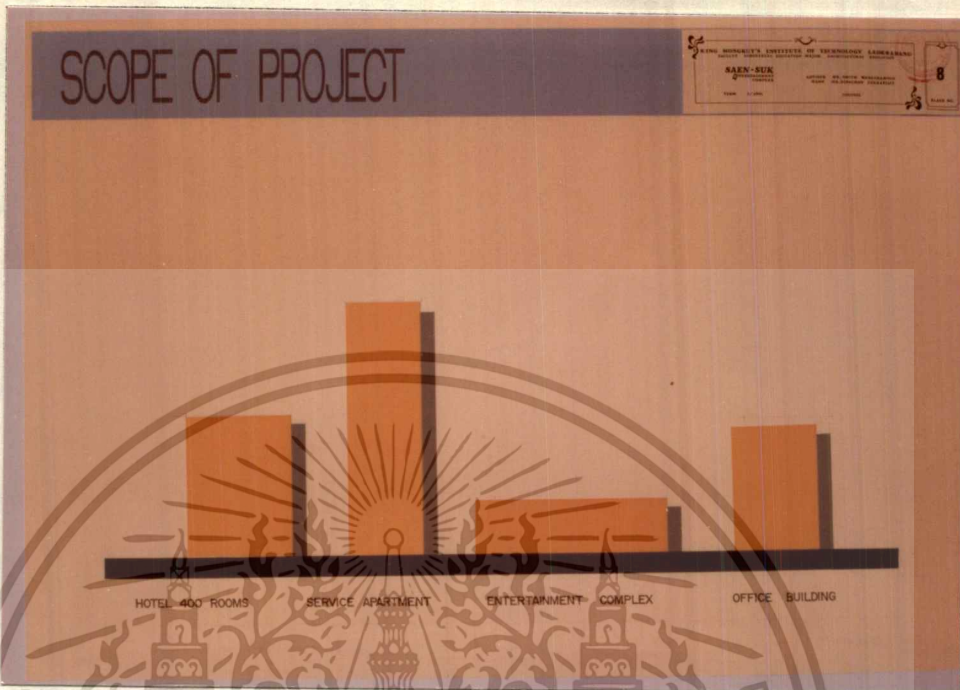
สรุปตามสรุป สรุปตามสรุป สรุปตามสรุป

สรุปตามสรุป สรุปตามสรุป สรุปตามสรุป

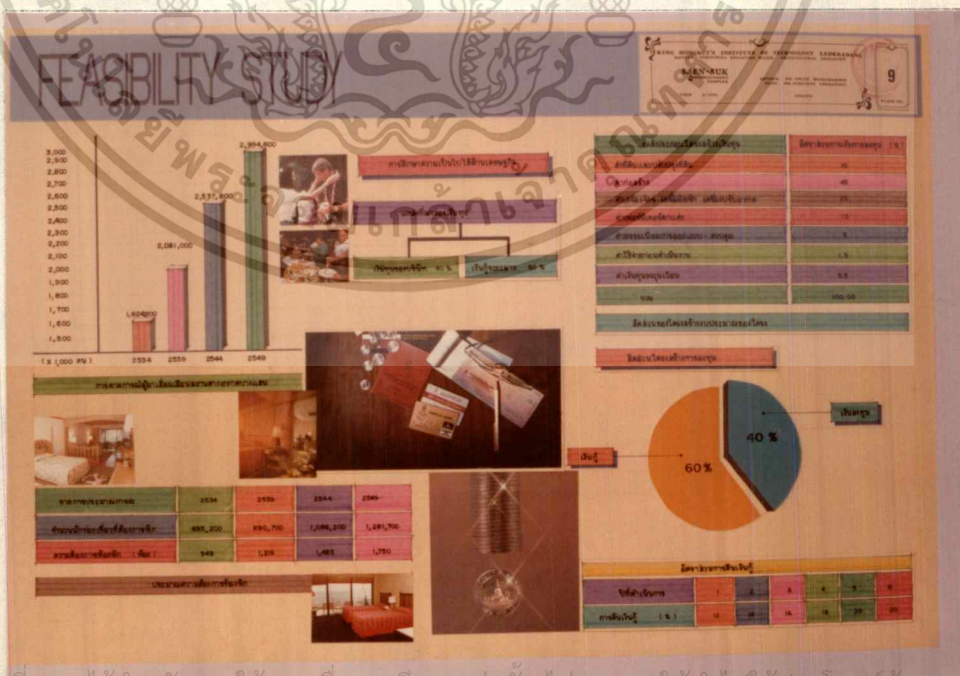
**รูปภาพแสดงการศึกษาเทศบาลตำบลแสนสุข
และสถานตากอากาศบางแสน**

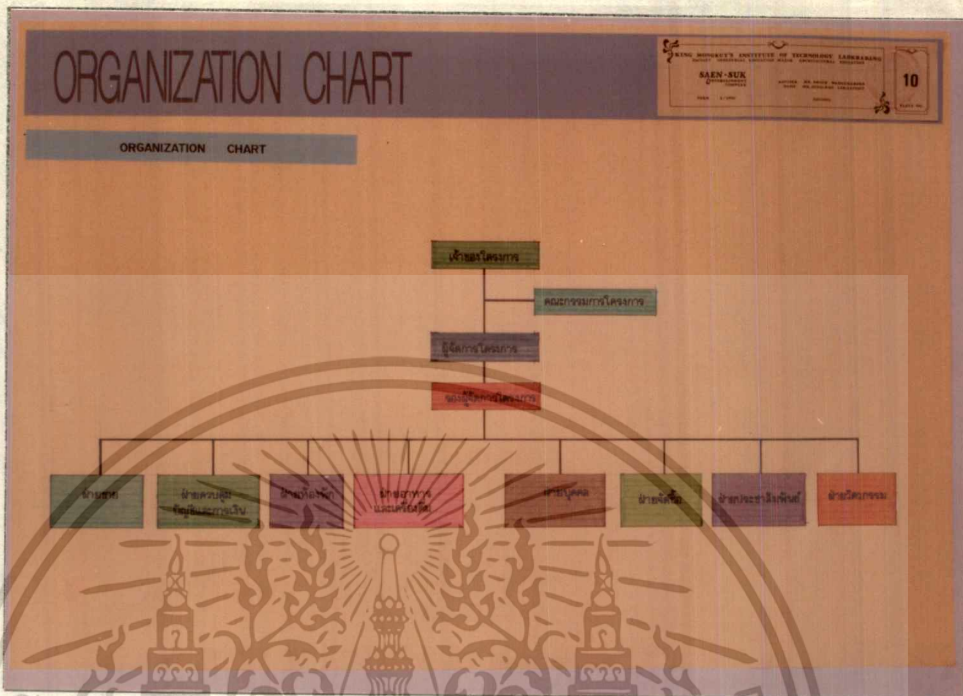
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงที่มาของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

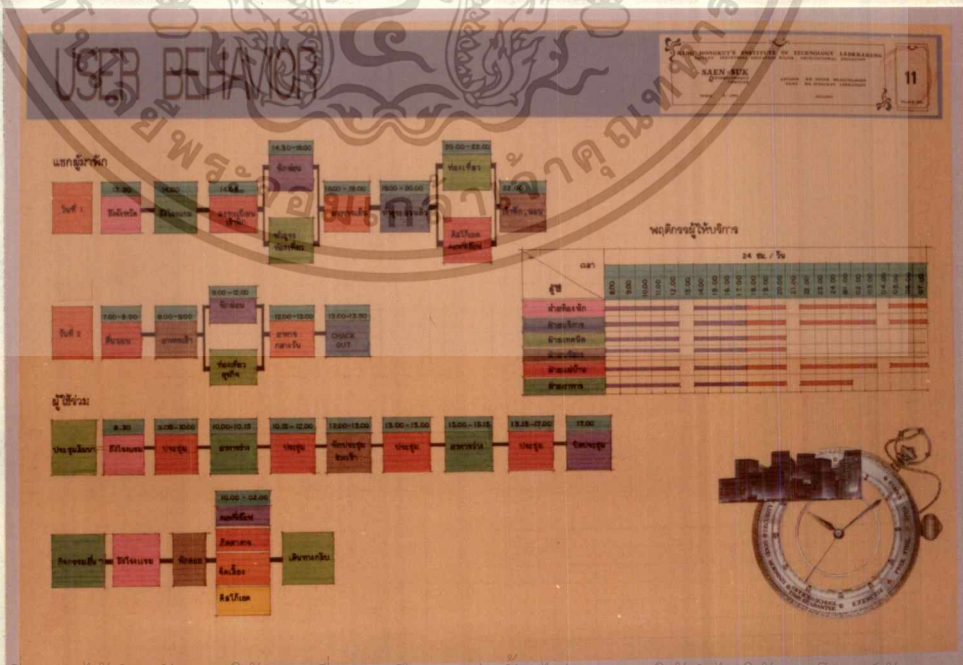
รูปภาพแสดงขอบเขตของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 รูปภาพแสดงการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

รูปภาพแสดงผังการบริหารงานของโครงการ

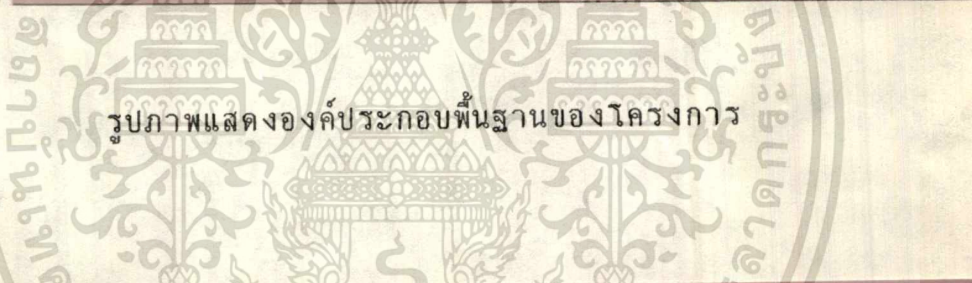
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านเสว.ค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพแสดงพฤติกรรมผู้ใช้โครงการ

DEFINE ELEMENT

SAKON NAKHON UNIVERSITY OF TECHNOLOGY ENGINEERING
SAKON NUK
 12

รหัสวัสดุ	ชื่อวัสดุ	รหัสวัสดุ	ชื่อวัสดุ	รหัสวัสดุ	ชื่อวัสดุ	รหัสวัสดุ	ชื่อวัสดุ
SYMBOLIC NAME	DEFINITION NAME	SYMBOLIC NAME	DEFINITION NAME	SYMBOLIC NAME	DEFINITION NAME	SYMBOLIC NAME	DEFINITION NAME
1. วัสดุเหล็ก	เหล็กชนิดต่าง ๆ	2. วัสดุปูน	ปูนซีเมนต์	3. วัสดุอิฐ	อิฐชนิดต่าง ๆ	4. วัสดุทราย	ทรายชนิดต่าง ๆ
5. วัสดุไม้	ไม้ชนิดต่าง ๆ	6. วัสดุหิน	หินชนิดต่าง ๆ	7. วัสดุกระจก	กระจกชนิดต่าง ๆ	8. วัสดุสี	สีชนิดต่าง ๆ
9. วัสดุพลาสติก	พลาสติกชนิดต่าง ๆ	10. วัสดุโลหะ	โลหะชนิดต่าง ๆ	11. วัสดุไฟฟ้า	วัสดุไฟฟ้าชนิดต่าง ๆ	12. วัสดุอื่น ๆ	วัสดุอื่น ๆ

AREA REQUIREMENT

SAKON NAKHON UNIVERSITY OF TECHNOLOGY ENGINEERING
SAKON NUK
 13

ROOM	SYMBOLIC NAME	AREA (SQ. M)	TOTAL AREA (SQ. M)	ROOM	SYMBOLIC NAME	AREA (SQ. M)	TOTAL AREA (SQ. M)
1. PUBLIC SPACE				1. PUBLIC SPACE			
2. ADMINISTRATION AND SERVICE SPACE				2. ADMINISTRATION AND SERVICE SPACE			
3. CLASSROOMS				3. CLASSROOMS			
4. LABORATORIES				4. LABORATORIES			
5. LIBRARY				5. LIBRARY			
6. OFFICES				6. OFFICES			
7. RECEPTION				7. RECEPTION			
8. STORAGE				8. STORAGE			
9. OTHER				9. OTHER			
TOTAL AREA FOR PUBLIC SPACE				TOTAL AREA FOR PUBLIC SPACE			
TOTAL AREA FOR ADMINISTRATION AND SERVICE SPACE				TOTAL AREA FOR ADMINISTRATION AND SERVICE SPACE			
TOTAL AREA FOR CLASSROOMS				TOTAL AREA FOR CLASSROOMS			
TOTAL AREA FOR LABORATORIES				TOTAL AREA FOR LABORATORIES			
TOTAL AREA FOR LIBRARY				TOTAL AREA FOR LIBRARY			
TOTAL AREA FOR OFFICES				TOTAL AREA FOR OFFICES			
TOTAL AREA FOR RECEPTION				TOTAL AREA FOR RECEPTION			
TOTAL AREA FOR STORAGE				TOTAL AREA FOR STORAGE			
TOTAL AREA FOR OTHER				TOTAL AREA FOR OTHER			
TOTAL AREA FOR ALL ROOMS				TOTAL AREA FOR ALL ROOMS			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต่ออ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
รูปภาพแสดงความต้องการพื้นที่ใช้สอยของโครงการ

AREA REQUIREMENT

PHASE 1 OFFICE BUILDING

CLASSIFY	QUANTITY	AREA UNIT	TOTAL AREA
A. OFFICE SPACE			
OFFICE SPACE	-	m ²	1,614.00
TYPE A	30	53.80/m ²	1,614.00
TYPE B	30	53.80/m ²	1,614.00
TYPE C	30	53.80/m ²	1,614.00
RECEIPT	3	16.00/m ²	48.00
TOTAL AREA FOR OFFICE BUILDING			3,284.00
B. CONFERENCE SPACE			
CONFERENCE ROOM	1	100.00	100.00
MEETING ROOM	1	100.00	100.00
RECEPTION	1	100.00	100.00
TOTAL AREA FOR CONFERENCE SPACE			300.00
C. SERVICE BUILDING			
RECEPTION/REGISTRATION	1	100.00	100.00
RECEPTION/REGISTRATION	1	100.00	100.00
RECEPTION/REGISTRATION	1	100.00	100.00
RECEPTION/REGISTRATION	1	100.00	100.00
RECEPTION/REGISTRATION	1	100.00	100.00
TOTAL AREA FOR SERVICE BUILDING			500.00
NON-TOTAL			
			100.00
TOTAL AREA FOR OFFICE BUILDING			4,184.00

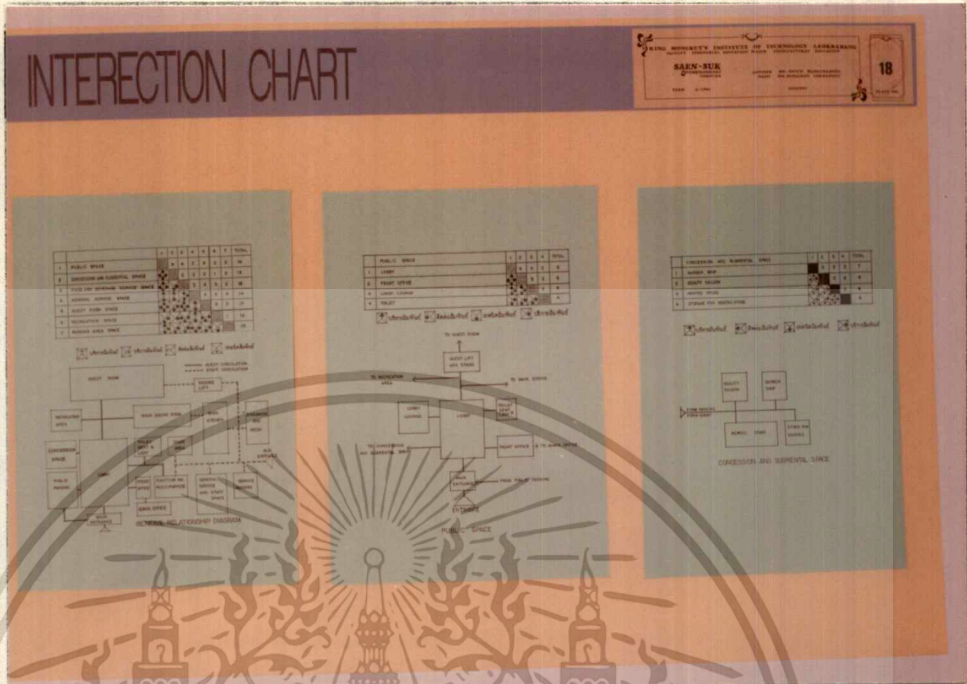
รูปภาพแสดงองค์ประกอบพื้นฐานของโครงการ

AREA REQUIREMENT

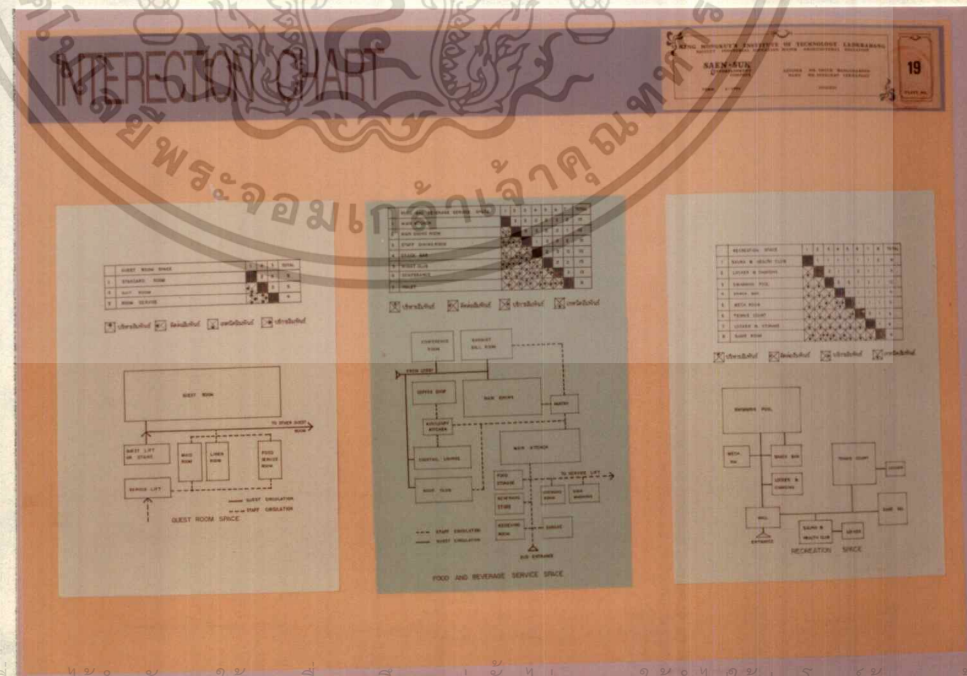

PHASE	HOTEL AND ROOMS	PHASE 1 COMPLEX PHASE 1	PHASE COMPLEX PHASE 2	PHASE OFFICE BUILDING	
CLASSIFY	AREA m ²	CLASSIFY	AREA m ²	CLASSIFY	AREA m ²
PHASE HOTEL AND ROOMS					
1. PUBLIC SPACE	600.00				
2. CONFERENCE AND RECEPTION SPACE	1,700.00				
3. RECEPTION AND RECEPTION SPACE	8,700.00				
4. RECEPTION SPACE	14,200.00				
5. RECEPTION SPACE	2,100.00				
6. RECEPTION SPACE	4,200.00				
TOTAL AREA-CONFERENCE SPA	16,200.00				
TOTAL AREA-RECEPTION SPA	17,900.00				
TOTAL AREA OF HOTEL AND ROOMS	34,100.00				
PHASE 1 COMPLEX PHASE 1					
1. OFFICE BUILDING SPACE	4,184.00				
2. CONFERENCE SPACE	300.00				
3. SERVICE BUILDING SPACE	500.00				
TOTAL AREA + CONFERENCE SPA	5,084.00				
TOTAL AREA OF COMPLEX PHASE 1	39,184.00				
PHASE COMPLEX PHASE 2					
1. OFFICE BUILDING SPACE	4,184.00				
2. CONFERENCE SPACE	300.00				
3. SERVICE BUILDING SPACE	500.00				
TOTAL AREA + CONFERENCE SPA	5,084.00				
TOTAL AREA OF COMPLEX PHASE 2	39,184.00				
PHASE OFFICE BUILDING					
1. OFFICE BUILDING SPACE	4,184.00				
2. CONFERENCE SPACE	300.00				
3. SERVICE BUILDING SPACE	500.00				
TOTAL AREA + CONFERENCE SPA	5,084.00				
TOTAL AREA OF OFFICE BUILDING	14,200.00				

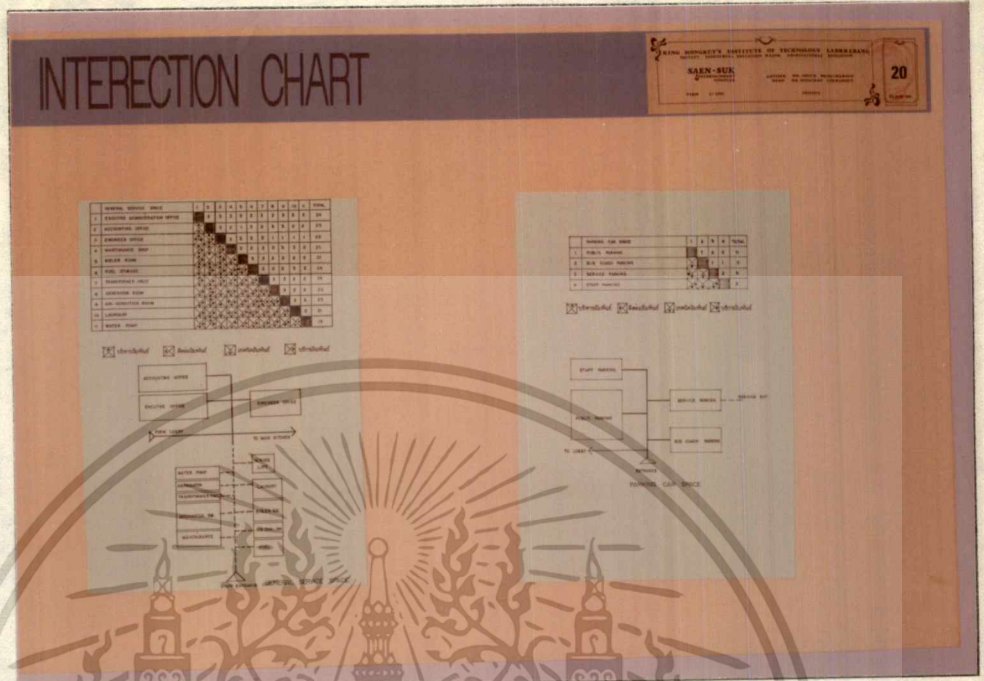
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 รูปภาพแสดงผลสรุปความต้องการพื้นที่ใช้สอยของโครงการ

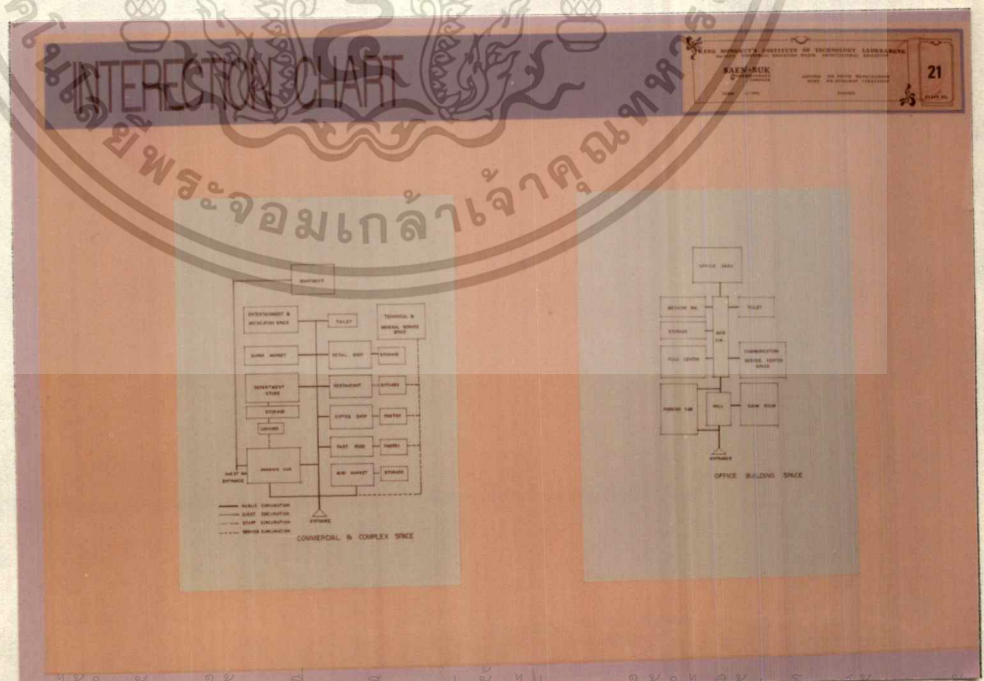
รูปภาพแสดงการจัดความสัมพันธ์องค์ประกอบของโครงการ

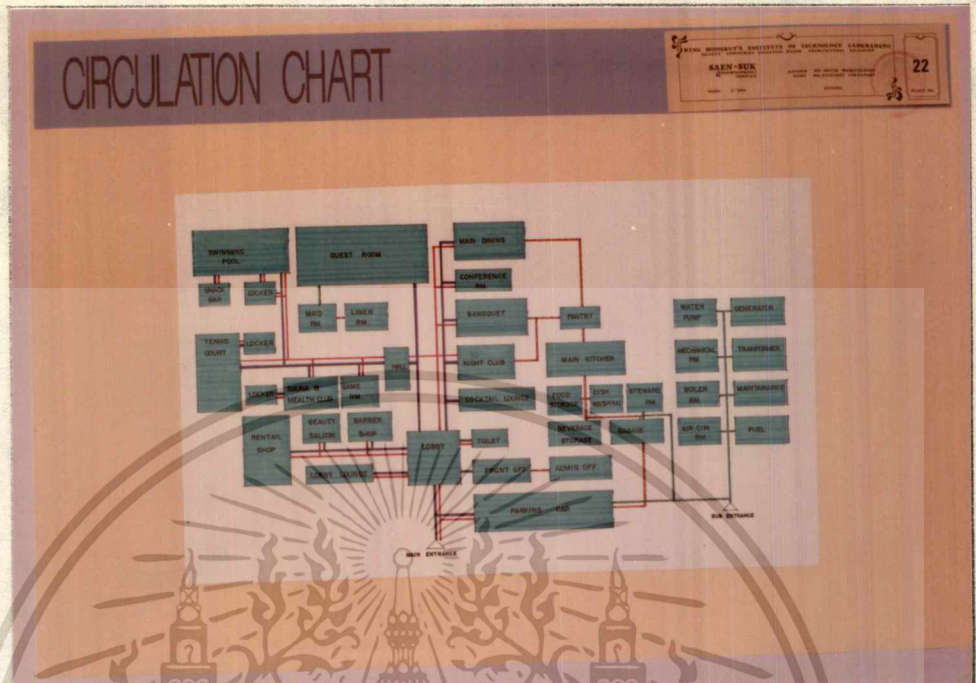
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้แก้ไขหรือขึ้นต้นเอกสาร
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
รูปภาพแสดงการจัดความสัมพันธ์องค์ประกอบของโครงการ

รูปภาพแสดงการจัดความสัมพันธ์องค์ประกอบของโครงการ

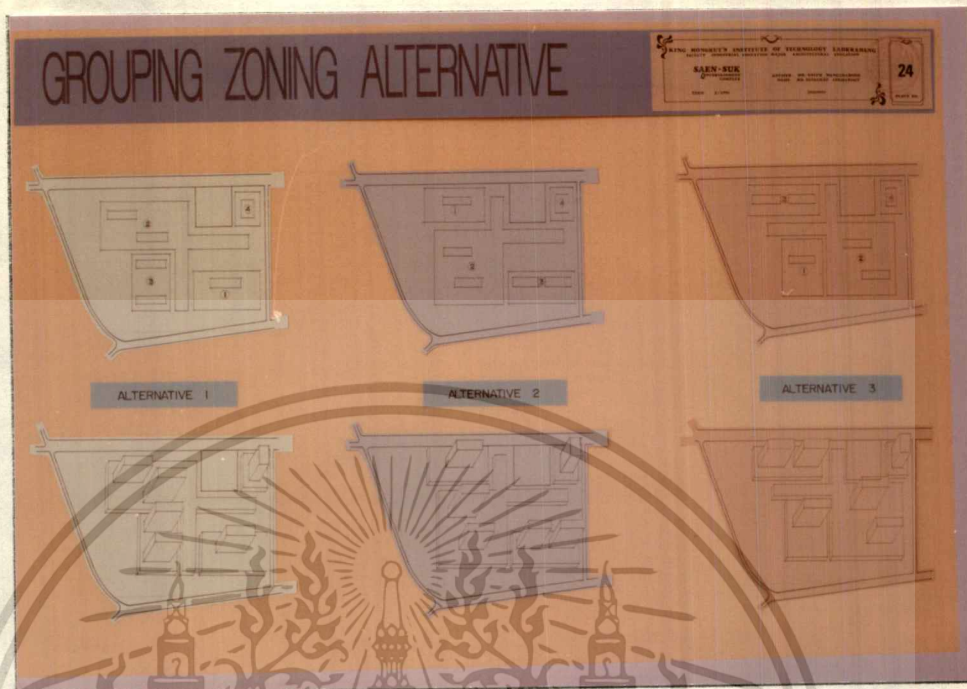
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
รูปภาพแสดงการจัดความสัมพันธ์องค์ประกอบของโครงการ

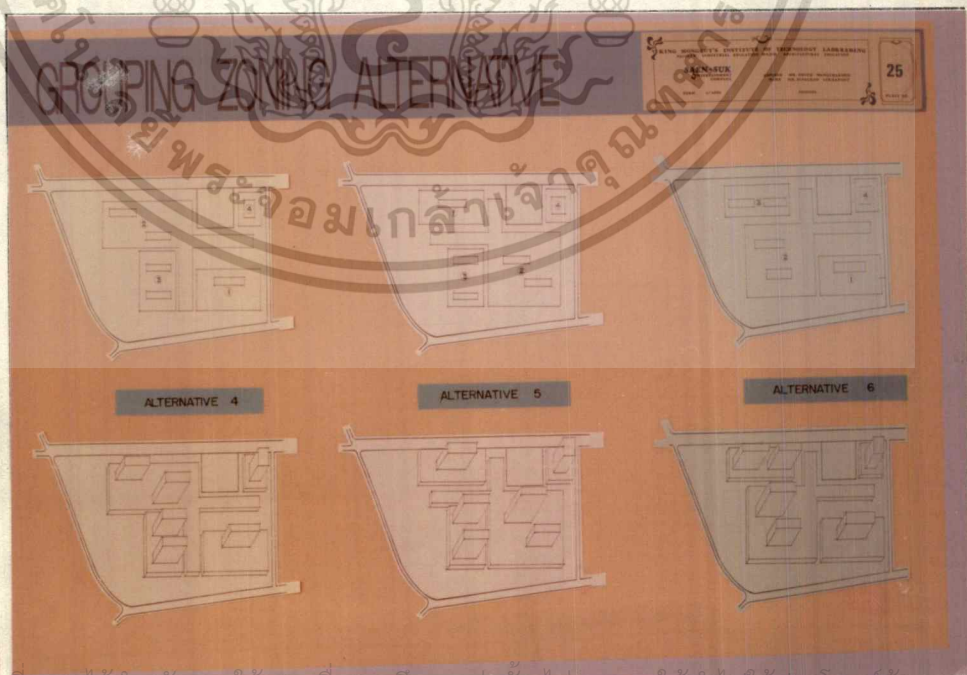
รูปภาพแสดงเส้นทางสัญจรของโครงการ (ส่วนโรงแรม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
รูปภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นที่โครงการ

รูปภาพแสดงการจัดกลุ่มความสัมพันธ์ของอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีนำไปใช้
รูปแสดงการจัดกลุ่มความสัมพันธ์ของอาคาร

GROUPING ZONING ALTERNATIVE

ALTERNATIVE 7

CRITERIA	1	2	3	4	5	6	7
ขนาดของอาคาร	1	2	4	2	2	4	3
การเข้าถึงอาคาร	4	3	4	4	2	3	3
สภาพแวดล้อม	3	2	3	4	3	4	4
ความเหมาะสมใช้ประโยชน์	1	2	4	2	2	3	3
ความเชื่อมโยงกับส่วนอื่นๆ	3	3	2	4	4	4	3
รวม	14	14	17	17	11	18	14

สรุปทางเลือกที่ 1 โดยอ้างอิงตามเกณฑ์ เป็น ALTERNATIVE 6

หมายเหตุ

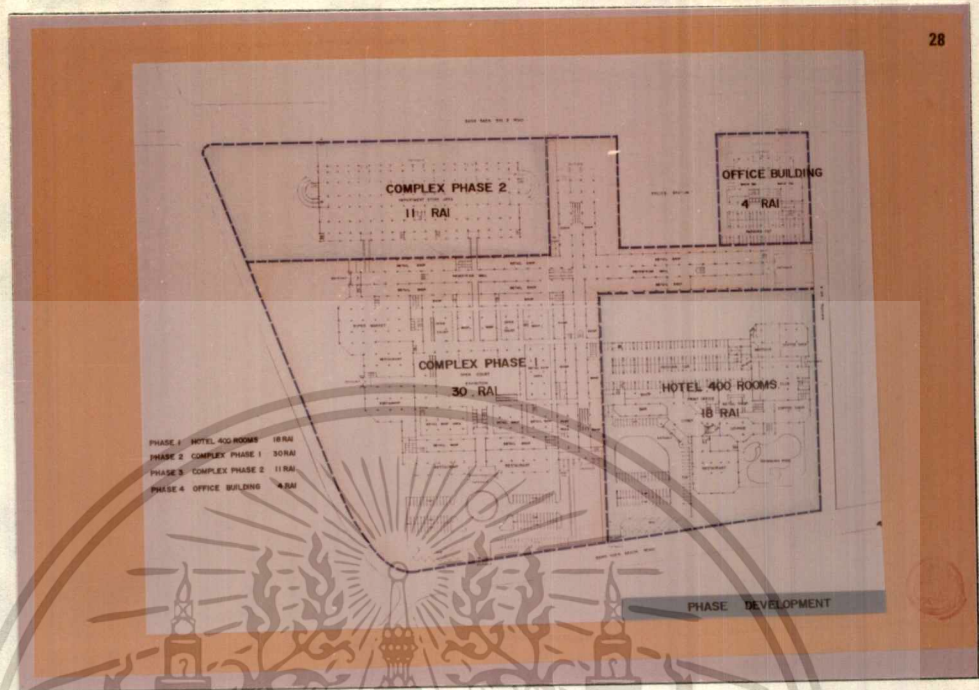
- 1 - ครอบคลุม 400 คัน
- 2 - ครอบคลุม 100 คัน
- 3 - ครอบคลุม 50 คัน
- 4 - ครอบคลุม 20 คัน

รูปภาพแสดงผลสรุปการจัดกลุ่มความสัมพันธ์ของอาคาร

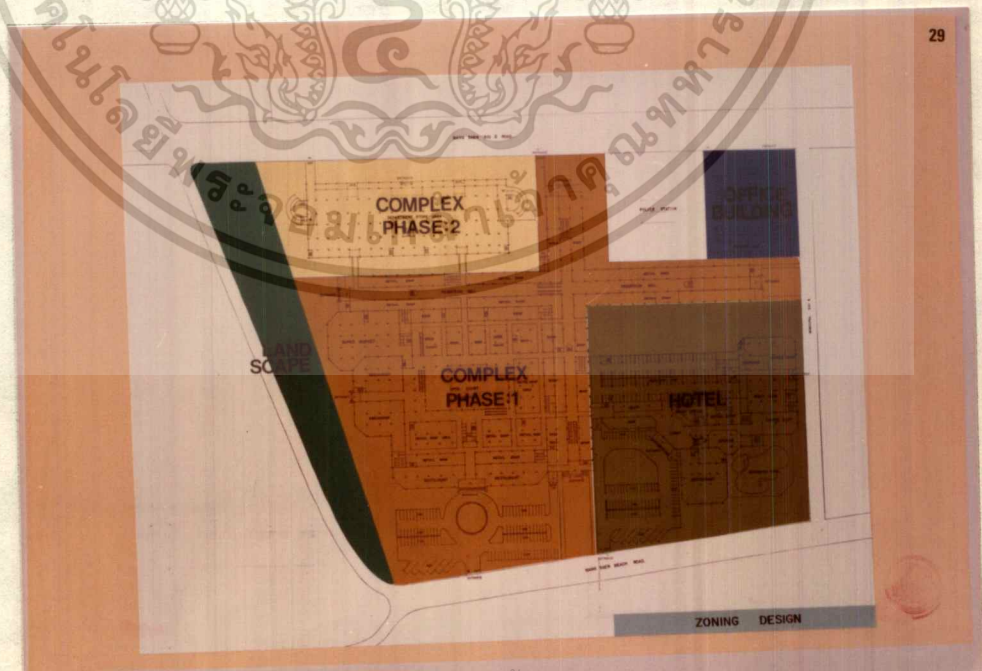
27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

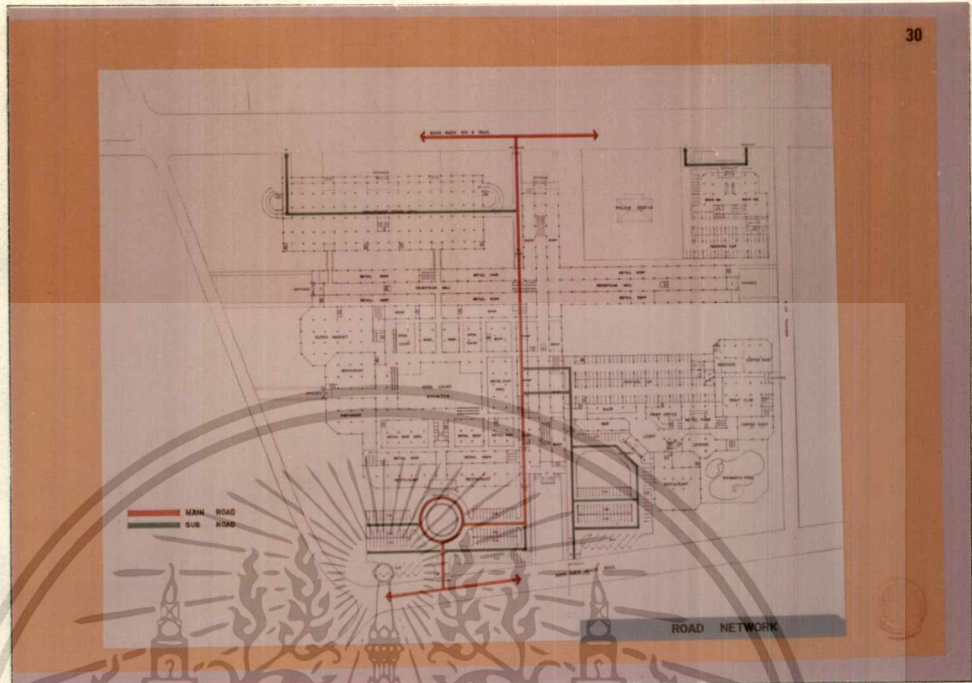
รูปภาพแสดงลักษณะการจัดกลุ่มความสัมพันธ์ของอาคาร

รูปภาพแสดงการพัฒนาของพื้นที่

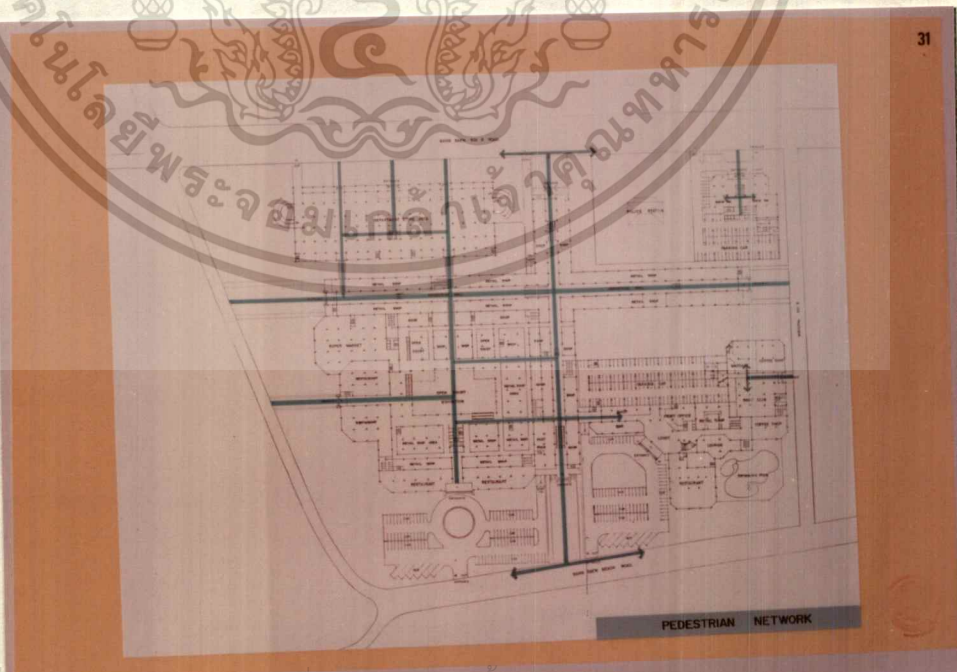

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาก็เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
รูปภาพแสดงพื้นที่ที่ออกแบบ

30

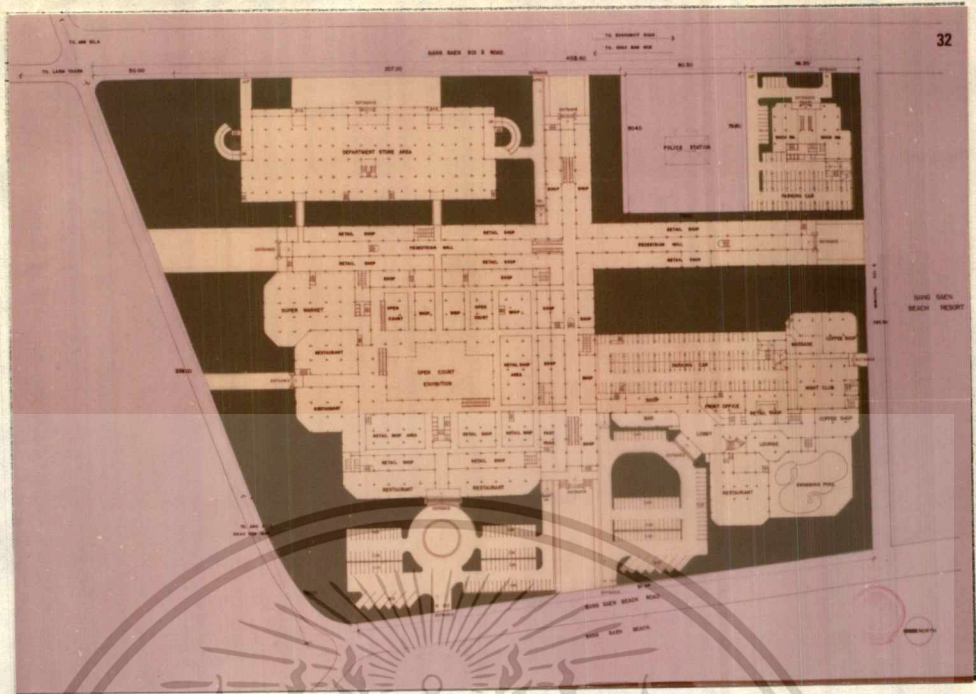
รูปภาพแสดงเส้นทางสัญจรของรถยนต์

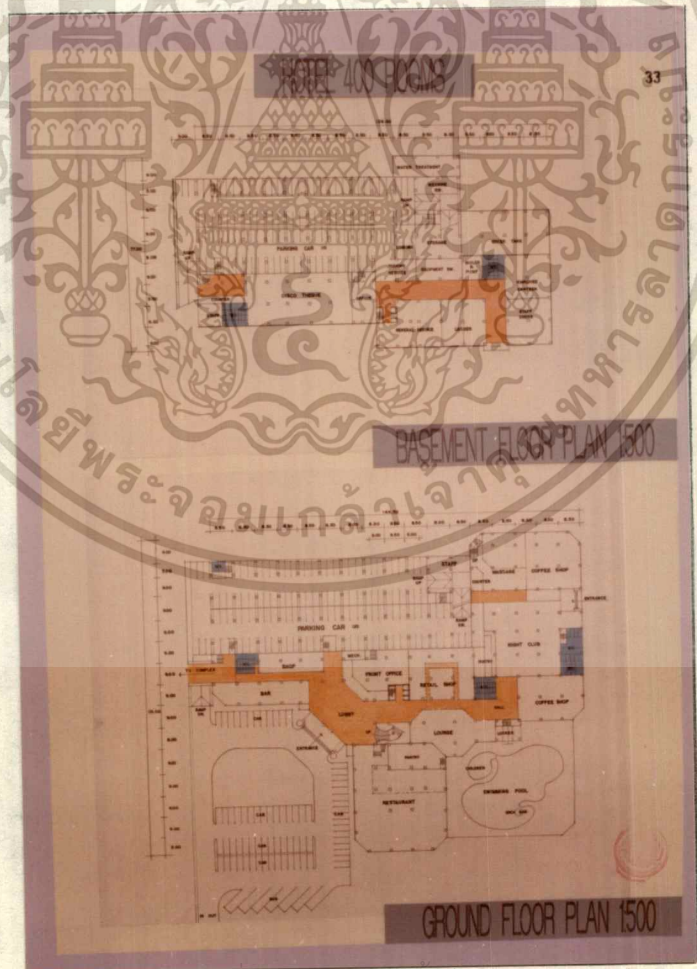
31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

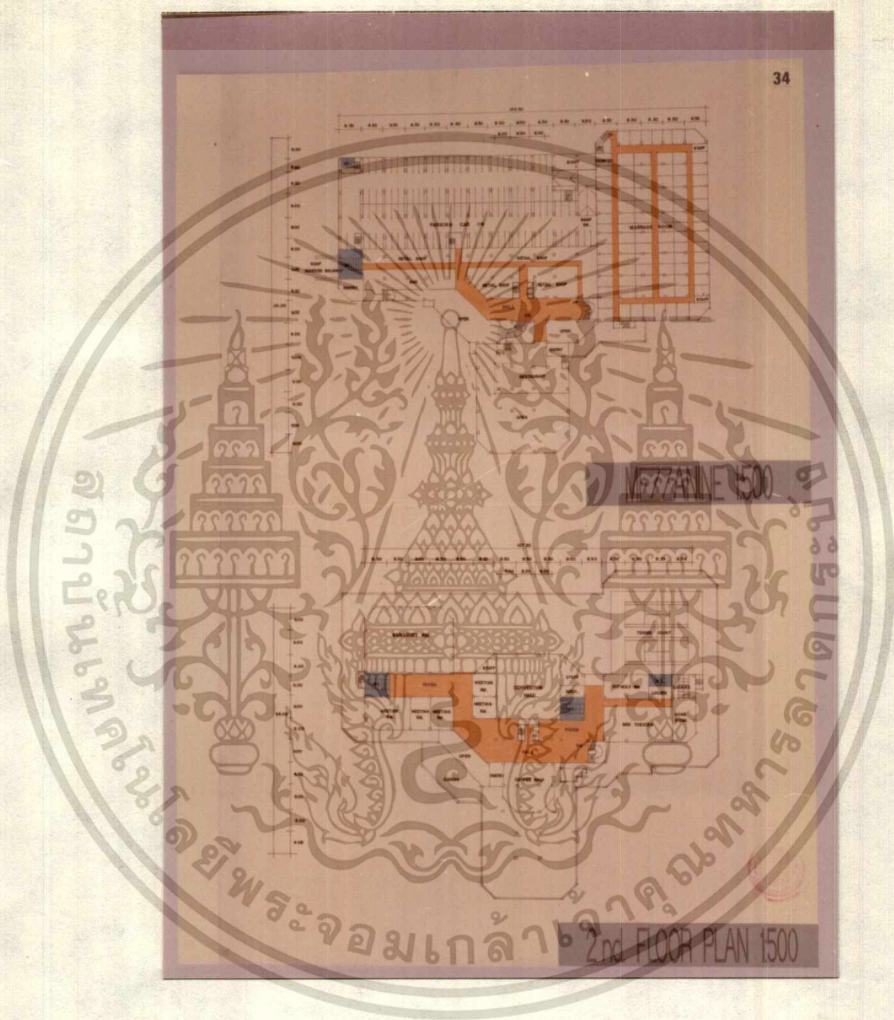
รูปภาพแสดงเส้นทางเดินเท้า

รูปภาพแสดงผังบริเวณของโครงการ

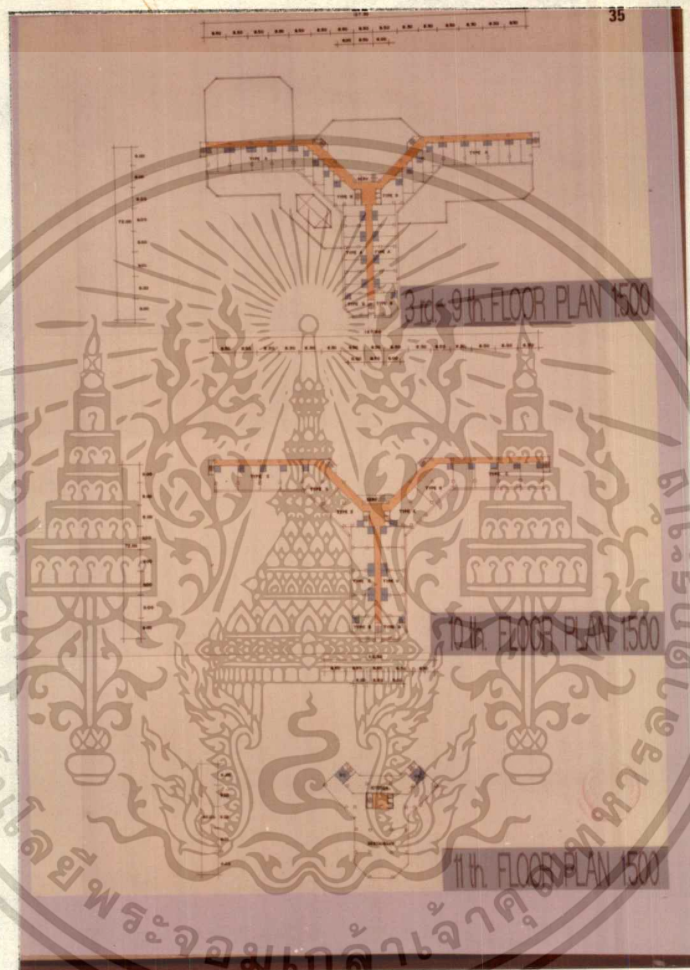

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษายานาน ไม่อนุญาตให้แก้ไขใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รูปภาพแสดงแปลนพื้นที่ดิน และแปลนชั้นล่าง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ของโรงแรม 400 ห้อง

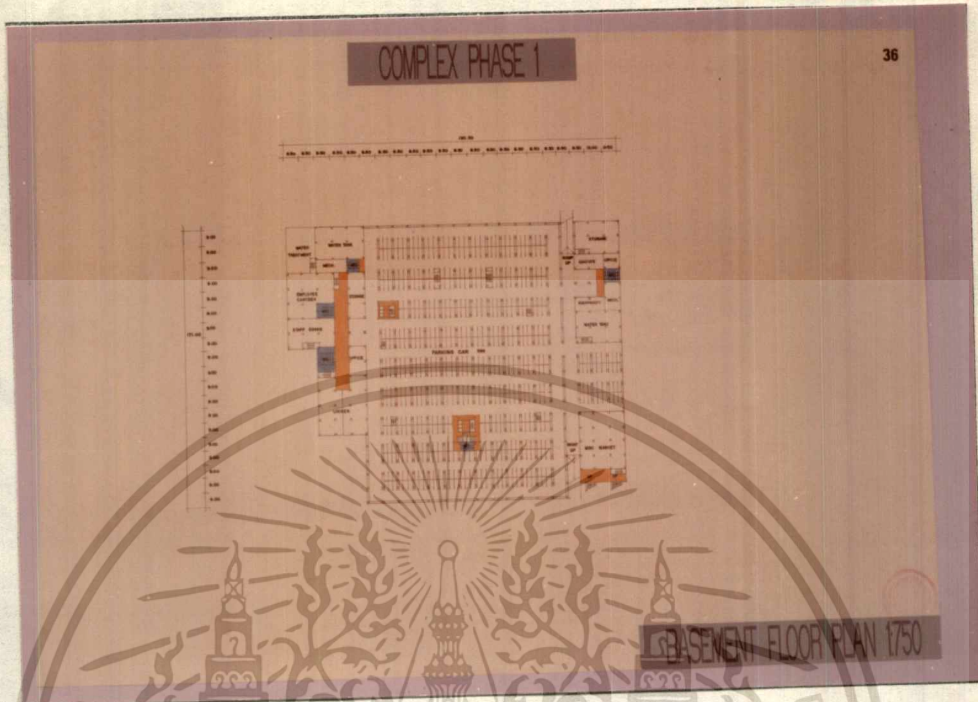
รูปภาพแสดงแปลนพื้นที่ลอย และแปลนพื้นที่ 2
ของโรงแรม 400 ห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

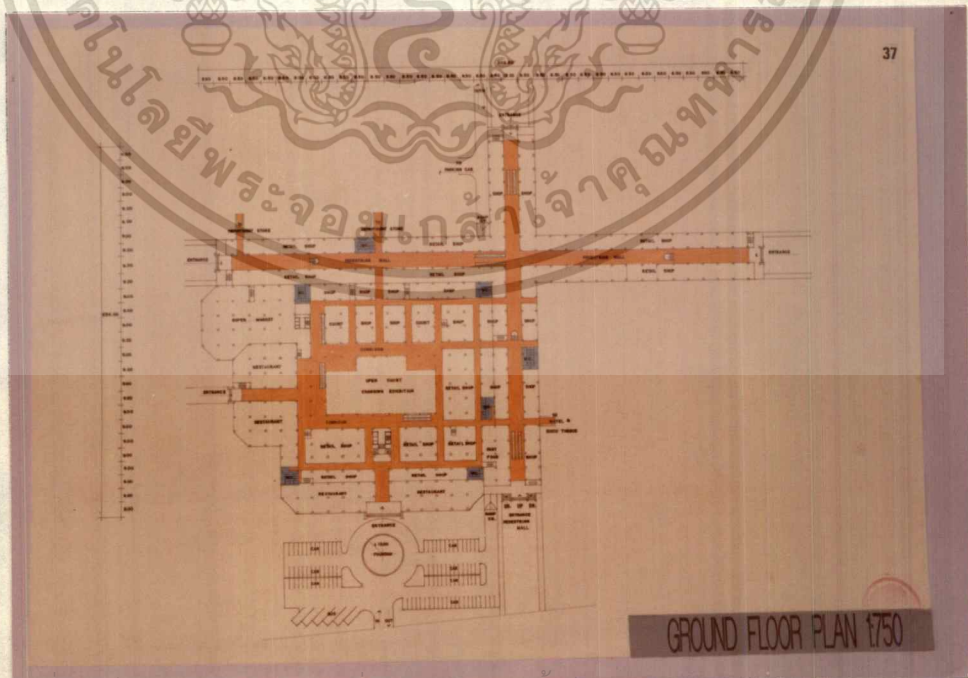

รูปภาพแสดงแปลนพื้นที่ 3 - 11
ของโรงแรม 400 ห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

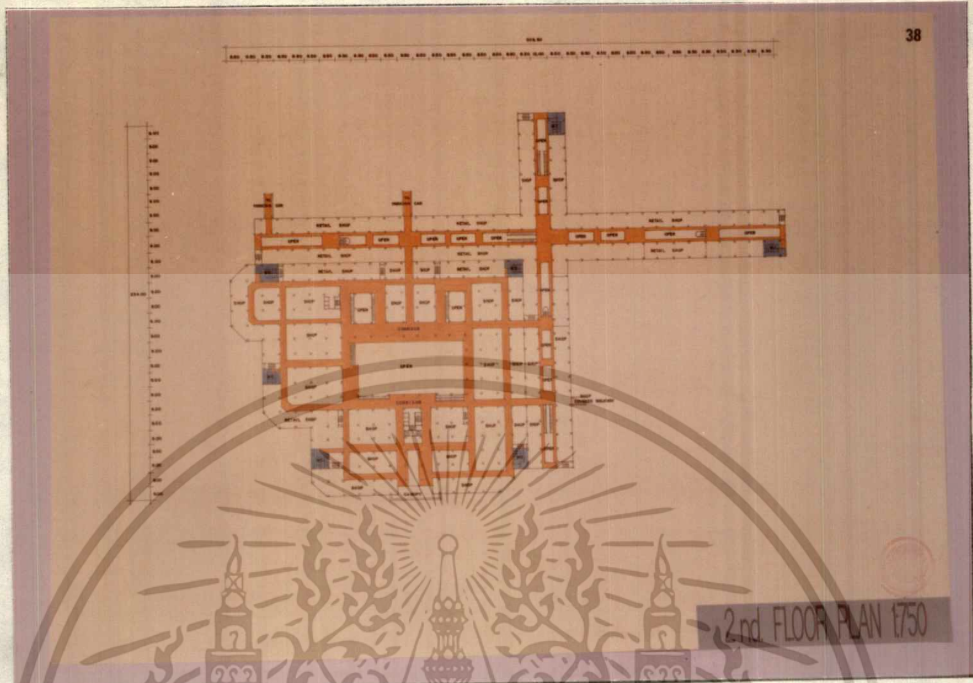

รูปภาพแสดงแปลนพื้นชั้นใต้ดิน ของคอมเพล็กซ์ส่วนที่ 1

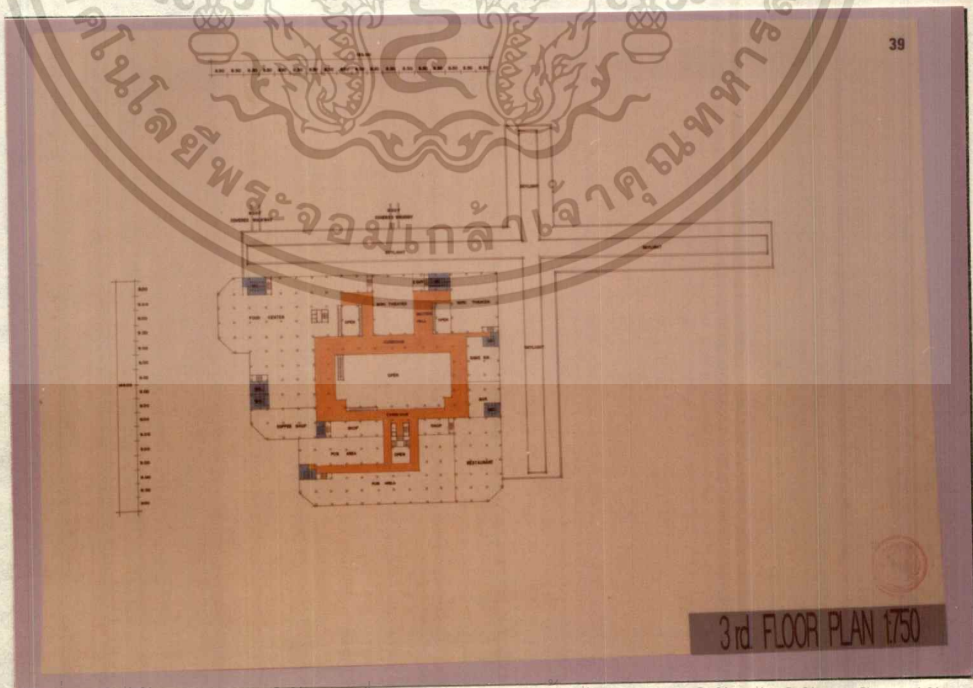

รูปภาพแสดงแปลนพื้นชั้นล่าง ของคอมเพล็กซ์ส่วนที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

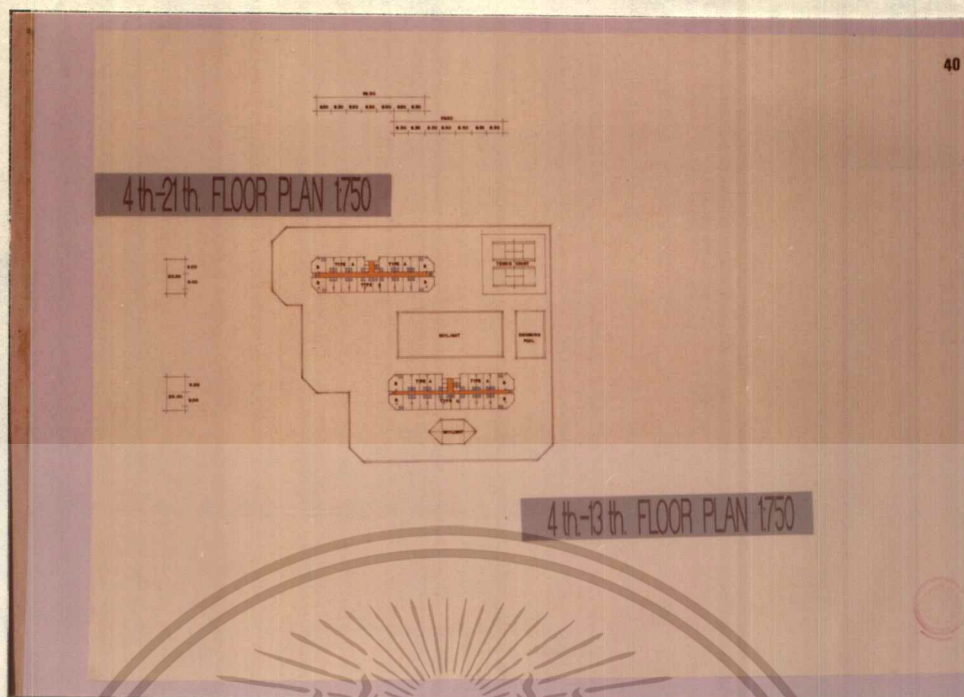

รูปภาพแสดงแปลนพื้นที่ 2 ของคอมเพล็กซ์ส่วนที่ 1

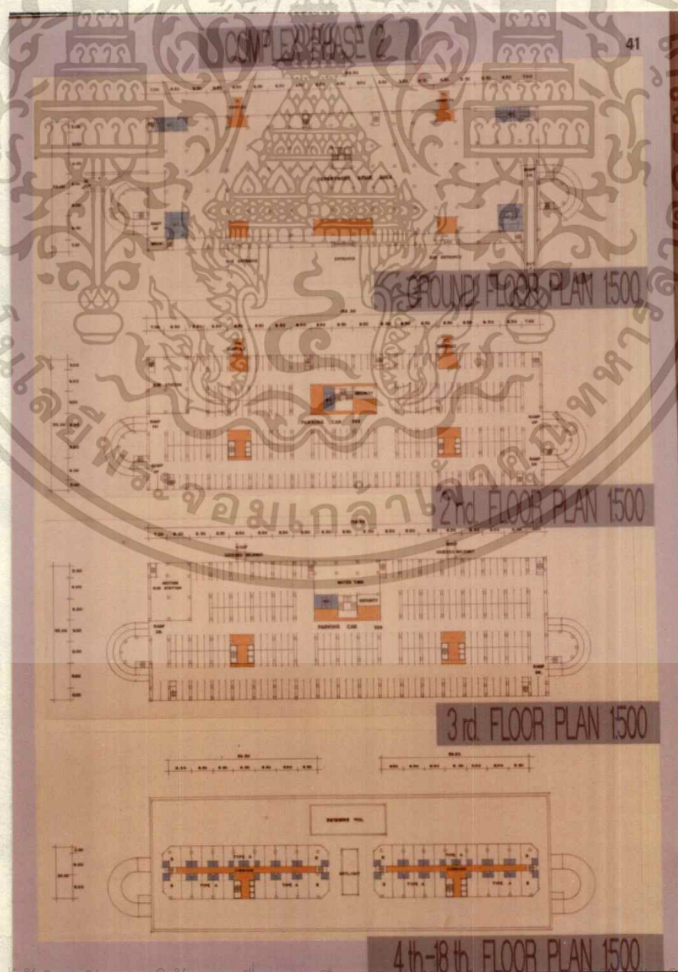

รูปภาพแสดงแปลนพื้นที่ 3 ของคอมเพล็กซ์ส่วนที่ 1

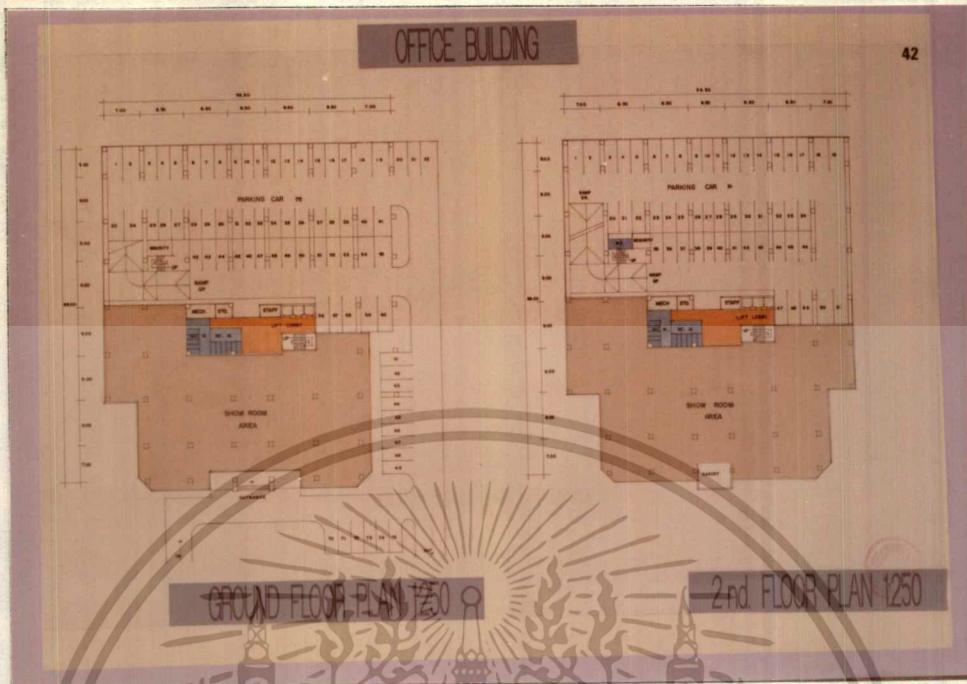
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

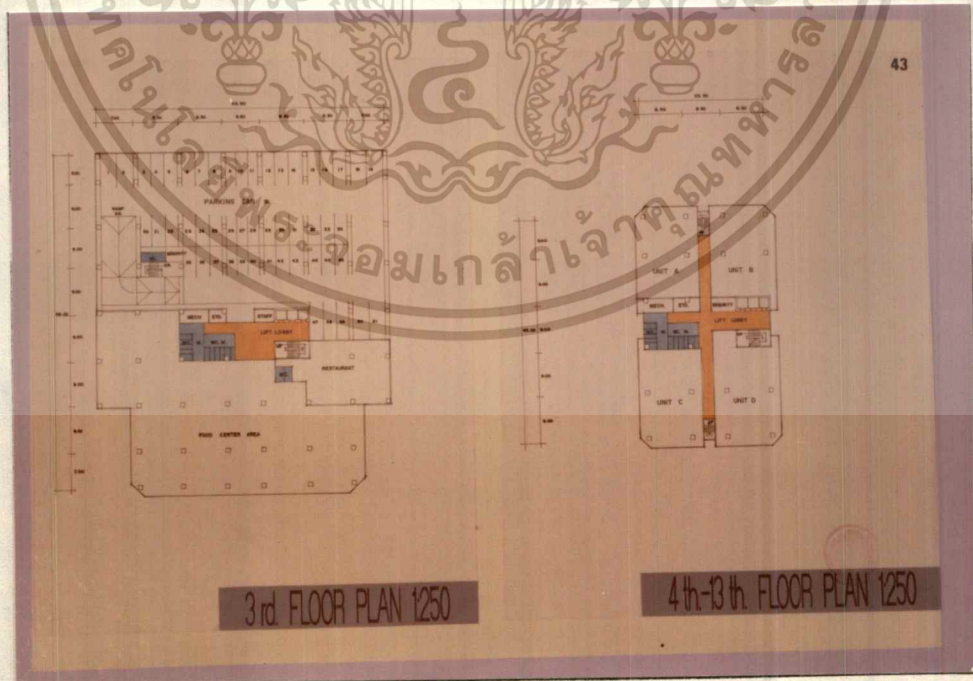
รูปภาพแสดงแปลนพื้นที่ 4-21 ของคอมเพล็กซ์ส่วนที่ 1

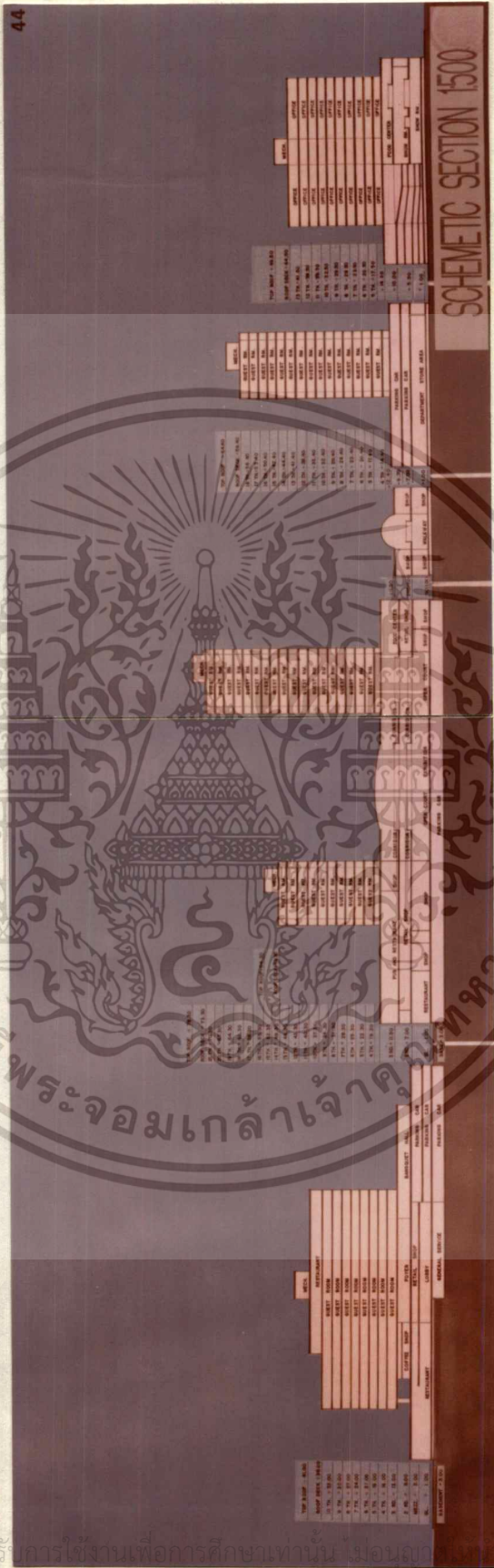
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 รูปภาพแสดงแปลนพื้นที่ 1-18
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตีแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ของคอมเพล็กซ์ส่วนที่ 2

รูปภาพแสดงแปลนพื้นชั้นล่าง และแปลนพื้นที่ 2
ของอาคารสำนักงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รูปภาพแสดงแปลนพื้นที่ 3 และแปลนพื้นที่ 4-13
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ของอาคารสำนักงาน

รูปภาพแสดงความสูงแต่ละอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

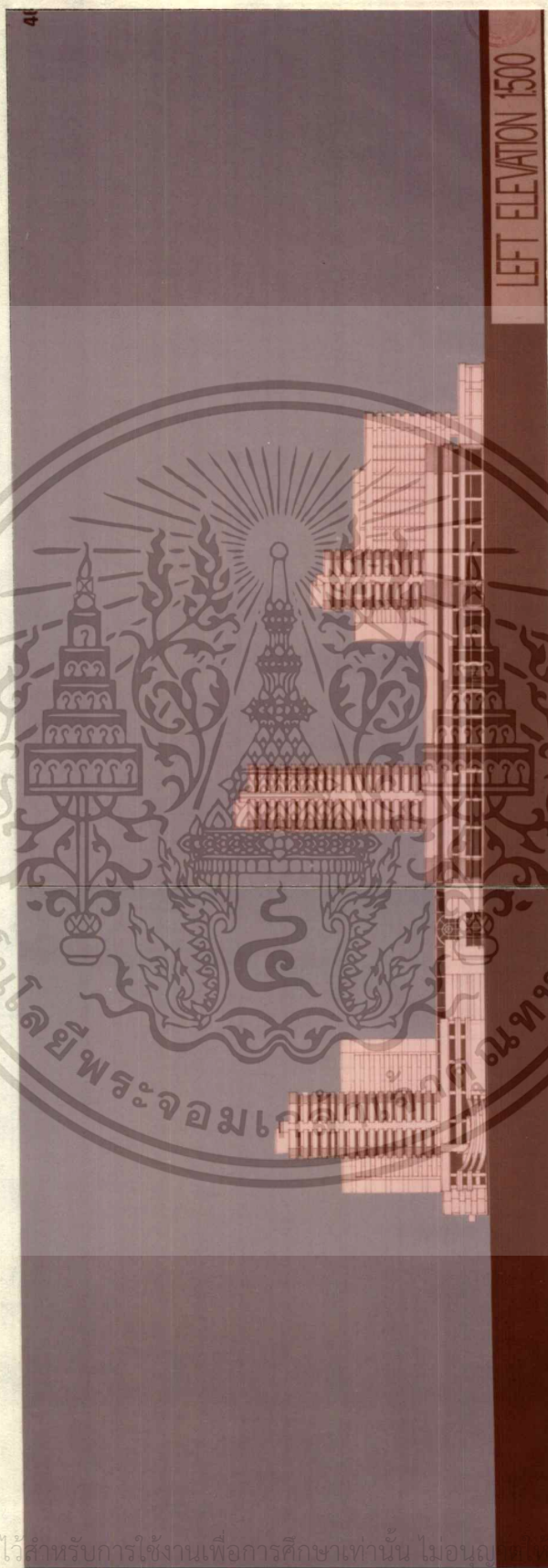
45

FRONT ELEVATION 1500

รูปภาพแสดงรูปด้านตัดถนนเลียบบชายหาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพแสดงรูปด้านตติถนบนสวนสาธารณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

47

BACK ELEVATION 1500

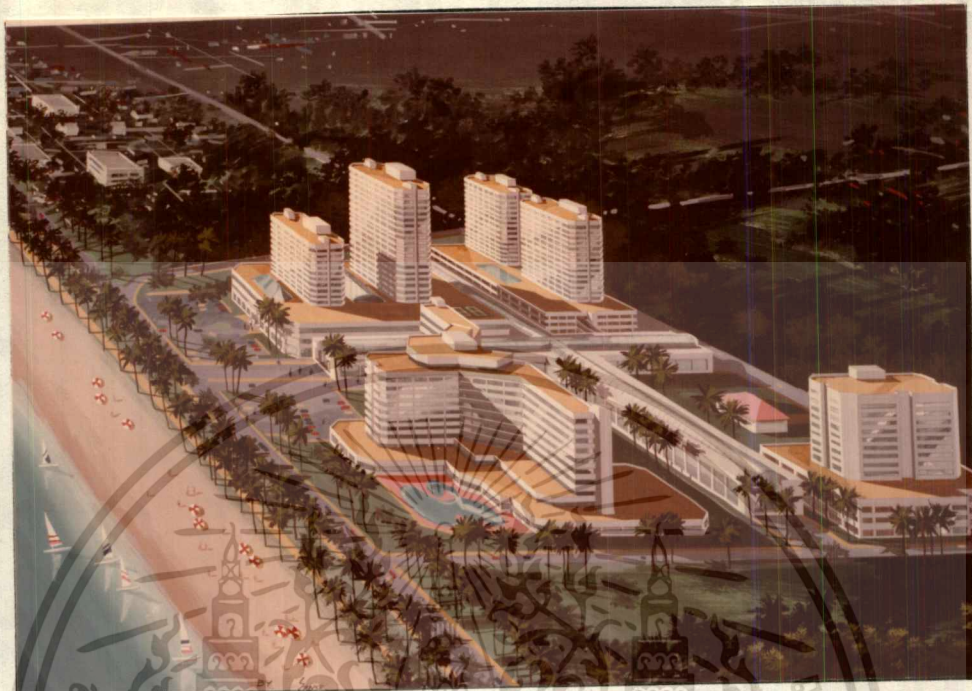
รูปภาพแสดงรูปด้านตติถนบางแสนสาย 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

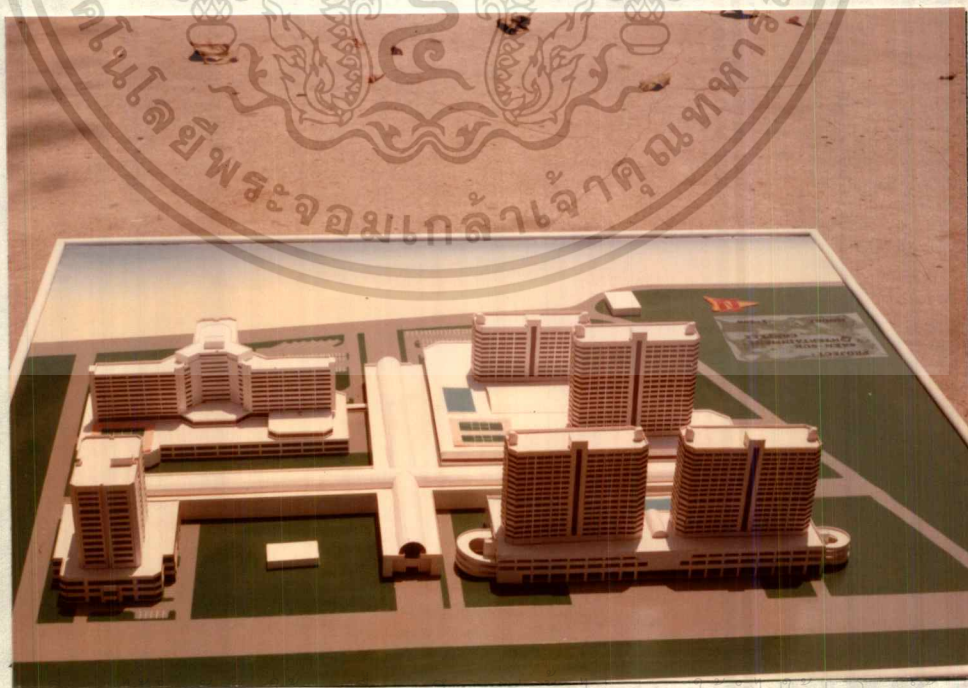

รูปภาพแสดงรูปด้านติดชอยเทศบาล 5

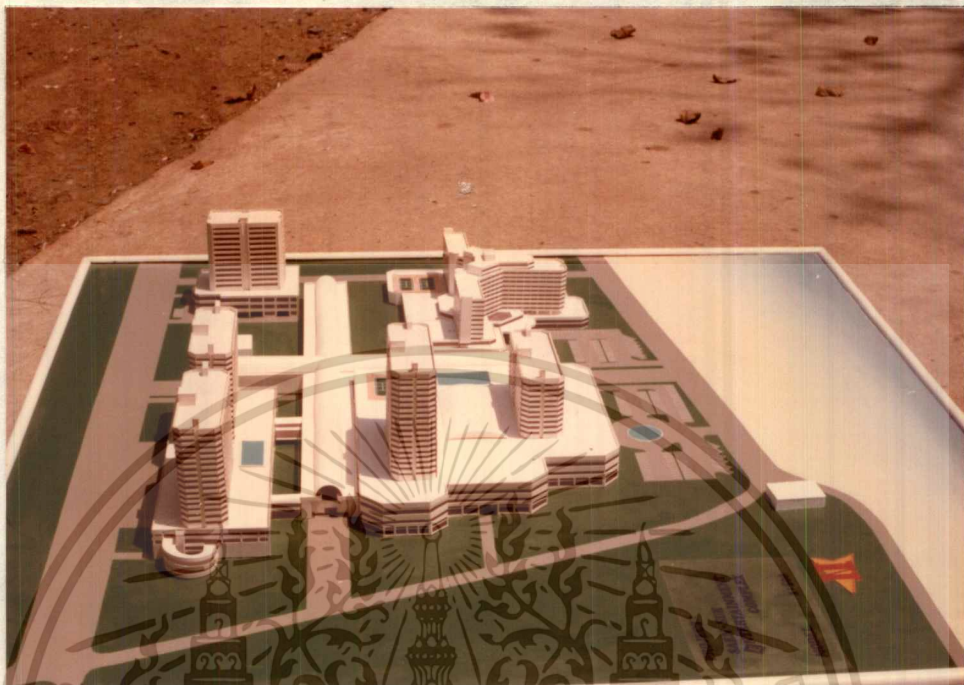
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพแสดงทัศนียภาพของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูงานเท่านั้น เมื่อนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ตามการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
รูปภาพแสดงหุ่นจำลองของโครงการ

รูปภาพแสดงหุ่นจำลองของโครงการ

CASH FLOW

มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

PROJECT	UNIT COST	QUANTITY	UNIT PRICE	TOTAL COST
1. CONCRETE	1,200,000	100	12,000,000	12,000,000
2. STEEL	800,000	100	8,000,000	8,000,000
3. MASONRY	500,000	100	5,000,000	5,000,000
4. PAINT	200,000	100	2,000,000	2,000,000
5. ELECTRICAL	1,000,000	100	10,000,000	10,000,000
6. PLUMBING	800,000	100	8,000,000	8,000,000
7. ROOFING	600,000	100	6,000,000	6,000,000
8. GLAZING	400,000	100	4,000,000	4,000,000
9. FURNITURE	300,000	100	3,000,000	3,000,000
10. TOTAL				58,000,000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอย่างจงใจเผยแพร่เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 และผลตอบแทนของโครงการ

บทที่ 6

บทสรุป

6.1 บทสรุป

ในการศึกษาออกแบบเพื่อทำวิทยานิพนธ์ โครงการ "แสนสุข เอ็นเตอร์เทนเมนต์ คอมเพล็กซ์" ตั้งแต่ภาคเอกสารจนสำเร็จลงได้นั้น พอที่จะสรุปให้ดังนี้

6.1.1 ทางด้านนโยบาย

ถ้ามีการวางแผนที่ดีแล้ว ไม่ว่าจะ เป็นทางด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม หรือกายภาพ จะทำให้สภาพต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีระเบียบแบบแผน การดำเนินงานก็จะดีขึ้นตามลำดับ โดยที่ปัจจุบันทางเทศบาลตำบลแสนสุข กำลังพัฒนาชายหาดบางแสน ให้เป็นที่พักผ่อนของนักท่องเที่ยว โดยการปรับปรุงสภาพบริเวณชายหาด ถนนทางเข้าให้ดีขึ้น ซึ่งนับว่าปัจจุบันมีการวางแผนและจัดระเบียบได้ดีขึ้นกว่าแต่ก่อนมา

6.1.2 ทางด้านเศรษฐกิจ

สภาพของท้องถิ่นจะมีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น ไม่ว่าจะ เป็นของส่วนรวมหรือของโครงการ ทำให้การท่องเที่ยวเข้ามาบางแสนมีมากขึ้น เงินตราที่นักท่องเที่ยวนำมาใช้จ่ายอยู่ในบริเวณท้องถิ่น เป็นการเพิ่มพูลรายได้ให้ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเงินตรานั้นส่วนใหญ่ได้มาจากการท่องเที่ยว ค่าอาหาร ค่าที่พัก ฯลฯ อีกทั้งยังเป็นการช่วยให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้นอีก

6.1.3 ทางด้านสังคม

เป็นการยกระดับทางสังคมให้สูงขึ้นกว่าเดิม ในบริเวณชายหาดบางแสน ทำให้ลักษณะทางสังคม การเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีมากขึ้น แต่จะต้องคำนึงถึงขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของคนไทย เพื่อไม่ให้สังคมบริเวณชายหาดบางแสนเปลี่ยนสภาพเป็น บาร์ คลับ แหล่งมั่วสุม ทำให้สภาพทางสังคมเสื่อมโทรม เป็นภาพพจน์ที่ไม่ดีต่อชาวต่างชาติ

6.1.4 ทางด้านกายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านธุรกิจ
 ผลกระทบของโครงการไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม เมื่อ
 ไม่อาจรู้ได้ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่จะนำไปใช้
 จัดทำโครงการขึ้นแล้ว จะทำให้สภาพแวดล้อมของโครงการเสียไป ถ้าผู้บริหาร

โครงการไม่เอาใจใส่ในเรื่องต่าง ๆ เช่น ระบบกำจัดน้ำเสีย ลักษณะทางกายภาพของบางแสนที่นับวันจะดีขึ้นตามลำดับ ถ้าขาดผู้ดูแลและเอาใจใส่ร่วมกันแล้ว จะทำให้สภาพที่ดีจะลดถอยลงไปอีก

6.2 CASH - FLOW

จากการศึกษารายละเอียดความเป็นไปได้เบื้องต้น ทำให้ทราบแหล่งเงินทุน ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นแล้ว ขั้นตอนต่อไปเมื่อวิเคราะห์ในรูปแบบของการออกแบบเสร็จสิ้นแล้ว สามารถที่จะวิเคราะห์ในรายละเอียดของความคุ้มค่าในการลงทุน ในขั้นละเอียดได้ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 CASH - FLOW

PROJECT : SEAN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 LOCATION : BANG SAEN BEACH
 OBJECT : SEAN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 SUBJECT : COST OF PROJECT

PHASE OF PROJECT	COST OF PROJECT (BAHT)
1 HOTEL 400 ROOMS	934,998,225
2 COMPLEX PHASE 1	1,721,335,488
3 COMPLEX PHASE 2	701,990,863
4 OFFICE BUILDING	266,317,588
GRAND TOTAL	3,624,642,164

REMARK : COST OF PROJECT
 : CONSTRUCTION COST + EQUIPMENT & FACILITIES

PROJECT : SEAN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 LOCATION : BANG SAEN BEACH
 OBJECT : SEAN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 SUBJECT : FACILITIES OF PROJECT

ITEM	DESCRIPTION	QUANTITY UNIT	CONS. COST BAHT	TOTAL COST BAHT
1	ROAD CONSTRUCTION COST	8,082	300	2,424,600
2	BASE CUT & FULL	43,779	50	2,188,950
3	COMPACT	43,779	30	1,313,370
4	V. GUTTER	1,452	500	726,000
5	MANHOLE	75	3,500	262,500
6	PIPE DRINAGE	1,452	800	1,161,600
7	BLOCK COVER DAM	18	8,000	144,000
8	WATER SUPPLY FEE		L.S.	10,000,000
9	WATER TREATMENT		L.S.	15,000,000
10	STREET LAMP & ELECTRIC POL	34	15,000	510,000
11	ELECTRIC FEE	4	2,500,000	10,000,000
12	LAND DEVELOP		L.S.	650,000
13	FENCE (M)			
	-HIGH 2.00M	349	1,000	349,000
14	LAND SCAPE			
	-HOTEL 400 ROOMS	6,400	150	960,000
	-COMPLEX PHASE 1	10,500	150	1,575,000
	-COMPLEX PHASE 2	5,000	150	750,000
	-OFFICE BUILDING	800	150	120,000
15	TELEPHONE			
	-HOTEL 400 ROOMS	10	8,500	85,000
	-COMPLEX PHASE 1	20	8,500	170,000
	-COMPLEX PHASE 2	15	8,500	127,500
	-OFFICE BUILDING	50	8,500	425,000
TOTAL				48,942,520

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PROJECT : SAEN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 LOCATION: BANG SAEN BEACH
 OBJECT : HOTEL 400 ROOMS
 SUBJECT : CONSTRUCTION COST

ITEM	DESCRIPTION	QUANTITY UNIT	TOTAL AREA SQ.M	CONS.COST B/SQ.M	TOTAL COST BAHT
1	BASEMENT FLOOR				
	HALL		256	15,000	3,840,000
	MEN LOCKER		404	15,000	6,060,000
	WOMEN LOCKER		448	15,000	6,720,000
	STAFF LOCKER		480	15,000	7,200,000
	EMPLOYEES CANTEEN		624	15,000	9,360,000
	OFFICE		256	15,000	3,840,000
	GENERAL SERVICE		696	15,000	10,440,000
	WATER TANK		520	15,000	7,800,000
	WATER TREATMENT		144	15,000	2,160,000
	EQUIPMENT RM.		216	15,000	3,240,000
	MACH. RM.		468	15,000	7,020,000
	STORAGE		256	15,000	3,840,000
	LOADING		128	15,000	1,920,000
	BOILER&PUMP RM.		60	15,000	900,000
	DISCO THEQUE		1,200	15,000	18,000,000
	FOYER		280	15,000	4,200,000
	TOILET		288	15,000	4,320,000
	CIR. AND CORE		420	15,000	6,300,000
	TOTAL		7,144		107,160,000
2	GROUND FLOOR				
	LOBBY		432	8,500	3,672,000
	FRONT OFFICE		346	8,000	2,768,000
	HALL		503	8,500	4,275,500
	LOBBY BAR		256	8,000	2,048,000
	LOUNGE		375	8,000	3,000,000
	COFFEE SHOP		416	8,000	3,328,000
	RESTAURANT		1,400	8,000	11,200,000
	NIGHT CLUB		1,192	8,000	9,536,000
	MASSAGE & COFFEE SHOP		1,100	8,000	8,800,000
	RETAIL SHOP		740	8,000	5,920,000
	SWIMMING POLL		1,500	6,500	9,750,000
	MACH. RM.		72	8,000	576,000
	LOCKER		128	8,000	1,024,000
	PARKING AREA		3,648	4,500	16,416,000
	TOILET		184	8,000	1,472,000
	CIR. AND CORE		497	8,500	4,224,500
	TOTAL		12,789		88,010,000
3	MEZZANINE FLOOR				
	RESTAURANT(MEZZ.)		544	8,500	4,624,000
	MASSAGE RM.		2,836	8,000	22,688,000
	RETAIL SHOP		868	8,000	6,944,000
	BAR		184	8,000	1,472,000
	MACH. RM.		64	8,000	512,000
	PARKING AREA		4,944	4,500	22,248,000
	TOILET		112	8,000	896,000
	CIR. AND CORE		795	8,500	6,757,500
	TOTAL		10,347		66,141,500

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ลงนามใช้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผูกพันเห็นาเบไซประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4	2nd FLOOR				
	BANGQUET HALL	1,536	8,500	13,056,000	
	CONVENTION HALL	896	8,500	7,616,000	
	MEETING RM.	356	8,000	2,848,000	
	FOYER	736	8,500	6,256,000	
	COFFEE SHOP	432	8,000	3,456,000	
	MINI THEATER	560	8,000	4,480,000	
	TENNIS COURT	1,296	8,000	10,368,000	
	TOILET	232	8,000	1,856,000	
	CIR. AND CORE	280	8,500	2,380,000	
	TOTAL	6,324		52,316,000	
5	3rd -10th FLOOR				
	TYPE A. (32 SQM./U.)	364	11,648	8,000	93,184,000
	TYPE B. (56 SQM./U.)	14	784	8,000	6,272,000
	CIR. AND CORE		3,556	8,500	30,226,000
	TOTAL		15,988		129,682,000
6	11th FLOOR				
	TYPE C. (64 SQM./U.)	12	768	8,000	6,144,000
	TYPE D. (88 SQM./U.)	2	176	8,000	1,408,000
	TYPE E. (96 SQM./U.)	8	768	8,000	6,144,000
	CIR. AND CORE		444	8,500	3,774,000
	TOTAL		2,156		17,470,000
7	12th FLOOR				
	RESTAURANT		912	8,000	7,296,000
	CIR. AND CORE		104	8,500	884,000
	TOTAL		1,016		8,180,000
8	ROOF DECK		6,832	8,000	54,656,000
	TOTAL		6,832		54,656,000
	SUB TOTAL		62,596		523,615,500
	FOUNDATION		11,289	10,000	112,890,000
	GRAND TOTAL				636,505,500

PROJECT : SAEN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 LOCATION: BANG SAEN BEACH
 OBJECT : HOTEL 400 ROOMS
 SUBJECT : EQUIPMENT AND FACILITIES

ITEM	DESCRIPTION	QUANTITY UNIT	LUMPSUM COST BAHT	TOTAL COST BAHT
1	ELEVATOR	3	4,000,000	12,000,000
	TOTAL			12,000,000
2	FACILITIES			
	ELECTRIC WORK			76,386,060
	WATER TREATMENT SUPPLY SYS.			50,924,040
	AIR CON.			31,827,525
	TOTAL			159,137,625
3	INTERIOR 20% OF CONS.			127,310,100
	SUB TOTAL (1)+(2)+(3)			298,447,725
	GRAND TOTAL (1)+(2)+(3)+CONS.			934,998,225

เอกสารนี้เป็นเอกสารลับ ใช้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่สามารถให้ไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลนี้แก่บุคคลอื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานและต้นฉบับสิ่งพิมพ์ของเอกสารชุดนี้

PROJECT : SEAN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 LOCATION : BANG SAEN BEACH
 OBJECT : HOTEL 400 ROOM
 SUBJECT : REVENUE

ITEM	DESCRIPTION	QUANTITY UNIT	ROOM AREA SQM. / UNIT	RENT COST		TOTAL REVENUE		TOTAL REVENUE	
				B./UNIT/D.	B./UNIT/M.	BATH/YEAR	PERCENT	BATH/YEAR	PERCENT
1	GUEST ROOM	364	32	1,800	655,200	19,656,000	235,872,000	117,936,000	3
	TYPE A.	14	56	2,000	28,000	840,000	10,080,000	5,040,000	50
	TYPE B.	12	64	2,200	26,400	792,000	9,504,000	4,752,000	
	TYPE C.	2	88	3,000	6,000	180,000	2,160,000	1,080,000	
	TYPE D.	8	96	35,000	28,000	840,000	10,080,000	5,040,000	
	TYPE E.								
	TOTAL				22,308,000	267,696,000		133,848,000	
2	COMMERCIAL ZONE								
	RETAIL SHOP			1,608	350	562,800	6,753,600	6,753,600	
	MINI THEATRE			560	350	196,000	2,352,000	2,352,000	
	MESSAGE			3,936	350	1,377,600	16,531,200	16,531,200	
	TOTAL			6,104		2,136,400	25,636,800	25,636,800	
3	FOOD & BEV. ZONE								
	COFFEE SHOP			840	350	294,000	3,528,000	3,528,000	
	RESTAURANT			2,856	350	998,600	11,985,200	11,985,200	
	NIGHT CLUB			1,192	350	417,200	5,006,400	5,006,400	
	DISCO THEQUE			1,200	350	420,000	5,040,000	5,040,000	
	LOUNGE			375	350	131,250	1,575,000	1,575,000	
	BAR			400	350	140,000	1,680,000	1,680,000	
	TOTAL			8,863		2,402,050	28,824,600	28,824,600	
4	BANGQUIT ZONE								
	MEETING RM.			356	350	124,600	1,495,200	1,495,200	
	CONVENTION RM.			896	350	313,600	3,763,200	3,763,200	
	BANGQUET RM.			1,536	350	537,600	6,451,200	6,451,200	
	TOTAL			2,788		975,800	11,709,600	11,709,600	
	GRAND TOTAL					339,867,000		200,019,000	

4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
55	60	65	70	70	70	70	70	70	70	70
128,729,600	141,523,200	153,316,800	165,110,400	165,110,400	165,110,400	165,110,400	165,110,400	165,110,400	165,110,400	165,110,400
5,544,000	6,048,000	6,552,000	7,056,000	7,056,000	7,056,000	7,056,000	7,056,000	7,056,000	7,056,000	7,056,000
5,227,200	5,702,400	6,177,600	6,652,800	6,652,800	6,652,800	6,652,800	6,652,800	6,652,800	6,652,800	6,652,800
1,188,000	1,296,000	1,404,000	1,512,000	1,512,000	1,512,000	1,512,000	1,512,000	1,512,000	1,512,000	1,512,000
5,544,000	6,048,000	6,552,000	7,056,000	7,056,000	7,056,000	7,056,000	7,056,000	7,056,000	7,056,000	7,056,000
147,232,800	160,617,600	174,002,400	187,387,200	187,387,200	187,387,200	187,387,200	187,387,200	187,387,200	187,387,200	187,387,200
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
6,753,600	10,130,400	15,195,600	15,195,600	15,195,600	22,793,400	22,793,400	34,190,100	34,190,100	51,285,150	51,285,150
2,352,000	3,528,000	5,292,000	5,292,000	5,292,000	7,938,000	7,938,000	11,907,000	11,907,000	17,860,500	17,860,500
16,531,200	24,796,800	37,195,200	37,195,200	37,195,200	55,792,800	55,792,800	83,689,200	83,689,200	125,533,800	125,533,800
25,636,800	38,455,200	57,682,800	57,682,800	57,682,800	86,524,200	86,524,200	129,786,300	129,786,300	194,679,450	194,679,450
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
3,528,000	5,292,000	7,938,000	7,938,000	7,938,000	11,907,000	11,907,000	17,860,500	17,860,500	26,790,750	26,790,750
11,995,200	17,992,800	26,989,200	26,989,200	26,989,200	40,483,800	40,483,800	60,725,700	60,725,700	91,088,550	91,088,550
5,008,400	7,509,600	11,264,400	11,264,400	11,264,400	16,896,600	16,896,600	25,344,800	25,344,900	38,017,350	38,017,350
5,040,000	7,560,000	11,340,000	11,340,000	11,340,000	17,010,000	17,010,000	25,515,000	25,515,000	38,272,500	38,272,500
1,575,000	2,362,500	3,543,750	3,543,750	3,543,750	5,315,625	5,315,625	7,973,438	7,973,438	11,960,156	11,960,156
1,680,000	2,520,000	3,780,000	3,780,000	3,780,000	5,670,000	5,670,000	8,505,000	8,505,000	12,757,500	12,757,500
28,824,600	43,236,900	64,855,350	64,855,350	64,855,350	97,283,025	97,283,025	145,924,538	145,924,538	218,886,806	218,886,806
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1,495,200	2,242,800	3,364,200	3,364,200	3,364,200	5,046,300	5,046,300	7,569,450	7,569,450	11,354,175	11,354,175
3,763,200	5,644,800	8,467,200	8,467,200	8,467,200	12,700,800	12,700,800	19,051,200	19,051,200	28,576,800	28,576,800
6,451,200	9,676,800	14,515,200	14,515,200	14,515,200	21,772,800	21,772,800	32,659,200	32,659,200	48,988,800	48,988,800
11,708,600	17,564,400	26,346,600	26,346,600	26,346,600	39,519,900	39,519,900	59,279,850	59,279,850	88,919,775	88,919,775
213,403,800	259,874,100	273,258,900	336,271,950	336,271,950	410,714,325	410,714,325	522,377,888	522,377,888	689,873,231	689,873,231

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์อื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางราชการ

PROJECT : SEAN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX

LOCATION : BANG SAEN BEACH

OBJECT : HOTEL 400 ROOMS

SUBJECT : CASH FLOW

ITEM	DESCRIPTION	YEAR														
		TOTAL	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	BUILD. CONS. COST AND EQUIPMENT	934,998,225	467,499,113	467,499,113												
2	EXPENSES OF PROJECT		49,379,215	28,644,958												
3	COST OF LAND 7380 SQW. @ 12800 BATH.		28,339,200	2,833,920												
4	INTEREST 18% PER ANNUM.			49,069,577												
	TOTAL	934,998,225	545,217,528	548,047,568	220,401,796	190,510,527	202,434,836									
5	REVENUE															
6	VAT 7% OF REVENUE															
	TOTAL															
	PROFIT BEFORE INCOME TAX		(545,217,528)	(548,047,568)	(34,384,126)	7,955,007	38,248,077									
	ACCUMULATED (DEFICIT)		(545,217,528)	(1,093,265,095)	(1,127,649,222)	(1,119,694,215)	(1,080,446,138)									
104,426,509		120,375,319	135,263,794	135,263,794	157,598,506	157,598,506	191,095,575	191,095,575	191,095,575	191,095,575	191,095,575	191,095,575	191,095,575	191,095,575	191,095,575	191,095,575
3,747,859		3,747,859	4,310,038	4,310,038	4,956,544	4,956,544	4,956,544	4,956,544	4,956,544	4,956,544	4,956,544	4,956,544	4,956,544	4,956,544	4,956,544	4,956,544
97,240,152		92,855,689	84,237,825	74,894,949	59,820,351	43,447,224	18,264,219									
205,414,520		216,978,867	208,923,182	214,466,781	200,040,688	206,000,274	180,817,269	196,052,119	196,052,119	196,052,119	196,052,119	196,052,119	196,052,119	196,052,119	196,052,119	196,052,119
273,258,900		336,271,950	336,271,950	410,714,325	410,714,325	522,377,888	522,377,888	522,377,888	522,377,888	522,377,888	522,377,888	522,377,888	522,377,888	522,377,888	522,377,888	522,377,888
19,128,123		23,539,037	23,539,037	28,750,003	28,750,003	36,566,452	36,566,452	36,566,452	36,566,452	36,566,452	36,566,452	36,566,452	36,566,452	36,566,452	36,566,452	36,566,452
254,130,777		312,732,914	312,732,914	381,864,322	381,864,322	485,811,435	485,811,435	485,811,435	485,811,435	485,811,435	485,811,435	485,811,435	485,811,435	485,811,435	485,811,435	485,811,435
48,716,257		95,754,048	103,809,732	167,485,541	181,923,634	279,811,162	304,994,166	445,529,986	445,529,986	445,529,986	445,529,986	445,529,986	445,529,986	445,529,986	445,529,986	445,529,986
(1,051,729,881)		(935,975,835)	(832,166,103)	(664,670,562)	(482,746,928)	(202,935,766)	102,058,400	547,588,387	993,118,373	993,118,373	993,118,373	993,118,373	993,118,373	993,118,373	993,118,373	993,118,373

เอกสารที่แนบมาไว้สำหรับประกอบการพิจารณาเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ผูกมัดให้
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PROJECT : SAEN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 LOCATION: BANG SAEN BEACH
 OBJECT : COMPLEX PHASE 1.
 SUBJECT : CONSTRUCTION COST

ITEM	DESCRIPTION	QUANTITY UNIT	TOTAL AREA SQ.M	CONS.COST B/SQ.M	TOTAL COST BAHT
1	BASEMENT FLOOR				
	HALL		520	12,000	6,240,000
	OFFICE		228	12,000	2,736,000
	LOCKER		840	12,000	10,080,000
	STAFF DINNING		382	12,000	4,584,000
	EMPLOYEE CANTEEN		599	12,000	7,188,000
	LOADING		180	12,000	2,160,000
	STORAGE		697	12,000	8,364,000
	MACH. RM.		281	12,000	3,372,000
	WATER TANK		936	12,000	11,232,000
	WATER TREATMENT		416	12,000	4,992,000
	EQUIPMENT EM.		152	12,000	1,824,000
	PARKING AREA		18,400	12,000	220,800,000
	CIR. AND CORE		248	12,000	2,976,000
	TOTAL		23,879		286,548,000
2	GROUND FLOOR				
	RETAIL SHOP		10,703	8,000	85,624,000
	RESTAURANT		3,441	8,000	27,528,000
	FAST FOOD		1,217	8,000	9,736,000
	CIR. AND CORE		8,025	8,500	68,212,500
	TOTAL		23,386		191,100,500
3	2nd FLOOR				
	RETAIL SHOP		16,584	8,000	132,672,000
	CIR. AND CORE		6,615	8,500	56,227,500
	TOTAL		23,199		188,899,500
4	3rd FLOOR				
	FOOD CENTER		3,950	8,000	31,600,000
	COFFEE SHOP		648	8,000	5,184,000
	RESTAURANT		1,300	8,000	10,400,000
	BAR		283	8,000	2,264,000
	PUB AREA		2,200	8,000	17,600,000
	GAME RM.		391	8,000	3,128,000
	MINI THEATER		1,872	8,000	14,976,000
	SHOP		382	8,000	3,056,000
	CIR. AND CORE		3,243	8,500	27,565,500
	TOTAL		14,269		115,773,500
5	SWIMMING POOL		442	6,500	2,873,000
	TENNIS COURT		1,296	8,000	10,368,000
	TOTAL		1,738		13,241,000
6	4th -13th FLOOR				
	TOWER A.				
	TYPE A.(36 SQM./U.)	220	7,920	8,000	63,360,000
	TYPE B.(64 SQM./U.)	40	2,560	8,000	20,480,000
	CIR. AND CORE	10	1,880	8,500	15,980,000
	TOTAL		12,360		99,820,000

เอกสารนี้เป็นเอกสารงานวิศวกรรมไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ได้เฉพาะในโครงการนี้เท่านั้น

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7	4th -21th FLOOR TOWER B.				
	TYPE A. (36 SQM./U.)	396	14,256	8,000	114,048,000
	TYPE B. (64 SQM./U.)	72	4,608	8,000	36,864,000
	CIR. AND CORE	18	3,384	8,500	28,764,000
	TOTAL		22,248		179,676,000
8	ROOF DECK		2,400	8,000	19,200,000
	TOTAL		2,400		19,200,000
	SUB TOTAL		123,479		1,094,258,500
	FOUNDATION		32,490	9,000	292,410,000
	GRAND TOTAL				1,386,668,500

PROJECT : SAEN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 LOCATION: BANG SAEN BEACH
 OBJECT : COMPLEX PHASE 1.
 SUBJECT : EQUIPMENT AND FACILITIES

ITEM	DESCRIPTION	QUANTITY UNIT	LUMPSUM COST BAHT	TOTAL COST BAHT
1	ELEVATOR	4	8,000,000	32,000,000
	ESCALATOR	15	4,000,000	60,000,000
	TOTAL			92,000,000
2	FACILITIES			110,933,480
	ELECTRIC WORK			83,200,110
	WATER TREATMENT SUPPLY SYS.			48,533,398
	AIR CON.			
	TOTAL			242,666,988
	SUB TOTAL, (1)+(2)			334,666,988
	GRAND TOTAL (1)+(2)+CONS.			1,721,335,488

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PROJECT : SEAN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 LOCATION : BANG SAEN BEACH
 OBJECT : COMPLEX PHASE I
 SUBJECT : EXPENSES

ITEM	DESCRIPTION	YEAR					
		1	2	3	4	5	6
	TOTAL						
1	ARCH. & ENG. 1.5% OF CONS.	20,800,028	10,400,014				
2	CONSULTANT 1.5% OF CONS.	10,400,014	4,622,228	5,315,563			
3	PROJECT MANAGER 1% OF CONS.	4,622,228	13,866,685	13,866,685	15,946,688	15,946,688	18,338,691
4	ADVERTISING 1% OF CONS.	8,278,452	8,278,452	9,520,220			
5	MARKETING 3% OF REV.	6,173,950					
6	ENTITLE (SQM. @ 50 B.)	600,000	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000
7	SITE OFFICE & ACCESSORIES	500,000		4,139,226	4,139,226	4,760,110	4,760,110
8	TRANSPORTATION			10,040,010	10,040,010	10,040,010	10,040,010
9	OPERATING COST 1.5% OF REV.			1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000
10	MAINTENANCE 3% OF EQUIPMENT						
11	MISELENEOUS						
	TOTAL	51,374,672	37,667,379	44,381,703	31,625,923	32,246,807	34,638,810
7		10	11	12	13	14	
	TOTAL	21,089,495	24,252,919	24,252,919	27,890,857	27,890,857	
		500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	
		6,295,245	7,239,532	8,325,462	8,325,462	8,325,462	
		10,040,010	10,040,010	10,040,010	10,040,010	10,040,010	
		1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	
		38,103,631	42,088,174	43,032,461	44,118,390	47,756,328	49,005,147
		21,089,495	24,252,919	24,252,919	27,890,857	27,890,857	
		500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	
		5,474,126	5,474,126	5,474,126	5,474,126	5,474,126	
		10,040,010	10,040,010	10,040,010	10,040,010	10,040,010	
		1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	
		38,924,750	42,088,174	43,032,461	44,118,390	47,756,328	49,005,147

เอกสารนี้เป็นเอกสารภายในสำนักงานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

PROJECT : SEAN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX

LOCATION : BANG SAEN BEACH

OBJECT : COMPLEX PHASE 1

SUBJECT : CASH FLOW

ITEM	DESCRIPTION	YEAR														
		TOTAL	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	BUILD. CONS. COST AND EQUIPMENT	1,721,335,488	860,667,744	860,667,744	44,381,703	31,625,923	32,246,807	34,638,810								
2	EXPENSES OF PROJECT	51,374,672	37,667,379	4,800,384	4,800,384	5,520,442	6,348,508									
3	COST OF LAND 12501 SQM. @ 12800 BATH.	48,003,640	4,800,384	86,404,163	175,462,733	172,583,886	168,362,728	160,353,012								
4	INTEREST 18% PER ANNUM.			989,539,670	224,644,821	209,730,251	206,129,977	201,340,331								
	TOTAL	1,721,335,488	960,046,256	989,539,670	224,644,821	209,730,251	206,129,977	201,340,331								
5	REVENUE			275,948,400	275,948,400	317,340,660	317,340,660	317,340,660								
6	VAT 7% OF REVENUE			19,316,388	19,316,388	22,213,846	22,213,846	22,213,846								
	TOTAL			256,632,012	256,632,012	295,126,814	295,126,814	295,126,814								
	PROFIT BEFORE INCOME TAX		(960,046,256)	(989,539,670)	31,987,191	46,901,761	88,396,837	93,786,483								
	ACCUMULATED (DEFICIT)		(960,046,256)	(1,949,585,926)	(1,917,598,735)	(1,870,696,974)	(1,781,700,137)	(1,687,913,653)								
7																
		38,103,631	42,088,174	43,032,461	44,118,390	47,756,328	49,005,147									
		7,300,784	8,395,902	8,395,902	8,395,902	8,395,902	8,395,902	8,395,902								
		138,791,824	105,080,837	83,965,110	55,753,933	19,041,996										
		184,196,239	155,574,912	135,893,472	108,268,225	75,194,226	57,401,049									
		364,941,759	419,683,023	462,635,476	555,030,798	555,030,798	638,295,417									
		25,545,923	29,377,812	33,784,483	38,852,156	38,852,156	44,678,979									
		339,395,636	390,305,211	448,850,993	516,178,642	516,178,642	593,605,438									
		155,199,597	234,730,299	313,457,521	407,810,417	440,984,416	536,204,389									
		(1,542,131,361)	(1,386,931,784)	(1,167,675,967)	(932,945,668)	(619,408,148)	(211,577,731)	229,106,683	783,511,074							

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี หากมีการนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสาร
ไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ตาม จะถือว่าผิดกฎหมาย

PROJECT : SAEN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 LOCATION : BANG SAEN BEACH
 OBJECT : COMPLEX PHASE 2.
 SUBJECT : CONSTRUCTION COST

ITEM	DESCRIPTION	QUANTITY UNIT	TOTAL AREA SQ. M	CONS. COST B/SQ. M	TOTAL COST BAHT
1	GROUND FLOOR				
	HALL		432	8,500	3,672,000
	DEPARTMENT STORE		5,680	8,000	45,440,000
	CIR. AND CORE		1,420	8,500	12,070,000
	TOTAL		7,532		61,182,000
2	2nd FLOOR				
	HALL		80	8,500	680,000
	PARKING AREA		7,732	6,500	50,258,000
	CIR. AND CORE		522	8,500	4,437,000
	TOTAL		8,334		55,375,000
3	3rd FLOOR				
	PARKING AREA		7,463	6,500	48,509,500
	CIR. AND CORE		522	8,500	4,437,000
	TOTAL		7,985		52,946,500
4	ROOF DECK				
	SWIMMING POOL		300	6,500	1,950,000
	TOTAL		300		1,950,000
5	4th -18th FLOOR				
	TOWER A.				
	TYPE A. (36 SQM./U.)	330	11,880	8,000	95,040,000
	TYPE B. (64 SQM./U.)	60	3,840	8,000	30,720,000
	CIR. AND CORE	15	2,820	8,500	23,970,000
	TOTAL		18,540		149,730,000
	TOWER B.				
	TYPE A. (36 SQM./U.)	330	11,880	8,000	95,040,000
	TYPE B. (64 SQM./U.)	60	3,840	8,000	30,720,000
	CIR. AND CORE	15	2,820	8,500	23,970,000
	TOTAL		18,540		149,730,000
6	ROOF DECK		2,400	8,000	19,200,000
	TOTAL		2,400		19,200,000
	SUB TOTAL		63,631		490,113,500
	FOUNDATION		8,690	10,000	86,900,000
	GRAND TOTAL				577,013,500

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PROJECT : SAEN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 LOCATION: BANG SAEN BEACH
 OBJECT : COMPLEX PHASE 2.
 SUBJECT : EQUIPMENT AND FACILITIES

ITEM	DESCRIPTION	QUANTITY UNIT	LUMPSUM COST BAHT	TOTAL COST BAHT
1	ELEVATOR	4	6,000,000	24,000,000
	TOTAL			24,000,000
2	FACILITIES			
	ELECTRIC WORK			46,161,080
	WATER TREATMENT SUPPLY SYS.			34,620,810
	AIR CON.			20,195,473
	TOTAL			100,977,363
	SUB TOTAL (1)+(2)			124,977,363
	GRAND TOTAL (1)+(2)+CONS.			701,990,863

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PROJECT : SEAN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 LOCATION : BANG SAEN BEACH
 OBJECT : COMPLEX PHASE 2
 SUBJECT : EXPENSES

ITEM	DESCRIPTION	YEAR					TOTAL	
		1	2	3	4	5		
1	ARCH. & ENG. 1.5% OF CONS.	3,655,203						
2	CONSULTANT 1.5% OF CONS.	4,327,601						
3	PROJECT MANAGER 1% OF CONS.	5,770,135						
4	ADVERTISING 1% OF CONS.	5,770,135				5,770,135		
5	MARKETING 3% OF REV.	3,099,060						
6	ENTITLE (SQM. @ 50 B.)	3,181,550						
7	SITE OFFICE & ACCESSORIES	600,000						
8	TRANSPORTATION	500,000	500,000				500,000	
9	OPERATING COST 1.5% OF REV.	1,549,530					1,781,960	
10	MAINTENANCE 3% OF EQUIPMENT	3,749,321					3,749,321	
11	MISLENEOUS	1,000,000					1,000,000	
	TOTAL	26,133,549	19,466,931	22,768,560			12,568,986	12,801,415
6			10	11	12	13	14	
		5,770,135	5,770,135	5,770,135	5,770,135	5,770,135	5,770,135	5,770,135
		500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000
		2,049,253	2,356,641	2,710,138	3,118,658	3,116,658	3,116,658	3,584,157
		3,749,321	3,749,321	3,749,321	3,749,321	3,749,321	3,749,321	3,749,321
		1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000
		13,068,709	13,376,097	13,729,594	14,136,114	14,136,114	14,136,114	14,603,613

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ที่
 หน่วยงานนี้ ขอสงวนสิทธิ์ในข้อมูลข้างต้น และขอสงวนสิทธิ์ในข้อมูลข้างต้นของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำข้อมูล

PROJECT : SEAN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 LOCATION : BANG SARN BEACH
 OBJECT : COMPLEX PHASE 2
 SUBJECT : CASH FLOW

ITEM	DESCRIPTION	YEAR														
		TOTAL	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	BUILD. CONS. COST AND EQUIPMENT	701,990,863	350,995,432	350,995,432												
2	EXPENSES OF PROJECT		26,133,549	19,466,931	22,768,560	12,568,986										12,801,415
3	COST OF LAND 4554 SQW. @ 12800 BATH.		17,487,360	1,748,736	1,748,736	2,011,046										2,011,046
4	INTEREST 18% PER ANNUM			35,515,471	72,210,862	72,270,019										71,440,146
	TOTAL	701,990,863	394,616,341	407,726,569	96,728,158	86,850,051										86,252,608
5	REVENUE			103,302,000												118,797,300
6	VAT 7% OF REVENUE			7,231,140												8,315,811
	TOTAL			96,070,860												110,481,489
	PROFIT BEFORE INCOME TAX		(394,616,341)	(407,726,569)	(657,298)	9,220,809										24,228,881
	ACCUMULATED (DEFICIT)		(394,616,341)	(802,342,910)	(803,000,207)	(793,779,398)										(769,550,517)
12,801,415	13,068,709	13,376,097	13,376,097	13,376,097	13,729,594	14,136,114										14,603,613
2,312,703	2,659,609	2,659,609	3,058,550	3,058,550	3,058,550	3,058,550										3,058,550
69,259,547	66,909,842	62,881,221	58,521,246	52,061,312	45,097,689	35,544,846										22,900,449
84,373,665	82,291,255	76,608,539	74,556,952	68,515,960	61,885,833	52,739,510										40,095,113
118,797,300	136,616,895	136,616,895	157,109,429	157,109,429	160,675,844	207,777,220										238,943,803
8,315,811	9,563,183	9,563,183	10,997,660	10,997,660	12,647,309	14,544,405										16,726,066
110,481,489	127,053,712	127,053,712	146,111,769	146,111,769	166,028,535	193,232,815										222,217,737
26,107,824	44,762,457	48,444,173	71,554,817	77,595,810	106,142,702	149,493,304										153,137,702
(743,442,593)	(698,680,236)	(650,236,063)	(578,661,246)	(501,065,436)	(394,942,735)	(254,449,480)										(101,311,728)
																94,125,780

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย

PROJECT : SAEN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 LOCATION: BANG SAEN BEACH
 OBJECT : OFFICE BUILDING
 SUBJECT : CONSTRUCTION COST

ITEM	DESCRIPTION	QUANTITY UNIT	TOTAL AREA SQ.M	CONS.COST B/SQ.M	TOTAL COST BAHT
1	GROUND FLOOR				
	HALL		264	8,500	2,244,000
	SHOW ROOM		1,014	8,000	8,112,000
	CIR. AND CORE		94	8,500	799,000
	TOTAL		1,372		11,155,000
2	2nd FLOOR				
	SHOW ROOM		1,014	8,000	8,112,000
	CIR. AND CORE		233	8,500	1,980,500
	TOTAL		1,247		10,092,500
3	3rd FLOOR				
	FOOD CENTER		1,015	8,000	8,120,000
	RESTAURANT		222	8,000	1,776,000
	CIR. AND CORE		94	8,500	799,000
	TOTAL		1,331		10,695,000
4	4th -13th FLOOR				
	OFFICE(852 SQM./FL.)	10	8,520	8,000	68,160,000
	CIR. AND CORE	10	2,140	8,500	18,190,000
	TOTAL		10,660		86,350,000
5	ROOF DECK		1,066	8,000	8,528,000
	TOTAL		1,066		8,528,000
6	PARKING CAR		9,040	6,500	58,760,000
	TOTAL		9,040		58,760,000
	SUB TOTAL		24,716		185,580,500
	FOUNDATION		3,086	10,000	30,860,000
	GRAND TOTAL				216,440,500

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PROJECT : SEAN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 LOCATION : BANG SAEN BEACH
 OBJECT : OFFICE BUILDING
 SUBJECT : EQUIPMENT & FACILITIES

ITEM	DESCRIPTION	QUANTITY UNIT	LUMPSUM COST BATH	TOTAL COST BATH
1	ELEVATOR	3	4,000,000	12,000,000
	TOTAL			12,000,000
2	FACILITIES			
	ELETRIC WORK			17,315,240
	WATER TREATMENT SUPPLY SYS.			12,986,430
	AIR CON.			7,575,418
	TOTAL			37,877,088
	SUB TOTAL (1)+(2)			49,877,088
	GRAND TOTAL (1)+(2)+CONS.			266,317,588

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PROJECT : SEAN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 LOCATION : BANG SAEN BEACH
 OBJECT : OFFICE BUILDING
 SUBJECT : REVENUE

ITEM	DESCRIPTION	QUANTITY UNIT	ROOM SQM. / UNIT	TOTAL AREA SQM.	RENT B/SQM./M.	TOTAL COST B/SQM./M.	TOTAL REVENUE		TOTAL REVENUE		TOTAL REVENUE	
							B/SQM./M.	BATH/YEAR	B/SQM./M.	BATH/YEAR	B/SQM./M.	BATH/YEAR
YEAR												
1												
2												
3												
1	SHOWROOM			2,028	350	708,800	8,517,600					8,517,600
	FOOD CENTER			1,015	350	355,250	4,263,000					4,263,000
	RESTAURANT			222	350	77,700	932,400					932,400
2	OFFICE AREA	10 FL.	852SQM. / FL.	8,520	300	2,556,000	30,672,000					30,672,000
GRAND TOTAL				11,785		3,698,750	44,385,000					44,385,000

4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
8,517,600	9,795,240	9,795,240	11,264,526	11,264,526	12,954,205	12,954,205	14,897,336	17,131,936	17,131,936	19,701,726
4,263,000	4,902,450	4,902,450	5,637,818	5,637,818	6,483,490	6,483,490	7,456,014	8,574,416	8,574,416	9,860,578
932,400	1,072,260	1,072,260	1,233,099	1,233,099	1,418,064	1,418,064	1,630,773	1,875,389	1,875,389	2,156,698
30,672,000	35,272,800	35,272,800	40,563,720	40,563,720	46,648,278	46,648,278	53,645,520	61,692,348	61,692,348	70,946,200
44,385,000	51,042,750	51,042,750	58,699,163	58,699,163	67,504,037	67,504,037	77,629,642	89,274,089	89,274,089	102,665,202

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อ...
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ที่สิ้น อีกทั้งห้ามมิให้...

PROJECT : SEAN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 LOCATION : BANG SAEN BEACH
 OBJECT : OFFICE BUILDING
 SUBJECT : EXPENSES

ITEM	DESCRIPTION	TOTAL							
		YEAR 1	2	3	4	5			
1	ARCH. & ENG. 1.5% OF CONS.	3,246,608							
2	CONSULTANT 1.5% OF CONS.	1,623,304	1,623,304						
3	PROJECT MANAGER 1% OF CONS.	2,164,405	2,164,405	2,489,066					
4	ADVERTISING 1% OF CONS.	2,164,405	2,164,405	2,164,405	2,164,405	2,164,405			
5	MARKETING 3% OF REV.	1,331,550	1,331,550	1,531,283					
6	ENTITLE (SQM. @ 50 B.)	1,235,800							
7	SITE OFFICE & ACCESSORIES	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000			
8	TRANSPORTATION	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000			
9	OPERATING COST 1.5% OF REV.			665,775	665,775	765,841			
10	MAINTENANCE 3% OF EQUIPMENT			1,496,313	1,496,313	1,496,313			
11	MISLENEOUS			1,000,000	1,000,000	1,000,000			
	TOTAL	10,701,667	7,783,664	9,849,841	5,826,493	5,926,359			
6			8	9	10	11	12	13	14
	2,164,405	2,164,405	2,164,405	2,164,405	2,164,405	2,164,405	2,104,405	2,164,405	2,164,405
500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000
765,641	880,487	880,487	1,012,561	1,012,561	1,164,445	1,339,111	1,339,111	1,339,111	1,539,978
1,496,313	1,496,313	1,496,313	1,496,313	1,496,313	1,496,313	1,496,313	1,496,313	1,496,313	1,496,313
1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000
5,926,359	6,041,205	6,041,205	6,173,278	6,173,278	6,325,162	6,499,829	6,499,829	6,499,829	6,700,696

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่
 1. การ
 2. การ
 3. การ
 4. การ
 5. การ
 6. การ
 7. การ
 8. การ
 9. การ
 10. การ
 11. การ

PROJECT : SEAN SUK ENTERTAINMENT COMPLEX
 LOCATION : BANG SAEN BEACH
 OBJECT : OFFICE BUILDING
 SUBJECT : CASH FLOW

ITEM	DESCRIPTION	YEAR														
		TOTAL	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	BUILD. CONS. COST AND EQUIPMENT	266,317,588	133,158,794	133,158,794	9,846,841	5,826,493										
2	EXPENSES OF PROJECT		10,701,667	7,783,684	624,384	718,042										
3	COST OF LAND 1626 SQM. @ 12800 BATH.		6,243,840	624,384												
4	INTEREST 18% PER ANNUM.			13,509,387	27,466,248	27,165,596	26,484,483									
	TOTAL	266,317,588	150,104,301	155,076,229	37,937,473	33,710,130	33,128,883									
5	REVENUE				44,385,000	44,385,000	51,042,750									
6	VAT 7% OF REVENUE				3,106,950	3,106,950	3,572,993									
	TOTAL				41,278,050	41,278,050	47,469,758									
	PROFIT BEFORE INCOME TAX		(150,104,301)	(155,076,229)	3,340,577	7,567,920	14,340,874									
	ACCUMULATED (DEFICIT)		(150,104,301)	(305,180,530)	(301,839,953)	(294,272,033)	(279,931,159)									
6																
		6,041,205	6,173,278	6,173,278	6,325,162	6,499,829	6,700,696									
		825,748	949,610	1,092,052	1,092,052	1,092,052	1,082,052									
25,193,804		23,796,658	19,307,210	16,035,831	12,482,848	7,776,252	1,687,143									
31,945,911		30,663,611	28,430,099	23,301,161	19,900,062	15,368,153	9,279,024	7,792,747								
51,042,750		58,699,163	67,504,037	67,504,037	77,629,642	89,274,089	89,274,089	102,665,202								
3,572,993		4,108,941	4,725,283	4,725,283	5,434,075	6,249,186	6,249,186	7,186,564								
47,469,758		54,590,221	62,778,754	62,778,754	72,195,567	83,024,903	83,024,903	95,478,638								
15,523,846		23,926,610	36,348,656	39,477,593	52,295,506	67,656,770	73,745,879	87,685,891								
(264,407,512)		(240,480,702)	(178,175,904)	(138,698,311)	(86,402,805)	(18,746,055)	54,998,844	142,685,734								

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 ข้อเสนอแนะ

โครงการ " แสนสุข เอ็นเตอร์เทนเมนต์ คอมเพล็กซ์ " หรือไม่ว่าจะ เป็นโครงการโรงแรม หรือสถานตากอากาศใด ๆ ก็ตาม จำเป็นที่จะต้องศึกษา ผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมว่ามีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์วิทยา คุณค่าการใช้ประโยชน์ ของมนุษย์หรือต่อคุณภาพชีวิต แม้กระทั่งต่อสภาพแวดล้อมเดิมก็ตาม ทำให้ใน อนาคตหรือหลังการก่อสร้างเกิดปัญหาใดขึ้นบ้าง

แต่ที่น่าควบคุมและหามาตรการป้องกันไว้ โดยเฉพาะบริเวณสถานตากอากาศ ชายทะเล คือการออกแบบก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย เนื่องจากเมื่อได้มีการดำเนินการโครงการแล้ว จะมีปริมาณน้ำเสียเหลือทิ้งเข้าสู่ระบบน้ำเสีย และระบบการ ระบายน้ำมา จึงจำเป็นต้องกวดขันในเรื่องนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง แบบสอบถามทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยว

วันที่/...../2535 เวลา สถานที่สถานตากอากาศบางแสน
ผู้บันทึก เลขที่แบบสอบถาม []]

1. เพศ ชาย หญิง []
2. อายุ ต่ำกว่า 15 ปี 16 - 25 ปี []
 26 - 35 ปี 36 - 45 ปี
 46 - 60 ปี 60 ปีขึ้นไป
3. ที่อยู่ปัจจุบัน อำเภอ จังหวัด []
4. ระดับการศึกษา []
 ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา (ปวช,ปวส,ปวท)
 ระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรีขึ้นไป)
5. ท่านเคยเดินทางมาเที่ยวที่นี่หรือไม่ ไม่เคย เคย []
จำนวน ครั้ง
6. ช่วงเวลาที่ท่านชอบเดินทางท่องเที่ยว ช่วงเดือน []
7. อาชีพ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พ่อค้า/นักธุรกิจ []
 รับจ้าง นักเรียน/นักศึกษา
 อื่น ๆ ระบุ
8. รายได้ทั้งสิ้นของท่านประมาณเดือนละ []
 ต่ำกว่า 1,000 บาท 1,001 - 1,500 บาท
 1,501 - 3,000 บาท 3,001 - 4,500 บาท
 4,501 - 6,000 บาท 6,001 - 7,500 บาท
 7,501 - 10,000 บาท 10,001 - 15,000 บาท
 15,001 - 20,000 บาท มากกว่า 20,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ลักษณะการเดินทาง คนเดียว กลุ่มเพื่อน ครอบครัว
10. ยานพาหนะในการเดินทาง
 รถโดยสารประจำทาง (บขส.) รถโดยสารปรับอากาศ (รถทัวร์)
 รถยนต์ส่วนตัว รถยนต์ของบริษัทนำเที่ยว
 รถยนต์เช่าเหมา อื่น ๆ ระบุ
11. ท่านพักค้างคืนในการเดินทางครั้งนี้หรือไม่ ค้างคืน ไม่ค้างคืน
12. ระยะเวลาที่พัก 1 คืน 2 คืน
 3 คืน มากกว่า 3 คืน
13. จุดประสงค์หลักของการเดินทางในครั้งนี้
 ท่องเที่ยว ธุรกิจ
 ราชการ เยี่ยมญาติ/เพื่อน
 อื่น ๆ ระบุ
14. สิ่งจูงใจที่ทำให้ท่านเดินทางมาท่องเที่ยว
 มีคนแนะนำ/ชักชวน วารสารการท่องเที่ยว
 การโฆษณาของบริษัทนำเที่ยว วิทยุ , โทรทัศน์
 อื่น ๆ ระบุ
15. ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่ท่านสนใจ
 ชายหาด เกาะ ป่าเขา, น้ำตก
 สถานที่ทางประวัติศาสตร์ ตลาดของที่ระลึก
 อื่น ๆ ระบุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16. ท่านใช้เวลาอยู่ในสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งนานเท่าไร []

	ไม่แวะ	แวะ			
		1-3 ชม.	3-6 ชม.	6-12 ชม.	เกิน 12 ชม.
หาดบางแสน	[]	[]	[]	[]	[]
แหลมแท่น	[]	[]	[]	[]	[]
เขาสามมุข	[]	[]	[]	[]	[]
หนองมน	[]	[]	[]	[]	[]
อ่างศิลา	[]	[]	[]	[]	[]
พิพิธภัณฑ์สัตว์ทะเล	[]	[]	[]	[]	[]
สวนสัตว์เปิดเขาเขียว	[]	[]	[]	[]	[]
พัทยา	[]	[]	[]	[]	[]

17. ท่านลงเล่นน้ำทะเลที่บางแสนหรือไม่ [] ลงเล่น [] ไม่ลงเล่น []

18. กิจกรรมท่องเที่ยวที่ท่านสนใจ

☐ พักผ่อน	☐ กีฬาทางบก
☐ กีฬาทางน้ำ	☐ แวะชม

19. ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว []

ค่าอาหาร	บาท/วัน
ค่าที่พัก	บาท/วัน
ค่าของที่ระลึก	บาท/วัน
ค่าใช้จ่ายด้านกีฬาและบันเทิง	บาท/วัน
ค่าพาหนะ	บาท/วัน
ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ระบุ	บาท/วัน
ค่าใช้จ่ายข้างต้น สำหรับ	บาท/วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20. ทัศนคติของท่านที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการในแหล่งท่องเที่ยว

	ควรปรับปรุง		ไม่ต้องปรับปรุง
	มาก	เล็กน้อย	
สถานบริการอาหารและเครื่องดื่ม	☐	☐	☐
ราคาอาหารและเครื่องดื่ม	☐	☐	☐
ความสะอาดของที่พัก	☐	☐	☐
ความปลอดภัยของที่พัก	☐	☐	☐
ราคาที่พัก	☐	☐	☐
ที่จอดรถและสิ่งอำนวยความสะดวกในที่พัก	☐	☐	☐
ความประพฤติและบริการของพนักงาน	☐	☐	☐
น้ำอุปโภคบริโภค	☐	☐	☐
ไฟฟ้าและแสงสว่าง	☐	☐	☐
โทรศัพท์ทั้งใน - นอกจังหวัด	☐	☐	☐
สภาพแวดล้อม (อากาศเสีย, เสียงดัง, น้ำเสีย)	☐	☐	☐
การจราจรในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	☐	☐	☐
ความสะอาดบนถนน การเก็บและกำจัดขยะ	☐	☐	☐
การป้องกันอัคคีภัย	☐	☐	☐
ห้องสุขาและห้องอาบน้ำสาธารณะ	☐	☐	☐
ของที่ระลึก	☐	☐	☐
สถานบริการบันเทิง	☐	☐	☐
กิจกรรมทางน้ำ	☐	☐	☐
กิจกรรมทางบก	☐	☐	☐
การเงิน การธนาคาร การแลกเปลี่ยนเงินและATM	☐	☐	☐
การบริการด้านข้อมูล ข่าวสารของแหล่งท่องเที่ยว	☐	☐	☐

21. การท่องเที่ยวครั้งนี้ท่านแวะจังหวัดอื่นนอกเหนือจากการท่องเที่ยว
 ในจังหวัดนี้หรือไม่ ไม่แวะ แวะที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

22. ท่านคิดจะเดินทางกลับมาเที่ยวอีกหรือไม่ มา ไม่มา
- เหตุฉะฉางที่จะกลับมาท่องเที่ยวอีก
☐ สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ	☐ เดินทางใกล้และสะดวก
☐ ความปลอดภัย	☐ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก
☐ ประเพณีและวัฒนธรรม	☐ การประชาสัมพันธ์

23. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริการและสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ที่ท่านต้องการให้สร้างขึ้น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- พรชัย อังศุวิชัย , หาดใหญ่ คอมเพล็กซ์ . วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง , 2532
- วิระชัย อนันต์เชิยร , สิทธิโชค ยอกพยุง , การศึกษาอาคารห้างสรรพสินค้า
ออกแบบสถาปัตยกรรม 3 หลักสูตร สถ.บ. , คณะสถาปัตยกรรม ,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2527
- วิระ บุญนาค , โรงแรมตากอากาศ ชะอำ . วิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง , 2529
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก , การพัฒนาพื้นที่
บริเวณชายฝั่งตะวันออก . สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ , พฤษภาคม 2534
- สำนักผังเมือง , ผังโครงสร้าง จังหวัดชลบุรี . สำนักผังเมือง กระทรวง
มหาดไทย กรุงเทพฯ , 2528
- สำนักงานบริการวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสนอการทอ่งเที่ยวแห่ง
ประเทศไทย , การศึกษาเบื้องต้นเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัด
ชลบุรี ฉะเชิงเทรา และสมุทรปราการ . กรุงเทพฯ , เมษายน 2534
- สำนักบริการวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสนอการทอ่งเที่ยวแห่งประเทศไทย
การศึกษาความเหมาะสมการลงทุนสถานตากอากาศบางแสน เขาสามมุก
และแหลมแท่น จังหวัดชลบุรี . กรุงเทพฯ , สิงหาคม 2533

ERNST NEVFEST , ARCHITECT' DATA , LONDON CROSBY LECKWOOD
STAPLESM , 1980

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FRED LAWSON , HOTEL MOTCIS AND CONDOMINIAMS , LONDON : THE
ARCHITECTURAL PRESS LTD, 1978

JOHN DAWES , DESIGN AND PLANNING OF SWIMMING POOLS LONDON
: ARCHITECTURAL PRESS LTD, 1989

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้